

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

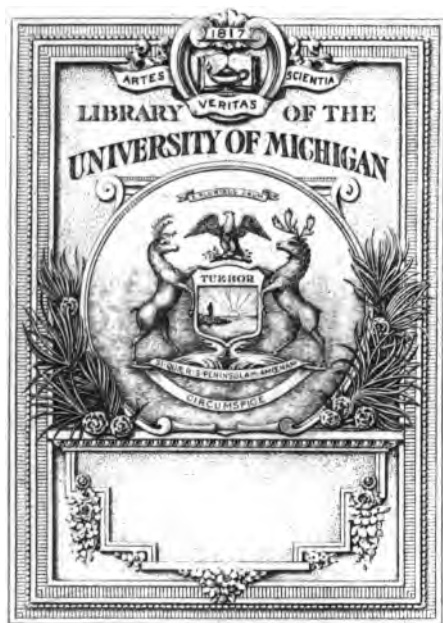
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

A

3 9015 00369 097 4

University of Michigan - BUHR

PN
6519
.A7
F9
v. 3
pt. 2

امثال العرب

ARABUM PROVERBIA

SENTENTIAEQUE PROVERBIALES

QUAE VOCALIBUS INSTRUXIT, LATINE VERTIT

ET SUMTIBUS SUI EDIDIT

G. W. Freytag.

TOM. III

pars posterior.

Insunt

- 1) Commentatio de proverbiis Arabicis a Meidanio collectis et explicatis.
- 2) Indices tres.
- 3) Addenda et corrigenda.

Bonnae ad Rhenum,

MDCCCLIII.

Venditur apud A. Marcum biblopo. Bonnens.

Bonnae, typis Fr. P. Lechneri.

Folk Lore
Harv.
4-16-31
23977

Partis posterioris epitome.

III.

Commentatio.

Praefamen.

De proverbiorum fonte inter gentes Orientis et magna proverbiorum copia p. 1. 2. Proverbiorum definitio p. 3—5. Proverbia Arabum in tres classes dividenda p. 5. 6. Proverbia Arabum cum proverbis allarum gentium tum consentiunt tum ab his diversa sunt; nec non, si gentium inter quas et terrarum, ubi orta sunt, ratio habetur, inter se diversa esse debent. Diversitas autem, qua ab allarum gentium proverbis discrepant, in tribus potissimum rebus quaerenda est 1) in origine 2) in sensu et usu 3) in modo, quo prolata sunt, formaque p. 6—13.

LIBER I.

De origine proverbiorum Arabicorum p. 14—73.

Sectio I. De proverbiorum primis auctoribus p. 14—19.

Sectio II. De locis, gentibus, hominibus, bestiis rebusque, a quibus tanquam a materia proverbia desumpta sunt aut quibuscum cohaerent p. 19—64.

CAP. I. De locis, gentibus, personis, bestiis rebusque, quae ob indolem his adjudicatam in proverbii consuetudinem venerunt. p. 20—38. §. 1. Loca. p. 20. §. 2. Gentes. p. 21. §. 3. Personae. p. 21—25. §. 4. Bestiae p. 25—30. a) quadrupedes. b) aves. c) pisces. d) amphibia e) insecta et vermes. §. 5. Arbores et plantae. p. 31. §. 6. Terra coelumque et res quodammodo cum his cohaerentes. p. 31—33. §. 7. Homo. p. 33—35. §. 8. Res a) res quae homini alimento sunt. b) arma. c) instrumenta, utensilia, vasa, vestimenta. d) opes. e) morbi et remedia. f) lapides, metalla. g) excrementa. h) varia. p. 35—39.

CAP. II. De locis, gentibus, personis, bestis rebusque etc., quae etsi indole, qua distincta sunt, carent, tamen proverbialis originem dederunt aut cum iis cohaerent. p. 39—64. §. 1. Loca p. 39—40. §. 2. Gentes p. 40. §. 3. Personae p. 40—42. §. 4. Bestiae. p. 42—44. §. 5. Arbores et plantae. p. 44. §. 6. Terra coelumque et res quodammodo cum iis cohaerentes. p. 45—47. §. 7. Personae praeter hominem. p. 47. §. 8. Homo diversaeque ejus aetates, status et agendi rationes etc. p. 47—52. §. 9. Anima et corpus ejusque partes. p. 52—54. §. 10. Bestiae p. 55. §. 11. Corpus bestiarum et ejus membra p. 55—56. §. 12. Res a) gener. b) res, quae homini alimento sunt. c) habitacula et ejus partes. d) utensilia, vasa, instrumenta. e) vestimenta. f) opes. g) morbi et remedia. h) bestiarum habitacula et alimenta. i) plantae et arbores. k) lapides, metalla. l) excrementa eorumq. locus. m) varia mixti generis p. 56—64.

CAP. III. De proverbiorum historico momento et ratione p. 64—66.

CAP. IV. De tempore, quo proverbia orta sunt. p. 66—69.

CAP. V. De proverbialis usu mutatis et auctis p. 69—73.

LIBER II.

De proverbiorum sensu usuque p. 74—130.

Sectio 1. Proverbia describentia p. 75—117.

CAP. I. Proverbia in quibus indoles, conditio, actio majori gradu tributa descripta est p. 75—81. §. 1. De animalibus a) indoles corporis et animi p. 75—77. b) conditio corporis, animi, societatis p. 77—78. c) actio p. 78—79. §. 2. De locis, rebus, conditionibus etc. a) indoles corporis et animi p. 79—80. b) conditio p. 80. c) actio p. 81.

CAP. II. Proverbia in quibus homines indole, conditione et agendi ratione insignes et conditiones, denique agendi rationes et res describuntur p. 81—96. §. 1. Homines a) indole insignes. b) conditione et statu insignes p. 81—95. §. 2. Status et conditionis descriptio p. 96. 97.

CAP. III. De agente et agendi ratione p. 96—112. §. 1. De diversis agendi modis a) gener. b) de labore et molestia, difficultate et facilitate in agendo. c) de celeritate, festinatione et cunctatione in agendo. d) de vehementia in agendo, fortitudine, timore, fuga p. 96—98. §. 2. De recta agendi ratione a) gener. b) de prudentia, diligentia, cura, studio et solertia in agendo. c) de constantia. d) de fiducia in aliis posita et auxilio p. 98—99. §. 3. De falsa agendi ratione a) gener. b) de rebus inconvenientibus, vanis, inutilibus, noxiis, de tempore rei non apto et eo quod fines transgreditur. c) de prudentia neglecta, diligentia omissa, socordia, incuria. d) de inconstantia. e) de auxilio aliorum male adhibito et fiducia, quam in aliis non recte ponimus p. 99—103. §. 4. De agendi ratione in re-

bus et conditionibus, quibus felicitas hominis aut promovetur aut perturbatur *a)* de divitiis et paupertate. *b)* de honore, gloria, dignitate et contemptu. *c)* de calamitate, infortunio, malo, vi, periculo. *d)* de contento animo et aviditate p. 102. 103. §. 5. De agendi ratione erga alios *a)* de auxilio, solatio, quod aliis ferimus, de noxa etc. *b)* de mutua consuetudine. *c)* de justitia et injustitia. *d)* de promissis et fide. *e)* de fraude, dolo, perfidia etc. *f)* de duritie, violentia vehementia, vi. *g)* de generositate, liberalitate, beneficentia, hospitalitate et avaritia. *h)* de gratitudine et ingratitude *i)* de falsa gloriatione, arrogantia, superbia, impudentia. *k)* de consensu, amore, amicitia. *l)* de dissensione, ira, odio, inimicitia, suspicione, vindicta, invidia p. 103—108. §. 6. De agendi ratione erga socios, amicos propinquos, cognatos, gentem p. 109. §. 7. De sermone *a)* general. *b)* de sermone stulto et improbo. *c)* de sermone suspecto, falso et mendacio. *d)* de minis, rixa et litigatione. *e)* de precibus et quaerimoniis. *f)* de vituperio, ludibrio, sermone contumelioso. *g)* de silentio q. 109—112.

CAP. IV. De rebus et rerum conditionibus, quae in proverbiiis describuntur p. 113—116. §. 1. De rebus.

CAP. V. Locus et tempus. §. 1. De loco. §. 2. De tempore p. 116 et 117.

Sectio 2. Sententiae et judicia p. 117—128.

CAP. I. De homine p. 117—123. §. 1. General. p. 117. 118. §. 2. De homine conditione et statu insigni p. 118—121. *a)* corporis. *b)* animi. *c)* societatis. §. 3. De homine agente p. 121. 122.

CAP. II. De statu et conditione p. 123—125. §. 1. gener. §. 2. corporis. §. 3. animi. §. 4. societatis humanae.

CAP. III. De actione et sermone p. 125—126. §. 1. De actione. §. 2. De sermone.

CAP. IV. De rebus p. 126—127. §. 1. Gener. §. 2. Special.

CAP. V. De loco et tempore p. 128. §. 1. De loco. §. 2. De tempore.

Sectio 3. De optatis, adhortationibus, mandatis, interdictis minisque p. 128—129.

Sectio 4. De laude, admiratione et benedictione p. 129. 130.

Sectio 5. De conviciis, ludibrio, sarcasmo et execrationibus p. 130.

LIBER III.

De modo, quo proverbia prolata sunt et proverbiorum forma p. 131—136.

CAP. I. De modo, quo proverbia prolata sunt p. 131—134.

CAP. II. De proverbiorum forma p. 134—136.

LIBER IV.

De cogilandi et agendi ratione, qualis ex Arabum proverbiiis cognoscitur p. 137—180.

Sectio 1. De Deo, mundo et hominibus, tempore, fortuna, fato et morte.

CAP. I. De Deo p. 137. 138.

CAP. II. De mundo et hominibus p. 138.

CAP. III. De tempore, fortuna, fato, morte p. 138—139.

Sectio 2. De virtute, officiis, peccatis, poenitentia et cupiditatibus p. 140—142.

CAP. I. De viro bono et pravo p. 140.

CAP. II. De virtute et officio.

CAP. III. De peccatis p. 141.

CAP. IV. De poenitentia et peccatis corrigendis p. 141—142.

CAP. V. De cupiditatibus virtuti contrariis p. 142.

Sectio 3. De agendi modo et ratione p. 142—150.

CAP. I. De praecipua agendi causa p. 142.

CAP. II. De labore et industria p. 143.

CAP. III. De rebus agendis aut omittendis p. 143—145.

CAP. IV. De tempore agendi p. 145.

CAP. V. De modo agendi p. 146—150.

Sectio 4. De rebus, quibus hominis felicitas aut adjuvatur aut diminuitur p. 150—158.

CAP. I. De sanitate p. 150.

CAP. II. De doctrina, ignorantia, stupiditate p. 151.

CAP. III. De sapientia et stultitia.

CAP. IV. De divitiis et paupertate p. 151—153. §. 1. De divitiarum commodis. §. 2. De divitiis comparandis. §. 3. De opum usu. §. 4. De opibus conservandis. §. 5. De paupertate.

CAP. V. De laude et honore, dedecore et ignominia p. 153—154.

CAP. VI. De dignitate, potentia p. 154.

CAP. VII. De malo et calamitatibus p. 154—157.

CAP. VIII. De contento animo et aviditate p. 157—158.

Sectio 5. De agendi ratione erga alios p. 158—164.

CAP. I. Praecipua erga alios agendi causa p. 158.

CAP. II. De auxilio aliis ferendo p. 158—159.

CAP. III. De mutua hominum consuetudine p. 159. 160.

CAP. IV. De justitia, aequitate et injustitia p. 160—162.

CAP. V. De fide in promissis p. 162.

CAP. VI. De fraude, dolo, astutia.

CAP. VII. De mercatura et rebus cum ea conjunctis p. 162. 163.

CAP. VIII. De duritie, asperitate, lenitate, comitate, mansuetudine p. 163. 164.

— VII —

CAP. IX. De generositate, liberalitate, beneficentia p. 164. 165.

CAP. X. De avaritia p. 165. 166.

CAP. XI. De gratitudine et ingratitude p. 166.

CAP. XII. De falsa gloriatione, arrogantia, superbia, impudentia p. 166. 167.

CAP. XIII. De amore amicitiae p. 168.

CAP. XIV. De ira, odio, inimicitia, invidia p. 168. 169.

Sectio 6. De agendi ratione erga socios, vicinos, clientes, hospites, amicos, inimicos, hostes, propinquos et cognatos, gentem, familiam, regem, dominum subditumque.

CAP. I. De agendi ratione erga socios, vicinos, clientes, hospites p. 169. 170.

CAP. II. De agendi ratione erga amicos, inimicos, hostes p. 170 —172.

CAP. III. De agendi ratione erga cognatos, propinquos, gentem, familiam p. 172—173.

CAP. IV. De agendi ratione erga regem, dominum subditumque p. 173—174.

Sectio 7. De sermone ejusque varii modis.

CAP. I. General. p. 174—176.

CAP. II. De veritate et mendacio. §. 1. De veritate. §. 2. De mendacio p. 176. 177.

CAP. III. De sermone turpi, blanditiis, ignominiosis p. 177. 178.

CAP. IV. De silentio.

Sectio 8. De mulieribus p. 179. 180.

CAP. I. De mulieribus earumque agendi ratione.

CAP. II. De agendi ratione erga mulieres.

LIBER V.

De modo, quo proverbia posteris conservata, a grammaticis collecta et explicata sunt.

CAP. I. De modo, quo proverbia conservata sunt p. 181. 182.

CAP. II. De grammaticorum operibus, in quibus Arabum proverbia collecta et explicata sunt p. 182—191.

CAP. III. De Meidanio p. 191—193.

CAP. IV. De Meidanii opere p. 193—197.

CAP. V. De fontibus, e quibus Meidanius proverbia hausit p. 197 —216.

CAP. VI. De Meidanii commentario p. 216—220.

IV.

INDICES.

1) Index gentium, virorum et locorum etc., qui in Meidanii proverbii occurrunt additis quibusdam de tempore, quo vixerint, observationibus p. 221—323.

2) Index proverbiorum sententiarumque simulque dierum pugnis illustrium, quorum in tomo tertio mentio facta est p. 324—363.

3) Index Arabicus proverbiorum Meidanii p. 364—418.

V.

ADDENDA et CORRIGENDA *ad Meidanii proverbialia.*

CAP. I. p. 419—427. CAP. II. p. 427—430. CAP. III. p. 430—433. CAP. IV. p. 433. CAP. V. p. 433—437. CAP. VI. p. 437—441. CAP. VII. p. 441—444. CAP. VIII. p. 444—445. CAP. IX. p. 445—446. CAP. X. p. 446—449. CAP. XI. p. 449—450. CAP. XII. p. 450—452. CAP. XIII. p. 452—454. CAP. XIV. p. 454—456. CAP. XV. p. 456—457. CAP. XVI. p. 457—459. CAP. XVII. p. 459. CAP. XVIII. p. 459—466. CAP. XIX. p. 466—467. CAP. XX. p. 467—470. CAP. XXI. p. 470—476. CAP. XXII. p. 476—485. CAP. XXIII. p. 485—497. CAP. XXIV. p. 497—509. CAP. XXV. p. 509—512. CAP. XXVI. p. 512—514. CAP. XXVII. p. 514—519. CAP. XXVIII. p. 518—520.

III.

Commentatio de proverbiis Arabicis a Meidanio col- lectis et explicatis.

Praefamen.

Gentibus, quae a Semo originem duxisse putantur, sententias in sermone adhibere atque proverbiis uti proprium erat. Cujus rei causam non tam singulis ex rebus explicare, quam in tota gentis cogitandi ratione atque indole poetica videre licet. Hebraeis antiquis ille mos, hominum animis innatus et cum sermone intime conjunctus tribuitur et Salomo ille sapientissimus permultorum proverbiorum auctor fuisse traditur. Apud Arabes proverbiorum origo usque ad tempora antiquissima et fabulosa deducta inter alios praecipue sapientibus, poetis, heroibus regibusque vindicatur. Arabes, quum in desertis longe remotis vitam a caeteris gentibus separatam degerent neque artes colentes neque in scientias incumbentes, non fieri poterat quin, quod esset eorum ingenium poeticum animique alacritas, poesis atque eloquentia apud eos in summo honore esset. Poetarum igitur et oratorum, qui maximam in totam gentem vim haberent, verba ab aliis memoriae tradita et in terras divulgata in proverbii consuetudinem venerunt. Inde illa apud Ara-

bes immensa proverbiorum multitudo, quae antiquissimis temporibus incipientia usque ad novissima tempora novis additis semper aucta sunt; in gente enim Arabum animo moribusque sic constituta iste fons semper apertus erat.

Priusquam vero ad proverbia ipsa accedo, ut, qualia sint, ostendam, tum de proverbii definitione tum de Arabum proverbii et ratione ac modo, quo a caeteris Arabum proverbia distincta sunt, pauca praemittam.

Meidanius in praefatione proverbii praemissa grammaticorum verba, quibus ratione etymologica proverbii (مثل) significatio definitur, adnotavit. Quae qualisve sit definitio, jam videamus. Almobarredus grammaticus ¹⁾ haec habet: المثل ماخوذ من المثل وهو قول سائر يشبه به حال الثاني بالاول فقولهم مثل بين يديه اذا انتصب معناه اشبه الصورة المنتصبة وفلان امثل من فلان اى اشبه بما له من القصل والمثال القصاص لتشبيه حال المقتص منه بحال الاول فحقيقة المثل ما جعل كالعلم للتشبيه بحال الاول كقول كعب ابن زهير

1) Nomen istius grammatici Abu-l'Ahhbas Mohammed ben-Jasid Ahbd-Alachbar b. Ahmir etc. Altsomali Alasadi Albasri, notus cognomine Almobarred, Bagdadi incola grammatices et lexicographiae scientiis insignis erat. Plures in ea parte, quam ادب appellant, utiles libros composuit, inter quos liber كتاب الكامل appellatus praecipuum locum tenet. Magistris Abu-Ohtsmano Almaseni et Abu-Hatimo Alsidjistani usus est. Discipulos habuit Naftujahum aliosque. In ipso et grammatico Altsahlebah cognominato doctorum series, quibus nomen اديب datum erat, finitur. Die lunae, festo عيد الضحى anni 210 (aliis anni 207) natus, die lunae, secundo ante finem mensis Dsu-l'Hidjdjah vel Dsu-l'Kahdah aut anni 286 aut anni 285 Bagdadi diem obiit. Cognomen الثمالي a gente ثماله, quae pars tribus ازد a viro Auhf ben-Aslam originem duxit, derivanda est. De causa cognominis Almobarred docti dissentiunt.

كانت مواعيد عرقوب لها مثلاً وما مواعيدها الا الاباطيل
فواعيد عرقوب علمر مثل لكل ما لا يصح من المواعيد
„Proverbium (مثل) desumptum est ab imagine, forma
(مثال); proverbium enim est sermo divulgatus, quo sta-
tus posterioris cum statu prioris comparatur. Verborum
erectus coram eo stetit“ sensus est: si-
milis est figurae erectae et si dicimus: فلان امثل سن
فلان „Quidam praestantior est quodam,“ eo significamus,
quendam similiorem praestantiae esse, quae ei insit.
Talio quoque مثال appellatur, quod status ejus, a quo
nos vindicamus, statui prioris similis redditur. Re vera
proverbium signum est, quo statui prioris alterum quid
simile redditur. Sic in versu (v. 11). Caahbi ben-Sohair:
„Promissa Ohrkubi ejus promissis similia sunt; sunt
enim ejus promissa nonnisi vana.“

Ohrkubi enim promissa signum sunt, quo omnia pro-
missa vana comparando designantur.“

Ebn-Alsiccit¹⁾ sententiam suam hisce verbis pro-
fert: الأمثل لفظ يخالف لفظ المضروب له ويوافق معناه معنى
„Proverbium“ ذلك اللفظ شبهوه بالمثال الذى تعمل عليه غيره
vocabulum est, quod a vocabulo ejus, in quod dictum est,
dissentit; cum sensu vero consentit. Sensus illius vo-
cis cum exemplari comparant, ad quod altera res for-
matur.“

1) Nomen hujus grammatici Abu-Jusuf Jakob ben-Ishak est. Ebn-
Alsiccit cognomen gessit. Multa opera ex. gr. كتاب المنطق,
كتاب القلب والابدال, كتاب فى معالى الشعر, كتاب الالفاظ
كتاب الاجناس, كتاب انقصور والمدود, كتاب الامثال, كتاب
المونث والذكر composuit. In numero eorum erat, qui Ah-
lium imperatorem caeteris chaliis praeferebant. Die lunae,
quinto mensis Redjeb anni 344, aut ut alii dicunt, 346 diem su-
premum obiit. Conf. De Sacy Anthol. gr. p. 137.

سميت الحكم القايم صدقها: Alius quidam sic dixit: في العقول امثالا لانتصاب صورها في العقول مشتقة من المثلث الذي هو الانتصاب Sententiae, quarum veritas in hominum animis stat, امثال (proverbia) appellantur, quod earum figurae in hominum animis erectae sunt. A voce مثل derivanda sunt, quae rem erectam esse significat.“

Ibrahimus Alnathsthsam¹⁾ cognominatus sic tradidit: يجتمع في المثل اربع لا يجتمع في غيره من الكلام ايجاز اللفظ واصابة المعنى وحسن التشبيه وجودة الكناية فهو نهاية البلاغة „In proverbio quatuor res conjunctae sunt, quae in reliquo sermone non junguntur: vocis brevitās, aptus sensus, comparatio pulchra et praeclara metonymia, quibus rebus summa eloquentia efficitur.“

Quae autem Arabum grammatici ad definiendum proverbium attulerunt, ea neque accurate dicta esse, neque satis patere videntur. Neque enim aut comparatio atque similitudo aut dissensus in verbis cum consensu in sensu aut veritas sententiae stabilita in animis proverbium efficiunt. In brevitate, sensu apto, pulchra comparatione et metonymia praeclara proverbium non cernitur, fit enim interdum, ut uno vel altero illo proverbium destitutum sit. Vera autem proverbii conditio in eo potius cognoscitur, quod verba, sive multa sive pauca sint, tum ob auctorem, qui ea protulit, tum ob tempus quo dicta sunt et occasionem, quae iis ansam dedit, tum ob modum singularem, qui iis proprius erat, tantam in hominum animos vim exercebant, ut memoria tenerentur et divulgarentur, quae res in causa erat, cur et posterī iis tanquam suis, eodem aut paulum mutato modo uterentur. Quae res quum ita sit, quod verba in proverbii consue-

1) Viri nomen Ibrahim ben-Sajjar est, metaphysici (المتكلم) cognominati.

tudinem venerint, id neque e modo, quo prolata sint, neque e sensu, quem offerant, cognosci posse, nemo non videt. Usus, in quem apud gentem venerint, unicus et verus magister nobis est. Quis autem est, qui Arabes doctos in colligendis proverbiiis illarum rerum accuratam semper rationem habuisse, pro certo affirmet? Qui doctos Arabes errori interdum obnoxios fuisse dicit, ut in libris suis sententias proverbiorum loco admitterent, is mihi a vero non prorsus aberrare videtur. Vocis autem مثل in lingua Arabica significatio quum latius pateat, in proverbiales locutiones atque sententias, nec non in fabulas parabolasque transfertur. In sermone philosophiae technico vocabulo مثل idae significatio tribuitur. Sic dissertatio de idea Platonica verbis رسالة في مثل الافلاطونية inscripta est.

Arabum proverbia in tres partes mihi dividere licet, quarum una proverbia complectitur, quibus Arabes genuini originem dederunt. Arabes genuini sunt gentes in desertis vitam nomadum degentes, quarum lingua, quippe cum aliis sese non miscerent, pristinam puram conditionem conservavit, ut grammatici eorum effata linguae normam habendam esse censerent. Urbis Meccae incolae Arabibus genuinis adnumerandi videntur; num Medinae omnes incolae, quorum lingua dialecto a Koraischitarum idiomate discreparet, in eorum numero haberentur, pro certo affirmare non ausus sim. Proverbia illa ad unum omnia re vera et proprie sic dicta prae verbia putanda sunt. Altera parte proverbia Arabum non genuinorum, Arabica lingua مولدون¹⁾ dictorum continentur. Quae ab illis non genuinis Arabibus orta proverbia eam

1) In Harirlii opere pag. 383 vox هربى محض vocibus مولدون (Arabs purus, genuinus) opposita est.

ob causam recentiora appellavi, quod lingua Latina vocabulo, quo accuratius designentur, caret. Proverbia haec مولدون appellata ab Arabibus urbes ac vicos incolentibus, quorum lingua ob mutuuum plurium gentium commercium a pristino statu paulatim remota erat, originem traxisse putantur. In hisce proprie dicta proverbia cum proverbialibus locutionibus mixta videntur. Quod Meidanus alteram classem a priore suo in libro distinxit, id laude dignissimum est. Tertia autem pars novissimis proverbiiis constat, quae post Meidanii tempus orta novis semper aucta sunt et augentur. Sententiae sunt atque proverbiales locutiones, quae aut sermone regulis grammaticis apto aut vulgari prolata sunt. Tertius hic proverbiorum ordo tam merito quam momento inferior est; tempore enim, quo orta sunt, Arabes varias ob causas mutati ac corrupti erant. Attamen quum Arabes novissimi temporis a veteribus proverbiiis adhibendis non abhorreant, vetera proverbia a novis distinguere, res facilis non est putanda. Quibus autem in proverbiiis sermone vulgaris usus apparet, ea novissimis temporibus adscribenda esse dubium non est.

Proverbia Arabica quamvis a singulis personis originem trahunt, quum ob gentis usum in consuetudinem venerint, tamen toti genti adjudicanda sunt. Quae res in causa est, cur cum gente intime conjuncta, quae ejus indoles agendique ratio sit, optime nos doceant. Omnia illa, quae menti humanae in omnibus gentibus eodem modo insita sunt, in proverbiiis omnium gentium eodem modo expressa se ostendent, quae autem inter varias gentes diversa tum cogitandi tum agendi ratio existit, eadem in proverbiiis variarum gentium diverso modo depicta apparebit. Arabes quum solo et coeli temperie ab aliis diversas regiones incolerent et ab antiquissimis temporibus

a caeteris gentibus separatam vitam degerent, tam moribus quam cogitandi ratione ab aliis discreparent necesse erat, quae diversitas in eorum proverbiiis non potest non cognosci. Quatenus autem Arabum diversae gentes natura, situ coelique temperie multum diversas regiones habitabant et hanc ob causam diversis moribus vivendique rationi dediti erant, proverbiorum in diversis Arabum gentibus ortorum diversitas cognoscenda erit. Cujus rei singula vestigia cuilibet diligenter legenti ante oculos erunt. Proverbia, ut paucis exemplis rem illustrem, in quibus palmarum mentio facta est, nonnisi in illis regionibus orta putanda sunt, in quibus palmae frequentes essent conf. C. 2, 124. 5, 102. 14, 51. Illa, in quibus de animalibus marinis marique sermo est, ab Arabibus, quibus mare ejusque animalia nota essent, prolata esse, non est cur dubitemus conf. C. 6, 30. 8, 46. Proverbium C. 2, 155, in quo glaciei frigus confertur, ab Arabe primum dictum censemus, qui glaciei frigus senserat. Ut autem proverbia, quae de ovibus caprisve conf. C. 1. 183. 184. agunt, in gente originem duxisse videntur, quibus oves et caprae cordi essent, sic proverbia illa multa a camelis desumta, maximam partem in gentibus orta putamus, in quibus camelus unica vel praecipua pars opum esset. Tales autem res, quas paucis tantum verbis et quasi nutu indicavimus, prolixius et accuratius describi possent, si quae singulis Arabum gentibus tribuenda essent proverbia et quales a diversis gentibus incultae regiones essent et inde ortae diversae agendi rationes, sciremus. Sed Mohammedis religio, quae omnes Arabum gentes separatas in unum populum coageret, ut in lingua Arabica, sic in caeteris vitae rebus diversitatem diminuens et magis magisque tollens effecit, ut quae antea essent diversarum gentium propria proverbia, jam totius

populi fierent. Pauca tantum proverbia excipienda sunt, quippe quae singulis gentibus, oppidis regionibusque propria manerent. Conf. C. 8, 67. 14, 104. 21, 133—135. 138. Praetermisso igitur in singulis Arabum gentibus diverso proverbiorum modo, qui vix accurate describi possit, eas res, quibus Arabum proverbia a reliquarum nationum proverbii differant, breviter recensere in animo est. Diversitas autem illatribus in rebus, origine, sensu, modo formaeque proverbiorum potissimum quaerenda est.

Proverbiorum Arabicorum origo rebus, a quibus desumpta sunt, a caeteris ita discrepare, ut in iis vera eorum conditio atque indoles cognoscatur, dubium non est. Arabes enim ut situ, natura ac coeli temporie distinctas regiones incolebant, sic diversam vivendi rationem sequebantur, ut res, quae aut ad terras aut ad diversam vivendi rationem spectarent, in proverbii propriam gentis conditionem et indolem non possent non significare. Quae res ne male intelligatur, sed clarius appareat, paucis exemplis illustranda est.

Proverbia a regionibus earumque natura, ut C. 1, 230. 12, 130. 21, 33. 148. a locis, montibus, fluviis C. 1, 404. 407. 423. 445. 2, 36. 3, 20. 4, 24—28. 5, 132. etc. oppidis arcibusque 3, 32. 10, 195. 201. derivata sunt. Illa quum, paucis exceptis, in terris, quas Arabes incolerent, sita sint, inde Arabicorum proverbiorum propria conditio elucere, quis est, qui non videat. Quid dicam de proverbii, quae ad tempestatem, ventos, fulmina pluviamque spectant. Nonne in iis propria terrae conditio saepissime cernitur? In proverbio C. 2, 8. frigoris matutini et diei aestus mentio fit, quae res illis regionibus propriae sunt, conf. 18, 110. Sic C. 2, 56. fulmini, quod pluvia non sequitur, externa pulchritudo adjudicatur, sed internum meritum denegatur, quippe

in illis regionibus summo cum studio fulgura observare et timentes ne pabuli inopia oriatur, pluviam optare solent homines conf. 10, 35. 100. Nubes aestatis, quae res in illis regionibus observatur, mox abire in proverbio (C. 12, 87) dicuntur. Ibi quoque quum verna pluvia non sufficiat; sed aestatis pluvia, ut herbae conserventur et frumenta omnino maturescant, necessaria sit, haec illius pluviae perfectio in proverbiiis conf. C. 3, 6. appellatur. Quis autem nescit, vapores illos meridianos in desertis, aquae speciem praebentes, in interitum saepius ducere viatores? In proverbiiis igitur fallaces et mendaces appellantur C. 19, 42. 22, 212. 213. In proverbio C. 2, 158. frigidi venti, C. 9, 17. fervidi venti, C. 10, 162. occidentalis venti mentio facta est, quales in illis regionibus flare solent. Sidera quoque Arabibus nota, quae in tempestatem vim exercere iis videbantur, in proverbiiis occurrunt. C. 1, 477. 7, 73.

Plantae autem, arbores, fruges fructusque, a quibus proverbia desumta sunt, in Arabum terris potissimum crescunt et eorum indoles naturaque ita descripta est, ut proverbiorum primis auctoribus eos optime notos fuisse videamus. De plantis conferas C. 1, 127. 6, 76; de arboribus C. 1, 124. 382. 2, 120. 8, 13. 36. 9, 18. 58. 13, 139. 18, 196.; de frugibus fructibusque 1, 128. 167. 3, 75. sq. 8, 12. 22, 78. 28, 108.

Ab animalibus tot proverbia orta sunt, ut in qualibet fere pagina occurrant et exemplis vix opus sit. Maximus eorum numerus in Arabum terris vivunt. Aut domestica sunt ut camelus C. 1, 69. 72. 75, equus 18, 161, ovis 1, 183. 184. etc. aut ferae, ut hyaena 14, 9. 23, 449, lupus 9, 7. sqq. 22, 293. Ab animalibus, quae Arabibus notissima erant et magnam in vitae rationem vim habebant, maximus proverbiorum numerus, ex. gr.

a camelis, derivatus est; animalia iis minus nota, ut elephas, conf. 1, 413. 13, 146. paucorum tantum proverbiorum ansam dederunt. In proverbiiis autem quum animalium indoles 7, 111. tum conditiones 23, 68. et consuetudines 3, 1. saepe descriptae sunt.

Sed ut ad homines progrediamur, dicendum est, plura proverbia a gentibus desumta esse, quae aut eadem origine, qua Arabes gauderent, ut C. 2, 30. 99. 9, 46. 63 aut Arabibus propter belli aut pacis nexum notae essent conf. 9, 4. 22, 211, 240.

Personae autem, quae in proverbiiis appellatae sunt, ad unam paene omnes ad Arabum gentes pertinent. Proverbia autem quum vivendi rationem C. 10, 110. 23, 382. 392, mores ususque C. 1, 257. 417. 419. 2, 9. 115. 138. 6, 193. 7, 2. 9, 48. 55. 13, 1. 75. 15, 1. 18, 103. 21, 65. 23, 114. 28, 20, cogitandi rationem 2, 168. 5, 44. 6, 45. 8, 53. 13, 126. sqq. 16, 2. 24, 409. 28, 94 describant, a caeterarum gentium proverbiiis multum distincta sint, necesse est.

Non pauca quoque proverbia eo, quod cum Arabum fatis rebusque gestis aut antiqui aut recentis temporis conf. 1, 6. 15. 57. 146. 2, 4. 21. 5, 72. 6, 74. 7, 1. 21, 1 cohaerent, distinguuntur.

Multa quoque proverbia a rebus, utensilibus, instrumentis derivata esse videmus. Quae res si Arabibus usu propriae sunt, fit, ut proverbia Arabum quasi proprium colorem accipiant. Sagittis plures gentes utebantur, sed in sorte ducenda nonnisi Arabibus inserviebant conf. C. 6, 3. Arabum pueri in ludo et exercitatione sagittas breves et cuspidem carentes adhibebant 1, 287. 7, 112. Proprius quoque Arabum usus fuisse videtur in palis tentorii 9, 1. igniario 14, 21. 23, 230, lapidi-

bus et petrae parte loco tripodis in deserto 10, 5. 27, 78, utris 1, 466. 5, 56. 16, 1, sella camelina 10, 159, panno, quo cameli scabiosi pice illiniebantur 27, 93 aliisque rebus conf. 21, 113.

Sed ut ad alterum disquisitionis locum veniam, proverbia Arabica tam sensu quam usu ab aliis distincta esse, quis negare potest? Proverbiorum sensus cum Arabum vivendi ratione et situ convenire et tam agendi quam cogitandi rationi aptus esse debet; fines, quos natura isti genti praescripsit, excedere nullo modo potest. Arabes quum solo et coeli temperie distinctam terram incolerent, vitam a caeteris gentibus separatam solitariamque degerent et ut vivendi rationi sic moribus multum diversis indulgerent, quae in proverbiiis reperiuntur, status conditionisque descriptiones diversas esse quis non putat. Ut uno verbo rem illustrem, multis periculis et inopiae in desertis obnoxii calamitatum periculorumque describendorum in proverbiiis ansam saepe habuerunt

Tum quibus in rebus inter diversas gentes cogitandi consensus existit, in iis proverbia dissentire non possunt; at vero quibus in rebus diversum cogitandi sentiendique modum secuti sunt, in iis proverbiorum diversitatem esse neminem latebit. Omnes gentes in eo, quod status felix et status infelix oppositi sint, consentiunt, in describendo autem statu felici et infelici vehementer dissentiunt. Arabum status felix pabulo abundante nitebatur, quapropter in proverbiiis, si status felix describitur, terram longas et florentes herbas producere legimus C. 1, 122. Qui votis potitus est, is pabulum invenisse dicitur C. 18, 169. Pabulo abundante cameli lac abundans emittunt; in Arabum proverbiiis igitur lac copiosum bonum, lac paucum malum significat C. 12, 13 et vita commoda in eo, quod butyrum caseumque parant, cerni-

tur 12, 46. Status autem infelix anno infertili, in quo pabulo destituti sunt C. 26, 5 et eo, quod in deserto arenoso infertili vitam degunt C. 26, 10, oritur. Opulentia paupertasque omnibus gentibus sibi oppositae res habentur, res autem qua una aut altera efficitur, diversis gentibus diversae sunt. Opulentia Arabibus tanquam vallis pabulo abundans C. 24, 91. et camelorum possessio describitur, ut pauperem nonnisi capras possidere dicant C. 18, 36. Arabes in desertis vastis errantes et periculis variis expositi post abundantiam mox inopiam saepe patiuntur et tempestatis vi omnino subjecti pericula calamitatesque effugere vix possunt, quapropter hominem fatum suum effugere non posse credunt conf. C. 1, 10. 48. 22, 12.

De bono et malo, virtutibus vitiisque omnes fere gentes idem paene sentiunt; unam vero gentem virtutem quandam magis exercere, vitio cuidam magis indulgere videmus quam alteram. Arabum vivendi ratio periculis malisque exposita fortitudinem patientiamque desiderabat, quapropter illas animi indoles in proverbiiis descriptas et laudatas saepe observamus conf. C. 1, 10. 13, 36. et C. 1, 464. 4, 113. Divitiae quum essent saepe brevi interiturae et contra calamitates minus utiles, factum esse videtur, ut Arabes illis conservandis minorem operam dantes liberalitatis maxime studiosi essent conf. C. 12, 42. Huc accedebat, ut quae esset eorum vitae ratio, cuilibet e divite mox pauperi facto et, abundantia fugiente, ad penuriam redacto aliorum liberalitas hospitalitasque opus esset, ut hanc ob causam in summo honore omnibus haberentur. Ut autem liberalitatis hospitalitatisque virtus multis locis laudatur, sic avaritiae vitium saepissime reprehenditur conf. C. 2, 81. 23, 484.

Nec vero silentio praetermittendum videtur, in pro-

verbiis a Meidanii collectis, quorum primi auctores tam nomades quam oppidani essent, quum plurium saeculorum spatium amplectantur ab antiquissimis temporibus incipientia et Ahbbasidarum tempora attingentia, magnam tum agendi tum cogitandi diversitatem existere debere. Islamismi victoriis magna orbis terrarum parte subacta, multi nomadum vitam deserentes in oppida transmigrarunt, multi a maxima paupertate ad summam opulentiam eveci vitam simplicem cum luxuria permutarunt.

Modum autem, quo proverbia prolata sint et formam, quam habeant, differre, quum cuilibet genti proprius quidam loquendi modus et sermonis forma sit, dubium esse non potest.

Lib. I.

De origine proverbiorum Arabicorum.

Omnibus gentium proverbiiis, quibus verba tempore praecedente prolata et agendi rationes et conditiones tam hominum quam rerum originem dederunt, tempus decursu suo proverbii notam impressit. At vero proverbiiis Arabicis quodammodo proprium est habendum, quod ista proverbiorum verba interdum bestiis, imo rebus tribuuntur. Sunt quoque proverbialia, quae personis fictis fabulisque originem debeant. Sic C. 1, 251 proverbii verba camelo juvenco; C. 2, 63 muri; C. 15, 15 asino; C. 20, 19 ¹⁾ lacertae; C. 22, 64. 23, 433 vulpi; C. 22, 66 serpenti; C. 23, 482 cani; C. 23, 262 pani tribuuntur. Praeterea proverbialia C. 6, 75; 7, 47. 10, 126. 16, 3. 18, 45. 22, 42. cum fabulis cohaerent.

Sect. 1.

De proverbiorum primis auctoribus.

Virorum effata in proverbiorum consuetudinem venisse diximus. Quo quisque in gente maiore sapientia et auctoritate inclaruerat, eo plurium proverbiorum auctor evenit. Quae res in causa fuisse videtur, cur et Mohammedis pseudo-prophetae et Actsami ben-Zaifi viri circa idem tempus viventis sapientissimi tot effata ob viam in homines singularem tanquam proverbialia posteris adhiberentur. Singulari doctorum Arabum studio, qui summa cum diligentia a primis Islamismi temporibus omnia ad gentem suam spectan-

1) Ad hoc proverbium plura lacertae dicta adferuntur, quae in proverbialia cessasse dicuntur.

tia colligerent et memoriae traderent, primorum auctorum nomina oblivioni erepta debemus. In aliis proverbii quae de primis proverbiorum auctoribus tradita sunt, nuntiis inter se differentibus, dubio non carent, in aliis, quum ex versibus poetarum sint derivata, dubitare interdum licet, num poeta primus proverbii auctor fuerit an in versum vetus proverbium inseruerit. Inter primos auctores una et viginti feminae reperiuntur, quae fero omnes, nisi toto coelo erro, exceptis Ajescha, Mohammedis uxore, nec non cantatricibus servisque, tempori ante Islamismum vendicandae sunt. Cujus rei causa in eo quaerenda est, quod religione Mohammedica feminarum status paulatim ita mutabatur, ut e vita publica omnino remotae, in tentoriis domibusque inclusae essent. Ajescha vero illa magnam in rebus publicis personam egit. Iam sequuntur ordine alphabetico disposita auctorum nomina, quorum de tempore si quis relata desiderat, indicem personarum adeat, ubi quaedam breviter adnotata inveniet.

Abdjar ben-Djabir Alihdjli 1, 370. 22, 105. Abu-Becr 1, 35. Abu-PDerda Anzarita 1, 274. 6, 22. 24, 276. Abu-Djabir ben-Molail Hodsailita 13, 98. Abu-Djondab Hodsailita 23, 437. Abu-Dsarr 21, 85. Abu-Hajjah Nomairita 24, 426. Abu-Hasim 23, 133. Abu-Henesch Thaghelebita ¹⁾ 1, 166. Abu-Merhab 28, 283. Abu-Musa Alaschahri 22, 1. Abu-Sajjarah 13, 29. Abu-Sofjan ben-Harb 23, 321. Alachnas b. Cahb 18, 2. Alachnas ben-Schehab 16, 76 ²⁾. Aotsam b. Zaifi 1, 146. 149. 210. 216. 397. 3, 63. 6, 72. 91. 10, 60. 63. 109. 153. 13, 65. 14, 38. 18, 76. 164. 20, 50. 21, 74. 77. 22, 14. 23, 40. 47. 92. 108. 235. 24, 22. 65. 85. 129. 166. 192. 282. 291. 318. 330. 335. 344. 364. 26, 44. 76. Aladbath b. Koraih 1,

1) In aliis codicibus ابو حشّر Abu-Haschar, in aliis ابو حنش Abu-Henesch legitur.

2) In versibus dubitare licet, num poeta proverbii auctor sit an vetus proverbium in versum inseruerit.

219. Alafah Djorhomita 1, 32. 24, 408. Alaghlab Ihdjilita 15, 25. 19, 8. 23, 95. Alahbbas b. Merdas 1, 301. Alahbbas b. Ahbd-Almothalleb 5, 137. Ahbd-Allah b. Alhedjdjadj Altsahlebi 2, 11¹⁾. Ahbd-Allah b. Alsobair 1, 399. 9, 23. 21, 56. Ahbd-Almalic b. Merwan 6, 138. 24, 309. Ahbd-Alrahman b. Abu-Beer 24, 84. Ahbd-Alrahman b. Ahttab 24, 319. Alahdjfah (filia Ahlkamahi) 22, 26²⁾. Ahdijj b. Djenab Calbita 21, 20. Ahdijj b. Hatim 23, 327. Ahjids 27, 126. Alahjjar b. Ahbd-Allah 23, 283. Ahli 1, 81. 217, 5, 4³⁾. 6, 96. 137. 140. 10, 28. 13, 74. 23, 325. 440. 449. 24, 252. 268. 303. 25, 64. 27, 154. Ahlkamah (frater Alnohmami) 1, 263. Ahlkamah b. Ghalatsah 12, 76. Ahmar Ahd 24, 302. Alahmasch 24, 350. Ahmir b. Dsohl b. Tsahlebah 10, 25. Ahmir ben-Althofail 19, 7. Ahmir b. Althsarib Aladhwani 1, 206. 10, 51. 166. 24, 240. 387. Ahmir b. Zahzaah 13, 42. Ahmran ben-Hozain 1, 26. Ahmru 23, 82. Ahmru filius Hamrani Djahdita 22, 99. Ahmru Ahdita 1, 142. Ahmru ben-Ahdi 24, 416. Ahmru ben-Alahlba b. Alhaitsum Sadusita 23, 29. Ahmru b. Ahmru b. Ohdos 20, 2. Ahmru b. Alahz 1, 110. 6, 1. 10, 59. 24, 36. Ahmru b. Celtsun 24, 329. Ahmru b. Hacim Alnahdi 10, 14. Ahmru b. Hind 5, 140. Ahmru b. Ohmamah 1, 10. Ahmru b. Tsahlebah Calbita 3, 62. Ahmru b. Alzahik 21, 37. Alahnaf b. Kais 10, 109. 14, 80. Ahnbari 23, 28. Ahns (mulier) 13, 9. Ahntarah 23, 472. Ahscha 22, 309. Aktsmia (filia Mathrudi) 3, 77. Ajeschah (filia Abu-Becri) 2, 38. Aljas b. Modhar 12, 55. Amru-ʿKais 1, 139. 8, 20. 10, 41. 20, 18. 24, 112. 369. 28, 46. 71. 106. Asad b. Chosaimah 12, 58. Alasahr b. Abi-Homran Aldjohfi 24, 316. Asma (filia Ahbd-Allahi) 23, 269. Auhf Alcalbi 1, 269. Aus b. Haritsah 3, 86. 7, 55. 18, 141. 24, 287. 315.

1) Hoc proverbium fortasse alii auctori adscribendum est, ut Ahbd-Allahus id adhibuerit.

2) Proverbium hoc alteri quoque personae adscribitur.

3) De hoc proverbio dubium est.

Aulu b. Ahbd-Allah b. Ahtabah 1, 104. Baihas 4, 1. 18, 26.¹⁾ 23, 2. 248. 249. 28, 48. Bischr b. Abi-Hasim Asadita 3, 42. Bistham b. Kais 23, 422. Cabscha (filia Ohrwahi) 2, 69. Cahb. b. Mamah 27, 76. Cahb. b. Sohair 3, 37. 24, 274. 26, 21. Calhab b. Schubub Asadita 24, 292. Chaled b. Alazbagh 23, 481. Chaled b. Alwalid 18, 1. Chaled b. Zafwan 6, 63. 24, 167. Chansa (filia Ahmrui) 24, 92. Chidasch b. Habis Tamimita 12, 57. 18, 160. Chidhr b. Schibl Chotsamita 24, 293. Alchonabis b. Almokannah 6, 35. Cilab b. Rabiah 11, 16. Colaib b. Wajel 8, 36. Costajjir 27, 30. Costajjir b. Almothaleb b. Abi-Medaah 10, 135. Aldhabb b. Ahmrui Alciläihtä 23, 306. Dhabbah b. Odd b. Thabichah 6, 29. 12, 1. Dhamdham b. Ahmrui Jarbuihta 9, 1. Dhamrah b. Dhamrah 23, 189. Dhirar b. Ahmrui Dhabbita 24, 272. Djabir b. Ahbd-Allah Alanzari 18, 18. Djabir b. Ahmrui Masenita 20, 32. Djabir b. Ralan 24, 299. Djasimah Alabrasch 22, 37. Djahd b. Alhozain Chodhrita 24, 304. Djassas b. Morrah 3, 124. Djauschan Cilabita 6, 2. Djendelah (filia Alharetsi) 5, 9. Djerir 1, 102. 3, 103. 24, 125. Djerir b. Ahbd-Allah Albadjli 7, 81. Djidsah b. Ahmrui Ghassanida 7, 1. Djorajjah b. Ahmir 6, 32. Dogha (filia Mihnadji) 27, 4. Dsu'l-Roaih 1, 363. Ebn-Ahbas 3, 58²⁾. Ebn-Djoraih 13, 14. Ebn-Almohtass 2, 189. Ebn-Schehab (conf. Alachnas) 1, 396. Ebnat-Alchoss (femina) 6, 203. 16, 18. Fakira (uxor Morrae Asaditae) 7, 39. Fathimah filia Chorschobi 6, 11. Fathimah filia Morri 21, 57. Alferasdak 1, 264. 294. 10, 18. Find 3, 81. Ghanijjah Alahrabijjah (poetrix) 1, 145. Alhacam b. Ahbd-Jaghuts Almenkeri 10, 62. Hadsami (femina) 23, 4. Hammam b. Morrah 12, 11. Alhamara filia Dhamrahi b. Djabir 14, 10. Harim b. Kothbah Fesarita 27, 56. Alharits b. Ahbbad b. Kais b. Tsahlebah 18, 52. 23, 318. Alharits

1) De hoc proverbio dissentiunt.

2) De hoc dissentiunt.

b. Ahmru 24, 12. Alharits b. Djassas 23, 244. Alharits b. Djebellah Ghassanida 1, 57. Alharits b. Alhillisa 13, 69. 14, 68. Harits b. Solaic Alasadi 3, 11. Alharits b. Thsalim Morrita 12, 17. 24, 298. Harun Alraschid 22, 283. Alhasan filius Ahlii 12, 54. Hasim b. Ahbd-Almondsir Alhammani 12, 25. Hatim Thai 12, 18. 23, 205. Hatim b. Homairah Hamdanida 12, 56. Alhobab b. Almondsir 1, 125. Hedjdadj b. Jusuf 20, 35. 23, 62. 333. 363. Henesch (conf. Abu-Henesch) 24, 368. Ilimjariij b. Ahbadah 23, 79. Illobba filia Malici 23, 276. Hocaim b. Moajjah b. Rabiah 23, 375. Hodsail b. Hobairah Tsahlebita 1, 63. Honaif Alhanatim 10, 67. Honain b. Cheschram 17, 5. Horaits b. Hassan Schaibanita 6, 5. Hosaim b. Naufal 1, 362. 23, 251. Alhothaiah 7, 8. 23, 323. 442. Jasid b. Almohalleb 1, 309. Jasid b. Rowaim 18, 28. Jasid b. Althatsrijjah 16, 51. Ihcrimah 26, 91. Ins (rectius Anas) b. Abi'l-Hodjair 9, 24. 23, 3. Kabats b. Alaschjam Cinanita 23, 33. Kais b. Sohair 2, 110. 3, 5. 6, 11. Kais b. Tsahlebah 24, 121. Kazir b. Sahd 2, 4. 7, 9. 20, 65. 23, 424. 24, 236. Konfods b. Djahwanah 24, 261. Korad b. Adjdah 1, 361. Lakith b. Sorarah 8, 11. Lebid 1, 77. Allodjaim b. Schonaif 8, 22. Lodjaim b. Zahb 21, 61. Lokaim 13, 31. Lokman Ahdita 10, 27. 12, 4. Lokman (sapiens) 3, 80. 129. 24, 366. Maahds b. Zirm Chosäita 11, 12. Madjunnun 23, 506. Mahn b. Ahtijjah 19, 12. Malic b. Ahmru Alahmeli 3, 44. Malic b. Auhf 10, 36. Malic b. Djobair Alahmeri 18, 84. Malic b. Masmah 27, 113. Malic b. Almotafic 23, 422. Malic b. Said Manat 12, 20. Almamun 8, 37. Mortsad b. Sahd Ahdita 12, 77. Merwan b. Alhacim 24, 44. Mikdam b. Ahtif Ihdjilita 20, 37. Miscin Aldaremi 1, 64. 24, 48. Moahwijjah 1, 15. 280. 10, 29. 64. 12, 32. 20, 10. 66. 23, 288. Mochalis b. Mosahim Calbita 6, 93. Mohalhel b. Rabiah 12, 19. Mohammed 1, 1. 2. 3. 126. 5, 33. 6, 113. 147. 7, 92. 8, 51. 9, 21. 17, 6. 18, 91. 104. 168. 179. 20, 9. 66. 21, 68. 23,

46. 146. 362. 368. 24, 87. 94. 253. 366. 25, 14. 58. 28, 18. Mohammed b. Sobaidah 1, 279. Moharrem 1, 371. Almondsir b. Mäissema 3, 47. 23, 403. Morair 6, 75. Morrah b. Dsohl 23, 6. Morrah b. Mahkan 2, 150. Mosafir b. Abi-Ahmru 21, 21. Almosthaugir b. Rabiah 23, 148. Almotalammes 9, 52. 22, 44. Motharref b. Alschajjir 23, 242. 24, 250. Alnabeghah Dsobjanita 1, 65. 10, 64. 22, 136. 23, 333. 24, 12. 25, 1. Nahschal b. Darem 23, 313. Alnohman b. Almondsir 21, 49. 23, 116. 283. Ohaihah b. Aldjolah 1, 43. 3, 75. Ohbaid-Allah b. Sijad 2, 80. Ohbaid b. Alabraz 1, 57. 2, 128. 6, 2. 9, 9. 13, 41. 27, 121. Ohbaid b. Dharijjah Namirita 20, 49. Ohkail (rectius Ahkil) b. Ohlfah 6, 20. 24, 333. Ohmar 13, 109. 23, 243. 26, 49. 28, 70. 123. Ohmar b. Ahbd Alahsis 1, 24. 3, 85. 6, 138. 10, 173. 20, 54. Sabba (femina) 13, 47. 18, 54. 23, 143. Sahd Alkarkarah 2, 26. Sahd b. Malic Cenanita 10, 176. 12, 48. Sahd b. Said 12, 20. 23, 30. 86. Sahl b. Malic Fesarita 1, 187. Said b. Djobair 23, 103. Said b. Zuhan Ahbdita 24, 345. Saihd b. Ahbd-Alrahman b. Hassan 13, 39. Saihd b. Alahz 23, 418. Alsajjid Himjarita 22, 282. Sarijjah b. Ohwaimir 23, 119. Sarkaah Aljemamah (femina) 18, 37. Sathih 2, 33. Schaiham b. Dsi-l'Nabain 5, 78. Scharich (v. Schoraich) b. Alharits 24, 164. Schotair b. Chaled 14, 83. 27, 140. Sibrikan b. Badr 6, 47. Sijad (b. Abi-Soffjan) 25, 25. Sobair b. Ahbd-Allah 10, 87. Sohair b. Chabbab Calbita 23, 402. Sohair b. Djadsimah Ahbsita 22, 16. Alsolaic b. Alsolacah 1, 117. 15, 13. 18, 79. Sorarah b. Ohdos 28, 1. Taabbata Scharran 14, 27. Tharafah b. Alahbd 2, 28. 7, 27. 21, 17. Wacih b. Salamah Ijadita 22, 15. 58. Wahab b. Munabbih 1, 196. Walid b. Ahkabah 22, 92. Alwaratsah (filia Tsahlebahi) 2, 138. Zachr b. Ahmru 21, 23. Alzadufa (filia Djalisi Ohdsritae) 23, 318. Alzahb b. Ahmru Alhindi 23, 189. Zahzaah b. Zuhan 24, 402.

Sect. 2.

De locis, gentibus, hominibus, bestilis rebusque etc., a quibus tanquam a materia proverbia desumpta sunt aut quibuscum cohaerent.

CAP. I.

De locis, gentibus, hominibus, bestilis rebusque, quae ab indolem illis adjudicatam in proverbii consuetudinem venerunt.

Loca, gentes, personae, bestiae et res, quibus indoles quaedam prae caeteris magna adjudicata erat, ea comparatione instituta propter illam ipsis propriam indolem in proverbii consuetudinem venerunt. Quae proverbiorum ratio quamvis caeteris gentibus non prorsus incognita est, Arabes tamen tum multitudine et varietate comparandi tum frequentissimo proverbiorum talium usu caeteras omnes superant. Singula adposita indole propter quam in proverbium venerint, ut quae ejusdem generis sint, jungamus, ordine alphabetico jam recensebimus.

§. 1. Loca. Alablak (arx potens) 3, 32. Adjla (pratium bonum) 10, 67. Ahmajak (mons gravis) 4, 26. Chai-bara (locus febribus periculosus) 2, 36. 108. Aldahna (desertum amplum) 18, 261. Damch Aldimach (mons gravis) 4, 28. Djildsan (locus planus, aequabilis) 12, 130. 14, 61. 21, 33. Djorad (locus arenosus, nudus) 5, 181. Alghin (locus febribus periculosus) 1, 423. Marid (arx pervicax) 3, 32. Nadhad (mons gravis) 4, 25. Ohod (mons gravis) 4, 27. Schamam (mons cujus cacumina semper in societate sunt) 16, 61. Susa (oppidum remotum) 23, 548. Tahort (oppidum altum) 23, 548¹⁾. Tebalah (oppidulum

1) In hoc et praecedente comparatio non est.

Hedjdjado contemtum) 24, 3. Tsahlan (mons gravis) 4, 24.

§. 2. Gentes. Ahbd-Kaisita (pedens) 20, 101. Ahnasah (gentis captivi generosi) 22, 245. Ahnsita (non rediens, errans) 15, 52. Vir e gente Baradjim (avidus) 13, 141. Barmacidae (tempus pulchrum) 6, 206. Dausar (cohors fortis) 2, 163. Dilemita (captivus mentiens) 22, 240. Kaisita (vilis in oppido Emessa) 9, 46. Mahw (senex jacturam faciens) 7, 98. (poenitens) 25, 132. Omajjah (gens vilis in oppido Cufah) 9, 63. Sindus (captivus mentiens) 22, 211. Tsakefitā (amissus) 3, 149. (superbus) 3, 150.

Major quidem horum proverbiorum numerus a personis originem duxerunt, at vero quum illae personae gentis nomine addito insignitae essent, hic omittendae non erant.

§. 3. Personae. Abu-Ahmru Ahmir (memoria tenens) 6, 212. Abu-Djahl b. Heschem (imbecillis in Venere) 7, 97. Abu-Ghobschan (stultus) 6, 152. (gemens) 23, 512. (poenitens) 25, 132. Abu-Hanbal (fidelis) 26, 97. Abu-Lahab (detrimento afflictus) 3, 159. Abu-Omajjah (hospitio excipiens) 21, 138. Ahbbud (dormiens) 25, 125. Ahbd-Allah b. Djadah (hospitio excipiens) 21, 138. Ahbd-Allah b. Habib (hospitio excipiens) 21, 138. Ahbd-Manafi b. Kozajj filii (lucrantes) 21, 132. (accedentes ad reges) 26, 101. Ahjeschah (robustus) 13, 164. (firmiter tenens) 15, 45. Ahkrab (mercaturae faciendae deditus) 3, 145. (multum donans) 18, 264. Ahmallas (pius) 2, 144. Ahmar Ahd (infaustus) 13, 117. Ahmir (bonus eques) 20, 92. Ahmru b. Celsum (audax) 20, 97. Alahnaf (mansuetus) 6, 164. (potens) 12, 145. Ahticah (femina nobilis) 25, 107. Amru-l'Kais (excellens carmine amatorio) 19, 49. Aschabb (avidus) 16, 71. Aslam (vilis) 23, 486. Auhf b. Mohallem (fidelis) 26, 94. Baihas (stupidus) 6, 174. Bakil (cum difficultate loquens) 18, 212. Basus (femina infausta) 13, 114. Bistham b. Kais (magno pretio redemptus) 19, 53. (bonus eques) 20, 93. Bordjan (furax) 12, 126.

23, 524. Cahb b. Mamah (liberalis) 5, 156. (hospitio excipiens) 21, 137. Catsir (praestans encomio amicae) 25, 98. Cenamah b. Ahbd-Ialil Tsakefitā (hospitio excipiens) 21, 136. Chabiah (mulier nobilis) 25, 106. Chautaah (infaustus) 13, 116. Chawwat (libidinosus) 19, 62. Alchidr (multum iter faciens) 12, 148. Chomaah (femina fidelis) 26, 99. Chorafah (narratio inutilis) 24, 431. Choraim (commode vivens) 25, 126. Colaib Wajel (potens) 18, 211. Cosāihṭa (magnam poenitentiam agens) 25, 102. Daghfal (genealogiae gnarus) 25, 96. Dallal (imbecillis in Venere) 7, 96. Dhobarah (vilis) 23, 498. 25, 94. Aldjahhaf (audax) 20, 95. Djadrah (vilis) 23, 498. 25, 94. Aldjeradatan (duae puellae bene canentes) 23, 517. Djerir (magno ore praeditus) 20, 104. Djoha (mulier stupida) 6, 175. Aldjolanda (injustus) 17, 25. Djumalah (libidinosus) 13, 136. Doahmiz (viarum gnarus) 8, 65. 27, 165. Dogha (mulier stupida) 6, 163. Dokkah (insanus) 5, 176. Ebn-Ahtsm (robustus) 13, 164. Ebn-Alghasa (vehemens in initu) 25, 100. Ebn-Hidsjam (bonus medicus) 16, 78. Ebn-Kardhih (vilis) 23, 497. Ebn-Lisan Alhommarah (longaevus) 18, 238. (genealogiae gnarus) 25, 97. Ebn-Modsallak (pauper) 20, 76. Ebn-Tikn (bonus jaculator) 10, 196. (ingeniosus) 18, 250. Falhas (pius) 2, 143. (petens) 12, 106. (avidus) 16, 73. (injustus) 17, 26. Fathima (femina nobilis) 25, 104. Find (tardus) 2, 159. Focaihah (mulier fidelis) 26, 100. Hababah (puella pulchre canens) 23, 516. Habannakah (stupidus) 6, 154. Hadjib b. Sorarah (magno pretio redemptus) 19, 53. Hajjan (moliter vivens) 25, 127. Halima (filia Alharetsi potens) 18, 222. Harem b. Kothbah (bene judicans) 6, 172. Harem (b. Sinan) hospitio excipiens) 21, 137. (liberalis) 6, 183. Alharits b. Ahbbad (fidelis) 26, 98. Harits b. Hillisah (se jactans) 20, 105. Harits b. Thsalim (audax impetu) 20, 96. (fidelis) 26, 95. Haschim (lucrans) 21, 132. Hatim (liberalis) 5, 155. (hospitio excipiens) 21, 137. Hautsarah (vehemens in initu) 25, 101. Hirra (mulier scortans)

11, 35. Hit (imbecillis in Venere) 7, 95. Hobſa (libidinosa) 13, 135. Hodadjah (celer) 12, 108. Hodjainah (stupidus) 6, 156. (mentiens) 22, 220. Hodsannah (stupidus) 6, 155. Honaif Alhanatim (camelorum gnarus) 1, 408. (viarum gnarus) 8, 64. Honajj (fortis) 13, 161. Honain (frustratus) 7, 121. Hormos (impius) 22, 226. Alidhdhan (duo viri disertī) 20, 98. Iesar (multum iniens) 25, 109. Ihdjl (stupidus) 6, 153. Ihjas (intelligens) 11, 34. Ihtr (defensus) 24, 427. Joseph b. Ohmar (superbus) 3, 150. Kadhib (patiens) 14, 84. (gemens) 23, 485. (poenitens) 25, 132. Kais b. Ahzim (perfidus) 19, 51. (mentiens) 22, 229. Kais b. Sohair (intelligens) 8, 66. Kartsah (petens) 12, 107. Kazir (vindictae cupidus) 4, 39. Ketadah b. Maslemah (hospitio excipiens) 21, 135. Kird (scortans) 11, 36. Koaihs (contemptus) 27, 155. Koss (facundus) 2, 139. (disertus) 7, 138. 25, 145. Lafithsah (liberalis) 12, 124. Lokman (vorax) 1, 44. (robustus) 13, 145. (aleis deditus) 28, 127. Lokman (sapiens) 6, 171. Mader (avarus) 2, 140. Mahdi Schiihtarum (cunctans) 2, 168. Malic b. Said Manat (camelorum gnarus) 1, 409. Manschima (femina infausta) 13, 124. Maria (inaures pretiosas habens) 25, 149. (nobilis) 25, 103. Merwan Alkarats (potens) 18, 221. Moahds (diu vivens) 18, 249. Moahwijjah (vorax) 1, 422. Almohallab (mentiens) 22, 221. Almorakkisch (amore perditus) 3, 148. Mosafir (hospitio excipiens) 21, 133. Mosis mater (curis vacua) 20, 102. Naschirah (ingratus) 22, 235. Nazr (diu vivens) 18, 248. Nazr b. Hedjdjadj (optans, perditē amans) 14, 104. Ohkail (zelotypus) 19, 55. Ohmra (celeriter nubens) 12, 109. Alohrjan (pauper) 20, 77. Ohrkub (promissa non perficiens) 7, 103. Ohtaibah (bonus eques) 20, 90. Omm-Albanin (femina nobilis) 25, 105. Omm-Djamil (femina frustrata) 7, 118. (fidelis) 26, 96. Omm-Kirfah (femina potens) 18, 223. (inaccessa) 24, 414. Omm-Raifa (stupida) 7, 117. Rabiah (stupidus) 6, 176. Robb (dedi-

tus amori cum mare) 25, 509. Sabba (mulier potens) 18, 213. Sabban (narrans mendacia) 7, 120. Sadjahi (femina scortans) 11, 38. Sahban (disertus) 7, 94. 25, 145. Saihd b. Ahmrū (superbus) 2, 152. Saihd b. Alahz b. Omajjha (pulcher) 5, 182. Salamah (puella pulchre canens) 23, 516. Sallagh (cujus sanguis vindicatus non erat) 15, 49. Sarih (femina grandaeva) 22, 223. Sarkaah Aljemamah (femina sapiens) 6, 171. (acuto visu praeditus) 2, 145. Scharanbats (stupidus) 6, 173. Schaula (serva infausta) 13, 153. (fidelis) 25, 131. Schithsaths (furax) 12, 105. 23, 525. Sinan b. Abi-Haritsah (errans) 15, 51. Al-solaic b. Alsolacah (celeriter currens) 24, 419. Tadjah (furax) 12, 127. Thofail (bibentibus superveniens) 26, 106. Thowais (inbecillis in Venere) 7, 124. (infaustus) 13, 158. Thsilmah (mulier lenocinium exercens) 21, 121. Tsavab (obediens) 16, 76.

Ex hisce modo adductis proverbiiis, indolem tam corporis quam animi, agendi rationem variasque conditiones atque rationes ad proverbia invenienda ansam fuisse, cognoscere licet. Unum proverbium C. 25, 149. a possessione rei rarae atque pretiosae originem habet. In indolibus atque agendi rationibus non tam in personis, quibus illae propriae erant, quam in vi, quam in alios haberent aut modo, quo se ostenderent, causa quaerenda est, cur in proverbia cesserint. In scholiis ad Haririi opus (p. 449 ed. de Sacy) Abu-Ohbaidahum grammaticum miratum esse legimus, quod Maderi, viri obscuri, unum factum (conf. C. 2, 140) proverbii causa fuerit, siquidem Ebn-Alsobairi avaritia, quae tanta fuerit, ut tam in verbis quam in factis saepissime se manifestaverit, nullum proverbium produxerit. Aliae res singulorum tantum proverbiorum, aliae plurium causae erant, ut quo gravior aut praeclarius aut turpior indoles esset, eo aptior Arabibus ad proverbia invenienda videretur. Sic hospitalitas novem, beneficentia quatuor, fides octo, stupiditas decem, potentia sex, conditio infausti sex, vilitas

quatuor proverbia produxit. Aliae indoles nonnisi viris aut feminis tributae sunt, aliae viris feminisque communes. Nonnisi de pulchre canentibus feminis tria proverbia adhibuerunt. Ut virorum sapientia, fidelitas, libido, scortatio, infausti conditio, potentia, longaevitas et grandaevitas proverbiorum causa evenit, sic quoque feminarum. A feminis, quarum major pars ante Mohammedem vixerunt, viginti proverbia derivata sunt. Feminae post Mohammedis tempus viventes, quae proverbiiis originem dederunt aut cantatrices aut servae erant, ut statu et vitae ratione coactae e domorum secessu in publicum, id quod Mohammedis lege feminis interdictum esset, prodirent. Ut eadem conditio in variis personis observata ad plura proverbia invenienda ansa erat, sic ab eadem agendi ratione plura proverbia, quae aut eundem aut paulo diversum sensum praebent, derivata sunt, qua in re quantus sit Arabum et inveniendi et utendi proverbii amor, observare licet. Quid, quod ab una eademque persona, cui varias aut cognatas indoles adscripserint, plura proverbia desumserint?

Sic a Falhaso, Haritso b. Thsalim, Hatimo, Hodjainaho, Kadhibo, Kaiso b. Ahzim, Kosso, Lokmano, Maria, Omm-Djamila, Omm-Kirfa, Schaula ¹⁾, Thowaiso.

§. 4. Bestiae. a) quadrupedes. 1) Camelus bene ducens 21, 171. audax, quum libidine incensus est 5, 154. zelotypus 19, 55. levis prudentia 7, 111. mordax aut irruens 14, 102. camelus sitibundus multum bibit 13, 150. aquam e puteo hauriens despectus est 9, 48. annosus patiens in molestiis ferendis est 14, 87; camela annosa in pullum propensa est 6, 201. camela pice oblita ingrata est 2, 154. fusca colore infausta putatur 13, 129. noctu non cernens multum offendit 7, 135. Cameli pullus stupidus est 6, 180. pullus mas 9, 54. et nondum ablactatus 9, 66. et potu satiat 24, 503. viles habentur. Cameli pullus sto-

1) Hoc nomen duae diversae personae gesalisse videntur.

machum corruptum habet 3, 160. et juvenecus inequitantem multum fatigat 3, 161. Caro pulli recens nati insipida putatur 24, 424.; cameli gibbus altus et pinguis esse dicitur 3, 151. Cameli urina contraria est 7, 105. et sacculus, in quo veretrum est, diversus 7, 106. Cameli ungula ad incessum apta 10, 185. 191. et crepitus ventris contemptus est 27, 168. 2) Taurus stupidus 2, 170. et superbus est 11, 41. 3) Capra saepe pedit 15, 61.; frigus sentit, si scabie adfecta est 14, 96. Caprae crepitus ventris contemptu dignus 27, 158. et levis (despectus) est 27, 152. 4) Hircus quarundam personarum libidinosus fuisse dicitur 3, 152. 153. 19, 54. 21, 130. 131. 5) Hoedus in fovea capiendi leonis causa adligatus vilis appellatur 9, 55. 6) Canis tanquam obediens 16, 77., gratis agens 13, 140., custodiens 6, 211., mansuetus 1, 419. laudatur; tanquam esuriens 2, 172.; avidus 6, 200. 208., multum insistens petendo 23, 495. turpis 20, 87., multum mingens 2, 166. vituperatur. Nasum suum celeriter lingit 12, 142., nubem adlatrat, quod contemptui est 27, 163. 7) Felis est pia 2, 153., celeriter rapit 4, 38., venatur 14, 111., scortans est 11, 42., repens 8, 61. et mas ejus libidinosus est 9, 63. 8) Ovis stupida 6, 181., vilis 9, 56., ad aquae receptaculum festinans 18, 238. est. Ovis lana spurca foetida 25, 108., mulsio celeris 12, 141. dicitur. 9) Agnus vilis 9, 60. est. 10) Equus acuto visu praeditus 2, 147., celer 5, 184. 12, 113. 13, 148., obediens 16, 77., contumax 14, 109. est. Equus albo nigroque variegatus notus 13, 118., niger; in cujus pedibus album est, pulcher dicitur 6, 219. Equum contumacem repellere difficile est 14, 109. et equus variegatus praegnans rarus esse dicitur 18, 215. Equo aquam porrigere breve 21, 123. appellatur. Equuleus ductilis est 21, 126. 11) Asinus patiens est 14, 112., saepe pedit 15, 61., pedibus vinctus vilis est 9, 52. Asina stupida dicitur 6, 204. Asino aquam porrigere breve dicitur 21, 123. Asini cauda veterinario contempta est 27, 168.

12) Mula sterilis est 18, 216. 13) Sus tanquam levis seu inconsiderans describitur 16, 67. 14) Mus est furax 12, 128; foetus muris campestris errans est 15, 53. 15) Glis corrumpere solet 20, 100., furax 23, 525 et quaestui deditus est 22, 224. 16) Elephas robustus 13, 146. et vorax 1, 413. est. 17) Onager sanus est 14, 114. 18) Dorcas est sana 14, 114., socors luna lucente 19, 44. et segura in territorio Meccae 1, 418. 19) Caper montanus superbus est 11, 40. 20) Vulpes est astuta 10, 199., superba 7, 130. 11, 41., sitibunda 18, 234., vulpes fem. est meticulosa 5, 164. 166. Caudae vulpis astutia tribuitur 10, 199. 21) Simius est pavidus 5, 165., imitans 6, 220., lusui deditus 18, 240., scortans 11, 37., salax 12, 144. 19, 63. Simiae pullus astutus dicitur 22, 231. 22) Animal Jahru appellatum pingue esse dicitur 12, 141. 23) Animal Wabr vile 8, 68. appellatur. 24) Animal Toffah stramine carere posse dicitur 19, 45. 25) Animal Thsariban multum pedere dicitur 20, 83. 26) Animal Kothrob obire 5, 169. et vigilare 12, 137. dicitur. 27) Herinaceus noctu incedit 12, 135. auditu valet 12, 143. 28) Hystrix auditu valet 12, 143. 29) Chamaeleon cautus appellatur 6, 167.; ejus oculus frigidus est 14, 98. 30) Ichneumon multum pedit 20, 85. 31) Leo est audax 5, 167. 168. 185. 186., fortis 13, 161., vehemens 13, 162., generosus 22, 243; venans 14, 111., avidus 13, 133. Ejus nasus defensus est 6, 213, nec non columella faucibus ejus impendens 18, 258. 32) Pardi podex defensus est 6, 170. 18, 257. 24, 415. 33) Lupus est esuriens 5, 173., cautus 6, 188., astutus 6, 199, levis capite 7, 108. malignus 7, 125., perfidus 7, 126. 12, 114. 19, 61., injustus 18, 226., odoratu valens 13, 130., sanus 14, 114., vilis 23, 519. Lupa est audax 12, 129. et crudelis in propinquum 18, 233. Pullus lupae ex hyaena auditu valet 12, 123. 34) Lupus cervarius gravis capite est 4, 40. et quaestum faciens 22, 230. 35) Hyena est stupida 6, 179 et corrumpens 18, 241. 20, 81. Pullus

hyaenae attonitus est 19, 50. Hyaenae duae res odiosae sunt 22, 237.

b) Aves. 1) Avis levis capite est 7, 109., parva avis pavidus 5, 158. 2) Gallus est superbus 11, 41., fortis 13, 161., salax 12, 144., zelotypus 19, 55. Ejus oculus purus esse dicitur 14, 108. 3) Gallina est cacans 12, 131. et propensa in pullos 18, 256. 4) Columba est stupida 7, 116., scortans 11, 42., tristis 13, 160. Columba Meccae est mansueta 1, 419 et securo 1, 417. 5) Pavo est pulcher 6, 206 et superbus 11, 41. 6) Passer est levis intellectu 7, 110, salax 12, 144., parvus 14, 115. 7) Struthio est stupidus 6, 182., 24, 418., pavidus 5, 161., cautus 6, 189., fugax 13, 137., potu satiat 10, 178., odoratu valens 13, 160. 168., sanus 14, 114., celeriter currens 18, 224. Struthionis ovum integrum est 14, 103., periens 15, 60., vile 9, 61.; ovum struthionis relictum corrumpitur 28, 82. 8) Corvus acuto visu est praeditus 6, 187., superbus 7, 128. 11, 39., niger 19, 56., improbus 20, 103.; corvus regionis Ohk-dah est mansuetus 1, 420., corvus separationis est infaustus 13, 128., corvus, unum pedem album qui habet, rarus esse dicitur 18, 218. Corvi oculus purus est 14, 108. 9) Perdici pullus pavidus est 5, 160. 162. 10) Tardae pullus pavidus dicitur 5, 163. 11) Avis Hobara celeriter volat 16, 64. 12) Aquila celeriter volat 16, 63., potens est 18, 271. et inaccessa 24, 416. Aquillae pullus cautus est 6, 166. et auditu valet 12, 143. 13) Avis Rachama est stupida 6, 123. 24, 417. 14) Pica est stupida 6, 184., furax 23, 526., et infausta 13, 123. 15) Avis Abu-l'Barakat mutabilis dicitur 6, 198. 16) Avis Kirilla est cauta 6, 203., abripiens 7, 136., avida 16, 74., in aquam se immergens 19, 57. 17) Avis Anuk appellatae ovum rarus esse dicitur 18, 217. et remotum 2, 146. 18) Avis Katha est verax 14, 90., vocem suam celeriter edit 12, 142.; pollex ejus brevis est 21, 140. 19) Otis cacans 12, 131. et tristis 22, 232. est. 20) Upupa odorans est 12, 146. 21) Avis

Som mah infausta est 13, 156. 22) **Avis Tanawwuth** artifex est 14, 88. 23) **Luscinia** sibilat 14, 110, 24) **Vultur** diu vivit 18, 247. 25) **Avis Wazah** parva est 14, 115. 26) **Palumbes** mentitur 22, 218. 27) **Avis Zifrid** pavida est 5, 159.

c) **Pisces**. **Piscis magnus** bene natat 12, 132, vorax est 1, 410., sitiens 17, 30. simulque potu satiat 10, 182.

d) **Amphibia**. 1) **Crocodilus** est injustus 17, 24. 2) **Testudo** stupida est 2, 170. 3) **Rana** sitiens est 18, 235. et nates macras habet 10, 187. 4) **Lacerta** diu vivit 6, 159. 18, 246, diu vitae indicia ostendit 16, 55, attonita est 6, 196. 197. et decipiens 7, 127., se occultans 7, 131., potu satiata 10, 179. celeriter linguam movens 12, 119., auditu acri praedita 12, 143., fugiens 13, 138., patiens 14, 112., errans 15, 53., crudelis erga pullos suos 18, 232, injusta 17, 22. Intervallum inter lacertae ungulas breve est 21, 141. et pollex lacertae brevis 21, 140. Locus in lacertae latibulo, ubi id diffindit, angustus est 15, 56. 5) **Serpens** potu satiat 10, 180., acri auditu praeditus 12, 143., diu vitae indicia ostendens 16, 57., nudus 18, 262., injustus est 17, 20. Cutis serpentis **Schodjah** tenuis est 10, 193. 6) **Vipera** vitae extremum motum diu retinet 16, 56. et injusta 17, 21. esse dicitur. 7) **Animal** Dalam appellatum robustum esse dicitur 13, 165.

e) **Insecta et vermes**. 1) **Locusta** vorax est 5, 192., corrumpens 20, 78., noctu proficiscens 12, 134., frigus sentiens 14, 95., volans 16, 80., copiosa 22, 140. Locustae saliva pura est 14, 94. Locustarum agmen errans dicitur 19, 47. 2) **Gryllus** vigilans est 12, 140. 3) **Formica** est potu satiata 10, 181., sitiens 18, 236, odoratu valens 13, 130., colligens 5, 179., quaestui dedita 22, 224., avida 6, 208., firmiter tenens 15, 62., robusta 21, 122., copiosa 22, 241. Formicae membrum virile breve est 21, 140. 4) **Scorpio** est stupidus 5, 188., infestus seu injustus

18, 227. 5) *Millepeda vilis* est 19, 46. 6) *Scarabaeus viperarum* celeriter iram ostendit 12, 121. et latet 22, 238. 239. 7) *Scarabaeus pilularius adhaerens* 23, 490., et insistens est 23, 495. 8) *Pediculus cameli* firmiter adhaerens 4, 35. 18, 263. 23, 487., famelicus 5, 174., contemptus 9, 50., auditu acri praeditus 12, 116., parvus 14, 114., diu vivens 18, 245. 9) *Insectum Karanba* firmiter adhaeret 23, 490. 10) *Tinca vorax* est 1, 411., et corrumpens 20, 80. 11) *Animalculum Sorfah* bonus artifex est 14, 87. et fila bene ducit 19, 48. 12) *Bombyx magnus* artifex dicitur 14, 113. 13) *Pulex salit* 16, 81. et ejus ovum parvum est 14, 115. 13) *Teredo gentis Banu - l'Hobla* corrumpens fuisse dicitur 20, 79. 100. 15) *Apis* artifex magna est 14, 89. 16) *Vespa* domus angusta esse dicitur 15, 57. 17) *Musca* est audax 5, 149., errans 7, 132., inconstans 16, 66., superba 11, 41., insistens 23, 495., imbecillis 24, 435. 18) *Pyrallis* (papilio) est ignorans 5, 178., levis 7, 107. 16, 65., errans 7, 133., debilis 15, 58. 19) *Culex* est debilis 15, 58., et culicis medulla rara 18, 271. 20) *Vermis filia pluviae* cognomen habens rubicundus esse dicitur 13, 122. 21) *Pediculus* contemptus est 27, 168. 22) *Araneae* domus infirma habetur 26, 124.

Aliis gentibus ejusmodi a bestiis derivata proverbia esse non nego; sed Arabes proverbiorum talium copia excellere contendo. Ab aliis bestiis nonnisi unum proverbium, ab aliis plura orta esse videmus. In omnibus autem hisce proverbiiis Arabes quam sint diligentes atque accurati naturae scrutatores cognoscere licet. Quo autem frequentiore quodvis animal cum hominibus consuetudine conjunctum erat, eo plura ab eo proverbia orta in usu habebant. Quid quod Arabes a caeterarum gentium more tantum recesserint, ut pluribus bestiis nonnisi hominibus convenientes indoles saepissime adjudicarent. Sic tauro, vulpi, capromontanò superbia, feli pietas, leoni generositas, gallo superbia, corvo superbia et improbitas, avi Katha veracitas, lacertae

injustitia, serpenti, viperæ et scorpioni injustitia, tum scorpioni stupiditas et muscæ denique superbia tribuitur.

§. 5. *Arbores et plantæ.* *Palmae* duæ *Hulwani* diu in societate erant 16, 62., *palma dactylis* abundans honorata est 22, 236. *Arbor Karmalah* vilis est 9, 58. *Arbor Barwakah* bene agit gratias 13, 139. et debilis appellatur 15, 59. 21, 121. *Arbor Katadah* dispersa appellatur 13, 143. *Arbor Ala* amara est 24, 423. *Oleander* amara dicitur 24, 436. *Aloe* amara est 24, 422. *Myrrha* amara est 24, 436. *Portulaca* stupida dicitur 6, 185. *Tuber terræ album* vilo est 9, 53. *Medica* difficilis fractu est 14, 109. *Planta Caschuts* adhaeret 23, 488. *Planta Chotban* amara est 24, 422. *Cepa vestita et tuta* dicitur 22, 225. *Colocynthis* amara 24, 436. et odiosa 22, 244. est. *Rutæ* odor serpentibus odiosus est 2, 165. *Arundo* est levis 7, 113. *Arundinis* cortex est acuta 6, 217. *Rosa* est fragrans 9, 62. *Arboris truncus* est asper 7, 137. *Arboris Salam* folia contempta sunt 27, 168.

Arboribus quoque ac *plantis* indoles quaedam in proverbii concessæ sunt, quæ nonnisi hominibus conveniunt. Sic *arbor Barwakah* gratiarum actione pulchra, *portulaca* stupiditate describitur.

Quæ hucusque recensuimus, nominibus propriis distincta erant, jam ad ea venimus, quæ ampliorem significationem habentia ob quasdam iis tributas indoles, conditiones atque agendi rationes ad proverbia inveniendâ ansam dederunt. In terra coeloque et rebus cum iis cohaerentibus incipientes ad homines eorumque conditiones et agendi rationes transimus et in rebus finimus.

§. 6. *Terra coelumque et res cum iis quodammodo cohaerentes.*

Mundus est pulcher 6, 206. *Terra* est portans 1, 416. 6, 221.; abscondens 1, 416. 22, 242., conculcata 26, 123., inventa 26, 119., vilis pretio 10, 195., divulgans 25, 111., fidelis 1, 415., custodiens 1, 416., fiducia digna 26, 122.,

patiens 14, 112., petens 12, 151. Terra in loco, ubi ventus flat, est periens 15, 60., in arenae cumulis est stupida 6, 186., humus praesens et contemta 6, 222. Arena est bibens 13, 151. 163., sitiens 17, 31. et copiosa 22, 241. Mons est gravis 4, 34. et firmus 4, 41. Petra est arida 28, 125. et nuda 5, 180. Petram transportare difficile est 14, 109. Desertum est amplum 26, 121, viae parvac in desertis peridentes sunt 27, 164., paransangae Dair-Cahbi sunt longae 16, 59. Hortus est florens 25, 140. et fragrans 16, 68.

Mare est humidum 25, 141., profundum 18, 270. Fluctus est exundans 16, 79., fluctus aquarum irruens est terrens 27, 169. Torrens est impetuose proruens 19, 60., torrens sub nocte est penetrans 24, 433., torrens ad locum declivum defluens est celer 12, 142.

Aqua est pura 14, 108., similis aquae 13, 155., bona sitientibus 16, 84., inventa 26, 119.; aqua defluens est celeris 12, 142, aqua Euphratis est licita 6, 215., aqua sub palea est occulta 7, 114, aqua in locis glarcâ impletis est pura 14, 92., aqua nubis matutinae est grata 23, 522.

Coelum est altum 10, 198., sol splendidus 2, 174. et pulcher 6, 206. Luna est splendida 2, 174. et pulchra 6, 206.; luna autem hiemis inutilis 15, 47. esse dicitur. Aura coeli longa est 16, 54. 84. Sidus est remotum 2, 146, divulgans 25, 135., sidus aquilarum duarum est durable 2, 173. Stella est remota 25, 143., vigilans 12, 138, ducens 27, 171., stella Schihra sequax 3, 147., stella, quae Plejades sequitur infausta 25, 116. dicitur. Stellae Ferkedan durantes in societate sunt 16, 60. Aer amplius est 26, 121., aer Bazrae mutabilis 10, 201., aura coeli longa 16, 54. 84. dicitur. Ventus est celer 12, 142., intrans 26, 113. et penetrans 24, 433. Aurora est clara 15, 63., longa 16, 53., divulgans 25, 110., lucens 25, 129. Lux Aurorae erumpens est clara 13, 131., longæ 16, 53. Nubes est humida 25, 141. Fulgur est celere 12, 141. Pluvia est humida 25, 141, pluvia tempore suo est utilis 5, 191., pluviae finis est

frigidus 2, 157. Grando est frigida 2, 156., glacies est frigida 2, 155. Frigus mensium Alcanun est vehemens 2, 164. Vapor meridiei in desertis est decipiens 19, 42 et mentiens 22, 212. 213.; splendor se movens vaporis meridiani est topuis 10, 190.

Ignis est vorax 1, 413., pulcher 6, 193. celerque 12, 142. Flamma incendii est terrens 27, 169. Scintillae celeres sunt 12, 142. Pruna est calida 6, 190.

Tempus est longum 16, 84., injustum 5, 190., tempus mortis est praecedens 12, 147.; tempus matutinum post noctem tenobrosam abundans proventu erat 7, 140. Fatum est penetrans 24, 433. et custodiens 6, 211. Annus inferilis est longus 16, 82., mensis jejunii est longus 16, 82. Dies est clarus 15, 63., diei lux est luens 25, 139., dies separationis est longus 16, 82. Nox Alzadar est vacua 14, 110., nox pluviosa humida 25, 141. Res autem, quam nox tegit, occulta est 7, 113. Tenebrae sunt lenocinium exercentes 21, 127. Feria quarta est molesta 4, 43. Senectus est injusta 17, 33.

§. 7. Homo. a) Diversae ejus aetates, status et agendi rationes etc. Puer est avarus 2, 178., vilis 23, 520., recusans 24, 425., injustus 17, 27., mentiens 22, 217. Filii sunt dulces 6, 207., filius parvus est gemens 23, 514. Mulier austerum vultum habens et emaciata est foeda 21, 150. Senex peregrinus est mentiens 22, 214. Orphanus est plorans 2, 177. Puella vivens sepulta est errans 15, 50.; puella sororiantibus mammis est pudibunda 6, 219., domi retenta est pudibunda 6, 219. Virgo est pudibunda 6, 219. Eunuchi filius est rarus 18, 271., calvus pectine non indiget 19, 39., educatus in opum abundantia est delicate habitus 3, 156., captivus est mentiens 22, 227., aegrotus est desiderans 6, 214., monachus est, addictus amoris maris 23, 511., caecus est saepe iniens 25, 146 et memoria tenens 6, 211., fatuus est debilis 18, 251. Custos inter amantes est molestus 4, 42. occupatum distinguens est molestus 4, 44.; equuleos docens est fatigatus 3,

146.; claudus naturâ est debilis 26, 125., capiens sagittarum crenas est jaculans 10, 197., uvas e rubeto colligens est debilis 18, 255., qui uvas e nerio edere vult, est debilis 18, 254., in quem vulpes minxit, debilis 9, 57., aquam manu capiens frustratus 7, 120. Captivi fumi erant avidi 5, 177. Fraudatus est jacturam faciens 7, 119, noctu ligna colligens est offendens 7, 134., alearum ludo victus est pavidus 16, 75., alearum ludi non particeps ob avaritiam est vilis 23, 501. 502., molles lapides fricans est otiosus 20, 88., aquâ submersus est desperabundus 28, 126. Submersus margaritarum onere erat gemens 23, 513., nec non saxum vertens 23, 515. Camelos scabiosos habens est mentiens 22, 215., sic quoque mulier butyrum purgans 22, 216. Calumniatrix est celeris 12, 120., contentus est potens 18, 219; pellem super sordibus concinnans est stupidus 6, 177. Castrati lacryma est celeris 12, 142., lac sugens e mammis est vilis 23, 499., qui cibi reliquias dentibus adhaerentes edit, vilis est 23, 500. Iudex Sodomii injustus appellatur. 5, 194.

b) Corporis humani partes etc. Latus anguli interioris oculis celere 26, 111., crinis deciduus contemptus 27, 168., calvities nuda 5, 180., canities mulieribus odiosa 2, 165. appellatur. Canities in juventutem ingreditur 16, 83. Oculi nictatio celeris est 12, 122. Facies mercatorum die, quo merces non venduntur, odiosa est 2, 165 Dens esurientis vehemens 13, 162., dens molaris vorax dicitur 7, 412. Arteria colli propinqua est 21, 144., crines pectoris adsidui sunt 23, 491. Motus manus est celer 12, 142., manus ad os ducta est celeris 12, 111., manus ad os directa est 21, 146. et ducta 27, 171, manus recta sinistrae adsidua est 23, 493, manus in utero haesitans 18, 214., attonita 6, 209., debilis 15, 46., vilis est. 9, 47. Vola manus est nuda 18, 262., pura 25, 136. Digitus est nudus 18, 262., digiti extremitas pulposa brevis 21, 140. Pes est incedens 12, 136., crura sponsae pulchra sunt 6, 206.

c) **Hominis status, conditio, actio etc.** Desperatio est quieta 10, 200., solutio pretii ante mercem traditam periens 3, 158. Debitum est periens 3, 155. Haereditas amittae est grata 6, 202. Vita consueta est dulcis 6, 207., nec non desiderii completio 6, 207. Sternutamentum est celere 12, 110., sic quoque contagium oscitationis 12, 118. Responsum est celere 12, 142. et signum nutu factum 12, 142. Intuitus est celer 12, 142., separatio est celeris 12, 142., poesis est proficiscens 12, 133., cogitationes sunt praecedentes 12, 147. Nodatio, qua arboris rami junguntur, est inutilis 24, 429., salutes domorum vestigiis dictae sunt inutiles 24, 430., sic quoque Chorafahi narrationes 24, 431. et nugae 24, 432. et ploratus ob vestigia habitaculi 24, 438. Colaphus in terra peregrina ingratus habetur 6, 216. Religio Karamitharum est levis (commoda) 10, 194., potatio facilis 27, 154., verbum sine facto foedum 21, 141., exprobratio beneficii foeda (turpis) 21, 142. Praestigiaesunt foedae 21, 142., resurrectio est propinqua 21, 144., separatio resecans 21, 145., contumelia cognominis est adsidua 23, 493, sic quoque conditio naturae 23, 494. Optatum est jucundum 23, 505, dormitio tempore Aurorae jucunda 33, 506, somnus alto die gratus 23, 522., osculum in festinatione gratum 23, 522., hypocrisis mollis 25, 110., jactus, qui fit stercoris globo, contemptus habetur 27, 161.

§. 8. Res a) quae homini alimento sunt. Dactyli in oppido Bazra viles pretio sunt 10, 195, dactylus dactylo similis est 13, 132, dactyli manducatio celeris 12, 142, dactyli petiolus vilis 9, 64. Triticum antiquum est 18, 266. 21, 149. Lac matris licitum est 6, 215 lactis radius tenuis 8, 59. Lac in mammam reducere difficile appellatur 14, 100. Cremor lactis lenis 23, 496 et jucundus est 23, 508. Caro super laniario periens 15, 60, medulla liquida liberalis 12, 125, esse dicitur. Mel est purum 14, 93, dulce 6, 207. Apum sputum tenue est 10, 194. Vinum est concupitum 13, 152, vini gustus gratus 23, 522. Olei mensura

perfecta dicitur 26, 118., sal in aqua inutile 14, 105., res molita (farina) contrita 8, 60., granum est parvum 14, 115.; et breve 21, 140. Ovum in prato pulchrum habetur 6, 210., ovi pellicula tenuis 10, 192. Malum Punicum plenum est 26, 120. Uvae passae sunt concupitae 2, 172. nuces duae in sacco inutiles 14, 106., nuces in sacco divulgantes 25, 135. Cucurbita in aqua est decipiens 19, 41.

b) Arma. Lanceae umbra est angusta 15, 55., et longa 16, 51. Lanceae inferior cuspis est angusta 15, 56. Sagitta transfigens est 14, 99. 24, 420. 421. 433., sagitta, qua pueri ludunt, levis 7, 112., sagitta folium transfigens penetrans est 14, 97. Cuspis est penetrans 25, 142., et cuspis ferrea in inferiorem hastae partem intrans 26, 113. Vagina sine cuspidē inutilis putatur 15, 48. Gladius penetrans est 24, 433., sic quoque hastae cuspis 24, 433. 25, 142.

c) Instrumenta, utensilia, vasa. Aquae receptaculum decipiens est 19, 45., acus penetrans 25, 142., acus foramen angustum 15, 56., ampulla infirma 15, 58., atramentarium concupitum 2, 172., bilanx aequa 18, 265., baculus claudi propinquus 21, 144. Baculi dissecti partes multae sunt 22, 234. Culter magnus in venam cordis penetrans est 24, 433., colus nuda 18, 262; funis stolidae longus 16, 51. Infundibulum sitiens dicitur 18, 259., bibens 13, 163. Lanae tonsae particula decidua est contempta 27, 168., acus concupita 2, 172., lorum album ephippii emollitum lene 23, 496. Mola est vorax 1, 422., mola seminis gravis 4, 33., novaculum acutum 6, 217. Paxillus dispersum capillum et pulvere inquinatum caput habet 13, 166., et vilis est 9, 65., nec non patiens in ferenda vilitate 14, 112. In paxillo stare difficile putatur 14, 101. Palus in campo vilis est 9, 51. Postilena iuuenti est addicta amorī praepostero 23, 510. Poculum medicamenti est odiosum 2, 165., et pix et viscus firmiter adhaerent 23, 490. Pelvis sponsae pura dicitur 25, 136. Pellis corrupta est contemptibilis 27, 156. Panus, quo menstruus sanguis excipitur con-

tentibilis 27, 160., et spurcus 21, 129., est. Panni, quo pes obvolvitur, odor foetidus est 25, 117. Subulae confossio vehemens est 13, 162. Solea vilis est 19, 59; soleae corrigia vilis 9, 68., et propinqua 8, 63. Stragula, quae humi sternitur, vilis est 9, 69. Stratum, in quoscortum adorandi ritum peragit, odiosum est 2, 165. Speculum peregrinae est purum 25, 115., et clarum 26, 109. Straminis particula super latere est pauca 21, 13., et contempta 27, 167. Tripodes sunt patientes in ferendo igne 14, 112. Tintinnabulum est divulgans 25, 112. 135. Uter, qui nondum agitur, dum in eo lac coagulatum est, levissimus injuriâ afflictorum dicitur 27, 153. Vas vitreum divulgans est 25, 113.

d) Vestimenta. Pallium detrahare celere est 12, 142., inares pulchrae sunt 2, 175. 6, 194., inares Mariae pretiosae 25, 149.

e) Opes. Opes sunt dulces 6, 207., et opulentia post inopiam laetitia adficit 12, 150; opulentiae autem finis foedus vestigio est 21, 142. Thesaurus Aluathfi gratus est 27, 166. Drachma negotium bene perficit 21, 124., et penetral 24, 433. 25, 142.

f) Morbi et remedia. Febris adhaeret 1, 421. 423., et familiaris 1, 424., atque insistens 23, 495., est. Febris quartana firmiter adhaeret 23, 490. Scabies est contagiosa 18, 228. Ulcus post ulcus est dolens 24, 434., pustula alba est calida 6. 191., nec non pustula cauterio orta 6, 192. Remedium pectus aegrotum habenti jucundum dicitur 23, 507. Medicina Lablab ingrata est 4, 45., theriaca rara 18, 271. Sanitas post morbum laetitia adficit 12, 150.

g) Lapides, metalla. Lapis durus est 13, 162., patiens 14, 112., in aquae fundo resistens 10, 189., densiorem umbram faciens 17, 32. Aurum durum est 14, 107., et grave 4, 34. 10, 138. Argentum vivum grave est 4, 31.

h) Excrementa. Excrementa foeda vestigio sunt

21, 142. Stercus est vile pretio 10, 195., stercoris globulus vilis 8, 68., merda humana foetida 25, 118.

i) *Varia.* Ambarum est fragrans 9, 62., nec non muscus 9, 62. 16, 69; idolum pulchrum 6, 195., lacryma pura 25, 136., lens (dis) contempta 27, 168., pluma ad glutem firmiter adhaerens 23, 490., paries firmus in domo 4, 37., venenum necans 21, 147., venenum confestim necans celere 12, 142., Praeda in qua nil ingrati est, jucunda habetur 23, 504. Scriptura in lapide est durabilis 2, 169., et pictura in manu firmiter adhaeret 4, 36. Proverbium non divulgatum est vile 2, 170. Echo est celeris 26, 111., auditu valens 12, 143. Umbra est adsidua 23, 492; phantasma noctu incedit 12, 139., et spectrum familiare est 1, 424. Unus et unicus est paucus 21, 139; nonaginta (numerus) est angustus 15, 56. Nihil in numero est paucum 21, 139; sic quoque non in sermone 21, 139.

Quod jam supra exposui, id hoc loco repetendum est, Arabes tam rerum multitudine, quibus indoles tribuunt quam indolum multitudine ac varietate, quas singulis rebus adjudicarunt, a caeteris gentibus distingui, qua ex re, vehementer deditos eos fuisse proverbialiter loquendi modo videre licet. Quod vero in proverbiiis Arabicis terra petere dicitur, quod fidelis est, quod terra in arenae cumulis tanquam stupida describitur, quod bilanci aequitas, paxillo patientia in ferenda vititate tribuitur; quod manus in utero attonita, postilena jumentum addicta amori praepostero putatur, tintinnabulum et vas vitreum tanquam divulgans, medulla liquida tanquam liberalis depingitur, echo auditu valens, nox injusta et lenocinium bene exercens appellatur, id Arabum poetico ingenio tribuendum videtur.

CAP. II.

De locis, gentibus, personis, bestiis et rebus, quae omnia etsi indole, qua distincta sunt, carent, tamen proverbialis originem dederunt aut cum iis cohaerent.

Finitis iis, quae eo, quod indole aliave re distincta erant, in proverbii consuetudinem venerunt, ea, quae ista indole carent, breviter recensere in animo est. Quae quamquam ab illis diversa non sunt, tamen ob discrepantem inter utraque proverbiorum rationem omitti non possunt. Id quod iam ob causam moneo, ne quis in hoc nil nisi superfluum repetitionem conspiciat. Eundem, qui in praecedentibus est, ordinem secuturus, ab iis quae nominibus propriis distincta sunt, initium facio, ita ut a specialioribus ad generaliora procedam.

§. 1. Loca. Ahbbadan (insula) 23, 533, Auhf (vallis) 23, 403. Bakkah (locus) 2, 4. Albark (mons) 27, 14. Bazra (urbs) 10, 195. 201. 23, 508. 28, 129. Birc (vallis) 23, 391. Bonan (locus) 23, 475. Chaffan (locus) 5, 186. Codojjon et Codaon (montes) 1, 407. Cufa (urbs) 23, 508. Dair-Cahb 16, 59. Djadabat (vallis) 26, 4. Djobbal (locus) 5, 193. Dobajj (locus) 5, 86. Dsat-Alhabakat (locus) 18, 202. Euphrates 6, 215. 23, 360. Alghabar (fons) 1, 175. Ghaur (regio)-24, 231. Hadhan (mons) 23, 56. 25, 24. Hadjar (locus) 23, 363. Harscha (clivus) 22, 76. Haubar (locus) 1, 404. Haudh-Altsahlab (locus) 23, 58. Hauran (regio) 13, 93. Jasum (mons) 23, 55. Alihalah (desertum) 1, 382. Ihfirrin (locus) 13, 121. Mina (locus) 10, 195. Naahm (vallis) 23, 391. Nedjd (regio) 24, 231. Odhach (locus) 1, 230. Alohnzolain (via) 1, 264. Ramah (locus) 3, 20. Ras-Alaihn (oppidum) 22, 314. Roha (oppidum) 8, 50. Sabath (locus) 20, 89. Sallaman (locus) 23, 57. Schadjaat (clivus) 1, 140. Scha-

kik (locus) 26, 32. Schardj (locus) 13, 31, Taghari (vicus) 24, 296. Tardj (locus) 5, 152. Tehamah (regio) 27, 102. Torbah (regio) 18, 23. Tsabir (mons) 13, 29. Tsamanin (forum) 28, 3. Tsermida (locus) 25, 50. Wadjra (locus) 10, 162. Waseth (oppidum) 3, 130. Zadda (puteus) 24, 98.

§. 2. gentes. Aethiops 12, 177. 22, 326. Arabs 2, 64. Ahnasah 22, 245. Ahnsita 15, 52. Albaradjim 1, 6. Banu-Cahil 23, 162. Cerdus 22, 290. Dhabbita 14, 83. Djedsam 23, 280. Ebn-Afza 13, 154. Fesarah 10, 16. Ghathfanita 23, 384. Graeci 10, 113. Hentselita 5, 100. Banu-Himman 19, 54. 21, 131. 25, 147. Banu-l'Hobla 20, 79. Ihbadita 22, 171. Israelitae 22, 223. Judaeus 1, 438. 18, 281. 22, 279. Kadarita (secta) 24, 560. Karah 21, 38. Kasith 28, 14. Maahd 20, 3. Maahdita 11, 6. Magi 24, 470. Mohammedanus 3, 172. 24, 366. Name-rita 12, 21. Ohclita 6, 47. 23, 435. Sabaci 9, 4. Sahd 2, 99. Sahd-Allah 23, 280. Sahdus 22, 106. Sophi (secta) 21, 163. Syriacus 23, 539. Thesm 6, 66. Towait 3, 152. Tsahlebah 2, 30.

Cum singulis quidem ex horum numero in proverbiiis attributa conjuncta sunt aut bestiae ex. gr. hircus Banu-Himman et teredo gentis Banu-l'Hobla, ut hac de causa praecedentibus proverbiiis adnumerari potuissent; attamen vero quum gentis nomine ista proverbia potissimum niti viderentur, inter gentes iis locum dedi.

§. 3. Personae. Abraham 23, 547. Abu-Carb 23, 128. Abu-Dolamah 6, 229. Abu-Duad 5, 27. Abu-Jasar 13, 3. Abu-Ijjub 23, 564. Abu-Lahab 18, 282. Abu-Rabih 6, 104. Abu-l'Rauka 7, 72. Abu-Sajjarah 14, 86. Abu-Watsil 1, 349. Achsam 13, 20. Ahbbud 25, 22. Ahbidah 24, 150. Ahdjah 18, 111. Alahdjulah (mulier) 18, 118. Ahdl 18, 19. Ahjjar 19, 26. Ahkil 13, 54. Ahmru 26, 51. Ahmru b. Tikn 23, 426. Ahns (mulier) 10, 95. Ahtib 26, 70. Ahzami 24, 12. Alnas 1, 283. Anas b. Malic 27, 193. Asahd

10, 184. 18, 239. Alaswad b. Almothaleb 21, 133. Auhf 3, 141. Auhf b. Mohallem 23, 403. Albajjah 3, 153. Balal 25, 60. Bothain 26, 60. Caisan 22, 195. Calb 12, 40. Chidsam 9, 30. Dahd (mulier) 13, 17. Dahr 5, 144. Darim 26, 52. Dhabb 3, 67. Aldhalal b. Bahlal 27, 83. Aldhalal b. Assebahlal 5, 85. Djahd 13, 87. Djahisa (serva) 21, 8, 28, 13. Djarijah 2, 34. Aldjeradatan (cantatrices duae) 3, 49. Ebn-Baidh (v. Bidh) 12, 4 Ebn-Darah 24, 107. Ebn-Alghasa 5, 26. Ebn-Habannakah 10, 183. Ebn-Karzah 26, 112. Ebn-Tsathan 24, 153. Enochus 1, 40. Falidj b. Chalawah 1, 179. Faras 6, 123. Alfisr 23, 274. Ghamman 2, 90. Gharib 24, 257. Hafazah (mulier) 23, 217. Hajj 18, 27. Hajjan 14, 70. Halimah (mulier) 24, 67. Hamsah 23, 146. Hathib 14, 7. Haumala (mulier) 5, 170. 13, 134. Hind (mulier) 22, 183. 24, 198. Hisl 28, 196. Hiththan 3, 138. Hobairah 23, 273. Hobba 24, 152. Hothsobijj 13, 82. Jads-cor b. Ahnasah 1, 371. Ihdd 1, 38. Iesar 28, 11. Ihcabb 24, 258. Ihzam 25, 78. Ihzam b. Schohair 25, 1. Kahkah b. Ahmru 23, 439. Koaihs 1, 302. Kotsam 5, 137. Laila (femina) 18, 4. Locais 28, 2. Lokaum 20, 30. Lokman 3, 21. Mahn 6, 88. Malic 25, 68. Malic b. Nowairah 20, 39. Manschim (femina) 2, 21. Maria (femina) 2, 21. Maschihah (femina) 27, 38. Masin 24, 108. Mihran 27, 87. Almoaihi 3, 47. Almonachchal 6, 110. Moses 21, 160. 24, 456. Almotalammes 5, 101. Almotsallam 6, 149. Naschith 6, 151. Alnathf 23, 71. Noa 9, 66. 25, 154. Ohcasch 27, 193. Ohkbah 5, 157. Ohrkub 24, 325. Omamah 24, 198. Omm-Djabirah 10, 160. Pharao 24, 456. Pinehas 7, 169. Rabiah 28, 55. Rajjah (femina) 3, 16. Rakaschi (femina) 12, 22 Rikah 18, 201. 26, 46. Sabra (serva) 27, 6. Sahd 8, 18. Sahd b. Said Manat 26, 23. Sajidah 2, 1. Sainab (mulier) 11, 1. Sallagh 8, 48. Salma (mulier) 25, 151. Samorah 3, 56. Samuel 23, 93. Schann 28, 12. 14. Schaur 10, 161. Schoraih 12, 167. Sinan b. Abi-Haritsah 23, 384. Sinimmar 5, 8. Sochail (mulier) 24, 240. Tha-

(mulier) 26, 1. Thajjab 6, 229. Tsalabah 18, 95. Wahwah 23, 436. Alwalid b. Tharif 18, 283. Zohra (femina) 24, 13.

Quod in gentibus dixi, in personis repetendum est. Inter personas proverbia nonnulla locum obtinuerunt, quod non tam in bestiis, quae cum iis conjunctae erant, quam in personis, quibus illae bestiae erant, proverbii momentum esse videbatur. Duarum personarum nomina non vera, sed ficta esse conf. 5, 85. 27, 83., silentio praetereundum non est.

§. 4. Bestiae. a) quadrupedes. 1) Camelus 1, 69. 73. 75. 80. 85. 95. 248. 251. 257. 272. 329. 375. 377. 378. 440. 2, 10. 19. 154. 3, 160. 161. 4, 29. 5, 40. 108. 154. 205. 6, 1. 21. 40. 41. 57. 74. 105. 117. 130. 131. 137. 180. 201. 7, 4. 105. 106. 111. 135. 8, 16. 17. 26. 9, 6. 48. 54. 66. 10, 31. 47. 96. 108. 120. 124. 175. 183. 11, 7. 49. 12, 23. 64. 13, 90. 129. 150. 14, 1. 71. 85. 103. 15, 1. 5. 10. 30. 39. 40. 18, 28—31. 61. 93. 98. 99. 19, 3. 55. 20, 7. 12. 17. 23. 36. 68. 69, 21, 17. 18. 55. 67. 100. 106. 22, 7. 16. 21. 31. 36. 49—55. 79. 97. 136. 138. 140. 186. 187. 194. 216. 23, 9. 28. 30. 69. 104. 121. 261. 284. 301. 314—318. 320. 322. 323. 407. 503. 24, 9. 23. 37. 43. 55. 74. 97. 278. 388. 424. 25, 15. 26. 32. 44. 26, 2. 57. 27, 3. 13. 14. 26. 62. 86. 92. 171. 28, 10. 22. 53. 79. 94. 98. 2) Taurus 1, 81. 4, 5. 12. Boves 5, 41. 3) Capra 1, 83. 15, 36. 18, 43. 22, 2. 23, 32. 329. 24, 46. 47. Capella 23, 327. 328. 4) Canis 1, 88. 2, 3. 3, 193. 5, 47. 172. 6, 257. 9, 73. 12, 25. 13, 154. 18, 47. 268. 20, 33. 22, 56. 63. 150. 193. 200. 323. 23, 35. 124. 290. 334. 5) Felis 1, 90. 439. 4, 38. 12, 184. 19, 63. 22, 282. 6) Ovis 1, 331. 10, 98. 12, 142. 13, 179. 18, 238. 21, 24. 179. 24, 95. Agnus 1, 242. 7, 23. 9, 60. Aries 18, 42. 7) Equus 1, 297. 2, 214. 5, 150. 151. 7, 8—20. 14, 53. 15, 14. 28. 17, 6. 18, 25. 26. 131. 161. 21, 158. 22, 48. 141. 23, 238. 531. 24, 559. 596. 8) Asinus 2, 49. 193. 200. 3, 66. 6, 253.

254. 9, 76. 11, 48. 14, 69. 15, 27. 18, 40. 41. 21, 157. 22, 3. 294. 23, 31. 326. 9) *Mulus* 2, 212. mula 21, 93. 22, 196. 10) *Sus* 5, 197. 22, 62. 11) *Mus* 1, 453. 15, 61. 23, 625. 12) *Elephas* 9, 79. 22, 299. 13) *Onager* 1, 82. 5, 42. 14, 114. 22, 189. 23, 324. 14) *Dorcas* 2, 2. 22. 194. 3, 1. 5, 16. 15) *Caper montanus* 3, 89, *Rupicapra* 10, 157. 16) *Lepus* 10, 126. 16, 19. 17) *Vulpes* 9, 57. 18) *Simia* 12, 181. 19) *Meles* 18, 134. 20) *Animal Thsariban* 20, 25. 21) *Herinaceus* 2, 44. 10, 160. 22) *Leo* 1, 452. 3, 68. 5, 153. 6, 102. 9, 75. 15, 38. 16, 93. 23, 333. 23) *Lupus* 1, 433. 436. 9, 9. 11. 13. 14. 45. 70. 71. 12, 24. 18, 185. 19, 6. 22, 293. 23, 33. 24, 359. 463. 24) *Hyaena* 1, 87. 3, 93. 6, 42. 7, 24. 43. 14, 9. 40. 15, 16. 18, 44. 22, 61. 237. 24, 239.

b) *Aves* 1) *Gallus* 8, 42. 13, 10. 22, 5. 23, 573. 24, 238. 2) *Passer* 14, 32. 16, 13. 22, 296. 23, 339. 3) *Struthio* 1, 108. 2, 46. 7, 26. 9, 61. 10, 178. 11, 8. 13, 130. 14, 103. 15, 60. 20, 82. 24, 349. *Augmentum in struthione mare* 27, 146. 4) *Corvus* 3, 68. 14, 51. 22, 69. 159. 23, 538. 5) *Perdix* 16, 11. 12. 6) *Avis Hobarah* 6, 143. 7) *Avis Carawan* 6, 143. 8) *Avis Rachamah* 9, 31. 9) *Pica* 23, 37. 10) *Avis Anuk* 8, 2. 11) *Avis Katha* 23, 4. 12) *Otis* 18, 256. 23, 573. 13) *Avis Sommah* 22, 70. 14) *Vultur* 15, 9. 16. 3. 15) *Palumbes* 20, 129. 16) *Gryps* 16, 2. 17) *Falco* 23, 601. 637. 18) *Accipiter* 1, 434. 14, 18.

c) *Amphibia*. 1) *Lacerta* 1, 91. 92. 94. 304. 312. 6, 110. 127. 7, 42. 12, 100. 110. 15, 35. 40. 18, 242. 23, 336. 432. 24, 61. 127. 2) *Serpens* 1, 93. 5, 133. 6, 248. 13, 26. 18, 225. 262. 22, 65. 3) *Vipera* 15, 70.

d) *Insecta et vermes*. 1) *Locusta* 5, 45. 86. 14, 108. 18, 48. 21, 140. 22, 184. 257. 23, 337. 2) *Formica* 1, 431. 24, 226. 228. 3) *Scarabaeus viperarum* 1, 437. 2, 73. 12, 60. 21, 26. 24, 495. 4) *Pediculus cameli* 1, 108. 3, 94. 8, 21. 18, 184. 5) *Musca* 9, 43. *Scorpio* 2, 62. 3, 33. 12, 3.

Pro cujusbet animalis diversa ratione diversa proverbialia orta esse videmus. Ab aliis unum tantum proverbium, ab aliis pauca, ab aliis multa derivata sunt. Cujusreicausa tum in cujusbet animalis indole, tum in majore aut minore nexu, quo cum hominibus conjuncta erant, quaerenda est. Quo enim magis natura atque indole excellabant, quo arctius vita cum hominibus conjuncta erant, eo plura proverbialia inde provenere. Ita factum est, ut a camelo, in cujus natura atque indole tota Arabum vita miteretur, tantus proverbiorum numerus oriretur.

§. 5. Arbores et plantae. Arbor Marchah 1, 124. 20, 29. Palma 1, 185. Arbor Karfah 1, 381. Arbor Idhah 1, 383. 23, 130. Arbor Thalh 2, 120. Tragacantha 8, 13. 36. Arbor Karmalah 9, 18. Arbor Artha 16, 24. Arbor Sajal 17, 11. Arbor Salamah 18, 56. Arbor Ahfar 20, 29. Arbor Difla 20, 36. Arbor Nabh 22, 267. Planta Kaziz 1, 127. 18, 209. Planta Zilijjan 5, 7. 6, 76. Planta Kilkil 8, 12. Planta Dsunun 9, 27. Planta Hasa 15, 14. Planta Orfoth 10, 25. 18, 196. Medica 20, 73. Planta Ahrfadj 22, 81. Planta Sahdan 23, 383. 24, 93. Planta Hollah 24, 91. Planta Chollah 23, 605. Olus Ailamah 24, 93. Cepe 23, 631. 24, 481. Fructus plantae Thortsuts 22, 79.

Finitis iis, quae nominibus propriis insignita sunt, ad generaliora procedimus. Istarum autem rerum, a quibus proverbialia deducta sunt aut quibuscum cohaerent, numerus permagnus est. Totum mundum amplectuntur, imo mundi fines transgrediuntur. Terra, coelum, mare, homo diversa vitae aetate, situ, conditione atque agendi ratione, corpora animalium et membra, omnesque, ut breviter dicam, res tam parvae, quam magnae Arabibus ad inveniendal proverbialia occasionem dederunt. Quae, quum sint tam diversa, difficile erit, ita disponere, ut facile sub adspectum veniant. Eundem quam antea secuti sumus, ordinem retinemas.

§. 6. Terra coelumque et res eum iis quodammodo cohaerentes.

Mundus futurus 5, 199. 8, 70. 79. 81. 13, 107. Paradisus 8, 277. Gehenna, ignis infernus 18, 277. 279. 24, 561.

Terra 5, 23. 6, 2. 23. 12, 75. 18, 188. 20, 46. 21, 80. 23, 51. 246. 646. 24, 563. 26, 43. Terra dura et plana 24, 294. culta 18, 143. sole torrida 22, 84. humida 5, 18. 23, 352. 24, 357. 28, 155 mollis 24, 295. lapidosa, aspera 26, 82. terra putei 2, 32, terrae pars propinquior 28, 62. Humus 23, 476. Pulvis 27, 21. 28, 56. Lutum siccum 28, 136. Coenum 4, 3. Campus apertus 20, 14., campus vacuus 7, 27., campi arenosi 18, 53. Arena 5, 62. Arenae 25, 2. Desertum 23, 25. 52. Collis 1, 23. 12, 85. Mons 1, 102. 18. 205. Vallis 12, 65. 25, 84. 159. Vallis lotos proferens 23, 354. Vallis erroris 9, 41. Spelunca parva 18, 54., latebrae silvosae 28, 38., pratum 3, 35. 21, 108. 22 187. 24, 92. 95., pascuum 23, 389., hortus 24, 562. 26, 35. arboretum densum 20, 45., ripa exesa 1, 325., petra 11, 51. 24, 73. regio petrosa 26, 81., solum durum 22, 119., terrae durae podex 3, 14., barathrum 26, 79., insula 22, 22., territorium 6, 235., via 10, 132. 16, 49. 88. 18, 100. 22, 155. 23, 467., semita viae 27, 143., viae 10, 39. 13, 2., viae parvae 18, 190., viae minores 8, 32., viae breviores 8, 32., via per montes ducens 24, 33., viarum angustiae 23, 450. Cacumen 18, 77.

Aqua 1, 129. 130. 2, 126. 14, 74. 17, 3. 22, 82. 23, 66. 67. 306. 643. 24, 98. 99. 170. 235. 26, 59. 85. 86. 27, 107. 28, 41. Aqua pauca 2, 45. 21, 47. aqua multa 5, 18. aqua dulcis, salubris 5, 134. aqua perennis 27, 108. aqua corrupta 14, 73. aqua in ore 20, 108. aquae membranae 20, 24. aquae fluxus 22, 168. Humores duo 23, 53. Gutta 20, 112. gutta nigri 24, 223. Prunae 23, 262. 27, 112. Glacies 22, 324. Fons calidus 24, 131. 5, 197. Torrens 5, 73. 6, 109. 12, 97. 102. 162.

15, 17. 19, 4. 21, 35. 91. 24, 100. 297. *Alveus* 12, 29. *Alveus largus* 7, 4. *Fluvius* 12, 69. *Stagnum* 22, 173. *Aquae stagnantes* 13, 14. *Aquarum gurgites* 19, 8. *Mare* 1, 345. 5, 74. 8, 46. 16, 34. 19, 27. 21, 160. 23, 293. 361. 28, 75. 160.

Coelum 2, 75. 6, 89. 14, 58. 23, 345. 616. *Aer* 9, 22. 28. *Aura lenis* 22, 205. *Sol* 5, 17. 13, 104. 22, 273. 23, 236. 24, 532. 566. *Solis facies* 28, 112. *Aurora* 1, 345. 10, 40. 21, 34. 24, 434. *Luna* 6, 90. 12, 27. 20, 26. 23, 346. 27, 133. 137. *Lux* 24, 569. *Tenebrae* 6, 90. 23, 346. *Sidus* 8, 3. 9, 38. *Sidus ad occasum se vergens* 21, 71. *Stella* 6, 89. 16, 31. 23, 563. *Stellae* 18, 38. 84., *stellae duae* 25, 76., *stellae capellae* 8, 4. *Plejades* 14, 68. 23, 206. 26, 58. *Ventus* 1, 113. 5, 17. 62. 10, 15. 212. 213. 22, 278. 23, 619. 24, 558. 27, 180. 28, 135., *ventus fervidus* 9, 17., *venti* 3, 173., *venti Wadjrae* 10, 162. *Nubes* 12, 98. 114. 19, 32. 21, 154. 23, 131. 236. 24, 245. *Nubes (pl.)* 6, 23. 20, 127. *Nubes tonans* 5, 119. 10, 35., *nubes fulgurans* 18, 183. 24, 446. *nubes pardi colorem habens* 10, 37., *nubes gravis* 10, 100., *nubes vacua* 10, 151., *nubes aestatis* 12, 87. 17, 14., *nubes pluviam non emittens* 24, 177. *Nix* 12, 156., *Pluvia* 12, 35. 24, 477. *pluvia (grando)* 14, 36. 18, 59. 28, 39., *pluvia veris* 3, 6., *pluvia tenuis* 6, 7. *pluvia lenis* 24, 1. *pluvia mense Nisan* 24, 576. *Fulmen* 2, 56. *Fulgur splendens* 23, 574. *Frigus* 22, 114. *Vapor meridianus* 13, 96. 22, 139. 23, 41. 24, 357.

Ignis 2, 72. 10, 81. 12, 156. 21, 111. 22, 109. 24, 8. 205. *Ignis Magorum* 24, 470. *Flamma ardens* 5, 46.

Tempus 1, 159. 8, 54—57. 11, 27. 13, 58. 20, 23. 63. 23, 108. 183. 201. 209. 348. 413. 24, 290. 344. 471. 497. 610. 25, 56. 180. 26, 34. 27, 192. *Tempus Fithahl* 22, 74., *tempus futurum* 16, 3., *tempus cratinum* 28, 30., *temporis vicissitudines* 14, 55., *temporis spatium* 23, 157., *temporis spatia intermissa* 23, 140., *aetas* 16, 38. *Annus* 14, 126, 23, 158. *Annus infertilis* 1, 333. 26, 5.

Anni 23, 45. Ver 26, 74. Aestatis tempus 20, 2. Hiems 27, 98. Mensis 13, 84. 172. Mensis spatium 24, 66. Mensis veris (Alrabih) 13, 94. Mensis Schahban 28, 148. Mensis Schawwal 23, 351. Dies 1, 247. 474. 8, 35. 22, 283. 24, 292. 591. 612. 27, 195. 28, 24. 31—33. 59. 60. 83. 111. 120. 169. Dies Ahlaki et Kumi 2, 94. Dies profectionis 28, 167. Dies hesternus 9, 1. 24, 532. Dies hodiernus, crastinus 28, 71. Dies crastinus 18, 182. 19, 22. Dies nubium 28, 28. Dies pessimus duorum 13, 9. Matutinum tempus 10, 231. 18, 1. 23, 44. 200. Dies altus 23, 174. 176. Dies medius 23, 175. Meridies 10, 38. Postmeridianum tempus 12, 28. Vespera 1, 194. 196. 24, 240. Nox 1, 117. 290. 374. 3, 63. 14, 50. 23. 48. 49. 56. 119. 588. 24, 86. 234. Noctes 22, 204. Noctis pars 1, 22. Nox libera 2, 74. Nox herinacei 5, 120. Nox optima 7, 28. Nox tenebrosa 23, 347. 427. Nox Alzadar 3, 3.

§. 7. Personae praeter hominem. Deus 1, 474. 10, 174. 12, 86. 182. 16, 31. 20, 54. 22, 55. 24, 253. 525. 554. 25, 52. 26, 68. Tum saepe in maledictionibus et interdum in benedictionibus nomen Dei occurrit ex. gr. 2, 83. 105. 3, 52. 5, 67. 71. 113. 123. etc. 2, 136. 7, 35. 23, 11. etc. Satanās, diabolus 1, 190. 191. 13, 180. 14, 124. 20, 110. 28, 143. 145. Angeli 3, 69. Daemones 15, 61. 21, 142.

§. 8. Homo. a) Diversae ejus aetates, status et agendi rationes etc. Populus 1, 471. Gens 21, 81. 187. 22, 146. 26, 130. 28, 97. Gens paradisi 13, 171. 27, 185. Familia 21, 169. Exercitus 23, 190.

Homo 2, 214. 216. 22, 270. 23, 535. Homo optimus 13, 76. 7, 160. 161. Homo pessimus 13, 175. Homines 7, 51. 24, 312. 25, 13. 42—44. 62. 73. 86. 87. 166. 168. 171. 174. 175. 177. 26, 48. 28, 54. Homines optimi 7, 6. Mas 22, 112. Vir 1, 65. 3, 104. 8, 23. 71. 72. 18, 174. 22, 13. 17. 24. 25. 107. 108. 147. 267. 23, 88. 244. 24, 372. 567. 584. 589. 28, 66. 86. 106. 159. Viri 23,

610. 24, 601. *Mulier* 7, 79. 20, 71. 21, 119. 22, 11. 23, 404. 24, 384. 587. *Mulier filio orbata* 23, 186. *Mulieres* 1, 42. 16, 40. 25, 45. 28, 110. *Feminae* 3, 61. *Pater* 1, 88. 23, 307. 603. 24, 274. 275. 607. 27, 147. 148. *Mater* 1, 62. 188. 2, 118. 3, 43. 4, 20. 13, 78. 21, 151. 22, 45. 23, 25. 26. 456. 611. 27, 51. 52. 141. 28, 23. *Mater timidi* 1, 30. *Paterfamilias* 3, 166. *Parentes* 24, 570. *Proles* 18, 136. *Filius* 2, 69. 210. 3, 50. 11, 3. 23, 414. 24, 540. 26, 17. *Filius familiaritatis* 22, 165. 166. *Filius scorti* 2, 125. *Filiolus* 28, 20. *Filii* 1, 131. 249. 2, 135. 24, 272. 442. *Filiae* 6, 98. *Maritus* 7, 30. 11, 9. *Uxor* 1, 44. 292. 22, 10. *Uxores* 23, 397, 24, 533. *Conjuges* 11, 25. *Procus* 23, 596. *Vidua* 6, 34. *Frater* 1, 63. 64. 68. 70. 71. 166. 198. 355. 362. 384. 3, 123. 165. 7, 67. 10, 27. 76. 13, 39. 18, 124. 175. 23, 295. 24, 40. 365. 391. 25, 14. 66. *Frater pessimus* 13, 103. *Patruus* 14, 125. 18, 102. 152. 23, 225. *Avunculus* 23, 225. *Patruelis* 23, 282, 28, 57. *Patruelis prophetae* 2, 212. 10, 119. *Socera*, *nurus* 1, 14. *Amita*, *matertera* 3, 48. *Amita liberis orba* 26, 47. *Avia* 5, 201. *Cognatus* 23, 283. *Cognati* 11, 14. *Propinquus* 6, 35. *Propinqui* 3, 164. 17, 35. *Infans* 22, 198. 26, 28. 136. 27, 50. *Infans matre orbatus* 16, 45. *Infans recens natus* 3, 57. *Puer* 1, 280. 450. 14, 13. 15, 33. 23, 595. 24, 180. 343. 24, 412. 27, 182. *Adolescens* 2, 100. 22, 139. *Adolescentes* 3, 77. *Puella* 2, 26. 183. 23, 389. *Puella parva* 8, 7. *Puella immatura* 5, 8. *Puella domi se continens* 7, 43. *Virgo* 24, 15. 70. *Juvenis* 20, 39. 23, 298. *Juvenes* 14, 10. *Mulier mediae aetatis* 5 4. *Senex* 2, 43. 10, 28. 13. 57. 93. 18, 89. 24, 185. *Collactanei* 24, 358.

Imperator 1, 428. *Rex* 5, 74. 12, 176. 24, 531. *Rex injustus* 12, 153. *Regina in ludo istruncolorum* 24, 571. *Princeps* 18, 38. 23, 144. 223. 624. *Praefectus* 16, 95. *Praefecti* 14, 22. *Judex* 1, 448. 18, 275. 20, 19.

24, 324. Legatus prudens 10, 86. 87. Legatus pravus 12, 164. Dominus 2, 193. 10, 176. Dominus elephantis 22, 299. Dominus pecorum 8, 8: 10, 12. Possessor 24, 88. Herus 24, 339. Servus 2, 8. 6, 24. 36. 37. 7, 45. 10, 144. 18, 5—9. 66. 132. 140. 22, 148. 23, 251. 284. 472. 24, 65. 81. 27, 5. 28, 15. Servus alienus 12, 6. Servus oculi 27, 101. Serva 1, 45. 23, 477. 285. 286. 24, 590. Serva mutuo accepta 24, 17. Liber 6, 241. 23, 403. Vicinus 2, 82. 5, 27. 88. 99. 116. 21, 84. 24, 169. 27, 16. Vicinus propinquus 27, 97. Vicinus pravus 23, 398. Vicina 1, 187. 5, 24. Vicinae 1, 402. Hospes 2, 137. Hospes leonis 15, 38. Peregrinus 22, 253. Peregrini 19, 81. Peregrinae 25, 72. Sponsus 22, 143. Sponsa 24, 323. Custos 6, 12. Custos mulieris 21, 185. Janitor bonus 25, 156. Nutrix 2, 186. Nutrix amans 17, 15. Pastor 7, 29. 23, 64. Pastor pessimus 13, 33. Pastores 2, 86. Agaso praecinens 22, 55. Faber 1, 155. Veterinarius 22, 160. Medicus 3, 129. 16, 87. 27, 184. 28, 3. Medici 23, 258. Fur 7, 147. 12, 53. 24, 545. Fur (divinator) 24, 494. 26, 129. 28, 156. Fures 1, 443. Vafer 28, 144. Latro 8, 45. Hariolus 18, 165. Incantator 5, 9. 20, 62. Musicus 3, 19. Cantatrices 5, 215. Lanius 21, 179. Calcearius 5, 215. Pannorum venditor 1, 447. Portitor (urinator) 1, 271. Satelles praetorianus 23, 609. Pedites 18, 198. Aleatores 21, 65. Nautae 24, 535. Leno 22, 276. Sanus (aegrotus) 15, 68. Incolumis 12, 172. Salvus 20, 8—10. Aegrotus 25, 36. Vivus (mortuus) 2, 47. 21, 61. 23, 441. 580. Vivens 23, 417. 537. Mortuus 23, 87. Occisus 24, 606. Caecus 2, 6. 10, 125. 14, 117. 18, 115. 296. 23, 226. Caeci 21, 173. Surdus 14, 33. Surdi 6, 65. Luscus 18, 11. Monoculus 22, 72. Calvus 24, 114. Claudicans 17, 12. Strangulatus 1, 262. 20, 42. Castratus 7, 150. 171. 22, 328. Morsus a serpente 12, 55. Laborans umbilici hernia 18, 24. Laborans hydropo 20, 68. Laborans linguae difficultate 18, 113. Lumbum

fractum habens 22, 72. Curvus 23, 279. Longa cilia habens 23, 122. Rara batba praeditus 23, 636. Integro dorso praeditus 27, 61. Satiatus 10, 148. 13, 49. 55. 73. Potu satiatus 1, 392. Esuriens 1, 479. 19, 5. Laborans appetitu vehemente 26, 19. Sitibundus 28, 75. Sitientes 18, 199. Pinguis 12, 38. 50. 18, 68. Nudipes 22, 32. 24, 157. Firmus in loco cinguli 13, 80. Debilis 17, 18. 24, 311. Ligatus 14, 83. Ore foetens 22, 288. 289. Angusta ingluvie praeditus 16, 65. Dormiens 23, 480. Mollis (aridus) 23, 604. Aetate decrepitus 24, 277. Elegans 17, 34. Armillâ ornata 23, 1. 205. Virginitate privata 4, 2. Pulchra 7, 10. 23, 376. 24, 271. Angore suffocata 22, 157. Mammosa 22, 281. Gravida 1, 380. 11, 20. 21, 3. Praegrans 24, 116. Praegnautes 25, 152.

Prudens 1, 437. 6, 115. (cautus) 18, 172. 23, 260. Propinquus consilii 27, 84. Peritus 25, 95. Versutus 2, 40. Intelligens 6, 225. 17, 19. 23, 412. Doctus (ignorans) 10, 145. 11, 29. 33. 22, 291. 23, 74. 24, 131. Gnarus 18, 84. Recordans 22, 300. Infirmus mente 26, 84. Imbecillis mente 27, 79. Stupidus 18, 33. 23, 366. Stupida 7, 10. Stultus 6, 56. 71. 94. 10, 130. 11, 58. 12, 48. 54. 79. 23, 428. Stulti 22, 116. 24, 204. Stulta 3, 12. 10, 128. Secors 3, 130. 10, 142. Negligentes 12, 52. Ignorans 24, 408. 527. Delirus 27, 82. Insanus 1, 432. Liberalis 12, 42. Generosus 26, 135. Ingenuus 3, 183. 6, 108. 247. 25, 6. Fortis 3, 86. 13, 36. Fortes 24, 333. Audax 20, 72. 23, 598. Timens Deum 3, 85. Credens 23, 287. 24, 94. Fidus 10, 147. Confidens 10, 221. Verax 18, 75. 23, 455. Benignus 24, 534. Beneficus 27, 98. Avarus 2, 81. 7, 46. 13, 42. 23, 484. 25, 160. Parcus 24, 164. Mansuetus 6, 112. Gravis 26, 127. Lenis 23, 268. Pudicae 8, 76. Pavidus 5, 106. 27, 128. Implus 22, 321. 322. Malus 13, 53. Pravus 10, 235. 236. Mendax 1, 470. 2, 205. 14, 43. Mendacii argutus 23, 381. Avidus 6, 246. 21, 82. 23, 134. 536. Cupidus 26, 55.

Invidus 6, 258. 23, 191. 28, 154. 170. **Invidi** 23, 311. 24, 451. **Zelotypus** 24, 218. **Superbus** 23, 85. **Plenus admiratione sui** 24, 581. **Fastidiosus** 23, 133. **Amicus** 6, 61. 7, 173. 10, 218. 14, 125. 21, 85. 22, 262. 24, 87. **Amici** 22, 105. **Amans** 5, 10. 25, 4. **Inimicus** 24, 60. **Adversarius** 1, 303. 23, 159. **Adversarius tergi** 21, 89. **Adversarii** 10, 210. **Odium habens** 10, 75. 23, 275. **Iratua** 19, 18. **Contentus** 23, 210. 214. 242. 24, 344. 373. **Tristis** 24, 85. **Anxius** 24, 69. **Curis pressus** 26, 44. **Segnis** 23, 238. 25, 92. **Asper** 23, 216. **Calidus (frigidus)** 28, 116, 118.

Dives 1, 135. 10, 153. 12, 179. 19, 27. 24, 529. **Multum habens** 10, 53. **Opulens** 3, 99. **Pauper** 22, 154. 268. **Nil secum ducens** 12, 85. **Nobilis** 21, 186. **Vilis** 9, 30. 31. 74. 23, 163. **Vilissimus** 9, 35. **Honoratus** 10, 146. **Contemptus** 9, 18. **Amatus** 6, 73. 24, 579. **Vituperatus** 10, 109. **Humiles** 12, 152. **Felix** 12, 77. 173. **Fortunatus** 24, 467. **Infelix** 28, 93. **Miser** 1, 322. 21, 27. 23, 310. **Nuda pudenda habens femina** 18, 200. **Praesens** 25, 70. 28, 172. **Socius** 10, 90. 14, 83. 21, 118. 23, 304. **Socius pravus** 24, 26. 26, 33. **Socii pravi** 21, 77. **Socius aptus** 23, 461. **Absens** 19, 78. 24, 255. 594. **Longe remotus** 10, 143. **Primus** 24, 549. **Inferior ipso** 24, 515. **Minimus gentis** 14, 48. **Unicus matris** 26, 133. **Propinquus exspectanti** 1, 361. **Propinquus interitui** 28, 104. **Propinquior** 24, 370. **Ducens extremum spiritum** 25, 48. **Orphanus** 23, 402. **Orbi** 2, 26. **Orbata** 4, 7. **Prole orba** 22, 277. **Inermis** 23, 207. 24, 10. **Coactus** 24, 368. **Importunus amico** 24, 439. **Pares** 12, 78. **Audiens excusationem** 10, 56. **Audiens nuntium** 10, 61. **Quietus** 23, 602. **Quieta** 3, 46. **Tranquillus** 16, 43. **Paucus** 24, 312. **Dispersi** 24, 406.

Donator 1, 36. **Monitor audus** 1. 186. **Monitor fidus** 28, 36. **Sugens** 1, 340. **Sugens matrem** 18, 298. **Exspectans** 1, 361. **Mulgens** 1, 377. 7, 22. **Mulsores** 13, 1. 22, 80.

23, 378. *Litigantes* 1, 387. *Adjutor* 1, 393. *Conterens* 1, 405. *Iter facientes* 21, 168. 23, 321. *Clamans* 2, 84. *Movens caput* 3, 88. *Sectator feminarum* 3, 95. *Retia tendens* 4, 4. 5, 135. *Firmiter incedens* 4, 18. *Trahens pedes* 5, 36. *Castrans asinum* 5, 43. *Destructores* 5, 57. *Concutiens clunium extremitates* 5, 81. *Evellens crines in medio capite* 5, 109. *Secans (femina)* 6, 81. 23, 73. *Mundans pellem (femina)* 6, 8. *Scortator* 6, 233. *Jaculatores* 7, 50. *Indistincte loquens (femina)* 9, 2. *Distincte loquens* 24, 219. *Victum quaerens* 9, 25. *Vituperans* 10, 60. *Festinans* 10, 73. *Festinus* 23, 469. *Currens celeriter* 10, 101. *Cunctans* 21, 88. 24, 175. *Bibens aquam* 10, 223. *Vehementer bibens* 19, 19. *Occisores* 12, 32. *Rogans Deum* 12, 86. *Intercessor* 13, 174. *Increpans multum* 14, 25. *Abiens* 16, 15. *Veniens ad epulum haud invitatus* 16, 105. *Capiens* 18, 85. *Colligens tubera terrae* 18, 110. *Excusans se* 18, 144. *Auxiliator* 18, 192. *Caput perscrutantes feminae* 18, 195. *Fugiens* 20, 32. 24, 52. *Tacens* 21, 99. *Silens* 24, 308. *Narrator* 21, 180. *Curator* 22, 122. *Irruens inter duos camelos* 22, 138. *Intrans* 23, 75. *Consilium rogans* 23, 162. *Accedens ad aquam* 23, 193. *Colligens fructus Karaths* 23, 271. *Errans* 23, 294. *Errabundus gentis Ghathfan* 23, 384. *Denegans* 23, 340. *Opem rogans* 22, 371. *Quaerens pabulum* 23, 382. *Indicium faciens* 23, 540. *Iter facientium cohors* 21, 168. *Benefaciens* 24, 14. *Sufflans ligna accensa* 24, 104. *Sibilans* 24, 143. *Lingens vas* 24, 232. *Insidians* 24, 233. *Mutuo petens* 24, 583. *Tegens* 26, 73. *Perseverantissimus* 26, 92. *Obsequens* 27, 41. *Baculo percutiens* 27, 67. *Incipiens* 27, 122. *Observantes* 27, 175. *Pedens in domo vacua* 27, 179. *Ligna colligentes (ancillae)* 27, 188. *Ligans* 28, 2. *Plorans* 28, 5.

§. 9. *Anima et corpus ejusque partes.* *Anima* 14, 11. 15, 3. 21, 45. 63. 24, 84. 25, 2. 3. 7. 8. 9. 63. *Animus* 21, 181. 182. *Corpus* 2, 199. 10, 227. 23, 11.

13. Statura hominis 2, 92. Membra 5, 53. Caput 5, 111. 40, 7. 18. 118. 133. 203. 20, 4. 109. 22, 155. 23, 141. 559. 24, 263. 26, 61. 27. 8. Caput Chakani 5, 72. Occiput 5, 195. 27, 9. Frons 2, 207. 23, 98. Os 2, 35. 36. 9, 3. 20, 1. 118. 28, 75, 90. Os vacuum 6, 4. Oris anguli 23, 578. Oris inferior pars 24, 264. Facies 3, 22. 14, 122. 15, 11. 22, 184. 24, 499. 26, 20. 28, 171. Facies servae 4, 10. Facies socii 23, 433. 556. Facies inimici 26, 65. Facies oleo uncta 26, 132. Facies juvenilis 26, 137. Vultus 6, 130. Vultus adversus 23, 165. Vultus hilaris 2, 206. Vultus austerus 21, 5. Dens 3, 51. 10, 233. Dentis radix 18, 97. Dens molaris 28, 61. 107. 165. Dentes molares 1, 144. Dentes longi 1, 270. Dentes genuini 21, 6. Dentes acuti 18, 14. Lingua 1, 218. 7, 41. 11, 52. 53. 16, 23. 86. 90. 18, 16. 21. 22, 146. 263. 23, 83. 178. 313. 566. 871. 572. 24, 4. 210. 265. 347. 27, 25. Lingua impedita 18, 88. Lingua blaesca 23, 590. Mandibula 13, 77. 21, 95. 24, 22. Gingivae 5, 29. Fauces 1, 474. Guttur 2, 66. Cranium 10, 3. Gena 23, 227. Coma 3, 140. Crines 18, 149. Crines albi 23, 411. Coma propendula 21, 72. Pilus 3, 176. Nasus 1, 50. 51. 5, 33. 10, 20. 13, 18. 16, 32. 24, 23. 261. Nares 23, 19. 575. Labium 1, 52. 7, 184. Crines in labio 14, 13. Oculus 2, 67. 130. 5, 28. 6, 25. 63. 10, 115. 171. 219. 16, 48. 18, 13. 173. 204. 22, 199. 23, 16. 299. 24, 160. 389. 28, 137. Oculus Mihrani 27, 87. Oculus caeruleus 27, 11. Oculi pars anterior 27, 131. Oculi pupilla 27, 12. Oculi sordes 23, 608. Palpebrae 1, 49. Palpebrae crepido 24, 211. 379. Mentum 23, 20. Barba 20, 75. Rugae 23, 115. Auris 2, 27. 3, 143. 5, 30—32. 6, 16. 10, 233. 12, 41. 21, 161. 23, 18. 300. 24, 182. 25, 51. Colli obliquitas 23, 234. Humeri 5, 34. Brachium 23, 153. Brachia 2, 31. 12, 20. Brachium validissimum 6, 9. Manus 3, 52. 54. 84. 5, 143. 7, 16. 144. 10, 22. 23. 12, 12. 13, 24.

14, 14. 133. 16, 6. 25. 35. 19, 16. 21, 165. 22, 310.
23, 138. 168. 243. 304. 546. 597. 24, 31. 32. 226. 27,
43. 46. 28, 17. 51. 72. 109. 114. *Manus sinistra* 23, 303.
Manus dextera 23, 629. *Manus superior* 28, 18. *Tergum*
manus 18, 20. *Vola manus* 3, 4. 22, 43. *Manus duae*
24, 404. *Digitus* 2, 119. 14, 72. 18, 176. 23, 93. 129.
Dorsum 6, 39. 21, 9. 24, 39. *Pectus* 1, 163. 13, 18.
56. 14, 15. *Pectus morbidum* 23, 444. *Pili pectoris* 27,
10. *Latus* 15, 69. 18, 22. 23, 102. *Latus dexterum* 27,
44. *Latus sinistrum* 27, 45. *Latera* 23, 156. 24, 174.
Venter 2, 114. 215. 5, 195. 14, 32. 16, 29. 18, 23.
22, 259. 24, 36. 265. *Venter matris* 22, 287. *Hypo-*
chondrium 1, 164. *Intestinum* 1, 201. *Cor* 1, 385. 3, 55.
7, 149. 23, 194. 338. 607. 24, 410. *Jecur* 1, 390. *Jecur,*
splen 24, 546. *Pulmo* 3, 114. 5, 118. *Peritonaeum* 21, 103.
Costa 27, 199. *Podex* 1, 50. 59. 442. 5, 196. 7, 69. 10,
26. 203. 12, 17—19. 58. 62. 15, 41. 16, 7. 18, 297.
20, 15. 58. 22, 134. 149, 23, 177. 24, 18. 243. 26, 131.
284. 27, 136. 28, 54. 161. *Podex Mariae* 3, 112. *Grem-*
ium 5, 97. *Penis* 21, 72. 24, 265. 268. 459. *Glans*
penis 22, 154. *Testiculi* 23, 263. *Pudendum* 2, 105. 12,
47. 23, 239. 27, 48. *Pudendum sponsae* 13, 47. *Vulva*
1, 241. *Vulvae ora* 27, 94. *Lumbus* 22, 72. *Clunes* 5,
37. 21, 13. *Pes* 4, 6. 5, 36. 10, 74. 18, 179. 20, 13.
23, 24. 27, 47. 28, 146. *Pedis inferior pars* 23, 23.
Pedes 28, 92. *Crus* 2, 139. *Tibia* 21, 12. *Tibiae os* 21,
11. *Tibiae tenuior pars* 21, 1. *Talus* 2, 89. *Talus ro-*
tundus 24, 577. *Calces* 26, 17. *Cutis* 2, 95. *Cutis interior*
5, 96. *Caro* 1, 165. *Sanguis* 9, 16. 18, 119. 21, 42.
23, 370. 600. 24, 375. 28, 138. *Sanguis occisi.* 22,
187. *Sanguis regum* 8, 53. *Sanguis menstruus* 24, 397.
Nervus 21, 59. *Vena magna brachii* 27, 42. *Venae sectio*
27, 76. *Venae uteri* 10, 129. *Arteriae motus* 24, 54.
Musculi sub axilla 5, 131. *Secundinae longae* 24, 27.
Ossa 24, 464.

§. 10. a) **Bestiae.** Animal 2, 183. 24, 125. Animal mactatum 24, 581. Pecus 9, 5. Pecora 5, 146. 147. 12, 86. 18, 27. 24, 130. Pecus pastum incedens 24, 279. Pecora tributi 27, 95. Jumentum 8, 78. 10, 237. 24, 595. 26, 16. 28, 151. Jumenta duo 22, 181. Admissarius 27, 86. Fetus immaturus 24, 35. Fetus pilis adhuc carens 1, 356. Fetus primus 21, 92. Agmen parvum camelorum 9, 6. Agmen magnum pecorum 15, 37. Fera 13, 81. 14, 24. Ferae 2, 60. 4, 11. Pullus 20, 36. Pullus camelae 20, 69. Pullus equi ungula laesus 23, 470. Avis 1, 109. 301. 2, 134. 137. 146. 187. 16, 28. Aves 3, 91. 16, 99. Aves parvae 14, 130. Aves viles 2, 187. Pullus avis 21, 30. 31. Pullus ex ovo 22, 169. Pulli avis 20, 66. 28, 91. Piscis magnus 6, 30.

§. 11. b) **Partes corporis et membra animalium.** Caput 1, 47. 189. Caput canis 10, 204. Caput camelorum 7, 15. 18, 121. Facies pecorum 20, 6. Cornu 22, 42. 25, 57. Cornu resectum 3, 118. Cornu dorcadis 6, 429. Cornua 1, 293. Cornua ibicum 21, 102. Cornua asini 5, 52. Oculus equi 1, 5. Oculus canis dormientis 22, 193. Pupilla cameli 27, 13. Antiae equorum 18, 292. Frons asini 2, 200. Gena equi 3, 21. Os (oris) 20, 12. Anguli oris leonis 6, 102. Nasus 23, 301. Muco nasi 13, 91. Deutes asini 12, 9. Dens lacertae 23, 335. Mentum 24, 24. Labium leonis 3, 123. Labia cameli 10, 31. Inglevies 1, 425. 6, 230. Collum ovis 27, 39. Tendo oelli 23, 429. Collare columbae 3, 131. Scapula 1, 164. 18, 210. Humerus 23, 474. Dorsum 10, 68. 22, 44. Vertebrae dorsi 1, 317. Gibbus cameli 3, 151. Gibbi vertex 6, 69. 20, 7. Venter 2, 29. Venter asini 3, 66. Venter onagri 22, 30. Venter gracilis 3, 102. Ventres camelorum 21, 100. Ventriculi augmentum 11, 30. Ventriculi os 23, 21. Intestinum et ventriculus 27, 37. Ren leporis 16, 19. Mamma pessima 13, 75. Mammae caprarum 15, 36. Ubra ovis 10, 32, ubra caprae 10, 33.

Peritoneum asini 3, 111. Nates ovis 10, 98. Cauda 2, 10. 9, 73. Cauda asini 22, 294. Cauda canis 20, 33. Caudae boum 9, 82. Clunes 13, 170. Aculeus scorpionis 20, 117. Podex caniculae 23, 124. Genua cameli 21, 18. 22, 140. 27, 56. Ala 22, 275. Alae struthionis 10, 63. Ungula 1, 56. 2, 200. 17, 13. 22, 200. Ungues 24, 352. Cruris tenuior pars 24, 215. Pellis 12, 94. 22, 92. Pellis caprina 1, 229. Pellis ovilla 3, 137. Pellis pardi 23, 34. Pellis haedina 24, 2. Pellis animalis Thsariban 27, 66. Pellis stramine impleta 23, 446. Cutis 1, 153. 10, 2. 30. 44, 31. 18, 180. Cutis latus utrumque 27, 116. Cutis prava 23, 373. Cutis, qua fetus involutus est 21, 8. 24, 853. Membrana cameli 26, 2. 27, 14. Crinis 24, 56. Crines colli 18, 10. Pili auris 28, 103. Macula alba (in fronte) 19, 1. 23, 466. 24, 247. Lana 6, 257. 7, 10. 10, 168. 14, 75. 16, 5. Pennae anteriores 23, 218. Carnes 13, 111. 21, 65. Os (ossis) 21, 65. 28, 131. Adeps (lana) 1, 183. 221. 482. 12, 36. 13, 38. 21, 75. 23, 107. 24, 74. 121. Adeps non foetens 27, 120. Adeps liquefactus 1, 163. Adeps cito liquescens 26, 40. 54. Sanguis 2, 23. 23, 114. Nervus camelinus 5, 91. Nervus in muscae pene 24, 217. Medulla 12, 99. Medulla magni nervi 13, 4. Medulla spinalis 5, 51. Medulla culicum 22, 71.

§. 12. Res. a) Gener. Res, 1, 397. 18, 178. 22, 246. 24, 119. 132. 224. 484. 28, 122. Res parva 7, 9. Res pauca 24, 57. Res optima 7, 52. 53. Res pretiosa 24, 77. Res vilis 18, 32. 24, 479. Res gravis 23, 309. Res mira 18, 34. 87. Res mixta 18, 82. Res nova 22, 35. Res commodata 18, 130. 23, 92. Res infixi 22, 188. Res custodita a venditione 23, 377. Res custodienda 28, 52. Res oculos laedens 5, 139. Res in locum succedens 24, 604. Res fuitiles 5, 64. Res vanae 1, 308. 24, 307. 26, 7. Res admirabiles 24, 557. Res duae gratae 9, 32.

*) De carne vide quoque alimenta.

Res duae bonae 26, 18. Res duae rubrae 20, 53. Res duae minimae viri 24, 237. Caput rei 1, 338.

b) Res quae homini alimento sunt. Alimentum 5, 103. Alimentum optimum 7, 87. Victus 10, 52. 24, 260. Victus quotidianus 23, 568. 602. Victus sufficiens 25, 163. Victus pessimus 13, 64. Commeatus 23, 416. 24, 514. Commeatus itineris 6, 54. 7, 57. Commeatus pessimus 13, 41. Annona 12, 175. Annonae inopia 24, 402. Cibus 1, 381. 479. 22, 104. 23, 200. 642. Cibi pars 22, 203. Cibus optimus 7, 59. Cibus matutinus 7, 59. Cibus vespertinus 12, 2. Cibus corruptus 3, 142. Cibus deficiens 13, 43. Cibus, quo excipitur hospes 18, 144. Cibus paucus 21, 70. Cibus multus 24, 58. Cibus pinguis 24, 476. Cibus puerperii 3, 27. Cibus furti 22, 33. Cibus frixi 24, 457. Cibus Sicbadj 1, 461. Cibus Dhabibah 15, 33. Cibus Rabicah 19, 5. Cibus Bacilah 19, 18. Edulium Faludj 20, 116. Coena 12, 91. Buccella parva 13, 102. Buccellae 1, 337. 28, 41. Buccae 23, 199. Panis (caro) 1, 404. 13, 27. 21, 162. 22, 95. 109. 23, 567. 613. 28, 139. Panis in cineribus coctus 1, 404. Frustum panis 13, 49. Libus 2, 18. Mica offae 1, 18. 71. 23, 544. 24, 134, 235, 474. Caro assata 3, 120. 22, 96. Caro dorcadis 5, 116. Caro pulli camelini 22, 97. Carnes 13, 111. Carnes otidum 18, 49. Dactylus 1, 399. 6, 83. 13, 97. 22, 99. 100. 101. 28, 129. Dactyli recentes 5, 78. Dactylus corvi 14, 51. 26, 15. Dactylus Medinensis 16, 18. Mel 1, 15. 16, 37. 22, 18. 23, 552. Mel mixtum 24, 209. Mel album 15, 42. Uva 2, 204. Uvae 23, 358. Uvae passae 1, 450. 24, 503. Ficus 3, 191. 23, 614. Intrita 14, 119. 23, 569. Butyrum (caseus molli) 12, 37. 46. Butyrum purum 1, 389. Granum (mola) 6, 251. Milium 7, 151. Malum Persicum 7, 170. Malum Punicum 22, 308. Cucurbita 2, 185. 23, 356. Raphanus 23, 549. Olus 22, 264. 23, 10. 357. Nux 23, 579. 634. Nucis risus 16, 64. Portio cocti in lapide candente 18, 167.

Farinae postrema pars molenda 22, 157. **Sal** 24, 48. 564.
Granum salis 24, 555. **Potus** 12, 21. **Potus primus** 1, 235.
Potus matutinus 6, 99. 14, 70. 136. 18, 69. 23, 44. 27,
22. (vespertinus) **Lac.** 6, 150. 8, 16. 17. 26. 19, 28.
20, 2. 21, 48. 23, 376. 378. 24, 42. 124. 186. 28, 42.
43. **Lactis radius** 13, 37. **Lactis gruma** 12, 44. **Lactis**
copia 22, 28. 24, 212. 23, 106. 241. **Lac acidum** 1, 7.
Lac acre 18, 70. **Lac in utrem inditum** 1, 160. 161. **Lac**
purum 2, 80. 14, 62. 63. **Lac emissum** 6, 59. **Lac ef-**
fluens 13, 13. **Lac multâ aqua mixtum** 6, 52. **Lac aqua**
mixtum 24, 78. 346. 28, 101. **Lac coagulatum** 7, 32.
Lac pessimum 13, 69. **Lac in uberibus collectum** 16, 45.
Lac non prorsus crassum 24, 350. **Colostrum** 23, 375.
Cremor lactis 10, 149. 24, 301. **Lactis flores** 24, 251.
Vinum 7, 46. 72. 10, 70. 21, 115. 24, 557. 27, 21.
28, 46. 84. **Acetum** 7, 166. 22, 276. 23, 589. 24, 123.
28, 153. **Oleum** 8, 5. 11, 23. 24, 592. **Oleum Abu-**
Jjubi 23, 564. **Succus expressus** 9, 78. **Succus spissus**
24, 395. **Jusculum** 23, 102. 233. **Jusculum principis** 24,
597. **Ptisana** 5, 6. **Ovum** 2, 48. 20, 60. 70. 23, 430.
Ovum sterilitatis 2, 39. **Ovum struthionis** 2, 46. **Ovum**
avis Katha 2, 134. **Ovum testudinis** 5, 44. **Ovum avis**
Anuk 8, 2. **Ovum galli** 22, 5. **Ova avis Summach** 22,
70. **Ovi rupti cortex** 20, 52.

c) **Habitacula et ejus partes.** **Oppidum** 1, 442.
Vicus 23, 553. **Arx Marid**, **arx Alablak** 3, 32. **Tem-**
plum Dei 22, 268. 269. **Aedificium Abrahami** 23, 547.
Habitaculum 23, 127. 27, 32. **Mansio firma** 14, 34. **Pa-**
latium (urbs) 28, 142. **Domus** 1, 400. 2, 15. 131. 181. 182.
3, 109. 6, 114. 8, 50, 10, 167. 20, 19. 23, 550. 24, 19—
21. 142. 143. **Domus firma** 26, 32. **Domus arundinea** 12,
178. **Domus distantia** 2, 65. **Domus coriorum** 2, 41.
Murus 23, 545. **Paries** 1, 428. **Paries arundineus** 3, 194.
Columnae 27, 173. **Columna fundamentis carens** 1, 352.
Sepulcrum 1, 444. 21, 155. 23, 86.

d) Utensilia, vasa, instrumenta. Supellex 23, 12. Supellex prava 2, 117. Supellectile exercitus 21, 164. Utensilia 15, 2. Vas 14. 134. 22, 179. 24, 229. Vasis dorsum 27, 147. Vas grande 1, 288. Vas amplum 5, 40. Vas figlinum 5, 210. Vas optimum 7, 33. Vas inclinatum 24, 122. Vasa commeatui destinata 5, 138. Instrumentum, quo abstergitur 23, 161. Igniarium 11, 4, 5, 15, 18. 23, 137. 230. 26, 37. Igniaria 1, 132. Igniarium ligni firmi 11, 13. 14, 21. Igniarium ignem non emittens 11, 26. 27, 111. Igniarium fractum 5, 132. Igniarium ardens 4, 19. 27, 110. Ignitabulum pravum 18, 207. Olla 1, 192. 199. 346. 3, 175. 6, 226. 18, 206. 22, 98. 27, 58. 28, 99. 128. Ollae spuma 13, 21. Ollae sustentaculum 10, 5. 27, 78. Ollae inferior pars 23, 388. Ahenum 6, 132. Ahenum gentis Sahdus 22, 106. Sartago 6, 70. Situla 6, 133. 8, 28. 21, 46. 22, 93. 23, 81. 97. 28, 77. Situla magna 10, 163. Situla aquâ impleta 27, 118. Urceus 18, 103. Uter 1, 466. 16, 1. 18, 162. 23, 181. 296. 27, 182. 28, 96. Utris sudor 5, 56. Uter aquam non emittens 5, 55. Uter ruptus 7, 31. Uter lactis crassi 21, 69. Uter tritus 24, 362. Uter amplus 23, 374. Utres vacui 14, 27. Utres veteres 24, 7. Culter 1, 430. 2, 37. 22, 132. 23, 72. Culter in aqua 1, 299. Culter magnus 14, 48. Falx 24, 348. Securis 22, 66. Malleus ingens 15, 22. Forcipes 18, 154. Forfex 22, 201. Incus 1, 465. 22, 274. Specillum 22, 160. Cucurbitularum instrumentum 22, 309. Acus 22, 295. Cos 22, 128. Pistillum 8, 12. Cochleare majus 3, 87. Scopae 5, 124. 24, 244. Sella 11, 22. 20, 37. 21, 110. 23, 91. 406. Sella dominae 22, 38. Sella camelina 10, 159. Sellae 24, 286. Clitella 23, 204. Habena 3, 62. 5, 39. 136. 10, 96. 175. 11, 49. 23, 184. Fraenum 5, 21. Fraeni lorum 21, 159. Hippopera 1, 426. 18, 102. Stratum equi 4, 22. Dorsuale 6, 79. Cingulum 5, 50. 23, 252. 24, 37. Calcar 5, 145. Funis 1, 326. 5, 4. 6, 21. 23, 261. 445. 641. 28, 100.

Funes 6, 227. **Funis**, quo pilentum adstringitur 18, 128. **Funes** duo 1, 297. **Funiculus** 1, 162. **Lorum** 22, 8. **Lorum Wadsam** 24, 150. **Lora** 21, 98. **Lora** duo 12, 72. 28, 40. **Vinculum** 5, 22. 6, 80. 18, 153. 21, 37, 76. 23, 555. 24, 103. **Vinculum pediculosum cervicis** 19, 4. **Vinculum pedis et brachii** 22, 9. **Storeum templi** 21, 163. **Stratum domus** 14, 57. **Strata** duo 22, 89. **Corium ad insidendum** 27, 117. **Stragula** 23, 531. **Tegumentum** 5, 206. **Saccus** 10, 72. **Saccus ex pilis caprinis** 3, 9. **Saccus calcis vivae** 15, 70. **Rete dorcadis** 3, 39. **Retia** 7, 50. **Retis lignum** 25, 38. **Pannus lacerus** 7, 165. **Pannus**, quo pice cameli illinuntur 27, 93. **Panni farcti in camelorum dorsis** 2, 128. **Laqueus** 2, 70. 7, 7. 25, 55. **Pera super ariete** 6, 93. **Sarcinula** 22, 161. **Crumena** 7, 142. 20, 16. 24, 526. **Puteus** 1, 336. 6, 256. 23, 270. 24, 230. **Puteus neglectus** 14, 118. 28, 90. 102. **Puteus recens** 21, 101. **Putei latus** 24, 214. **Putei duo latera** 6, 125. **Putei interna latera** 10, 105. **Receptaculum aquae** 1, 335. 6, 101. 24, 334. 386. **Lacus** 13, 87. **Lacus mortis** 26, 45. **Aquaria magna** 3, 36. **Modius** 5, 61. **Scala** 8, 82. **Cithara** 11, 46. **Tympanum** 16, 89. 101. 18, 280. **Organum** 23, 120. **Fistula** 25, 176. **Annulus** 23, 527. **Annulus solidus** 27, 96. **Annulus ligneus** 6, 111. **Dolium** 14, 81. **Trutina** 12, 89. **Cophinus** 1, 154. **Cophini** 14, 56. **Clavis** 14, 131. **Paxillus** 24, 492. **Paxilli** 18, 117. 23, 341. **Lectum** 17, 2. **Pulvinar** 21, 14. **Navis** 3, 37. 24, 535. 553. **Cymba** 10, 215. 11, 55. **Ancora** 13, 65. **Mensae** 24, 493. **Mola** 23, 84. **Molae strepitus** 5, 13. **Tintinnabulum** 23, 473. **Calamus siccus** 22, 266. **Calamus scriptorius** 22, 177. 183. **Cuspides pennarum** 18, 285. **Lodix** 23, 577. **Pecten** 24, 500. 573. **Pectinis dentes** 25, 42. **Tabula latrunculorum** 24, 504. **Poculum** 25, 71. **Poculum mortis** 12, 61. **Ampulla vacua** 28, 130. **Infundibuli crustula** 28, 80. **Thuribula** 14, 4. **Pila** 3, 178. **Fustis** 1, 32. **Baculus** 1, 146. 2, 16. 13, 59. 16, 21. 18, 65.

66. 21, 43. 44. 23, 448. 551. 24, 115. 175. 28, 158.
Baculus capite adunco 23, 393. Baculus infirmus 15, 20.
Baculus Mohammedanorum 13, 35. Baculi dorsum 27, 35.
Baculi partes dissectae 1, 145. Lignum transversum 24.
102. Flagellum 13, 50. 18, 104. Solium 4, 8. Ellych-
nium 22, 130.

e) *Vestimenta*. Vestimentum 24, 118. Operimen-
tum 24, 322. Vestis 4, 23. 18, 67. Vestis texenda 23,
96. Vestis involutio 24, 117. Vestis interior 24, 364.
376. Vestis largissima 26, 67. Vestes 19, 11. 23, 532.
Vestes mendacii 22, 191. Indusium 7, 30. Amiculum 23,
220. Amiculum interius 2, 179. 27, 115. Cilicium 18,
200. Tunica 1, 478. Pallium 16, 91. 27, 187. Calantica
24, 207. Velum 1, 37. 24, 469. Vela 23, 197. Vela
dubii 27, 194. Velamen 22, 286. 24, 161. Cidaris 3, 168.
Femoralia 12, 159. Lacinia 13, 25. 28. 92. 24, 269. 270.
28, 140. Lacinia infima 20, 90. Pannus lineus 23, 576
Pannus striatus Chims 27, 114. Cingulum 1, 55. Cin-
gulum pectorale 18, 62. Annuli cinguli 23, 68. Collare
18, 274. Armillae duae 24, 11. Compedes mulieris 1,
358. Solea 10, 50. 11, 10. 25, 180. Soleae 2, 5. 16,
4. 23, 256. Calceus 5, 115. 22, 32. 23, 6. 27, 89.
Ocrea 23, 482. 28, 132. Ocreae Honaini 10, 49. Corrigia
1, 152. 316. Cerium 28, 34. Corii corruptio 21, 112.
Torques 6, 20. 22, 37. Inaures Mariae 7, 3. Ornamen-
tum 13, 112. Ornamenti parva res 24, 105. Amuletum
18, 147. Annulus ex aure confectus 7, 71.

f) *Opes*. Opes 1, 330. 2, 189. 7, 34. 9, 26. 18,
287. 20, 21. 48. 22, 102, 117. 23, 108. 134. 216. 264.
24, 98. 128. 321. 332. 363. 378. 382. 440. 491. 586.
25, 60. 178. 26, 77. 28, 8. 163. Opes magnae 9, 121.
Opes optimae 7, 60. 86. 157. Opes pessimae 13, 8. 11.
Opum pars exigua 2, 88. Opum copia 26, 75. Divitiae
16, 42. 18, 12. Divitiae optimae 7, 55. Thesaurus Al-
nathfi 23, 71. Pecunia 7, 40. Pecunia pauca 13, 98.

Pecunia parata 14, 123. 23, 638. 25, 23. 169. *Nummi* 1, 207. 8, 77. 80. 84. *Nummus aureus* 8, 83. 23, 639. *Drachma* 23, 640. *Drachmae* 24, 567. *Drachmae duae* 14, 76. *Drachmae inventae* 26, 38. *Margarita* 1, 295. 8, 18.

g) *Morbi et remedia*. *Febris* 1, 421. 423. 424. 2, 36. 108. 4, 34. 6, 75. 14, 79. *Ulcus* 1, 110. 13, 52. 25, 69. *Vibex* 22, 22. *Verruca* 4, 14. *Nodi in corpore* 7, 17. *Pus* 2, 108. *Vulnus* 22, 4. 23, 258. *Carbunculus pestilentialis* 19, 7. *Lepa* 23, 241. *Scabies* 26, 78. *Medicamentum* 5, 14. *Medicina pessima* 13, 90. *Theriaca* 1, 467. *Remedium mordens* 25, 65. *Myrobalanum* 24, 539.

h) *Bestiarum habitacula et alimenta*. *Stabulum vicini* 24, 405. *Caula* 1, 181. 11, 56. 26, 83. *Nidus* 3, 79. 23, 38. *Domicilium lupi* 3, 141. *Pabulum* 18. 169. 22, 190—192. 24, 91. *Pabulum vespertinum* 18, 28. 51. *Pabuli copia* 1, 169. *Pabuli inopia* 5, 93. 127. 25, 29. *Pabuli cornu* 14, 20. 23, 61. *Foenum* 6, 40. *Hordeum* 13, 46, 73. *Esca leonis* 16, 93.

i) *Plantae et arbores*. *Plantae spinosae* 18, 57. *Plantae dulces* 22, 79. *Plantae salsae et amarae* 18, 129. *Herba* 2, 98. 23, 59. 60. *Herba vilis* 5, 133. *Herbae* 18, 58. *Herbae aridae* 15, 4. 27, 148. *Herbarum odoriferarum manipulus* 27, 176. *Fungi* 16, 24. *Tuber terrae* 22, 298. 24, 412. *Frutex spinosa* 3, 71. 20, 28. *Spina* 23, 359. *Spinae* 19, 9. 24, 367. *Spinae palmarum* 13, 89. *Spinae et arbores* 5, 49. *Spina fruticis* Orfuth 26, 87. *Arbor* 18, 32. 23, 392. *Arbores virides* 5, 141. *Radix* 1, 308. 18, 148. *Truncus arboris* 5, 12. 21, 10. 23, 305. *Truncus parvus* 1, 125. *Ramus amputatus* 24, 109. *Rami palmae* 24, 127. *Palmae medulla* 5, 15. *Involucra floris palmae* 5, 102. *Folia* 14, 47. 23, 126. *Palmarum folia* 10, 110. *Surculus palmae parvus* 2, 124. *Lignum* 8, 9. 10, 100. 12, 170. 22, 325. 23, 147. 203. *Lignum*

parvum 21, 113. Lignum arboris Diflah 21, 36. Lignum arboris Nabah 23, 267. Ligna 22, 252. Festuca 5, 16. 22, 115. Semina 10, 111. Semen sinapi 23, 618. Fructus Zizyphi 27, 103. Fructus arboris Arac 28, 103. Colocynthis 6, 51.

k) Lapidēs, metalla. Lapis 10, 6. 124. 22, 75. 23, 54. 344. 353. 24, 172. 26, 13. 90. Lapis candens 5, 77. 6, 31. 7, 2. 18, 167. 22, 197. 24, 72. 90. Lapis Haluah 6, 103. Lapidis fissura 22, 6. Lapidēs duo 5, 114. Lapidēs rotundi 21, 54. Lapidēs magni 5, 19. 20. Lapillus 6, 146. Silex 14, 3. Silices 28, 87. Glarea alba 3, 53. Glarea super petra 19, 38. Later 7, 146. Later coctus (crudus) 26, 134. Aes 13, 86. Ferrum 1, 13. 23, 364. Ferrum frigidum 3, 30. 27, 19. Argentum vivum 4, 31. Aurum 4, 34. 10, 196. 14, 107. 21, 134.

l) Excrementa eorumq. locus. Excrementum 6, 23. Merda 3, 56. Stercus 1, 232. Fimus 20, 47. Urina 2, 49. 12, 157. 14, 126. 18, 61. Saliva 6, 94. 21, 83. 22, 19. 23, 461. Sputum 10, 216. 13, 49. 79. 24, 413. Fimetum viride 1, 126. Latrina 16, 103.

m) Varia mixti generis. Latus 1, 123. 23, 478. 24, 33. Fumus 1, 134. Praelium 1, 137. Onus 23, 198. Sarcina 24, 30. Sarcinae asini 24, 44. Onus grave 18, 96. Onus gravius 1, 386. Onus camelao Aldohaim 6, 74. Onera 23, 180. Mutuum 1, 458. Rubigo 1, 459. Faex 1, 476. Donum 2, 58. 103. 24, 176. 25, 157. Merx 2, 184. 12, 167. Resina Manna 2, 190. 27, 106. Gummi 3, 2. Gummi frustum 23, 62. Nodus 3, 132. Fermentum 5, 48. Litterae 22, 280. Epistola Motalammesi 5, 112. 14, 31. Praeda 6, 224. 22, 135. 272. 25, 77. Praeda cubans 24, 110. Praedae 22, 202. Muscus 6, 232. 20, 111. Vesicula musci 22, 131. Aroma 23, 269. Odoramentum 23, 617. Odoramentum Manschimae 2, 21. Bonum parvum 7, 39. Portio 28, 45. Portio optima

7, 54. *Lutum sigilli* 7, 172. *Lacryma* 8, 38. 27, 178. *Carmen* 10, 10. *Verbum* 10, 19. *Vox viri* 14, 40. *Forum* 13, 44. 23, 145. *Fora* 12, 168. *Spuma* 14, 26. *Lendes* 14, 67. 28, 78. *Ventris crepitus* 15, 12. 13. 15. 18, 123. *Peditus (asini)* 15, 27. *Segmenta* 18, 107. *Pix* 18, 120. *Sordes in corpore* 18, 135. *Sordes* 18, 155. *Succus vititatis* 18, 278. *Pignus* 19, 25. *Vitrum* 20, 61. *Concha* 21, 156. *Res Omzucha* 22, 77. *Fructus plantae Thortsuts* 22, 78. *Sagittariorum scopus* 22, 86. 24, 79. *Fovea venatoris* 22, 88. *Fovea capiendoleoni facta* 22, 163. *Fossa calamitatis* 26, 41. *Dos* 22, 208. *Crocus* 22, 304. *Sutura* 23, 76. *Collyrium* 23, 109. *Locus* 23, 169. 250. *Locus potus puri* 23, 462. *Locus bibendi* 23, 560. 612. *Locus nudus* 24, 75. *Locus pabulo abundans* 24, 96. *Locus ante habitaculum* 24, 123. *Locus sole non illustratus* 24, 351. *Loca mala* 24, 466. *Locus asper, fervidus* 27, 28. *Fatum* 23, 211. 212. *Signum inustum* 23, 312. *Stigma* 25, 26. *Tritum, novum* 23, 372. *Novum, antiquum* 28, 582. 583. *Versus poenae* 23, 615. *Filum* 24, 49. *Chorda uvida* 24, 71. *Scrobiculus nuclei dactyli* 24, 126. *Regnum* 24, 320. *Granum* 24, 377. *Furfures* 24, 465. *Nota sponsae* 25, 46. *Naphtha* 25, 85. *Guttae seminis ebriorum* 25, 164. *Signum* 27, 181. *Fascis* 28, 88. *Parvum, multum* 28, 121.

CAP. III.

De proverbiorum historico momento et ratione.

Multa proverbia a personis derivata esse aut cum iis cohaerere vidimus. Quae personae si in gentis historia locum obtinuerunt, aut si indoles illa, ob quam proverbium divulgatum fuit, ad rem gestam gravioris momenti ex. gr. C. 5, 8. 156. 13, 14. referenda est, illis proverbii momentum historicum adjudicamus. Quae quoque res et in animalibus conf. C. 6, 74. et in locis conf. C. 3, 124. cernitur. Sunt quoque proverbia, quae ad res gestas per-

timeant, quae quo majoris momenti sunt, eo majus proverbii momentum historicum inesse existimandum est. Proverbia autem illa quum sine rerum gestarum cognitione accurate intelligi non possint, Arabum grammatici, qui proverbii explicandis operam dederunt, istas res gestas collegerunt et ad explicanda proverbia adhibuerunt. Quae autem a grammaticis collectae et narratae res num re vera omnes gestae an proverbii explicandi causa interdum fictae atque inventae sint, jure dubitare licet; nonnullae enim a grammaticis adlatæ res a veritate prorsus abhorrent. Sic (C. 1, 201) proverbii verba protulisse vir dicitur tempore, quo a lupo laceraretur. conf. C. 6, 75. 7, 11. 8, 14. 13, 99. Idem in omnibus proverbiiis, quae fabulis ex. gr. C. 6, 78. nituntur, statuendum est. Magnum autem proverbiorum numerum esse, quae nonnisi e rerum gestarum, quibuscum cohaereant, cognitione recte atque accurate intelligi possint, e sequentibus locis cognoscere licet. C. 1, 1. 6. 11. 15. 21. 32. 35. 43. 57. 63. 71. 112. 116. 117. 134. 140. 142. 146. 160. 165. 166. 185—188. 201. 206. 207. 217. 219. 232. 241. 280. 302. 361—363. 369. 371. 382. C. 2, 4. 6. 13—15. 21. 28. 29. 30. 34. 52. 57. 76. 78. 80. 81. 87. 89. 109. 110. 135. C. 3, 3. 5. 11. 12. 21. 32. 37. 42. 44. 47. 49. 50. 55. 56. 60. 62. 67. 71. 74. 75—77. 81. 103. 106. 124. 130. 135. 229. C. 4, 1. 12. C. 5, 8. 9. 24. 27. 38. 57. 78. 109. 112. 129. 144. C. 6, 2. 5. 10. 11. 13. 29. 32. 34. 35. 47. 70. 74. 93. 110. 123. 149. 151. C. 7, 1. 8. 9. 11. 22. 27. 29. 30. 39. 72. 81. C. 8, 9. 14. 28. 36. 37. C. 9, 1. 3. 4. 9. 19. 23. C. 10, 2. 9. 11. 18. 25—27. 36. 49. 62. 64. 95. 109. 150. 176. C. 11, 1. 6. 12. 14. 16. C. 12, 1. 2. 4. 5. 10. 11. 17—21. 25. 28. 40. 48. 53. 55—57. 73. 76. 101. C. 13, 3. 9. 20. 31. 47. 98. 99. C. 14, 1. 4. 10. 30. 31. 40. 50. 83. C. 15, 12. 13. C. 16, 3. 4. 33. C. 17, 3. C. 18, 2. 21. 23. 26—28. 35. 38. 39. 46. 48. 51. 52. C. 19, 5. 7. 10—12. 26. C. 20, 1. 2. 10. 18. 21. 30. 35. 37. 39. 59. 71. C. 21, 1. 2. 17. 18. 20. 21. 23. 29. 32. 37. 38. 45.

46. 49. 56. 57. 61. 64. 96. C. 22, 4. 11. 26. 27. 30. 31.
 33. 34. 37. 49. 60. 61. 72. 95—97. 99. 106. 114. 120. 132.
 134. 142. 148. 155—157. 162. 167. C. 23, 1—7. 9. 10. 29.
 30. 33. 35. 55. 71. 78. 79. 82. 86. 114. 119. 128. 143.
 146—150. 196. 205. 219. 239. 248. 249. 269. 271. 272—274.
 276. 283. 287. 288. 313. 318. 319. 321. 333. 341. 344. 366.
 375. 381. 384. 402. 403. 422. 424. 435. 439. 472. 479—481.
 C. 24, 12—14. 43. 65. 67. 92. 107. 108. 120. 121. 132. 170.
 181. 236. 240. 261. 272. 282. 292. 293. 298. 299. 304. 309.
 316. 317. 319. 325. 333. 368. C. 25, 6. 14. 22. 37. 40. 94.
 C. 26, 1. 17. 21. 23. 44. 50—52. 57. 60. 70. 91. C. 27,
 4. 6. 9. 25. 30. 38. 48. 53. 56. 76. 100. 102. 117. 121. 122.
 124. 126. 140. C. 28, 1. 6. 11. 12. 14. 17. 20. 21. 24. 32.
 46—48. 55—57. 68. 74. 82. 84.

In nonnullis proverbiiis explicandis grammaticos de rebus gestis, quibuscum cohaereant, dissentire, silentio praetermittendum non est.

CAP. IV.

De tempore, quo proverbia orta sunt.

Quodsi tempus, quo quodlibet proverbium ortum ac divulgatum esset, sciremus, ea inde nobis utilitas oriretur, ut ex proverbiorum ratione et sensu quum, quae fuerit et cogitandi et agendi ratio cuilibet tempori propria, cognosceremus, tum qualis temporis decursu mutatio provenerit, accuratius judicaremus. Quae vero res quominus perficiatur, impediunt tum proverbiorum rationes, tum tenebrae, quibus proverbiorum multorum antiquitas obscurata est. Nihilominus vero, etsi illa quaestio ad finem, ita ut nil desideretur, perducere non potest, tamen silentio omnino praetereunda non est, nam paucis proverbiiis isto modo illustratis, toti eorum multitudini lux quaedam adfertur.

Proverbiorum pars rebus gestis nititur aut cum iis cohaeret. Quae res si in gentis historia ad nos perlatae

sunt, ad proverbiorum tempus definiendum conferunt, liquet enim proverbium tale ante illam rem gestam neque ortam esse neque multo post in consuetudinem venisse. At vero quo tempore post divulgatum sit, quis est, qui accuratius definire audeat?

Proverbia a personis derivata ante personarum illarum vitam originem non habuisse, nemo non videt, sed quonam tempore, num viventibus personis an paulo post mortem, in consuetudinem venerint, difficile dictu est. Nec non proverbiorum tempus, quae personarum effata fuisse dicuntur, accuratius definire extra facultatem nostram putamus. Quae autem proverbia e poetarum versibus (conf. C. 14, 103. 22, 135. 146. 163) derivata esse constat, ea ante versum orta non esse, nemo negabit, sed quonam tempore, si versus dicti tempus notum est, inde prodierint, num statim versu dicto an aliquo tempore post, dubitationem habebit. Ea nonnisi proverbia, quae e re quadam gesta prodire, si quo tempore acta sit, suo tempore memoriae traditum est, historiae ope accuratam temporis definitionem admittunt.

Quae autem proverbia omnibus talibus indiciis destituta sunt, in eorum sensu aut verbis interdum causa invenitur, cur tempori aut adjudicentur aut abjudicentur. Proverbia a viris aut antiquo aut recenti tempore adhibita, illis viris origine anteriora esse, sole clarius est.

Proverbia a Meidanio Arabibus haud genuinis adjudicata quum ad unum paene omnia expositione historica careant, et sensum tam generalem offerant, ut inde nil concludi possit, raro (conf. 22, 282. 283) tempori accuratius definiendo apta sunt. Aliis eorum priore aliis posteriore tempore ortis, maximam partem nisi omnia tempori post Mohammedem vendicanda esse, inde sequi videtur, quod, quemadmodum dixi, a grammaticis adlata expositione historica carent; Arabum enim grammatici veteres, qui antiquitati illustrandae vehementer dediti essent, nonnisi recentiora, post Mohammedem orta proverbia, quippe

quae expositione historica minus egerent, neglexisse videntur. Proverbiorum autem ante Mohammedis tempus ortorum origo, quum accurata illius temporis chronologiae notitia omnino destituti simus, annis accurate definiri non potest; Arabes enim ipsi antiquioris temporis novos ordines non tam annis quam rebus gravioris momenti et pugnis describere ac definire consueverunt. Nulla quidem hac in re cura atque diligentia a nobis intermissa est; nihilominus vero accidere debuit, ut in rei difficultate et librorum manuscriptorum inopia alia minus accurate definirentur, alia haud definienda negligerentur, cujus rei veniam a viris doctis petimus.

Omnia autem proverbia temporis ratione habita in quinque partes dividimus. Prima pars proverbia complectitur tempore fabulosa i. e. tempore ante Mohammedem orta, in quo res a scriptoribus narratae ad fabulas referendae sunt; secunda pars temporis ante Mohammedem adjudicanda; tertia pars incidit in tempus Mohammedis ejusque quatuor successorum seu chalifarum usque ad annum 41 Hedjrae; quarta pars continet proverbia tempore imperatorum Omajjadarum, quod ab anno 41 Hedjrae incipit; quinta denique pars constat proverbiiis, quae tempore imperatorum Ahbbasidarum orta sunt. Incipit illud tempus ab anno 132 post Hedjram. Major proverbiorum pars, quorum primi auctores noti sunt, tempus originis vero ignotum est, in tempus ante Mohammedem cadere videntur.

Ut diversa proverbiorum temporumque ratio statim in oculos incurrat, tabellarum, ut dicunt, formam elegi omnia Meidanii proverbia octo seriebus describens. In prima serie proverbia haud definienda enumeravi; in secunda personarum nominibus distincta, sed tempore accuratius non definienda; in tertia proverbia a me conjectura quodammodo definita; in quarta proverbia fabuloso tempore orta, in quinta proverbia temporis ante Islamismum; in sexta proverbia temporis Islamismi seu Mohammedis et quatuor Chalifarum; in

Mohammedis

1. 1, 10. — At
ic. 1, 32. —
b. Aldjolah. 1,
Alabraz. 4, 65.
aca. 1, 139. —
e auctore. 1,
i. 1, 166. — A
ram. 1, 186. —
Nohmani b.
circeiter 200 ann
Zeifi. 1, 216. —
dissensio). 1,
b. Almondsir.
2. — Cosrois.
t Manschimam
ah b. Alahbd.
ammedem 2, 76
re Sahdi b. Sa
Ohbaid b. Alaf
139. paulo ante
mpore Nohmani
11. 32. ante M
3, 44. tempor
lsir b. Mäi-sse
rum principis.
sam b. Zaifi.
mpore Amru-l'K
124. Djassas.
hammedem (se
nte Mohammed
B. ante Mohami
to ante Mohamr
empore Almond
5, 57. 5, 112.
e Ahmrui b. H
videtur ante M
b. Ahmrui-l'K
6. tempore Alm
ois. 5, 182. ant
ammedem.

I.	II. I.
Proverbia non definienda.	Proverbia disri
nomine sed
non define
161. 162—195. C. 4,
2—7, 10, 11. 13—28. 30
—38. 40—45. C. 5, 1—
3. 5. 7. 10. 11—25. 28
—32. 35. 36. 48—56.
58—69. 70. 71. 73. 77.
79—87. 89—111. 113—
128. 130—136. 138. 139.
141—143. 145—147. 149.
152—154. 158—169. 171
—175. 178—181. 184.
188—192. 195—215. C.
6, 4. 6—8. 12. 14—18.
24—28. 30. 31. 33. 34.
36—45. 48. 61. 64—70.
73. 76—87. 89. 90. 94—
103. 105—109. 111. 112.
114—119. 121. 122. 124
—128. 130—132. 134.
135. 136. 139. 141—146.
148. 150. 158—162. 165
—167. 170. 177—194.
196. 205. 207—222.
223—228. 230—259. C.
7, 2. 4—7. 10. 12—26.
28. 29. 31—38. 40—46.
48—54. 56—71. 73—77.
79. 80. 82—88. 90. 91.
93. 99—102. 104—116.
119. 120. 125—139. 141
—174. C. 8, 1—10. 12.
17—19. 21. 23—27. 29.
30—35. 38—47. 49. 52.
56—61. 63. 68—84. C.
9, 2. 3. 6—8. 10. 20.
25—29. 31—45. 49. 51.
53. 55—58. 60. 61. 64—
69. 70—82. C. 10, 1. 3.
7. 8. 10. 12. 13. 15—17.
19—24. 30—35. 37. 39.	C. 8, 22. 2hr
65. C. 9, or
30. C. 10, lo
95. 184. C. C.
6. 9. 12. 1or
12, 11. 15. 2ur
40. 56. 57. 61
127. 148. C.
14. 17. 21. gla
89. 116. 122ph
136. 153. 2.
164. C. 11
70. 81. 86. C.
C. 15, 25. 4a
C. 16, 73. 7ic
18, 2. 3. 2et
87. 95. 111.
123. 138. 169
212. 230. 23.
268, 283. de
5. 12. C. 2m
71. 76. 7716

	VII.	VIII.
s Mohammedis
chalifarum.	Proverbia temporis chalifarum
e gente Omajjadarum.	Proverbia temporis
Chalifarum e gente
Ahbbasidarum.
<p>iru b. Alahz
-is Omajjada-
hammedes. 10,
11, 35. ver-
-is Mohamm-
-pore Moham-
tempore Abu-
Mohammedes.
mismi. C. 12,
ammedis tem-
Mohammedes.
4, 104. Ohmari
licet inter pro-
ud genuinorum
ori tempori ad-
ur. C. 17, 6.
18, 1. tempore
104. Moham-
Alachnaf. 18,
s. C. 19, 7.
edis. 19, 13.
), 51. Moham-
C. 20 9. Mo-
O. Moahwijjah.
edis tempore.
ammedis tem-
riore. 20, 91.
tempus aut
92. circa Mo-
aut paulo se-
a Mohammedis.
Mohammedis
O. Ohmar (sed
52. anno 36.
des. 21, 136.
mmedis. C. 22,
laschahri. 22,
-Becri 22, 229.
is tempus, 22,
-Becri.</p>	<p>10, 183. (circiter medio primi sae-
culi). C. 11, 34. tempore Ohmari b.
Ahbd-Alahsis C. 12, 54. Hasan
b. Ahli. 12, 104. tempore Moah-
wijjahi. 12, 145. Alachnaf. C. 13,
98. anno 72 aut 73. 13, 135.
tempore quo Merwanus b. Hacem
Medinae praefectus erat. 13, 158.
videtur post annum 92 ortum.
C. 14, 59. tempore Solajmani
b. Ahbd-Alachnaf. 14, 80. Alah-
naf. 14, 85. tempore Ahbd-Al-
malici b. Merwan. 14, 93. Alach-
thal. 14, 103. Ferasdak. C. 16,
8. Moahwijjah. 16, 71. tempore
Omajjadarum. C. 18, 67. tempore
Omajjadarum vel paulo ante.
18, 267. tempore Moahwijjahi.
19, 39. 55. tempore Omajjadarum.
C. 20, 35. Hedjdadj. 20, 54.
Ohmar b. Ahbd-Alahsis. 20, 95.
tempore Ahbd-Almalici b. Mer-
wan. 20, 104. Djerir. C. 21, 53.
(ante annum 53). 21. 56. Ahbd-
Allah b. Sobair. C. 22, 92.
tempore Moahwijjahi. 22, 135.
Thirimmah. 22, 221. Tempore
Hedjdadj. C. 23, 62. Hedjdadj.
23, 82. anno 60. 23, 103. tem-
pore Hedjdadj. 23, 119. tem-
pore Merwani b. Alhacem. 23,
217. (post mortem Omm-Ah-
zimahae). 23, 244. tempore
Omajjadarum. 23, 288. anno 45
(Moahwijjah). 23, 323. anno 59
(Alhothaiah). 23, 333. Hedjdadj
(tempore Ahbd-Almalici). 23, 363.
Ahjdjdadj pater Rubahi 23, 375.
tempore Djeriri 23, 442. Alho-
thaiah.</p>	<p>C. 8, 37. Alma-
mun. 8, 55. Abu-
Muslim (sed for-
tasse proverbium
nonnisi adhibuit).
10, 192. 194. tem-
pore Ahbbasida-
rum. C. 16, 51.
tempore Abbha-
sidarum, sed for-
tasse antea. C.
18, 249. tempore
Ahbbasidarum.</p>

s. Mohamm

r. 14, 83. te
laic b. Solac
Dahes et
Mohamm
18, 54. ter
79. Solaic
re Colaibi
c Nohmani
e Alharitsi
em. 18, 23
em (obres).
te Islamism
nte Islamis
ru-l. Kais.
0, 65. 93.
Almondsir.
pore Ahm
arafah b.
b. Mondsi
aifi. 21, 96
mpore Col
nte Moha
Djadsima
ebelah. 22
D. Ahmrui
e Amru-
235. 24
mir. 23, 4
D. 47. Acts
chahkar
Mohamm
n b. Zeif
ammedem
b. Alm
72. temp
am. 23, 2
285. Act
318. ter
b. Moham
m. 23. 31
nedem.te

I.

D.

Proverbia non definie

C. 22. 55. 56. 59. 61—64. 67—71. 73—
101. 103. 107—134. 138—166. 168—
196. 197. 200—209. 210—219. 221—
236—240. 241—244. 246—267. m.
308. 310—326. 328. C. 23. 5. 7. b.
37—39. 41—46. 48—61. 63—70. ore
—85. 88—91. 93. 94. 96—102. 104. 21.
117. 118. 120—127. 129—132. 134. nte
147, 149—151. 153—188. 190—210. ore
—216. 218—241. 245—248. 250. 240.
271. 275. 278. 279. 281. 282. 284. 21m-
—312. 314. 315. 317. 320. 322. 32 vel
334—343. 345—361. 367. 369—374. o-
382. 383. 385. 387—396. 398. 401. on-
417. 419—421. 423. 425. 427—434. m-
450—471. 473—478. 482—484. 424.
—515. 518—522. 525. 526. 527—sam
24, 1—11. 14—21. 23—28. 30—31. b.
66. 68—83. 88—91. 93. 95. 106. 108. 368.
126—128. 130. 131. 133—149. 151. cir-
168—174. 176—191. 193—197. 199. etus
237—239. 241—249. 251. 254—2pore
264—267. 169—271. 273. 275. 277. sam
287—290. 294—297. 300. 301. 305. arits
314. 317. 324. 326—328. 331. 332. 333. ium.
363. 367. 369—380. 382—386. 388. cha.
415. 417. 418. 420—426. 429. 430. dem.
511. 513—529. 531—537. 539—61. tsam
9—13. 15—21. 23. 24. 26—29. 31. Noh-
57. 59. 61—63. 65—67. 69—77. 79. pro-
110—121. 123. 124. 128—130. 133. amru-
146. 150. 152—175. 177—180. C. 24. amrui
—20. 22. 24. 30. 32—43. 45. 47. 48. mpus
62. 64—69. 71—75. 77—90. 92. 107. ham-
126—139. C. 27. 1—3. 5. 7—23. 2e Mo-
—47. 49—53. 55. 57—72. 74. 75. 77. mpore
118—120. 123. 125. 127—138. 141. m. 27,
159—161. 163. 167—169. 171. 17. 28, 1.
C. 28, 2—5. 7. 15—17. 20. 33—45. 28, 46.
72—76. 78—109. 111—122. 124.

VI.	VII.	VIII.
Proverbia temporis Mohammedis et quatuor Chalifarum.	Proverbia temporis Chalifarum e gente Omajjadarum.	Proverbia temporis Chalifarum e gente Ahbbasidarum.
C. 24, 132. anno 36 Hedjrae. 24, 253. Mohammedes. 24, 263. anno 37 Hedjrae. 24, 268. 303. Ahli. 24, 319. anno 36 Hedjrae. 24, 345. (videtur initio anni 36 Hedjrae). 24, 365. tempore Mohammedis. 24, 366. Mohammed. 25, 14. Mohammedes. 25, 94. tempore Mohammedis. 25, 58. Mohammedes. 25, 60. Mohammedes. 25, 64. Ahli. 25, 145. circa Mohammedis tempus. 26, 31. tempore Mohammedis. 26, 49. Ohmar. 26, 91. tempore Mohammedis et Ahlii. 26, 103. tempore Abu-Becri. 26, 104. tempore Abu-Becri. 27, 56. circa tempus Mohammedis. 27, 154. tempore Ahlii. 27, 193. tempore Mohammedis. C. 28, 18. Mohammedes. 28, 70. 123. Ohmar.	C. 25, 46. Djerir. 25, 68. tempore Jasidi b. Moahwijjah. 25, 126. tempore Hedjdjadj. 25, 145. tempore Moahwijjahi. 26, 14. anno 38 Hedjrae. 27, 6. tempore Moahwijjahi. 27, 30. tempore Omajjadarum aut Ahbbasidarum. 27, 113. tempore Moahwijjahi. 27, 122. Djerir. 27, 158. tempore quo Sobair occidebatur. 27, 162. ante annum 68 Hedjrae. 28, 77. tempore Ferasaki. 28, 110. Moahwijjah.	C. 25, 98. 122. Rubah. 25, 176. tempore Almotawacceli.

septima temporis chalifarum Omajjarum; in octava temporis Ahbbasidarum. Singulis proverbii personarum nomina tum auctorum tum earum, a quibus derivata sunt, aut in quarum tempus cadunt, adposuimus. Qui igitur earum personarum aetatem accuratius scire cupit, indicem gentium, virorum etc. adeat, in quo nonnulla huc spectantia adnotata sunt.

Jam tabellae sequuntur.

Cap. V.

De proverbii usu mutatis et auctis.

Verba, quae hominum usu in proverbiorum consuetudinem venerant, eo quod memoria comprehendebantur et communi in usu erant, oblivioni erepta posteris tradebantur. Multo antequam a grammaticis in libris collecta erant, hominum memoria conservabantur. Omnia autem, quae non scripta, sed vulgi memoriae tradita pluribus hominibus saepius in usum veniunt, magis magisque mutantur necesse est. Quaedam in proverbii verba ad sensum constituendum minus necessaria omitti possunt, verborum ordo sine damno interdum inverti, unam vocem pro altera, qua sensus totius proverbii non variatur, ponere licet. Rem ita factam esse, ex eo conjicio, quod eadem proverbia vario modo prolata ad nostrum tempus pervenerunt conf. C. 1, 334. 2, 110. 15, 30. 44. 22, 27. 23, 1. 205. 24, 268. 269. 270 et a grammaticis vario modo adnotata sunt. Conf. 26, 70. Sic quoque proverbium ظئار قوم طعن C. 17, 1. transpositis verbis in Kamusi opere الطعن ظئار قوم legitur.

Poetas variorum temporum proverbia modo immutata modo quemadmodum res postulabat, mutata versibus inseruisse, saepius observamus. Prioris rei exempla pluribus locis conf. C. 16, 5. 8. 18, 160. 19, 26. 20, 2. 21, 22. 38. 49. 22, 31. 32. 44. 135. 146, occurrunt. Mutationem, quam in versibus proverbia subierint, aut minorem aut ma-

jorem et pro necessitudinis ratione variam fuisse exemplis e Meidanii opere desumptis probari potest. In versibus C. 18, 46. 28, 8. nil nisi verba proverbii transposita; C. 17, 5. unam vocem pro altera positam; C. 16, 1. 18, 22. mutationem minoris momenti et C. 21, 1. verbi formam mutatam videmus. In aliis vero versibus major verborum mutatio invenitur. C. 16, 9. in versu apud Meidanium et Scharaf-Aldinum loco verborum كشية عقنقل الصب occursit الصب. In eodem proverbio verba simul transposita et mutata conf. C. 21, 98. aut mutata additis simul verbis conf. C. 16, 88 et 22, 53. conspiciuntur. Quid, quod interdum a poetis sensus mutatur conf. C. 16, 27. aut ab usu proverbii vulgari receditur conf. C. 20, 66. Factum quoque est, ut poetae neglectis verbis nil nisi proverbii sensum sibi vindicarent conf. C. 18, 112. 22, 38. 47.

Quae proverbiorum mutationes si nonnisi in versibus occurrerent, poetas id metri necessitate coactos fecisse, excusandi causa dicere liceret; at vero quum et in aliis scriptoribus, in quibus tam cogens mutandi necessitas exsistere non possit, proverbiorum mutationes reperiantur, generalior quaedam mutandi causa quaerenda est. Quod hujusce rei plurima exempla in operibus, in quibus homoiteuton adhibitum est, obviam habemus, ejus rei causam non tam in eo videmus, quod illis scriptoribus in stylo artificioso, quo uterentur, maxima mutandi causa fuerit, quam quod tales scriptores opera sua proverbii insertis exornarent et verborum minorem rationem haberent. Rei exempla ex duobus tantum operibus adferemus. In Haririi opere p. 284. الطراوة سفتجة pro المنية لا الدنية et p. 583. المنية لا الدنيا pro الوجه الطرى سفتجة scriptum legimus. conf. Meid. 26, 137. Proverbia quoque omissis verbis breviora reddiderunt. Sic in Haririi opere p. 6. legimus يكون كحاطب ليل; sed proverbium est المكثر كحاطب ليل et p. 267. legimus اشام من غراب البين pro اشام من الغراب. In Haririi

1
 2
 3
 4
 5

plici sub forma adparet C. 2, 130. ابلغ من قس et C. 7, 138. انطف من قس. اخطب من قس. conf. C. 6, 170. et 18, 257; 24, 415 et 12, 105; 23, 523 et 18, 266; 21, 149 et 23, 497; 26, 112 et 12, 128; 23, 524 et 8, 65. 27, 165. Interdum vocem cum altera sono simili mutarunt, ut in proverbio C. 22, 94. علف القربة كلفت عليك عرى القربة invenitur القربة علف, aut loco vocis minus placentis aliam posuerunt, ut in proverbio C. 22, 45. الرضاع كعملية أمها البضاع legitur, aut vocem addiderunt, ut C. 5, 83. كدك لا كدك. C. 12, 56. mutatum occurrit. Pluribus quoque tum formis tum vocibus mutatis nova proverbia orta sunt. Sic proverbium C. 12, 15. كل شاء برجلها ستناط. C. 12, 58. كل شاء برجلها معلقة. et apud Burckhardtium Nro. 545. كل شاء معلقة بعرقوبها mutatum videmus conf. C. 20, 8. 22, 63. Pluribus proverbii eandem causam esse et non multo diversum sensum offerre videmus. Sic proverbio كمستبضع التمر الى اهل خيبر et كمستبضع التمر الى هاجر C. 22, 100. et proverbii C. 22, 40. كفا مطلقة نفس. et C. 15, 25. افرغ من يد تفت اليرمع. et C. 20, 88. اليرمع ليتنى وفلانا. et C. 22, 95. ضربا وطعنا او يموت الاعجل. et tribus proverbii C. 6, 21. رمى فلان بوسنه على. et C. 10, 175. حبلك على غاربك. et C. 23, 261. القى حبله على غاربه. et C. 28, 194. من ابعد ادواتها تكوى الابل. et C. 24, 388. conf. C. 1, 109 et 27, 69. يسير الداء. C. 6, 47 et 23, 435. C. 10, 36. 73. et C. 8, 48. 15, 49 et C. 20, 49. 117. Quali mutationi vetera proverbia temporibus recentioribus obnoxia fuerint, id e duobus proverbii cognoscere licet. Proverbium, quod in Meidani opere C. 24, 256. sic invenimus من حفر مغواة. من حفر لاخيه جبا. vario modo prolatum sic occurrit وقع فيها

من حفر et من يجفر حفرة يسقط بها et وقع فيها منكبا
et من حفر بثرا لآخيه كان حتفه فيه et بثرا لآخيه وقع فيه
ما حك ظهري مثل يدي proverbium quod C. 24, 39. legitur:
et in codice D. P. uno loco اسك الا اطعارك (pro quo
in codice G. لا تحك اسك الا باضافيرك), in altero autem
ما حك ظهري غير ظفرتي وما سعت في اموري غير رجلي
pro quo in codice G. est ما حك جسمي بلده غير ضفرتي
Singula autem proverbia, quibus magna sensus similitudo est, vario tempore et
variis in gentibus orta esse existimamus conf. C. 6, 12.
10, 167.

Lib. II.

De proverbiorum sensu usuque.

Omnia proverbia tam sensu quam usu quodammodo ad hominem referenda sunt. Major proverbiorum pars ab hominis indole, conditione agendive ratione derivata arcte cum hominibus cohaeret, minor eorum pars, quae res spectant, latiore sensu ad hominem pertinet. Omnibus autem proverbiiis ab hominibus inventis hominumque usu constitutis vix ullum cogitari potest, quod ad homines referendum non sit. Proverbiorum sensus ususque a proverbii verbis eorumque significationibus saepe recedit, id quod saepe observatur in proverbiiis, quae veteribus genuinisque Arabibus tribuenda sunt. Sensus vero ususque maxime consentanei sunt verborum significationibus in proverbiiis, quae ab Arabibus haud genuinis inventa sententiarum modum sequuntur. Idem in proverbiiis, quae ab indole majori gradu aut personae aut animali aut rei tributa desumta sunt, observare licet. Omnia autem illa, quorum sensus a verborum significatione abhorret, nonnisi Arabibus ducibus recte a nobis intelligi possunt, ut omnis sensus, qui cum Arabum intelligendi modo non consentiat, dubium movere debeat, nam in intelligendis proverbiiis usus optimus magister est. Quae ad res gestas referenda sunt, eorum sensus nonnisi accurata rerum gestarum cognitione accurate percipi potest. Quae res quum ita sint, tamen proverbiorum singulorum sensum usumque primis temporibus eis tributum, postea ratione verborum, quae varium sensum usumque admitterent, paulatim mutatum esse negari non potest. Qua in re causa quaerenda est, cur grammatici in sensu usuque proverbiorum constituendo interdum in tam varias opiniones abierint

conf. C. 24, 2. 27, 50. Singulorum proverbiorum et sensus et usus ratio grammaticis prorsus incognita mansit.

E sensu vero usuque proverbiorum quum qualis sit et gentis [conditio et agendi cogitandique ratio, cognoscatur, utrumque perquirere operae pretium erit, qua in re tum argumenti magna diversitas tum rerum magna copia non parvam scribenti molestiam exhibet. Proverbia enim tam hominum quam animalium rerumque varios status conditionesque describunt, laudem vituperiumque, minas atque promissa, consilia et admonitiones, mandata et interdicta, opiniones atque sententias, vota et spes, admirationes, benedictiones et imprecationes continent.

A proverbiiis, quibus descriptiones insunt, initium capturus, primo loco proverbia pono, quae ab indole aliave re majori gradu tributa derivata sunt. *) Primum igitur de animalibus tam hominibus quam bestiis sermo sit, tum de locis rebusque et denique de actionibus conditionibusque. A corpore incipientes ad animum transinus et in agendi ratione finimus.

Sect. 1.

Proverbia describentia. **)

CAP. I.

Proverbia, in quibus indoles, conditio, actio majori gradu tributa descripta est.

§. 1. De animalibus. a) Indoles corporis et animi. ***) Gravis capite 4, 40.; levis capite 7, 108. 109.;

*) Quamquam illae indoles et res jam supra enumeratae sunt, tamen repetitio hoc loco evitari non potuit, quo clarius cognoscatur et quasnam indoles rebus et quam diversis rebus eadem indoles ab Arabibus adjudicatae sint.

**) In descriptione interdum aut laudem aut vituperium esse nemo non videbit.

***) Accidit, ut indoles animi ejusque conditio et status arcte cohaereant et difficile distinguantur. Quod uni indoles animi videtur, id fieri potest, ut alteri conditio et status sit.

magno ore praeditus 20, 104.; **foetidus ore** 2, 160. 7, 102. **nates macras habens** 10, 187.; **robustus** 13, 113. 145—147. 149. 164. 165. 21, 122.; **imbecillis, debilis** 18, 251—255. 24, 435. 26, 125.; **imbecillis Venere** 7, 95 97. 124.; **magnus** 5, 175.; **durus** 24, 153.; **levis** 7, 107.; **parvus** 14, 15.; **pulcher** 5, 182. 6, 206. 219.; **foedus** 12, 149.; **niger** 19, 56.; **rubicundus** 13, 122.; **diu vivens** 6, 159. 18, 245—249.; **perennis** 2, 161. 162.; **diu vitae indicia ostendens** 16, 55—57.; **formam diversam a patre et matre habens** 7, 100.; **mutabilis** 16, 198.; **sterilis** 18, 216.; **lenis** 23, 496.; **adhaerens** 23, 490.; **celer** 5, 184. 12, 108. 113. 120. 142. 13, 148.; **celeriter currens** 18, 224. 24, 419.; **celeriter volans** 16, 63. 64.; **acuto visu praeditus** 2, 245. 147—150. 6, 187.; **auditu valens** 12, 112. 123. 143.; **auditu acri praeditus** 12, 116. 143.; **odorans** 12, 146.; **odoratu valens** 12, 130. 160. 168.; **bene natans** 12, 132.; **bonus eques** 20, 90. 93.; **bonus jaculator** 10, 196.; **artifex** 18, 87—89. 113.; **loquens cum difficultate** 18, 212.; **cupidi** 13, 134. 25, 148.; **vorax** 1, 410—414. 422. 5, 192. 14, 90.; **libidinosus** 3, 152. 153. 9, 62. 63. 13, 126. 135. 136. 19, 54. 21, 130. 131.; **saxatilis** 12, 144.; **infaustus** 13, 114. 116. 117. 119. 120. 123. 124. 126—129. 153. 156—158.

Fortis 2, 163. 13, 121. 162.; **audax** 5, 149—154. 157. 167. 168. 185. 186. 12, 129. 20, 95 97.; **audax impetu** 20, 94—97.; **meticulosus** 5, 164. 166.; **pavidus** 5, 158—163. 165. 16, 75.; **placidus** 6, 165.; **fugax** 13, 137. 138.; **sapiens** 6, 171.; **ingeniosus** 18, 250.; **intelligens** 8, 66. 11, 34.; **astutus** 6, 199. 10, 199. 22, 231.; **bonus medicus** 16, 78.; **gnarus genealogiae** 25, 96. 97.; **gnarus viarum** 8, 64. 65. 27, 165.; **gnarus camelorum** 1, 409. 8, 64.; **verax opinione** 14, 91.; **memoria tenens** 6, 211. 212.; **imitando deditus** 26, 108.; **cantus** 6, 166. 167. 188. 189. 203. 12, 143.; **stultus** 6, 152. 205.; **stupidus** 2, 170. 6, 153—157. 160—163. 173—182. 184. 187—189. 204. 7, 113. 116. 117. 24. 417. 418.; **insanus** 5, 176.; **levis intellectu** 7, 110.; **levis pru-**

dentia 7, 111.; imprudens 20, 99.; inconsiderans 16, 67.; socors 19, 44.; excellens carmine amatorio 19, 49. 25, 98.; Disertus 7, 94. 138. 20, 98.; facundus 2, 139.

Pius 2, 143. 144. 153.; impius 22, 222. 226.; ingratus 22, 235.; improbus 20, 103.; aequus 18, 265.; injustus 5, 190. 194. 17, 20—22. 23—27. 8, 225—227.; fidelis 1, 415. 25, 131. 26, 94—100.; fiducia dignus 26, 122.; perfidus 7, 126. 12, 114. 19, 46. 51. 52, 61.; malignus 7, 125.; generosus 22, 243.; liberalis 5, 155. 156. 183. 6, 183. 12, 124, 125.; avidus 5, 177. 6 200. 208. 13, 133. 141. 154. 16, 70. 71—75.; deditus mercaturae faciendae 3, 145. 22, 224.; avarus 2, 140—142. 178.; obediens 16, 76.; contumax 14, 109.; ductilis 21, 126.; vehemens 13, 162.; patiens 14, 84. 85. 87. 112.; mansuetus 1, 419. 420. 6, 164.; superbus 2, 151. 152. 3, 150. 7, 99. 128—130. 11, 39—41.; levis, inconstans 16, 65—67.; pudibundus 6, 158. 218.; impudens 26, 116.; furax 12, 105. 126—128. 23, 523—526.; aleis deditus 28, 127.; zelotypus 19, 55.; deditus amori cum mare 23, 509. 511.; deditus amori praepostero 23, 510.; propensa in pullum 6, 201. 18, 256.

b) *Conditio corporis, animi, societatis.* Longaevus 18, 248. 249. 268.; annosus 22, 33.; aetate decrepitus 27, 170.; grandaeva 22, 223.; sanus 14, 86. 114.; vehementi morbo laborans 8, 67.; pinguis 12, 141.; siti-bundus 17, 30. 18, 234—236. 259; potu satiatus 10, 178—184.; esuriens 5, 170—174.; stomachum corruptum habens 3, 160.; frigus sentiens 14, 95. 96.; vigilans 12, 137. 138. 140. 28, 124.; somnolentus 25, 122.; dormiens 25, 123—125; occupatus 13, 115. 20, 89.; fatigatus 3, 146. 161.; adhaerens 4, 35. 18, 263. 23, 487. 490.; offendens pede 7, 134. 125.; conveniens 26, 102.; pectine indigens 19, 39.; stramine carens 19, 40.

Poenitens 25, 102, 132.; desiderans 6, 214.; tristis 13, 160. 22, 232.; desperabundus 28, 126.; amore perditus 3, 148. 14, 104.; vindictae cupidus 4, 39.; alacer 25, 119.;

curis vacuus 20, 102.; haesitans 18, 214.; attonitus 6, 196. 197. 209. 19, 50.; doctus 18, 267.; bene sciens 18, 269.; ignorans 5, 178.; fugax 25, 120. 134.

Inaccessus 24, 414—416.; securus 1, 417. 418.; potens 12, 145. 18, 211. 213. 219. 221—223. 271.; nobilis 25, 103—107.; commodè vivens 25, 126. 127.; delicate habitus 3, 156.; contemptus 27, 155. 168.; detrimento adfectus 3, 159.; ignominia adfectus 7, 123.; miser 13, 142.; humilis 26, 112.; vilis 2, 171. 9, 46. 48—50. 52. 54—57. 60. 66. 10, 195. 23, 486. 497—503. 518—520.; pauper 20, 76. 77.; lucrans 21, 132.; frustratus 7, 118. 120. 121.; jacturam faciens 7, 98. 119.; is cujus sanguis vindicatus non erat 15, 49.; molestus 4, 32. 42. 44.; ingratus 2, 154.; levis periens 27, 50.; levis injuriâ adfictorum 27, 151.; habens in aures pretiosas 25, 149.; latens, occultus 7, 114. 115. 22, 238. 239.; generosum captivum habens 22, 245.; redemptus magno pretio 19, 53. 26, 104.; notus 13, 118.; paucus 21, 139.

c) Actio. Plorans 2, 177.; gemens 23, 485. 512—515.; lingens nasum 12, 142.; linguam celeriter movens 12, 119.; inserta in vas lingua bibens 26, 107.; sibilans 14, 110.; cacans 12, 131.; mingens 2, 166.; pedens 15, 61. 20, 83—85. 101.; repens 8, 61. 62.; festinans 18, 239.; festinans ad aquae receptaculum 18, 238.; celeriter abiens 12, 115.; celeriter currens 18, 230. 231.; discurrens 25, 144.; obiens 5, 169.; errans 7, 132. 133.; errabundus 3, 157.; noctu proficiscens 12, 134.; noctu incedens 12, 135. 139.; saliens 16, 81. 25, 130.; assiliens 25, 128. 129. 147.; insiliens 26, 115.; adscendens altum in montem 26, 114.; volans 16, 80.; multum iter faciens 12, 148.; accedens ad reges 26, 101.; matutino tempore surgens 2, 176.; scabens 21, 141.; effodiens terram 25, 121.; jaculans 10, 186. 197.; reseccans 21, 145.; celeriter rapiens 4, 38.; abripiens 7, 136.; venans 14, 111.; in aquam se immergens 19, 57.; se occultans 7, 31.; tardus 2, 159.; cunctans 2, 168.; tardus in solvendo 24, 428.; firmiter tenens 15, 45. 62.; tenax 13, 144.; multum

bibens 13, 150.; mentiens 22, 210. 211. 214—221. 227—229. 240.; narrans mendacia 7, 120.; narrans inutilia 24, 431.; gloriosus 25, 138.; promissa non perficiens 7, 103.; spem fallens 7, 101.; lenocinium exercens 24, 121.; superveniens bibentibus 26, 106.; lusui deditus 18, 240.; crudelis in pullos 18, 232.; crudelis in propinquum 18, 233.; decipiens 7, 127.; se jactans 20, 105.; scortans 11, 35—38. 42.; celeriter nubens 12, 109.; vehemens in initu 25, 100. 101.; multum iniens 25, 109. 146.; hospitio excipiens 21, 133.; epulum instruens 26, 103.; multum donans 18, 264.; gratias agens 13, 140.; bene gratias agens 13, 139.; bene perficiens 21, 124.; bene judicans 6, 172.; questum faciens 22, 230.; petens 12, 106. 107.; insistens petendo 23, 495.; corrumpens 18, 241. 19, 78—81. 100.; irruens 14, 102.; turpis 20, 86. 87.; adlatrans nubem 27, 163.; ostendens celeriter iram 12, 121.; saepe memorans genus 25, 99.; edens celeriter vocem 12, 141.; recusans 24, 425. 25, 137.; bene canens 27, 516. 517.; obediens 16, 76. 77.; custodiens 6, 211.; imitans 6, 220.; ducens 27, 171.; gestibus amatoriis utens 19, 58.; defendens 6, 168. 169.; custodiens sanguinem suum 26, 117.

§. 2. De locis, rebus, conditionibus, actionibus etc.

a) Indoles corporis et animi. Gravis 4, 24—29. 31. 33. 34. 10, 188, 196.; amplus 18, 261. 26, 121.; planus 12, 130.; nudus 5, 180. 181. 18, 262.; altus 3, 151. 10, 198.; angustus 15, 55—57.; longus 16, 51—54. 59. 82. 85.; brevis 21, 123. 140.; plenus 21, 129. 26, 120.; vacuus 7, 122.; desolatus 7, 122.; vastus 21, 148.; profundus 18, 270.; propinquus 8, 63.; parvus 115.; firmus 4, 37. 41.; infirmus 15, 58. 26, 124.; durus 13, 162. 44, 107. 21, 143.; crassus 19, 59.; aridus 28, 125.; humidus 25, 141.; lenis 23, 496.; multos nodos habens 18, 242.; asper 7, 137.; mollis 26, 110.; purus 14, 92—94. 108. 25, 114. 115. 136.; spurcus 21, 129.; foedus 21, 142.; frigidus 2, 155—158. 164. 14, 98.; calidus 6, 190—192.; difficilis fractu 14, 109.;

acutus 6, 217.; **amputans** 21, 125.; **transfigens** 14, 99. 24, 420. 421.; **penetrans** 14, 97. 24, 433. 25, 441.; **tenuis** 8, 59. 10, 190. 192—194.; **levis** 7, 112. 113.; **aptus ad in-cessum** 10, 185. 191.; **contrarius** 7, 105.; **diversus** 7 106.; **dispersus** 13, 143.; **clarus** 2, 167. 13, 131. 15, 63. 26, 109.; **splendidus** 2, 174.; **lucens** 25, 139.; **obscurus** 17, 28.; **densiorem umbram faciens** 17, 32.; **vestitus** 22, 225.; **bonus** 16, 84.; **concupitus** 2, 172. 13, 152.; **pulcher** 2, 175. 6, 193—195. 210.; **pretiosus** 25, 149.; **contemptibilis** 27, 156—161.; **odiosus** 2, 165.; **infaustus** 13, 125. 25, 116.; **fragrans** 9, 62. 16, 69.; **foetidus** 25, 108. 117. 118.; **dulcis** 6, 207. 18, 237.; **jucundus** 23, 504—507. 508.; **gratus** 6, 202. 23, 522. 27, 166.; **ingratus** 6, 216.; **lactitia adiciens** 12, 150.; **odiosus** 2, 165. 22, 237. 244.; **molestus** 4, 30. 43. 45.; **amarus** 24, 422. 423. 436.; **insipidus** 24, 424.; **portans** 1, 416. 6, 221.; **intrans** 26, 113.; **debilis** 15, 59. 25, 133.; **imbecillis** 15, 46. 58. 21, 120. 24, 435. 26, 125.; **celer** 12, 109—111. 117. 118. 122. 26, 105. 111.; **firmiter adhaerens** 1, 421. 423. 4, 36.; **adsiduus** 23, 492. 493.; **durabilis** 2, 169. 173.; **mutabilis** 10, 201.; **contagiosus** 18, 228.; **dolens** 24, 434; **necans** 21, 147.; **difficilis** 14, 100. 101. 109.; **facilis** 4, 43. 45. 27, 154.; **rarus** 18, 215. 217. 218. 220. 271.; **licitus** 6, 215.; **similis** 13, 132. 155.; **utilis** 5, 191.; **inutilis** 14, 105. 106. 15, 47. 48. 24, 429—432. 438.

Stupidus 6, 185. 186.; **liberalis** 12, 125.; **fallax** 7, 104.; **injustus** 17, 29.; **deditus amori praepostero** 23, 510.

b) **Conditio**. **Integer** 14, 103.; **perfectus** 26, 118.; **conculcatus** 26, 123.; **contritus** 8, 60.; **corruptus** 20, 82.; **periens** 3, 155. 158. 15, 60.; **praesens et contemptus** 6, 222.; **vilis** 23, 521.; **propinquus** 21, 144.; **remotus** 2, 146. 25, 143.; **adhaerens** 23, 491—494.; **in aquae fundo resistens** 10, 189.; **habens caput pulvere inquinatum** 13, 166.; **directus ad os** 21, 146.; **florens** 25, 140.; **fragrans** 16, 68.; **copiosus** 22, 241.; **multus** 22, 234.; **exundans** 16, 79.; **abundans proventu** 7, 140.; **inventus** 26, 119.; **paucus** 21,

139; vacuus 14, 110.; licitus 6, 215.; levis 10, 194.; periculosus febribus 1, 423.; contagiosus 18, 228. 229.; antiquus 18, 266. 21, 149.; quietus 10, 200.; otiosus 20, 88.; sitiens 17, 31.; errans 15, 54.; societate conjunctus 16, 60—62.; familiaris 1, 424.; defensus 6, 170. 213. 18, 257. 258. 24, 426. 427. 437.; honoratus 22, 236.; vilis 9, 47. 51. 53. 58. 59. 61. 64. 65. 67. 68.; contemptus 27, 158—162. 163. 167. 168.; levis 27, 152.; levissimus injuria afflictorum 27, 153.; gratus 23, 522.; jucundus 23, 505. 506.; odiosus 2, 165.

c) Actio. Incedens 12, 136.; proficiscens 12, 133.; intrans 26, 113.; ingrediens in diem 16, 83.; proruens impetuose 19, 60.; praecedens 12, 147.; ducens 12, 171.; sequax 3, 147. 154.; necans 21, 147.; perdens 27, 164.; multum bibens 13, 151. 163.; terrens 27, 169.; abscondens 1, 416. 22, 242.; divulgans 25, 110—113. 135.; lenocinium exercens 21, 127. 128.; custodiens 6, 211.; mentiens 22, 212. 213. 240.; decipiens 19, 41—43. 45.

CAP. II.

Proverbia in quibus homines indole, conditione et agendi ratione insignes, tum status et conditiones denique agendi rationes et res describuntur.

§. 1. Homines. a) Indole insignes. Diversam naturae indolem habens 22, 31.; pulchra indole praeditus 27, 1.; prava indole praeditus 5, 25. 21, 112.; pravus cui honor denegatur 23, 6.; duo quodammodo similes, sed re vera diversi 23, 107.; celerrimus 24, 236.; fortis 1, 110. 227. 296. 405. 471. 2, 91. 113. 10, 124. 11, 17. 23, 607. 643. 24, 7. 8. 30.; fortis et alacer 1, 191.; fortis et prudens 1, 276.; pavidus et tremens 5, 131.; multum pavidus 5, 106.; pavidus et simul fortis 27, 128.; timidus 18, 65. 27, 128.; timidus et ignavus 24, 410.; timidus minas non exsequens 5, 13.; ad iram pronus 3, 173.

19, 83. 24, 48.; prudens 1, 164. 229. 8, 210.; prudens, qui aliis auxilio est 5, 12. 18, 61.; prudens et aliorum consilio non egens 25, 71.; prudens et diligens 1, 214.; prudens et cautus 6, 115.; prudens et cautus, qui astutia non vincitur 15, 40.; prudens ab ignorante deceptus 26, 84.; is cujus consilium propinquum est 27, 84.; is cujus falsum proprius ad veritatem accedit, quam alius rectum 7, 68.; verum a falso distinguens 28, 164.; rerum veram conditionem cognoscens 13, 21.; ingeniosus 1, 373.; altos animi recessus habens, ut, quid cogitet, nesciatur 1, 312.; perspicax 1, 133.; sagax 4, 19.; versutus 2, 40. 6, 228.; multum versutus 20, 110.; intelligens et versutus 1, 95. 6, 80. 16, 10. 18, 81.; ingenii acumine praeditus 23, 267.; duo ingenii acumine aequales 25, 25.; astutus 1, 89. 17. 3.; astutus, qui decipit 14, 40.; callidus sed insipientem se simulans 3, 14.; multum cautus 18, 37.; solers 21, 60.; piger 17, 2.; stupidus 1, 381. 20, 129. 23, 612. 614. 24, 49. 50. 155. 156. 284.; stupidus alios multum vituperans 7, 13.; prudentia carens 5, 126. 10, 177. 18, 105. 23, 7. 24, 242.; stupidus et timidus 28, 82.; firmo animo et prudentia carens 24, 214.; stultus 1, 25. 134. 6, 56. 28, 25. 81.; stultus et simul despectus 24, 204.; stulta 22, 208. 28, 13.; is cujus stultitia augetur 4, 3.; mente imbecillis 24, 278. 27, 79. 28, 135.; is, a quo bonum non speratur 11, 26.

b) *Conditione et statu insignes.* Juvenis, qui barbatus evasit 2, 164.; is cujus adolescentia diu duravit 22, 8.; senex 9, 32.; senex corpore et mente juvenis 3, 59.; senex juvenis more se gerens 5, 201.; senex morosus 8, 40.; senex robustus 21, 35.; senex delirus 18, 89.; senex delirus, qui lusui deditus est 18, 89.; senex decrepitus 21, 95.; senex qui docetur 18, 29. 30.; is, cujus vita diu duravit 1, 159.; annosus 16, 3.; diu vivens qui multa expertus est 18, 97.; grandaevus 1, 270. 13, 57. 23, 20. 33. 459. 24, 181. 25, 154.; grandaevus, cui vires restant 25, 15.; grandaevus, qui temporum vicissitudines vidit 28, 31.;

grandaevus, quem parvus ad stultitiam impellit 20, 64.; aetate et ignorantia crescens 22, 327.; decrepitus et robore destitutus 24, 76. Is, cujus in corpore perfecto vilis animus et nil boni est 2, 56. 199. 12, 14. 95. 13, 32. 15, 36. 17, 11. 20, 116. 21, 87. 26, 132. 27, 121. Externam boni speciem sine internis virtutibus habens 20, 116.; corpore longo praeditus; sed aliis inutilis 9, 37. 17, 94. Is ex cujus externo bono habitu bona interna conditio cognoscitur 20, 6, 12. Is ex cujus externo habitu ejus interna conditio cognoscitur 3, 22. 10, 21. 28, 37. 57.; maxime pinguis 12, 38.; pumilis, qui aliis utilitati non est 18, 191.; ingratus adspectu 1, 138. 13, 26. Deformi corporis habitu praeditus, cujus interna conditio peior est 20, 15.; foedus 22, 286. 288. 27, 94.; neque pulchritudine corporis neque sermone se commendans 24, 83.; sub foeda corporis forma animi pulcherrimis dotibus ornatus 5, 24. 15, 42.; facie deformi praeditus 26, 130. 28, 145.; spurcus 28, 80.; gravis 24, 563.; durus, firmus 24, 153.; robustus, qui debilis evasit 22, 3. 46.; rebus peragendis aptus 1, 141. 5, 94.; magnis molestiis par 10, 163.; is, qui omnes adversarios vincit 6, 109.; is, qui vigilias perferre potest 1, 49.; debilis 1, 317. 13, 78.; debilis, infirmus 23, 256. 641. 24, 158.; debilis, qui in robusti tutela est 11, 28.; debilis, qui rem perficere non potest 18, 112.; rei perficiendae impar 12, 19. 15, 39. 21, 97. 23, 72.; duo rei perficiendae impares 14, 71.; alteri impar 1, 113.; debilis, cujus auxilium in re gravi adhibetur 28, 98.; debilis cum robusto certans 12, 100.; debilis potentem laedens 21, 104.; debilis, ut minas ejus non curent 24, 202.; incolumis 12, 172.; sanus 2, 22.; nudus 5, 43. 24, 118.; calceis indutus 5, 215.; elegans 24, 562.; vigilans 23, 449. 24, 160.; vigilans tota nocte 2, 44.; quietus et placidus 22, 68.; inquietus et inconstans 20, 5.; non quiescens 12, 55.; maxime occupatus 1, 242. 2, 86. 6, 4. 81. 27, 50.; suis rebus occupatus 27, 125.; otiosus 3, 88. 5, 34. 28, 150.; quiescens 21, 43.; ignaviae

indulgens 18, 193.; is, qui se non defendit 23, 393.; fatigatus opere 1, 196. 23, 98.; afflictus re, quam dicere non potest 5, 9.; afflictus, qui insuper molestia afficitur 10, 159.; summa molestia afflictus 2, 66.; penuria afflictus 3, 122.; onere gravi onustus 5, 36.; satiatu ad fastidium 1, 461.; esuriens 14, 32. 24, 119. 25, 88.; cibi vehementer avidus 22, 104.; summo periculo expositus 1, 197. 3, 114. 123. 178.; interitui se exponens 22, 60.; vix salvus 3, 176. 20, 8. 10. 21, 83. 25, 48.; salvus 24, 262. 25, 94.; paratus ad rem 13, 18. 25, 176.; impeditus a re 6, 2. 21, 23. 23, 555.; impeditus a re necessaria 7, 29. 21, 46.; difficultatibus retentus 1, 297.; impeditus quominus rem perficiat 20, 108.; is, qui priore operis parte absoluta posteriore perficere non potest 22, 157.; experientiâ edoctus 1, 41. 98. 174. 222. 6, 18. 13, 14.; experientia magis edoctus quam alter 1, 278.; is cui res ex indiciis apparentibus indicantur 18, 94.; rem statim experturus 21, 32.; rei omnino gnarus 1, 178.; peritus rei 24, 110.; rei perficiendae conveniens 24, 10.; peritissimus 18, 165. 25, 95. rei notitiam habens 12, 17. 18, 103. 23, 391.; perquam gnarus 1, 37. 38. 60. 163. 336. 7, 19. 18, 18. 84. 190. 209. 19, 33. 28, 49. 132.; res sibi necessarias noscens 1, 127.; is, qui in scientiis ad extremum pervenit 1, 25.; maxima doctrina ornatus 2, 25.; alteri scientiâ et prudentia par 1, 91.; rei narratae non obliviscens 18, 106.; ignorans 24, 175. conf. 23, 337.; ignorans qui non corrigitur 10, 161.; rem nesciens 1, 238.; nesciens quomodo agat timore percussus 18, 62.; rem non expertus 18, 143.; difficultates rei nesciens 5, 140.; coactus ad rem cui impar est 2, 43.; rei impar 5, 39. 23, 551. 24, 32. 216.; alteri impar 1, 113.; errore captus 9, 29.; deceptus 6, 70. 20, 58.; non deceptum se putans 1, 11. 358.; metu et curis liber 21, 31.; haud timidus 18, 79. 22, 86.; vitae periculum non timens 15, 38.; is, qui fortunae casibus non deprimitur, et quem non terret res, in qua terroris causa non est 24, 7.; pa-

tiēter ferens calamitates 12, 26. 13, 80. 22, 6. 28, 92.; firmus animi 23, 256.; fastidium rei non habens 13, 83.; timens 23, 616.; multum timens 1, 299. 5, 130.; omnes res timens ob timiditatem 7, 24. 25.; timens antequam res accidit 21, 21. 28, 9.; metuens aliam rem, quam dicit 6, 122.; metuens cognatos 1, 130.; meticulosus 14, 11. 23, 623.; is, qui satyrae alius se exponere non vult 23, 375.; terrore percussus 16, 13. 21, 72.; obstupefactus 15, 31.

Ad silentium redactus 22, 75; tristitia et curis adflictus 3, 53. 23, 248. 249.; summa tristitia adflictus, quum re privatus esset, quae ipsius non erat 12, 53.; moerore adflictus 19, 26.; moerore adflictus, quum ei inutilis esset 18, 208.; curis liberatus 20, 47.; laetus re, e qua nil boni percipit 21, 90.; laetus re, quam audivit 10, 133.; laetus ob aliena mala, dum tristitiam ostendit 18, 204.; curis liber et hilaris animo 12, 85.; cupidus 5, 29.; cupidus rei, qua potiri non potest 26, 55.; desiderium rei magnum ostendens 10, 31.; plenus desiderio 5, 31.; desiderio adfectus et res ipsi ingratas videns 25, 51.; omnem rem cupiens 21, 3.; parum petens; sed multum cupiens 28, 101.; avidus 1, 357. 23, 197. 26, 19. 28, 91.; avidus et noctu mendicans 27, 64.; invidus 28, 170.; invidus alteri invidia haud digno 18, 149.; is, cui invidetur res, quam non accepit 9, 14.; rei omnino deditus 6, 116. 19, 30. 23, 171.; rem necessariam in animo habens 20, 4.; suspicionem habens 2, 195. 196. confidens se rem possidere 4, 6.

Iratus 1, 143. 144. 3, 51.; vehementer iratus 6, 132.; is, cujus ira sedata fuit 5, 132.; gravis 24, 563. 27, 69.; gravis et mitis 1, 109.; quietus, gravis 27, 69.; gravis, morosus 7, 141. 149.; austorus et simul avarus 22, 102.; tranquillī et laeti 23, 65.; inquietus et re adfectus 11, 18.; multum versabilis 1, 258.; mutabilis 12, 51.; is, cujus conditio semper mutatur 23, 355.; incertus inter duas res 22, 89. 24, 120.; haesitans in re peragenda 28, 146.; socors 3, 130. 26, 73.; incuriosus 13, 34.

Incomparabilis 1, 151. 23, 408—426.; **excellentes pacis** aequali virtute 22, 52.; **praestans**, quem videntes ob sordidum habitum aspernantur 24, 372.; **praestantia insignis**, ut magna onera ferret 23, 94.; **praestantissimus** 27, 77.; **praevertens caeteros in bono** 20, 13.; **alios virtute vincens** 5, 1. 2. 22, 30.; **perfectus** 27, 116.; **pulcherrimis animi dotibus praeditus** 5, 134.; **virtute praeditus**, quum in eo externi nil esset 27, 4.; **virtute maxima praeditus** 1, 39. 121. 23, 408. 27, 110.; **fiducia dignus** 1, 4. 27, 113.; **verax** 14, 1. 18, 187.; **interiorem partem pulchriorem quam exteriorem habens** 22, 131. 27, 9.; **is cujus virtutes misera conditione occultae sunt** 3, 102.; **dignus ad quem magnae res conferantur** 1, 372.; **laude dignus** 6, 123. 10, 72.; **duplici ratione laudem merens** 1, 430.; **summa laude dignus** 9, 40.; **multum utilis** 27, 182.; **donis parvis aliis utilis** 14, 74.; **generosus** 23, 238.; **generosus, qui vicinos defendit** 7, 74.; **liberalis, ut roganti nil recuset** 23, 126.; **beneficus** 18, 20. 23, 354.; **beneficus erga alios, qui sibi nocet** 28, 54.; **natura beneficus, qui beneficia conferre non potest** 2, 15.; **beneficentia clarus** 1, 230.; **propitius et misericors** 21, 94.; **beneficentissimus et potentissimus** 26, 67.; **sua aliis facile impertiens** 23, 67.; **debilibus parcens** 15, 20.; **nobilis vitii expers** 21, 106.; **liber a re** 1, 179. 23, 318.; **liber a vitiis** 12, 94. 14, 119. 24, 64.; **liber a crimine** 18, 134.; **liber suspitione** 1, 310.; **insens aliorum culpa** 27, 117.; **immeritus poenam passus** 2, 87. 22, 136.; **innocens** 24, 13.; **pudicus** 1, 52.; **poenitentiam agens** 21, 57. 74. 24, 187. 27, 22. 28, 109.; **simplex** 27, 185.; **pudore et prudentia carens** 24, 161.; **impudicus** 21, 165.; **poenitentiam non agens** 24, 187.; **suo contentus et aliorum opes non cupiens** 1, 311.; **pauco contentus** 18, 135. 24, 170.; **contentus parte rei ipsi necessariae** 28, 53.; **vanus** 27, 83.; **is in quo nil boni est** 1, 314. 316. 3, 36. 9, 27. 23, 80. 24, 53. 74. 241. 353.; **is in quo parum boni est** 5, 40. 23, 617. 27, 111.; **is, in quo fiducia ponenda non est** 23, 230.;

inutilis 1, 235. 3, 66. 11, 13. 30. 31. 22, 51. 281. 24, 6. 101. 147. 27, 20.; parum utilis 2, 117. 5, 102.; is qui in bello sociis utilitati non est 22, 161.; is cujus bonum cupitur; sed cujus malum timetur 22, 133.; merito carens 24, 194. 196.; is cujus crimen ad gentem spectat et qui ei tam verbis quam factis nocet 18, 201.; is in quo neque bonum neque malum est 18, 158. 24, 123. 201. 27, 146.; suspectus 1, 378.; is, in quem suspicio cadit 3, 182. 6, 34. 18, 67. Is, e quo nonnisi res ingratae proveniunt 22, 204.; ingratus 23, 92.; is sine cujus ope res perficiuntur 24, 150.; avarus 1, 425. 12, 49. 13, 87. 97. 14, 21. 15, 65. 18, 27. 22, 83. 23, 353. 618. 25, 161. 28, 136.; avarus et dives 10, 168. 17, 14. 18, 58. 60.; avarus qui rem dare cogitur 15, 10.; avarus, e quo nonnisi magna cum molestia beneficia extorquentur 22, 203.; avarus, quem homines fugiunt 24, 139.; avarus dives qui a paupertate praetextum petit 28, 16.; is qui suis opibus parcens aliorum opibus nutritur 28, 41.; avarus, qui et alium quominus beneficus sit, impedit 28, 43.; avarus in suum usum opes erogans et aliis beneficia exprobrans 28, 8.; avarus promissis non satisfaciens 5, 13.; valde avarus 23, 353. 608. 618. 24, 31. 71—73. 90. 177. 26, 88. 27, 2. 28, 152.; pravus 3, 31.; pravus moribus 2, 61. 14, 73.; pravus, qui honore afficitur 18, 196.; pravus et turpis 27, 91.; duo pravi conjuncti 1, 453. 9, 36.; vituperio digni 26, 18.; non omnino corruptus 1, 153.; perniciosus 1, 93. 275; ingratus in benefactorem 6, 40. 18, 206. 28, 63.; beneficiis in ipsum collatis indignus 23, 91.; ingratus, inobediens 1, 399.; ingratus noxam inferens 23, 158. 552.; is cujus natura maligna est in defendendo 25, 32.; ad malum inferendum paratus 3, 92. Malefaciens alteri ex more suo 15, 9.; is, cujus mala, quae infert majora sunt, quam bona 28, 142.; perditores 18, 44.; corruptores duo 27, 21.; se praeparans ad malum inferendum 2, 62.; is cujus noxa timetur 24, 308.; multum cavendus 1, 374.; castitatem ostendens dum

ejus propinquitās caveatur necesse est 13, 93.; timendus 14, 18.; rapax, periculosus 12, 24.; periculosissimi 15, 35.; duo vitia habens 3, 103. 6, 83.; multis vitiis laborans 18, 43. 23, 373.; omnino perditus 22, 326.; non corrigendus 4, 14.; turpis 28, 74.; turpis sub specie probi 9, 70. 71.; amore sui impletus 23, 606.; turpis verbis et factis 28, 165.; petulans 23, 9. 25, 11.; versatissimus in lenocinio 28, 147.

Omnibus cognitus 1, 120.; potens 19, 4.; potens factus 4, 9.; potens e vili factus 1, 8. 22, 1. 2. 274.; potens et fortis, ut nemo ad eum pervenire possit 24, 8.; potens, cui parvum opus est 1, 466.; potens, ut alios adversantes opprimat 24, 9.; potens, qui alios non bene adjuvat 24, 351.; potentissimus 23, 545.; dignitate pollens, qui contemptus factus est 10, 211.; difficilis accessu 6, 51.; is, qui vinci non potest 1, 312.; non victus 2, 74.; superbiens in provincia sua 14, 124.; libera potestate utens 10, 175. 24, 240.; in socium potestatem habens 23, 564.; is, cujus gloria diminui non potest 2, 121.; is, in quem nemo potestatem habet 24, 61.; omnia defendens, quae pone eum sunt, ut nemo iis potiri cupiat 24, 391.; custoditus 23, 619.; ii, quorum res bene dispositae sunt 27, 37.; celeberrima sua agendi ratione 25, 1.; laude ornatus 18, 16.; honoratus 24, 163. 26, 133.; is, qui in magno honore est 27, 193.; is, in cujus honorem omnes res pretiosae exhauriuntur 23, 269.; honoratus, postquam vilis fuerat 14, 23. 24, 244.; apud nos summum dignitatis locum occupans 1, 246. 390.; duo externa dignitate praeclari, sed parum boni adferentes 25, 76.; Nobilis 22, 126. 23, 457. 27, 86.; nobilis a vili oppressus 14, 83. 24, 197.; nobili loco natus, sed factis turpis 21, 105.; nobiles, qui viles facti sunt 18, 205. A stirpe mixta oriundus 1, 132.; is, qui cursu non vincitur 24, 236.; rem suam dejiciens et dignitatem diminuens 23, 321.; potentia carens 24, 243.; vilis 1, 54. 9, 30. 31. 35. 74. 11, 5. 23, 35. 628. 24, 77.; vilis et avarus 1, 181.; vilis, cui nil ro-

boris restat 26, 22.; vilis, quem fortis custodit 2, 134. 5, 133.; vilis custoditus 18, 177.; vilis factus 16, 31. 22, 88.; vilis factus postquam potens fuerat 3, 26. 22, 188. 24, 45.; vilis a viliori adjutus 18, 5.; vilis dives factus et honoratus 21, 75.; vilis, qui e stirpe vili prodiit 1, 72.; vilis natura, quamquam parentibus nobilibus natus est 7, 71.; vilis origine turpiter agens 2, 106.; maxime vilis 27, 63.; vilissimi 27, 136.; is, cui origo non est, ad quam redeat 16, 24.; turpem originem habens 23, 453.; is, cui nulla dignitas est 5, 200.; is, cui nulla ratio habetur 2, 46. 23, 146. 152. 24, 33. 34. 25, 21.; is, cujus cura nemo habet 24, 233.; humilis, qui elevatur 14, 118.; contemptus 24, 17.; contemptus sed contemptu haud dignus 1, 251.; despectus 6, 125. 24, 117. 215. 504.; despectus, quum honoratus esse debeat 1, 365.; primo adspectu despectus 8, 43.; is, qui se defendere non potest 20, 41. 23, 59.; opprobrio adfectus 27, 181.; omnino ignotus 14, 65.; is, cui omni modo malum inferre cupiunt homines 23, 212.; arbitrio suo non utens 14, 59.; is, qui servitio adhibetur 27, 129. 28, 15.; is, quo tanquam famulo usi sunt 3, 65.; opus suum ipse faciens 18, 132.; servus 27, 5.; serva 15, 34.; is, qui se submisit 5, 145.; obsequens, postquam refractarius fuerat 6, 75. 8, 1. 9, 34. 16, 25. 21, 116.; obsequens 27, 41. 43.; obediens factus 12, 8.; inobediens factus 21, 159. 23, 153.; refractarius 10, 131.

Dives factus, ut commode viveret 2, 120.; dives et commode vivens 3, 99.; dives, cui edentes non sunt 12, 98.; dives haeredibus opes suas relinquens 3, 90.; dives quocum pauper certat 13, 92.; dives ad quem pauper confugit 13, 101.; is cujus res magna evasit, postquam parva fuerat 19. 3.; opes majores habens, quam neccssitas postulat 13, 49.; tantas opes possidens, ut eas non bene tueri possit 21, 103.; magnas divitias possidens 14, 20.; divitiis potitus, quibus haud dignus est 18, 7. 8.; opes acquirens, quibus non fruitur 21, 101.; is, qui opibus suis parum tantum frui

potest 22, 186, 187.; opulens 23, 100.; opulens tempore mortis 24, 37.; dives, cujus opibus nemo fruitur 24, 95.; dives et prodigus 24, 270.; dives, qui caeteros divites esse putat 28, 39.; dives, qui turpem originem habet 4, 10.; is, quem opes suae e periculo liberarunt 25, 18.; opes habens postquam pauper fuerat 1, 122. 14, 68.; conditione bona utens 8, 21. 18, 166. 24, 91.; is, cujus conditio bona evasit, postquam prava fuerat 13, 35.; molli vita cui ad-suefactus non est, utens 12, 18. 21, 18.; rebus prosperis usus 22, 287. 27, 13.; victus copia abundans 7, 23.; pahuli copiâ gaudens 20, 24.; alimentis abundans post inopiam 12, 46.; alimentis abundans 26, 35. 27, 14. 68. pulchra conditione, qua indignus est, utens 24, 11.; commode vivens dum captivus est 21, 37.; votorum compos 10, 158.; is, qui res necessarias assequi potest 7, 27.; is, qui instrumentum ad desiderium suum implendum invenit 26, 16.; rei propinquus, ut eam facile assequatur 16, 50.; is, quem omnis res, qua nititur, sustinet 22, 59.; pauper 2, 126. 3, 180. 6, 99. 11, 4. 12, 159. 13, 173. 19, 65. 24, 25. 46. 51. 53. 55—58. 211. 230. 279.; pauper in potentis tutelam se recipiens 15, 37.; pauper in aliam regionem migrare coactus 23, 463.; pauper qui dives putatur 9, 13.; nil possidens 24, 51.; is cui nil opum restat 24, 162.; rebus omnibus carens 3, 2. 111.; omnibus bonis carens 3, 4.; penuriam questus 13, 96.; magna fame adfectus 15, 32.; tenui victu et sordido amictu contentus 18, 200.; sortem suam bonam esse ostendens; dum omnes miseram eam esse sciant 14, 67.; parum possidens 24, 35.; exiguum opum partem possidens 2, 88.; conditione difficili utens 24, 27.; vita molesta fruens 26, 87.; familiae cura occupatus, ut dona dare non possit 13, 2.

Fortunatus 2, 194.; felix 6, 41.; felices 26, 56.; rem inveniens, quae ei invidetur 10, 16.; inveniens rem haud quaesitam 10, 125.; rem facile consequens 28, 69.; aliam rem, quam sibi proposuerat, assecutus 23, 2.; bonum, quo

ei non opus est, assecutus 24, 300.; rem desideratam assecutus 24, 350.; re necessaria potitus, licet a nemine adjutus erat 23, 258.; rem post longum temporis spatium assecutus 24, 234.; rem consecutus quam antea consecutus non erat 23, 237.; contentus eo quod salvus evasit, dum re, quam petierat, potitus non erat 9, 41.; a noxa remotus 27, 39.; is cujus conditio talis est, ut Deum eum tutum esse, cognoscatur 18, 176.; curis liber, ut rei suae vacet 22, 198.; is cujus conditio melior evasit 1, 349.; is qui e periculo liberatur, in quo socii retinentur 25, 68.; e magno periculo liberatus 3, 82. 10, 24.; vix e periculo evadens 3, 176.; utilitatem e re capiens, quae aliis molesta fuit 24, 354.; is cujus conditio antea pessima fuit 1, 484.; is, cujus conditio bona evasit, antequam pessima fuerat 28, 84.; infelix qui in re, quam assequitur, interitum suum videt 28, 93.; is cujus fortuna adversa facta est 13, 58.; is, qui in infortunium incidit 11, 10. 27, 97.; in malum incidens, dum bonum quaerebat 23, 5.; is cujus status in pejus semper ruit 23, 240.; in res adversas incidentes, qui salutem negligebant 22, 79.; in calamitatem incidens 1, 57. 9, 25. 12, 13. 18, 95. 20, 113. 21, 35. 23, 121. 231. 26, 41. 48. 71. 79.; calamitate adflictus, ut aliis opem ferre non posset 1, 56.; in calamitatem incidens quam effugere non potest 14, 52.; detrimento adflicti, ut res male se habeat 14, 16.; adflictus ex adflicto solatium capiens 26, 51.; in malum conjectus bono, quod possidebat 15, 17.; temporis calamitatibus adflicti 18, 57.; magna calamitate adflictus 10, 38. 84.; calamitate adflicta (gens), quae in alios superbe se gerit 7, 75.; calamitatibus iterum iterumque adflictus 23, 262.; in angustias redactus 3, 39.; rebus ingratis ab utroque latere propinquorum adflictus 24, 174.; is cui res ingrata accidit 24, 409. 25, 55. 26, 81. 82.; in duas res ingratas incidens 7, 44.; is qui desiderio adfectus res sibi ingratas videt 25, 51.; ad rem ingratham coactus 24, 328.; in angustiam redactus per mendacium 28, 157.; is qui in loco

est, ubi paucum boni 25, 84.; re adfectus et inquietus factus 11, 18.; is qui in litigando ab adversario urgetur 23, 204.; is qui pari sibi occurrit 23, 207.; malo adflicti 26, 2—7. 10.; magno malo adflictus 14, 66.; magno malo a tempore adflictus 11, 27. 18, 159.; in magnum malum incidens, dum re levioze querebatur 22, 22.; in majus malum incidens dum levius fugiebat 13, 90. 20, 112.; in alterum malum incidens dum unum fugiebat 20, 113.; magno malo semper adflictus 13, 15.; duobus malis modo hoc modo altero adflictus 27, 67.; in magnum malum diu durans incidens 21, 96.; detrimento adflictus 14, 16.; malo summo opere adflictus 25, 34.; temporis vicissitudinibus adflictus 1, 348. 25, 56.; ii, quorum habitacula destructa erant 3, 109.; e periculo liberatus sed damno adflictus 25, 54.; is cujus damnum parva re non reparatur 24, 78.; is, qui in summo periculo erat 21, 73.; periculo expositi 25, 152.; rei optatae particeps non factus 18, 49. 23, 161.; is, qui re necessaria potiri non potest 7, 80.; non assequens rem, quam petit 7, 69. 10, 93. 102. 24, 303.; is, cui portio non est 20, 1.; nulla portione potitus quum absens esset 1, 353.; utilitatem capiens e re, quae postea damno est, 5, 108.; is cui res, quae utilitati propinquior erat, nocuit 13, 19.; is, cui res ab una parte profuit ab altera nocuit 13, 23.; impedimentis a proposito retentus 23, 263.; impeditus a re 12, 4.; omnino frustratus 5, 23. 9, 12. 10, 43, 49. 20, 122. 24, 226. 594.; jure frustratus 26, 28.; omnino spe frustratus 5, 143.; 11, 15. 23, 578. 24, 548. 26, 70. 27, 81.; bonum expectans malum assecutus est 16, 16.; desperans 5, 118. 24, 281.; statu mutato et corrupto utens 11, 21.; impune injuria adflictus 8, 48.; re gravi adflictus 23, 113. 213.; molestia adflictus 27, 24.; e loco securo obrutus 13, 89.; re implicitus, e qua se expedire nescit 6, 50. 13, 54. 19, 25.; ad rem ipsi inconvenientem coactus 24, 368.; in turbas incidens ut quid agendum sit, nesciat 7, 21.; diu adflictus et fatigatus 23, 310.; injuria adflictus et adiutorem non

habens 3, 117.; ab adiutore injuria laesus 18, 40.; is cui res, quam a viro petierat, eripitur 22, 163.; commodo carens in re sua 12, 78.; e longa absentia nil commodi percipiens 19, 71.; solus et ab omnibus relictus 3, 3.; relictus in loco deserti 3, 64.; relictus in periculo 3, 141.; interitui se exponens 22, 60.; ob falsam spem in interitum irruens 14, 31.; tot negotiis oneratus, ut ei percundum sit 23, 64.; miser semper afflictus 18, 125.; infelicissimus 22, 47. 23, 553. 568. 576.; pecorum interitum ferre adsuetus 27, 78.; infaustus 24, 577.; dispersa (gens) in varias regiones 18, 107.; dispersi 7, 26. 9, 4. 15. 18. 38. 13, 85, 16, 21. 24, 406.; omnino perditus 3, 118. 6, 45. 12, 162. 14, 27. 16, 2. 26, 26. 29. 30. 34. 27, 145.; periens sua culpa 6, 5. 23, 147. 28, 17.; periens per eum (id), in quo fiduciam posuerat 23, 66.; ob falsam spem in interitum irruens 14, 31.; calamitatibus periens 14, 55.; is cui mors superuenit 16, 22.; periere 26, 27. 45.; is, qui per suam culpam in interitum irruit 23, 147.; fato periens 7, 47.; occisus 18, 19. 21, 42.; mortuus 12, 75. 14, 120. 24, 23. 36. 54. 25, 35.; magna tristitia mortuus 24, 62.; mortuus, qui ploratum non valet 27, 177.

Familiae suae amore plenus 22, 26.; familiam secum ducens 5, 41.; sincerum amorem erga alium ostendens; sed ejus benevolentia carens 1, 355.; intimi amoris vinculo conjuncti 27, 114. 115. Totum se amore alteri dicans 23, 11.; propitius in nos et misericors 21, 94.; propensus ad sui similem 6, 146.; is, qui alterius commiseratione non commouetur 24, 151.; is e cujus agendi ratione malevolentia, quam in animo abscondit, cognoscitur 10, 160.; amicitiam ostendens; sed animo odium occultans 6, 27.; is, qui tibi ingratham rem semper facit 23, 435.; maxime odiosus et ingratus 5, 14. 13, 106. 18, 15. 24, 555.; magis exosus factus 18, 14.; malam opinionem concipiens 10, 7.; suspicans 10, 214.; cognatus 6, 143.; amicus verus 1, 137.; amicus sincerus 21, 44.; amici 10, 15.; amici intime con-

uncti 2, 46.; amici consentientes 2, 53.; amicis privatus 21, 85.; duo consentientes in una re 22, 159.; consentientes in re alteri ingrata 3, 115.; cum quolibet consentiens 27, 72.; ad turpia convenientes 13, 68.; conjuncti contra alterum 10, 44. 27, 46.; plures natura diversi conjuncti 2, 41.; intime conjuncti et non dissentientes 27, 96.; conjunctus cum adversario 23, 54.; cum pravo junctus 10, 55.; unus cum altero congruens 26, 1.; adhaerens semper alteri 23, 563. 27, 10. Ii, qui unum consilium ceperunt 20, 60.; ii, qui unum finem assequi student 27, 55.; is, qui pro altero res ingratas ferre paratus est 23, 575.; is, qui nobis maxime opus est 23, 573.; adjutor, in quo alter fiduciam ponere potest 1, 125.; is, cui adjutores sunt 24, 275.; is, qui multos adjutores habet 24, 412.; socii duo in se invicem irruentes 5, 114.; is, cui cum opulento avaro consortium est 28, 75.; vicinum malum habens 2, 82.; vicinus optimus 5, 27.; is cujus vicinus ab omnibus laeditur 5, 116.

Omnino aliis contrarius 10, 162.; duo contrarii, qui congregantur 12, 156.; hominibus omnino contrarius 1, 87.; repugnans fido monitori 6, 68.; refractarius, ut summa paupertate pressus se non submittat 28, 134.; dissentientes 7, 15. 13, 59.; sibi invicem adversantes 1, 14.; adversarii in una re consentientes 2, 131.; duo sibi oppositi 22, 141.; inimicus et nobis invisus 1, 138.; hostes 2, 198. 14, 12.; natura dissentientes 1, 180.; molestus alteri propter odium 27, 12.; noxius nobis a quo liberari non possumus 27, 36.

Similis patri 2, 59. 13, 20. 20, 28.; similes in malo 25, 42.; simillimus 27, 147. 148.; aequales inter se 6, 26. 12, 9. 26, 24. 27, 56.; aequales in malo 25, 196.; duo inter se aequales 2, 11.; duo vehementer similes 24, 81.; quodammodo similes; sed re vera diversi 23, 107.; dissimilis 23, 186.; adversario dissimilis 22, 196.; diversi 21, 187.; omnino diversus 27, 26. 95.; diversi uno loco mixti 2, 182.; duo inter se cupiditatibus discrepantes 23, 170.; solus 3, 13. 14. 23, 139.; numerosus 5, 45.; pauci 1, 189.;

omnes 5, 125. 24, 63.; nemo 24, 19—21. 52. 104. 143. 157. 219—221. 232.

§. 2. Status et conditionis descriptio. Adolescentia 13, 63.; adolescentia durans 12, 8.; maturitas adolescentis ad prudentiam 2, 100.; senectus 13, 62.; diversitas maris et feminae 22, 112.; habitus externus talis est, ut ejus interna conditio cognoscatur 3, 22. 28, 37.; bona conditio 1, 73.; pulcher cujus status deterior evasit 18, 36.; conditio prava in meliorem mutata 24, 380.; mutata vitae ratio, ut malum cum bono conjunctum esset 26, 74.; pulchritudo cum pinguedine conjuncta est 10, 140.; opulentia 6, 48. 22, 190.; penuria maxima 13, 64.; molestia itineris 12, 78.; molestiae 1, 255. 429. 13, 43.; occurris pari tibi 18, 25.; occurristi pari tibi, ut eum vincere nequeas 22, 119.; periculum instans 2, 37.; periculum magnum 25, 30.; periculum subeundum 1, 226.; periculum, quod in loco, ubi securi sumus, oriri potest 22, 200.; bonum breve et malum diuturnum 2, 54.; malum et noxa 2, 79.; malum homini instans 5, 100. 149. 28, 6.; malum magnum 6, 17. 19. 14.; malum invalens 2, 21. 6, 150.; malum unum per alterum repulsum 14, 8.; malum cujusdam bono non compensatur 23, 128.; malum grave, quod depelli non potest 19, 31.; malum cui nullum remedium est 1, 262.; mali indicium 13, 81.; mali initium, quod adest 1, 347. 2, 73.; mala majora timenda 23, 78. 79.; mala duo conjuncta 19, 10.; mala duo commixta 28, 85.; calamitas 5, 68. 77.; calamitates 2, 13. 5, 35. 44. 14, 46.; calamitas magna 1, 398. 13, 4. 14, 47.; calamitas summa 2, 35. 5. 50. 15, 4. 18, 157.; calamitas gravis 1, 184. 5, 82. 6, 74. 10, 38.; calamitas instans 5, 122. 8, 28.; calamitas magna instans 5, 69. 104. 112.; calamitas subito irruens, ut nullum in eo dubium sit 1, 186.; calamitas cui extremitas non est 5, 105.; calamitas quacum altera parva coniungitur 22, 98.; calamitas, quae effugi non potest 1, 220.; calamitates multae 1, 21.; calamitatum tempus 23, 330.; calamitatum ~~tempus~~

casione attingendi praetermissa rem cupit 12, 28.; ipse cunctans alios ad festinandum impellit 28, 35.; cras istam rem perficiam, si nil me impedit 19, 22.; excusat, quod agendi tempus praetermiserit 1, 247.; excusat intermissionem facti ob instrumenti defectum 2, 29.; concessisti ei moram longam 24, 285.

d) De vehementia in agendo, fortitudine, timore, fuga. Cum vehementia rem tractavit 28, 79.; fortitudinis indicium 3, 168.; petit tales res, quales viri fortes petere solent 25, 79.; unus alterum timuit 20, 63.; fuga acerrima 25, 82.; fugae causa adest 1, 205.; fuga turpis 20, 114.; fugis post quietem 24, 322.; fugit vehementer 18, 99.; timiditas negatur 1, 124.; timidus fuga se eripuit 16, 7. 20, 9.; timidus qui fugit 22, 62.

§. 2. De recta agendi ratione. a) Gen. Bene et celeriter perfecit rem, quam justo tempore ante alios aggredereur 8, 23.; omnes res, quas suscipit ad finem perducit 23, 137.; statum rei omnino mutat bene tractando 15, 11.; primum bonum opus faciens 1, 304.; opus facit rectum, ut nobis probetur 24, 14.; virtute reparat mala alterius 18, 59.; rem necessariam perfecit, antequam petebatur 22, 53.; rem necessariam petiturus erat 5, 111.; rem sibi necessariam petens dulcia verba proferre solet 22, 101.; duas res necessarias uno modo colligit 28, 40.; recedit a re, qua non eget 23, 471.; relinquo rem, cujus finem malum esse scio 10, 83.

b) De prudentia, diligentia, cura, studio et solertia in agendo. Tractavit rem cum prudentia 21, 9.; in re perficienda prudentes occupati erant 14, 22.; astute egit 15, 1.; rem videns veram conditionem cognovit 18, 13.; magna in re diligentia adhibetur 10, 12.; diligentiam in re adhibuit 10, 63. 150. 22, 90.; feci id diligenter et data opera 20, 57.; summa cum diligentia facit negotium 28, 77.; diligentiam cum studio coniunxit 21, 11.; attentus est ad rem, quam antea neglexerat 3, 16.; cura

adhibita est in re 8, 8.; studio et celeritate utitur in re, 1, 67.; cum multo studio agens, sed rectum agendi modum non inveniens 1, 256.; omnino rei se dedit 12, 60.; solertem se ostendit contra ipso solertiore 22, 290.

c) De constantia. Constans in re 24, 182.; constanter permansit in re 2, 95.; rem semper ante oculos habuit 5, 28.; rem, quam mihi proposui, semper ante oculos habeo 28, 39.; adsuefecit se ad rem 15, 3.; adhaesit semper rei 23, 563.; consueto mori adhaerens 9, 17.; consilium quod ceperat, non mutavit 16, 36.; a re se nunquam separat 27, 33.; rem non deserit, quam aggressus est 27, 143.; constans eras in re assequenda 1, 29.; rem potit eique insistit, donec desiderio potiatur 19, 20. 22, 167.; firmo cum proposito rem aggreditur 1, 253. 24, 91.; efficiam, ut posterior pars priorem attingat 23, 27.

d) De fiducia in aliis posita et auxilio. Nul- lam in hominibus fiduciam posui 24, 39.; fiduciam in eo ponere non possum 41, 51.; confugis ad multas opes alius 4, 330.

§. 3. De falsa agendi ratione a) Gener. In er- roris via incessit 9, 41. 10, 26.; errarunt 1, 264. 12, 65.; saepius errans et semel rectum inveniens 24, 113.; volu- ptatibus occupatus ab officio distrahitur 3, 49.; malefactum cui pejus antecessit 10, 58. 12, 32. 24, 67.; malum eligit bonum relinquens 21, 48.; malum sibi intulit 18, 136.; modo false modo recte agit 27, 119. 28, 26.; rectum rei modum non invenit 15, 8.; vitium quod a prudente et cauto com- mittitur 11, 32.; rem non bene tractavit, tum eam corro- cturus pejorem fecit 12, 30.; se fefellit in re, quam cupivit 6, 224.; in re tibi necessaria non agis, quemadmodum decet 28, 363.; negotium perdidit antequam ei perficiendo par erat 6, 79.; corrumpit rei maiorem partem 13, 24. 26.; res corrumpit et non reparat 24, 47. 28, 34.; corrumpit res, quas alter exstruxit 28, 19.; neque rem bene tractat neque relinquit 24, 60.; verba pulchra proferens agendi rationem

pravam sequitur 3, 43.; plura bona facta uno pravo delevit 14, 127.; malefecit antequam benefecerat 12, 34.; minus fecit in re quam debuit 26, 23.; perturbarunt omnino res 8, 33.; incidit in rem, quam alteri objecerat 5, 38.; duae malefaciendi proprietates contra eum conjunctae erant 22, 94.; excusat se, quod unum peccatum commiserit 12, 10.; culpa tua est 1, 241.; ad pravam agendi rationem rediit 10, 132. 18, 4. 100.

b) De rebus inconvenientibus, vanis, inutilibus, noxiis, de tempore rei non apto, loco non apto, et eo, quod quis fines transgreditur. Conditioni suae non convenientem rem agit 12, 23.; aliter se gerit, quam naturae et conditioni suae convenit 3, 101.; res tractans, quae ipsum non decent 17, 34.; quaerit rem, quam habet 2, 210.; quaerit rem, quam initio amisit 20, 2.; petiit rem impossibilem 16, 8. 22, 139.; rem aggressus est, quam perficere non potest 3, 140. 5, 138.; peragens rem, quam non bene callot 6, 8.; rem tractat cujus perficiendae ignarus est 28, 87.; incipit rem, quam prima vice non bene perficere potest 1, 150.; vanas res adduxit 5, 66.; vanis rebus occupatus erat 5, 85. 21, 50. 69. 24, 388.; accurrit ad rem sibi ignotam et in re vana 5, 65. 66.; occupatus fuit re ipsum non spectante 1, 340. 2, 19. 22, 162. 24, 398.; haud occupatus rebus ipsum spectantibus 16, 105.; rem petit ipsi haud necessariam 6, 54.; rem facit, quae ipsi magno commodo non est 22, 100.; rem inutilem agis 27, 19.; tractat rem sibi noxiam 1, 249.; rem ei ingratam et noxiam peregit 6, 111.; quaerit rem ipsi perniciosam 22, 132.; rem petit, quae in causa est, cur in interitum irruat 22, 42.; rem vis ante tempus suum 24, 246.; res ante tempus suum acta est 18, 118.; ante tempus conveniens re occupatus est 5, 5.; agendi tempus praetermisisti 18, 195.; voluptatibus a re agenda abstrahitur 3, 49.; rem alieno loco petis 3, 124.; quaeris rem in loco, ubi quaerenda non est 22, 41.; transgressus es fines propositi 10, 122.;

plus fecit, quam imperatum erat 27, 65.; in re fines a natura praescriptos transgrederis 6, 119.; terminum suum transgressus est 21, 110.; limites suos transgrediens 12, 50.; modum ipsi tenendum transgressus noxam sibi intulit 15, 16.

c) De prudentia neglecta, diligentia omissa, socordia, incuria. Rem sine prudentia fecit 2, 104.; recedit a re, ut ejus notitiam non habere videatur et sine prudentia in ea proruit 28, 22.; res magnas non satis praeparatus aggrediens 24, 362.; abscondere se vult loco ad occultandum haud apto 10, 126.; diligentiam non adhibens corrumpit rem cui praefectus erat 10, 1.; invitus quum rem aggressus esset, diligentiam non adhibuit 12 43; negligo rem 12, 57.; socors est 12, 69.; socors fit multa laude 12, 68.; malo, quo remotus est, propter incuriam se exponit 24, 114.; sermonis mei nullam rationem habuit 5, 32.

d) De inconstantia. Levis et inconstans 16, 28.; inconstans est aut timore ad festinandum impellitur 11, 8.; ab agendo desistere videtur, antequam ad finem res perducta est 12, 103.; praefectus rei cam reliquit 13, 111.; levis et inconstans in rixa est 25, 67.; multum mutabilis est 28, 114.; semper mutans agendi rationem 1, 228.; remprehendens sed statim dimittens 1, 368.; arte conditionem suam mutavit, tum ad naturam rediit 28, 103.; in re quae-renda diligentiam adhibet, tum lassus desistit 14, 25.

e) De auxilio aliorum male adhibito et fiducia, quam in aliis non recte ponimus. Adhortationes non admisit 21, 161.; in alius commeatu fiduciam ponit, qui lucrum facere non potest 24, 512.; bonum petis ab eo, qui boni expers est 6, 124.; adiutorem stultum sibi comparavit 22, 116.; auxilium petit ab eo, qui auxilium ferre non potest 24, 24.; ipso debiliorem in auxilium vocavit 18, 140.; ab homine calamitate afflicto opem petit 23, 97.; a paupere petens ad locupletem impellitur 28, 102.; auxilio petiit id, quod ipsi perniciiei erat 19, 21.; fugit ad virum fiducia indignum 1, 352.; spes te fallit, si in me

fiduciam posueris 1, 55.; in homine fiducia indigno fiduciam posui 12, 178.; is, in quo, a nobis posita spes nos fefellit 3, 44. 22, 54.; commisisti ei rem, qui perficiendae impar est 6, 117.; misit ad rem difficilem virum debilem 20, 68.; praefecit virum haud fidum rei 24, 282.; conquereris cum eo, qui querelae tuae nullam rationem habet 3, 34.

§. 4. De agendi ratione in rebus et conditionibus, quibus felicitas hominis aut promoveatur aut turbatur. a) De divitiis et paupertate. Inferiorem vitae sortem in se suscipit, ut opibus potiatur 28, 88.; bono potiturus est, 1, 202.; alius opes cupiens suas perdit 19, 11.; divitias modo haud conveniente adhibet 24, 269.; opulentus pecuniam multam erogat 28, 160.; opes dilapidat 5, 89. 20, 21.; opes perdit quas invenit 7, 10.; opes suas non bene administrans 26, 75.; suas aut alias opes perdit 23, 105.; perditor opulentiam nisus 20, 72.; dilapidator fortunatus 5, 176.; perditores 18, 44.; opes vitio perdidisti 27, 90.; lucrum desiderans opum summam amittit 28, 52.;* majore opum parte reliquam conservare studet 2, 12.; paupertate pressus opes acquirere studet 24, 102.; ad summam paupertatem reductus ultra modum petiit 1, 369.

b) De honore, gloria, dignitate et contemptu. In honore eum habeo 27, 44.; honore te adicit, quod tu ei necessarius es, non quod te amat 24, 337.; in honore eum non habeo 27, 45.; tibi hunc honorem paravi 23, 179.; de gloria unus cum altero certavit 12, 33.; ad certamen de excellentia provocans, qui indignus est 24, 125.; contemptum dignitati praefert 18, 73.; eum non curo 24, 89.; despicias hominem magni se facientem 3, 28.; parvi habet rem ob consuetudinem 18, 83.; desiderium hominis, qui loco palam detestati, sed occulte honorati esse cupit 28, 56.

c) De calamitate, infortunio, malo, vi, periculo. Infortunio magno eum adfixit 10, 164.; calamitate

summa eum afflixit 21, 52.; *gens* in regione grassans, quae a principe non punitur 7, 77.; afflixit eum calamitate sermonis 16, 20.; boni portio periens 13, 37.; patienter tuli illud et occultavi 18, 22.; re ipsi accidente afflictus multum clamat 22, 43.; vi oppressus amantem intuitus est 25, 36.; periculo me non exponam 23, 473.; e periculo liberatus celeriter surrexit 22, 9.; in rem difficilem (periculum) eum conjecit 6, 129. 130.; in angustias nos redegit 7, 142.; ad angustias redactus benefici tutelae se committit 1, 329.; se defendit, ne periret 5, 51. 48, 95. 119.

d) De contento animo et aviditate. *Pauco* contentus animus 1, 183. 23, 114. 173.; *pauco* contentus est 5, 78.; contentus rebus necessariis, quae paucae sunt 23, 135.; una re contentus alteram non expetit 2, 17.; parvo dono contentus est contra expectationem 24, 180.; te contentum reddam 23, 210.; avidus multum rei petens, qua potiri potest 26, 53.; illam rem cupit, in qua ei felicitas non est 18, 167.; inter utramque rem eligendi potestate concessa utramque petit 22, 99.

§. 5. De agendi ratione erga alios. a) De auxilio, solatio, quod aliis ferimus, de noxa etc. *Auxilium* pulchrum 25, 155.; aliorum causa se fatigat 22, 129.; parum adjuvare 20, 125.; sero auxilium fert et promittens moram trahit 24, 327.; adjuvit eum infirmum 27, 118.; debilis alteri ipso debiliore opem fert 17, 12.; debilis debili opem fert 18, 115.; vilis ad vilem confugiens 9, 18.; qui auxilio destitutus aliis auxilium fert 16, 87.; fecisti id, quod mihi auxilio erat 26, 37.; etsi tibi omnino satisfacere non possum, tamen pro facultate studeo 1, 286.; plures in re tibi ingrata mutuam auxilium sibi praestant 2, 49.; omnibus viribus nos defendit 28, 168.; custodia optima 26, 25.; dum alteri auxilium ferre videtur, suo commodo inservit 28, 42.; sui tantum curam habet 27, 187.; reparat id, quod alius corrumpit 1, 283. 14, 36.; consolatur una alteram mutua tristitia 4, 7.; ejus sincerum consilium est periculosum 20,

117.; nullum tibi solatium adtulit 24, 223.; omnimodo, et si ipse noxa adficior, alteri nocere volo 21, 56.; nocere mihi cupivit re, quae in ipsum cecidit 10, 105.; operam dat, ut omnimodo noxam inferat 20, 44.; alteri re haud noxia noxam inferre cupit 23, 290.; adjuturus qui noxam fert 1, 393.

b) De mutua consuetudine. Cum uno quoque est personae nullam rationem habens 2, 42.; cibi cupidus et hanc ob causam societatem colens 13, 110.; domi semper mansit 14, 57.; solus mansi quum scirem, quales homines essent 3, 8.; e loco suo non prodiit 27, 105.; natura alienus ab hominum bona consuetudine signis amoris manifestati propitius non redditur 20, 69.; generosum relinquens ad vilem se convertit 3, 35.

c) De justitia et injustitia. Par pari refert 28, 117.; par pari tibi reddidi 27, 124.; jus ad eos, quibus debebatur, rediit 18, 63.; alios opprobrio non adfeci ob peccatum quod ipse commiseram 23, 242.; rem similem, quam a me petis, ego a te peto 8, 30.; injuriam maximam intulisti 1, 376.; ob vitium suum eum punivit 15, 66.; ob alius peccata poena a viro exigitur 22, 57.; rem quam ipse agit, alii tribuit 28, 20.; poena alteri grata eum punivit 5, 26.; remuneratione injusta remuneratus est 5, 8.; portare onera sua alterum jussit 23, 180.; injuriam mihi dum infert, quaerelae meae causam ignorat 28, 171.; posterior licet indignus praecessit anteriorem 14, 49.; injustus, qui injuria se violatum simulat 2, 77. 3, 33.; injusti contra alium 27, 99.; injustitiae et ignominiae se submittit, ut aliis placeat 10, 30.; ab injusto se non vindicavit 26, 91.; ad rem perficiendam te cogit, cujus fuisti tibi gratus non est 24, 200.; judicium quod nonnisi opinione nititur 17, 9.

d) De promissis et fide. Promitto tibi rem, quae praesens non est, patientiâ igitur utaris 14, 69.; rem promittit, quam eum antea fecisse nemo scit 27, 74, 75.; promissa non impleta 24, 325.; promisit ei modo, quo plejades

lunae promittuntur 26, 58.; promissa non perficiuntur 6, 128.; non omnia promissa implentur 24, 446.; rem, quam promittit, in serius tempus differt 1; 239. 240.; non bene perficit rem, quam promiserat 9, 33.; vanum promittit 15, 24.; promissa non servat 2, 197. 22, 324. 28, 136.; contentus est dare paucum, si promissis stare non potest 10, 85.; promissis non stantes 22, 64.; multum promittens; sed parum praestans 6, 105.; multum promittens, sed nil praestans 10, 120.

e) De fraude, dolo, perfidia etc. Deceptio 9, 7. 23, 294.; blanditiis decipere studens 1, 105. 20, 7. adulator 27, 101.; verbis pulchris decipitur 24, 590.; malo eum adligit, quum bonum speraret 22, 205.; spem aliorum fallens 7, 73. 27, 25.; debilis robustum decipere cupiens 6, 100.; is qui te decipere vult, quomodo alium decepit 23, 148.; beneficiis eum decepit 21, 67.; dolose agere vult, dum ia vinculis est 24, 309.; lenitati tuae fraus subest 1, 34.; fidum se ostendit, quum perfidus sit 23, 433.; perfidus et fraudulentus 9, 45.; dolosus et perfidus 3, 125.; hypocrisis 12, 45. 20, 118. 24, 222.; astutiam adhibet, ut aliis calamitatem inferat 1, 313.; perdere eum vult, dum eum se honore adficere de se palam facit 9, 9.; aliam rem ostendit aliam intendit 2, 14.

f) De duritie, violentia, vehementia, vi. Modo duriter modo leniter in eum agit 28, 118.; duriter tractavit eum vel sine labore vicit 17, 91.; domare te volo 23, 19.; vehementer et cum duritie eum tractavit 18, 180.; violenter tractatur, ut ei res eripiat 13, 50.; vehementer cepit et occidit 1, 92.; vehementer punit 1, 86.; mansuetum et mitem ad impetum instigas 1, 364.; recusantes vi coguntur 5, 136.

g) De generositate, liberalitate, beneficentia, hospitalitate et avaritia. In rebus, quas agit, alius commodi rationem habet 27, 109.; praeferimus alios nobis 1, 351. 23, 131.; generosus est et vicinis securi-

tatem dat 7, 74.; ego nonnisi modo generosorum ago 27, 76.; liberalis est in aliorum opibus 5, 6.; liberaliter dona dare solet, qui de re in locum succedente securus est 24, 604.; beneficium, quod pro nova habetur 24, 80.; beneficium viri, qui rarissime beneficia confert 1, 84.; beneficium omnibus clarum 22, 81.; beneficium praeceptum in virum confert, hunc aliis praeferens 8, 34.; beneficium in alium contra ejus voluntatem confert 22, 160.; beneficia majora in nos confert quam alius 22, 173.; benefacit ipsum non amanti etc. 22, 21.; beneficium te ostendis, beneficii virtutem audiens 2, 27.; beneficus est in hominem, qui beneficiis haud eget 1, 288.; ut commodò mihi esses, beneficia in te contuli 23, 102.; aliis dum benefacit, bonis ipse caret 22, 206.; beneficus haberi vult, dum opes in summum commodum erogavit 12, 37.; beneficium exprobrationibus corrumpit 13, 12.; beneficii loco escam dare 22, 316.; dono mihi dedit partem redundantem commeatus 23, 220.; bona hospitalitate eos excepit 6, 31.; parum e multo dat 27, 108.; dives quum sit in alios beneficia non confert 7, 72. 10, 100.; cibo nullo eum excepit 1, 342.; excusat se, quod sit avaritiae accusata 2, 16.; avarum urgit, ut dona daret 8, 17. 19, 56.; avarus non dare cogitur 15, 20. 21, 86.

h) De gratitudine et ingratitudine. Possibilitas pensandi 23, 546.; gratias summas persolvit 21, 160.; ingratum est 6, 40.; ingratitudo 1, 99.; bene faciens vituperatur 28, 21.; prava est rei restitutio 2, 50.; negantes in te beneficia collata 6, 249.

i) De falsa gloriatione, arrogantia, superbia, impudentia. Glorians de re 22, 36.; se ipsum laudans 22, 165. 166.; prae se fert rem, quam non possidet 3, 21.; propter debilitatem, quum aliis noxam inferre non possit, se laudat 22, 201.; se jactat ob conditionem bonam 19, 27.; gloriatur de aliena aegumna 1, 168.; glorians de alius bono 22, 328.; glorians de viro ipsius nullam rationem habente 22, 206.; arrogat sibi res, quas non possidet 1,

383. 18, 85. 23, 159.; praestantiores se putans aliis, licet in eo nil praestantiae sit 18, 6.; dum solus est, sibi arrogat rem, quam perficere non valet 9, 43.; amore sui impletus 23, 606.; superbus 1, 146. 13, 91. 22, 273.; superbus, qui strepitum edit 13, 28.; superbia et elegantia magna 3, 19.; calamitate afflictus, qui erga alios superbe se gerit 7, 15.; insilit in homines, quamquam genere ignotus est 16, 15.; neminem veneratur et a nemine abstinet 24, 470.; sequitur semper alterum, ut desiderio satisfaciat 3, 94.; donum petens id (impudentia) assequi studet 2, 58.; importundus in petendo et cunctans in donando 1, 104.

k) De consensu, amore, amicitia. Cum quolibet consentit 27, 74.; duo viri in una re consentientes, qui societatem interunt 1, 397.; semper adnuit invitanti 2, 123.; obediens postquam refractarius fuerat 21, 116. 26, 12.; pavidi obedientia 2, 10.; amore tenero eum amplexus est 1, 62.; totum se amore ductus ei dedit 23, 11—13.; accedere cupit ad eum, qui eum a bono prohibet 28, 89.; amantis est adspectus 25, 4.; amor et amicitia eorum sincerus non erat 8, 25.; neque amicitiam ostendit, neque se sincerum amicum esse 2, 93.; amicitiam contrahit cum inimico ob quandam causam 11, 2.; ob negotia non evitanda amicum non visitat 28, 108.

l) De dissensione, ira, odio, inimicitia, suspitione, vindicta, invidia. Dissensionem inter omnes excitat 28, 151.; consensum hominum sustulit 13, 35.; sequitur aliis diversam rationem 28, 162.; celeriter irascitur, sed ab ira celeriter recedit 16, 14.; ira inflammatur 4, 15.; ira ejus sedata est 3, 132.; excitavit inter eos bellum et tum auxilium non praestavit 27, 130.; odium manifestum 23, 437.; odio habemus agendi rationem vestram 21, 29.; odium aperte ostendit 28, 158.; odiens eum perdere cupit quem odit 23, 275.; inimicitiam et odium fovit 27, 11.; ostendit palam contra eum inimicitiam 9, 42. 23, 34.; palam inimicitiam ostendam, si secreto nil obtinere possum

24, 310.; inimici facti sunt 28, 155.; primum inter eos inimicitia mutua erat, tum cessavit 2, 104.; inimicitiam animo occultat 22, 168.; fugit quoquo modo virum 2, 130.; se separavit ab eo, ut nunquam conjungi posset 20, 61.; turbae inter gentem ortae sunt 17, 7.; primum adversatur, tum ad consensum cogitur 25, 38.; tibi adversatur haud praeparatus 25, 57.; mihi adversatur, sed noxam inferre non potest 17, 13.; rebellavit postquam obediens fuerat 23, 227.; te palam aggressus sum, quod decipiendi occasionem non invenirem 23, 192.; adversarium non aggreditur, quum ejus notitiam habeat 18, 131.; insidiatus est sui simili in malignitate 15, 14.; incursionem hostilem in eos fecit in medio domorum 14, 82.; impetus hostilis haud interruptus 19, 6.; hostem tuum adjuvat 27, 71.; gladio pugnabimus, donec unus e nobis pereat 15, 25.; invidi agendi ratio 28, 170.; invidens alteri invidiâ haud digno 18, 14 .

§. 6. De agendi ratione erga socios, amicos, propinquos, cognatos, gentem. Res socio ingratas egit 21, 10.; molestias socii sui non curavit 24, 385.; res socii sui parum curat 27, 61. 175.; socium decipit 28, 38.; amicum suum omnino reliquit 3, 1.; vir amico suo rem revelat, quam alii occultat 23, 241.; propinquum summa cum diligentia educat 11, 24.; is qui re ingrata ab utraque parte propinquorum petitur 24, 174.; tu es generis mei 23, 245.; multos quamquam cognatos habebat, ab aliis tamen auxilium petiit 20, 67.; cognatus cognato auxilium fert 1, 165.; interrogans (sollicitus) de cognatis 12, 5.; fratrem caeteris praefers 1, 166.; gentis res omnino corrumpit 18, 185.; gentem suam reliquit, quam ipsi injuriam inlaturam esse cognoverat 20, 43.; familiae honorem parum defendit, sed commodum tantum suum sequitur 6, 43.; conjunctio intima cum familia 5, 95. .

§. 7. De sermone ejusque variis modis.
a) General. Sermones continuos faciunt, quum dissensio

sit 1, 148.; summa cum celeritate cum eo locutus sum 24, 238.; coram nullo intercedente mecum locutus est 6, 38.; neque iussit neque interdixit 23, 409.; clamor magnus 24, 116.; clamans quum officia exsequi deberet 18, 128.; aliam rem, quam quae verbis inest, significare vult 1, 187.; per metonymiam aliam rem indicare vult 18, 69.; mutato sensu vocis vitium, quod in sermone fecit, corrigit 21, 20.; locutus est aenigmatis modo 23, 10.; ut dubium tollat, operam dat 3, 5.; verba tua parum intelligit is, quem alloqueris 18, 153.; interrogatus de origine claram responsum non dedit 1, 223.; nuntiat rem ante tempus 12, 36.; nuntii haud data opera adferentur 28, 119.; nuntius divulgatus 12, 160.; nuntiavit ei rem, postquam cunctatus erat 5, 37.; patefecit rem de se 1, 23. 1, 232.; patefeci ei tam vitia externa quam interna 7, 17.; internam rei meae conditionem ei patefeci 20, 119.; clare ei rem meam exposui 20, 49.; de statu meo eum certiore feci 7, 64.; indicavit mihi animi cogitationes 14, 28.; indicavit mihi, quomodo res se haberet 14, 60.; forma exteriore quandam indolis tuae partem indicas 28, 57.; excusat manifesta excusatione 18, 111.; res notas mihi narras 8, 50. 21, 64.; narras mihi rem, quam melius quam tu scio 3, 24.; addit in narrando res, quae ad rem non pertinent 27, 89.; narras rem aliis dubiam 18, 137.; narratio, qua altera in mentem revocatur 6, 29.; una re alteram in memoriam mihi revocasti 9, 19.; verum sermonem esse testificatur 21, 61.; multum loqui 24, 265.; a sermone, dum omnia, quae in mentem veniunt, profert, retineri non potest 1, 359.; omnia, quae in animo habet, loquitur 18, 186. 24, 179.; tam parvum, quam magnum dixit 28, 133.; loquax es 8, 10.; multa verba faciens 23, 443.; secreta mea ei dixi 20, 14.; divulgavit secretum meum 16, 89.

b) De sermone stulto et improbo. Delirans et negligens in sermone 23, 215.; stulte loquenti alii adsentiant 21, 24.; improbe loquitur 12, 157. 13, 171.; sermo

unus turpis est 6, 28.; obscœna unus contra alterum profert inimicitia inter eos excitata 27, 66.

c) De sermone suspecto, falso et mendacio. Verba tua suspecta sunt 23, 39.; bilinguis est 28, 156. diversa sunt sermo et factum 22, 18.; perturbat omnia miscens 5, 135. 21, 93. 28, 148. 149.; comparationis instituta ratio recta non est 24, 2.; magnum cum parvo comparat 24, 41.; falso respondit male audiens 12, 11.; iuramentum temerarium 3, 105. 5, 7.; iuramentum, quod iurantem rem perficere non cogit viis effugii relinquit 28, 76.; praetextu falso uteris 23, 341.; consilium datur ei contrarium, quod faciendum 14, 13.; consilium perniciosum dat 28, 143.; verbis adulatus es, absens autem me contemnis 8, 5.; interrogatus comiter respondet, sed aliter cogitat 3, 138.; confirmat rem, de qua alter dubitat 18, 123.; mendax 3, 93. 11, 49. 28, 140.; mendax, qui mendacii sui oblitus est 1, 366.; mendax, cujus facta dictis non respondent 23, 178.; proferens turpe mendacium 5, 30.; mendacium proferens 22, 156.; mentiens et aetate provectus 18, 34.; is cujus dictis fides habenda non est 28, 100.; mendax absurda profert 1, 470.; in narrando mentiens 27, 87. 88.; alium se ostendens, quam re vera est 22, 91.; satietatem prae se ferens, quum satiatus non sit, 2, 215.; mendacia sunt 6, 120.; mendacium est, quod profers 1, 71. 27, 27.; mendacium et absurdum protulit 5, 52.; veritatem manifestam celat 28, 112.; dixit se bene fecisse, quum male fecerit 6, 53.

d) De minis, rixa et litigatione. Minatur 23, 15. 28, 19.; minatur sed minas perficere non potest 28, 41.; minans minas non exsequitur 3, 116. 10, 35. 151.; timens minatur tum minas abruptis 5, 11.; minae, quae factum non sequitur 5, 76. 81.; minae debilis contra fortio-rem 26, 26.; minae factum ejus praecedunt 12, 35.; minans, cujus facta non sequuntur 6, 7. 22, 149.; minatis potentiori 8, 47.; minae deridentur, minas tuas contemno

7, 7.; litigans de re ipsi prorsus aliena 1, 284.; litigat cum aliquo de re futili 15, 27.; duo in re inutili litigantes 7, 78.; stulti inter se concitati 24, 280.; duo in litigando se mutuo repulerunt 10, 92.; unus de altero in litigando victoriam reportavit 11, 6.; adversario ita respondit, ut ad silentium redigeretur 10, 45.; argumentis suis adversarium vicit 25, 28.; argumentum haud rectum proferens, se expedire nequit 1, 243.; oblitus est argumenti inter litigandum 15, 6.

e) De precibus et quaerimoniis. Preces facit 2, 207.; rogatur, ut rem det, qua carere non potest 13, 112.; instantur in petendo urgens 19, 82.; parum rogans 7, 148.; parum petens magna quoque cupit 28, 101.; parum petens ob pudicitiam 1, 52.; noxa laesus qui queritur 22, 110.; statum suum semper querens 13, 94.; aliis malum inferens queritur 28, 58.; quaerela sine causa 25, 83. 28, 95.

f) De vituperio, ludibrio, sermone contumelioso. Pravam agendi rationem vituperat, dum ipse peiori deditus est 24, 390.; vituperans alium quamquam in ipso vitia sunt 7, 70.; me semper laedit dictis 23, 454.; haud animadvertentem ludibrio habet 10, 215.; deridet verbis ipso praestantior 10, 25.; obrectator est 8, 42.; traducit absentem 28, 139.; sine causa alios contumelia adficit 1, 388.; clam contumeliis nos adfixerunt 12, 3.; patienter fers verba contumeliosa 3, 143.; contumelias in homines dixit 28, 50.; majori contumelia quam me, eum adficere potuissem 24, 38.; vitia sua aliis obiecit 10, 2.; tribuit alii rem, quam ipse fecerat 28, 2.; dixit me fecisse quod non feci 13, 70.; malum inter homines disseminat 10, 101.

g) De silentio. Silentium tenens 22, 289.; obiit circum rem voluntatem non patefaciens 6, 76.; tacui tanquam socors quasi nil audivissem 23, 18.; ad silentium cum redegit 22, 93.; is qui arcanum occultare non potest 14, 41. 21, 103.; infimi ordinis homo, qui tacere debeat, loquitur 21, 25.

CAP. IV.

De rebus et rerum conditionibus, quae in proverbiis describuntur,

§. 1. De rebus. Res impediri non potest 1, 345.; res ad te pervenit 1, 192.; res haud diu exspectanda imminet 10, 32.; res exspectanda haud propinqua est 10, 33.; res una per alteram in memoriam vocata est 9, 19.; res nonnisi postquam apparuit cognosci potest 2, 110.; res ei commissa, qui eam perficere potest 18, 72.; res quae ad extremum pervenit 21, 8. 23, 68.; res pono quam nulla res est 23, 533.; res ultra fines transgressa 2, 9. 21, 113.; res quam non assequimur 22, 99.; res ad quam perveniri non potest 27, 73.; res quam non accipio et non adduco 27, 58.; res quae evanuit 26, 52.; res, qua altera subsistit 24, 99.; res haud praeparatis subito superveniens 1, 114.; res subito occurrens 13, 100.; res ad quam omnino praeparati erant 1, 115.; res celeriter accidens 23, 203. 26, 39. 90.; res antiquo tempore facta 1, 40.; res contingens desideranti 6, 73.; res semel tantum accidens 22, 5.; res quae semel tantum exsistit 2, 39.; res confecta 14, 24.; res capienda 7, 3.; res quocunque modo perficienda 8, 14.; res suscipienda 23, 429. 431.; res necessario peragenda 18, 46.; res manifesta 1, 112. 2, 80. 84. 14, 26. 61. 62. 20, 52. 21, 30. 33. 34.; rei manifestae et occultae discrimen 29, 172.; res omnibus nota 24, 239.; res cognita 27, 48.; res nemini occulta 23, 236.; res de cujus genere incerti sumus 14, 45.; res abscondita 22, 198.; res abscondita, quae apparebit 14, 63.; res occulta apparuit 2, 32. 33. 80.; res dubia 1, 321. 23, 466. 482.; res dubia noctu 1, 252. 320.; res omnibus ignotae 5, 110.; res quae omnino disparuit 23, 385.; res quae evanuit etc. 26, 43.; res praeterita et non reparanda 21, 1. 27, 23.; res quae perdita reparari non potest 21, 76.; res rubra 22, 88.; res valde rubra 1,

128. 27, 103.; res alba tenuis 22, 77.; res haud stabilis et firma 23, 229.; res quae spurca habetur 25, 37.; res pulchra 2, 138.; res floridae 27, 180.; res pulchra a vilibus corrupta 5, 197.; res bona 24, 209.; res bona primum apparens 1, 85; res bona, sed alterâ inferior 24, 92. 98.; res bona et pacis conditio turbata 27, 40; duae res bonae 26, 8; res bona, ut ea homines contenti sint et praeteritae obliviscantur 18, 38; res optima 26, 15; res laudanda 7, 81.; res gentis bene dispositae 27, 37.; res duae in homine praecipuae 28, 66.; res recta et non perversa 1, 139.; res media inter eximiam et pravam 22, 122.; res duae malae, quarum una alterâ pejor est 19, 7.; res prava in locum rei bonae succedens 2, 6.; duae res pravae, ut neutra praefenda sit 22, 171.; plures res pravae gradu inter se aequales 22, 96.; res prava ab utraque parte 22, 72.; res summo opere corrupta 10, 50.; res duae turpes 21, 119.; res non bene perfecta 14, 7.; res pretiosa 14, 51.; res pretiosa cum vili conjuncta 24, 43.; res nullius pretii 23, 17. 554.; res vilis 23, 605.; 24, 217.; res pro parvo pretio data 2, 125.; res neglecta et contempta 14, 81.; res contempta 24, 154.; res de qua nemo sollicitus est 23, 328. 329.; res parvi habita, quae in oblivionem venit 3, 37.; res magna et parvâ orta 1, 78. 267. 5, 72. 8, 46. 18, 283. 23, 414.; res magna quae attingi non potest 3, 32.; res magnae in quibus ferendis patientia utendum est 19, 8.; res magnae et parvae 5, 19.; res parva cujus desiderio capimur 25, 77.; res parva putata, quae augetur 28, 60.; res parvi momenti 1, 280.; res parva cum magna conjuncta 7, 9.; res minima 24, 126. 134. 135. 26, 126. 134; 135.; res pauca 24, 228.; res pauca, qua nos ab inopia defendimus 12, 44.; res pauca et parum utilis 24, 235.; parum de multo 19, 15.; res tota 1, 131. 23, 156.; tota res nullo pretio accepto data 18, 10.; res omnes 5, 49.; res nulla 23, 410. 24, 46. 51. 55. 124. 140-142. 199. 229.; res nunquam futura 6, 110. 127.; res cujus existentia omnino negatur 18, 151.; res impossibilis,

ut spes non impleatur 6, 67.; res, quae fieri non potest 6, 2.; res optata, quae attingi non potest 1, 102. 13, 27.; res quae in nostra potestate est 13, 38.; res relicta, ut alter in ea libere agere posset 6, 21.; res difficilis 1, 204. 404. 16, 49. 22, 11.; res difficilis, quam se consequi posse sperant 22, 189.; res difficilis inventu 3, 100. 22, 70. 71.; res difficilis et molesta 19, 38. 23, 579.; res difficilis, ut multi in ea dissentiant 24, 411.; res perdifficilis, ut ad bonum finem perducere non possit 10, 149.; res difficillima 8, 46.; res molesta, ut eam nemo ferre possit 23, 407.; res ad quam non nisi magna cum molestia pervenitur 27, 28.; res ab utraque parte molesta 1, 429.; res rara et difficilis acquisitu 8, 2-4.; res cujus pars difficile quaeritur, pars facile invenitur 6, 98.; res una facilis altera difficilis 1, 271.; res quae facile attingitur 27, 18.; res levis et facilis 22, 34.; res facilis perventu 24, 183. 184.; res ad quam duabus viis facile pervenitur 22, 76.; res facilis perfectu 26, 40.; res, quae sine molestia attingitur 27, 35. 104.; res gravis 18, 70. 23, 252.; res gravis et periculosa 2, 70. 23, 124.; res gravis exspectanda 1, 379.; res gravis, quae ferri non potest 27, 62.; res est, quae mali timendi suspicionem nobis dat 18, 54.; res timenda et fugienda 10, 14.; res relinquenda 27, 32.; res calamitosae 24, 286.; res infausta 22, 49.; res periculosissima 24, 263.; duae res cavendae 23, 48.; rem haud periculosam subire 6, 131.; res innoxia 23, 327.; res valde utilis 1, 145.; res utilissima, quae vilipenditur 8, 83.; res inutilis 24, 148.; res innoxia, si eam tecum portas; sed utilis tempore necessitatis 24, 97.; res vana 9, 22. 10, 213. 15, 21.; res vanae 1, 308.; res fuciles, nugae 5, 53. 64.; res omni veritate destitutae 6, 66.; res incredibilis 6, 13.; res necessaria 14, 39.; res necessario peragenda 14 48.; res necessaria et non evitanda 23, 444. 445.; res haud repellenda quum accidit 23, 344.; res alteram impediens 1, 193.; res hominem impediens 24, 338.; res non impedienda 1 345. 24, 345.; res duae convenientes 16, 18.; res ad

quam perficiendam omnes parati erant 1, 45.; res non ali-
 plus conveniens est 22, 37.; res cuidam non conveniens 23
 338.; res non decens et alieno loco posita 7, 30.; res ingrata et
 non evitanda 7, 76.; res alteri ingrata 24, 122. 564.; res tam
 ingrata, ut eam tolerare nolimus 21, 111.; res ingrata et mo-
 lesta 18, 120.; res ab utraque parte ingrata 22, 65. 28, 5.
 70.; res ingrata, quae alteri imponitur 23, 198.; res duae
 ingratae 18, 45.; res ad rem ingratham impellens 21, 14.;
 res omnino similis 22, 124.; duae res valde similes 3, 104.
 24, 86.; res dissimiles 23, 542.; res multum diversae 1,
 483. 485. 24, 59.; res aliter se habens ac dictum fuit 1,
 208.; res, cui insunt indicia contraria aliorum sermoni 20,
 18.; res omnino aequales 6, 15.; res paene aequales 13, 31.;
 res duae aequales 6, 15. 21, 98. 22, 140. 172.; res alteri
 non aequalis 23, 36.; res propinqua ut facile capiatur 27,
 42.; res duae invicem propinquae 2, 92.; res dissita et re-
 mota 5, 73.; res dispersa 9, 26.; res segregatae, quae con-
 gregatae sunt 28, 59.; res incepta, quae periculosa est 3,
 136.; res incepta, quae neque abruptitur neque finitur 6,
 84.; res incepta quae non recte aptata est 24, 109.; res
 neque crescens neque diminuta 22, 294.; res, cujus status
 omnino mutatus est 22, 106. 23, 57.; res permixtae et
 confusae 7, 32. 21, 17.; res perturbata 19, 29.; res gentis
 perturbatae 21, 81.; una res alteri praefenda 20, 26. 29.
 23, 218. 24, 127.; duae res, quarum altera alteri partem
 praestat 27, 60.; res mira 15, 12.; res metonymice appel-
 lata 11, 1.; una res cum altera compensata 3, 78.; res in
 alterius locum succedens 13, 67.; res quae non urgetur 18,
 31.; una res vehementior alterâ 14, 79.; res celeriter abso-
 luta 22, 69.; res palam tractanda 25, 75.

Rei cognitio 18, 2.; rei apparentis indicium 23, 4. 125.
 25, 24.; rei unum indicium sufficit ad eam cognoscendam
 20, 111.; rei eventus expectatus propinquus est 22, 182.;
 rei gravitas et gentis interitus 22, 184.; rei utilitas magna

22, 144.; rei consequendae spes, quae fallitur 23, 82.; rei conditio corrupta 20, 31.; rei initium 20, 36.; rei agenda tempus disparuit 2, 4.; rei perficiendae occasio elapsa est 18, 195.; rerum similitudo et cognatio 1, 152.; rerum similitudo maxima 1. 162.; rei finis celer 12, 87.; rei defectus 22, 95.; rerum diversitas 3, 48.; duarum rerum differentia 24, 198.; rei utilitatem evanuisse, molestiam remansisse 9, 78.; rem omnino evanuisse 1, 190.; rem hominis magnam factam esse 18, 3.; rei graviolem partem restare 2, 63.

Negotia molesta, quae continua serie sequuntur 1, 102.; redditus Mohammedanorum magni 8, 16.; donum, quod neque multum neque purum est ab exprobratione 24, 176.; magnum donum 27, 106.; dona parva, quae magna futura esse sperantur 9, 28.; copia magna 5, 139. 141. 199.; copia bonorum 26, 9.; opes 24, 25.; opes multae 5, 62. 86.; opes optimae 7, 60.; opes aequali modo divisae 24, 93.; opes pessimae 13, 11.; divitiae magnae 23, 71.; divitiae maximae 18, 12.; boni magna copia et boni paucitas 24, 141.; paucum e multo 2, 45.; apparatus debilis 6, 227.; pabuli copia 3, 98.; pabuli maxima copia 22, 190—192.; pabuli copiosi indicium 7, 85.; herbarum copia 3, 70.; cibus et potus 5, 87.; coelum et stella 6, 89.; tenebrae et luna 6, 90.; pluvia vehemens 14, 9.; sagitta in arcu 10, 106.

CAP. V.

Locus et tempus.

§ 1. De loco. Locus vacuus 23, 51.; locus in quo bene vivitur 25, 81.; locus pabulo abundans (aut omnino desertus) 3, 98.; locus densis herbis obiectus 3, 97.; locus in quo injusti et debiles adjutoribus destituti sunt 26, 83.; desertum omnino vacuum 23, 52.; via manifesta et aequalis 3, 121.; e propinquo 23, 166. 167.; palam 24, 342.; vultu in eum directo 23, 165.

§. 2. De tempore. Tempus praecedens 23, 45.; parvum temporis spatium 24, 42. 44.; temporis magnum spatium 24, 66.; tempore cujusdam 27, 47.; tempus secundum est 8, 55.; tempus dolorem lenivit 23, 4.; spatiis intercedentibus 23, 140.; post longum spatium 23, 158.; post spatium nonnullorum dierum 23, 157.; annus sterilis 14, 58.; dies calamitosus 28, 169.; dies cujus malum diuturnum est 28, 83.; alto die 23, 174.; altissimo die 23, 176.; medio die 23, 175.; ante ortum Aurorae 23, 42.; summi meridiei tempus 23, 43.; nox calamitosa 14, 50.; nox sperrima 7, 28.; semel per mensem 23, 206.; ante omnia 21, 22. 23, 14. 22. 235. 253-255.; subito 23, 164.; nunquam 6, 149. 151. 23, 271. 272-274. 284. 299. 315. 316. 322. 326. 331. 335. 336. 345—350. 361. 376. 383. 427. 27, 183.

Sect. 2.

Sententiae et judicia.

CAP. I.

De Homine.

§ 1. Gener. Homo ex se ipso aut bene aut male judicare solet 24, 169.; homo necessitate jubente ad rem sibi ingratam cogitur 6, 32.; hominis sors ex ejus alimentis cognoscitur 5, 103.; hominis natura ex ejus consortio cognoscitur 5, 102.; hominibus, quorum exterior habitus parum se nobis commendat, interdum virtutes insunt 2, 190.; ex hominis intuitu odium cognosci potest 13, 22.; homines per homines 25, 175.; homines sunt narrationes 25, 114.; homines dum commode vivunt insolenter se gerunt 10, 152.; quum homines congregantur, discordia et malum nasci solent 24, 326.; anima res ingratas, si ab aliis auxilium non expectat, patienter fert 25, 9.

Vir per fortunam in cursum agitur 24, 584.; vir per cor et linguam est perfectus 24, 237.; vir ab omni re nisi a se ipso custodiri potest 28, 86.; vir non peribit, qui quantum valuerit, cognovit 23, 47.; vir non semper consequitur, quod optat 3, 173.; vir nonnisi per propinquos cum ipso iunctos potens est 23, 81.; vir quum tentatur aut honoratur aut despicitur 18, 174.; vir melior nobis videtur rumoribus ad nos perlatis quam quum oculis eum viderimus 3, 47.; vir quilibet tandem vincitur 22, 17.; viri ingenium ex ejus opinione cognoscitur 17, 10.; viri optima arma filii sunt 7, 65.; viri meritum probat, quod ejus vitia enumerantur 22, 267.; viri in rerum vicissitudinibus cognoscuntur 20, 121.

§ 2. De homine conditione et statu insigni.

a) Corporis. Aetate decrepitum condocere molestum est 24, 277.; qui ad aetatem septuaginta annorum pervenit sine causa queritur 24, 458.; diu vivens calamitates effugere non potest 24, 84.; debilis robustum vincere nequit 24, 596.; debilis lucrum faciens praefendus est robusto pigro 22, 63.; ultra posse nemo obligatur 1, 318.; absens argumentum suum secum habet 19, 78.; praesens videt id, quod absens non videt 28, 172.; qui in potestate tua non est, eum punire non potes 1, 462.; quilibet e majori periculo salvus evadens, malum minoris momenti contento animo tolerat 28, 104.; dormiens somnia videt 24, 510.; vivens invenit alios, quorum comite ad suos perveniat 23, 417.; mortuus dolorem non sentit 13, 179.

b) Animi. Si prudentem legatum mittis, ei mandata dare necesse non est 10, 87.; multum stupidus tamen omni intelligentia non caret 18, 33.; stultus interdum ad propositum venit 6, 71.; stultus nulla re laetatur 11, 58.; stulto non medicamur, si ab eo declinamus 24, 449.; docti lapsus causa est, cur alii labantur 1, 133.; docti lapsus omnibus notus fit 11, 29.; quilibet animi sui cogitationes melius scit quam alius 25, 3.; intelligentis opinio melior est,

quam certitudo ignorantis 17, 19.; intelligens putat homines esse suos adjuutores contra ignorantem 6, 225.; interdum ignorans intelligentem vincit 23, 413.; fieri potest, ut imperitus rectum attingat 10, 62.; Is cujus opinio bona est, ejus vita bona est 24, 513.; cujus animi arcuum aegrotum est, ejus respublica ingemit 24, 486. conf. 602.; socors interdum invenit viam suam 10, 142.; fortis magno hostium numero non terretur 21, 179. 22, 256. 257. fortis non timet debilis clamorem 23, 637.; fortis et haud attonitus e periculo liberatur 3, 86.; fortis est custoditus 13, 36.; id quod forti utile est, debili nocet 16, 93.; par cum pari se conjungit 16, 100.; qui virtute caret, ab eo nil postulatur 10, 237. timidus terrore percussus contra fortem audax est 21, 157.; generosus familiam contra mala omnino defendit 20, 17.; generosus etsi debilis est, genere agitur 7, 18.; generoso in pabuli copia contentus animus est 1, 169.; generosum non decet precibus urgere 21, 36.; ingenuus ingenuus est, etsi calamitas eum affligit 6, 92.; ingenuo signum nutu factum sufficit 6, 247.; fidus saepe in suspicionem incidit et suspectus pro fido habetur 10, 47.; confidens saepe pudore confusus est 10, 221.; benignus et comes reparat, stupidus lacerat 24, 534.; impius victum quotidianum accipit 22, 322.; impius custoditur, Mohammedanus excipitur 22, 321. conf. 24, 94.; pravus res pravas aliorum melioribus praefert 6, 254.; ex avaro interdum donum elicitur 21, 115.; irascentes si excusationem admittunt ira sedatur 16, 26.; zelotypus nunquam gloriatus est 24, 218.; invidus non dominatur 6, 258.; invidi medicinam tibi adfert, quod is ob laetitiam tuam moerore adficatur 28, 154.; curis pressus ab eo, qui curis liber est, auxilium non accipit 25, 69. 26, 44.; auxius a curis libero solatium non accipit 24, 69.; amans rem in ea acquirenda solers est 24, 283.; amans adspectum suum ornat 5, 10.; cupidiores sumus rerum, quas non possidemus 22, 158.; amans rem in ea acquirenda solers est 24, 283.; qui rem amat, eius multam mentionem facit 24, 521.

c) *Societatis*. Dives divitiis cessare non potest 1, 135.; dives sine necessitate opes erogat 24, 592.; dives omnis superbus est 22, 23.; opibus abundans saepe generosus est 10, 148.; qui desiderio potitur, celeriter desperare solet 24, 598.; qui commoda vita utitur, ad eum homines facile adsuescunt 3, 179.; qui re necessaria non eget, ea carentes deridet 2, 64.; paupertate pressus opes acquirere studet 24, 402.; qui necessario eget re, caccus est 14, 117.; pauper beneficia conferre solet 22, 154.; potens iratus timendus est 23, 333.; magnus si magnum consequi non potest, parvo contentus est 1, 452.; qui cum potentiore rem habet, vincatur necesse est 23, 557.; qui bonum non noscit ei pravam placet 24, 474.; qui re caret eum deridere solet, qui eam possidet 7, 150.; vilis a calamitate gentis commodum saepe percipit 25, 19.; a vili inlatam ignominiam ferre non possumus 23, 1.; vili nobis interdum opus est 1, 446.; qui a vili regnatur ejus conditio pessima est 7, 79.; adjutores non habens in patria peregrinus est 20, 74.; cui pauci adjutores sunt, is vincitur, at cujus propinqui multi sunt, ejus inimici pauci sunt 24, 313.; si injuria laesus queritur excusandus est 23, 151.; qui malum expertus est, timet 24, 383.; miser cum misero se conjungit 1, 322.; amatus convicio petitur 24, 579.; adversarium non habens sibi vincere videtur 22, 27. 29.; vituperatus interdum sine culpa est 10, 109.; amicus patris patruus est filii 14, 125.; quilibet amicus non est amicus unicus 22, 125.; quot amicos lacryma mihi acquisivit, tot notitia eripuit 22, 262.; qui totus pro te est, is totus contra te est 24, 444.; qui commodi tui particeps est, ejus noxa quoque ad te perveniet 5, 70.; vinculo quodam tecum non conjunctus nonnisi tantum auxilium tibi feret, quantum sibi utile est 18, 192.; fit saepe, ut qui conjuncti odio se persequantur, separati se ament 20, 3.; saepe ea, quae odit tibi molestior est, quam mater 10, 75.; peregrinus peregrino cognatus est 22, 253.; peregrini regionum tabellarii

sunt 19, 81.; propinqui nobis non semper auxilium ferunt 40, 143.; propinqui sibi mutuum auxilium praestant 24, 323.; pater etsi noxam tibi intulerit, optimus tuus amicus est 23, 603.; ut pater sic filius 23, 357. 625.; qui patrem ignorat, is re vera ignorans est 24, 607.; matris amor erga filios tanta est, ut amet eum qui ipsi malefacit 3, 55.; filius patri pulcher videtur 11, 3.; filius matri pulcher videtur 21, 26.; filius tuus est, qui in atrio tuo natus est 2, 69.; filius alter a matre alteri praefertur 28, 12.; filium suum amans erga orphanos misericors est 24, 540.; quem filii laetitia adficiunt, ei anima sua displicet 24, 272.; cui pudor est filiae patris sui, ei filii non nascuntur 24, 473.; orphanus ploratum non discit 23, 402.; infans fructus cordis est 26, 136.; fieri potest, ut qui frater non sit, tibi tanquam frater auxilium praestet 10, 27. 76.; majores praeferendi sunt posteris 23, 217.; quod fur relinquit, divinator sumit 24, 494.; rex scitur et non discitur 12, 176.; regis umbra citius cessat 17, 17.; imperator forum est, ubi tam bona quam mala emi possunt 1, 428.; princeps gentis socios non decipit 23, 223.; qui princeps factus est, ei meritum et dignitas non desunt 23, 144.; principis jusculum qui edit, labium laedit 24, 597.; quando principes, ad quos in periculis confugiunt, desunt, homines metuunt 26, 76.; iudicis cura melior est quam duo testes 18, 275.; apud medicum facundia est 1, 451.; sponsus maxime honoratus est 22, 143.; liber quando cupit, servus est; servus quando contentus est; liber 6, 241.; nobilem experientiae intelligentem non reddunt 22, 320.; inobediens saepe ad obedientiam cogitur 10, 224.; servus res eligere non potest 23, 538.; servus est pulchritudo et non est opum pars 10, 144.; ex omni exercitu malum aliis oritur 23, 190.

§ 3. De homine agente. Qui rem saepius facit, is per eam cognoscitur 24, 484.; qui agit rem magnam, absconditus esse non potest 24, 278.; excitans ad agendum ei similis est, qui agit 23, 120. 123.; qui necessitate coa-

otus rem aggreditur, excusandus est 20, 65.; qui parvum laborem recusat, ei major impenendus est 15, 30. 44.; quilibet operi sue similis est 22, 153.; quilibet aut bonam aut pravam naturam agendo ostendit 22, 179. 23, 130.; nemo altius salit, quam viros permittunt 26, 138.; qui rem corrumpit, ab eo reparatio expectatur 24, 106.; omni intrantī stupor est 23, 75., qui in loca mala intrat, suspectus est 24, 466.; non omnis jaculans scopum ferit 24, 79.; solus ad iudicem veniens desiderio potitur 24, 324.; fieri potest, ut, qui festinet, redeat 28, 115.; interdum is, qui nasum tuetur, eum amputat 10, 20.; indicium rei faciens omnino gnaro similis non est 23, 540.; qui indicia rei videt, rem scit 10, 37.; unus qui alterum rem facientem videt, ad idem incitatur 18, 28.; qui viris servit, ei servitia praestantur 24, 601.; qui sibi non benefacit, is aliis non benefacit, 24, 520.; suam rem custodire, quemlibet maxime decet 12, 20.; qui vincit rapit 24, 509.; qui certamen contra alios omittit, virtute integra est 24, 248.; qui pulchritudinem petit, is molestias perferre debet 6, 33.; qui vitium quaerit, id invenit 24, 575.; qui ab aliis commoda petit, eis antea utilis esse debet 6, 255.; qui e calamitate gentis suae commodum petit, vituperandus est 12, 40.; qui viris fortibus occurrit, is vulneratur 24, 33.; qui aliis prodest, se perdit 22, 130.; qui primum rem concessit, postea eam negare non debet 1, 51.; multi sibi mutuum auxillium non praestant, dum pauci se invicem defendunt 1, 289.; mutuum rogantis pedes celeriores sunt quam solventis 10, 74.; qui optat, multum optet 1, 435., qui rem tuam expectatus non est, rei tuae curam non habet 13, 73.; qui occisum parvi facit, is ejus occisorem parvi facit 24, 606.

CAP. II.

De statu et conditione.

§ 1. Gener. Status saepe facundior est quam lingua 10, 172.; status praesens tempore mutatur 18, 82.; mutata conditio efficit, ut rem haud noscamus 20, 71.; interna conditio ex signis externis cognosci potest 25, 26.; in corpore pravo potest esse animus nocendi pravus 14, 30.; cujus vita nobis non predest, ejus mors convivium nuptiale est 24, 505.; quamdiu vivis res admirabiles videbis 24, 224.

§ 2. Corporis. Caeter dimidium pulchritudinis est 2, 213.; quies sine opulentia inutilis est 28, 65.; debilitas est dubium 18, 194.; sanitas laeo iscantatoris est 20, 62.; incolumitas praeda est 12, 174.; pulchritudine corporis viri meritum haud nititur 3, 77.; juvenus insaniam est, cujus sanatio senectus 13, 177.; facies juvenilis commendat 26, 137.; ex oculo, qualis vir sit, cognosci potest 16, 48.

§ 3. Animi. In amplitudine naturarum sunt thesauri rerum necessariarum 20, 106.; naturae pravitas contagio ad alios transit 12, 154.; saepe animi affectio ex uno oculi intuitu oritur 10, 219.; quum cor vulneratur, oculi plorant 1, 385.; ingenium virorum sub cuspidibus pennarum est 18, 285.; ingenium magis venerantur quam ensem 18, 295.; viri prudentia ex eo, quod eligit, cognoscitur 8, 72.; cognitio est caput religionis 10, 206.; scientiae pestis est oblivio 1, 268.; optima scientia ea est, quae omni tempore praesto est 7, 37.; doctrinae (s. elegantiae) non est ostendere doctrinam (s. elegantiam) 24, 578.; ignorantia, quae me alit melior est, quam prudentia, quam ego alo 5, 198.; ignorantia tua gravior est, quam paupertas tua 5, 204.; oblivio est amuletum sterilitatis in scientia 18, 147.; dubitatio multa oritur e sinceritate, qua certum custodimus 22, 261.; nil dubii restat in animo tuo, quum veritas manifesta

est 18, 126.; metus ad rem invitam cogit 16, 17.; quod nos metuunt melius est, quam quod nos amant 10, 57.; quod nos metuunt, melius est, quam quod misericordiam nobis impertiunt 10, 8.; pertinacia tum nocet tum prodest 24, 316.; amor efficit, ut molestias perferamus 1, 203.; in amore consilium non est 23, 528.; in amore, qui per intercedentem oritur, nil boni est 23, 592.; amoris oculus verax non est 18, 276.; quo magis rei dediti sumus, eo magis eam amittere timemus 12, 90.; in amore electio non est 1, 481.; odium e sermone et facie cognoscitur 19, 72.; odium inimici e facie cognosci potest 26, 65.; ira amanti-um cito cessat 19, 67.; ira est indicium, quod quis rem expedire nequit 1, 215.; desperatio a desiderio eum retinet 28, 141.; in invidia invido nulla est utilitas 23, 191.; invidia est noxia 10, 142.; hypocrisis e vilitate oritur 25, 158.; consuetudo efficit, ut a re ingrata nos separare nolumus 10, 117.; consuetudo est naturae soror 28, 288. 290.; consuetudinis remotio difficilis est 1, 439. 18, 298. 20, 130. 25, 74.; consuetudo peior est quam debitum 18, 86.; somnium et vota fratres sunt 6, 145.

§ 4. Societatis humanae. Hominum conjunctione utilitas paratur 8, 15.; qui est lactitiae modus in conjunctione idem in separatione est 2, 127. 201.; congregationi omni separatio 23, 127.; principatus initium dulce est, finis amarus 1, 473.; imperium ei non est, cui non obeditur 23, 292.; propinquitatis vincula rumpuntur, si gens de regno pugnat 24, 320.; remotio a munere virorum repudium est 18, 289.; absentiae diuturnitas causa est, cur mutuus amor cesset 16, 41.; opulentia est incantamentum scortationis 19, 79.; abundantia est additamentum ejus, quod satis est 20, 123.; necessitas nos cogit ad res ingratas 6, 98.; necessitas astum rumpit 6, 245.; distinctio est infelicitas 3, 185.; calamitas una levior est quam duae 26, 62.; una calamitas alteram adducere solet 1, 333.; malum, quo plures adficiuntur, facilius ferri potest 13, 72.; periculum in loco,

ubi securi sumus, oriri potest 18, 39.; bellum injustum est 6, 77.; belli ignis multum ardet 25, 90.; bellum civile tristitiae fons est 20, 128.

CAP. III.

De actione et sermone.

§ 1. De actione. Factum laudabile cum molestia conjunctum est 2, 115.; negotia sunt vices 7, 163.; factorum testimonia justiora sunt quam virorum 13, 176.; laboris fructum saepe non percipimus 10, 166.; pertinacia tum prodest tum nocet 24, 316.; migratio est poena, quae in exemplum sumitur 25, 165.; iter magnis molestiis conjunctum est 12, 88.; inspectio nuntio praeferenda est 6, 203. 23, 46.; visus saepe disertior est quam lingua 10, 115. 171.; risus multus verecundiam tollit 22, 301.; coitus amorem corrumpit 25, 167.; venditio cum pecunia parata melior est, quam magna summa cum solvendi mora 14, 123.; venditio modo magni modo parvi pretii est 1, 43.; quaestus pravitas impedit, quominus, qui simus, aperiamus 12, 71.; electio inter duas res, quas ambas cupimus, difficilis est 21, 45.; victoria de debili reportata fuga est 17, 18.; injustitia propinquorum magis laedit, quam gladii ictus 17, 35.; male ferre paupertatem nobilitatem diminuit 12, 39.; perfidia librorum ex infirmitate virtutis viri oritur 19, 73.; error reddit 19, 80.

§ 2. De sermone. Lingua est serva cordis 23, 571.; lingua vani haesitat in re apparente 23, 572.; linguae difficultas miserior est, quam manus ariditas 18, 21.; sermo mas est et responsio femina, e quibus fetus gignatur necesse est 22, 178.; sermoni conveniens locus est 23, 169.; e sermone calamitas oritur 1, 35.; qui e sermone voluptatem capit, is per responsum infelix est 26, 614.; omni verbo responsum non est 24, 551.; verba verbis repellere res

facilis est 12, 73.; loquens modo errat modo rectum dicit 13, 13.; narratio ad imitandum incitat 6, 121.; narrationi aromata necessaria sunt 23, 599.; rumor etsi falsus est, tamen nobis nocere potest 24, 49.; rixa interdum utilis est 28, 73.; quum inter si disputant litigantes, stultos se ostendunt prudentes 1, 387.; mendacium non est res nova 24, 82.; minae sine factis contra hostem inutiles sunt 14, 29.; reprehensio inutilis est, se res corrigi non potest 12, 1.; reprehensio maxime ingrata est 10, 216.; vituperans interdum vituperatione dignus est 10, 60.; objurgatio inutilis est, si non admittitur 23, 88.; objurgatio melior est quam odium occultum 18, 142.; objurgatio post mortem non est 23, 591.; quamdiu unus alterum objurgat, eum amat 18, 150.; monitor nobis suspectus est 23, 424.; qui tacet confitetur 21, 99.

CAP. IV.

De rebus.

§ 1. Genor. Res auctori similis est 24, 533.; res ex eventu cognoscuntur 25, 33.; res nonnisi postquam apparuit, cognosci potest 2, 110.; res ad eos maxime spectat, qui de ea solliciti sunt 1, 147.; res ad quam adsuefacti sumus non terret 2, 209.; rem, quam ad finem perduximus, abicere solemus 12, 171.; una rei pars alteri apta esse debet 6, 232.; rem quam parvi facimus, periculo exponere debemus, ut commodum inde capiamus 6, 37.; omnis res initio suo, qualis futura sit, docet 18, 83.; omnis res originem habet 22, 169.; omnis res et ejus pretium 22, 246.; omnis res vendibilis est, si pretium datur 23, 377.; quaelibet res nostra, si eam cum altera haud comparamus, optima videtur 22, 27.; res quae parvo sufficit, magno haud sufficiens est 1, 331.; omni rei apparenti est interna conditio naturae apta 23, 203.; saepe res angusta fit ampla

10, 226.; res parvae magnae fiunt 28, 121.; parvum cum parvo conjunctum magnum fit 9, 6.; saepe res vilis cara pretii est 10, 225.; res pretiosae admodum paucae sunt 1, 302.; res difficilis et facilis inter se conferri non possunt 24, 159.; omnis res prohibita desiderata est 22, 248.; res praesens tempore mutatur 18, 52.; rem naturae contrariam nemo ferre potest 23, 589.; si res nobis utiles bono statu sunt; minus utiles sine dolore amittimus 1, 69.; sire i initium bonum est, ejus quoque finis bonus est 24, 173. 28, 62.

§. 2. Special. Bono carere melius est quam malum habere 11, 56.; bonum est consuetudo 7, 83.; malum malo simile est 13, 66.; maximo malo parva causa esse potest 13, 99.; malum est antiquum 13, 178.; saepe mala homini commodum parant 10, 228.; prava res nonnisi pravam producit 5, 127.; omne veniens propinquum est 22, 254.; omni antiquo est reverentia 23, 583.; novum non vincit antiquum 18, 173.; omni novo est voluptas 23, 582.; omne auctum diminuitur 22, 250.; omni capiti cephalaea est 22, 255.; caro et vinum homines corruperunt 20, 53.; alimentum optimum est id, quod sufficit et optima laus est occulta 7, 87.; nobilis viri sanguis est vindicta, quae iram sedat 8, 53.; nummi animae sunt quae fluunt (currunt) 8, 77.; nummi emplastra sunt 8, 80.; nummi nummis acquiruntur 8, 84.; nummus aureus parvus multos argenteos aequat 8, 84.; pecunia est optimus legatus 23, 640.; pecunia parata est animorum sapor 25, 169.; pecunia parata pauca aeris alieno incerto praeferenda est 13, 98.; opibus est incrementum 5, 147.; una opulentiarum est parvus familiae numerus 21, 169.; ubi divitiae sunt, ibi petentes sunt 2, 98. et ibi homines conveniunt 1, 332.; parvum donum ab avaro datum gratum est 8, 38.; parvum donum ab avaro datum multum habendum est 22, 28.; dona, quae iudici dantur, ipsi perniciose sunt 23, 199.; quum gladius acutus est, efficitur ut vagina attrita sit 21, 176.; sol in pauperem magis misericors est 13, 104.

CAP. V.

De loco et tempore.

§ 1. **De loco.** Non omnis locus haud custoditus talis est, ut per eum in hostium terram intres 24, 75.; una regio prosperior alterâ est 2, 109.; fora sunt mensae Dei cibis oblectae 12, 168.; in foro aut mercatura friget aut multa est 23, 148.;

§ 2. **De tempore.** Tempus nunquam senescit 20, 23.; tempus omnes res mutat 8, 54.; tempori vicissitudines sunt 1, 118. 182. 261.; omne tempus rem, quae in eo exspectari potest, adfert 23, 44.; omni tempori viri sunt 23, 201.; dies profectionis tibi tantam molestiam adfert, quantam dimidium itineris 28, 167.; nox caeca est 23, 49.; nox omnes res tegit 23, 56.; nox est clypeus fugientis 23, 588.

Sect. 3.

De optatis, adhortationibus, mandatis, interdictis minisque.

Utinam longe a me remotus sis! 23, 58.; utinam omnes homines praestantia inter se sint aequales 23, 77.; o Deus! fac, ut alij felicem me esse opinentur, non mei miseratione moveantur! 23, 265.; recens natus infans commodo tibi sit! 27, 139.; conjugium cum concordia et liberis conjunctum sit! 2, 68.; conf 5, 97.; sit ejus initium bonum et felix! 18, 138.; Deus a nobis inopiam post abundantiam retineat! 25, 52.; ne res perficiatur! 12, 92.; intres et agas! 23, 86.; vinum gustes! 9, 20.; opertet ita

*) Lectores monemus, in capite quae de cogitandi et agendi ratione, qualis ex Arabum proverbii cognoscatur, agat, plura proverbialia reperiri, quae ad optata, adhortationes, mandata et interdicta pertineant. Quae generallorem sensum praebent, hoc loco adnotavimus.

agas! 6, 148.; prodi contra me! 6, 236.; fac, ut quisque rem suam agat! 24, 88.; imple omnino viri desiderium! 10, 67.; absconde id, quod Deus abscondit! 12, 182.; vehementer agas et tibi praemium erit! 14, 76.; libero arbitrio utaris! 6, 230.; bono animo sis! 23, 257.; curis liber sis! 20, 66.; ex externis signis, qualis sit! cognoscere studeas, 23, 312.; malum ei infer! 18, 154.; relinquo virum ejusque opus! 22, 56.; loca aliis suspecta evita! 8, 45.; bene interroges, ut scias! 24, 498.; in dubio interroges! 27, 194.; nuntia ei rem sensim sensimque! 7, 56.; explica mihi rem, tum rebus meis prosper successus erit! 25, 31.; omittas rem decretam! 8, 39.; ne rem dissipet et laceres! 23, 422.; ne rem omnino manifestam abneges! 2, 90.; ne ita agas, ut amicitia nostra rumpatur! 23, 352.

Minae autem, quae in proverbiiis occurrunt, variae sunt et Arabum conditioni aptae. Sic in locis C. 23. 20. 23. 24. 31. 62. 76. 90. 93. 115-117. 141. 142. 160. 181. 184. 194. 214. 219. 221. 232-234. 250. 374.

Sect. 4.

De laude*), admiratione et benedictionibus.

Ars divinandi laudatur 24, 603.; securitas (laudatur) 23, 447.; vir laudatur 24, 112. 27, 51.; agendi ratio laudatur 1, 305.; res admiratione digna est! 18, 37.; Res bona et admiratione digna! 23, 106.; mendacium admirabile! 28, 7.; In benedictionibus aut longa vita optatur 2, 136. 16, 38.; aut pulchra vitae conditio 7, 35. 16, 6. 18, 78. 24, 40. 27, 30. 49.; interdum beatitudo in

*) Multa proverbialia, quibus laus laetit, in proverbialibus describentibus inveniri, jam supra observavimus; benedictiones autem cum optatis quodammodo consentiunt.

altera vita 10, 173.; Proverbia autem in quibus Dei nomen in benedictionibus occurrit, post Islamismum orta putanda sunt.

Sect. 5.

De conviciis, ludibrio, sarcasmo et execrationibus.

Et convicia dicta in proverbii consuetudinem venerunt. Aut a matre et patre, ut 23, 428. 456 28, 67.; aut a corporis, ut 28, 80. 145.; et animi conditione C. 28, 82.; aut ab agendi ratione, ut 28, 165. desumpta sunt. Deridetur quoque in proverbiiis tum conditio tum agendi ratio in homine. Adflictus et frustratus deridetur C. 13, 47.; infelix 10, 95.; timidus 10, 13.; odiosus 26, 57.; delirans 27, 82.; et bonum consilium non admittens 26, 50.; et potestatem sibi arrogans, quam non habet 1, 224.; et minans 23, 95. 387. 24, 393. 25, 142. Execrationes in proverbiiis aut generales sunt aut ad Deum directae. Calamitates imprecantur vario modo ex. gr. Adfligatur! 2, 2. 3. 11. 12, 84. 14, 17. 18, 280.; infelix sit! 4, 22. 14, 14. 23, 37. 401. 24, 130. 206. 212.; ne gaudio adficiatur! 12, 41.; pauper sit! 21, 48.; morbo adfligatur! 2, 24. 36. 108. 26, 80.; prole careat (mulier)! 5, 97.; occidatur! 10, 3.; pereat! 2, 36. 18, 77. 179. 188. 189. 279. 19, 34. 20, 41. 23, 243. 548. 549. 27, 141. 144. 28, 123.; mortuus sit! 2, 35. 36. 3, 54. 91. 4, 20. 21. 10, 6. Ea autem, in quibus Deus tanquam auctor nominatur, non multum diversa sunt, ex gr. Deus eum calamitate adfligat! 10, 127. 138.; ne Deus eum a calamitate liberet! 23, 332.; dedecore eum Deus adfligat! 5, 67.; paupertate Deus eum premat! 2, 105. 5, 113.; Deus eorum bona perdat! 2, 83.; morbo eum Deus adficiat! 24, 59.; stultitiam ejus Deus augeat! 19, 11.; Deus eum perdat! 1, 307. 3, 52. 5, 71. 123. 10, 4. 5. 99. 134—137. 12, 83. 14, 54. 64. 23, 32. 460. 465.

Lib. III.

De modo, quo proverbia prolata sunt et proverbiorum forma.

CAP. I.

De modo, quo proverbia prolata sunt.

Venienti mihi ad tertiam disquisitionis partem, modum sc. quo prolata sint proverbia et formam, qua gaudeant, primum observare liceat, proverbii omnes loquendi modos contineri, ut describentis et narrantis tam negantis quam affirmantis verba sint C. 21, 44. 64. 24, 35. aut imperantis 21 56. 23, 268. aut optantis 18, 111. 23, 173. aut interdicens 23, 339.; aut rogantis et respondentis 27, 2. 74. 75. 133. 28, 9. aut exclamantis 23, 73. 28, 7. 85. aut invocantis 28, 13. 80. Conditio quoque interdum verbis inest, e qua altera res pendet. 23, 170. 262. In proverbiiis ellipses aut majores aut minores saepe invenimus 1, 88. 22, 103. 24, 394.; In hisce rebus proverbia Arabica, nisi quod Arabibus diversus loquendi modus est, ab aliis non differunt. Inveniuntur quoque proverbia, quorum sententiae propriis verbis expressae sunt conf. 24, 381. sq.; magna autem proverbiorum Arabicorum differentia in eo cernitur, quod Arabibus proprius comparandi et metonymico loquendi modus saepe adhibitus est. Istae autem comparationes et metonymiae tum e vita Arabum derivatae, tum cogitandi et loquendi rationi aptatae sunt. Quae quum variae sint, exemplis illustrare necesse est. Ab hominibus, quorum status agendique ratio cum hominibus, bestiis rebusque comparantur, initium facimus. Homo probus, qui vitium semel commisit, cum pulchra femina, quae menstruis subjecta est 6, 55.; bonus vicinus

cum Cahbo ben-Mamah 5, 27.; is qui promissis non satisfacit cum Ohrkubo 7, 103.; secreta bene servans cum eo, qui aquam in utrem indit, bene consutum, ut humorem non transmittat 5, 55. comparatur. Qui res suas bene ac firmiter instituit, is utrem suum modo non facile solvendo ligare dicitur 23, 296.; qui autem rem non diligenter tractat, is cum eo confertur, qui camelam toto corpore unguendum nonnisi in quibusdam corporis partibus unguat 23, 69.; conf. 20, 1. 21, 67. Qui rem alteri ingratam peragit, is cameli annulum ligneum movere dicitur 23, 296.

Hominis conditio cum bestijs eorumque partibus membrisque comparatur. Qui omnibus rebus destitutus est, ejus status similis perinaeo asini est 3, 111. Qui omnibus inutilis est cum ventre asini 3, 66.; homo inquietus cum corvo decidente, qui mox avolat, 22, 69. comparatur; homines autem deleti cum cornu resecto, cujus vestigium vix superest 3, 118.; hominum commoda vita cum cameli papilla 27, 13. conferuntur.

Dives avarus cum capra quae lacte abundat; sed papillarum foramina angusta habet 1, 83.; generosus vitiorum expertus cum admissario, cujus latera libera sunt funibus contortis 21, 106.; multis vitiis laborans cum capris multis morbis expositis 18, 43, qui rei omnino deditus est, ut ab ea non recedat, cum chamaeleonte arboris Tandhohab 6, 116.; qui aliter quam modo consueto se gerit cum rupicapra, quae in campo depresso pastum it 16, 157.; qui multum perquirit, cum locustis, teredine, tinea etc. comparatur 20, 78.; sqq. Qui negotium finietat, fraenum ex ore deiecit dicitur 5, 21.; qui e loculo suo alitur, is camelus est, qui e ventra sub ruminat 5, 108.; conf. 1, 359. Qui alteri ipsi beneficienti malefacit, cum bestia comparatur, quae fimo ipsi foenum porrigentem coaspuat 6, 40.; cui negotium difficile impositum est, quod perficere nequit, cum pedea trahere tanquam onere gravatum animal dicunt 5, 36. Qui negotium ipsi impositum perficere re-

censat, is cum camelo comparatur, qui onus portans mugit et cujus onus eam ob causam augetur | 1, 75. 76.; conf. 1, 93. 312. 343. 3, 33. 39, 84, 110. 5, 2. 40. 9, 45. 10, 120. 124. 12, 60. 79. 100. 18, 29. 30. 24, 177. 26, 26.

Qui magno honori Arabi est, cum inter aurem humerumque sibi esse dicit 1, 246. Vir prudentia aliis utilis truncus appellatur, ad quem cameli se fricant 5 12.; avarus autem est igniarium ligni duri 11, 13. 14, 21. Duo intime conjuncti amici cum baculo ejusque cortice interiore comparantur 2, 16. Homo gratias agens cum arbore Barwakah 13, 139.; pravus qui honore adficitur cum arbore Ohrfuthah pluvia irrigata 18, 196.; duo diuturna societate conjuncti cum duabus Hulwani palmis 16, 2.; aut cum locis, sideribusque 16, 60. 61. conferuntur.

Qui obedientiam praestat, postquam rem recusaverat, de eo dicunt: submitit se hasta, quum instrumentum, quo recta redditur, eam momordisset 8, 1.; qui autem summo-pere adfecto rem imponit, cum sella, quae verticem gibbi vulnerati adficit, comparatur 10, 159. Homo denique furibundus cum torrente, qui arbores obruit, confertur 19, 4.

Amicitiam inter homines firmissimam eo designant, quod cophinum laqueolis invicem insertis clausum esse dicunt 1, 154.; iram cum prunis ardentibus 27, 112. conf. 19, 2.; beneficium, cujus utilitas statim adparet, cum pluvia, qua planta Arfadj irrigatur, comparant 22, 81.

Rarius bestias cum hominibus comparant, ut in proverbio 1, 73.; factum esse videmus, ubi cameli pulchri, quos possessor mactare recuset, lanceas suas sumsisse se pulchritudine quasi defendentes dicuntur.

Res cum bestiis rarius, cum rebus saepius comparantur. Res multae cum locustis 5, 86.; comparantur. Pullus adini, qui enagrop opponitur, rem paucam designat 5, 42. Describentes rem parvam, quae magna evaserit, juvenum factam esse admissarium dicunt 1, 78. Locus

herbis densis tectus cum struthiocamela in pectore decumbente comparatur 3, 97.

Res similes et cognatas dicunt esse corrigia e corio suo dissecta 1, 152. 3, 121. Res difficilis cum ovis avis Sammah 22, 70.; res clara cum lacte puro 14, 62. 63.; res excellens cum dactylo corvi, quod corvus optimos dactylos semper eligit 14, 51.; res pauca cum gruma lactis 12, 44.; res impossibilis cum lacte, quod in mammam reduci non potest 14, 100.; res duae aequales cum genibus cameli 22, 140. comparantur.

CAP. II.

De proberbiorum forma.

Quod ad formam adinet, proverbia in tres classes dividere licet. Habent aut versus metrum aut homoioteleutum sive magis perfectum et cum membris conjunctum sive minus perfectum, ut in singulis vocibus reperiatur, quibus interdum lusus inest aut prosa et simplici oratione constant.

Poetae antiquissimis temporibus in magna erant auctoritate (conf. libr. meum: Darstellung d. Arab. Verskunst p. 374. sqq.), ita ut eorum verba legum et oraculorum loco haberentur. Mirum igitur non videtur, quod singuli poetarum versus, qui vim in hominum animos maximam haberent, in proberbiorum consuetudinem venirent. Sed ob indolem gentis poeticam haud raro factum videtur, ut qui poetarum nomine non uterentur, haud animadvertentes versus dicerent. Non omnia igitur proverbia, quibus metrum est, poetis adscribenda sunt. Quod proverbia, quibus metrum est, inter ea praesertim locum habent, quae ab Arabibus genuinis originem traxerunt, huius rei causam in eo videre licet, quod inter Arabes, deserti incolae, poesis maxime floreret et poetae maximam auctoritatem haberent. In proverbiis, quorum auctores

Arabes haud genuini sunt, metrum non tam frequenter invenitur. Difficile autem est dictu, quibusnam semper pro-
 verbis poetarum versus subjaceant; fieri enim potuit, ut
 verbis aut mutatis aut auctis aut diminutis metrum cor-
 rumperetur conf. C. 1, 62, 64. 2, 62. 18, 64. 21, 61.
 23, 97. 333. 24, 112. 150. 263. 277. 329. 26, 22.
 Poetae quoque quum versibus suis proverbia intexerent,
 non omnia proverbia, in quibus metri pedes conspiciuntur,
 poetis tanquam primis auctoribus adscribendi sunt. Sic in
 proverbio, quod C. 1, 64. legitur, res dubium habet, poeta
 enim isto, quemadmodum ex aliis locis intelligimus, in
 istam consuetudinem se adduxerat. Quamquam plures au-
 ctores nonnisi proverbiis e poetarum versibus derivatis ope-
 ram dederunt, ita ut caeteris exclusis ea tantum colligerent,
 Meidanius tamen aliique auctores huic rei parum tantum,
 curae impendisse videntur, quippe quum proverbium e poe-
 tae versu desumptum esse adnotare interdum neglexerit: conf.
 Harir. schol. p. 555, quo in loco proverbium C. 3, 30. expli-
 catur tanquam e versu derivatum. Inter proverbia, quae
 ab Arabibus genuinis originem traxerunt, septingenta septua-
 ginta septem reperiuntur, quae ad metrum revocare licet,
 inter proverbia, quae Arabibus haud genuinis tribuuntur,
 unum et septuaginta. At vero quaedam metra in singulis
 pedibus aequalia sunt, ut, ad quanam metra proverbia
 pertineant, interdum non liqueat. Metri Monsarihi appellati
 pedes -- o - | --- cum metri Sarihi et metri Redjes pedibus
 consentiunt, tum pedes metri Camil -- o - | -- pedibus metri
 Sarihi et pedes metri Wafir o --- | o -- pedibus metri
 Hesedj conveniunt. Saepissime autem quum accadat, ut
 pedes metri Sarihi et metri Redjes conveniant, non dubi-
 tamus, quin inter proverbia, quae ad metrum Sarihi retu-
 limus, plura metro Redjes accensenda sint. Quae vero
 dubitatio inde orta est, quod in proverbiis neque finalis
 enunciandi modus certus est neque semper omnes metri
 pedes continentur. Quo autem minus recedit metrum a
 sermonis communis modo et ratione, eo pluribus prover-

biis proprium est. Inde factum est, ut metri *Redjes* appellati pedes trecenta sexaginta quatuor proverbia habeant, metri *Sarih* ducenta quadraginta sex, metri *Camel* appellati sexaginta quinque, metri *Ramal* triginta octo, metri *Basith* triginta quinque, metri *Wafir* triginta duo, metri *Thawil* viginti septem, metri *Chaff* viginti et unum, metri *Motakarib* sedecim, metri *Monsarih* duo conf. C. 7, 24 in quo dubium est, et 11, 3.; metri *Madid* unum C. 26, 15. et metri *Hesedj* unum 3, 77, quod utrumque dubium est.

In quibusdam proverbiiis ex. gr. C. 2, 85. 3, 77. 182. 5, 135. 21, 103. 23, 122. 357. 24, 234. 523. 28, 46. quum et metri pedes et homoioteleuton nec non verborum similem sonum observemus, in iis non tam metri quam homoioteleuti et verborum soni rationem habuisse videntur auctores.

Magna quoque quum sit homoioteleuti facilitas in lingua Arabica, ut in ipsa prosa oratione obviam saepe sit, in proverbiiis omnium quidem temporum; sed in proverbiiis scioris temporis frequentius occurrit. Quod homoioteleuton aut magis aut minus perfectum est, aut membra habet C. 22, 72. 112. aut nonnisi verborum simili sono nititur C. 23, 176. 24, 265. 401. 488. 27, 145. Interdum fit, ut utraque res conjuncta sit conf. 24, 534. In quibusdam denique proverbiiis lusus in verborum sono observatur conf. 3, 32. 18, 118. 24, 459. 526. 586. Illud autem tum homoioteleuton tum verborum similis sonus in trecentis octoginta novem proverbiiis, quae Arabibus genuinis tribuuntur, invenitur; in proverbiiis centum et quinquaginta, quae Arabum haud genuinorum sunt, eadem res existit.

Hisce autem rebus diligenter perpensis sequitur, pane quatuor omnium proverbiorum Arabicorum parti, quae res majoris momenti videtur, tum metri pedibus tum homoioteleuto et verborum simili sono, poeticum colorem et rationem inesse.

Lib. IV.

De cogitandi et agendi ratione, qualis ex Arabum proverbiis cognoscitur.

Sect. 1.

De Deo, mundo et hominibus, tempore, fortuna, fato et morte.

CAP. I.

De Deo.

Deo est summa potestas, contra quam homo nil valet 1, 445.; et omne, quod fecit, bonum est 7; 167. 24, 554. Contra Dei decreta hominis diligentia nil valet 1, 323. et nemo diutius vivit, quam a Deo decretum est 1, 440. 23, 537. 580. Quivis dies homini a Deo decretas res adfert 28, 30., quae ei contingunt 12, 165. Infortunium ab eo destinatum nemo effugere potest 2, 128. 11, 57.; cautio igitur in rebus a Deo destinatis inutilis est 5, 91. 23, 343. 415., nec non labor a nobis susceptus 10, 174. et astutia 24, 189. Sed in ipso Deo supplementum omnis rei invenitur, quae e manibus nostris elapsa est 20, 54.; quapropter*) Deum timere debemus 3, 85. et in eo fiduciam ponere 3, 167. 23, 200. In Dei auxilio spes ponenda est 12, 86.; nam si Deus nos servat, melius est, quam quod incantamenti utimur 6, 140. 26, 69. Quum Deus animi

*) Proverbia singula sensu inter se non cohaerere nemo non videt; quae si vero tanquam cohaerentia descripsimus, id eam ob causam factum esse putetis, ut cogitandi et agendi causam indicemus, legenti minus fastidii oriatur.

propositum noscat 23, 55., erga eum sincere nobis agendum est 24, 253. Religio nobis sincerum monitum est 8, 51.; sed si panis non fuisset, Deus cultus non esset 23, 567.

CAP. II.

De mundo et hominibus.

Mundus hic est aes alienum et compensatio 8, 81., nec non pons, per quem in alterum (qui pulcher est 6, 206.) transimus 8, 79. Ne magna ob res mundanas tristitia adficiaris, quum mundum relicturus sis 27, 135. Qui a rebus mundi liber esse vult, eas relinquat 1, 28.

Hominum naturae diversae sunt 13, 1. 24, 121. 190. 199. 25, 13. 86, ut eandem ob rem, etsi minimi momenti sit, alii tristes alii laeti fiant 24, 115. Res quoque uni nocens alteri utilis est 24, 546. Hominum naturae in itinere se ostendunt 12, 89.; natura ipsa difficilis mutatu est 18, 291. 294. 298. Omnes quum sint peccatis subjecti 1, 65. 22, 107. 183. 23, 276. 25, 42. 47, optimus quisque labitur 23, 73. 74. et in magno hominum numero parum boni est 25, 44. 26, 16. Viles numerosiores sunt 2, 187. Homines vitam commodam ferre non possunt 2, 211. et res ipsis denegatas maxime cupiunt 2, 216. 3, 31. 24, 136. Nemo igitur eis satisfacere potest 10, 65., ut melius sit, ab hominibus metui quam amari 7, 91. 20, 35.

CAP. III.

De tempore, fortuna, fato, morte.

Tempus maximam vim in homines exercet, ut ei similiores quam parentibus sint 25, 168. Quamquam leniter agere videtur; tamen omnes res perficit 8, 56., ut efficacissimum sit in rerum permutatione 8, 54. Dies omnem statum mutant, ut nova res vetus fiat 22, 35.; nam, quando

res perfecta est, diminui incipit, 12, 74.; et res peregrinas mirasque nobis ostendunt 28, 33. Tempus omnes res perdit 23, 209., a modo recto declinat et in una ratione non perseverat 8, 57., nam ei vicissitudines sunt 28, 46. 71. 111. 120. Tempus hominem rem paragere cogit, quam antea noluit 28, 32. Qui igitur cum tempore certat, pedem offendit 24, 471. et vincitur 24, 612. Contra tempus patientia tanquam medicina adhibenda est 27, 192. Qui ob tempus plorat, is, qui deploretur, dignus est 24, 497., et qui tempus objurgat, ejus objurgatio longa est 24, 290. 344. Nihilominus optimus est praeceptor 25, 180.

Fortuna multum adjuvat 5, 208. et scientiae praeferenda est 23, 285. Fortuna vera ea appellanda est, quae a nobis res ingratas depellit 23, 288. Fortuna dormienti favere potest 23, 480.; eadem multum, molestia parum juvat 5, 83. Eaque cessante hostis valet 1, 101. Sed fortuna, quam sequens infortunium delet, commodo nobis non est 23, 100.

Fatum*) virum optime custodit 6, 140. Omni fato est adducens 23, 241. Dei praedestinatio una lucrificantium est 3, 189. Ne autem fato deditus sis, nam te impellit ad male faciendum et te incitat ad minus faciendum, quam debes 23, 644. Mortem nemo effugere potest 1, 48. 284. 22, 137. 23, 413. 24, 585. 25, 62.; nam cuilibet mors subeunda est 23, 202. Qui mane vivit, certus esse non potest de vita tempore vespertino 10, 231. Praeclarus clypeus est vitae finis tardans 25, 64. Quam pulchra est mors, quando vitae finis adest! 24, 550. et mors in agmine bona est 24, 580. Post mortem dolores non sunt 24, 581., et qui mortuus est, in vitam non redit 22, 302. 23, 40.

*) Non habet significationem, quam Graeci aut Latini adhibuerunt; sed praedestinationis et decreti divini.

Sect. 2.

De virtute, officiis, peccatis, poenitentia et cupiditatibus.

CAP. I.

De viro bono et pravo.

Vir bonus, cujus fama obscura est, ei praeferendus est, qui ob malefacta in hominum ore est 7, 43.; optimus autem is putatur, qui de salute hominum laetatur 7, 161., sibi optimus est 7, 160. et viam in medio positam tenet 7, 61. Pravus autem jumentum suum non aequat 10, 235. et pessimus is est, qui levis, ad iram pronus et perfidus est 13, 76., tum is, qui non curat, quod ipsum prave agentem alii videant 13, 175.

CAP. II.

De virtute et officio.

Probum id factum appellatur, quo homo tranquillus et contentus sit 22, 249.; et optima opera sunt, quae diu durant 7, 158.; virtus est animi interna conditio 23, 531. 532. Locus officii portioni homini datae aptus est 24, 400. Est autem hominis officium se ipsum cognoscere 3, 79. et bonum a malo discernere 20, 16. In agendo id nobis cavendum est, de quo excusare debemus 1, 172. 43, 71.; et ita agendum est, ut nobis honori sit 1, 265. 5, 117. 6, 36. Ne id facias quod te indignum est, quum te alii in agendo sequantur 23, 423. Recta via nobis incedendum est, dum veritatem sequimur 23, 226. Viam manifestam relinquere non debemus via dubia incedentes 23, 467. Castitas vitae maximum homini adjumentum est 18, 293. et si quis probe

egit, in ipso damno, quod tempus ei intulit, solatium habet 20, 37. Bene igitur agat, ut fructum sibi ferat 28, 85. et paradisum sibi petat, nam ignis infernus in manu est 18, 277. Sed ante alios bene agas, nam incipienti praestantia est, etsi imitans pulchre agit 20, 126. Mohammedano autem non licet in incredulorum regione habitare 23, 362.

CAP. III.

De peccatis,

Timor Dei a rebus illicitis hominem retinet 3, 85. Malefactum quodlibet punitur 3, 7. 71. 142. 22, 15. 18. 24. 231. 28, 173.; nam omni operi retributio est 23, 565. 25, 59. Qui res pravas consulto aggreditur, vituperatione dignus est 10, 54. conf. 1, 263. Patientia autem in rebus illicitis evitandis faciliior est quam in ferenda poena Dei 14, 129. Excusandum quidem est peccatum ob res ad id excitantes 2, 34., et bonus vir, qui semel peccavit, excusationem meretur 6, 55.; nam optimus quisque errare potest 10, 71. et generosus interdum peccat; sed peccatum iterum non committet 23, 287. Nihilominus tamen vitii contemplatio vitium est 3, 169., et pudor, quo quis a rebus illicitis retinetur, pars religionis est 6, 113. Si a crimine liber es, propinquus esto 22, 152.; si crimen commisisti, procul ab illo 22, 151.

CAP. IV.

De poenitentia et peccatis corrigendis.

Qui peccavit, peccatum confiteatur et ad Deum se convertat 25, 58.; poenitentiam agat 3, 126. 162. 13, 174. et peccati veniam petat 24, 255.; nam poenitentia crimen delet 23, 632. Se corrigat homo, priusquam magna calamitate affligatur 20, 27.; qui ad pristinam naturam redit,

v tuperandus est 10, 170. Sed potius vituperium et malum fugiat 13, 41.; nam crimen omittere facilius est, quam poenitentiam agere 3, 7. Pravus autem naturâ semper sic manebit 10, 236.; nam cujus interna conditio corrupta est, ei nullum remedium est 24, 364.

CAP. V.

De cupiditatibus virtuti contrariis.

Cupiditates, quae diversae in hominibus sunt 23, 177., hominem in servitutem redigunt 24, 485. Consentientibus cupiditatibus, in quibus litigatio non est, 23, 529., ratio vincitur 22, 176. Resistendum igitur nobis est 1, 273. 7, 162. 174. 23, 593., quum sint perniciosissimae 3, 407. 10, 80. 89. 123. 11, 48. 12, 2. 91. 16, 97. 98. 20, 51. 22, 176. 23, 425. 24, 376. 27, 190.; nam desiderium saepe ad mortem ducit 10, 78. 79. 229. Vinculum quoque sunt, quo homo maxime dedecore adficitur 20, 51. Bona autem contra cupiditates janitrix demissio oculorum est 25, 156.

Sect. 3.

De agendi modo et ratione.

CAP. VI.

De praecipua agendi causa.

Omnis vir commodo suo inservit 22, 252. et bonum sibi comparare vult 22, 109. Operam igitur des, ut commodum assequaris 24, 507. et laetitiae occasionem arripias 27. 138. Sui quisque ipsius rationem habeat, priusquam alios curet 28, 3.; sed qui virtutis specie suo tantum commodo inservit, vituperandus est 24, 144.

CAP. VII.

De labore et industria.

Labor commendandus est 456. 6, 231. et industria 23, 278, nam qui opus semper facit, postea quiete frui potest 24, 613. et qui operam dat, is pascit 24, 506.; sed ne continuo opere tuo aliis molestiam crees! 10, 10. Ignavia vero est vituperio digna 18, 193. Qui bonum assequi vult, clamorem tollat 10, 48. et qui bono frui vult, molestias perferat 6, 253. 23, 634. conf. 22, 80. 6, 93. Ut ad laetitiam perveniat, res ingratas homo suscipere debet 1, 376.; quamquam in voluptate, quae nobis grave onus imponit, nil commodi est 24, 568. Res autem gravis paucio labore non perficitur 23, 530.; sed, ut rebus speratis potiamur, pericula subeunda sunt 24, 609. Vituperandus est, qui cibum avide deglutit et in opere tardus est 1, 339. Sed opus leniter tracta, ne noxiam inde capias 24, 50.; molestia superflua evitanda est 10, 42. Ars in manu est securitas a paupertate 14, 133. 24, 508. et qui artem suam relinquit, eum fortuna relinquit 24, 496.; omnibus vero artibus agricultura praefenda est 7, 86. Mendicatio est postremus viri quaestus 24, 129.

CAP. VIII.

De rebus agendis aut omittendis.

Quaeras res statui tuo convenientes 1, 377.; nam qui rem haud convenientem agit, vituperandus est 9, 76. conf. 3, 74. Ne petas rem, quam petere non debes 13, 6. 23, 225. neque rem, cui impar 1, 294. aut cuius omnino ignarus es 11, 80., suscipias. Prudentis est, rem abjicere, quam non bene tractat 23, 293. Rem agas, quam perficere potes 10, 34.; non remotam, sed quam attingere potes 7,

155. Qui rem difficilem perficere valet, eam suscipiat 16, 4. Occupatus sis rebus, quae te decent 3, 84. Rem petere potes, etsi incertum est, num eam obtineas 7, 49.

Necessitati quum obediendum sit, quippe quae nos cogat, ut omnem rem, qua potiri possimus, arripiamus 22, 32., res necessarias comparare debemus 22, 147.; eique ante omnia operam dare 19, 5. 18. In rebus necessariis voluptates sunt 23, 586. et rem necessariam, etsi eius conditio bona non sit, possidere, melius est quamea carere 11, 9. Rem necessariam neque differro 1, 88. neque relinquere debes 28, 23. Qui rem sibi haud necessariam peragit, vituperandus est 6, 34. 22, 138.

Qui rem utilem fugit 28, 23. aut inutilem peragit, vituperio dignus est 3, 30. 4, 21. 23, 307. 24, 225. 307. 566. 28, 96.; rem autem inutilem abjicere prudentis est 1, 434. Sed res tibi utilis potius relinquenda est, quam ut cum vilibus certes 7, 151.

Res graviores caeteris praefer 2, 52.; nonnisi stultus re parvi pretii decipitur 1, 450. Necessitas quidem nos cogit, ut res periculosas aggrediamur 3, 139.; sed eligendae sunt res haud periculosae 8, 82.; nam qui rem periculosam aut noxiam suscipit, a noxa securus non est 6, 248. 24. 476. Ne obliviscaris, rem, quae non existat aut impossibilis sit, perfici non posse 4, 12. 24, 532.; nam qui vanum petit, votis non potitur 1, 170. Vanum non diu manet 23, 185.; vano enim fundamentum non est 23, 534. Res prava curanda non est boni ratione habita cum ea conjuncti 25, 47. Ne autem quis petat res nimis remotas 1, 463.; propinquas primum curet, tum remotas adeat 8, 6. Res ad ipsum non spectantes quisque suo loco sinat 1, 195. 15, 67. 16, 5. 39.; nam res, quae nos non spectant, negligere boni Mohammedani est 24, 366. conf. 6, 72.; et nostrae res nobis majori curae esse debent quam alius 19, 12. Parva quoque res negligenda non est 3, 75.; nam o re parva magnae oriuntur 24, 377. 538. 28, 21. et parum

boni melius est quam multum pravi 13, 170 Qui despicit parvum, quod assequi potest, magno non potitur 24, 331.

CAP. IV.

De tempore agendi;

Ante tempus aptum opus ne aggrediaris 16, 27. 23, 367. 24. 246. Festinatio, qua ante tempus re potiri vis, vituperanda est 1, 22. 185. 7, 57. 10, 36. 88. 15, 7., quum damnum adferat 1, 455. Fortuna maximum adjumentum adfert; sed non omne tempus nos adjuvat 12, 56. 23, 103. Justo igitur tempore et perficiendi potestate data agas 7, 82. 18, 93. et occasione temporeque utaris 2, 124. 5, 4. 7, 5. 172. 8, 52. 12, 27. 13, 45. 21, 178. 27, 34.; nam occasiones transeunt 20, 127. Incurius agendi occasionem praetermittit 28, 28. Festines igitur 1, 119. 194. 13, 29.; ne cuncteris 18, 98., dum usque ad crastinum diem rem differs 18, 182. 23, 621.; nam cunctatio saepe in causa est, cur res transeat 10, 77. conf 23, 476.; quamquam cunctans jam parte portionis suae potitur 22, 88. Tarditas in agendo non est laudanda 1, 158. 3, 9. Celeriter quae-ras, celeriter invenies 12, 82. Debilitate et cunctatione paupertas gignitur 24, 335. et praecedere in opere debemus, ne ultimi simus 1, 338. Tempore autem adverso exspectandum est, donec secundum sit 6, 10. 7, 153.; nam si hodie, quod petimus, nos fugit, postea id assequemur 20, 23. Tunc cunctatio necessaria fit 21, 88. 24, 480. et festinatio vituperatione digna est 1, 185. 3, 81. 7, 57. 10, 36. 73. 23, 469. Nimia autem festinatio noxam adfert 1, 2. 18, 47. 71. 171. Ne ei festinationem imponas, qui consilium capere vult 23, 541.; sed moram in re difficili concedas 10, 9.

CAP. V.

De modo agendi.

Multa rei consideratio commendanda est 24, 455, ne inconsulte rem perficias, quam mox delere debes 5, 57. et de rerum fine cogita 23, 189. et rei exitum vide 18, 172. 28, 2.; nam saepe rem utilitati nobis futuram esse putamus, quae nobis noxia est 10, 81. Cogites primum, quomodo rem aggrediaris 3, 120. 21, 170.; nam opinio nil valet 1, 406. Fieri potest, ut quis aggrediatur rem nesciens, quid ingrati insit 1, 47. Ante congressum deliberatio sit 24, 193, ut ad rem paratus et instructus sis 13, 82.; nemo enim propter deliberationem perit 24, 188. Instrumenta agendi parentur, antequam res accidit 21, 13. 39. 41, ne rem difficilem haud praeparatus aggrediaris 1, 293.

In re initium faciendum est, ut videamus, quaenam sit 3, 45. Qui ad scopum pervenire vult, iter ingredi debet 6, 226.; nam qui nil agit, dum rem necessariam petit, vituperandus est 1, 360. Opus aggredere 23, 183. et rem tuam age 18, 178. 22, 122. 23, 150. et quaere, ut invenias 16, 46. 47. 21, 78. 23, 392. 24, 387., quaere autem quocunque modo potes 16, 47. Incipias quoque rem, priusquam nimia fit et supra vires te onerat 7, 159. Ne duabus rebus simul occupatus sis 24, 404.

Conditionis tuae in agendo rationem habe 1. 442, 465. et agendi rationem, quae cuilibet situi convenit, sequere! 10, 68. Quamlibet rem suo modo tractare debemus 1, 335. 5, 107. 19, 23. 26, 60.; fieri enim potest, ut rem tanquam remotam quaeras, quae in propinquo est 1, 59. Pulchre quaerere rem, dimidia pars scientiae est 6, 237. Modum in re haud transgredi debemus et viam proximam et praestantissimam in agendo eligere 12, 59. Rei praecipua pars,

dum minus gravem relinquimus, praeferenda est 8, 32. Caveas autem, ne vestigium rei ipsi praefendum habeas 22, 118. aut rem relinquens vestigium petas 28, 122.

Fortiter rem aggrediaris 1, 213. 13, 56.; nam audacia in rebus peragendis laudanda est 22, 40.; metus vero vituperio dignus et inutilis, 1, 10. 300. 4, 17. 5, 98. 15, 41. 24, 410. conf. 22, 16., nec non causa frustrationis est 1, 213. 21, 66. 27, 123. Sed ne nimis audax sis propter statum, ad quem sine instrumento pervenisti 23, 598. Cum fortitudine autem diligentia conjungenda est 13, 25.; nam diligentia, ut re potiaris, necessaria est 1, 103. 200. 370. 389. 468. 2, 97. 3, 63. 76. 5, 80. 13, 28. 44. 14, 19. 23, 69. 96. 24, 251. 27, 54. Quod si vero rem neglexisti, ejus curam habe, ut salva sit 6, 39. Qui summo cum studio in rem incumbit, ei facilis est 24, 450.; studium igitur et diligentiam in re perficienda adhibeas! 2, 1. Ne autem rem obiter agas, sed altius penetres 28, 153.; nam quod incepisti, summa cura perficiendum est 6, 256. Non est laudandus, qui modo pessimo finem operi imponit 1, 142. et rem, cui praepositus est, non bene perficit 13, 33. aut minus facit quam debet 25, 23. Diligentia igitur cum patientia conjungenda est 18, 1. In rebus quaerendis patientia necessaria est 1, 117.

Prudentia quoque commendatur 3, 195. 18, 76.; (raro vituperatur 5, 198. 10, 59); nam prudens nonnisi semel decipitur 23, 451.; et ostendit prudentia, quem ducem sequamur 3, 193. Bene agas, qua es prudentia! 2, 57. et instrumento ad rem apto utaris 3, 87. Intelligentia quoque laudatur et in quibusdam rebus astutia adhibenda est 3, 41.

Constantia quoque in consilio capiendi necessaria est 13, 24. 18, 164. 21, 51. 23, 149. 26, 92. Ne igitur in agendo ante tempus lassus fias conf. 5, 21. 27, 102. 28, 116. neque quietem tibi concedas, donec rem omnino perfeceris 1, 211. 24, 16.; non enim est laudandus, qui rem non omnino perficit 3, 134. Inconstans et semper mobilis

vituperio dignus est 3, 46.; firmum igitur consilium adhibeas 12, 183. firmiterque rem agas 14, 76. 22, 20. neque in re perficienda haesites 3, 112. Si una res te fallit, alteram aggrediaris 1, 123.

Ubi violentia nullam utilitatem habet, lenitas adhibenda est 10, 96.; nam interdum lenitas rei convenit 10, 108. Lenitas in agendo commendatur 10, 96. 19, 19. Dum leniter agendo ad finem longe remotum pervenimus 21, 16. conf. 1, 392., alacritas nimia damnum nobis infert 1, 90. 391. Cum otio igitur rem agas, ut bonus successus sit 18, 68. et commode et sine festinatione agas 16, 34, 27, 126. Moderatio adhibenda est 1, 266. 426. 7, 52.

Qui necessario re eget, caecus est 14, 116.; cautio igitur ante rei initium sit 6, 78. et in re tractanda 6, 80. Cautus sis neque in re futura spem ponas; sed praesente utaris 18, 51. Cautio praecipue nimium confidenti naturae suae commendanda est 1, 58. et quo indoctior et imperitior quisque in re est, eo major cautio necessaria est 21. 2. Cave igitur et bona instrumenta in re adhibe! 6, 80. 23, 322. Qui rem sibi cavendam negligit, vituperandus est 28, 68.

Ne, si initium bonum est, socors sis; sed exitus boni rationem habeas 18, 110.; optima enim res est, cujus exitus laudatur 7, 53.; cave igitur rei infelicem eventum 25, 17.

Rem autem, quam agis, omnino occulta 5, 48. 55. 12, 70. 23, 320. 596. 24, 171. 468.; nam felis vociferans nil venatur 12, 184. Quod peragere vis, noctu perage, nox enim secreta tua tegit 23, 119. Vituperandus est, qui arcana sua non occultat 6, 94. 24, 207. In secretis conservandis summa cautio necessaria est 1, 290. 427. Secretum tuum apud virum firma mente praeditum deponere! 24. 395.

Qui prudentiam suam admiratur 24, 461. aut scientia sua contentus est, errat 24, 462. Qui sua prudentia contentus est, discrimen subit 7, 147. et qui facit, quod vult ei quod malum est, occurrit 21, 542. Vituperandus igitur

est, qui suum tantum consilium sequitur 18, 41. et bonum aliorum consilium non admittit 26, 59. 28, 166. Prudentis est admonitionem admittere 1, 146. 21, 62. 23, 300. 25, 26. Admonitio verorum amicorum, etsi nobis ingrata, rejicienda non est 1, 116. Fido monitori ne repugnes, nam excusandus est, qui te res cavere jussit 18, 114. Consultatio maxime utilis est in consilio capiendo 1, 459. 18, 80. 28, 106. conf. 23, 162., est enim initium prudentiae cautae 1, 216.; sed prudens consulendus est 1, 437. conf. 21, 74. nec non is, qui Deum timet 13, 109. Senis autem consilium melius est quam juvenis fortitudo 10, 28, nam cujus vita longa est, is experientia docetur 18, 101.; sed quoque cautio erga senes commendatur 23, 411. Ne vero omnino negligas ejus consilium, qui astutiae expers est, nam interdum bonum est 10, 155. Ex aliorum quoque exemplis admonitionem cape 12, 77. et rerum praeteritarum exemplis disce 28, 113., nam exemplis optime erudimur 20, 20. et experientiae optime monent 24, 447.; experientiae igitur acquirendae sunt 1, 254. 20 55.

In agendo quisque sui curam habeat 3, 25. 27. conf. 22, 111. et nonnisi in se fiduciam ponat 7, 63. 24, 203.; nam nemo alius tantam nobis curam habet 24, 445. Ne in hominibus nimiam fiduciam ponas 28, 36. Quisque quoque suam rem optime novit 24, 191. (conf. 23, 29.) et in ea diligentiam adhibet 22, 24. eamque peragere potest 23, 527. Qui alius opus tractat, fastidium habebit 24, 378. Non nimium aliis confidere animi studium confirmat 6, 91. Ne in alius commeatu fiduciam ponas 24, 514.

Si tu auxilio aliorum eges, ne eum ad rem mittas, qui eam perficere non valet 23, 470; sed omni rei virum ei convenientem praefice! 24, 88. Nimia adjutorum copia noxia est 24, 535. Si sufficiens auxilium tibi praestatur, ne tibi nimium laborem crees 1, 454. Mitte prudentem legatum eique quid dicendum sit, praecipe 10, 86. conf. 87. Potentes ad auxilium voca 7. 4. et si praestans tibi

auxilium ferre non potest, eo debilior tibi inutilis est 22, 39. Nonnisi in fortiore fiduciam pone et experientia edoctos adhibe 11, 7. conf. 18, 64.; nam difficili in re fortis adhibendus est, 3, 110, 23, 298. et in magnis periculis parvum auxilium non prodest 23, 574. Ad rem gravem non vocatur nisi ei perficiendae par 23, 309.; sed ad vilem rem peragendam fortem ne mittas! 23, 601. Ne quoque in magnis periculis longe remotorum auxilium adhibeas 1, 467. Qui fiducia tua indignus est, ejus auxilium ne implora 23, 406.; sed in rebus necessariis eum adhibe, qui beneficii tui particeps est! conf. 1, 221. 8, 27. 26, 49.; nam qui tecum vinculo conjunctus non est, nonnisi tantum auxilium tibi praestabit, quantum sibi utile est 18, 192. Qui de te sollicitus est, rei tuae operam dabit 6, 87. conf. 27, 17.; cui ipsi res gravis accidit, alios negligit 27, 8. Rem necessariam ei in mentem revoca, ut ad agendum impellatur 6. 1.

Sect. 5.

De rebus quibus hominis felicitas aut adjuvatur aut diminuitur.

Cap. I.

De sanitate.

Sanitas corporis quum sit res maximi pretii 10, 153., conservanda est tum eo, quod rebus ad vitam necessariis modice utimur 5, 59., tum opere faciendo 23, 384. conf. 6, 244. Moderatio laudanda est 7, 52.; evites igitur nimium in rebus et modum rectum teneas 26, 36. Gulositas 2, 107. 114. et aviditas noxia 10, 51. et vituperanda est 23, 303. 24, 493. Cibus paucum sumas, ut somnus laudabilis sit 21, 70., sic enim sanus eris 22, 259. Ne edas,

donec cibi desiderio inciteris 23, 1339. Omne multum naturae contrarium est 22, 260.; quilibet autem vitae diebus modice utatur 8, 35.

CAP. II.

De doctrina, ignorantia, stupiditate.

Doctrina nullo in loco proverbiorum aut describitur aut commendatur, sed doctum homines non amant 10, 145. et docti societatem vicini maxime fugiunt 11, 33. conf. 24, 131. Scientia autem in homine laudatur 21, 79. Qui scientiam occultat, est ac si eam ignorat 24, 565. Vincite scientiam scriptura! 21, 152. Si doctus es, sis ut ignarus 22, 291. Ignorantia autem noxia 5, 204. 26, 85. et vivorum mors est 5, 209. Stupiditas malum est 11, 11.

CAP. III.

De sapientia et stultitia.

Sapientiam semper quaerere Mohammedanum decet 6, 137.; stultus nulla re laetatur 11, 58. et despectus est 12, 54.

CAP. IV.

De divitiis et paupertate.

§. 1. De divitiarum commodis. Etsi nonnulli rerum mundanarum desiderium vituperant 7, 54., nam divitiae pereunt et virtutes manent 28, 128. et pecuniae cupidinem Mohammedanos separasse dicunt 3, 172.; tamen divitiis sua laus in proverbiiis est. Opes sunt dulces 6, 207.; et dives fratribus dilectus 1, 168. et familiae honoratus est 24, 529. Opulentia contentum reddit generosum 1, 69. et diu divitiis oblectamur 18, 42. Divitiae ipsam stupidi

stupiditatem tegunt 26, 38. In opibus solis fiducia ponenda est 22, 102.; pauperi tantum divitiae noxiae fieri possunt, dum superbus fit 5, 93.

§ 2. De divitiis comparandis. Dives fias aut moriaris 12, 179. et ut dives fias, regis aut maris (mercaturae operam des) vicinus sis 5, 74. Sed ne magna cum molestia opes colligas, quas haeredi *stulto relinquis* 5, 15. Turpi quoque modo opes acquirendae non sunt 3, 11., dum aliis opes eripis 12, 99. Sed ne sis in opibus acquirendis insatiabilis, ut extremo augmentum petas 23, 585., nam qui nimium cupit, saepe tota re privatur 10, 22. Tantas tibi acquire, quantis frui potes 18, 127. Qui occasione opum acquirendarum non utitur, vituperio dignus est 24, 239.

§ 3. De opum usu. Opes tuas eroga neque ab alio pete 18, 120. neque alius opibus confide 18, 162. 24, 405. Ne edas panem tuum ad mensam alius 23, 613. Rebus ad vitam necessariis, quas possides, utaris 5, 59. Opibus utaris, ut res tibi necessarias compares 24, 302.; nam opum pars, quae nobis profuit, optima est 7, 34. Modo conveniente eas adhibeas 7, 157. Qui opes colligit, e quibus neque ipse neque alius utilitatem capit, vituperandus est 6, 104. 22, 202.; nec non qui eos sine utilitate perdit 23, 306. aut res nullius pretii acquirit 23, 462. 28, 131. Ne res tibi haud necessarias emas 24, 522. Opibus laudem emere 24, 478. et aliorum favorem tibi conciliare debes 24, 271.; nam opulentus aliis parum utilis et in suum tantum usum opes erogans laudem non meret 18, 202. 24, 363.

§ 4. De opibus conservandis. Rei conservatio una duarum lucrantium est 14, 132.; res igitur nobis comparatas custodire et conservare debemus 4, 23. 23, 389., sic quoque opes 22, 48. 24, 382. 25, 29. Crumenam obsignare prudentiae est 24, 526. Opes quidem erogandae sunt 24, 332.; sed non ultra quam satis est 1, 375. In opibus erogandis computatio sit, ne eas nescientes per-

damus 24, 491. Interdum opum erogatio laudem nobis non acquirit 24, 304. Ea autem opum jactura, qua moniti sumus 23, 108. et qua prudentia nostra augetur 24, 128, re vera jactura appellanda non est. Opum autem dilapidatio vituperio digna est 20, 72. 75. 23, 129. 24, 257. In opibus parva pars negligenda non est 3, 75.; sed parsimonia in expensis commendanda 24, 164. 300. Usu tritae vestis novam nobis conservare debemus 23, 372. In opibus parvis sumtus magni faciendi non sunt 5, 89. Opes asservandas aliis ne tradas 26, 77.; id enim qui fecit, eis valedixit 26, 77. Mutuum quoque cavere debemus 1, 458. 24, 583.; sed mutuum a nobis ipsis petere 24, 489. Qui ab uno sumit, ut alteri det, rem inutilem facit 28, 158. Quisque rei parte amissa, id, quod restat, sibi conservet 25, 40.; sed ne magnum perdas, ut parvum conserves 23, 430. Danda est res minoris pretii, ut res majoris liberetur 2, 200. neque rei vestigium quaeras post rem amissam 3, 44. 23, 289. In opibus conservandis pericula subeunda sunt 2. 5. 14, 44.; sed opibus amissis fortitudinem ne abjicias! 1, 357.

§ 5. De paupertate. Paupertas quum efficiat, ut alii nos evitent 19, 74. et ad furtum nos impellat 7, 36.; vehementer evitanda est. In paupertate vero ne mendices 28, 45., nam humilitas est pessima paupertas 7, 55.

CAP. V.

De laude et honore, dedecore et ignominia.

Laus opibus nobis emenda est 24, 478.; sed ne laude tua decipiaris 24, 137. Laudem quaerere debemus et vituperium fugere 6, 139.; nam qui se ipsum contemtu dignum habet, eum alii contemnunt 24, 464. 465: Vir ibi est, ubi se ipsum collocat 24, 589. Honor in antiis equorum, (fortitudine) est 18, 292. et qui opes suas parvi facit, ho-

nore se ornat 24, 440. Honorem conserves, etsi cum molestia conjunctus est et opprobrium fugias, etsi commodam vitam tibi parat 17, 4. Ne te abjicias 5, 195. 23, 187.; nam qui sibi contemnendus est, is aliis majore contemtionem dignus est 24, 519. 611. Viri honor e desiderio ejus oritur quo hominum honorem cupit 18, 272, nam qui viros reveritur, eum reveruntur 24, 453. Honorem, quo ab aliis ornatur, nemo recuset 23, 325.; sed honor quocumque perniciem conjuncta est, pessimus est habendus 13, 9. 10. Qui ob parvum commodum ignominia se adficit, poenitentiam sentiet 7, 39.; nam turpitudine vilitatem procreat 18, 278. Ne permittas, ut alter erga te audacem se gerat 23, 434.; sed gravem te ostendas, ut alii te venerentur 26, 127. Dede- cori mortem praeferre debemus 24, 287. 289. 319, 370. 374.; nam mors nobilis melior est quam vita ignobilis 24, 336. Sis igitur sollicitus de honore tuo conservando, nam honor res vendibilis est 24, 403. Hominum vituperatio, etsi immerita est, tamen nocet 6, 11.

CAP. VI.

De dignitate, potentia.

Dignitas opibus aequalis est 2, 188.; sed ne quis in dignitate nova fiduciam ponat 2, 122. 23, 452. aut modum ipsi convenientem et dignitatem transgrediatur 13, 48. Si celsitudinem petis, res praestantissimas facias 16, 92.; et qui dignitatis altos gradus conscendere vult, beneficia in alios conferat 23, 567. Potentia viri in eo consistit, quod hominibus carere potest 18, 108. Qui prave agere incipit, ejus potestas diminuitur 24, 541.

CAP. VII.

De male et calamitatibus.

Quilibet quum temporis vicissitudinibus sit subjectus 8, 54. 23, 351. 24, 369.; nemo a calamitatibus securus est

22, 12. et in omnibus locis res nobis ingratae sunt 1, 219. 2, 30. 99. 6, 47. Nullum vero est malum, quod leniri non possit 23, 581., exceptis interioribus 24, 558. Una calamitas levior est quam duae 26, 63. et unum infortunium altero majus 20, 415. aut levius est 1, 12. Infortunia non una serie sequuntur 2, 180. et vehemens calamitas mox cessat. Ut cum quolibet bono malum est 21, 572., sic in calamitate saepe commodum est 10, 128. 227. 11, 44. Saepe angustia ad locum amplum et fatigatio ad quietem ducit 10, 222. Unum enim malum saepe plura avertit 2, 102., ut febris remedium est 25, 65. et fames saepe salutaris 10, 104. Post jacturam prudentia est 2, 203. Ut omnis adversitas et voluptas cessat 22, 247. et ex laetitia ploratus oritur 10, 103. 24, 490, sic omnis moeror ad gaudium ducit 22, 251. Post calamitatem laus est 2, 202.

Cautio mali, quod ex desiderio boni oritur 1, 396. contra calamitatem multis locis et diverso modo commendatur 1, 129. 209. 303. 319. 382. 432. 2, 8. 3, 83. 192. 5, 120. 6, 12. 46. 78. 107. 7, 50. 10, 167. 13, 108. 18, 11. 91. 21, 107. 23, 244. 296. 356. 366. 24, 149. 360. Ne adversarium debilem despicias 13, 169. et contra inimicum semper paratus sis 24, 359. Salutem quaere, antequam viro, cui impar es, occurras 1, 149. Para te contra calamitatem instantem 21, 12., antequam irruit 8, 11. Cui-libet res inopinatae superveniunt 22, 108.; sed evitanda sunt pericula, antequam adsunt 1, 49. 3, 73. 24, 179. 295. Incolumitatem quaere conf. 1, 363. 24, 294.; nam incolumitas praeda est 12, 173. Quocunque modo nos defendere debemus 3, 56.; nam qui se ipsum non custodit, de eo custodiendo alii solliciti non sunt 24, 608. Ne te defendas post rem finitam! 22, 266. Cautus sis in malo, quod times 1, 433. 436., et quo majus periculum tibi instat, eo major cautio necessaria est 2, 89. Semper cogites, nullam rem tam bonam esse, in cuius propinquitate malum

non sit 24, 247. Remedium et fugam appropinquante malo quaeras 6, 64. conf 18, 42. et e periculo te liberares 20, 42. Fuga, ut e mortis periculo evadamus, excusanda est 20, 114. 23. 266. (Fuga quoque deridetur 23, 246.) Celeriter fugiendum est in re periculosa 20, 32. Dum a malo fugis 7, 42., omnes vires adhibe! 5, 54. Si quis in rem periculosam incidit, concedere debet, quod petitur, ut e periculo liberetur 24, 360.; nam malum a te depellas quocunque modo 8, 19.; 21, 28. Noxam repares 1, 9.; interdum leniter agendo noxa reparari potest 7, 164. Ne te malo exponas 3, 72. 80.; sed id transire sinas 8, 37. Ne prope ad malum accedas, sed e longinquo remedium petas 25, 20. Remedia contra calamitatem non desunt, sed debilis iis non utitur 24, 311. Socordia fugienda est 2, 67.; est enim caput ignorantiae 10, 208., et incuria est vituperanda 4, 389.; nam qui cum incuria rem agit, finem non respicit 3, 38. Ne malum parvi habeas 13, 61.; nam e parvo malo interdum maxima calamitas oritur 1, 20. 32. 13, 49. 22, 13. 14. et homo interire potest re, quae ipsi periculosa non videtur 1, 15. Repellas igitur parvum, antequam magnum evadit 28, 94. Malum per malum sanes 13, 52, 53.; nam in re dura durus agendi modus adhibendus est 1, 13. 23, 364. Si in malum incidisti, caveas, neque te securum putes 23, 110.; qui vero monitus cautionem omittit, calamitate obruitur 26, 89. Sed ne nimium caveat homo 13, 105. 24, 318. neque rem caveat, quam effugere non potest 22, 44. In pravo vicino cautio inutilis est 23, 398.

Fortitudinem ostendas in calamitatibus 3, 15. 86.; nam qui fortiter aggreditur, is hostem vincit 1, 233. 234.; et fortis est custoditus 13, 36.; sed audacia contra nobiles periculosa est 21, 186.

Contra temporis calamitates patientia uti debemus 8, 74.; ea autem est in rebus ingratissimis et calamitatibus vehementer laudanda 1, 464. 4, 13. 12, 39. 14, 42. 127. 24, 413,;

omnis enim res, quae mutari nequit, patienter ferenda est 6, 60. Patientia est clavis gaudii 14, 131. Qui ob molitiam aerumnam patienter non fert, vituperio est dignus 19, 36. et qui parvum ferre non vult malum, majus ferre debet 24, 456. Patientia est optimum contra molestias remedium 1, 457. 13, 40. et in calamitatibus reparandis diligentia adhibenda est 2, 97.

CAP. VIII.

De contento animo et aviditate.

Sapientis est paucò contentum esse et opes non colligere 6, 144.; nam quum mundum relicturi simus, non est, cur magna ob res mundanas tristitia adficiamur 27, 137. Paucò contentos esse debemus 7, 1. 88. 40, 160. 13, 30 et rebus necessariis 6, 19. 20.; nec non parte rerum necessariorum 21, 15., si totum magnasque res consequi non possumus 4, 2. 5, 42. 10, 69. 94. Quiescendum nobis est, si adtigimus quod nobis opus est 23, 101. 259. 24, 96.; et si rebus, quas alii possident, potiri non possumus, eis frui, quas possidemus 1, 402. conf. 24, 389.; nam qui satis habens majora petit, in res ingratas incidit 18, 203. 24, 373. Ne tristis sis ob rem, quae te fugit 23, 477. 24, 85. conf. 24, 357.; praecique si in ea nil boni est 23, 50. aut ob res antea amissas, quae recuperari non possunt 3, 135. In incolumitate cum victu sufficiente bona hominis sors est 25, 163. Cavendum est, ne rem absurdam et impossibilem optemus 13, 6. 21, 117.; et rebus quas optaveramus potiti, contenti esse debemus 18, 169. 28, 90. Stultitiae est tribuendum, si quis rem, quam possidet, optat 22, 120. Contentus animus divitiarum locum tenet 7, 55. 24, 305. Sed qui contentus est sordido victu, dum meliorem sibi parare potest, laudem non meretur 18, 20.

Aviditas est periculosa 1, 6. 16. et vituperanda 5, 97. 11, 20. et frustrationis ductrix 6, 134. 246. Avidus

qui eo contentus non est, quod possidet 23, 134., noxam sibi parat 15, 16., in res turpes incidit 22, 33. et interdum perit 21, 82. Avido autem res ad vitam necessariae non augentur 23, 536.

Sect. 5.

De agendi ratione erga alios.

CAP. I.

Praecipua erga alios agendi causa.

Sincerum praesta amorem Mohammedano, bonam naturam improbo 7, 89. Se pulchre gerere pulchritudini praeferendum est 3, 188. Bene autem agas erga homines, ut erga te bene agant 26, 31.; nam ut aliis facis, sic alii tibi facient 22, 113. Qui vult, ut alii ipsi diligentiam adhibeant, prius id faciat 5, 92.; nam qui erga homines prave se gerit, erga eum eodem modo agent 24, 312. 357. Prosis antea socio parum, ut postea majori commodo tibi sit 7, 144.

CAP. II.

De auxilio aliis ferendo.

Mutuum inter homines auxilium commendatur 20, 22. 27, 134.; nam frater consolandus est 16, 9. Auxilium ei feras, qui rei perficiendae ob virium defectum impar est 10, 98. Da homini dolenti rem necessariam, ut tranquillus, sit 10, 29. Eum adjuves, qui tibi utilis esse potest 13, 16., ut tibi quoque auxilio sit 6, 14. 15, 18. 22, 121.; sed turpe est nonnisi tamdiu auxilium ferre, quamdiu secunda fortuna quis utitur 28, 27. Desiderio opem rogantis satisfac, antequam auxilium tuum imploravit 23, 371. Consilium occasione elapsa datum nihili est 13, 5. Si modo perfecto adjuvare non potes, aliquo modo adjuva 1, 395.;

nam infelici omne auxilium gratum est 1, 478. 479. Si rem, quam alter a te petit, perficere non potes, statim denegare praestat 12, 7. Vota sola in calamitatibus inutilia sunt 26, 66. et verba sola non sufficiunt 5, 96. Qui tempore penuriae frumentum non vendit, diris devotus est 5, 207. Sed ne quis ignoranti auxilium praestet 24, 408. aut pauperi qui in vitiis perseverat, fieri enim potest, ut hic paupertate corrigatur 18, 74. Contra alium ab eo auxilium ne petas, cui cum illo major amicitia est quam tecum 23, 359. Eum sinas, qui opem ferre non potest, eidem periculo, quam tu, expositus 28, 1. A noxa, quam sibi ipsi infert, alterum defendere non potes 24, 40.

Alios a malo depellere 18 122 et monere debemus 23, 360., nam qui bonum indicat, ei similis est, qui id peregit 8, 22. Gaudium ob alienum malum vilitati tribuitur 13, 65. Qui autem adhortationes tuas rejicit, eum fugias 1, 231. 8, 24. 23, 88. et qui consulto errat, eum in viam rectam dirigere ne velis 1, 328. Sed quum monitum fidum ingratum sit 20, 49., cave, ne verbis tuis laedas 10, 156. conf. 23, 399. Ne in hominum coetu monitum des 25, 170. aut in monitis modum excedas, nam ita suspectus fies 1, 341. 3, 23. 12, 66. Ne virum rem, quam scit, docere velis 23, 609; neque eum vituperes, in quo amor et virtus non est 27, 29.

CAP. III.

De mutua hominum consuetudine.

Separata ab hominibus vita commendatur 2, 181. conf. 24, 266. In consuetudine hominum cautio sit 16, 30. Stultum est, se aliis immiscere, quorum neque finem neque agendi rationem novimus 28, 25. Utile igitur est homines nosse 2, 13. et qui hominis conditionem cognoscere vult, ad ejus familiam se convertat 22, 146.; sed ne hominum

originem scruteris, nam eodem modo erga te agent 24, 407. Repudiandus est is, qui nobis non bene notus est 24, 145. et qui te non vult, eum tu ne velis 24, 524. Homines non consentientes separandi sunt 7, 206. Duos viros sibi contrarios uno loco ne conjungas 23, 365., nam consensus inter homines utilissimus est 23, 8. Relinque eum, qui modum in re excedit 12, 29.; et sine eum, qui in agendo suo tantum comodo inservit 7, 62. Viri turpis et pravi consuetudinem fugias 3, 57. 7, 66. 25, 16. 26, 78. Socius pravus semper nobis noxius est 24, 26.; nam qui lupus non est, eum lupi vorant 24, 463.; solitudo igitur melior est quam socius pravus 36, 33. Non-nisi in factis probis cum hominibus societatem inite, in vituperandis vos separate! 7, 51. 22, 127. Societatem ejus, cui fides non est, fugias 24, 133. et bonum ejus caveas, in quo majora mala sunt 5, 58. Ne cum stulto societatem ineas 10, 130.; alienatio ab ignorante conjunctio cum prudente est 24, 527. Qui genti se immiscet, ejus mores imitari debet 24, 296. Caeterorum agendi rationem sequere! 3, 42. Nimium quoque in hominum consuetudine evites, ne pravos socios acquiras 20, 50. et raro visita, ut amore crescas 11, 12. conf. 1, 400. Interdum vitiorum, quae aliis sunt, rationem non habere debemus 6, 112. Parva vitia in aliis videre et magna in se negligere vituperandum est 22, 110. Qui autem vitium in altero quaerit, id inveniet 34, 575. Ne de hominibus bonam semper opinionem habeas, nam falleris 6, 135.

CAP. IV.

De justitia, acquitate et injustitia.

Justus est, qui sibi praestanda praestat 1, 199. et alteri tam benefacta quam malefacta aequali ratione pensat

5, 61. 115. 27, 122. Tanta cuique dare debemus, quanta meret 3, 60. et prout quis erga te agit, sic erga eum agas! 23, 84. Ita agendum est, ut malum eos attingat, qui id meruere 23, 228. Se ostendit quoque justitia in eo defendendo, quod defendere debemus 1, 74. et justitia postulat, ut excusatio audiat 23, 136., fieri enim potest, ut condemnemus hominem, quod ejus excusationem non audivimus 10, 61. Injustitia nobis noxia est 16, 5. 24, 460. Ne injuste contra eum agas, cujus vindicta timenda est! 23, 319. Qui pensare omittit 3, 181. et minus facit, quam debet 2, 214. aut de jure aliis aliquid detrahit 18, 32., tum modum justum in rebus excedit, injustus est appellandus 11, 46. 47. 18, 129. conf. 12, 76. Aequus igitur sis in eo, quod postulas 1, 449.; nam ab homine nonnisi id postulandum est, quod perficere potest 23, 535. conf. 12, 104. 24, 185. et 23, 302. Onus gravius nonnisi valentibus imponitur 1, 386. Ne igitur ei, qui magnum onus portat, parvam rem addas 1, 79., aut injuste punias 1, 403., nam poena secundum criminis rationem esse debet 25, 173., et retributio injusta vituperio est digna 5, 129. Prudentis igitur est, in puniendo non festinare 3, 17. 106. Injustitia multis locis tanquam homini periculosa tum in hoc tum in altero mundo describitur et vituperatur 1, 210. 279. 2, 129. 17, 5. 23, 358. 450. 24, 313. Ne ad malum inferendum properes, 1. 171. 291. 18, 141., nam qui noxam aliis inferre cupit, saepe in interitum irruit 10, 230. conf. 24, 256. Ne rei amore seductus fratri debitum deneges 13, 39.; sed ei, qui minus accepit, quam meretur, adde! 3, 60. Injustitia excusatione minus digna est, quam avaritia 13, 42. et lenia verba injustitiam non minuunt 22, 307. Maxime vituperanda est injustitia erga inferiorem, qui se defendere nequit 1, 285. 24, 352. et erga propinquum 17, 35. aut debilem 16, 45. Quod aliis fecisti, si idem tibi faciunt, patienter ferendum est 23, 481. Sed injuriam tibi illatam vindicare debes 22, 105. 23, 342., nam ea patienter ferenda

non est 10, 121. Qui se vindicavit, aequitatem non deseruit 23, 208.

CAP. V.

De fide in promissis.

Fides in promissis Deo grata est 26, 68. Promissa necessario perficienda sunt 26, 135. 18, 116. 25, 6., nam promissis non satisfacere 1, 111. 269. 12, 81. 13, 102. 23, 60. 26, 72. et fiduciam in nobis positam fallere turpe est 18, 9. Ne igitur quis promissa faciat, quae complere non potest! 4, 11. Qui fidem datam fefellit, ei postea fides habenda non est 22, 66. Promissa, quae non implentur, vituperio sunt digna 23, 400. 458. 28, 44.

CAP. VI.

De fraude, dolo, astutia.

Si homines decipis, Deus te punibit 1, 260. Vituperandus est, qui dissimulatione in agendo alios decipere studet 3, 137. 6, 57. Dolus in hominum consortio condemnatur, quippe qui et alios erga nos ad perfidiam impellit 24, 249. conf. 3, 125. 20, 30. 28, 99.; astutia vero et calliditas commendantur conf. 1, 136. 207. 2, 76. 6, 28. 240. 15, 1. 22, 315. Astutiae vero est, non adhibere astutiam 24, 593. Contra inopinatum insultum 23, 395. et ut rem necessario peragendam evitemus, astutia inutilis est 10, 97.

CAP. VII.

De mercatura et rebus cum ea conjunctis.

In negotiis mercatoriis tanquam peregrinos se gerant

homines 3, 165. Rei vitia celanda sunt 7, 11. Pretium rei venditae pactum augere, stulti est 11, 16. Qui rem vilem re vili data emit, is deceptus domum redit 24, 479. Cautionem in emendare 5, 210. et in mercis vitii cognoscendis prudentiam adhibe, ut iterum vendi possit 1, 367; intuitus autem veracior est quam vox 23, 264. 562. Si pannorum venditor pannum vituperat, eum ipsi necessarium esse scito! 1, 447. Pretium ante mercem traditam ne solvas! 12, 167. Si vendere vis, mercis praestantiam expone! 3, 136. Vende quoque mercem primum quaerenti 2, 184, nam prompta venditio praeferenda est 7, 156. Venditio autem pro pecunia parata melior est, quam summa cum solvendi mora 14, 123. et pars diminuta pretii melior est quam lucrum tardum 26, 128.; mora enim in solvendo oblivio est 25, 172. Ne pecuniam paratam pro debito vendas! 23, 638. Debitor autem urgendus est 7, 40.

CAP. VIII.

De duritie, asperitate, lenitate, comitate, mansuetudine.

Qui levibus remediis non corrigitur, in eum dura adhibe 24, 487. 516. 574., ut molestiis ab agendi ratione retineatur 11, 19. Vilem dure tractes, nam commodo tibi erit 6, 24. Pravum vilemque opprimas, ne tibi noxam inferat 5, 47. 6, 44. Pravo in agendo praevenias! 7, 143. Tardum et segnem incitando propelle 25, 92., nam humiles per timorem instigantur 12, 152. et viles per durum agendi modum ad consensum commoventur 17, 1. Durities honoratum vilem saepe reddit 10, 146. Ne autem duriter tractes eum, qui victum quotidianum petit 23, 602. et qui potentia gaudens nonnisi debilibus adversatur, vituperandus est 9, 44. Asperitas est infelicitas 10, 112. et austeritas non laudatur 21, 5. sed hilaris vultus commendatur 2, 206. Attamen vero asperitas in rebus consequendis interdum uti-

lis est 23, 216. Morum lenitate opes acquiruntur 23, 464. conf. 268. Qui nos adit eum lenibus verbis excipere debemus 24, 5. Ferre debemus virum, in quo vitia sunt, si in eo amor erga nos remansit 16, 1. Peccatis dare veniam generosi est 18, 170. et condonare debet, qui rebus positus est 7, 48. 24, 132. Virtute praeditis leviora peccata condonanda sunt 21, 109. Ne vitia hominis detegas, nam is tua deteget 12, 47; sed interdum condonatio debilitas est 2, 191. Objurga antequam punis 18, 141. Benignitas et comitas laudantur 10, 154. 24, 534. 25, 73. 93., nam comitas columen vitae et fulcrum consortii est 24, 194. Hilaris vultus donum est fratribus datum 2, 206. Mansuetudo modo laudatur, modo vituperatur 2, 192. 6, 112. 24, 24; sed ne erga vilem mansuetudine utaris! 23, 163.

CAP. IX.

De generositate, liberalitate, beneficentia.

Generositas laudatur 22, 318, nam generoso tota terra patet 20, 46. Liberalis autem sis conf. 6, 88., ut alii erga te liberales sint 12, 42. Beneficentia commendatur 1, 36. 8, 31. 13, 69., nam cum beneficentia lucrum est 6, 141. 10, 66. 13, 69. 16, 35. 22, 117. Beneficus igitur sis 1, 36., nam qui opes erogat, pudorem non concipit 24, 332, dum commeatum relinquere inutile est 23, 416. Beneficium, quod damus, quasi tributum ab opulentia et dignitate nobis impositum 11, 43. 50. et debitum est 1, 472. Beneficia conferre a calamitatibus tuetur 14, 77., nam beneficio remuneratio erit 23, 442. 633. Beneficiis alios in servitutem redige! 25, 177. conf. 19, 16. Ex beneficiis gratiae laudesque nobis proveniunt 24, 511. conf. 1, 259. et dona dare debemus, ut negotia facilia reddantur 2, 103. Dono parvo iram sedare potes 1, 7. et dono favorem tibi conciliare 18, 206. Qui sibi benefacit, ne alium vituperet 1, 107. In

nobilem beneficia conferas 23, 154. Ne sis beneficus in eum, qui beneficiis haud eget 1, 28. 28, 129, aut in vilem 3, 127. 12, 25. et indignum 20, 73. 23, 297. 438. Pravum, cui benefecisti, cave! 3, 127. 12, 25. Ne alteri beneficia exprobres 23, 436. 24, 165. neque eorum mentionem facias 1, 97. Iteratio in beneficiis dandis majori laude digna est 18, 160; abrumpere beneficia, quae quis in alios conferre consuevit, turpe habetur 24, 3. Excusatio in hospitio vituperatur 18, 144. Beneficium quod damus, oportet sit perfectum 3, 62., quo alteri perfectum commodum paretur 3, 6., conf. 1. 356. Ne alteri pravam res des 24, 481. aut rem, quam possidet 28, 129. aut nonnisi res tibi superfluas 1, 161. aut donum parvum, e quo alter utilitatem capere non potest 24, 1. Majori vituperio dignus est, qui cunctans vilem rem dat 6, 52. Justo quoque tempore beneficium conferatur, nam tale plures res aequat 24, 576. Qui in vivum beneficia non confert, sed mortuum deflet, laudandus non est 23, 87. Ne in dando cuncteris; sed ante necessitatem des 25, 157. et opem rogantis desiderio satisfac, antequam te imploravit 20, 371. Qui personae propiores sunt, majora dona postulant 2, 135. Ab avaro donum parvum accipias 7, 2. 146., nam gratum nobis est 8, 38. et pro praeda habendum 7, 1. Liberalitate notum adire debes 25, 50; nam qui a vili beneficia petit, vituperandus est 20, 33. 21, 47. Ne spem beneficiorum abjicias! 18, 183.

CAP. X.

De avaritia.

Avarus laudem non acquirit 23, 484., nam turpe est accipere velle et non dare 3, 113. 28, 61. conf. 20, 30. schol. et 23, 41. Avarus nullum commodum ex opibus suis capit 26, 32. et contentus non est 10, 53. Avaritia inutilis est, quum aut infortunia aut haeres opes eripiant 2, 189.

20, 48. Avaritiam igitur fuge! 25, 60. Avaritia, quatenus austeritas conjuncta est, maximo vituperio digna putatur 22, 103. Avarus qui aliorum quoque res ad se rapere studet, maxime vituperandus est 2, 81. Maxima avaritia est, si quis et alios avaros esse vult 6, 108. Avarus autem, qui nonnisi coactus in alios beneficia confert, laudem non meretur 13, 75. Denique excusatio tanquam avaritiae pars vituperanda censetur 18, 145. 168. 21, 4. 23, 340.

CAP. XI.

De gratitudine et ingratitude.

Gratus erga alios animus eorumque laus, nobiles nos esse probat 6, 49., nam remuneratio nonnisi ab eo, in quo virtus est, exspectari potest 1, 77. Beneficia beneficiis 12, 22. et merita aequalibus pensanda sunt 3, 170. Dei beneficia gratis nobis conservanda sunt 21, 153. et qui hominibus gratias non agit, erga Deum ingratus est 23, 627. Qui facile ab hominibus accipit res, solvendi vero tempus differt, vituperandus est 1, 157. Saepe autem is, in quem multa beneficia contulisti, pauca ea esse putat 10, 169. et ingratus nocere vult 10, 114. et vituperat ipsi benefacientem 18, 130. 22, 150. 23, 92. Ne autem beneficium vituperes 13, 46. aut de eo, qui tibi benefecerit, male loquaris 23, 270. Ingratitudo vituperanda est 7, 22. 22, 177. Ingrato qui benefecit, gratias non accipiet 22, 61.

CAP. XII.

De falsa gloriatione, arrogantia, superbia, impudentia.

Amor sui homini odium gignit 4, 16., nam admiratione sui plenus semper iratus est 24, 582; vituperanda igitur est admiratio sui 16, 11. Falso glorians et falsa gloriatio de-

scribitur, vituperatur et deridetur 1, 201. 380. 2, 55, 22, 38, 55. 27, 70. 28, 161. Viles, quas non possident, res gloriantur 18, 199. conf. 20, 40. Arrogantia multis locis et describitur et vituperatur 1, 250. 2, 212. 5, 101. 6, 3. 7, 12. 13. 10, 202. 16, 32. 18, 6. 161. 198. 21, 189. 23, 38. 159. Monemur, ne arrogantes sed originis nostrae memores simus 2, 118. Qui beneficium, quod non suum est, sibi arrogat, vituperandus habetur 2, 38, nam externa species non sufficit, ut nobis rem arrogemus 23, 556. Ne scientiam tibi arroges, ut invidiam a te depellas 3, 183. Vituperandus quoque est, qui laudari cupit, quamvis nemini benefecit 28, 107. Loco tibi conveniente sed eas! 5, 212. Qui viros praestantissimos imitatur, quum vir nullius pretii sit, vituperio dignus est 12, 31. Retromane potius, ut ampliore locum occupes! 26, 64. Vilis est habendus, qui, si parva res conceditur, magnam sibi arrogat 5, 213. Superbia vituperatur conf. 9, 72. 15, 28. 21, 63. 22, 145. Qui se nimium extollit, interire potest 1, 431. Se submittere, quum res postulat, viro res conveniens est 7, 168. et se negligentem ostendere, decus nobilitatis est 14, 54. Superbia impotentis maximo vituperio digna habetur 1, 50. Superbus laudem non meretur 28, 85.; sed odium contra se excitat 22, 313, Hanc ob causam nocet 18, 286. et periculosissima est 24, 356, nam pessimus incedendi modus elatior est 24, 370. Ne ullum ob externam ejus conditionem despicias! 7, 90. Humilitas est laudanda et utilis 3, 184. 190. Insolentia inde orta, quod aliquis dives factus est, vituperatur 1, 237. 2, 96. Pudor vero viri alieno loco debilitas est 6, 238. 243. Impudentia (conf. 27, 38.) quodammodo utilis est 14, 122.; nihilominus modestia quae nobiles nos reddere potest 3, 190. et laudatur 3, 184. et commendatur 5, 211.

CAP. XIII.

De amore, amicitiaque.

*Amor contemnus esse dicitur 27, 31. et caecos nos reddit 1, 401. 6, 22. 25. Non emitur 6, 252. et non per-
mittit, ut eligamus 1, 481; sed in nos cadit 26, 11. Amato
primo est 24, 552. et ex absentia oritur 27, 127. et vitu-
perio deletur 24, 556. In amore per intercedentem orto nil
boni est 23, 592. Amor parentum est propinquitas filiorum
24, 570. Sincere amans se ipsum pro altero perdit 24,
375; sincerum igitur amorem frater vult 1, 355.; praesta
igitur sincerum amorem 7, 89. In amore qui multum mu-
tabilis est, dignus habetur, qui vituperetur 13, 107. In sen-
e juvenilis amor vituperatur 12, 79. 14, 2. Lenitas in amore
commendatur, ne omnino nos occupet 23, 308. Homines inter
se amorem amicitiamque colant! 15, 33. Sunt, qui amicitiam
ostendant; sed animo iram odiumque occultant 6, 27. conf.
12, 102. 24, 358., qui sinceram amicitiam simulent, sed
noxam inferre cogitant 1, 198. 5, 16., nam saepe amicus
ob ignorantiam paratur non ob bonam intentionem 10,
218. Amicus noster non est, quem studio ac molestia con-
tentum reddere debemus 1, 70. conf. 7, 173.; sed qui ve-
rax et sincerus in nos est 1, 68. et solatium nobis adfert
1, 362. Amicus est, qui in infortunio te non deserit 1, 245.
et te aliis praefert 1, 167. Legatus pravus amicitiam cor-
rumpit 12, 164. Duos amicos intimos ne separe! 23,
369. 631.*

CAP. XIV.

De ira, odio, inimicitia, invidia.

Ira tanquam inutilis et noxia describitur 24, 29.; mi-
tiganda igitur est 27, 112.; efficit enim, ut contenti non

simus 23, 469. et intelligentiam perdit 19, 24. conf. 1, 215. Aviditas et ira caput peccatorum est 10, 207. Ira stulti in verbis, prudentis in factis est 19, 68. Potestas iram amovet et iratus quum dormit, ira abit 25, 53. Irae tuae ne obedias! 23, 461. 24, 449. Qui ob nil irascitur, is nihili contentus est 24, 472. Ira inutilis evitanda est 19, 2. Nounisi in ira perseverare debemus, si ad rem consequendam, quae nobis debetur, utilis est 3, 119. Ne ira injusti affligaris! 23, 291. Mitis homo verba turpia se non audire simulat 3, 133. conf. 143. Lenitas autem animi atque tranquillitas quum sit prudentiae columna, commendanda est 8, 69. 10, 112. Odium leve sit! 2, 116. Odium erga homines occultare debemus 1, 274. In inimicitia odioque paucum non est 23, 630. Inimicitia mutua genti nocet 24, 205, nam inimicitia homines dispersi sunt 20, 25 et cui multi inimici sunt, is ut prosternatur, exspectet 24, 600. Inimicitia clandestina vituperio est digna 5, 90. Ne contra fortunatum inimicitiam geras 24, 467. Invidia inutilis 22, 311. 23, 191 et nobis noxia est 2, 179. 6, 239. 242. 258. 259. 28, 154, ne igitur homini bonorum, quae ei dantur, invid eas 23, 432. Ne te inferiori invid eas! 24, 515. Invidos benigne tracta! 24, 451.

Sect. 6.

De agendi ratione erga socios, vicinos, clientes, hospites et amicos, inimicos, hostes, propinquos et cognatos, gentem, familiam, regem, dominum subditumque.

CAP. I.

De agendi ratione erga socios, vicinos, clientes, hospites.

Cum sociis consentire debemus 1, 441. conf. 443, nam

cum iis nobis vivendum est 1, 282. Qui inter se dissentiunt, tanquam socii conjungendi non sunt 23, 539. Ne socium e pravis parentibus ortum tibi eligas 23, 334, neque cum iis societatem ineas, qui tibi dissimiles sunt 23, 483, nam e sociis vir cognosci potest 28, 159. Inter socios caveas 23, 324 et socii pravi semper noxii sunt 24, 26. Socium contentum reddas! 24, 178. Ne te durum geras contra eum, cujus societas a te inita est! 1, 350. Qui opem non fert sociis, vituperio dignus est 6, 126. Qui tibi magis nocet, quam prodest, relinquendus est 25, 80.

Vicinus qui sit, antequam domum emis, vide 5, 88 et domum custodi ab eo, qui tecum habitat! 6, 114. Pulchra erga vicinos agendi ratio laudatur 23, 439. Dona des vicino tuo propinquo 27, 97. et proximum vicinum custodias! 5, 99. Ne vicini estote; sed visitatum vos venite! 3, 163.

Clientem custodire debemus et si nos adfligit 24, 339.; frustrari eos, qui in clientela nostra sunt, dum aliis donamus, vituperandum est 7, 33.

Hospes a te laute excipiendus est, etsi ipse inopia labores 2, 72., tu autem ne diu apud hospitem commoreris! 23, 193.

CAP. II.

De agendi ratione erga amicos, inimicos, hostes.

Amicos multos tibi para 22, 105, antequam tibi necessarij sunt 3, 129, nam in calamitatibus fratres desiderantur 27, 173. Cui multi sunt amici, is potens et honoratus est 24, 268 et opes potentiaque amici morte deminuantur 1, 81. Ex amico, quo utitur, vir cognoscitur 24, 87. Fugas eum, cujus amicitia sincera non est 7, 31.; sed fratri ingenuo fiduciam habe 1, 225. et qui tibi fraterno animo deditus est, ei deditus sis! 1, 212. Fraternalis amoris of-

flicium praestare debemus 1, 362. 13, 39. et conditionibus inter fratres factis satisfacere 13, 60. Fratrem honora 1, 64.; sed veteri fratri laudem impertire indignum est 1, 460. Adjuva eum omni modo 18, 124. 25, 14. et solatio erige! 16, 3. 19. Summo cum periculo amicum defende 6, 61. eumque injuria laesum et si tibi odio venit, vindica! 6, 86. In calamitate frater cognoscitur 18, 175. Amicis nonnihil concedendum est 21, 118. 24, 276. Lenis sis in fratrem! 1, 63. Fratrum malefacta oblivisci debemus 3, 128., nam fratrum objurgatio melior est quam defectus 13, 103. 24, 365. Amicus quum in omnibus rebus tibi placere non possit, eum patienter feras oportet 24, 276. Si fratrum in te animum mutatum vides, hujusce rei excusationem quaeras, ut animus tuus irâ liber et tranquillus sit 24, 381. Perfer amici peccatum unum, cujus tu multas virtutes noscis! 1, 281. Ne fastidiosum te geras erga amicum 23, 433, nam fastidium impedit, quominus amicos habeamus 23, 469. Qui amico importunus est, is inimico suo levis est 24, 139. Puni fratrem ob primum errorem, quem in sermone commisit 7, 67; sed ne amicum dedecore adicias 24, 330 et fratrem calumniis ne laedas! 3, 96. Sequaris consilium eorum, qui tibi vere amici sunt, etsi tibi ingratum est 1, 106, nam fidorum monita audire debemus 12, 96 et inobedientia erga amicum poenitentiam gignit 23, 26. Amicis tuis vilem rem dono ne mittas! 23, 474. Fraus amici turpitudine est 19, 75. conf. 28, 38. 64.

Amicorum ingratitude injusta est 22, 19. Fieri potest, ut ex amico inimicus fiat 21, 40. Fortunae autem viri tribuendum est, quod ejus adversarius prudens est 24, 536. Ne inimicum negligens dormias! 24, 543. Sis erga inimicos dissimulator! 1, 384. Sinceritate in agendo hostis a te repellendus est, non minis vanis 14, 30. 15, 29. Qui cum altero modo ipsi conveniente dimicat, injustus non est 21, 38. Hostem praevenias 10, 113. aliosque, qui ignominiam nobis inferre cupiunt 2, 78; sed caedes dolo facta a lege

Mohammedica interdicta est 21, 68. Hostibus malum inferre debemus 28, 14.; sed ne robore et armis praestantiorum te aggrediaris 6, 101 aut experientiis probatum experiaris, poenitentiam enim ages 24, 518. Incursio in terram hostilem commendatur 19, 77; quod si vero homo infestus se submitit, eo abstinendum est 1, 53.

CAP. III.

De agendi ratione erga cognatos, propinquos, gentem, familiam.

Cognatio sine amore inutilis est 17, 15., nam si cognatus tibi utilis non est, idem est ac si cognatus non sit 2, 65. Cognatus cognato auxilium fert 1, 165. et si ei inimicus est 23, 282. 283. Cognatio autem propior remotiori in concedendis rebus praefenda est 8, 41.

Propinquo auxilium fer et si eum odio habes 3, 29, nam propinquum tueri debes 6, 35. Propinqui sibi mutuum auxilium ferunt 24, 323. et vir non nisi per propinquos cum ipso junctos potens est 23, 81. Propinqui estote cum amore, sed ne in propinquitate fiduciam ponite 3, 164., nam propinqui tibi debitum auxilium non semper praestant 10, 119. et si gens de regno pugnat, propinquitatis vincula rumpuntur 24, 320. Propinquorum injustitia magis laedit, quam gladii ictus 17, 35, ne igitur propinquos viros familiamque parvi habeas 24, 260. Beneficia in propinquos conferre debemus 11, 23, nam propinquos negligere et in peregrinos beneficia conferre, vituperio dignum est 19, 32. In propinquorum nobis ingrata agendi ratione patientia utendum est 18, 55.

Qui contra gentem suam injustus est 18, 46 et qui genti suae noxam infert, vituperandus est 10, 139. Ne contra gentem tuam injustus sis 26, 48.; sed ejus res ne-

cessarias perficias! 24, 213. Talem autem te gere, ut te metuat! 18, 104.

Familiae jura defendere debemus 4, 5. Generosus omnimodo familiam contra mala defendit 20, 17, nam tuus est nasus et si amputatus est 24, 261. Pulcher in familia conversandi modus laudatur 22, 25 et optimus is est, qui erga familiam optimus est 7, 92. Familiare excuses, si minus faciunt, quam debent 1, 51. 10, 52. 28, 72. et a familia in calamitate auxilium petas! 1, 61. 6, 235. Bonis moribus familiam instruas! 25, 368. Uxores defendere debemus 23, 397; omnem vero rem vir patienter ferre potest excepta uxorum suarum mentione 2, 10. Infanti matris amor non decet 23, 314, nam matri filius placet, etsi turpis est 21, 25. Stultissimus quisque filium suum amat 22, 67. Filii optima viri arma sunt 7, 60 et qui filios non habet, is gloria caret 24, 459. Filio semper est desiderium beneficiorum matris 27, 52. Similitudo cum patre conveniens est 24, 274, nam ramo radicis natura est 10, 111. 20, 45. Cura atque diligentia in custodiendo puero adhibenda est 8, 7. Puer educandus est 8, 29. Qui filios suos bene instruit, invidos ad iram excitat 24, 442. Inobsequentia filiorum erga parentes vituperio est digna 3, 50. 18, 50. 21, 155. conf. 22, 209. Puellas recens natas occidere beneficium est 3, 6.

CAP. IV.

De agendi ratione erga regem, dominum, subditumque.

Qui rei praefectus suae verae dignitatis rationem non habens inter gentem praecellere vult, vituperatur 24, 390. Ob diversam naturam homines necesse est gradu et dignitate inter se sint distincti 23, 247, ut sint aut jubentes aut obediens, nam aequales perirent 25, 43; dominium autem cum hominum multitudine est 28, 47, et homines cum

qui vicit 25, 166. et regum religionem sequuntur 25, 171. Qui bene interdicenti obsequium non praestat, noxam inde capiet 12, 80 et inobedientia erga principem (conf. 7, 16.) vituperanda est 23, 440. Praefectis obedire debemus 16, 95; sed qui te subjugat, major te sit 15, 22. Adora simium pravum tempore suo 12, 181; nam rex injustus melior est, quam bellum civile quod durat 12, 153. Caveas igitur rebellionem turbasque 1, 327; sed ne tyranno perfidoque obedias! 24, 258. 259. Qui fame laborat, tumultum excitat 24, 502; sed severitatis exempla in inobsequentem edenda sunt, ut caeteri deterreantur 18, 109. Homo si mandatum perficere recusat, majori re imposita cogendus est 1, 75. 7, 145. Difficile est tempore haud conveniente principatum exercere 14, 70. Cui rex benefacit, eum diabolus amittit 24, 531; nihilominus vero a principe securus sis, si ejus Vezirus te odio habet 23, 624.

Dure agere contra servum vilis est 3, 187; sed servum fratris loco ne habeas! 23, 251. 480. Servus baculo percutitur et in libero vituperium sufficit 18, 66. Serva ubique negotium invenit 1, 45.; sed cum serva secretum ne communices 23, 285 neque joceris 23, 286.

Sect. 7.

De sermone ejusque varils modis.

CAP. I.

General.

Sermonis facultatem rem maximi momenti Arabes habent 24, 210 et eloquentiae vim maximam esse dicunt 1, 1. Verbum gratiam tum eripit 10, 107, tum conciliat 10, 141. 14, 38. Sermo noxius esse potest 1, 35 et linguae caespitatio perniciosior est, quam pedis 18, 146. Verbum in-

terdum durius est, quam vehemens impetus 10, 19 et saepe uestionis signum relinquit 10, 165. Confossio linguae ad cor penetrat 16, 23 et una voce saepe bellum accensum fuit 10, 220. Periculosum esse sermonem indicaturi dicunt: lingua collum amputat 1, 218. 10, 118 et carcere dignissima est 24, 4. Verbum ad nos non revertitur 23, 396.; quapropter cautio in loquendo necessaria est 13, 77. 23, 396. 24, 4. Linguam cohibere debemus 24, 347, proferre enim potest tam malum quam bonum 23, 83. Ne linguae obsequium praestes 16, 86.; sed ejus, quod loquaris, rationem habeas. Sermonis initium pravam vituperatur 2, 112. Sermo brevis sit! 21, 58. Multa quae quis facit verba, vituperantur, quum fieri possit, ut absurda sint 7, 58. 10, 116. 23, 313. 24, 254. 291. Generoso multis verbis rem exponere opus non est 18, 156. Generoso multis verbis ne sis molestus! 10, 42. Ingenuo quoque signum nutu factum sufficit 6, 227. Multa verba, quorum major pars nihili est, vituperantur 24, 245, nec non sermo inutilis 22, 278, nam qui vanum profert, in apparente et occulto haesitat 23, 573. Vituperanda quoque sunt verba pulchra, quae his contraria facta turpia sequuntur 6, 103. 12, 45. 13, 95. 20, 118. 24, 222. 25, 158. Ne igitur laudes rem, dum nemo laudem tuam curat 24, 348. Obscurus sermo 9, 81 et indistinctus, ut intelligi nequeat, vituperatur 6, 42. conf. 6, 65. Delirans in sermone 7, 84 et duas res dissimiles comparans 3, 69 aut discrepantes conjungens vituperio dignus est 3, 89. Ne dubium cum certo misceas! 23, 468. Male audienti et non intelligenti rem pluries dicas! 6, 6. Ne quis de rebus ipsum non spectantibus loquatur 18, 17 aut loco alieno se excuset 1, 160. Excusatio nimia non probatur, fieri enim potest, ut, qui excusationem tuam audiat, crimen tuum non audiverit 9, 56. Ne te de vitio, quod alii in te esse nesciunt, excusa! 10, 56. Qui tecum non consentit, eum ne edoceas 23, 645 aut eum, cui id opus non est 19, 9. Si te doctiorem docere vis, vi-

tuperationem mereris 22, 45. Jocus a serio regnari debet 6, 115. Jocus et lascivia alieno loco vituperandi sunt 23, 25. Qui joco semper indulget, is desiderio non potitur 24, 477. Jocus verecundiam tollit 24, 166. 167, ne igitur cum nobili aut vili joceris! 23, 418. conf. 23, 25. In joco interdum serium est 5, 75. 10, 217.

CAP. II.

De veritate et mendacio.

§. 1. De veritate. Veritas clara est 6, 85, ut si quis de veritate, num veritas sit, dubitat, hoc ignorantiae tribuendum sit 12, 93. Omnium dictorum est optimum 6, 250 et maximam vim habet 12, 93. In ipsis quoque ingratissimis rebus erga alios veraces esse debemus 12, 63., licet interdum nocet 14, 80. Qui verax erga nos est, is nos amat 14, 116., nam veritas mendacio vili praefenda est 1, 354. Veritas honorem nobis parat 14, 78. conf. 24, 306. et remedium est 22, 207. Qui eam relinquit, in periculum incurrit 24, 517. Interdum veracitate notus ad mendacium cogitur 18, 75 et in quibusdam rebus dicenti veritas nocet 14, 80. Ne dubium cum certo misceas 23, 469; sed fratri tuo purum atque immutatum nuntium feras! 25, 66. Major opinionum pars mendacia sunt 22, 123. Ne igitur quis inconsiderate loquatur 23, 118. aut rem, quam non bene cognoverit, laudet 23, 277. 311. In ipsa laude rectum modum teneat 11, 22. 24, 314, nam laus, si nimia est, audienti ingrata fit 8, 9. 13, 3.

§. 2. De mendacio. Mendacium describitur 8, 18. 23, 455. 24, 208 et vituperatur 1, 24. 2, 71. 14, 43. 23, 313. 381. 394. Mendacii finis timendus est 23, 382, etiamsi utile videtur, tamen nocet 8, 49. Mendacium morbus 22, 207 est, qui ignominiam et dedecus nobis adfert 2, 205. 14, 78. 23, 260. Mendacium etsi nos e periculo

liberat, fugiendum est 1, 354. Ne igitur mentiaris aut mendaci similem te geras 23, 419., nam mendacium, etsi utile videtur, tibi nocebit 8, 49. Cui mendacium dictum est, is nescit, quomodo mandato obsequatur 23, 394. Praesertim mendacium annosi vituperio dignum est 18, 34. Qui mendacium protulit, saltem mendacii sui ne obliviscatur! 1, 336. 22, 300. In sententiis non clare explicatis libertas a mendaciis est 1, 26. Licet mendax interdum verax est 1, 33, tamen mendaci ne fides habeatur 1, 155. conf. 1, 448. Qui scabiosos habet camelos, ei nunquam fidem habeas! 23, 390. Antequam cognita est, ne rei fidem habeas 1, 334; sed audi et non verum esse puta! 12, 180. Praetextus quoque falsus vituperatur 18, 117. 23, 341 et excusationes nimiae 1, 19 et quibus veritas non est 18, 284. conf. 24, 250. Minae, quae non peraguntur, vituperium merentur 24, 107. conf. 6, 105. 22, 14. Minas leni 10, 70. neque plus mineris, quam perficere potes! 21, 7.

CAP. III.

De sermone turpi, blanditiis, ignominiosis.

Sermo turpis vituperandus est 12, 157 eiusque rationem ne habeas 8, 44., nam verba turpia nos non audire decet 6, 16 et vir generosus turpia audire non vult 14, 33. conf. 3, 133. 6, 16. 92. Juramentum temerarium vituperio dignum est 5, 7. et juramentum falsum multum nocet 28, 105. Rixam evita 1, 236. et litigationem 1, 387. cave, nec non contentionem in disputando 8, 75, nam qui disputavit, deliravit 27, 174. Ne vero animum deprime, ut respondere non possis 23, 286. Sed adversare et tu in memoriam revocaberis! 7, 8. Sermo lenis amorem nobis conciliat 24, 528. Longitudo linguae vituperanda est 16, 90. Unum verbum patienter audi, ne plura tibi audienda sint! 24, 605. Ne auscultes, fieri enim potest, ut verba, quae tibi displiceant, audias 24, 482.

Blanditiae, ut {voti compotes fiamus, commendandae sunt 1, 44. 272 et adulatio commodo nobis est 9, 73., sed qui vili blanditur, nil nisi pravam retributionem expectare potest 5, 196. Qui vultu verbisque, non factis placere studet, vituperatur 2, 133.

Honorem virorum ne laedas 1, 309 nec alios opprobri-
adicias 24, 475 aut contumelia, nam pari modo te adficiant
23, 611. Neminem sine causa contumelia adicias! 1, 338.
Nonnisi vilem contemnas, ne ob honorem arrogans fiat
1, 30. Si vilem opprobrio adfcis, ejus reditum time! 23,
558. Vituperio amor non comparatur 24, 556 et objurga-
tionis multitudo odium gignit 22, 175. Obtrectatio inimici-
tiae fomes est 25, 89 et obtrectator, qui nonnisi aliorum
verba repetit, vituperio dignus est 14, 5. Maxime vitupe-
ratur, qui contumelias ad alios defert 26, 20. Ne hominem
vituperes, antequam res tibi omnino nota est 23, 112, ne-
que vitupera rem, quae vituperio digna non est! 21, 19. 23,
222. 349. 23, 404. Ne fratrem tuum vitupera; sed lauda
dominum, qui tibi condonavit 23, 295. Dum ipse vitiis la-
boras, neminem vituperio adicias! 7, 90. 9, 80. 12, 62.
18, 24. 133. 22, 115. 23, 279. conf. 28, 65. 78. aut alium
ob rem, qua ipse liber non es, irrideas! 22, 128. 23, 636.
Ne rem derideas! 23, 405. Ne indolem, quae tibi ipsi est,
alteri interdicere velis! 23, 420. Qui nos coram laudat et
absentes nos vituperat, vituperio dignus est 14, 72.

CAP. IV.

De silentio.

Silentium est sapientia 14, 37 et vehementer commen-
datur 7, 41. 10, 37. 118. 11, 52. 53. 18, 88. 113. 21,
166. 24, 22. 25, 91; nec vero silentium cogitatione carens
22, 174. Secretum loco depositi habendum est 12, 16, quod
servare debemus 14, 15. Cujus arcanum integrum est,
ejus publicitas integra est 24, 602. (458.)

Sect. 8.
De mulieribus.

CAP. I.

De mulieribus earumque agendi ratione.

Mulieres sunt laqueus diaboli 25, 45, viles 1, 42 et partes virorum resectae 1, 100. Mulieris animus ad stultitiam inclinatur 23, 155. Mulier stragula est, eam mollem vobis reddite! 24, 587. Mulieres generosos vincunt; sed a vilibus vincuntur 28, 110. Mulieres negligentes et lusui deditae sunt 12, 52. Virgines intactae sunt optimae conjuges 1, 292. Mulieres generosae sunt viae, quibus ad celsitudinem adscenditur 24, 192. Mulier male olens impudica est 13, 51. Mulier prava est vinculum cervicis ferreum 24, 588. Feminae nobili turpitudine in agendo contraria est 3, 11. Mulierum dedecus manet 18, 273. Turpitudine est custos mulieris 21, 185. Zelotypia mulieris excusatur 23, 155.; sed est clavis repudii 19, 64. Pudicitia 6, 106 et modestia contra corruptores 6, 233 et solitudo in domibus ad pudorem conservandum 7, 38 commendantur. Stultitia 24, 186 et audacia cum impudentia vituperantur 1, 180.

CAP. II.

De agendi ratione erga mulieres.

Peregrinas et non propinquas in matrimonium ducite! 25, 72. Caveas feminam pulchram e stirpe ignobili! 1, 126. 295. De rebus publicis cum feminis non est consultandum 24, 70. Mulieribus obsequium ne praestes! 16, 40. Qui cum feminis pudicis et noctibus litigat, injuria accusandus

est 7, 154. Ne feminas pudicas convicio laedite! 8, 76. Mulierem audacem repellas 7, 14; sed anum, quae reverentiam meretur, reverearis! 1, 344. Puellas recens natas occidere beneficium est 3, 61. Qui mulieribus omnino deditus est 28, 137. et earum vestigia semper sequitur, vituperio dignus est 3, 95. Zelotypia (quae describitur 22, 11.) modo laudatur 19, 76, modo cum ignavia conjuncta vituperatur 19, 10.

Lib. V.

De modo, quo proverbia posteris conservata, a grammaticis collecta et explicata sunt.

CAP. I.

De modo, quo proverbia conservata sunt.

Proverbia usu frequenti, quo inter homines divulgarentur, conservata et ad posteros delata esse, jam supra dixi. Poetae versus suos tanquam margaritis ornaturi proverbii utebantur. Sic proverbia in vulgi ora venientia simul cum versibus posteritati tradebantur. Nec non antiquissimis temporibus cuilibet insigni poetae relator ab Arabibus Rawi appellatus erat, qui poetae versus, ne in oblivionem adducerentur, memoriae suae mandaret conf. libr. meum inscriptum: *Darstellung der Arab. Verskunst* etc. p. 393. Poetas et veteris et recentis aevimori isti deditos fuisse, exemplis versuum multis in commentario Meidanii obviam venientium probari potest. Nonnulli inter poetas prae caeteris isti mori adhaerebant; at vero quosdam isti mori quam maxime incubuisse eo, quod uni versui interdum duo proverbia inseruerint, declaratur. conf. C. 3, 118. 6, 29, vers. et C. 16, 8. 21, 87.

Primo post Mohammedem saeculo, quo Arabes maximo cum studio omnibus rebus, quae ad Mohammedem ipsum ejusque successores spectabant, imo omnibus rebus, quae antiquitatem illustrabant, aut ad viros suae gentis pertinebant, conservandis operam dabant, proverbia, quorum magnum momentum in gentis tum interna tum externa historia non ignorarent, viri, quibus nomen *محدثون* narratores nomen est, ne in oblivionem venirent, curarunt.

Majus etiam meritum in proverbiiis conservandis grammaticis et lexicographis veteribus adjudicandum est, quos, quum in omnia, quae ad linguam bene intelligendam facerent, colligenda et explicanda incumberent, proverbiorum maximum momentum non fugit, ut iis in operibus suis locum darent.

CAP. II.

De grammaticorum operibus, in quibus Arabum proverbia collecta et explicata sunt.

Grammaticorum et lexicographorum opera partim pluribus simul rebus impleta sunt, partim nonnisi proverbiiis colligendis et explicandis inserviunt. Quae nil nisi proverbia continent, ea tum fontibus, e quibus hausta sunt, tum argumento formaeque diversa sunt. Operum pars proverbia e Corano aut e Mohammedis sermonibus derivata, ut opus Abu-Mohammedis Alhasani b. Ahbd-Alrahman Alrahmhor-mosi complectitur, pars proverbia e poetarum versibus desumta, ut opus Hamsahi b. Alhasan. Alii auctores proverbiiis quibusdam gentibus propriis, alii proverbiiis divulgatis السائرون operam dederunt, alii proverbia veteris temporis cum iis, quae Arabibus haud genuinis propria erant, conjunxerunt, alii aut unam aut alteram proverbiorum partem separatim ediderunt, alii denique nonnisi recentioris aevi proverbia in operibus suis admiserunt. Quo autem quisque grammaticus veteriore tempore vixit, eo majorem veteribus proverbiiis operam dicavit. Inveniuntur quoque recentioris aevi grammatici, qui veteribus colligendis curam atque diligentiam adhiberent. Nonnulli grammatici ex. gr. Hamsahus b. Alhasan et Mohammedes b. Habib, caeteris neglectis, nonnisi proverbiiis, in quibus adjectiva formae comparativi الفعل primum locum habent, operam navarunt. Abu-Ohbaidahus denique proverbia, quae viris aut feminis adjudicantur, in opere suo distinxisse vi-

detur, logimus enim in scholio ad proverbium C. 28, 5. „Hoc e numero وهذا من امثال النساء الا ان ابا عبيدة حكا proverbiorum est, quae feminis sunt propria; nisi quod Abu-Ohbaidahus id retulit“; ex quibus verbis sequi videtur, Abu-Ohbaidahum nonnisi proverbii, quae ad viros spectant, operam dedisse.

Finitis hisce observationibus praemittendis, ad opera ipsa enumeranda venio et sequens, quoad fieri potest, temporis ordinem, quo auctores vixerint, quae nonnisi de proverbii agunt, caeteris praemitto. Fontes autem, e quibus res praesertim hausi, hi quatuor sunt:*)

1) Opus inscriptum فهرس العلوم „Index scientiarum“ auctore Abu-l'Faradjo Mohammede b. Ishak Alwarrak nomine Ebn-Abi-Jahkub Alnadim Albaghdadi noto, quod mense Schahban anni 377 absolvit. Auctor die decimo ante finem mensis Schahban anni 385 diem obiit. Conferas primum tertii libri caput. 2) Opus omnibus notum, quod Hadji-Chalifah de libris composuit. 3) Opus طبقة الحديث „Classis nuntiorum de Mohammede“ cod. Paris. 736. 4) Opus معرفة القراء „cognitio lectorum Corani“ inscriptum. De hisce duobus nil certi habeo. Jam libri de proverbii sequuntur.

1) كتاب الامثال „Liber proverbiorum“ cujus auctor Ohbaid b. Sarijjah (عبيد بن سريه الهرمى) tempore Moahwijjahi vivens. Moahwijjahus (mort. ann. 60) ex Zanaa oppido Arabiae felicitis eum arcessivit, ut de historia antiqua, regibus Arabum Persarumque eum interrogaret. Idem imperavit, ut res ad librum componendum necessarias

*) Gratissimo animo egregium auxilium a juvenibus doctissimis D.D. Gildemeistero et Schmolderso mihi praestitum agnosco, uterque enim meo rogatu et Parisiis et Lugduni Batavorum diligentissime excerpta mecum communicavit, ut si hac in re aliquid novi attulerim, id me eorum diligentiae praesertim debere, ingenue fateor.

colligeret. Mohammedis tempus eum adtigisse; sed nil de eo retulisse narrant. Usque ad tempus Merwaní b. Alhacem vixit.

2) كتاب الامثال „Liber proverbiorum“ Auctor Zahhar b. Alahbbas صحار بن العباس ad gentem Ahbd-Alkais pertinens et parti Ohtsmanicae addictus erat. Genealogiae gnarus et orator duas vel tres de Mohammede traditiones retulisse fertur.

3) كتاب الامثال „Liber proverbiorum“ auctore viro Ihlakah b. Carim Cilabita علاقة بن كريم. Unus familiae Banu Gham بنو غام, quae pars gentis Cilab erat, pugnarum inter Arabes celebrium nuntiorumque gnarus fuisse dicitur. Usque ad tempus Jasidi b. Moahwijjah (regn. anno 60 mort. 64) vitam degebat. Liber de proverbiiis quinquaginta circiter foliis constat.

4) كتاب الامثال „Liber proverbiorum“ auctore Almofadhdhelo Dhabbita. Nomen ejus est Abu-l'Ahhbas Almofadhdhel b. Mohammed. Ad gentem Banu-Tsahlebah ben-Alsid b. Dhabbah pertinebat. Alii Abu-l'Dhabbi filium eum fuisse dicunt conf. ill. de Slane Diw. Amrul'-Kaisi p. 117. Ebn-Alcufi ei cognomen Abu-Ahbd-Alrahman dedit. Quum Ibrahimum b. Ahbd-Allah b. Hasan (anno 145) rebellantem secutus in Almanzuri (mort. 158.) potestatem cecidisset, criminis veniam accepit. Tum inter socios Mahdil, jubente Manzuro, receptus circiter 128 carmina collegit, quibus nomen المفصليات inditum est. Haec carmina alterum quoque nomen الاختيارات (electiones) habere a vero non abesse videtur. Plures praeterea libros ex. gr. كتاب الشعر, كتاب العروض, كتاب الالفاظ composuit.

5) كتاب الامثال „Liber proverbiorum“ auctore Junuso ben-Habib, qui inter socios Abu-Ahmruí b. Alahla (mort. 183.) locum habebat.

6) كتاب امثال الحميم „Liber proverbiorum Himjari-
tarum“ auctore Heschamo Alcalbi, Nomen huius viri,
genealogiae, rerum Arabicarum, pugnarum proverbiorum-
que perquam gnari Hescham b. Mohammed b. Osajeb
(اسايب) b. Bischr erat. Anno 206. obiit.

7) كتاب الامثال „Liber proverbiorum“ auctore Abu-
Ohbaidaho Mahmar b. Almotsanna lexicographo, qui natus
anno 214, anno 210 aut 211 (ex Abu-Saidi sententia
209.) diem supremum obiit. Ex verbis وفي امثال ابي
et in proverbiiis Abu-Ohbaidahi in
capite الخلف inscripto, quae in commentario ad Hariri
opus p. 139. ed. de Sacy occurrunt, Abu-Ohbaidahum
in disponendis proverbiiis argumenti rationem habuisse,
conjectare licet. Sed Abu-Ohbaidi opus quum ita con-
stitutum esse videatur, nura in Haririi commentario
ابي عبيد pro ابي عبيد legendum sit, dubitari potest.

8) كتاب الامثال „Liber proverbiorum“ auctore Alaz-
mäiho, qui natus est anno 122 aut 123, mortuus anno
216. (secundum alios 214, 215 aut 217.).

9) كتاب الامثال „Liber proverbiorum“ auctore Abu-
Ohbaido Alkasem b. Salam Alchosäi mortuo ann. 222,
aut 223 aut 224. Auctor in disponendis proverbiiis
argumenti rationem habuit conf. Harir. p. 63.

10) كتاب الامثال auctore Altaurio التوري Abu-Säih-
dus eum nomen Ahbd-Allah b. Mohammed b. Harum
gessisse, ad gentem Asad pertinuisse et Koraischitam,
quod gentis Koraisch cliens esset, cognominatum esse
dixit. Alazmäihi discipulus et Abu-Ohbaidahi relator
(راجع) erat.

11) كتاب تفسير الامثال „Liber explicationis prover-
biorum“ auctore Eha-Alahrabi mortuo anno 231 aut
230.

12) كتاب الامثال „Liber proverbiorum“ auctore Al-sijadio. Hic auctor Alazmāhi discipulus, si Abu-Sāihdo fides est, nomen Abu-Ishak Ibrahim b. Sofjan b. Sijad Abijjah (أبيد) gessit.

13) كتاب الامثال „Liber proverbiorum“ auctore Jahkubo b. Alsiccit mortuo an. 244 aut 246.

14) كتاب حكم الامثال „Liber sententiarum in proverbiiis“ auctore Ebn-Kotaibaho mortuo anno 270 aut 271. (Hujusce viri vita in beati Hamakeri specim catal. p. 3. sqq. legitur).

15) كتاب الامثال „Liber proverbiorum“ auctore Tsahlebah, cui auctore Ebn-Alcufio, nomen Ahmed b. Jahja b. Said b. Sajjar Abu-l'Ahhbas Tsahlah, auctore autem Ahbd-Allaho b. Moklah, nomen Abul'Ahhbas Ahmed. b. Jahja erat. Mortuus est anno 291.

16) كتاب الامثال „Liber proverbiorum“ auctore Nafthujaho, cujus nomen est Abu-Ahbd-Allah Ibrahim b. Mohammed b. Ahrafah (عريف) b. Solaiman b. Almoghira b. Habib b. Almohalleb b. Abi-Zofrah Alasdi. Natus anno 244 (alii dicunt anno 250.) in oppido Waseth Bagdadum incolebat, ubi anno 323 (al. 324.) vitam exspiravit. Cognomen a deformitate et fusco colore, qui cum naphia (نطف) comparatus sit, accepisse dicitur.

17) الحكم والامثال „Sententiae et proverbia“ collecta ab Abu-Mohammede Alhasan b. Ahbd-Allah Alahscari (العسكري), qui anno 382 obiit. Liber proverbia e sermonibus Mohammedis derivata continere videtur (Meidani praefat.).

18) كتاب الامثال الصادرة عن بيوت الشعر „Liber proverbiorum e versibus derivatorum“ auctore Abu-Ahbd-Allah Hamsah b. Alhosain Alizpahani, qui etiam historicus saeculo quarto vivens cum seriore tempore vi-

vente auctore ejusd. nominis confundi non debet. Composuit quoque librum inscriptum: **كتاب الأمثال على الفعل**, „Liber proverbiorum, quibus forma comparativi est“. Izpahani incola erat.

19) Proverbia e Corano collegit Abu-Ahmed-Alrahmanus Mohammed b. Hosain Alsalamī Alnisaburi, qui anno 412 obiit.

20) Idem fecit Abu-l-Hasanus Ahlī b. Mohammed Habib Almawerdi Schafeita, qui anno 450 mortuus est.

21) **سوابق الأمثال**, „Equi vincentes proverbiorum“*) i. e. proverbia praecipua auctore Djar-Allah Abu-l-Fadhl (cod. 1370. Abu-l-Kasem) Mahmūd b. Ohmar Alsamachschari, qui anno 538. obiit.

22) **كتاب الأمثال**, „Liber proverbiorum“ ab Abu-Mohammede Kasem b. Mohammed ben-Baschschar Alanbari (Anbari incola) compositus. Salamii aliorumque sociorum Alferāii (mort. 510.) et multorum lexicographorum consortio usus est. Erat historiarum studiosus **أخباري**.

23) **المستقصى في الأمثال**, „Liber brevis de proverbiiis“ eodem auctore. In proverbiiis disponendis ordinem alphabeti secutus est. Mense Ramadhano anni 499 opus absolvisse dicitur. In hujus operis, quo usi sumus, praefatione haec leguntur: **وقد عنيت في شرحها بإيراد قصصها وذكر النكت والروايات فيها والكشف عن معانيها والإنباء على مضاربها والتقاط الآيات الشواهد لها**. In interpretandis iis operam dedi, ut historias eorum adferrem et acuta eorum dicta commemorarem et referrem eorum modos legendi et sensum eorum exponerem et indicarem modos, qui-

*) In codice Lugdun. 1370. **سوابق الأمثال**, „Proverbia divulgata“ legitur.

bus adhibentur et versus, qui testimonio essent, colligerem". Hisce vero in rebus brevitati auctor studuit.

24) **مجمع الامثال** „Collectio proverbiorum“ auctore Meidanio (mort. 539.). Quum de ipso opere postea forsias dissotere in animo mihi sit, hic dixisse sufficiat, Meidanii opus a viro docto dynastiae Osmanidarum in versus transcriptum esse anno 1079., a viro Sehehab Aldinae Mohammedo b. Ahmed Alkodhai (القسامي) abbreviatum esse, tum vero sub titulo sequente editum esse.

25) **فرايد الخرايد في الامثال والحكم** „Pretiosissimae margaritae in proverbiiis et sententiis“ ab Abu-Jahkabo Josepho b. Thaher Meidanii discipulo et grammatico (mort. 532.).

26) **نجم الامثال** „Praecipua proverbia“ auctore Abu-Ahbd-Allaho Thafar (طفر) Mohammede b. Ahmed Alzakbali (mort. 565.).

27) **غرر الاقوال ودرر الامثال** „Sermonum maculae splendidae et proverbiorum uniones“ auctore Mohammede b. Abi-Djalii (cod. 1370. Alchalil) Alwathwath Alohmavi Albalchi (mort. 573.). Eptome est in usum Sultani Schah Mohammedis b. Arslan Alseldjuki in quatuor foliis (ورقات) facta. Ejusdem tituli liber auctore Abu-FHasano Ahlio b. Mohammed Albaihaki ab Hadji-Chalifah citatus est. Proverbia e Meidanii opere desumpta ordine litterarum alphabeti disposita sunt. Causam proverbii et adhibendi modum adjunxit et sensum auctor grammatico explicavit.

28) **الفلك السائر على المثل السائر** „Coelum circumversum super proverbia vulgata“ auctore Ihss-Aldino Ahbd-Alhamid b. Hebut-Allah Almadajeni, qui cognomine Abu-FHadid notus erat (mort. 655.).

29) **Schams-Aldinus Mohammedes b. Abi-Beer b.**

Kuffem Aldjustifah (mort. 751.) proverbialia e Corano collegit.

30) نزهة الناظر في المثل السائر „Deliciae ejus, qui proverbialia vulgata considerat“ auctore Abul-Ahbbaso Ahmede b. Mohammed Aldinaseri الدينسرى, qui notus erat nomine العطار poeta. (mort. 704.)

Ad haec nonnulla opera adjungo, quorum in una parte accuratior auctoris notitia careo, in altera plures simul res tractatas esse cognovi.

1) Proverbialia Sophorum auctore Mohammede b. Mohammed b. Solaiman.

2) خريدة الامثال „Margarita non [perforata] proverbiorum“.

3) كتاب الفاخر „Liber praestantis“ auctore Mofadhdheli b. Salamah (floruit circa annum 250.), quo in libro vulgata inter homines proverbialia collecta et explicata sunt.

4) مجمع الاقوال في معاني الامثال „Collectio sermonum de proverbiorum sensibus“ auctore Mohammede b. Ahbd-Alrahman b. Abi-l'Baka Ahbd-Allah b. Alhossain Albecri. Continet sex tomos. Se 'librum ex quatuor operibus collegisse et multa ex memoria addidisse dixit. In codice 1371 auctoris nomen sic scriptum est: زين الدين محمد بن الشيخ عبد الرحمن بن ابي البقا العكبري. Mortuus est auctor anno 728.

5) مجمع الاقوال في الحكم والامثال „Collectio sermonum de sententiis et proverbialibus“ auctore Alschehabo (Schehab-Aldin) Ahmede b. Ahli, qui notus cognomine Aldamamini Alsiwasi anno 835 diem obiit.

6) نزهة الانفس وروضة المجلس „Deliciae animorum et hortus consessus“ auctore Mohammede b. Ahli Alihraki. Auctor collegit ea, quibus homines utuntur non cogné-

scientes accuratum verborum sensum et proverbia, quibus homines falso modo utuntur. Addidit historias et in ordinem alphabeticum proverbia redegit.

7) **الأصقال** auctore Abu-l'Hasano Ablio h. Mahdi Aliz-pahani, quo in libro versus, sententias et proverbia auctor congressit. (Hadji-Chalifa)

8) **رفع اللباس وكشف الالتباس في ضرب المثل من القرآن**, „Sublatio vestis et remotio dubii in adhibendis proverbiiis e Corano et eorum conjunctione cum sermone“ auctore Djelal-Aldine Alsojuthi (mort. 611.). Opus inter libros, qui de jurisprudentia agunt, Hadji-Chalifahus enumeravit.

9) **وقع الاكل في ضرب المثل**, „Cuspidis casus in adhibendo proverbio eodem auctore.“

10) **قراصة الأبرار في الامثال المستخرجة من الكتاب العزيز**, „Ramenta auri piorum in proverbiiis, quae e Corano deducta sunt“ auctore Badr-Aldino Hasan b. Alkorat.

11) **كتاب الامثال المسيرة**, „Liber proverbiorum vulgarum“ auctore Ohjainaho b. Alminhal (عبيد بن المنهال)

12) **كتاب الامثال على افعال**, „Liber proverbiorum, quibus forma comparativi est“ auctore Abu-Djahfaro Mohammede b. Habib b. Omajjah b. Ahmru.

13) **تحفة الاكابر في الحكم والامثال**, „Donum nobilium in sententiis proverbiiisque“. Liber citatus est in illust. de Hammeri opere inscripto „Encyklopaed. Uebersicht etc. p. 13. Huic similis titulus legitur apud Hadji-Chalifam Nro. 2535. **تحفة الاخيار في الامثال والاشعار**, „Donum optimorum in proverbiiis versibusque.“

14) **كتاب الامثال**, „Liber proverbiorum“ auctore Abu-

*) In voce priore puncta diacritica desunt.

Mohammede Alhasane b. Ahbd-Alrahmano Alrahmhermosi“.)

15) „غاية الكمال في سواير الامثال“ Extremum perfectionis in proverbiiis vulgatis.“ auctore Scharaf-Aldino Ismaïlo Almaahrri. Opus, quod in enumerandis proverbiiis ordinem alphabeticum sequitur, maximi momenti est. Plura quam Meidanii opus proverbia complectitur et proverbia, quae littera prima alphabeti incipiunt, totum primum amplum volumen implent. Maximum mihi dolorem adtulit, quod nonnisi primus operis tomus in bibliotheca laudanensi asservatur, non enim dubito, quin reliqua operis pars maximae mihi utilitati fuisset. Magna quoque cum cura atque diligentia opus descriptum est. Quo autem tempore auctor opus composuerit, quo tempore vixerit, non habeo quod dicam, nam et nostra et amicorum opera in detegendis illis rebus frustranea erat. Eum et Samachschario et Meidanio serioreni fuisse, ex operis locis conicere licet.

Opera illa, in quibus inter alia proverbia passim occurrunt, ne lectores fatigem, omitto.

CAP. III.

De Meidanio.

Quae de Meidanio in Ebn-Chamkani opere celeberrimo invenimus, breviora sunt. Potiorem eorum partem jam Albert. Schultensius in praefatione praemissa libro

(*) Ram-Hermes nomen arab. est in provincia Khousistan situm, provincia antea nomen Ahwas ^{أهواز} gerebat. Oppidum anno 12 Hedjrae in Mohammedanorum potestatem venit. Abulf. Amb. T. 1. p. 241.

inscripto: Meidanii proverbiorum Arabic. pars p. XI. sqq. excerpit et Hamakerus beatus in Specimine catalogi p. 51. textum Arabicum cum latina versione publici juris fecit. Meidanii nomen erat Ahmed. Filius erat Mohammedis, nepos Ibrahimi et cognomen Abu-l'Fadhl Almeidani Alnisaburi gerebat. Cognomen Almeidani (Meidaniensis) a vico urbis Nisabur, Meidan (campus) Sijadi b. Ahbd-Alrahman appellato, ad cuius portam sepeliebatur, accepit. Cognomen Alnisaburi (Nisaburensis) inde ortum videtur, quod in urbe Nisabur natus esset. Sunt quoque, qui ab urbe, quam incolerent, cognomen gerebant. Abu-l'Hasani b. Wahedi, viri commentario suo de Ceramo conscripto celeberrimi, qui anno 468 Nisaburi diem obiit, intimo consortio gaudebat. Meidanius aliis quoque praceptoribus usus accuratam linguae Arabicae et lexicographiae cognitionem sibi acquisivit. Traditiones quoque de Mohammedo et ab aliis audivit et ipse alios docuit. Eum litteris elegantioribus operam dedisse ex eo concludi potest, quod titulum honorificum الاديب accepit. Sequentes duo versus ei adscribuntur:

تَنَقَّسَ صُبْحُ الشَّيْبِ فِي لَيْلٍ عَارِضِي فَقُلْتُ عَسَاءَ يَكْتَفِي بَعْدَارِي
فَلَمَّا نَشَا هَاتِبْتَهُ فَأَجَابَنِي أَبَا قَلْبٍ تَرَى صُبْحًا بِغَيْرِ نَهَارِ

Illuxit, canities Aurora in nocte genae meae et dixi: Fortasse ei gena mea sufficit. Sed quum diffusa esset, eam vituperavi, sed mihi respondit: Oh! num Aurora sine die vides? Metrum Thawil est.

Profectus aetate, ut videtur, Mercurii die, vicesimo quinto mensis Ramadhan anni 518 diem supremum obiit. Ejus filius Saihd, patris exemplum sequens doctrinae copia insignis erat. Librum inscriptum: كتاب السامي في

الاسامي „Liber alti in nominibus“ *) composuit. Meidanium plura opera composuisse mihi certum videtur; sed quum proverbiorum opus tantam famae celebritatem consequeretur, factum est, ut caetera omnia obscurata in oblivionem adducerentur. Consentientibus Ebn-Challikano et Hadji-Chalifahō Meidanii opus anteriora omnia meritis longe superavit. Samachscharius, qui paulo ante Meidanium opus de proverbiiis ediderat, invidia incensus, Meidanii nomen in النميداني, quae vox si e lingua Persica derivatur, ignarum designat, mutasse; Meidanius autem, ut injuriam ulcisceretur, Samachscharii nomen in الزناخشري corrupisse narratur. Vocem hanc eum designare, qui uxorem suam vendiderit بايع زوجته, Sojuthius in libro suo طبقات النحاة „classes grammaticorum“ auctor est, id quod ab Ebn-Alhannatio rejicitur dicente, vocem Persico زن „femina“ et خسر „hominum faex“ constare, ut mulier prava designetur. Sunt, qui Samachscharium, quum intellexerit, quantum Meidanii meritum esset, sui operis poenituisse narrent.

CAP. IV.

De Meidanii opere.

Meidanii opus مجمع الامثال „Collectio proverbiorum“ inscriptum est. Tituli causam eam esse dicit, quod opus majorem proverbiorum partem, plura quam sex millia „macra et pingua“ i. e. graviora, et minus graviora, ante Mohammedis tempus et post Mohammedem orta complectatur. Auctorem in opere suo proverbia e Co-

*) Est lexicon, in quo voces Arabicae Persice explicantur. Ni fallor a quodam ipsi Meidanio adscribitur.

rano et Mohammedis sermone derivata et quae in variis regionibus, oppidis inque variis gentibus usurpata essent, conjunxisse videmus conf. C. 20, 106. et C. 8, 67. 13, 156. 14, 104. 17, 25. 18, 38. et C. 21, 133. 135. 138. Rogante Schaicho Abu-Ahlio Mohammed Ebn-Arslan, apud quem per aliquod tempus versaretur, opus se perfecisse ipse narrat. Totum opus in triginta capita divisum ita disposuit, ut viginti octo capita proverbii concederet, in vicesimo nono dierum pugnis inter Arabes celebrium nomina enumeraret, tricesimum Mohammedis, quatuor ejus successorum aliorumque virorum sermonibus dicaret. Qui autem horum duorum capitum modus et ratio sit, e nostro huic tomo praemisso praefamine cognoscere licet. Ex eo autem, quod Meidanius in viginti octo capitibus proverbia descripserit, adparet, eum in disponendis proverbii litterarum alphabeti rationem habuisse. Modum, quo in disponendo usus sit, hisce verbis in praefatione *) operis auctor describit: واقتتح كل باب بما في كتاب أبى عبيد او غيره ثم اعقبه على ما افعل من ذلك الباب ثم امثال المولدين حتى اتى على الابواب الثمانية والعشرين على هذا النسف ولا اعتد حرق التعريف ولا الف الوصل والقطع والامر والاستفهام ولا الالف المخبر عن نفسه حاجزا الا ان يكون قبل هذه الحروف ما يلزم المثل نحو قولهم

*) Praefatio ipsa minoris momenti est, quam ut tota exscribatur. Ejus stylus maximam partem cum homoioteleuto conjunctus artificiosus et difficillimus est, ut vix verbotenus et omnibus claro modo verti possit. Praemissa Dei laude et prophetae, qui mos a scriptoribus Arabicis non negligitur, de magno proverbiorum momento ac difficultate sermo est. Tum de operis causa, ambitu, fontibus, de capitibus ejus, vicesimo nono et tricesimo, loquitur et denique vocis مثل „proverbii“ explicatione praefationi finem imponit. Quae autem sunt in praefatione res majoris momenti prolatae, eas diversis locis adnotavi.

كالمستغيث من الرضا وبعدها نحو المستشار مؤتمن والمحسن معان فاني اورد الاول في الكاف والثاني والثالث في الميم واتيت الباقي على ما ورد نحو تحسبها حمقاء وبيدين ما In quolibet capite primo loco proverbia posui, quae in Abu-Ohbaidi opere aliisque adlata sunt, tum ordine sequuntur proverbia, quibus forma comparativi est, denique proverbia, quae ab Arabibus non genuinis originem duxerunt. Sed in omnibus viginti octo capitibus litterarum articuli ال, litterae Elif sive cum Hamsa sive sine ea enunciat, litterae Elif imperativi, interrogandi et primae personae nullam rationem habui, nisi quum littera in proverbio necessaria eam praecederet ex. gr. كالمستغيث من الرضا (C. 22, 84.)

aut eam sequeretur ex. gr. in verbis: المستشار مؤتمن et معان (* المحسن) primum enim in littera ك; secundum vero et tertium in littera م adfero. Caetera eodem modo adnoto, ut proverbium تحسبها حمقاء (conf. C. 3, 12.) in littera ت et زائدة (conf. C. 2, 1.) in littera پ locum obtineat. " Ordini alphabetico, et si accuratissimus est ut in Scharaf-Aldini opere, haec duo repugnant, unum quod particula in initio proverbii in locis, ubi citatum invenimus proverbium, saepius abjecta sit, ita ut sic mutatum proverbium, alphabetici ordinis in quaerendo ratione habita, nullibi invenias, alterum vero, quod eadem proverbia a diversis auctoribus diverso modo adnotata sint. Sic proverbium ان اردت المحاجة (C. 1, 149,) apud Scharaf-Aldinum C. 5, 12. جذل حكاك, proverbium قبل المناجزة apud eundem حكاك انه لجذل حكاك et proverbium الكرش والمعا

*) Mirum est, quod in toto Meidanii opere haec duo proverbia sic prolata non reperiuntur. Conf. Meid. 6, 141.

in Kamusi opere, *المعاني والكروش* *م* مثل *م* legitur. Sed in Meidanii opere quum auctor, accuratiore ordine prorsus neglecto, primae in proverbio litterae nonnisi quandam rationem habuerit, nullam fere ordo utilitatem quaerenti adfert, totum enim caput in quaerendo percurrendum est. Quo in neglecto ordine causa quaerenda est, cur eadem proverbia aut paulo mutata duobus vel tribus locis occurrant conf. C. 1, 231. et 8, 24. C. 1, 52. et 7, 148. C. 1, 416. et 22, 242. et 6, 221. C. 1, 425. et 15, 65. (conf. C. 22, 268.) C. 2, 215. et 26, 132. C. 3, 30. et 27, 19. C. 5, 112. et 14, 31. C. 6, 21. et 23, 261. C. 6, 47. et 23, 435. C. 6, 149. et 23, 272. C. 10, 27. et 76. C. 10, 38. et 84. C. 12, 72. et 28, 40. C. 18, 283. et 24, 538. C. 22, 140. et 27, 56. C. 23, 1. et 205. C. 23, 264. et 562. C. 24, 32 et 196. Unicus autem quaerentibus in disponendis proverbiiis utilissimus modus in eo cernitur, quod primi aut nominis aut verbi, quippe quae rarissime mutantur, ratio habeatur. Singula autem capita auctor in tres partes divisit. Prima pars proverbia continet, quae ab Arabibus genuinis originem duxerunt, secunda pars proverbia, a quadam indole, quae aut personae aut animali aut rei aut conditioni majori gradu tribuitur, derivata, ita ut in iis duae semper res comparentur, in tertia denique parte proverbia sunt, quae ab Arabibus non genuinis profecta sunt. Maximi momenti esse proverbiorum distinctionem in prima et tertia parte nemo non videt. In capite vicesimo tertio proverbia voce *و* incipientia in fine post numerum 268 ante proverbia, quae ab indole majori gradu derivata sunt, posuit. Sic quoque in fine totius capitis post proverbium 588 locum obtinuerunt. Quod vero in Meidanii opere proverbia sensu simillima saepe conjuncta sunt, id non tam

Meidanii in disponendo diligentiae quam ei tribuendum videtur, quod ex libris, in quibus argumenti ratio praevaluerit, argumentum hausit.

CAP. V.

De fontibus, e quibus Meidanius proverbialia hausit.

De fontibus, quibus usus sit, Meidanius in praefatione sic refert: فطالعت من كتب الائمة الاعلام، ما امتد في تقصيصها نفس الايام، مثل كتاب ابى عبيدة وابى عبيد، والاصمعي وابى زيد، وابوى عمرو وابى فيد، ونظرت فيما جمعه المفصل ابن محمد والمفضل بن سلمة حتى لقد تصفحت اكثر من خمسين كتابا، وخلصت ما فيها فصلا فصلا وبابا بابا، مفتشا عن صوابها زوايا القاع، مشدبا عنها ابنها بصارمى القطاع، علما الى اصب به الدينار في كف ناقد، واجلو منه البدر لطرف غير راقد، يزيد بانظر فيه رونقا وبهاء، ويكسبه بالاقبال عليه سنا وسناء، ونقلت ما في كتاب حمزة بن الحسن الى هذا الكتاب، الا ما ذكره من خرازات الرقا وخرافات الاعراب، والامثال المزدوجة لاندماجها في تضاعيف الابواب، وجعلت الكتاب في نظام حروف المعجم في اوائلها، ليسهل طريق الطلب على متناولها، وذكرت في كل مثل من اللغة والاعراب ما يفتح الغلف، ومن النقص والاسباب ما يوضح الغرض ويسيق الشرق، مما جمعه عبيد بن شريه وعطا بن مصعب والشرقي بن القطامي وغيرهم واذا قلت قال المفصل مطلقا فهو ابن سلمة واذا ذكرت الآخر ذكرت اسم ابيه Perlegi igitur virorum doctissimorum libros, in quibus diligenter tractandis multum temporis consumtum est ex. gr. librum Abu-Ohbaidahi, Abu-Ohbaidi, Alazmāhi, Abu-Saidi utriusque Abu-Ahmruī et Abu-Faidi. Inspexi quoque ea, quae collegerat Almoḡadhdhelus b. Mohammed et Almoḡadhdhelus b. Salamah, ita ut plures quam quinquaginta libros perscrutarer. Et e singulis capitibus et libris meliora elegi, dum angulos campi, ut

ratum invenirem, diligenter perquirebam, nodos inde removens secante meo gladio; sciebam enim, me eo nummos aureos effundere in manum, quae bonos a pravis secer nit et oculo non dormienti ejus plenam lunam me ostendere, cujus ad spectu splendorem et pulchritudinem suam augeat et propius accedendo lucem eminentiamque sibi acquirat. Transtuli quoque res in opere Ham-sahi b. Alhasan descriptas in huncce librum, exceptis conchis incantamentorum et fabulis Arabum et proverbiiis conjunctis propterea, quod duplicatis capitibus firmiter inhaerebant. Librum autem secundum alphabeti ordinem disposui, ut via inveniendi usuro faciliior esset. In quolibet proverbio adnotationes, quae verborum significationem et grammaticen spectant, adtuli, quibus clausum aperiretur, nec non historias proverbiorumque causas, quibus propositum intelligeretur et res in gutture praefocans leniter in gulam descenderet (i. e. quibus difficultas removeretur), in usum meum adhibens, quae Ohbaidus b. Scharijjah, Atha b. Mozihb, Alscharkius b. Alkathami alii que collegerant. Quod si vero scripsi: Dixit Almo-fadhdhelus nulla re addita, Ebn-Salamah intelligendus est, in altero patris nomen addidi.“

Quibus ex verbis, quibusnam auctoribus Meidanius prae aliis usus sit, cognoscere licet. Praeter illos vero nominatim dictos auctores multos alios ei fuisse, ex eo apparet, quod plures, quam quinquaginta libros in usum proverbiorum se perscrutatum esse dicit. Quorum librorum auctores, quot e diversis commentarii locis in notitiam nostram venerint, adpositis quibusdam de tempore, quo vixerint, et operibus, quae composuerint, adnotationibus, ex ordine alphabetico jam breviter recensere operae pretium erit.

Abu-Ahli Aljemami. Inter celebres gramma-

ticos C. 23, 500. appellatus est. De viri aetate, licet multum quaesiverim, nil inveni.

Abu-Ahmru. Multis locis ex. gr. 1, 80. 166. 5, 40. 9, 22. 13, 42. ejus mentio facta est. In praefatione, quam Meidanius proverbiiis praemisit, de duobus, quibus tale nomen erat, sermo est. In commentario ita distincti sunt, ut unus Abu-Ahmru, alter Abu-Ahmru b. Alahla appellaretur. Plures quidem sunt grammatici illud nomen gerentes; sed non dubito, quin noster sit Ihsa filius Ohmari, qui in gente Tsakif sedem habens, Sibawaihi praeceptor erat. Librum inscriptum الجامع في النحو composuit et anno 149 diem obiit. Conf. Ebn-Chalikan, Abulfedae Annal. T. II. p. 149. 674. De Sacy Anthol. gram. p. 434.

Abu-Ahmru b. Alahla. Ejus nomen C. 18, 46. occurrit a Junuso citatum. Abu-Ahmru b. Alahla b. Ahmmar secundum alios anno 65, secundum alios anno 68, secundum alios anno 70 in urbe Mecca natus, unus e septem celebribus Corani lectoribus erat, insignis Corani, - linguae Arabicae, grammatices poesisque scientia. Sunt qui dicant, ejus cognomen loco nominis proprii fuisse, dum alii ejus nomen زيان (Sabban) aut, quemadmodum in aliis codicibus legitur ريان (Rajjan) fuisse contendant. Viginti circiter annos natus cum patre, cui Hedjdadjus infensus esset, ex oppido Bazra fugere coactus est. Inde in deserto Arabiae felix iter faciens, de tyranni morte nuntium accepit et redux factus est. Jam senex quum ad Ahbd-Alwahhabum b. Ibrahim, Syriae praefectum donum petiturus iter fecisset, Cufam redux aut, ut alii narrant, in ipso itinere diem obiit. Alii obitus annum 154, alii 159, alii 156 fuisse dicunt.

Abu-l'Djarrah (C. 7, 64.). In codice Lugdun.

الجراج أبو legitur. Grammaticus hic anno 248 aut 254 aut 255 mortuus est.

Abu-l'Dokaisch (C. 20, 86.). Arabs genuinus, deserti incola tempore Junusi vivens. Legimus in Kamusi opere eum, quum Junusus, quid نخيش significaret, rogasset, se nescire respondisse.

Abu-Faid Almoarredj (المورج). Filius Ahmrui b. Alharits b. Tsaur etc. Sadusita*), grammaticus Bazrensis est. Grammatices doctrinam a Chalilo acceperat, traditionum scientiam a Schobhaho b. Alhedjdjad, Abu-Ahmruo b. Alahla aliisque. Praecipuam lexicographiae poesique operam navavit. Plura opera edidit ex كتاب الأنواء, كتاب المعاني, كتاب جماهير القبائل, وكتاب غريب القرآن gr. aliaque. Genealogiam gentis Koraisch abbreviavit sub titulo: حذف نسب القریش. Cum Mamuno ex Iraca in Chorasani iter faciens in oppido Merw habitabat et Nisaburum veniens doctis dictabat. Ejus cognomen المورج a verbis ارجت بين القوم, „discordiam inter homines excitavi“ derivant. Nomen Martsad مرثد eum habuisse dicunt. Anno 195 eodem die, quo poeta Abu-Nowas, diem supremum obiit.

Abu-Hatem C. 18, 2. Abu-Hatem Sahl b. Mohammed b. Ohtsman b. Jasid Aldjoschami**) Alsidjistani. In scientiis elegantioribus اداب multum versatus multos viros doctos ex. gr. Ebn-Doraidum, Almoarredum discipulorum loco habuit. Lexicographia, poesi, arte metrica et explicandis aenigmatibus (اخراج المعنى) insignis erat.

*) Sadus pars gentis Schalban erat.

**) Djoscham plurium familiarum in diversis gentibus nomen est. Et de voce Sidjistan dissensio est. Alii nomen regionis notae, alii viam apud Basram siti fuisse dicunt.

In grammatica eum non multum valuisse dicunt; sed pulchros versus eum composuisse. Vitae probae studio deditum eum quotidie nummum aureum pauperibus dedisse narrant. Plura scripta edidit. Alii mense Moharrem, alii mense Redjeb anni 248 mortuum eum esse dicunt. Sunt, qui anno 250 aut 254 aut 255 eum Bazrae obiisse contendunt. conf. De Sacy Anthol. gram. p. 143. Reisk. Abulf. Annal. T. II, 754.

Abu-**P**Haitsam (C. 3, 21. 10, 19. etc.) De hoc viro nil inveni.

Abu-**P**Hasan Alachfash. (C. 1, 324.) Tres personae sunt, quibus cognomen **الأخفش** est. Aetate primus nomen Abu-**P**Chaththab Ahbd-Alhamid b. Ahbd-Almodjid gerens et gentis Hadjari. cliens, grammaticus et lexicographus erat. Discipulis gaudebat Abu-Ohbaidaho, Sibawaihio aliisque. Rariorum vocum linguae Arabicae cognitione insignis erat. Quo anno obierit, ignorant. Secundus Abu-**P**Hasan Saihd b. Masahdah, cliens familiae Modjaschih b. Darim (quae ad gentem Tamim pertinebat), grammaticus urbis Balch scholae Bazrensi addictus et discipulus Sibawaihii erat. Anno 215 aut 221 mortuus est. Tertius denique Abu-**P**Hasan Ahli b. Solaiman anno 315 aut 316 vitam exspiravit. Medius, scholae Bazrensis grammaticus celeberrimus (conf. Abulf. Ann. T. II. p. 149.) ut in Meidanii commentariis sic in omnibus locis, in quibus simplex cognomen legitur, intelligendus est. Multa opera composuit.

Abu-**P**Hasan Althusi (C. 18, 52.). Abu-**P**Hasan Ahli b. Ahbd-Allah b. Sinan Taimita (**التيمي**), cognomine Althusi notus, gentium et carminum praestantissimorum cognitione clarus erat. Grammaticis tam scholae Bazrensis quam Cufensis tanquam magistris usus est, maxime autem Ebn-Alahrabio (mort. 230.). Ebn-Alsaliti

adversarius, quod in scriptis Bozrani Chorasaniensis, quæ uterque magistro usus erat, post ejus mortem non consentiebant. Libros non composuit.

Abu-l'Jekthsan (C. 31, 137. 22, 221.). Abu-l'Jekthsan أبو اليقظان genealogiae gnarus Sahim b. Hafz nomen habuisse dicitur; aliis autem Sahim cognomen fuisse videtur. Anno 170 obit.

Abu-Mohammed Aldimarti. Cognomen Aldimarti a loco, qui ad regionem Ispahanensem pertinet, accepit. Vir disertus et grammaticus erat, sed de tempore, quo vixerit, nil certi habeo.

Abu-l'Neda (C. 5, 51. 13, 129. 15, 45. 19, 116. 21, 20.) Erat magister Abu-Mohammedis Alahrabi (videtur idem quam Ebn-Alahrabi) conf. Hamas. p. 8. l. 3.

Abu-Ohbaid. Abu-Ohbaid Kasem b. Sallam Alchosami patre servo Graeco, in oppido Herat vivente, natus est. Abu-Ohbaid traditionibus, litteris elegantioribus (ادب) et jurisprudentia clarus erat. Vir religiosus, moribus pulchris meritisque insignis omnia bene agebat. Muneri in oppido Tharsus per octodecim annos praeerat. Abu-Saidi Alanzari, Abu-Ohbaidahi, Alazmâihi, Ebn-Alahrabii, Alcesâii, Alferrâi multorumque aliorum relator (Rawi) erat. Eum primum fuisse dicunt, qui de eo, cui nomen غريب الحديث est, scripserit. Illum librum quum Ahbd-Allaho b. Thaher obtulisset, decem millium drachmarum stipendium mensis accepit. Postquam Bagdadi aliquamdiu docuerat, Meccam peregrinatus aut ibi aut in oppido Medina anno 222 aut 223 aut 224 decessit. Alchathibus, cum tempore mortis 62 annos natum fuisse, dixit. Alii eum anna 150 aut 154 natum esse dicunt.

Abu-Ohbaidah (C. 2, 31. 39. 5, 158. 159. etc.) Abu-Ohbaidah Mahmar b. Almetzanna Alteimi (ebiens

gentis Teim Koraisch) Bazrensis grammaticus mense Redjeb anni 110 (dum alii annum 111 aut 114 aut 109 nominant) appellatus est. Aldjahitsus in nemine majorem doctrinae copiam conjunctam fuisse tradidit; sed eum sermone haud elegante in docendo usum fuisse. Prope ducentos libros composuit. Anno 209 in oppido Bazra defunctus est. Alii anno 211 aut 213 dicunt.

Abu-PSamah (C. 1, 176. 23, 180.) Quo tempore vixerit, ignotum mihi est. In Kamusi opere legimus, hoc nomen habuisse ministrum خادم Mohammedis et asseclam تابعى, qui praeterea nomen عبد الرحمن et cognomen الدراج haberet. Arabem campestem, qui in oppido Herat habitaverit et librum de camelis composuerit, cognomen ابو الشمع gessisse, in libro فهرست inscripto doctissimus Schmolderus invenit.

Abu-Said (C. 2, 137. 6, 32. 69. 10, 36. etc.) Abu-Said Saihd b. Aus e familia Medinensi oriundus ce- leber grammaticus et philologus scholae Bazrensis, qui aetate prope centum annorum anno 213 aut 216 aut 217 in oppido Bazra diem supremum obiit. Multos libros composuit.

Abu-Säihd (C. 18, 75. 20, 27. 24, 48.). Hoc nomine pluribus locis, ubi proverbiorum sensus describi- tur, citatus auctor fortasse idem est, quam Alazmäih appellatus celeberrimus grammaticus, qui eodem cogno- mine gavisus opus de proverbiiis scripsit.

Abu-Sijad Cilabita (C. 18, 19. 20, 29.). Abu- Sijad Cilabita nomen Jasid b. Ahbd-Allah b. Alhasan gessit. Arabs genuinus et deserti incolä tempore cha- lifae Almahdii (regnavit fine anni 158 mort. 168.) fame- quum homines laborarent, Bagdadum perveniens in fun- do Alahbbasi b. Mohammed sedem fixit, ubi post spatium

quadraginta annorum diem obiit. Poeta gentis Banu-Ahmir b. Cilab plurium quoque librorum auctor est.

Ahbd-Alrahman b. Almofadhdhel (C. 24, 67). De hoc viro nil certi habeo. Nil obstare videtur, quin filius unius virorum celeberrimorum sit, quibus nomen Almofadhdhel est.

Alahmar seu Chalf Alahmar (C. 21, 36. 23, 157.). Tempore Abu-Saidi, qui anno 215 aut 214 aut 216 obiit, degit.

Atha b. Mozihb. De hoc viro, cujus in praefatione Meidanii mentio facta est, nil habeo, quod dicam. Occurrit ejus nomen in scholiis C. 21, 45.

Alashari. Nomen gessit Abu-Manzur Mohammed b. Ahmed b. Alashar b. Thalhah b. Nuh b. Ashar Alashar Alheravi lexicographia tam insignis, ut ad unum omnes in ejus laude consentiant. Jurisconsultus scholae Schafeihi addictus et relator (Rawi) Almondsarii, Abu-l'Ahhbasi Tsahlab aliorumque. Inter gentes Arabum iter faciens linguae perfectissime discendae studebat. Natus anno 282, fine anni 370, secundum alios 371, in oppido Herat obiit. Ab avo suo cognomen Alashari accepit.

Alazmāih. Nomen viri est Abu-Sāihd Ahbd-Almalic b. Koraib b. Zalih etc. Genus ejus usque ad Modhar b. Nesar deducitur. Cognomen 'Albaheli aut a Bahilah uxore Malici b. Ahzar, aut a Bahilaho b. Ahzar, cognomen Alazmāih, quo maxime notus est, ab avo suo Alazmah cognominato accepit. Lexicographia, grammatica, historia (اخبار), rarioribus (النوادر), narrationibus lepidis, peregrinis vocibus (غريب) clarus erat. Sunt autem, qui ei non tantam doctrinae copiam, quantam sermonis elegantiam tribuant, ut sermone suo alios minus doceret quam delectaret. Discipulos, qui ejus dicta referrent, habuit Ahbd-Alrahmanum, filium fratris sui Ahbd-

Allahi, Abu-Ohbaidum Alkasim et Abu-Hatimum Alsi-djistani et Abu-l'Fadhlm Alrijaschi aliosque. Natus anno 122 aut 123 anno 216 (secundum alios anno 214 aut 215) in oppido Bazra aut in oppido Merw, ut Alchathib se audivisse dixit, aetate 88 annorum mortuus est. Tot libros composuit, ut eorum enumeratio fatigaret.

Abaheli (C. 24, 9.). Cognomine Albaheli Alazmāihus grammaticus quoque utebatur; sed quum altero illo cognomine, quod toties in commentario occurrit, notior sit, jure dubitare licet, num uno tantum loco citatus Albaheli Alazmāihus sit. Corani quidam lector in oppido Bazra Mohammedes b. Ahmed b. Ahli appellatus cognomine illo quoque utebatur, ut in libro *Thabakat Al'h'adits* legimus. Hic anno 385 vivens in Meidanii opere citatus auctor non est.

Albijari (scriptoris cognomen mihi ignoti) C. 23, 497.

Alcalbi. Nominibus usus est Abu-l'Mondsir Hescham b. Abi-Nadhr Mohammed b. Alsajib b. Bischr b. Ahmru Alcalbi. Genealogiarum optime gnarus in traditionibus patris sui auctoritatem sequebatur, in referendis rebus ipsius auctoritate nitebatur filius Alahbbas Chalifah b. Chajjath, Mohammed b. Sahd scriba Alwakedii, Mohammed b. Abi-l'Seri Albaghdadi, Abu-l'Asaths Ahmed b. Almikdam aliique. Alchathibus in historia Bagdadi retulit, eum Bagdadum venientem traditiones docuisse. Plures libros quam centum et quinquaginta composuit. Utilissimus est liber كتاب الجهرة في النسب, major est liber

كتاب الفريد في, كتاب المؤخر في النسب et المنزل في النسب, quem Mamuno et كتاب الملوك في النسب, quem Djahfaro b. Jahja Barmacidae composuit. Mortuus est anno 204. Alii anno 206 dicunt, quod minus verisimile est. In Meidanii commentario modo Alcalbi modo Ebn-

Alcalbi occurrit; dubitare autem licet, num persona Ebn-Alcalbi filium an patrem designet. Errorem in scribendo commisisse scriba potest, nam viro Ebn-Alcalbi idem quod patri opus *جمهرة النسب* adscribitur.

Alcendi (C. 12, 155). De viro cognominato الكندي nil certi habeo. Cendah كندة cognomen Tsauri b. Ohfair auctoris gentis Jemanensis est. Herbelotius dixit, Candi cognomen fuisse Abulaithi, legis Mohammedicae doctoris periti, qui librum *مقتصر مقدمة الصلاة* inscriptum composuerit. Sed eum a Meidanio citatum auctorem esse dubito.

Alcesai (C. 1, 36. 6, 28.). Abu-l'Hasan Ahli b. Hamsah b. Ahbd-Allah b. Bahman b. Firus gentis Asad cliens, scholae Cufensi addictus grammaticus cognomine Alcesai الكسائي notus est. Unus e numero septem Corani lectorum grammatica, lexicographia et Corani legendi modo clarus; imperitus vero in poesi erat. Litteras elegantiores (ادب) Aminum, filium Harun-Alraschidi, docuit. Relator (Rawi) Abu-Becri b. Alahbbas et Hamsahi cognomine Alsajjat (الريجات) et Ebn-Ohjainahi aliorumque erat. Ejus vero relatores (Rawi) erant Alferra, Abu-Ohbaid Alkasem aliique. Anno 189 in oppido Rei, quo cum Harun-Alraschido iter fecerat, mortuus est. Alsimahnius (السيمعاني) vero, eum in oppido Thus anno 182 aut 183 diem obiisse narravit. Cognomen accepisse dicitur eo, quod in oppido Cufah ad Hamsahum b. Habib pallio كسا tectus venerit. Hamsah interrogante, quis legit? صاحب الكساء pallio tectus, discipulos respondisse narrant. Alii contendunt, eum pallio tectum in sacrum Meccae territorium venisse احرم في كساء.

Chalil (C. 1, 79). Chalil b. Ahmed grammaticus celeberrimus, doctrinae artis metricae inventor, natus anno

100, anno 190 vel secundum alios anno 175 obiit. Vitam hujus auctoris in libro meo: *Darstellung der Arab. Verskunst* p. 18. sqq. fusius descripsi.

Alcharsendi scriptoris cognomen C. 23, 497.

Aldjahits (C. 2, 145.). Nomen Abu-Ohtsman Ahmru b. Bahr b. Mahbub Alcinani Allaitsi habet. Cognomen Aldjahits ab oculorum conditione accepit, quod protuberantem iridem haberet. Eam quoque ob causam الحديق cognominabatur. Allaitsi cognomen a gente Laits b. Becr b. Ahbd-Manat b. Cinanah b. Chosaimah accepit. Ab eo pars haereticorum (Mohtaselitarum) nomen habuit. Discipulus Abu-Ishaki Ibrahimi b. Sajjari erat. Inter multa ejus opera praecipuum locum habet liber كتاب الحيوان inscriptus, in quo multa scitu digna collegit et كتاب البيان والتبيين. Tanta autem corporis deformitate erat, ut chalifa Almotawaccilus, qui eo ad instruendum filium uti vellet, dono decem millium drachmarum dato eum remitteret. Mense Moharremi anni 255 in oppido Bazrae plures quam nonaginta aetatis annos habens obiit.

Ebn-Alahrabi (C. 1, 176. 183. 334. etc.). Grammatici celeberrimi hujus scholae, quae in oppido Cufah florebat, addicti nomen Abu-Ahbd-Allah Mohammed b. Sijad erat. Almofadhdheli b. Mohammed Aldhabbi, qui librum القصايات inscriptum composuit, privignus erat. Natus mense Redjeb anni 150, eadem nocte, qua Abu-Hanifah, anno 231 aut 230, quod minus verisimile est, mortuus est. Multorum scriptorum auctor est.

Ebn-Bahr (Uno tantum loco citatus est. Pluribus autem locis appellatus Djahiths filius Bahri citatus est. Quin idem auctores sint, non dubito.

Ebn-Alcalbi conf. Alcalbi.

Ebn-Cetswah ابن كتواء sed in codice Ber. (ابن خثوة) Nil de hoc viro habeo.

Ebn-Djinni. Hic grammaticus celeberrimus Abu-l'Fatah Ohtsman b. Mosulensis in litteris elegantioribus ادب Abu-Ahlium Alfaresi praeceptorem habuit. Abu-Manzur Aldilemi ejus nomen aliter referens, viri patrem militem Saif-Aldaulahi b. Hamdan, bonumque poetam fuisse narravit. Natus anno 330 Mosulae, die Jovis secundo ante finem mensis Zafar anni 392 Bagdadi vitam finivit. Multos et quidem utiles libros composuit.

Ebn-Doraid (C. 20, 1.). Viri hujusce nomen est Abu-Becr Mohammed b. Alhasan Ebn-Doraid b. Ahtahijah b. Hantam Alasdi. Scholae Bazrensi addictus lexicographia, litteris elegantioribus poesique clarus erat. Anno 317 vitam exspiravit. De hoc viro multi disseruerunt. De ejus vita et scriptis confer beati Hamakeri specimen catalogi p. 33. sqq. cl. *Boisen* carmen Makzura p. 25. sqq.

Ebn-Faris. Nomine usus est Abu-l'Hosain Ahmed b. Faris b. Sicrijja Alrasi pluribus scientiis insignis, praesertim lexicographia. Anno 390, secundum alios 375 decessit. Maximum ejus opus المجمل في اللغة est. Cognomen Alrasi ab oppido Rei, ubi natus erat, accepit.

Ebn-Alsarra dj (C. 9, 39.). Vir nomen gerebat Abu-Becr Mohammed b. Alseri السرى ben-Sahh. Cognitione grammatices et litterarum elegantiorum insignis Almobarredo aliisque praeceptoribus usus est. Ejus discipuli plures erant ex. gr. Abu-Saihd Alsirafi, Ahli ben-Ihsa Alrummani alique. Djeuharius ejus opera in lexico suo saepissime adhibuit. Maximi momenti opus, quod edidit, كتاب الاصول inscriptum est. Ob linguae vitium loco litterae , litteram غ enunciare solebat. Die solis tertio ante finem Dsu'l-Hidjdjah anni 316 obiit.

Ebn-Alsiccit (C. 6, 157. 10, 49. 13, 124 etc.)

Abu-Joseph Jahkub b. Ishac cognomen Ebn-Alsiccit a silentio, quod tenere solebat, accepit. Chalifa Motawac-celus filios suos erudiendos ei tradiderat, sed quum par-tibus Ahlii se deditum ostendisset, crudeli morte anno 244 vel 246 eum mulctavit. Plures, quos composuit libros, Ebn-Challikan enumeravit.

Ebn-Wafid (C. 21, 38.). Scriptor tale nomen gerens in Chrestomathia Arab. de Sacy. T. III. p. 429 ed. pr. citatus est, sed num idem sit, quis affirmet.

Alferra (C. 4, 30. 7, 64 etc.). Abu-Sicrijjah Jahja b. Sijad b. Ahbd-Allah cognomine Alferra Dilemita notus, scholae Cufensi addictus, grammaticus celeberrimus, lexicographus, philologus. Mamunus eum magi-strum filiis suis praeposuerat. Circiter sexaginta tres annos natus in via Meccae anno 207 diem obiit. Ve-stimenta فرام appellata neque confecit neque vendidit; sed cognomen accepit eo, quod quasi pellibus sermonem ful-ciret (يفرى الكلام). Multorum librorum auctor est. Alter vir doctus idem cognomen الفراء gerens jurisconsultus est, qui anno 510 obiit.

Hamsah b. Alhasan Izpahanæ incola erat. Pro-verbia, quae voce formae comparativi incipiunt, collegit, nec non proverbia e versibus desumta. Plurium librorum auctor est. conf. libr. Fihrist.

Alhaitsam b. Ahdi. De hoc viro nil inveni.

Hescham Alcalbi. Idem est, qui Alcalbi dicitur, de quo vide supra.

Ishak b. Ibrahim Almauzeli (C. 6, 163). Abu-Mohammed Ishak b. Ibrahim b. Mahan b. Bahman cliens gentis Tamim e loco Arradjan ارجان provinciae Ahwas اهواز oriundus, notus cognomine Ebn-Alnadim (عبد النديم).

ter ejus cognomen النديم habebat) Almauzeli *) natus anno 150, mense Ramadhani anni 235, secundum alios mense Schawwal aut mense Dsu-l'Hidjdjah anni 236 mortuus est. Plurium scientiarum, ut grammatices, lexicographiae, poesis, metaphysicae, jurisprudentiae doctrina imbutus cantus arte excelluit.

Junus b. Habib (C. 15, 18, 18, 46. 123.). Junus b. Habib Abu-Ahbd-Alrahman, cliens gentis Banu-Laits b. Becr b. Manat b. Cenanah fuisse dicitur. Ab aliis vero hoc in dubium vocatur. Auctor libri مناخر العجم (? مغاخر), eum Arabem non fuisse; sed oriundum e gente regionis Adjebal الجبل appellatae dicit. Optime gnarus formarum grammatices تصارييف النحو erat. Socius Abu-Ahmruī b. Alahla Bazrae docuit. Abu-l'Ahhbasus Tsahlab narravit, eum plures quam centum annos vixisse. Mortuus est anno 183. Multorum librorum auctor est.

Alizthachri (C. 12, 15.). Pauca de hoc viro nota sunt. Non dubito, quin hic in Meidanii opere citatus nomen gesserit Abu-Ishak Alfaresi et librum climatum composuerit a clariss. Moellero editum ita ut codicem perfectissime imitaretur. Hic vir doctissimus ex ipso opere auctorem inter annum 303—307 aut 309 opus confecisse conjecit. Eum quoque librum de proverbii composuisse ex verbis commentarii Meidanensis conjicere licet. Non autem est silentio praetermittendum, auctoris nomen in primo codicis folio prima manu scriptum esse: الشيخ ابى على الفارسى النحوى, Schaich

*) Cognomen Almauzeli ejus pater accepit, quod per aliquod tempus Mosulae habitaverat; oriundus enim erat e gente celebri Persica, et avus ejus Cufam transmigraverat.

(doctor) Abu-Ahli Persa, grammaticus“, tum correctum esse ابو اسحق الفارسی, Abu-Iskak Persa.“ In opere Ebn-Challikani Nr. 157 cognomen Izthachri doctus jurisconsultus doctrinae Schafeiticae Abu-Saihd Alhasan b. Ahmed, qui anno 328 obiit, gessit. Cognomen ab oppido اصطخر derivatum est, quod oppidum milliaris ambitum habuisse et antiquissimum et celeberrimum fuisse, in quo Persiae reges sedem habuerint, antequam Ardeschirus Djurum جور transmigraverit, legimus.

Allaits (C. 3, 93. 6, 26. 76. etc.). In libro Ebn-Challikani vir nominatur Abu-l'Harits Allaits b. Sahd b. Ahbd-Alrahman inter Aegyptios jurisprudentiae et traditionis doctrina clarus. Natus anno 92 aut 94, anno 175 mortuus est. Sed in hoc auctores non consentiunt. In proverbii citatum virum eundem esse, vehementer dubito, nam grammaticus erat.

Allihjani (C. 23, 43. 427). Allihjani cognomen ministri Cesäii (غلام الكسائي) est. Nomen habuit Ahli b. Almobarac secundum alios Ebn-Hasem. Abu-l'Hasani quoque cognomine usus est. Abu-Ohbaidus Alkasem ab eo plura accepit. Librum inscriptum كتاب النوادر composuit.

Almadajeni (C. 26, 44.).

Almoarredj conf. Abu-Faid.

Almobarred (C. 10, 8. 11, 9. 16, 4. etc.). Viri nomen est Abu-l'Ahhbas Mohammed b. Jasid Ahbd-Alacbar etc. Altsomali*) Alasdi, Bazrensi scholae addictus grammaticus et lexicographus celeber. In litteris elegantioribus اب Abu-Ohtsman Almaseni et Abu-Hatem

*) A familia gentis Auhf ben-Aslam, quae pars tribus Asd est, derivatum cognomen.

Alsidjistani ejus praeceptores erant. Almobarredus et Abu-l'Ahhbas Ahmed ben-Jahja duo coetanei (متعاصرين) erant, quibus series philologorum (اديب) finitur. Multos libros, qui ad scientiam ادب appellatam pertinent, composuit, quorum magnus numerus in libro Fihrist enumeratur. Die lunae, festi الصبحي appellati, anni 210 (sec. alios 207) natus, die lunae secundo ante finem mensis Dsu'l-Hidjdjah aut Dsu'l-Kahdah anni 286 (aut 285) in urbe Bagdado, quam habitaverat, e vita excessit. De cognominis Almobarredi causa dissentiunt. Conf. Abulf. Ann. T. II, 284.

Almofadhdhel b. Mohammed (C. 1, 112, 116.). Conf. Nr. 4. librorum pag. 184.

Almofadhdhel b. Salamah (C. 23, 500.). Almofadhdhel b. Salamah b. Ahzim Abu-Thaleh lexicographus doctus et scholae Cufensi addictus erat. Primum inter socios Alfatahi b. Chakan Veziri Almotawaeceli erat, tum cum Ebn-Alahrabio convenit. Opus Chalili كتاب التاريخ في علم اللغة inscriptum correxit et de eo opus composuit. Inter ejus opera liber inscriptus: كتاب التاريخ في علم اللغة „Historia lexicographiae“ commemoratus est. Librum quoque de proverbiis scripsit. Medio saeculi tertii floruit.

Mohammed b. Habib (C. 5, 158. 175. 6, 157. 178.). Abu-Djahfar Mohammed b. Habib b. Omajjah b. Ahmru. In numero doctorum Bagdadensium Ebn-Alahrabio, Kothrobo, Abu-Ohhaidaho, Abu-l-Jekthesano aliisque magistris usus erat. Hamsahus b. Alhasan eum citavit, conf. Fihrist.

Mohammed b. Selam Aldjimahi. C. 26, 44.

Almondsari (C. 1, 305, 15, 45. 21, 24). Almondsarium seriore aetate quam Almofadhdhelum b. Salamah vixisse ex eo concludi potest, quod illius auctoritate nititur.

Alnadhr b. Schomail (15, 49). Abu-l'Hasan Alnadhr b. Schomail b. Charaschah بن النصر بن شمیل بن خرشه b. Jasid b. Celtsum b. Ahbdah b. Sohair Tami-mita Masenita, grammaticus scholae Bazrensis. In grammatica, jurisprudentia, poesi, pugnarum historia, traditionibus versatus fide dignissimus erat. Discipulus Chalili erat ejusque Abu-Ohbaidahus in scriptis mentionem fecit. Quum in oppido Bazra vitam miserrimam ageret, in Chorasanam migrandi consilium cepit. Pluribus eum comitantibus usque ad locum المربد appellatum dixit: quod si quotidie nil nisi fabarum tantum habiturus sit, quantum vitae sustinendae sufficiat, se mansurum esse. Sed nemine id pollicente Merwum se conferens magnas divitias acquisivit. Ejus magistri Heschem b. Ohrwah, Ismail b. Abi-Chaled, Hamid Althawil alique ex eorum numero, qui التابعون (sectatores Mohammedis,) cognomen acceperunt, erant. Multis ipse discipulis gavisus est. Nisaburi saepius docuit. Quum Chalifa Mamunus Merwum venisset, cum eo convenit. Multos libros composuit. In Chorasana natus est, sed quum in oppido Bazra adultus esset, ex eo cognomen accepit. Fine mensis Daul-Hidjdjah anni 204 in oppido Merw diem supremum obiit. Alii autem dicunt initio illius anni, alii anno 208. Eum librum de proverbiiis composuisse, e loco C. 15, 49 cognoscimus.

Nozair (C. 24, 217.) Discipulus Alcesaii erat. Conf. Kamus. sub. v. نصر.

Alomawi (1, 36. 119. 2, 27. 5, 87.). Sic in locis libri mei, ubi Alamawi impressum est, legendum esse puto. Quo tempore vixerit, nescio. In libro معرفة القراء „Cognitio lectorum Corani“ inscripto (cod. Par. num. 742.). Mohammedes b. Jusuf b. Mohammed b. b. Ahbd-Allah Alomawi nominatur, sed quum in oppido

Cordoba Hispaniae post annum 382*) docuerit, eum in libro Meidanii citatum auctorem non fuisse puto.

Sajidah (C. 24, 57.). In libro طبقة الحديث in-
scripto (cod. Par. 736.). Sajidah b. Kodamah Abu-Zalt
Tsakafita Cufita nominatur. Eundem, qui in Meidanii
opere citatus est, esse, affirmare non ausus sim.

Alsalami. Socius Alferrae erat.

Alscharikij b. Alkathami (C. 6, 121. 10, 26.
25, 22.). Cognomen Abu-l'Motsanna Alcalbi et nomen
Alwalid b. Alhozain gerens in genealogia, rebus anti-
quis et carminibus versatus erat. (Sic in libro Fihrist).

Sibawaihi (24, 63.). Sibawaihi cognominatus
grammaticus celeberrimus Abu-Bischr Ahmru b. Ohts-
man b. Konbor (قنبر) nomen habuit, cliens gentis Banu-
l'Harits b. Cahb (sec. alios gentis Alrabih), quae ad gen-
tem Sijad pertinebat. Omnes tam veteres quam recen-
tes grammaticos doctrina superavit. In grammatica Cha-
kili, Ihsae b. Ahmru, Junusi b. Habib, in lexicographia
Abu-l'Chaththabi Alachfaschi primi discipulus erat. Baz-
râ Bagdadum veniens cum Alcesäio, tum temporis Ami-
num Haruni filium docente, saepius convenit. Ibi quum
accidisset, ut Arabs quidam ab Amino introductus pro
Alcesäii sententia contra Sibawaihium rem decideret, ista
injuria, qualis ei videbatur, adflictus Bagdadum relin-
quens in Persiam migravit, ubi in pago البيضاء appellato,
apud Schirasum sito, aetate quadraginta annorum anno
180 aut 177 vitam finivit. Ebn-Kanihus (قانع) eum in
oppido Bazra anno 161 aut 188 vitam exspirasse retul-
lit. Aldjafithsus Abu-l'Faradj Ebn-Aldjusi eum anno 194
aetate 32 annorum in oppido Sawah (ساور) decessisse

*) Natus paulo post annum 350 anno 429 diem obiit.

dixit. Alchathibus autem in historia Bagdadi auctoritatem Ebn-Doraidi secutus, eum natum in pago Albeidha in oppido Schiras mortuum esse adnotavit. Cognomen Persicae originis est et a Persis Sibujah enunciatum odorem pyrae significat. Ibrahimus Alharbi eum ita cognominatum esse contendit, quod ejus genae pulchritudine duabus pyris similes fuissent.

Sijad Cilabita. Idem est quam Abu-Sijad Cilabita de quo vide supra.

Alsijadi (C. 18, 246.). Cognomine hoc usus est Abu-Ishak b. Sofjan b. Solaiman b. Abi-Becr b. Ahbd-Alrahman b. Sijad. Paulo seriore eum fuisse quam Alazimäihum (mort. an. 216) ex eo concludo, quod in referendis rebus ejus auctoritate nititur. Plures libros scripsit, inter quos est liber, quo Sibawaihi librum explicavit et liber de proverbiiis.

Thabarita (C. 4, 32. 23, 103.). Thabaritae cognomen historicus celeberrimus gessit, qui natus anno 224 anno 310 mortuus est. conf. beati Hamak. specim. catal. p. 21. sqq.; sed num in Meidanii opere citatus auctor sit, vehementer dubito.

Thajjita (C. 23, 500.). Ab Almofadhdhelo b. Salamah citatus auctor est.

Tsahlab (23, 221). In grammatica et lexicographia hic auctor celeberrimus scholae Cufensis nomen Abu-l'Ahhbas f. Jahja b. Said b. Tsahlab Sajjar (سيار) gerens, et anno 200 natus in Mahni b. Sajidah clientela erat. Apud Ebn-Alahrahbium, cujus discipulus erat, tanta auctoritate pollebat, ut, si in argumentis dubitaret, ad eum se converteret. Praeterea Sobairum ben-Baccar docentem audiverat. Ejus autem relatores (Rawi) Alach-faschus minor, Abu-Becrus Alanbari et Abu-Ohmarus Al-sahid erant. Memoria, recto enunciandi modo, gramma-

tica et carminum veterum eruditione insignis erat. Studio grammatices et lexicographiae absoluto anno 216 legibus Corani legendi operam dederat. Annum aetatis 25 quum attigisset, omnes quaestiones memoria tenebat. Mense Djumadae prioris anni 291 Bagdadi exspiravit. Sic Ebn-Challikanus. In libro *Fihrist* inscripto ei praeter librum de proverbiiis plures libri adscribuntur.

CAP. VI.

De Meidanii commentario.

Quum tantus ille in commentario citatorum auctorum numerus sit, sequitur, ut magna fuerit Meidanii doctrina atque diligentia. Omnes libros, in quibus proverbialia collecta et explicata sint talesque, qui lucem adferre proverbiiis possent, nullo neglecto in conscribendo opere suo auctorem adhibuisse videmus. Quaestio autem, quomodo aliorum opera in usum suum converterit, quum isti libri nobis non pateant, neque aut argumenti aut modi usus diligentiaeque ratione habita institui potest; at vero ex toto commentarii tenore, nulla eum gravioris momenti et ad intelligenda proverbialia necessaria atque utilia prorsus neglexisse, sed magnam in scribendo diligentiam eum adhibuisse adparet et tam ex locis quibusdam, in quibus singularis singulorum interpretum dicendi ratio conf. C. 24, 176. observatur, quam ex more, apud Arabes usitato, eum aliorum opera verbotenus excerpisse conjicere licet. Meidanii commentario triplicem rationem, unam ad criticam, alteram ad linguam, tertiam ad historiam spectantem esse videmus. Prima pars varias lectiones tractat conf. ex. gr. C. 8, 7. 21, 16. Quod in hac commentarii parte interdum quasdam adnotationes

facere omiserit ex. gr. C. 26, 50 legendi modum اودى دارم Ebn-Doraido proprium, dum Samachscharins اودى دارم كما اودى ابن دارم scripserit, id in tanta rerum varietate ac copia excusatione non indignum videtur. At vero in proverbiiis, quorum verba post Meidanii tempus usu mutata sint, extra omnem culpam est. Secunda commentarii pars singulorum verborum significatione, proverbii sensu et grammaticae construendi modo occupata est. Hac in re auctorem partes suas tam egregie egisse, ut Arabibus doctis omnino satisfecerit, quis est, qui neget, nos vero tanta linguae Arabicae et proverbiorum inter vulgum usitatorum cognitione non imbutos aut unum aut alterum interdum desiderare, quis infitias ibit. In proverbiiis, quae ab Arabibus haud genuinis originem habent, sensus explicatione nos saepe destitutos videmus. Quibusdam vero proverbiiis sensus generalior, quam conveniebat, tributus videtur. Sic proverbio C. 3, 83. „Prande haedum, priusquam te vesperâ edet!“ nil explicandi gratia additur nisi يضرب في اخذ الامر بالحزم, ita ut cautio generaliore modo commendetur. Nihilominus vero sensus specialior proverbio inest, quo, ne inimici potiundi et de eo nos vindicandi occasionem praetermittamus, monemur. Multa quoque tum e Samachscharii tum e Scharaf-Aldini opere ad Meidanii explicationem complendam adtulimus conf. C. 6, 32. 34. 13, 37. 18, 68. 112. In tertia commentarii parte origine, occasione, primo proverbii auctore indicando auctor ita occupatus erat, ut diversas quoque plurium auctorum opiniones adferret conf. C. 20, 66. Quam magnam in illas res illustrandas curam atque diligentiam impendit, ea summam omnium laudem meretur. Arabum scriptores in rebus historicis enucleandis et accuratissime describendis inter omnes excellere notatu dignum videtur. Quod Meidanus in istis rebus

explicandis prolixior fuit, id sane doctis Arabibus, quibus et minimae ad gentem suam res pertinentes cordi essent, vehementer probatur, nobis vero non aequè gratum atque utile videtur. De vario quoque nonnullorum proverbiorum sensu et usu, auctoribus dissentientibus, agere non supersedit conf. C. 24, 6 et interdum denique proverbium a viro quodam celeberrimo in sermone adhibitum esse, certiores nos fecit conf. C. 22, 30. Quae quum ita sint, Meidanium interpretis boni officio non defuisse videmus et in laude, qua ab omnibus auctoribus summo cum consensu ornatus sit, dissentire non possumus; opus enim praeclarum et in suo genere unicum sine ulla dubitatione dicendum est.

In tanta autem argumenti varietate ac difficultate, in tanta rerum multitudine vitia omnia evitari posse, quis est, qui contendat? Plura huc spectantia variis libri nostri locis occurrunt, hisce nonnulla rei explicandae causa addimus. Eadem proverbia variis locis obviam habemus et in commentario easdem res variis locis repetitas legimus conf. C. 6, 182. 183. et C. 24, 417. 418. eosdemque versus duobus locis citatos invenimus conf. C. 13, 127. 23, 37. In nonnullis autem proverbiiis res notatu dignae omissae sunt. Sic proverbium C. 18, 50 Ausum ben-Haritsah habere auctorem, in Haririi opere p. 410 legimus et proverbium C. 3, 11. Actsamo ben-Zaifi adscribi invenimus. Quod in Haririi opere proverbium C. 22, 30. diverso modo explicatum est, quod idem in codice Guelph. factum observavimus, id non tam negligentiae Meidanii, qui istas varias sententias adnotare omiserit, quam saepissime mutato proverbii usui tribuendum putamus. Quae autem res si in operibus Meidania anterioribus, quae in commentario conscribendo adhibuit, observatur, in auctoris

incuriam atque negligentiam culpa transferenda videtur. Proverbium C. 13, 164. sic adnotatum est **اشد من عيشة ومن ابن عثم**. Quo in proverbio si non vitium latet, at saltem obscuritas est. Duo enim proverbia quum primo adspectu esse videantur, tamen unum tantum est, nam C. 15, 45. proverbium est **اضبط من عيشة بن عثم**, unde Ahjischahum filium Ahtsmi fuisse adparet. Admittendum igitur est, verbis C. 13, 164. unum tantum proverbium contineri duplici modo prolatum, siquidem Ahjischah et Ebn-Ahtsm ejusdem personae nomina sunt. Observandum autem est, in codice Krüg. et Berol. legi **اشد من عيشة بن عثم**. Aut igitur legendi modus, quem admisimus, scribae tribuendus est, ut Meidanio nil obijciendum sit aut scribae Meidanii vitium corrigendum esse putarunt. Proverbia C. 22, 151. 152, ni fallor, in unum conjugenda fuissent, homoioteleuton quum idem sit in utroque et sensus unius ad alterum referatur necesse sit. Idem proverbium uno loco C. 23, 442. Arabibus genuinis, altero loco C. 23, 633. Arabibus haud genuinis adjudicatur. Qua in re si Meidanii error non est, varias de re auctorum sententias explicare auctor debebat. Idem in proverbii C. 23, 264. et 562. cernitur. Ad proverbium **اجرا من اسامة** C. 5, 185. versus: **ولانت اشجع من اسامة ان دعيت نزال ولج في الذعر** citatus est, qui ad proverbium **اشجع من اسامة** C. 12, 161. rectius locum habuisset.

Codicum operis, quot in notitiam nostram venerunt, tot ex eodem fonte manasse videntur, quum neque proverbiorum ordine neque commentarii verbis multum diversi sint. In nonnullis tantum locis, quod nescio an scribarum negligentia factum sit, diversus proverbiorum ordo est. Sic in meo codicis exemplari, quod e codice de Sacyano desumptum apographum est, proverbia C. 6,

229. 230. in codicibus Berol. Lugd. Pocock. ante proverbium 227 (conf. prov. 18, 209.) et C. 18, 61. post sequens legitur proverbium. C. 18, 196 in codice Berol. post proverbium 141, proverbium C. 23, 87. in codicibus Berol. et Pocock. post proverbium 484. (conf. C. 25, 51.), proverbium C. 23, 143. in codice Ber. post sequens, proverbia C. 23, 151—156. post Nr. 174. in codice Berol. et Poc. leguntur. In meo codice proverbium C. 23, 169 post 149 legitur (conf. C. 23, 342. schol. C. 23, 393). Post C. 24, 405. insertum est in codicibus B. P. proverbium 569 et proverbium C. 23, 268 in codice Lugd. post proverbium 460 invenitur. Pauca proverbia in quibusdam codicibus desunt. Sic proverbium C. 18, 121, nec non proverbium C. 18, 210, quod a proverbio C. 1, 164 sensu non differt, nonnisi in codice Berol. et codice, quo Pocockius usus est, existit et sic proverbium C. 23, 408. Proverbium C. 23, 157. in meo codice non est.

IV.

**Index gentium,
virorum et locorum etc. qui in Meidanii
proverbiis occurrunt additis quibusdam de
tempore, quo vixerint, observationibus.**

Abdjar ben-Djabir Alihdjli 1, 370. 22, 105.

Habuit filium حجار Hadjdjar appellatum.

Abidah 18, 87.

Frater Ahzimi Almokschäih Dhabbitae ab Alcho-
naifso ben-Cheschrem Schaibanita occisus).

Alablak (arx) 3, 32. 18, 213. 26, 93.

Appellabatur quoque الأبلق الفرد Hamas. p. 51. l. 6.

Abraham 23, 547.

Conf. Pocock. spec. hist. Arab. mult. locis. ed. nov.

Abak-ol-Ahssaf (arena) 21, 148.

Abschams 23, 381.

Filius Sahdi ben-Said Manat conf. Ebn-Kotaib. p. 96.

Abu-Achsam Thajjita 24, 333.

Avus aut pater avi Hatimi Thajjitae erat conf. Harir. 516.

Abu-l'Ahhbas Alsaffah 21, 43.

Primus Ahbbsidarum chalifa obiit anno 136.

Abu-Ahcraschah 19, 53.

Conf. Said ben-Sorarah.

**Abu-Ahmed Manzur ben-Mohammed Alha-
rawi (poeta) 24, 22.**

Abu-Ahmru Ahmir b. Schaharil Schahbita 6, 212

Post Islamismum vivens Mohammedis socios, Ablium, Ebn-Ahbbasum aliosque vidit conf. Harir. 451.

Abu-Ahmru ben-Alaslat (poeta) 23, 36.

Abu-l'Aswad Aldoali 6, 5. 149. 16, 46. 23, 272.

Nomen habens Thsalem in pugna Bedrensi cum Mohammedis sociis erat. De Ohmaro, Ohtsman Ahlioque retulit. Ab Ahlio post Ebn-Ahbbasum in urbe Bazra praefectus constitutus est. Primum eum fuisse narrant, qui artis grammaticae initium faceret, quum linguam Arabicam ob mutuum cum Persis commercium corrumpi vidisset. Senex Moahwjjahi tempore vixit conf. Ebn-Kotaib. 73. Anthol. gram. p. 218. Ebn-Challik. 312. Citab-Alagh.

Abu-Auhsadjah 27, 32.

Abu-Becr 1, 35. 125. 2, 139. 5, 177. 18, 1.

Chalifa salutatus anno 11, anno 13 obiit.

Abu-Becr Ahli b. Alhasan Alkohestani 6, 29.

Abu-Bera, Molahib Alasinnah cognominatus, Ahmir 25, 105.

Frater est Thofaili Alchail, qui pater Ahmiri b. Althofail erat.

Abu-Cahb (muli cognomen) 22, 28.

Abu-Carb 14, 31.

Praefectus oppidi Hadjar erat ab Amruo b. Mondsir b. Amru'l-Kais constitutus conf. Harir. 103.

Abu-Chorascha 20, 81.

Abu-l'Derda Anzarita 1, 274. 6, 22. 24, 276. 365. 26, 31.

Unus e sociis Mohammedis.

Abu-Djabir b. Molail Hodsailita 1, 98.

Abu-Djahfar Almanzur 5, 157.

Chalifatum obtinuit 156, mortuus est 158.

Abu-Djahl b. Heschem 7, 97.

Conf. Ebn-Kotaib. 78.

Abu-Djondab Hodsailita (poeta) 9, 53. 23, 437.

Conf. Hamas. 421.

Abu-Dolamah 6, 229.

Anno 161 eum mortem obiisse dicunt, alii seriore tempore. conf. Ebn-Challik. p. 243. et Harir. 450.

Abu-Dsarr (socius Mohammedis) 20, 129. 21, 85.

Ab-Ohtsmano in exilium missus est circa ann. 34 aut 35. Ebn-Kotaib. 74.

Abu-Dsarr Alghifari (poeta) 9, 57.

Abu-Dsuaib (poeta) 1, 371. 14, 93. 23, 365. 481.

Duo sunt poetae unus Jjadita, alter Hodsailita. Hodsailita hisce in locis significatur. Nomen gessit Chowailid ben-Chaled cognomen Alkathil (القطيل).

Abu-Duad (poeta) 1, 186. 5, 27.

Vicinus Almondsiri b. Mäissema.

Abu-l'Fatah (poeta) 22, 129.

— — Albosti (poeta) 24, 22.

Abu-Feras (poeta) 22, 117.

Poeta e gente Hamdanidarum natus anno 320, occisus est anno 357. Conf. lib. meum Selecta ex historia Halebi adnott. p. 134. 138.

Abu-Gobschan 6, 152. 23, 512. 25, 132.

Vixit ante Mohammedem. Gente Chozaah e Mecca emigrante Halidus b. Habschijjah filiae suae cum Abu-Ghobschano templi praefecturam testamento legaverat conf. Abulf hist. Anteisl. p. 186.

Abu-l'Ghozn 6, 175.

Tempore Ihsae b. Musa Haschemitae et Abu-Muslimi Cufae vixit.

Abu-Hadhir Osaidita 18, 67.

Vixit post Mohammedem tempore Ferasdaki. conf. Ebn-Kotaib. 93.

Abu-Hafz 2, 6.

Abu-Hajjah Nomairita (poeta) 24, 426.

Erat Arabs campester, vir timidus et segnis. conf. Hamas. 578. 600. Ebn-Kotaib. p. 113.)

Abu-Hanbal Thajjita 26, 97.

Tempore Amru'l-Kaisi vixit.

Abu-Hasim (sapiens) 23, 133.

Abu-Henesch 4, 1.

Tempore Baihasi.

Abu-Henesch Thaghlebita 1, 166.

Tempore Schorahbili regis.

Abu-Hibal 23, 319.

Filius Tholaihahi b. Chowailid Mohammedis tempore vivens.

Abu-Horairah (e gente Dus) 10, 64. 24, 253. 26, 96. 27, 193.

Socius Mohammedis, qui anno 59 obiit conf. Abulf. Ann. T. I. p. 375. et adnott.

Abu-Iasar 13, 3.

Abu-Ijjub 23, 564.

Abu-Kabus 6, 93. 23, 333.

Cognomen Nohmani b. Almondsir b. Mâi-ssema, Hamas. 717 infr. Ebn-Kotaib. 194. conf. Abulf. hist. Anteisl. p. 126.

Abu-Kirfah 21, 96.

Filius Chodsai fahi vixit tempore, quo bellum Dahis et Alghabrah incepit.

Abu-Koaihs 1, 302.

Abu-Korğah Aldjaih 26, 110.

Abu-Lahab 3, 159. 7, 118. 18, 282.

Tempore Mohammedis conf. Anthol. gram. 28. 59. Harir. 181. et Pocockii specim. hist. Ar. p. 52. ed. nov.

Abu-Malica h (conf. Hothaiah) 23, 323.

Abu-Masuhd Alanzari 26, 49.

Jam vixit tempore Ohmari.

Abu-Mathsun 1, 11.

Abu-Merhab 1, 165. 23, 283.

Tempore regis Alnohman b. Almondsir.

Abu-Mihdjan (مِهْدَجَان) Tsakafita

Vulneravit die Althajef dicto Ahbd-Allahum, filium Abu-Becri. conf. Hamas. 493 et Ebn-Kotaib. p. 119.)

Abu-Mohammed Ahbd-Allah ben-Almoka ffa h 25, 98.

Persa, qui antequam Mohammedanum se confessus erat, aliud nomen gerebat. Ejus pater cognomen Almo-kaffah acceperat, quod ab Alhadjdjado verberatus in pede incurvatos digitos acciperet.

Abu-Moslim 6, 175. 8, 55. 23, 386.

In ditioe Cufae natus ab anno 129 in Chorasana Ahbbsidarum imperium praeparavit, ut ejus fundator appellari possit. Anno 132 Chorasanae praefecturam accepit, anno 137 ab Abu-Djahfaro Manzuro occisus est.

Abu-Moslim Chaulanita 10, 29.

Tempore Moahwijjahi contra Ahlium erat.

Abu-PMotsallem Hodsailita (poeta) 1, 74.

Abu-Musa (gens) 5, 160.

— — Alaschahri 10, 6. 20, 3. 22, 1.

Unus arbitrorum duorum (ab Ahlio constitutus), qui dissidias inter Ahlium et Moahwijjahum post pugnam Ziffinensem componerent, conf. Abulf. Ann. 1, 317. Eum in oppido Cufae anno 44 obiisse dicunt. conf. Harir p. 529.

Abu-l'Nadjm (poeta) 24, 473.

Carminibus metri Redjes clarus.

Abu-Nochailah 21, 87.

Abu-Nochailah est nomen, non cognomen. Ejus cognomen ابو الجنيد, aliis ابو العرماس fuisse dicitur. Vixit tempore chalifarum Omajjadarum et Ahbbsidarum. Al-manzurum instigavit carminibus, ut, Ihsa ben-Musa posthabito, filio suo Almahdio imperium traderet. Quae res in causa erat, cur in Chorasanam fugiens jubente Ihsa occisus est. Citab-Alaghani.

Abu-Nowas (Alhasan b Hani) 3, 126. 12, 12.

Natus anno 136 aut 145 aut 148 aut 149 obiit aetatis anno quinquagesimo nono anno 195 aut 196 aut 197 aut 198 aut 199.

Abu-Ohjainah Almohallebi 1, 261.

Erat filius Almohallebi b. Abi-Zofrah naturae indole poeta tempore Ahbbsidarum, Bazrae incola. Cit. Alaghani.

Abu-Ohssah (poeta) 23, 287.

Tempore Mohammedis.

- Abu-Ohmajjah ben-Almoghirah** 21, 133.
Tempore parentum Mohammedis. conf. Hamas. 464.
l. 14 sqq.
- Abu-Otsal** 22, 16.
Tempore Said-Alchaili, de quo videas suo loco adnotationes.
- Abu-Rabih** 6, 104.
- Abu-Rabiah** 2, 138.
Filius Dsohli ben-Schaiban e Rikascha
- Abu-PRauka** 7, 72.
- Abu-Saffanah** (est Hatim Thai) 23, 205.
- Abu-Sahl** (poeta) 24, 22.
Videtur idem, cujus apud Ebn-Challikanum Nr. 589.
mentio facta est. Natus anno 296 anno 369 obiit.
- Abu-Sahl b. Hescham** 12, 11.
Ante Mohammedem vixisse videtur.
- Abu-Said** (conf. Find) 6, 6.
- Abu-Sajjarah** 13, 29. 14, 86.
Videtur ante Mohammedem vixisse.
- Abu-Salim b. Ahbd-Allah** 16, 71.
Tempore Ahbd-Allahi b. Sobair vixit.
- Abu-Schafkal** 22, 199.
Poetae Ferasdaki relator (Rawi) erat.
- Abu-Sobaid** (Thajjita) (poeta) 23, 379. 24, 288.
Conf. Herbelot. T. I. p. 62.
- Abu-Sofjan b. Harb** 7, 118. 21, 21. 23, 321. 26, 96.
Erat dux Koraischitarum die pugnae Bedr. conf.
Ebn-Kotaib. p. 87. Harir. p. 274. Pocock. spec.
hist. Ar. p. 11. 138. 163.
- Abu-Sohair Alsahrani** 26, 96.
Cognatus Abu-Sofjani b. Harb erat.
- Abu-Tammam** 20, 94.
Habib b. Aus poeta gentis Thai. Mortuus est anno 221.
- Abu-Thaleb** 1, 146.
Frater Ahbd-Almothallebi avi Mohammedis. Pocock.
spec. hist. Ar. mult. loc.

Abu-Thaleb (poeta) 20, 27.

In Hamasa p. 793 citatus est.

Abu-Tharif (Ahdij b. Hatim) 23, 327.

Ohtsmani occisor.

Abu-Tsaur Asadita 21, 23.

Tempore Zachri b. Ahmru, fratris Alchansae, die pugnae in loco Dsat-Atsal vixit.

Abu-Watsil 1, 349.

Alachnas ben-Cahb (e gente Djohainah) 18, 2.

(in uno codice الاخش Alachasch est.)

Alachnas ben-Schehab b. Scharik 12, 11. 16, 76.

Ante Mohammedem vixisse videtur. conf. Hamas. 344.

Achsam Thajjita 13, 20.

Erat abavus Hatimi Thajjitae vel abavus patris ejus.

Alachthal (poeta) 14, 94. 18, 160. 217. 20, 95.

22, 38. 23, 332. 25, 116.

Tempore Omajjadarum et Ahbd-Almalici ben-Merwan vixit. conf. Ebn-Kotaib p. 127. Citab Alagh. Cum Dje-riro et Ferasdako carminibus certabat. Harir. 452. Anthol. gram. 89. 457.

Actsam ben-Zaifi 1, 146. 149. 210. 216. 397.

3, 63. 6, 72. 91. 10, 60. 65. 109. 153. 13, 65.

14, 38. 18, 76. 164. 20, 50. 21, 74. 77. 22, 14.

23, 40. 47. 92. 108. 285. 24, 22. 65. 85. 129.

166. 192. 282. 291. 318. 330. 335. 344. 364.

26, 44. 76.

Pater ejus Zaifi filius Rubahi cognomen ذوالحكم gerebat. Ipse octavo anno fugae Mohammedis obiit. conf. Ebn-Kotaib. 93. Abulf. Annal. 2, 730. conf. Hamas. 730 l. 9.

Adam 22, 199.

Alad bath ben-Koraih 1, 219.

Ante Mohammedis tempus vixisse videtur. Erat mulieribus exosus conf. Ebn-Kotaib. p. 96. Schult. me-
num. vetust. p. 32. Citab Alaghani.

Adjla (locus) 10, 67.

Aethiops 23, 326.

Aethiopes 12, 177.

Alafah Djorhomita 1, 32. 24, 408.

Arbiter inter Arabes tempore antiquo.

Alafwah (poeta) 13, 41.

In Hamasa p. 189 citatus est.

Afza ben-Ahbd-Alkais 7, 98.

Ante Mohammedem vixisse videtur.

Alaghlab Ihdjlita 15, 25. 19, 8. 23, 95. 24, 298.

Longo tempore ante Mohammedem vivens Islamismum attigit et professus est. Cum Sahdo ben-Abi-Wakkaz Cufam proficiscens in proelio Nehawend cecidit. Primus fuisse dicitur, qui in carminibus longioribus metro Redjes uteretur. Citab Alaghani.

Alahazz (aqua) 3, 124.

Conf. Abulf. Geogr. p. ۳۳. sq.

Alahbahb (idolum) 10, 62.

Ahbbadan (insula) 23, 533.

Herbelot T. I, p. 2. Abulf. Geogr. p. ۳۳۹.

Ahbbasidae 6, 206.

Conf. Pocockii spec. hist. Ar. p. 13. 52. ed. nov. Herbel. T. 1. p. 7.

Alahbbas ben-Merdas 1, 301. 19, 52. 23, 348.

Tempore Mohammedis vivens fratre Onaiso utebatur. In Hamasa saepius occurrit. conf. Pocockii specim. hist. Ar. p. 112 sq. ed. nova. Anthol. gram. p. 337.

Alahbbas filius Ahbd-Almothallebi 5, 137. 23, 213.

Socius Mohammedis est.

Ahbbud 25, 22. 125.

Ahbd-Alahsis ben-Merwan 23, 217.

Frater Chalifae in Aegypto, cujus praefecturam tenebat, anno 85 obiit.

Ahbd-Allah 22, 327.

— — (filius Almothallebi) 21, 51.

Pater Mohammedis natus anno 53 ante Hedjram conf.

Ebn-Kotaib. p. 78. Pocockii spec. hist. Ar. p. 7. 52, 177.
ed. nov.

Ahbd-Allah ben-Abi-Omajjah 7, 95.

Socius Mohammedis erat.

Ahbd-Allah ben-Ahmir b. Corais 3, 58. 10, 64.
25, 65.

Praefecturam Bazrae sub Ohtsmano gerebat et tempore Moahwijahi vivebat conf. Hamas. p. 15.

Ahbd-Allah ben-Alahwar Alcadsdsab Alhirmasi (poeta) 1, 175.

Ahbd-Allah ben-Baidarah 7, 98.

— — — Chaled b. Osaïd 28, 47.

— — — Djaduhn Taimita 21, 134.

— — — Djahfar 28, 49.

Vixit tempore Hosaini b. Ahli, Ahbd-Allahi b. Ohmar et Ahmrui ben-Ohtsman.

Ahbd-Allah ben-Djarud 20, 35.

Quum cum incolis Bazrac rebellantibus Hedjdjadjum a praefectura removisset et diripuisset, tandem ab illo victus et occisus est.

Ahbd-Allah ben-Habib Ahnbarita 21, 138.

— — — Hammam 21, 96.

Poeta gentis Ahbd-Allah b. Ghathfan eodem tempore, quo Nabeghah Dsobjanita, tempore belli Dahis et Algahbra vivens.

Ahbd-Allah ben-Hammam Alsaluli *) 25, 68.

Tempore Jasidi ben-Moahwijjah, vivens. Conf. Hamas. 507.

Ahbd-Allah ben-Alhedjdjadj Altsahlebi (e gente Tsahlebah b. Dsobjan) 2, 11.

Tempore vixit quo Catsir ben-Schehab Haretsita praefecturam oppidi Rei gerebat.

Ahbd-Allah ben-Hobal 23, 402.

Ante Mohammedem vixit.

*) Salul pars gentis Kais i. e. Morrah ben-Zahzaah a matre appellata.

Ahbd-Allah ben-Alhozain Haretsita 20, 91.

— — — Ihcrimah ben-Ahbd-Alrah-
man Almachsumi 11, 1.

Ahbd-Allah ben-Alsobair 1, 399. 9, 23. 13,
98. 16, 71. 18, 44. 21, 56.

Anno 62 Meccae et Medinae chalifa salutatus et anno
73 Meccae ab Hedjdjado victus et vita privatus est
septuagesimum secundum aetatis annum agens. Conf.
Herbel. T. I. p. 12.

Ahbd-Allah ben-Zafwan 18, 67.

Tempore, quo Ahbd-Allah b. Sobair in regione Hidjäs
et Ihrak regnabat, vivens.

Ahbd-Ahmru 14, 31.

Inimicus Tharafahi tempore Nohmani ben-Almondsir.

Ahbd-Ahmru ben-Ahmir 24, 481.

Tempore Abu-Dsuaibi vixit.

Ahbd-Aldar 6, 152.

Ante Mohammedem vivens. Ebn-Kotaib. p. 81. 82.
Conf. Abulf. hist. Antisl. p. 186. et Pocockii spec. hist.
Ar. p. 45. 51. 104.

Ahbd-Alkais (poeta) 27, 50.

— — — (gens) 3, 47. 5, 157. 18, 72. 20,
101. 24, 125.

Ahbd-Almalic b. Merwan 6, 138. 20, 35. 95.
23, 333. 24, 309.

Chalifa quintus Omajjadarum patri anno 65 successit,
anno 86 obiit.

Ahbd-Manaf ben-Kozajj 21, 132. 25, 107. 26, 101.

Ante Mohammedem. Conf. Pocockii spec. hist. Ar.
p. 51. 104. ed. nov.

Ahbd-Almothalleb (ben-Hescham) 1, 146. 12, 109.
21, 57.

Avus Mohammedis. Mortuus est octavo aetatis ejus
anno. Conf. Ebn-Kotaib. p. 53. 83. Pocockii spec.
hist. Ar. p. 7. 52.

Ahbd-Alohssa ben-Cahb 19, 54. 23, 381.

Ebn-Kotaib. p. 82.

Ahbd-Alrahman (filius Abu-Becri) 24, 84.

Ante Islamismum appellatus Ahbd-Alohssa. Mater ejus erat mater Ajischae. Obiit anno 58. Cit. Alaghani.

Ahbd-Alrahman b. Ahrtab b. Osaïd b. Abi-l'Ahz b. Omajjah 24, 319.

Pugnavit die cameli anno 36.

Ahbd-Alrahman b. Chaled b. Alwalid 23, 288.

Mortuus est anno 45.

Ahbd-Alrahman ben-Djohaim Asadita (poeta) 1, 382.

— — — Masuhd Fesarita 20, 35.

Tempore Ahbd-Almalici b. Merwan vixit.

Ahbd-Schems b. Sahdetc. Makruh 6, 10. 21, 132. 23, 381.

Ante Mohammedem vixit. Conf. Ebn-Kotaib. p. 96. Pocock. spec. hist. Arab. p. 52.

Ahbidah 24, 150.

Ahbisah ben-Ahts 15, 45.

Ahblah (gens) 21, 96.

Conf. Ebn-Kotaib. 85.

Ahbs (gens) 8, 66. 21, 96. 26, 94.

Ahd (gens) 3, 149.

Conf. Herbel. T. I. 85. Abulf. hist. Anteis. p. 178. Pocock. spec. hist. Ar. mult. loc. ed. nov.

Ahdhal et Aldisch filii Alhuni 21, 38.

Ante Mohammedem.

Ahdi (fons) 23, 321.

Ahdjab 18, 111.

Alahdjfaha (filia Alalkamahi Sahditaë) 22, 66.

Ahdi ben-Said (poeta) 14, 34. 19, 7. 23, 66.

Ab Alnohmano occidebatur. Conf. Ebn-Kotaib. p. 94. 196. Cit. Alaghani.

Ahdijj b. Djenab Calbita 3, 62. 21, 10.

Paulo ante Alnohmanum b. Almondsir vel ejus tempore vixit.

Ahdijj ben-Hatim 23, 327.

Filius Hatimi Thai, occisor Ohtsmani obiit anno 68, aetatis centesimo vicesimo.

Ahdijj ben-Nazr

Tempore Djadsimahi Alabrasch vixit. Conf. Ebn-Kotaib. p. 180.

Ahdijj ben-Rabiah 26, 98.

Tempore, quo Colaib occidebatur, vixit et postea.

Alahdjadjadj (poeta) 18, 70. 22, 74. 23, 363.

Pater Rubahi est. Conf. Anthol. gram. 69, 94, 125, 140. Cit. Alaghani.

Alahdjul (mulier) 18, 118.

Ahdl 18, 19.

Praefectus satellitum regis Jemauensis (Tobbah).

Alahdsrah (gens) 23, 269.

Ahdwan (gens) 13, 153. 14, 86. 23, 43.

Ebn-Kotaib p. 98. et Abulf. hist. Anteisl. p. 194.

Ahjids filius Jasidi Jeschcoritae 27, 126.

Alahjjar (b. Ahbd-Allah Dhabbita) 1, 165. 19, 26. 23, 283

Tempore regis Alnohman b. Almondsir.

Ahjische 10, 175: 18, 168. 218. 22, 282. 23, 372. 24, 132. 345.

Uxor Mohammedis mortua est anno Hedjr. 58.

Ahjischah b. Ahtsm (vel b. Ghanam) 13, 164. 15, 45.

Ahkil 13, 54.

— ben-Ohloffah vid. Ohkail b. Ohloffah

Alahla ben-Alhadhremi 5, 177.

Vixit tempore chalifae Abu-Becr.

Ahkrab 3, 145. 18, 264. 24, 429.

Tempore Ferasdaki. Conf. Alfadhl b. Ahbbas.

Ahlaki et Kumi (nomina dierum) 2, 94.

Ahlba ben-Arkam Jeschcorita 22, 60.

Tempore Ahmrui ben-Hind, quem Cosroes ben-Co-bad regno Hirae praefecerat.

Ahlba (vel potius **Ihlba**) **b. Alhaitsum Sadusita** 23, 29.

Vixit tempore Ohmari.

Ahli 1, 25. 81. 217. 280. 2, 46. 5, 4. 6, 96. 137. 140. 10, 28. 29. 135. 192. 13, 74. 18, 112. 23, 325. 440. 449. 24, 132. 252. 268. 303. 25, 64. 27, 154.

Quartus post Mohammedem chalifa. Occisus est anno 40. Aetatis annum egisse alii sexagesimum tertium, alii quintum, alii denique quinquagesimum nonum dicunt.

Ahlijj ben-Hasan Albachersi (poeta) 23, 505.

Ahlijjah (regio) 4, 24.

Ahlkamah (frater Nohmani b. Almondsir) 1, 263.

— — **Sahdita** 22, 26.

— — **ben-Chazafah Thajjita** 3, 11.

— — **ben-Djisl Althiahn** etc. 23, 402.

Ante Mohammedem tempore Sohairi ben-Chabbab vixit.

Ahlkamah ben-Ohlatsah (v. **Ghalatsah**) **Djahfarita** 6, 172. 27, 56.

Ejus mater erat **Laila** filia **Abu-Soffjani b. Helal**. Cum **Ahmiro b. Althofail** de gloria certavit. Ab **Ohmaro Alhaurani** praefectus constitutus, tempore, quo poeta **Al-hothaiah** ab **Ohmaro** e carcere dimissus eum adire volebat, diem supremum obiit. conf. **Ebn-Kotaib**. p. 115. **Harir**. 274.

Ahmajah (mons) 3, 103. 4, 26.

Ahmalekitae 3, 49.

Ahmalles filius Ahkili 2, 144. 24, 333.

Tempore Omajjadarum vixit.

Ahmar Ahd 13, 117. 24, 302. 26, 137.

Tempore antiquissimo vixit, nam causa fuisse dicitur, cur gens **Tsamud** periret. conf. **Harir**. 174.

Ahmarah (vel **Ohmarah**) **Alwahhab** 25, 104.

Tempore Kaisi ben-Sohair vixit. conf. **Hamas**. 231.

Alahmasch 24, 530.

Cognomen **Solaimani b. Maharan** nati an. 60 in oppido **Rei**, mortui an. 148, qui in traditionibus doctor celebrerat.

Ahmilah (gens) 9, 4.

Ahmir (gens) 12, 76. 20, 95. 22, 57. 23, 214.

— 23, 148.

— (Abu-l'Bara, cognominatus collusor cuspidum) 21, 94.

Est Ahmir ben-Malic conf. Abulf. Ann. 1, 100.

Ahmir filius Ahbd-Allahi b. Sobair 12, 54.

Conf. Ahbd-Allah b. Sobair.

Ahmir ben-Djodsaimah (vel Djadsimah) 5, 47.

Ante Mohammedem vivens.

Ahmir ben-Djowain 23, 480.

Tempore Amru'l-Kaisi ben Hodjr vixit conf. Hamas. 148.

Ahmir ben-Dsohl ben-Tsahlebah 10, 25. 24, 121.

Tempore antiquo vixit.

Ahmir ben-Alharits (Cosäihtä) 25, 102.

Ante Mohammedem vixisse videtur.

Ahmir ben-Malic b. Djahfar b. Cilab 20, 91. 92.

Est filius fratris Thofaili b. Malic conf. Ahmir b. Thofail.

Ahmir ben-Ohbaid b. Wahab 24, 282.

Maritus sororis Actsami b. Zaiifi.

Ahmir ben-Althofail Djafarita 6, 172. 19, 7.

20, 92. 25, 105. 27. 56.

Matrem habuit كتيبة appellatam et tempore Mohammedis vixit. Hic vir et Ahmir ben-Malec العامران appellabantur. Conf. Ebn-Kotaib. p. 115. Harir. 274. Citab Alaghani.

Ahmir ben-Althsarib Aladhwani 1, 146. 206.

10, 166. 24, 387.

Circiter 200 annos ante Islamismum vixisse dicitur. Hamas. 124 conf. Ebn-Kotaib. p. 98.

Ahmir ben-Zahzaah 1, 185, 13, 42.

Gentis auctor est. conf. Ebn-Kotaib. p. 112.

Ahmmar 1, 6. 28, 127.

Vir hujus nominis tempore antiquo Lokmani Ahditae vixisse videtur, alter tempore Amrui b. Hind conf. Anthol. gram. p. 125.

Ahmmar ben-Jasir (socius Mohammedis) 5, 4.

Ahlîi chalifae tempore adhuc vixisse videtur conf.
Abulf. Ann. 1, 311. et Hist. Anteisl. p. 188.

Ahmrah filia Moahwijjahi ben-Ahmru 24, 215.

— — — Sobaii 23, 306.

Ahmran (vel Ihmran) ben-Hozain 1, 26.

Ahmru (videtur filius Ohtsmani chalifae) 23, 82. 426.

— (filius Cobaischi) 3, 47.

— (filius Homrani Djahditae) 22, 99.

— (filius Rikaschae) 22, 37.

Tempore Djadsimahi Alabrasch.

Ahmru (Hasani regis Himjaritarum frater) 1, 363.

— Ahdita 1, 142.

Tempore Lokmani Ahditae.

Ahmru ben-Abi-Rabiah 23, 214.

Vir hujus nominis aderat tempore, quo Djassasus Co-
laibum occidebat.

Ahmru ben-Ahbd-Aldjinn 7, 9.

Tempore Djadsimahi et Kaziri Lachmitae.

Ahmru ben-Ahbd-Wodd 13, 116.

Ab Ahlio occisus est conf. Hamas. 250.

Ahmru ben-Ahdi 20, 65. 24, 416. 28, 6.

Tempore Kaziri Lachmitae vixit. Conf. Ebn-Kotaib.
p. 186. Successit Djadsimaho in imperio. Abulf. hist.
Anteisl. p. 122. 190. Pocock. spec. hist. Ar. p. 68. sq.
ed. alt.

Ahmru ben-Ahmir (eques Aldhahjae) 25, 105.

Avus Thofaili Alchail conf. Ebn-Kotaib. p. 113.

Ahmru ben-Ahmru (ben-Ohloss) 5, 148. 20, 2.

Vixit tempore Almondsiri ben-Mâi-ssema conf. artic.
Lakith. Anthol. gram. p. 105. 146.

Ahmru ben-Alahtan 1, 1.

Vixit Mohammedis tempore.

Ahmru ben-Alahwaz b. Djahfar ben Cilab 26,
51. 27, 124.

Ante Mohammedem in pugna **نوتجب** appellata occisus est.

Ahmru ben-Alahz 1, 110. 6, 1. 10, 6. 59.

Anno 43 occisus est.

Ahmru ben-Allaits 21, 119.

Anno 265 patri in praefecturam Chorasani successit.

Ahmru ben-Celtsum 18, 67. 20, 97. 24, 329.

Mater ejus filia Mohalheli fratris Colaibi erat. Tempore Nohmani ben-Almondsir vixit. conf. Ebn-Kotaib. p. 127 et clar. Kosegarteni Moallaka 1. seqq.

Ahmru ben-Hacim Alnahdi 10, 14.

Vixit tempore Jasidi ben-Abnohallob.

Ahmru ben-Hamran Djahdita 27, 126.

— filius Alharitsi (b. Alhilissa) 13, 69. 114.

Conf. Harits b. Alhilissa et Herbel T. I. p. 218.

Ahmru ben-Hind (rex) 1, 6. 263. 2, 76. 5, 140. 6, 93. 22, 60. 23, 403. 26, 94. 27, 1.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 193. sqq. Abulf. hist. Anteisl. p. 126. Octavo ejus imperii anno Mohammedes natus est.

Ahmru ben-Homamah Dausita 1, 146.

— — Hermus (poeta) 27, 158.

Vixit tempore, quo Alsobair occidebatur.

Ahmru ben-Karib 26, 94.

— — Mahdi Carb (b. Ahbd-Allah vel Ebn-Rabia) 6, 75. 26, 104.

Cognomen ejus Abu-Tsaur erat. Erat eques gentis Jemen initio temporis Mohammedis. Ad Mohammedem tendens ejus religionem amplexus est, tum defecit, quod Kirwahum gentibus Morad, Sobaid et Modshidj ille praefecerat. Mohammedes proelio commisso eum vicit. Ahmru b. Mahdi Carb fine temporis Ohmari obiit. Alii eum tempore Ohtsmari, alii Moahwjjahi tempore senem grandævum diem supremum obiisse dicunt. Conf. Pocock. spec. hist. Ar. p. 62. ed. alt.

Ahmru ben-Mahmar 23, 363.

Vixit tempore poetae Alahdjadj.

Ahmru ben-Mamah 22, 4.

— — Almondsir 14, 31.

Vixit tempore Tharafahi poetae.

Ahmru ben-Alnohman (rex) 26, 95.

— — Ohdajj 7, 9.

Tempore Djadsimahi et Kaziri.

Ahmru ben-Ohdoss (conf. Ahmru ben-Ahmru ben-Ohdoss) 12, 168.

Ahmru ben-Ohmamah (frater regis Ahmrui ben-Hind 1, 10, 2, 76.

Ahmru ben-Ohtsman Taghlebita 2, 138.

Vixit tempore antiquo, tempore Dsohli ben-Schabban.

Ahmru ben-Sabban 4, 29. 6, 74. 13, 116.

— — Sahd b. Malec b. Dhobaijah Morak-
kisch (tempore Nohmani ben-Almondsir) 1, 146. 148.

Ahmru ben-Alscharid 24, 92.

Ante Mohammedem vixit.

Ahmru ben-Said Alaschdak 6, 164.

Vixit tempore Moahwijjahi, quo Jasidum successorem
sibi constituere volebat.

Ahmru ben-Tikn 10, 186. 23, 426.

Tempore Lokmani Abditae.

Ahmru ben-Tsahlebah Calbita 3, 62.

Tempore Nohmani ben-Almondsir vel antea.

Ahmru ben-Tsahleb ben-Wajel 7, 30.

Videtur ante Mohammedis tempus vixisse.

Ahmru ben-Alzahik ben-Chowailid 6, 82.
21, 37.

Alahnaf (ben-Kais Tamimita) 6, 164. 10, 6. 109.
12, 145. 14, 80. 18, 112. 19, 54. 24, 366. 27, 6.

Tempore Moahwijjahi conf. Ebn-Kotaib 103. Ebn-
Challik. 304. Harir. 56.

Ahnasah (gens in Arabia felice) 14, 39. 15, 52. 22,
245. 23, 205. 271.

Ahnbarius (pater Haidjomanijjae) 24, 381.

Ahnbasah ben-Jahja 10, 49.

Ahnif Thajjita 5, 155.

Pater Hatimi Thajjita.

Ahns (mulier) 10, 95. 13, 9.

Ahns (filia Lokmani Ahditae) 2, 145.

Ahnsita 1, 371.

Ahntarah (poeta) 1, 10. 13, 127. 21, 96.

Conf. Moallak. Antarah. et Anthol. gram. 123.

Ahntarah ben-Alachras Thajjita. 16, 2.

Carmine deploravit mortem Chaledi ben-Jasid ben-Moahwijjah. Conf. Harir. 594.

Alahnud (mulier) 20, 2.

Ahracijj ben-Ahmira (v. Ohmairah) 21, 96.

In bello Dahes et Ghabrah ad aquam Aljamorijjah occisus est.

Alahran ben-Auf Ahbdita. 5, 148.

Conf. Lodjaim. Ante Mohammedem vixit.

Ahrar 2, 11.

Ahrus 23, 269.

Antiquo tempore vivens, nam die التحالف Sahd ben-Malic b. Dhobaih proverbium adhibuit.

Ahsahs ben-Selamah (poeta) 25, 30.

Ahscha (poeta) 2, 139. 7, 103. 17, 25. 22, 309.

23, 256. 25, 127. 27, 57.

Tempore Ahmiri ben-Althofail et Ahlkamahi vixit.

A filio Samuelis b. Ahdia e captivitate liberatus est.

Ahscha Taghlebita 12, 107.

Tempore Moahwijjahi vixisse videtur.

Ahssah (femina) 25, 98. 27, 30.

Tempore poetae كثير appellati in oppido Bazra vixit.

Ab eo amata, sed alii nupta erat.

Ahtabah (filius Schotairi ben-Chaled) 21, 21. 27, 140.

Tempore Nohmani vixit.

Ahtba ben-Rabiah 24, 92.

Ante Mohammedis tempus. conf. Ebn-Kotaib. p. 85.

Aththa ben-Muzihb 21, 45.

Ahthijjah ben-Wajel 3, 62.

Tempore Nohmani ben-Almondsir vel paulo ante.

Ahtib (gens Jemanae) 14, 34. 26, 70.

Ejus auctor erat Ahtib ben-Aslam ben-Malec b. Schanuah b. Kodail.

Ahtica (filia Morri ben-Helal Solamitae) 12, 109.

Sed nomen patris diverso modo traditur. Multo tempore ante Islamismum vivens Ahbd-Almanafu ben-Kozajj nupta erat, ex quo nati sunt Haschem, Ahbd Schems et Almothalleb.

Ahthis ben-Challadj (vel Ihladj) ben-Dsï'Djenah 21, 61.

Ahtsma (filia Mathrudi) Albadjelijja 3, 77.

Ahwarah ben-Almoschtahil 24, 132.

Tempus Islamismi attigit.

Alahz ben-Wajel 1, 146.

Alahza (equus) 7, 9.

Ahzami (femina) 24, 12.

Tempore Haritsi ben-Ahmru regis Cendah vivens; sed dubito, num potius Ihzami enunciatur.

Ahzim (tempore Ohmari vivens) 23, 217.

— ben-Almokschihr Dhabbita 18, 87.

Asad (gens) (ben-Nesar ben-Mahd) 5, 156. 10, 9.

Ajeschah 2, 38. 6, 23.

Abu-Becri chalifae filia.

Ajeschah (filia Sahdi ben-Abi-Wakkaz) 3, 81.

Sahd dux erat sub Ohmaro, praefectus Cufae sub Ohtsmano et obsequium Ahlio recusabat.

Aihn-Obah (locus) 1, 57.

Alakrah ben-Habes 1, 146.

Tempore vixit quo Mohammedes mortuus est.

Alakthanatan (locus) 13, 116.

Aljas (Elias) ben-Modhar 12, 55.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 68. Harir. 448.

Alnas 1, 283.

Amamah (v. Omamah) (filia Noschbahi ben-Morrah)
22, 72.

Amina (filia Wahabi) 21, 57.

Mater Mohammedis erat conf. Pocock. spec. hist.
Arab. p. 7.

Amr al-Kais (poeta) 1, 139. 8, 20. 10. 41. 18,
207. 19, 49. 20, 8. 18. 23, 323. 401. 24, 112.
369. 26, 93. 97. 28, 46. 71. 106.

Ante annum 565 p. Chr. n. ad imperatorem Graecum fugit.
conf. cel. de Slaine Diwan d'Amri Olkais p. XXII.
sqq. conf. Abulf. hist. Anteis. p. 132. Pocock.
spec. hist. Ar. plur. loc.

Anas (conf. Ins.)

Anas b. Malic (conf. Ins. b. Malic. 27, 193.

Anmar (filius Nisari) 1, 32.

Tempore antiquo. Ebn-Kotaib. p. 54. 65.

Anmar (gens ad Kais pertinens) 9, 4.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 104. et Abulf. hist. Anteis.
p. 194.

Alanzari (poeta) 24, 8.

Arbad ben-Kais 19, 7.

Ejus frater erat Lebid ben-Babiah Alahmeri ex eadem
matre natus. Cognomen habuit أبو حدار. Vixit initio
Mohammedis et Islamismus non confessus est. Citab
Alaghan.

Ardeschir ben-Babec (Persarum rex) 2, 102. 7, 9.

Asad (gens) 21, 148.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 67.

Asad ben-Chosaimah (auctor illius gentis) 12, 58.
28, 46.

Asad ben-Haschim ben-Ahbd-Manaf. 10, 49.

Conf. Haschim b. Ahbd-Manaf.

Asahd 10, 184. 18, 239.

Asahd ben-Kais 27, 31.

Alasahr ben-Abi Homran-Aldjohfi (poeta) 24, 316.

Aschahb ben-Djobair 16, 71.

Mortuus est anno fugae 54 Harir. 287.

Alaschahib (cohors Nohmani) 2, 163.

Alaschahr Alrakaban 24, 424.

Poeta e gente Asad.

Alaschahr (cognomen Naiti ben-Ohbaid) 22, 50.

Alaschahts ben-Kais Cendita 19, 53. 26, 103. 104.

Tempore Abu-Becri vixit.

Aschdjah (gens) 4, 1.

Alaschtar (Tempore Moahwijihi anno 38 veneno necatus est.) 1, 15. Idem est ac sequens.

Alaschtar Alnachahita (Malic ben-Alharits) 21, 56.

Poeta vivens tempore sociorum Mohammedis cum Ahbd-Allaho b. Sobair pugnavit.

Alasd (gens) 3, 47. 9, 4. 18, 72.

Conf. Ebn-Kotaib. 143. 144. 156.

Asd Schanuah (gens) 26, 96.

Aslam b. Sorarah (Chorasanae praefectus) 23, 486.

Asma (filia Ahbd-Allahi) 23, 269.

Alaswad ben-Jahfur (poeta) 25, 116.

Ante Mohammedem vixit. conf. Ebn-Kotaib. p. 186
Citab-Alaghani.

Alaswad ben-Almondsir 20, 96. 26, 95.

Tempore regis Ahmrui ben-Alnohman.

Alaswad ben - Almothallab ben - Asad ben - Ahbd - Alohssa 21, 133.

Primis Islamismi temporibus vixisse videtur. conf. Hamas. 398.

Auhf 3, 141.

— **Alcalbi** 1, 269.

— **ben-Ahmir** 24, 121.

— — **Alahwaz** 21, 49.

Tempore Nohmani ben-Almondsir.

Auhf ben-Badr 21, 96.

Vixit tempore belli Dahes et Ghabra. conf. Abulf. hist. Anteisl. p. 142.

Auhf-ben-Cahb ben-Sahd ben-Said Manat ben-Tamim 23, 403.

Tempore regis Almondsiri b. Mäissema.

Auhf ben-Mathr Masenita 18, 231.

— — Mohallem ben-Dsohl b. Schaiban

Vixit tempore pugnae dies التحاليف appellatae. Haritsi b. Ahmrui regis Cendah, Ahmrui ben-Hind et Mondsiri ben-Mäi-ssema. conf. Anthol. gram. p. 452. Ebn-Kotaib. p. 133. Kamus. s. عوف.

Auhf ben-Ahhd Allah ben-Ahtabah 1, 104.

Alaukaz ben-Lodjaim 5, 148.

Aüs (gens) 7, 103.

Conf. Ebn-Kotaib. 90, 126. et Abulf. hist. Anteisl. p. 184.

Aus (poeta) 23, 374.

— ben-Ghalfa Alhodjaïmi. (poeta) 12, 131.

— — Haritsah. 3, 86. 7, 55. 12, 39. 18, 141.

Matrem habuit Sohda appellatam. Tempore Nohmani ben-Almondsir vixit conf. Chrest. meam novam p. 41.

Aus ben-Hadjar (sic in Hamas; at Hodjr in Cit. Alaghani) 24, 287. 315.

Vixit tempore Thofaili ben-Maliç ante Mohammedem.

Aus ben-Maliç Djarmita 29, 91.

Badjilah (gens) 7, 81. 9, 4.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 65, 137. et Abulf. hist. Anteisl. p. 190.

Badsan 23, 71.

Videtur Cosrois praefectus in regione Jemen.

Bagidh 21, 96.

Vixit tempore antiquo, nam filii ejus erant: Ahbs et Dsobjan. conf. Ebn-Kotaib. p. 104.

Bahilita (poeta) 19, 53.

Fortasse أبو جمانه الباعلى. Ebn-Kotaib. p. 102.

Balah (gens) 5, 151. 7, 94.

cf. Ebn-Kotaib. p. 99.

Bah (gens) 1, 186.

Bahgio 4, 26. 5, 157. 177. 9, 13. 56. 18, 72.

cf. Abulf. Geogr. p. 99.

9.

410.

, 174. 18, 26. 23, 2. 248. 249. 365.

Bah ben-Ahbd-Jalil b. Naschib etc. 3, 153.

130.

Bahits (poeta) 9, 59.

Citatur in Hamas. 242. 604.

Bahits ben-Howaiz 8, 20.

In codice Berol. Meid. ejus nomen scriptum est
بغيت بن حريث; in Hamas. بغيت بن حريث.

Bakil 18, 212.

Bakkah (oppidum) 2, 4. 7, 9.

Balahm ben-Kais (poeta) 23, 11.

Balal 25, 60. 27, 193.

Mohammedis tempore precibus annunciandis praeerat.
conf. Herbel. T. 1, 391. De Sacy Anthol. gram. p. 210.

Baldah (locus) 23, 248.

Balijj (gens ad Kodhah pertinens) 20, 96. 27, 39.

Balkisa 24, 67.

Regina antiqui temporis in Arabia. Multa de Salo-
mone et ea fabulantur.

Banu-Abi-Becr ben-Cilab (gens) 21, 96.

— Aladhbath 3, 124.

— Ahbd-Allah b. Cenamah 23, 402.

— — — b. Ghatfan 21, 96. 24, 107.
26, 21.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 104.

Banu-Ahbd-Schems b. Sahd 15, 45. 20, 76.

Banu-Ahbs 12, 108. 13, 119.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 104.

Banu-Ahdi 22, 57.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 126.

Banu-Ahmar b. Baghid 6, 11. 25, 104.

— Ahmir b. Zahzaah 1, 408. 16, 42. 21, 96.
23, 481. 24, 298.

Banu-Ahmir b. Lawi 12, 11. 23, 119.

Ebn-Kotaib. p. 77.

**Banu-Ahmru b. Ahmru b. Tamim 7, 11. 18, 67.
23, 381.**

Ebn-Kotaib. p. 93.

Banu-Ahn'bar b. Tamim 3, 12. 6, 163. 21, 138.

Ebn-Kotaib. p. 93.

**Banu-Ahwafah b. Sahd b. Said Manat b. Ta-
mim 13, 120.**

**Banu-Asad 12, 73. 13, 34. 82. 123. 18, 66. 67.
21, 11.**

— — b. Chosaimah 21, 23.

Ebn-Kotaib. p. 69.

Banu-Auhf 23, 109.

Ebn-Kotaib. p. 98.

Banu-Aus b. Tsahlebah 12, 107.

Ebn-Kotaib. p. 145. 146.

Banu-Basbasah 23, 10.

— Cahil 22, 162.

— Chafadhah 23, 119.

Ebn-Kotaib. p. 117.

Banu-Colaib 1, 105.

— Connah 3, 149.

— Cors 18, 54.

— Darim 1, 6.

Ebn-Kotaib. p. 95.

Banu-Dhabbah 1, 63. 21, 96. 27, 31.

— Dhid (pars-gentis Ahd) 18, 46.

Banu-Djadilah 8, 20.

Ebn-Kotaib. p. 111.

Banu-Djahd 4, 9.

Ebn-Kotaib. p. 117.

Banu-Djahfar b. Cilab 21, 96.

Ebn-Kotaib. p. 115.

Banu-Djasimah 21, 96.

— Dsacwan 23, 332.

— Dsobjan 13, 119. 123.

Ebn-Kotaib. p. 104.

Banu-Dsohl b. Tsahlebah 25, 96.

Ebn-Kotaib. p. 159.

**Banu-Fesarah b. Dsobjan b. Baghid 4, 1. 14,
85. 24, 107.**

Banu-Fihr 6, 152.

Ebn-Kotaib. p. 75.

Banu-Ghofailah b. Kasith b. Hinb. 13, 116.

— Helal b. Ahmir b. Zahzaah 2, 140.

— Himman (ad gentem Tamim pertinens) 19, 54.
21, 131. 25, 147.

Banu-Hentselah b. Malic 1, 6. 21, 96.

— l'Hoblah 20, 79. 26, 51.

— Honah 5, 157.

— l'Horraisch 5, 141.

— Jarbuh 1. 165.

Ebn-Kotaib. p. 94. 107. 200.

Banu-Ihdjlan 5, 141.

Ebn-Kotaib. p. 116.

Banu-Insan 13, 123.

— Kais 1, 146 20, 94. 95. 22, 83.

— Koraisch 1, 146.

Conf. Harir. p. 408.

Banu-Lihjan 16, 150.

Ebn-Kotaib. p. 68.

Banu-Machsum 7, 97. 21, 96.

— Malic b. Sahd 2, 78.

— Masin b. Ahmru b. Tamim 18, 215.

— Minkar 19, 51.

Ebn-Kotaib. p. 96.

Banu-Moahwijjah 13, 156.

— Nahschal 3, 47. 27, 174.

— FOhfail 2, 78.

— Ohwar 26, 100.

— Omajjah 5, 170.

Ebn-Kotaib. p. 85.

Banu-Osaid b. Ahmru 1, 146.

— Rabiah b. Malic 6, 169.

— Rasib 6, 154.

— PSabban Aldsohli 13, 116.

— Sahd b. Said Manat b. Tamim 2, 99. 13, 125. 18, 231. 19, 46. 21, 96.

Ebn-Kotaib. p. 95.

Banu-Sadus 22, 106.

Ebn-Kotaib. p. 131.

Banu-Salith 23, 375.

— Samrah 31, 138.

— Sijad 6, 11.

— Solaim 19, 52. 26, 105.

Ebn-Kotaib. p. 109.

Banu-Sofrah 23, 321.

— Sorarah 5, 148. 19, 46.

— Taghleab 13, 116.

Conf. Ebn-Kotaib. 126.

— Taim Allat b. Tsahlebah 1, 408. 8, 64. 25, 97.

Banu-Tamim 1, 146, 408. 14, 10. 15, 50.

Conf. Harir. 408.

Banu-Thsafir 10, 150.

— **Tsahlebah b. Said b. Dhabbah** 1, 112.
21. 96.

— **Tsoahl** (ad gentem Thai pertinentes) 24, 1.
Albaradjiin (familia gentis Tamim) 1, 6. 13, 141.
14, 10.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 94. Anthol. gram. 126.

Barakisch (canis aut femina, uxor Lokmani Ahdima)
18, 46.

Albark (mons) 27, 144.

Barmaetidae 6, 206.

De iis conf. de Sacy Chrest. T. II. p. 8. 9. ed. pr.

Albarradh ben-Kais 20, 94.

Vixit tempore Nohmani ben-Almondair. conf. Harir.
181.

Barwakah (planta) 21, 120.

Basbas (fons) 23, 321.

Baschar conf. Bischr.

Baschwar ben-Bord 2, 39. 3, 19. 23, 305.

Occisus est anno 168 aut 167 plures quam nonaginta
annos natus. conf. Citab-Alaghani et Ebn-Chal-
lik.

Bastham conf. Bistham.

Basus (Bassah) 13, 114.

Femina vivens tempore Colaibi et Djassasi. conf.
Abulf. hist. Antoisl. p. 138.

Bathn Nachl (vallis) 21, 96.

Bazra (urbs) 10, 195. 201. 11, 31.

Conf. Abulf. Geogr. 309.

Bacr (gens) 15, 52.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 122. 126.

Bacr ben-Ahbd-Menaf b. Cenarah (gens) 21, 38.

Conf. Monum. vetust. p. 5.

Bacr h. Wajel (gens) 2, 139. 5, 148. 13, 114. 116.
18, 231. 22, 235. 26, 100.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 118.

Bedr (locus) 6, 3. 23, 391.

Bidh 28, 127.

Tempore Lokmani Ahditae conf. Ebn-Bidh.

Bihram Djur 23, 479.

Conf. Monum. vetust. 49.

Bint-Alfarrudj (femina tempore Ferasdaki vivens) 18, 67.

Birc (vallis) 23, 391.

Bischr (poeta) 23, 214.

Videtur ante Mohammedis tempus, nam versus ejus de die Alaisar agunt, qui non multo ante fuisse videtur. Fortasse idem est, quam filius Abu-Hasimi.

Bischr ben-Alhadjir Ijadita 22, 58.

— — Abi-Hasim Asadita 1, 371. 3, 42. 131. 6, 62.

In Mefdanii opere a me Baschar appellatus est, quod corrigendum puto. Vixit tempore Ausi ben-Haritsah.

Albischr (aqua) 20, 95.

Bistham ben-Kais (a nonnullis Bastham scribitur; sed fortasse falsa hoc est Kam.) 8, 28. 19, 53. 20, 93. 23, 422.

Bistham filium habebat ذريق appellatum, e quo nata est filia, quae Ferasdako nupta erat. Occisus est ab Ahzimo ben-Chalifah. conf. Hamas. p. 457.

Bodjair 13, 114.

Filius Alharetsi ben-Ahbbad Alharitsus tempore, quo Colaib occidebatur, vixit. conf. Abulf. hist. Anteis. p. 138. ubi Bohair legitur.

Bodjair et Bodjairah (fratres, qui tempore antiquo vixisse dicuntur) 18, 24.

Bohaih ben-Ahbd-Allah ben-Modjaschi 18, 234.

Albohtori (poeta) 18, 23, 114.

Mortuus est anno 283. conf. Selecta ex histor. Halebi p. 94. adn. Anthol. gram. p. 131. 476. Citab-Alaghan.

Bolaik (equus) 28, 21.

Bonan (locus) 23, 475.

Bondokah ben-Mathsthsah (gens) 6, 46.

Bordjan 12, 126. 23, 524.

Videtur superiore tempore, nam Cufae cruci affixus est.

Borguts (filius Cobaischi) 3, 47.

Tempore Mondsiri ben-Mäi-ssema.

Bosjan (dies cladis) 13, 123.

Ante Mohammedis tempus.

Bothain 26, 60.

Cabscha (filia Ohrwahi) 2, 69. 26, 17.

Vixit tempore Thofaili ben-Malic.

Cahba (templum Meccae) 7, 3. 21, 38.

Cahb ben-Malic ben-Taim-Allah b. Tsahlebah
b. Ohcabah 2, 138. 3, 74.

Tempore antiquo Dsohli ben-Schaiban.

Cahb ben-Mamah 5, 156. 12, 21. 21, 137. 22,
245. 23, 439. 27. 76.

Vixit tempore Mondsiri b. Mäi-ssema.

Cahb ben-Rabiah 11, 56.

Videtur tempore antiquo vixisse. conf. Ebn-Kotaih.
p. 116. Anthol. gram. 150.

Cahb ben-Sahd b. Taim ben-Morrah 7, 117.

Videtur paulo ante Mohammedem aut ejus tempore.

Cahb ben-Sohair (poeta) 1, 60. 3, 37. 24, 274.
26, 21.

Ante Islamismum natus Moahwijjahi tempore mortuus
est. conf. libr. meum Cahbi b. Sohair Carmen etc. p. XII. sq.

Cahb ben-Teken Ahdita 1, 142.

Tempore Lokmani Ahditae.

Cahil ben-Asad b. Chosaimah 5, 148.

Tempore antiquo, nam Asad b. Chosaimah auctor gen-
tis est.

Cahla 2, 11.

Caisan 22, 195.

Calb 12, 40.

Calb (gens) 14, 85. 20. 95.

— (filius Ahmiri b. Ohbaid etc.) 24, 282.

Vixit tempore Zaifii patris Actsami, qui ejus patruus erat.

Calb ben-Wabrah (gens) 3, 62.

Calhab ben-Schubub Asadita 24, 292.

Ante Ahmirum b. Althsarib vixerit necesse est.

Capella (sidus) 8, 4.

Casbar 6, 211.

Caschuts (planta) 23, 488.

Cathsimah (locus) 22, 256.

Catsif ben-Ahmru Taghlebita 13, 116.

Catsir 25, 98.

Nomen Catsir in Cotsajjsir mutatum videtur aut in versu Catsir est ob licentiam poeticam. conf. De Sacy Anthol. gr. p. 133.

Cenanah (gens) 6, 169. 18, 66. 20, 94. 21, 38.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 67. 70. 126. sqq. et Abulf. hist. Anteis. p. 188. 196.

Cenanah b. Ahbd-Jalil Tsakefita 21, 136.

Aut ante Mohammedem aut circa Mohammedis tempus vixisse videtur.

Cendah (gens) 9, 4. 18, 66. 23, 323.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 144.

Chabiah (femina) 25, 106.

Videtur ante Mohammedem vixisse.

Chach (locus) 7, 95.

Chofaf ben-Nadbah 10, 5. 24, 13.

Tempore Mohammedis.

Chaffan (locus) 5, 186.

Chaibar (locus) 2, 36. 108. 7, 103. 22, 100.

Conf. Abulf. Geogr. 88. sqq.

Alchaiserana (uxor Almahdii) 7, 140.

Est mater Alraschidi mortua anno 173.

Chakan 2, 152. 5, 72.

Chaled Alazbagh 25, 106.

Chaled (filius sororis Abu-Dsuaibi Hudsailitae) 23, 481.

— ben-Djahfar b. Cilab 20, 96. 22, 16.
24, 298. 26, 95.

Vixit tempore regis Alaswadi ben-Almondsir. conf.
Abulf. hist. Anteisl. p. 140. Occidit Kaisum b. Sohair.

Chaled ben-Jasid

Est filius Jasidi ben-Moahwijjah, qui arte Chemia occupatusse perdidit. Citab-Alaghani et Ebn-Challik.

Chaled ben-Malic Alnahschali 18, 215.

Tempore Alnohmani.

Chaled ben-Malic ben-Ribih 26, 51.

Vixit ante Mohammedem tempore pugnae نو نجب appellatae.

Chaled ben-Moahwijjah (Sahdita) 22, 92. 23, 116.

Tempore Nohmani ben-Almondsir.

Chaled ben-Osaid 11, 1.

Videtur post Mohammedem vixisse conf. Ahbd-Allah b. Iherimah. Ebn-Kot. p. 87.

Chaled ben-Ribih ben-Dsilm b.Djandal 24, 65.

Vixit tempore Actsami ben-Zaifi. Fortasse idem est, qui Chaled b. Malic b. Ribih appellatur.

Chaled ben-Sadus b. Azmah Alnabhani 8, 20.

Vixit tempore Amru' l'Kaisi.

Chaled ben-Alwalid 18, 1. 22, 226.

Tempore Abu-Becri strenuissimus Arabum dux.

Chaled ben-Zafwan 6, 63. 16, 98. 24, 167.

Coevus poetae Hothaiahi.

Chalf ben-Rewahah 22, 72.

Videtur ante Mohammedem vixisse.

Chansa (filia Ahmrui b. Alharits ben-Alscharid) 5, 107.
12, 9. 21, 23.

Habuit fratrem Zachr, quem occisum elegiis deplorabat.
Doraid ben-Alzimmah eam in matrimonium petierat. Ante Islamismum vixit. conf. Cit. Alaghani.

Charidjah 12, 109. 18, 118.

In Hamasa p. 631. est Charidjah b. Dhirar Morrita;
sed quo tempore vixerit, nescio. Anthol. gram. p.
77. 128. sqq.

Chatnah ben-Aus (familia) 13, 156.

Chautaa 13, 116.

Videtur ante Mohammedem vixisse.

Chawarnak (arx) 5, 8.

Conf. Abulf. Geogr. 291.

Chawwat ben-Djobair Alanzari 13, 115. 19, 62.

(In nonnullis codicibus Haibar legitur, sed in Hariri
opere Djobair). Vixit ante Islamismum; tempore Isla-
mismi in pugna Bedrense dimicavit.

Chazaf (equus) 5, 150.

Chesredj (gens) 7, 103.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 145. sq. Anthol. gram. 141.
et Abulf. hist. Anteis. p. 184.

Alchesredj ben-Taim Allah 2, 78.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 125.

Chidasch ben-Habis Tamimita 12, 57. 18, 160.

Chidr ben-Schibl Chotsamita 24, 293.

Alchidr 12, 148.

Quae de hoc viro fabulantur, vide apud Herbelot s. v.
Khadher.

Chidsam 9, 30.

Chijam (mons) 1, 10.

Chims 27, 114.

Chindif (gens) 20, 94.

Chizaf (equus) 5, 151.

Conf. Chazaf.

Chofrah (femina ante Mohammedem vivens) 13, 12.

Cholaidah (femina e gente Ihdjl tempore Almondsiri
b. Mäi-ssema) 3, 47.

Chomaah (filia Auhfi b. Mohallem) 26, 94. 99.

Chonaber ben-Morra 6, 35.

Alchonabis ben-Almokannah 6, 35.

Alchonaifis ben-Cheschrem Schaibanita 18, 87.

Chorafah 6, 13. 24, 431.

Choraim ben-Chalifah etc. 25, 126.

Vixit tempore Hedjdjadjj.

Choraim ben-Sinan 21, 96.

Ante Mohammedem tempore pugnae شعور appellatae,
quae ad bellum Dahes et Ghabra pertinet.

Chorasan (regio) 2, 6.

Chosaah (gens) 2, 21. 6, 152. 18, 144.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 154. et Abulf. hist. Anteisl.
p. 186.

Chosaf (desertum) 21, 148.

Chosaimah ben-Fahd (s. Nahd) 1, 371.

Est idem quam sequens.

— — — **Malic b. Nahd 15, 52.**

Poeta celeberrimus ante Mohammedem conf. Cit. Alaghani.

Alchossi filia 21, 14.

Choththah (capra) 23, 32.

Christiani 22, 62.

Chud (puella) 3, 77.

Cilab b. Farih 6, 35.

**Cilab ben-Rabiah b. Zahzaah Kaisita 4, 12.
11, 16.**

Est frater Cahbi ben-Rabiah.

Cobaisch ben-Djabir 3, 47.

Tempore Mondsiri ben-Mäi-ssoma.

Codaon et Codojjon (montes) 1, 407.

**Colaib ben-Wajel (conf. Wajel b. Rabiah) 3, 124.
8, 36. 12, 19. 13, 114. 18, 211. 22, 235.**

Fathimah mater Amru' PKaisi erat soror Colaibi et
Mohalheli. conf. Ebn-Kotaib. p. 127. Cit. Alaghani.
et Abulf. hist. Anteisl. p. 136.

Comaisch (frater Rabiahi b. Cabb Masenitae) 24, 261

Videtur ante Mohammedem vixisse.

**Alcomait ben-Said (poeta) 1, 181. 5, 170. 6, 129.
14, 17. 18, 54. 267. 23, 24. 24, 107. 25, 21.**

Natus anno 60, mortuus anno 126. Deditus erat genti

Banu-Haschem et multa carmina composuit. conf. Harir. p. 51. Cit. Alaghan.

Cosah 2, 178.

Cosäihta 22, 199. 25, 102.

Tempore vetere, quum Ferasdaks poeta proverbium de eo agens adhibuerit.

Cosrões 5, 177. 19, 46. 20, 37 23, 71.

Cosrões ben-Kobad 22, 60.

Conf. Herbel. T. III. p. 55.

Cotsair ben-Schehab Alharetsi 2, 11.

Praefectus in oppido Rei erat.

Cotsajjir (poeta) 12, 9. 27, 30.

Mortuus est 105. conf. Ebn-Challik. et Anthol. gram. 133.

Cotsajjir b. Almoththalib b. Abi-Medaah 10, 135.

Nomen fortasse Catsir scribendum est. Vixit vir tempore Heschami b. Ahbd-Almalic, qui 105 in imperio succedens anno 125 obiit.

Dachtenus (filia Lakithi b. Sorarah) 5, 148. 20, 2.

In opere Haririi p. 503 Rachtenus scriptum est. Vixit tempore Almondsiri ben-Mäi-ssema. conf. Lakith. conf. Anthol. gram. p. 105. 146. 185.

Daghfal (filius Hentselahi Schaibanitae Dsohlitae) 1, 35. 25, 96. 18, 267. 20, 98.

Vixit initio Islamismi et arbiter gentis Rabbiah fuit. conf. Hamas. 124. Tempus Moahwijjahi attigit. conf. Ebn-Kotaib. 44. 131. Herbelöt. T. 1. p. 557.

Dahd (videtur nomen mulieris generale) 13, 17

Dahes (equus) 2, 110. 10, 11. 13, 119. 21, 96.

Finis belli Dahes et Ghabra tempore Nohmani b. Almondsir erat. conf. Citab Alaghani, in quo opere plura de Dahes et Ghabra leguntur et Abulf. hist. Anteis. p. 140 sq.

Aldahna (regio) 6, 5. 18, 261.

Est regio gentis Tamim conf. Hamak. specim. 100 et Anthol. gram. 232. 302. Abulf. Geogr. 84.

Dahr 5, 144.

Daimas ben-Thsalim Alanzari 21, 61.

Videtur quoque ante Islamismum vixisse.

Dair-Cahb 16, 59.

Dalam (animal) 13, 165.

Daldala (muli nomen) 2, 212.

Dallal 7, 96.

Vixit tempore Solaimani b. Ahbd-Almalic.

Damch (mons) 4, 28. 16, 2.

Dammun (locus) 28, 46.

Darat-Schöbaitis (locus) 3, 124.

Conf. Abulf. Geogr. 232. sq.

Darim (gens) 22, 57.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 95.

Darim ben-Dobb b. Morrah b. Dsohl b. Schai-
ban 26, 52.

Vixit tempore Nohmani ben-Almondsir.

Aldausar (cohors Nohmani) 1, 186. 2, 163. 15, 50.

Dhabb 3, 67.

Aldhabb ben-Arwa Alciläihita 23, 306.

Dhabbah (gens) 3, 62. 14, 84.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 88.

Dhabbah ben-Odd ben-Thabichah 6, 29. 12,
1. 5. 25, 40. 27, 73.

Dhabbita 14, 83.

Dhabis ben-Scharis 23, 344.

Dhadjaihm 23, 479.

Reges qui tempore Bihram-Djuri in Syria regnabant.

Aldhahhac ben-Kais 6, 164. 25, 25.

Tempore Moahwijjahi cohortis praetorianae praefectus
in pugna راعت مرج anno 64 a Merwano b. Alhačem
victus et occisus est. conf. Ebn-Kotaib. p. 76. 133.
Ebn-Challik.

Aldhalal b. Bahlal (nomen fictum) 27, 83.

Aldhalal b. Alsebahlal (nomen fictum) 8, 85.

Dhamdham 21, 96.

Ab Antarah occisus est. conf. Moallak. Antarahi.

Dhamdham ben-Ahmru Jarbuihta 9, 1.

Dhamrah ben-Dhamrah 1, 146. 14, 10. 23, 189.

Vixit tempore Ahmru ben-Hind et Nohmani ben-Almondsir. conf. Hamas p. 70.

Dhamrah ben-Djabir 3, 47. 14, 10.

Est pater praecedentis conf. Hamas. 116 et vixit tempore Almondsiri ben-Mäi-ssema.

Dharijjah (regio) 4, 28.

Aldhirar (nomen angeli, qui Adamum e Paradiso expulisse dicitur) 22, 199.

Dhirar ben-Ahmru Dhabbita 1, 165. 3, 62. 14, 83. 20, 91. 23, 283. 24, 272. 27, 140.

Cognomen habet ابو قبيصة et Nohmani tempore ant paulo ante vixit.

Dhirar b. Alchaththab 26, 96.

Tempore Sofjani b. Alharb.

Dhobarah 23, 498. 25, 94.

Tempore ante Mohammedem vixisse videtur.

Djabir ben-Ahbd-Allah Ahmirita 23, 280.

Doctus Arabs, quem Alazmäihus citat.

Djabir ben-Ahbd-Allah Alanzari 18, 18.

Celeber socius Mohammedis Medinensis, qui anno 74. (alii 78) aetate 94 annorum diem obiit. conf. Anthol. gr. 292. 310.

Djabir ben-Ahmru Masenita 20, 32.

Hariolus, qui ante Mohammedem vixisse videtur.

Djabir ben-Ralan 24, 299.

Vixit tempore Nohmani b. Mäissema.

Djadabat (vallis) 2, 13. 26, 4.

Djadd Ahdita 27, 117.

Tempore antiquo vixit.

Djadsimah Alabrasch (rex) ben Malic b. Nazr 2, 4. 4, 39. 7, 9. 13, 47. 18, 213. 22, 37. 24, 236.

In libro Citab Alaghani Djodsaimah scriptum. Appellatur filius Fibri filii Ghanimi. conf. Ebn-Kotaib. p. 179. Abulf. hist. Anteisl. p. 122.

Djahd 13, 87.

— ben-Alhozain Chodhrita 24, 304.

Pater Zachri ben-Djahd.

Aldjahdi (est poeta Alnabeghah Aldjahdi) 22, 49.

Djahfar ben-Celab 25, 106.

Videtur ante Mohammedem vixisse.

Aldjahhaf ben-Hocaim Solamita 20, 95.

Sed in Hamasa الحجاج Alhadjdjaf est, qui tempore
Ahbd-Almalici ben-Merwan vixit.

Djahisah 6, 157. 21, 1. 28, 13.

Aldjahul (camela) 15, 51.

Djala 1, 120.

Aldjalilah (soror Djassasi) 13, 114.

Djalis Ohsdrita 23, 318.

Djamah (filia Chabisi) 1, 146.

Aldjamuh 10, 150.

Djarijah ben-Salith 2, 34.

Djarim (v. Djoraim) (aqua) 23, 119.

Aldjarrah ben-Ahbd-Allah 1, 152.

Djassas ben-Morraha 3, 124. 8, 36. 12, 19. 13,
114. 22, 235. 23, 318. 28, 46.

Vixit tempore Colaibi.

Djauf (vallis) 7, 122.

Aldjaun (rex Hadjari) 21, 96.

Tempore Kaisi ben-Sohair.

Djauschan Cilabita 6, 2.

Djaw (locus) 2, 145. 13, 120.

Djebelah (dies pugnae) 22, 147.

Djebelah 13, 119.

Ultimus princeps Ghassanidarum, qui tempore Ohmari
ad Islamismum transiit, tum defecit et Christianum se
fecit. Abulf. hist. Anteisl. p. 130. conf. Ebn-Kotaib.
p. 144. 170. Harir. p. 310. Cit. Alaghani.

Aldjebelah (locus) 21, 96.

Djendelah (filia Haretsi) 5, 9.

— — (frater Jasidi Jeschcoritæ) 27, 126.

Aldjeradatan (nomen duarum cantatricum tempore antiquo) 3, 49. 23, 517.

Conf. Cit. Alaghani.

Djerir ben-Ahthijjah (poeta) 1, 102. 3, 103. 9, 18. 12, 1. 15, 59. 18, 144. 19, 26. 20, 104. 21, 120. 23, 375. 517. 24, 106. 125. 25, 8. 46. 27, 122. 28, 20. 76.

Cognomen ابو حرز habet et inter poetas satyra ce-
leber mortuus est anno 111 ætate plurium quam 80 an-
norum. conf. Ebn-Challik. Cit. Alaghani. Harir.
p. 453 et Anthol. gr. mult. locis.

Djerir ben-Ahbd-Allah Albadjali 1, 280. 7, 81
Socius Mohammedis conf. Abulf. hist. Anteisl. p. 190.

Djerwal (conf. Alhothaiah) 7, 8.

Djidsah ben-Ahmru Ghassanida 7, 1.

Tempore illo vixit, quo Ghassanidae tributum regibus
gentis Salih denegabant conf. Ebn-Kotaib. p. 160.

Djildsan (regio) 12, 130. 14, 61.

Aldjinah (filius Hatimi ben-Homair) 12, 56.

Dilemita 22, 240.

Dinar 24, 107.

Djoaid (legas Ebn-Djoaid) 1, 10.

Vixit tempore Ahmrui ben-Hind, conf. C. 2, 76.

Djobaiha Aschdjaitha 25, 109.

In Hamasa citatur.

Djobailah ben-Ahbd-Allah 6, 32.

Vixit ante Mohammedem.

Djobarah 23, 498.

Djobbal (locus) (seu Djabbol) 5, 193.

Conf. Abulf. Geogr. 294.

Djodsam (gens) 9, 4. 23, 280.

Djofainah 18, 2.

Djoha 6, 175.

Vixit tempore, quo Ihsa ben-Musa praefectus Cufae erat et tempore quo Abu-Muslim in illo oppido erat.

Djohainah 18, 2.

— — (gens) 18, 2.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 139. et Abulf. hist. Anteisl. p. 184.

Djohaisch 11, 12. 12, 25.

Aldjolanda 17, 25.

Commune cognomen regum, qui ante Islamismum Ohmani erant. conf. Abulf. hist. Anteisl. p. 186.

Aldjomaih (Monkids) 12, 17.

Tempore regis Ahmrui b. Alnohman vixit.

Djondob 28, 12.

Citatur in Hamasa.

Djondob ben-Djenadah 20, 129.

Djorad (locus) 3, 97. 5, 181.

Djorajjah ben-Ahmir 6, 32.

Ante Mohammedem vixit.

Djorhom (gens) 2, 2. 12, 15. 44. 58.

Conf. Monum vetust. p. 6. Herbel. T. II. p. 148.

Djortsumah Ahnsita (poeta) 6, 153.

Djoscham ben-Moahwijjah 18, 123.

Conf. Ebn-Kotaib. 126.

Djowain 5, 6.

Djumalah 13, 136.

Doahmiz 8, 65. 27, 165.

Dobajj (v. Dobajjan (locus) 5, 86.

Dobas (incertum quid sit) 8, 10.

Dogha (filia Mihnadji) 6, 163. 7, 11. 99. 27, 4.

Ejus nomen erat Maria. Pater ejus Rabiah ben-Sahd

b. Ihdjl ben-Lodjaim; nam مَغْنَج vel مَغْنَج est cognomen.

Aldohaim (camela) 4, 29. 6, 74. 13, 116.

Dokkah ben-Ohbajah ben-Asma ben-Charidjah 5, 176.

Domjah (idolum) 6, 195.

Doraid ben-Alzimmah 24, 102.

Erat princeps et dux gentis Banu-Djoscham, qui multis pugnis intererat. Se Mohammedanum non confessus die Alhonain occisus est. Plures fratres habuit e Rihanah filia. Mahdii Carb, sorore Ahmrui ben-Mahdi Carb natos. conf Ebn-Kotaib. et lit. Alaghan.

Dsa-Thowan (locus) 28, 12.

Dsat-Atsal (locus) 21, 23.

— **Alhabakat (locus)** 18, 202.

— **Alizad (locus)** 21, 96.

Dsib (filius Ahmiri ben-Ohbaid) 24, 282.

Vixit tempore Zaifii patris Actsami, qui ejus avunculus erat.

Dsobjan (gens) 21, 96.

Dsohl ben-Schaiban 2, 138.

Auctor gentis.

Dsohl ben-Tsahlebah 24, 121.

Dsokafah 28, 127.

Tempore Lokmani Ahditae.

Dsowaib (filius Cobaischi) 3, 47.

Tempore Mondsiri ben-Mäi-ssema.

Dsowaib ben-Cahb b. Ahmrui b. Tamim 5, 170.

Dsuab ben-Asma 26, 94.

Quidam vir ذؤاب appellatus die خو, qui ante Islamismum erat, a gente Jarbuh captus est.

Dsu'l-Azbah Aladhwani 11, 9.

Dsu'-l'Chalazah (locus) 18, 123.

— **l'Moraikib (locus)** 21, 96.

— **l'Nadjab (dies pugnae)** 26, 51.

Ante Islamismi tempus Nr. 28.

Dsu-l'Roihn 1, 363.

Tempore Hasani regis Himjarkarum.

Dsu-l'Rokaibah 19, 53.

— l'Rommah (poeta) 20, 66. 22, 68. 25, 46. 115.
26, 133.

Actatis anno quadragesimo mortuus est anno 117. conf.
Harir. 280. Anthol. gr. 106. 366. 146. Ebn-Challik.

Dsu-l'Wadaat (medio primi saeculi) 6, 154.

Aldul (filius Honaifahi) 21, 96.

Tempore antiquo.

Ebn-Abi-l'Sinad 16, 71.

Vixit tempore, quo Ahhd-Aflahus ben-Sobair in oppido
Medina erat. Hic anno 54 interiit.

Ebn-Abi-Zofrah (vid. Almohalleb) 22, 221.

— Afza ben-Tadmor (ad gentem Badjilah perti-
nens familia) 13, 154.

Ebn-Ahbbas 1, 48. 3, 58. 6, 23. 13, 74.

Patruelis Mohammedis, partes Ahlii sequens qui eum
arbitrum sibi constitui voluit. conf. Harir. 56.

Ebn-Alahmar (poeta) 1, 63.

In Hamasa saepe citatur.

Ebn-Ahnsan 23, 271.

Ante Islamismum vixisse videtur,

Ebn-Alahrabi (grammaticus) 1, 4. conf. T. III. p. 207.

— Ahtsm 13, 164.

— Alaschahts 22, 47.

Tempore Hedjdjadjj.

Ebn-Auhn 18, 88.

Videtur ante Mohammedem vixisse.

Ebn-Baidh (v. Bidh) 12, 4.

Tempore Lokmani Ahditae.

Ebn-Alcajjis Nomairita 18, 267.

Vir quidam doctus.

Ebn-Darae 24, 107.

Vixit tempore, quo Moahwijjahus Syriae praefectus sub
Ohtsmo erat. conf. Hamas. 191.

Ebn-Aldjaun 21, 96.

Tempore Ahmrui ben-Hind.

Ebn-Aldjoaih 2, 76.

Tempore Ahmrui ben-Hind.

Ebn-Djoraih 13, 14.

— Doraid (poeta) 6, 139. conf. T. III. p. 208.

— Fartana 6, 93.

Tempore Ahmrui ben-Hind fratris regis Nohmani ben-Almondsir.

Ebn-Alghasa Jjadita 5, 26. 10, 26. 25, 100.

Ante Mohammedem.

Ebn-Habannakah 10, 183.

Idem est quam Habannakah.

Ebn-Harinah (poeta) 6, 182.

In Hamasa occurrit.

Ebn-Hasan Alanzari 7, 96.

Medinae praefectus tempore Solaimani ben-Ahbd-Al-malic.

Ebn-Haub 27, 24.

— Hidsjam 16, 78.

Ante Mohammedem vixit, nam Aus ben [Hodjr ejus mentionem fecit.

Ebn-Kais Alrakijjat 14, 12.

Poeta, qui cognomen a mulieribus accepit, quas in carminibus laudaverat.

Ebn-Kardhih 23, 497.

— Karzah 26, 112.

— Lisan Alhommarah 18, 268. 19, 5. 25, 37.

Nomen habuit Waka (cod. B. Warkah) b. Alaschahr.

Ebn-Malec ben-Ribih 24, 65.

Est idem qui Chaled b. Ribih appellatur.

Ebn-Masuhd (Ahbd-Allah) 25, 45.

Mohammedis socius, cui solearum ejus cura mandata erat. conf. Alnawawi p. 36. et Abulf. hist. Anteis. p. 196. Loco 26. 48. falso Abu-Masuhd appellatus videtur.

Ebn-Merwan (imperator) 1, 109 27, 69.

— **Mihdjan 21, 136.**

Mohammedis tempore aut paulo ante vixisse videtur.
Fortasse est eadem persona, quae Abu-Mihdjan appellatur.

Ebn-Almodsaleb 20, 76.

— **Almohtass 2, 189.**

Natus 247 (v. 246), mortuus 296. conf. Ebn-Challik.

Ebn-Almokaffah 23, 505. 25, 98.

Ejus pater tempore Hedjdjadj vixit. conf. Abu-Mohammed.

Ebn-Rewahah 20, 65.

— **Schehab (idem est q. Alachnas) 1, 396.**

— **Sirin 1, 106.**

Poeta mortuus eodem anno quo Ferasdakus aut anno 114 aut 110.

Ebn-Sobair (patruelis Mohammedis vid. Ahbd-Allah b. Sobair) 23, 34.

— **Sohaimah 11, 1.**

Poeta Medinensis, ut videtur post Mohammedem vivens.

Ebn-Tikn 10, 186. 18, 250.

Conf. Ahmru b. Tikn.

Ebn-Tsathan 24, 153.

Ebnat-Choss 6, 203. 16, 18. 21, 14. 23, 505.

Conf. Hind filia Alchossi.

Edessa (oppidum) 23, 124.

Elias 1, 283.

Emessa (oppidum) 4, 46.

Enochus 1, 40.

Euphrates 6, 215. 24, 345.

Fachir (vir gentis Tamim) 13, 124.

Alfadhli b. Ahbbas b. Ahtabah b. Abi-Lahab (poeta) 13, 124.

Ahtabahus avus Alfadhli filiam Mohammedis Omm-

Djamilam repudio dimiserat Ipso tempore Ferasdaki vixit. conf. Meid. T. I. p. 613. Citab-Alaghani.

Fahm (gens) 27, 53.

Fakid Tsakifi 3, 149.

Primis Islamismi temporibus.

Fakira (uxor Morrae Asaditae) 7, 39.

Falhas Schaibanita 2, 143. 12, 106. 16, 73. 17, 26.

Falid ben-Chalawah (videtur persona ficta) 1, 179.

Faraah 1, 179. 28, 127.

Tempore Lokmaui Ahditae.

Alfarafizah ben-Alahwaz Alcalbi (gens) 7, 81.

Faras 6, 1-3.

Alfareah (filia Sæidi ben-Alachnas) 23, 318.

Alfarighah conf. Koraih.

Alfaruk (locus) 21, 96.

Farwa (camela) 6, 57.

Farwah (filia Abu-Kahafae et soror Abu-Becri) 26, 103.

Fathimah (Mohammedis filia) 5, 33.

— — (filia Chorschobi Anmaritae) 6, 11. 12, 109.
25, 104.

Vixit tempore Kaisi ben-Sohair conf. Ebu-Kotaib. p. 105.

Fathimah (filia Jedscori ben-Ahnasah) 15, 52.

— — (filia Ahbd-Almaleci b. Merwan nupta Ohmaro ben-Ahbd-Alahsis) 6, 138.

Fathimah (filia regis Almondsiri) 3, 148.

— — (filia Morri) 21, 57.

Vixit tempore Ahbd-Allahi ben-Ahbd-Almoththaleb.

Alferasdak (poeta) 1, 264. 294. 2, 2. 6, 29. 9, 50.
10, 18. 13, 34. 127. 14, 4. 103. 18, 67. 84. 22,
199. 23, 306. 27, 122. 28, 20.

Nomen ejus est همام بن غالب بن صعصعة. Habuit fratrem هيم et filium محمد appellatum, qui ante eum mortuus est. Ejus avus et pater ad Mohammedem ve-

nientes Islamismum professi sunt. Ejus pater, obviam veniens Ahlio post pugnam cameli, in oppido Bazra filium ad eum introduxit. Ferasdakus aetate paene centum annorum anno 114, aliis 110, diem obiit. conf. Cit. Alagh. Anthol. gr. p. 125. 375. 335. 457.

Alferkedan (stellae duae) 16, 60.

Fesarah (gens) 10, 16. 21, 96.

Fesaritae 2, 140. 6, 204.

Alfidjar (bellum ante Mohammedem gestum) 20, 94.

Conf. hist. Joctan. p. 40. Cit. Alaghan et Dies Nr. 4.

Find (Abu-Said) 2, 159. 3, 81.

Tempore Mohammedis, cliens Ajeschae filiae Sahdi b. Abi-Wakkaz Cit. Alaghan.

Alfind (poeta) 21, 28.

Vixit tempore belli Basus appellati. Hamas. p. 8: Ebn-Kotaib. p. 128.

Alfisir (Sahd b. Said-Manat) 23, 30. 274.

De hoc conf. Hamas. p. 161.

Alfithahl 18, 246. 24, 264.

Tempore antiquo.

Focaihah 26, 100.

Matertera Tharafahi poetae. Erat uxor Dhamrahi b. Dhamra, filia Almodharrabi tempore Nohmani ben-Almondsir vivens. conf. Hamas. p. 70.

Alfodjah 26, 106.

Tempore Abu-Becri.

Fokaim (gens) 9, 56.

Foraiah conf. Koraiah.

Algafr (stellae) 7, 28.

Alghabra (equa) 21, 96.

Alghadhban 11, 2.

— — — ben-Alkabahtsara Schaibanita 20, 35.

Ghailan ben-Salamah Altsakefi 1, 146:

Arbiter gentis Kais, qui post expugnationem Thajefi se Mohammedis fidei addixit. Filium Ahar et Ahmi-

rum habuit, qui equos gentis Turkif ante patrem in Syria mortuus est. conf. Citab. Alaghani,

Ghallak 21, 96.

Vixit tempore certaminis inter equos Dahes et Ghabrah-
conf. Hamas. p. 224.

Ghamman 2, 90.

Ghani (gens) 12, 2.

Ghanijjah Alahrabijjah (poetrix) 1, 145.

— — (filia Abnifi mater Hatimi) 5, 155.

Gharib ben-Ihmlik ben-Lauda 24, 257.

Antiquo tempore vixisse videtur.

Ghassan (gens) 5, 150. 7, 1. 9, 4.

Conf. Anthol. gram. 410. Harir. 21.

Ghassan ben-Hodsail 9, 59.

Ghatfan 15, 51. 18, 248. 23, 384.

Conf. Ebn. Kotair. p. 99. 135 sq.

Ghatfan (gens) 21, 96. 23, 384.

Ghaur (regio) 24, 231.

Conf. Abulf. Geog. p. 226.

Alghin (locus) 1, 423.

Gholajjan (admissarius) 8, 36.

Ghorrah ben-Thsahlebah Jarhuihta 9, 1.

Ghowair (aqua) 18, 54.

Conf. Anthol. gram. 388.

Hababah (cantrix tempore Jasidi ben-Abbd-Abmalie)
23, 516.

Alhabah (locus) 21, 96.

Habannakah 6, 154. 19, 54.

(C. 10, 183. Ehn-Habannakah) Appellabatur Jasid ben-
Buran (al. شروان) Kaisita et cognomina habebat أبو
ابو نافع et ابو نافع conf. Ebu-Chatlikan (in vita
Almobarredi) et cod. Abu-Ohbaidi. Vixit medio pri-
mi saeculi.

Alhacam 21, 84.

... Past Mohammadem.

Alhacam ben-Ahbd-Jaghuts Almenkesti 10, 67.

Ante Mohammedem.

Alhacim ben-Zachr Tsakefita 20, 71.

Hadhan (mons) 23, 56. 25, 24.

Hadhar (stella) 7, 73.

Hadjar (locus) 22, 100. 23, 79. 363.

Conf. Abulf. Geogr. 99.

Alhadjdjaf vide Aldjahhaf.

Hadjdjar (filius Abdjari ben Djabir) 22, 105.

Videtur initio Islamismi vixisse.

Hadjib ben-Sorarah 1, 146. 19, 53. 28, 32.

Tempore Kaisi ben-Sohair ben-Djadsimah.

Hadsami (femina, quae ante Mohammedem vixisse videtur) 5, 148. 21, 61. 23, 4.

Conf. Anthol. gram. p. 97 text.

Hafazah 23, 217.

Est soror Omm-Ahzimae.

Hafz ben-Alahnaf Alcenani 6, 169.

Ante Mohammedem.

Alhai et Aldjai 5, 87.

Alhaidjumanijjah (al. Alhaidjumanah filia Alahnbarii etc.) 6, 10. 23, 381. 25, 30.

Ante Mohammedem.

Haif (ventus) 9, 17.

Hajj 18, 27. 23, 410.

Hajjan 14, 70.

— — (frater Djabiri).

Vixit tempore poetae Alahschae, qui ejus compotor erat.

Hajub (mulier poetrix) 22, 137.

Halimah (dies pugnæ) 13, 124.

— — (filia Alharitsi. b. Abi-Schamir (al. loco b. Djebelah) 18, 222. 24, 67.

Conf. Ebn. Kotaib. p. 164. 165.

Hamal ben-Badr 17, 5. 21, 96.

Tempore Kaisi ben-Sohair conf. Ebn. Kotaib. p. 106.

Hamal ben-Jasid b. Dsohl b. Tsahlebah 5, 151.

Tempore Almondsiri ben-Amr P'Kais.

Hamdanidae (gens) 12, 25. 23, 306.

Conf. Ebn. Kot. 144.

Hamid ben-Tsaur (poeta) 6, 188. 7, 108, 22, 47.

Tempore Hedjdjadj conf. Harir. 90.

Hamam ben-Kabizah 26, 14.

Tempore Moahwijjahi. Jam vixit anno 64, quo in pugna
مرج راجع dimicavit.

Hammam ben-Morra 12, 19. 13, 114. 22, 11.

235. 23, 6. 28. 47.

Tempore Colaibi Wajel. Ejus filius Alharits versus
finem belli Basus dux gentis Becr b. Wajel erat. Occi-
sus est die Waridsat.

Alhammam ben-Motharref Ohkailita 23, 119.

A Merwano ben-Alhacem decimis gentis Banu-Ahmira
praefectus erat.

Alhamra (filia Dhamrahi ben-Djabir) 14, 10.

Hamsa filia Naufeli 12, 73.

Erat uxor Nimri ben-Taulab.

Hamsah (patruus prophetae) 23, 146.

— — ben-Bidh (poeta) 18. 46.

— — Aldhillil Albelewi 23, 280.

Videtur ante Mohammedem.

**Hamsah ben-Tsahlebah b. Djahfar b. Tsahle-
bah ben-Jarbu** 25, 6.

Videtur ante Mohammedem.

Hanbal (filius Hatimi b. Homairah) 12, 56.

Hani 10, 27.

Lokmani Ahditae tempore.

Hani ben-Ohrwah Almoradi 2, 80.

Vixit anno 60 Cufae. conf. Abulf. Ann. T. 1. p. 386.

Hanifah ben-Lodjaim 5, 148.

Ante Mohammedem. conf. Lodjaim.

Harb ben-O majjah.

Familia Meccae tempore Nohmani ben-Almondsir. conf. Ebn. Kotaib. p. 86 sq. Harir. 181.

Harim 7, 95.

Harim ben-Kothbah Fesarita 5, 183, 6, 172. 27, 56.

Vixit tempore Ahmiri ben-Althofail et arbiter gentis Kais Ahilan erat. Adhuc tempore Ohmari in vivis erat conf. Harir. 274.

Harim ben-Sinan ben-Abi Haritsah Almorri 5, 183. 15, 51. 21, 137.

Vixit tempore Schairi ben-Abi-Solma.

Harits 18, 66.

Harits ben-Ahbbad (in Hamas: Ohbad) ben-Kais ben-Tsahlab 18, 52. 23, 318. 26, 98.

Vixit tempore, quo Colaib occidebatur et tempore Maliciben-Dhobaiah, avi Tharafah. conf. Ebn. Kotaib. p. 131.

Alharits ben-Abi-Schamir Ghassanida.

Rex Arabum in Syria degentium, tempore Mondsiri ben-Mai-ssema ante annum 564 p.C. conf. Ebn. Kotaib. p. 162 et 164 sq. conf. Abulf. hist. Anteisl. p. 126 et 134.

Alharits ben-Alahjjaf Ahbdita 1, 57.

Tempore Alharitsi ben-Djebellah 'Ghassanidae' et Almondsiri ben-Mai-ssema.

Alharits ben-Ahmru 25, 6.

Cognominatus اكل المرار (conf. Hind Alhonud) rex Cendah. conf. Ebn. Kotaib. p. 65. 186.

Alharits ben-Auhf ben-Badr 21, 96.

Conf. Abulf. hist. Anteisl. p. 142.

Alharits ben-Cahb 1, 158. 23, 381.

Ante Mohammedem tempore Ahbd Schamsi conf. Herbel. T. II. p. 201.

Alharits ben-Caladah 25, 65.

Tempore Ohmari medicus Arabum conf. Ebn. Kotaib. p. 120. Herbel. T. II. p. 201.

Alharits ben-Djassas 23, 244.

Primo saeculo et initio secundi vixit.

Alharits ben-Djebellah Ghassanida.

Videtur idem quam Alharits ben-Abi-Schamir. Vixit Mondsirum ben-Mai-ssema eumque occidit. conf. Anthol. gr. 275.

Alharits ben-Dsohl 2, 138.

— — — Alhillisa (poeta) 13, 69. 14, 18. 20, 105.

Conf. ejus Moallak.

Alharits ben-Mondolah 23, 479.

— — — Ohdajj ben-Djendobben-Alahnbar (gens) 23, 498.

Alharits ben-Sadus 24, 268.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 132.

Alharits ben-Solaic Alasadi 3, 11.

— — — Thsalim (Morrita) 12, 17. 24, 298. 26, 95.

Vixit tempore regis Ahmrub ben-Aluohman conf. Ebn-Kotaib. p. 115. et Abulf. hist. Anteisl. p. 140.

Alharits ben-Warka Alzaidawi 26, 21.

Vixit tempore Caahbi ben Schair.

Haritsah ben-Ahbd-Alahsis 12, 76.

Vixit initio Islamismi.

Haritsah ben-Badr 18, 112.

Vixit tempore quo Ahlius regnabat.

Haritsah ben-Lam Thajjita 24, 292.

Tempore Calhahi ben-Schabuh.

Haritsah ben-Morr Abu Haabal 6, 166. 26, 97.

Ante Mohammedan tempore l'Amra-Kaisi.

Haritsah ben-Morrah 22, 72.

Harscha (clivus) 22, 76.

Harun-Alraschid 22, 283.

Aetate quadraginta et septem annorum anno 193 diem obiit. conf. Herbel. T. II. p. 203. et Abulf. Anasl.

Alhasan (Albazri) 22, 199,

Natus sub Ohmaro mortuus est anno 110 aut 114 eodem anno quo Ferasdakis. conf. Harir. 598. Abulf. Ann. 1, 451. Ebn-Challik.

Alhasan (filius Ahlii) 1, 116. 10, 59. 64. 12, 54. 24. 86.

Anno 3 natus, anno 40 obiit.

Haschim (filius Ahbd-Manafi ben-Kozajj) 21, 132. 25, 107.

Ante Mohammedem vixit. conf. Ebn-Kotaib. p. 83. Herbelot. T. II. p. 210.

Hasim ben-Ahbd-Almondsir Alhomani 12, 25. Alhasn (regio) 1, 408.

Hassan b. Thobbah (Himjaritarum rex) 1, 363. 2, 145.

Dsu-l'Schanajir eum occidit. conf. Citab. Alaghan. Hassan ben-Tsabet Alanzari (poeta) 20, 13.

Poeta celeberrimus inter oppidanos, vixit sexaginta annos ante Islamismum et sexaginta post Islamismum. Ejus cognomen erat Abu-l'Walid. Ejus mater erat الفريضة filia Djeischi b. Ludau. conf. Ebn. Kotaib. p. 168. Anthol. gr. 141 sq. Harir. p. 6. Chrest. mea nov. p. 74.

Haswarah (anzilla) 22, 58.

Antiquo tempore vivens.

Hathib ben-Abi-Baltaah 14, 7.

Hatimben-Ahbd-Alfah ben-Sahdben-Alchesredj Thajjita 5, 155. 12, 18. 13, 20. 21, 137. 22, 245. 23, 205.

Paulo ante Mohammedem vixit. Ejus filius septimo Hedjrae anno Islamismo se addixit. conf. Ebn. Kotaib. p. 140. Herbel. T. II. p. 218.

Hatim ben-Homainah Hamdauida 12, 56.

Hauhar (locus) 1, 404.

Haudh-Altsalab (vallis) 23, 58.

Haudsah ben-Ahli 23, 79.

Tempore Cosröis die Almoschakkar.

Haudsah ben-Djerwal 14, 10.

— — ben Ihtrim 24, 292,

Vixit tempore Calhabi b. Schubub.

Alhaulä (femina) 13, 125.

Haumala (femina) 5, 170. 13, 134.

Poeta Alcomait ejus, tempore priore viventis, mentionem fecit.

Hauran (regio) 13 93.

Ejus urbs Bozra erat. Abulf. Geogr. 253.

Hauschab 6, 35.

Hautsarah 25, 161.

Alhobabb b Almondsir b. Aldjamuh Anzarita.

Videtur primis Islamismi temporibus vixisse.

Hedhremi ben-Ahmira (poeta) 16, 60.

Hedjdjadj ben-Jusuf 1, 143. 3, 103. 130. 10, 26. 12, 5. 13, 98. 14, 104. 18, 56. 20, 35. 22, 47, 23, 62. 333. 363. 25, 1. 40. 126. 27, 162.

Conf. Herbel. T. H. p. 225. Ebn-Challik. Ebn-Kotaib. p. 119.

Helal 18, 123.

— ben-Falih ben-Morraha ben-Dsicwan 25, 107.

Ante Islamismum.

Hemamah (conf. Bint-Alfarrudj) 18, 67.

Vixit tempore Ferasdaki.

Henesch (Bahasi avunculus conf. Abu-Henesch) 24, 368.

Henthselah (gens) 5, 100. 177. 19, 52.

— — — (vir e gente Thai) 1, 361.

— — — ben-Malic 5, 9.

Videtur antiquo tempore vixisse. conf. Ebn-Kotaib. p. 94.

Henthselah ben-Zafwan (propheta) 16, 2.

Antiquo tempore vixit.

Hercules Melampyges 1, 58.

Hermelah ben-Sahd 1, 148.

Hesasi 9, 33.

Hescham ben-Ahbd-Almalic 2, 152. 3, 150. 10, 135. 27, 161.

Natus anno 71, in chalifatum anno 105 successit et anno 125 mortuus est.

Heschamben-Alwalid ben-Almoghirah Machsumita 20, 96.

Hibal 18, 66.

Videtur tempore Moahwijahi vel paulo ante vixisse.

Hibal filius Tholaihahi ben-Chowailid 23, 319.

Tempore Mohammedis.

Hidaah ben-Namirah ben-Sahd (gens) 6, 46.

Hidjas (regio) 2, 11. 4, 25. 24, 4. Herbel T. II. p. 229. Abulf. Geogr. p. 78.

Himar 3, 66. 5, 187.

— **ben-Malic ben-Nazr** 22, 222.

— **ben-Mowailic Ahdita** 5, 187. 7, 122. 22, 222.

In uno loco مويلك in altero مويلع legitur.

Himjarijj ben-Ahbadah 23, 79.

Tempore Cosrois die Almoschakkar appellato.

Hinbiz 21, 96.

Tempore Kaisi ben-Sohair versus finem belli Dahes et Ghabra.

Hind 22, 183. 24, 198.

Est mater regis Amrui ben-Hind. conf. Anthol. gr. 452.

Hind (filia Ahtbahi ben-Rabiah) 24, 92.

Ante Islamismum. conf. Ebn-Kotaib. p. 85.

Hind (filia Asmai ben-Charidjah). 3, 103.

Hodsail ben-Hobairah Tsahlebita 1, 63.

Videtur ante Mohammedem vixisse. In Hamasa p. 459 sq. ejus versus citati sunt.

Hodsonnah 6, 155.

Hofainah 18, 2.

Holail ben-Habschijjah 6, 152.

Diu ante Mohammedem.

Homaik 18, 33.

Homairah (equus) 13, 123.

Homamah 28, 127.

Lokmani Ahditae tempore.

Honaif Alhanatim 1, 408. 2, 151. 8, 64. 10, 67.

Honajj 13, 161.

Honain 7, 121. 8, 14. 10, 49.

Ante Mohammedem. conf. Cit. Alaghani.

Honain ben-Cheschram 17, 5.

Antiquo tempore vivens, nam Kaisus ben-Sohair pro-
verbio illo usus est.

Horaitis ben-Hassan Schaibanita 6, 5.

Tempore Mohammedis.

Hormos 22, 226.

Tempore Abu-Becri.

Hosaim (ben-Naufal Alhamdani) 1, 362. 12, 1. 23, 251.

Alhosain ben-Ahli 2, 79. 18, 84.

Anno 4 Hedjrae natus anno 61 occisus est. conf. Herbel. T. II. p. 266.

Alhothaiah (poeta) 1, 88. 4, 32. 7, 8. 8, 60. 23, 323. 442.

Nomen ejus est Djerwal. Ante Islamismi tempus natus anno 59 mortuus est. conf. Abulf. Ann. T. I. p. 375 adn. p. 78. Cit. Alaghani.

Hothsabijj 13, 82.

Alhozain 10, 62.

Ante Mohammedem.

Hobaisch ben-Dulaf Dhabbita 1, 165.

Tempore Nohmani.

Hobara (avis) 25, 47.

Hobba 13, 135. 24, 152.

Tempore Merwani b. Alhacem.

Hobba filia Holaili 6, 152.

Kozajjo b. Cilab nupta erat.

Hobba (filia Malici b. Ahmru Adhwanitica) 23, 276.

Tempore regis Ghassanitici.

Hocaim ben-Moajjah b. Rabiah 23, 375.

Tempore Djeriri poetæ.

Hosl 22, 74.

Tempore antiquo.

Hodadjah 12, 108.

Tempore Almondsiri ben-Mäi-ssema.

Hodjainah 6, 156. 22, 220.

Hodjr (urbs regionis Jemamah; rectius Hadjar).

Conf. Hadjar. Herbel. T. II. p. 176.

Hodjr ben-Alharits b. Ahmru

Cognominatus اكل المرار (Secundum Alazmäihi sententiam avus abavi (Ururgrossvater) Amru l'Kaisi fuit, id quod difficile intelligitur, quum tempore Haritsi ben-Djebellah vixerit necesse sit. conf. De Slaine vita Amru l'Kaisi, Pocock. spec. hist. Arab. p. 80. ed. nov.

Hodjr (Amru-l'Kaisi poetæ pater) 28, 46.

Genti Banu-Asad praeerat. conf. Abulf. hist. Anteis. p. 132.

Hodsaifah ben-Badr Fesarita 2, 110. 3, 5. 10, 11. 21, 96.

Vixit tempore Kaisi ben-Sohair conf. Ebn-Kotaib. p. 106. conf. Abulf. hist. Anteis. p. 140.

Hodsail (ben-Modricah) 4, 26. 5, 8. 12, 104. 27, 53.

Gentis nomen. conf. Ebn-Kotaib. p. 67 sq. Anthol. gram. p. 322. 409. Abulf. hist. Anteis. p. 196.

Iracae, Chorasanae praefuit. Occisus est anno 101 conf. Ebu-Challik. Abulf. Ahn. T. 1. p. 443. adn. hist. 206. 207. Cit. Alaghan. Herbel. T. II. p. 315.

Jasid ben-Almokannah Alohdari 6, 164.

Moahwijahi tempore.

Jasid ben-Almondsir 27, 124.

Ante Mohammedem.

Jasid ben-Rowaim Schaibanita 18, 28.

Ante Mohammedem tempore Solaici bon-Alsolacah.

Jasid ben-Sobaih 21, 96.

Tempore certaminis Dahis et Ghabra.

Jasid ben-Althatsrijjah (poeta) 1, 51.

A matre e gente Jeman. *ضئير* cognomen accepit. Filius est viri *الصبيد* appellati. Tempore regni Ahbbasidarum a gente Banu-Hanifah occisus est.

Jasid ben-Tserwan 6, 154. 10, 183.

Medio primi saeculi.

Jasid ben-Alzahk 9, 19.

Jasum (mons) 23, 55.

Aljatimah (videtur nomen libri) 25, 98.

Ibrahim Nachäita 1, 19.

Mortuus anno 94 aut 95 secundum alios aetate 49, secundum alios 58 annorum.

Alidhdhan 20, 98.

Cognomen duorum virorum genealogiae peritissimorum. Unus (Daghfal) initio temporis Islamismi vixit.

Jemamah (regio) 5, 157. 18, 1.

Ibi gens Banu-Hanifah et pars gentis Modhar habitabant. conf. Harir. 551. Abulf. Geogr. p. 96.

Jemanenses 1, 46.

Jesar (cliens gentis Banu Taim) 25, 109.

— Alcawäihb 14, 4. 28, 11.

Videtur tempore ante Mohammedem, nam poeta Farasdakus proverbio usus est.

Aljeschcori 6, 71.

Cognomen inde ortum videtur, quod in gente Jesch-

cor, quae ad gentem Becr ben-Wajel pertinebat, debebat. conf. Ebn-Kotaib. p. 127 et Anthol. gram. s. v. Jeschcor et Monakkhal.

Ihcabb 24, 258.

Tempore Nohmani ben-Almondsir.

Ihcrimah (cliens Ebn-Ahbbasi) 26, 91.

Tempore Solaimani b. Ahbd-Almalic Rakkae praefectus fuisse videtur. Cognomen Alfajjadh liberalis habebat. conf. Chrest. m. nova p. 44.

Ihdh 1, 38.

Ihda (vel Ihdan) servus 23, 152.

Ihdjl (gens) 23, 473.

— ben-Lodjaïm (et gens) 5, 148. 6, 153.

Lodjaïm nepos Becri ben-Wajel est.

Ihfirrin (locus) 13, 123. 14, 111.

Ihjadh ben-Daihats 26, 95.

Tempore Ahmrui ben-Alnohman regis.

Ihsa ben-Musa Haschemita 6, 175.

Anno 132 praefectus Cufae anno 165 (aetate 65 annorum) mortuus est. conf. Citab-Alaghan.

Ihtr 24, 427.

Tempore Lokmani Ahditae.

Ihtrim 24, 292.

Tempore Calhabi b. Schubub.

Ihzam 25, 78.

— ben-Schahbar (v. Schohair) 24, 12. 25, 1.

Cubicularius Nohmani ben-Almondsir. conf. Ahzami.

Ijad (filius Nesari, auctor gentis) 1, 32.

— (gens) 7, 98. 18, 72.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 64.

Ijas ben-Moahwijah b. Korra Masenita 11, 34.

Tempore Ohmari b. Ahbd-Alahsis per anni spatium in oppido Bazra iudex erat. Mortuus est anno 122 (aut 121) aetate 76 annorum. conf. Ebn-Challik.

Indus 22, 211.

Ins ben-Abi-l'Hodjair 9, 24. 23, 3.

Tempore Alharitsi ben-Abi-Schamir Ghassanidae.

Ins (rect. Anas Hamas.) Alfawaris 25, 104.

Tempore Kaisi ben-Sohair Ham. 231.

Ins ben-Malic 23, 62.

**Per decem annos Mohammedi servivit. Mortuus est
Bazrae anno 90 aetate 103 annorum. Postremus soci-
orum Mohammedis erat. conf. Herbel. T. I. p. 228.**

Ins ben-Modric Chosamita 2, 140. 22, 57.

**Vixit ante Mohammedem et Solaicum occidit. conf.
Ebn-Kotaib. p. 120.**

Ins ben-Sohail 12, 11.

Videtur ante Mohammedem vixisse.

Josephus ben-Ohmar 3, 150.

**Heschami ben-Ahbd-Almalic praefectus in utraq. Iraca
erat. conf. Anthol. gr. 108. 147 sp.**

Iracae incola 23, 539.

Kabats ben-Alaschjam Cinanità 23, 33.

Kadarita 24, 560.

Non est personae nomen.

Kadhib 14, 84. 23, 485. 25 132.

Diversarum personarum nomen.

Kahbus (frater Ahmrui ben-Almondsir, Hind) 14, 31.

Conf. Abulf. hist. Anteisl. p. 126.

Kahkah ben-Ahmru (v. b. Schaur) 23, 439.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 131.

**Alkahkah ben-Mahbad ben-Sorarah ben-Oh-
dos etc. 24, 65.**

Tempore Actsami ben-Zaifi.

Kahlan (filius Sabae) 2, 76.

Kail ben-Ahnak 3, 49. 16, 3.

Tempore Lokmani Ahditae.

Kaila 6, 5. 19, 7.

Tempore Mohammedis.

Kais ben-Ahzim Tamimita 1, 1. 6, 164, 15, 50.
19, 51. 22, 229.

Tempore paganismi et Islamismi vixit vii dignitate. et
victoriis insignis. conf. Citab-Alaghami^s Chrest.
mea nova p. 52.

Kais ben-Aihlan (b. Modhar) 1, 283,
Tanquam persona et gens. Sic ex eo gentes ortae sunt

قيس عيلان
 —————
 خصفة خطفاب
 | |
 صمصعة ثوراة
 | |
 عامر
 |
 حلال

Kais ben-Chaled ben-Dsil-Djaddain 1, 146.

Kais b. Chaled Schaibanita avus Bisthami ben-Kais
est. conf. Hamas. 98.

Kais ben-Alhathim (poeta) 9, 54.

Paulo ante Mohammedem vixisse videtur. Pluries in
Hamasae opere occurit. conf. Cit. Alaghami Harir.
p. 113.

Kais ben-Hadsimah (v. Djadsimah) Ahbsita
10, 11. 21, 96.

Erat possessor equi Dahis appellati.

Kais Alhafiths 25, 104.

Filius Fathimae et Sijadi Ahbsitae tempore Kaisi ben-
Sohair vixit. conf. Hamas. 231.

Kais ben-Sohair Ahbsita 2, 110. 3, 5. 6, 11,
8, 66. 13, 119. 17, 5. 21, 96. 24, 175. 298.

Eadem persona est quam Kais ben-Hadsimah, nam in
multis Hamasae locis est appellatus Kais ben-Sohair
ben-Badr die جفر الهباء appellato. conf. Abulf.
hist Anteisl. p. 140. Pocock spec. hist. Ar. p. 84
ed. alt.

Kais ben-Tsahlebah (gens) 6, 154. 155. 18, 136.
21, 17. 23, 244. 26, 100.

Kais ben-Tsahlebah (patruus Ahmiri et Schaibani)
24, 121.

Videtur tempore antiquo vixisse.

Kaisita 9, 46.

Kallabah Asadita 21, 49.

Nohmani ben-Almoadsir tempore vixit.

Karah (gens) 21, 28.

Ebn-Kotaib. p. 70. conf. Abulf. hist. Anteisl p. 196.

Karamitae 10, 194.

Sectae nomen, quam jam sub Mamuno et Alraschido
in occulto exstitisse dicunt. Versus finem saeculi tertii
et saeculo quarto patens quum evasisset, multum mali
hominibus intulit. conf. plur. loc. libri mei Select. ex. hist.

Karanbah (insectum) 8, 62. 23, 490.

Kardaah (filia Mendusi) 24, 65.

Erat mater Chalidi ben-Ribh.

Kartsah 12, 107.

Tempore Moahwijahi.

Kaschir (camelus) 12, 120.

Alis est frater mulieris, cui Sarkaah nomen erat. conf.
Harir. 459.

Kathah (avis) 25, 99.

Alkathami (poeta) 1, 61. 3, 29. 22, 83.

Enunciatur quoque Alkothami. Ejus nomen est Oh-
mair ben-Schojaim. Antea Christianus fidei Mohammed-
icae se addixit. Tum ad laudandum Alwalidum ben-
Ahbd-Almrafic Damascum profectus est. conf. Cit.
Alaghan.

Kathan (locus) 21, 96.

— — ben-Nahschal ben-Darem Aluahschali
(gens) 1, 194.

Katilaha (mulier ignota) 23, 276.

Kazir (ben-Sahd) Allachmi 2, 4. 4, 39. 5, 142.
7, 9. 18, 54. 20, 65. 23, 143. 424. 24, 236.

In Hamasa Kazir enunciatur; interdum vero apud alios Kozair. Pocock. spec. hist. Ar. p. 68. ed. alt. Tempore Djadsimahi Alabrasch vixit. conf. Ebn-Kotaib. p. 186. Abulf. hist. Anteisl. p. 122.

Kazir ben-Salamah Dsobjanita 6, 19.

Tempore Nohmani ben-Almondsir.

Ketadah Aljeschcori 1, 143.

Vixit tempore Hedjdjadj.

Katadah ben-Maschnu 26, 100.

Avus Tharafahi e matre.

Ketadah ben-Maslamah 21. 96. 135.

Vixit tempore belli Dahis et Ghabrah in regione Jemamah.

Kiblah (regio, ad quam se convertunt precantes Arabes). 10, 202.

Kidhah (mons) 13, 114.

Kird ben-Moahwijah Hodsailita 11, 36.

Mohammedis tempore.

Kirwah ben-Honajj 21, 96.

Captivus factus est in pugna شعواء appellata, quae belli Dahis et Ghabra erat.

Koaih (gens) 27, 136.

Koaihkiahi (duo montes) 27, 81.

Conf. Abulf. Geog. p. 78.

Koaihs (Qufensis) 27, 155.

Post Mohammedem; nam oppidum Cufa anno 17 fundata est.

Kodar ben-Salif (v. ben-Kodairah) 13, 117. 22, 49.

Kodhaah (gens) 11, 5. 15, 52. 21, 38.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 54. 64. 138. et Abulf. hist. Anteisl. p. 182. Pocock. spec. hist. Arab. p. 41. 46. 82. 141. ed. alt.

Kodhahihta 7, 81.

Tempore Djeriri ben-Ahbd-Allah.

Alkolach (poeta) 24, 278.

In Hamasa citatus est.

- Kopfede ben-Djahwanah Masinita 24, 261.
 Videtur ante Mohammedem vixisse.
 Korad 1, 105.
 Tempora Alhothaihi.
 Korad ben-Adjdah Calbita 1, 361.
 Tempore Nohmani ben-Almondsir.
 Korad ben-Djorm 24, 261.
 Videtur ante Mohammedem vixisse.
 Korad ben-Ghowajjah (poeta) 1, 62.
 Videtur ante Mohammedem vixisse.
 Akkoraisha (filia Hammami) 14, 104.
 In codice Berol. الفريضة, in Ebn-Challik. libro ed.
 (Wüstenf. الفريضة) Mater Hedjdadj ben-Jusuf erat.
 Koraisch (gens) 1, 35. 7, 117. 118. 31, 38.
 23, 321.
 Conf. Ebn-Kotaib. p. 67. Pocock spec. hist.
 Arab. mult. loc. ed. alt.
 Korran ben-Balijj 29, 12.
 Kass ben-Säihdah. (interd. Kass scriptum est) 2,
 139. 7, 138. 25, 98. 145.
 Magnus orator, quem Mohammedes, antequam propheta
 se confessus erat, audivit. Ante Islamismum diem
 obiisse videtur. conf. Anthol. gr. 348. 357. Harif.
 276.
 Kotaibah ben-Muslim 2, 6. 3, 106. 12, 3.
 Natus anno 49, mortuus est anno 96 aut 97. Conf.
 Ebn-Kotaib. p. 94. 103. Harir. 63. Ebn-Challik.
 Kothrob (animalculum) 5, 169. 22, 137.
 Kotsam 5, 137.
 Socius Mohammedis.
 Kozajj 6, 152. 21, 38.
 Ante Mohammedem.
 Kozair vid. Kazir.
 Lachmita 18, 2.
 Allaffah (camela) 20, 96.

Lafithsah. (multum dissentiunt de hoc nomine) 12, 124.

Laila 14, 81.

(filia Holwani) 12, 55.

Conf. Abulf. hist. Anteis. p. 196.

Laila Alachjalijjah.

Poetrix insignis Islamismi tempore. Jam vixit tempore Ahbd-Almalici ben-Merwan, quo tempore grandaeva erat. conf. Taubah. Ebn-Kotaib. p. 47. 117. Anthol. gr. p. 141. 149. 211. 212. Cit. Alaghani.

Laila filia Korrani ben-Balijj 28, 12.

Ante Mohammedem vixisse videtur.

Laits ben-Malic 26, 94.

Tempore Ahmrui ben-Hind.

Lakith ben-Sorarah 3, 47. 5, 148. 8, 11. 22, 47.

Tempore Almondsiri ben-Mäi-ssema et pugnae جيلة appellatae.

Lamis (femina) 18, 4.

Lebid ben-Rabiah Ahmerita (poeta celeberr.) 1, 77. 7. 47. 16, 3. 19, 6. 21, 49. 136. 22. 40.

Tempore ante Mohammedem (Nohmani b. Almondsir) et post eum vixit et Cufae, quo sub Ohmaro se contulisset, versus finem regni Moahwijahi aetate 145 annorum diem obiisse dicitur. conf. De Sacy Calil. w. Dimn., in quo libro Lebidi Moallak est, Ebn-Kotaib. p. 45. 116. Herbel. T. II. 479. Cit. Alaghani.

Lebid ben-Ahmru 24, 67.

Tempore Alharitsi ben-Djebelah matu majoris.

Lobad (vultur) 7, 47. 16, 3. 22, 233.

Locais (gens) 7, 98.

— — b. Afza b. Ahbd-Alkais 28, 12.

Ante Mohammedem vixisse videtur.

Allodjaim ben-Schonaif Jarbuihta 8, 22.

Lodjaim ben-Zahb b. Ahli 5, 148. 21, 61.

Ante Mohammedem vixisse videtur. conf. Ebn-Kotaib. p. 128. Anthol. gr. 236.

Lokaïm (b. Hassal) 3, 49. 13, 31. 30, 30. 24, 13.
27, 48.

Tempore Lokmani Ahditae.

Lokaith b. Sorarah (vel. Lakith de quo vid.)
Allokathah (locus) 21, 96.

Lokman (Ahdita) 1, 142. 414. 3, 21. 49. 7, 47.
10, 27. 12, 4. 13, 145. 14, 30. 16, 3. 18, 46.
250. 20, 30. 22, 233. 24, 13. 27, 48. 28, 127.

Tempore antiquo et fabuloso vixit. conf. Schult. hist.
Joct. p. 22.

Lokman (sapiens) 3, 80. 129. 6, 171. 24, 366.

Antiquo tempore vixit. Herbel. T. II. p. 485.

Maahd (gens) 16, 70. 20, 3. 21, 96.

Ebn-Kotaib. p. 63.

Maahdita 11, 6.

Maahds ben-Zirm Chosäihita 11, 12.

Machsum 1, 371.

Videtur ante Mohammedem vixisse.

Almadajeni (scriptor) 11. 34.

Mader 2, 140.

Madjaun.

Poeta gentis Banu-Ahmir. Nomen ejus est Kais, alii
dicunt id fuisse مهدى. Eum re vera exstittisse, sunt,
qui dubitent. conf. Ebn-Kotaib. p. 47. 117. Cit. Ala-
ghan. et Anthol. gr. 150.

Magi 24, 470.

Mahdi Schiitarum 2, 168.

Mahn ben-Ahtijjah Almodshidjita 19, 12.

— ben Sajidah b. Ahbd-Allah Schaihanita
6, 88.

Anno 151 praefectus Sidjistanæ diem obiit. conf.
Ebn-Kotaib. p. 134. Herbel. T. II. p. 546. Ebn-
Chalik.

Mahw (familia) 7, 98. 20, 101.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 124.

Majjad ben-Henn ben-Rabiah 11, 6.

Videtur ante Mohammedem vixisse.

Maimuna (uxor Mohammedis) 10, 175.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 112.

Makkil ben-Jesar (socius Mohammedis) 1, 445.

Almakruh 6, 10. 25, 30.

Ante Mohammedem vixisse videtur.

Malic 23, 86. 408. 24, 561. 25, 68, 28, 127.

Tempore Lokmani Ahditae.

Malic (filius Ausi ben-Haritsah) 7, 55. 18, 141.

Ante Mohammedem vixisse videtur.

Malic (filius Faridji) 22, 37.

Tempore Djadsimahi regis Hirae. conf. Ebn-Kotaib.
p. 182.

Malic Althajjan 25, 106.

Videtur ante Mohammedem vixisse,

Malic ben-Ahbd-Allah ben-Hobal 23, 402.

Ante Mohammedem tempore Sohairi ben-Chabhab.

Malic ben-Ahmru Alahmeli 3, 44.

Tempore regis Ghassanidarum.

Malic ben-Ahmru Ghassanida 5, 150.

Videtur ante Mohammedem.

**Malic ben-Auhf b. Abi-Ahmru Schaibanita
10, 36.**

Tempore regis Ahmru ber Hind.

Malic ben-Badr ben-Sahd 21, 96.

Occisus est die ^{الفتح} appellato, qui ad bellum Dahis
et Ghabrah pertinet. conf. Ebn-Kotaib. 106.

Malic ben-Becr ben-Sahd b. Dhabbah 24, 121.

Ante Mohammedem vixisse videtur.

Malic ben-Caumah 13, 116.

Videtur ante Mohammedem vixisse.

Malic ben-Djahfar ben-Cilab 25, 105.

Pater Thofaili Alchail erat. conf. Ebn-Kotaib. p. 115.

Malic ben-Djebair. Alahmeri 18, 84.

Quum Ferasdakus proverbio usus sit, ante Mohammedem vixisse videtur.

Malic ben-Djowain Thajjita (poeta) 23, 479.

— ben-Hajj 12, 76.

In Haririi opere p. 147. مالك جنى appellatus est.
Tempore Ahmiri ben-Althofail vixit.

Malic ben-Hodsaifah ben-Badr 18, 223.

Conf. Hodsaifah ben-Badr.

Malic ben-Ihtjlan 23, 128.

Tempore Abu-Carbi regis Jemmanensis.

Malic ben-Kenan 8, 11.

Videtur tempore regis Almondsiri ben-Mai-sama.

Malic ben-Masmah 19, 54. 27, 113.

Tempore Ahnaf et Ohbaïd-Alhahi b. Sijad.

Malic ben-Almondsir 12, 126.

Filius Djarudi poetam Ferasdak in carcerem coniecit.

Malic ben-Almontafic 23, 422.

Tempore Bisthami ben-Alkais.

Malic ben-Nowairah (poeta) 20, 39. 26, 44.
22, 117.

Vixit tempore, quo Mohammedes Meccae religionem suam publicavit et ante mortem Mohammedis Islamismo se addixit. Tum genti Banu-Jarbul praefuit. Post mortem Mohammedis prophetissam Sidjahi secutus est et a Chaledo ben-Alwalid sub Abu-Becto victus et ab eodem, ut volunt, quod ejus uxorem amaret, occisus est. Alii eum a Dhiraro ben-Alaswar occisum esse dicunt. conf. Hamas. 269. 370. Cit. Alaghani.

Malic ben-Ohbaïdah b. Hobal 23, 402.

Ante Mohammedem tempore Sohairi ben-Chabbab vixit.

Malic ben-Alräits Masinita 12, 105.

— ben-Said Manat 19, 409. 12, 20. 23, 86.
26, 23.

- Tempore antiquo. conf. Ebn-Kotaib. p. 94.
- Malic ben-Sobaih** 21, 96.
- Tempore belli Dahis et Ghabrah.
- Malic ben-Sohair** (Kaisi frater) 21 96.
- Eodem tempore. conf. Hamas. 449. et. Ahulf. hist. Anteisl. p. 142.
- Almamun** (chalifa)
- Natus anno 170, imperium anno 198 suscepit, anno 218 diem obiit.
- Manschim** 2, 21. 13, 124.
- Dissensio de hac persona est; sed ante Mohammedem vixit.
- Almanzur** (chalifa) 14, 62. 24, 277.
- Anno 132 praefectus Mesopotamiae, Armeniae, Adorbidjani, anno 136 in imperium successit, anno 150 diem obiit.
- Maria** 3, 112.
- Maria** (filia Ahbd-Almanat ben-Malic) 25, 103.
- Erat uxor Sorarahi b. Ohdos b. Said Manat ben-Darim.
- Maria** (filia Aldjaihdi Ahbditae 12, 109.
- (filia Alkahmi v. Thsalimi ben-Wahhab) 7, 3. 25, 149.
- Ejus soror erat Hind Alhonud uxor Hodjri Cenditae. Erat mater Alharitsi ben-Abi-Schamir Ghassanidae. conf. Ebn-Kotaib. p. 162. 163.
- Marid** (arx) 3, 32. 18, 213.
- Masahdah** 1, 118.
- Vir hujus nominis in pugna die Alwakba appellatur. Hamas. 10 sqq. In Citab-Alaghani viri: مسند بن البختری mentio facta est; auzi idem ait, non liquet.
- Almascherijja** (filia Nahseri) 5, 148.
- Paulo ante Mohammedem vixisse videtur.
- Masihah** (mulier) 27, 38.
- Masin** 24, 108.
- ben-Malic ben-Ahmru 6, 10. 23, 381.

Ante Mohammedem tempore Ahbd-Schamsi.

Masluk (dies pugnae) 6, 32.

Masruh Calbita 19, 26.

Tempore Djeriri poetae vixit.

Mathrud 3, 77.

Matih 7, 95.

Mawasil (arx) 5, 140.

Mawijah (locus) 23, 498.

Mawijjah (uxor Hatimi Thai) 5, 155.

— — (filia Ahfseri) 12, 18.

Regina, quae tempore, quo Hatim Thai juvenis erat, regnabat.

Mawijjah (filia Mihnadji) 6, 163.

Conf. Dogha.

Mecca (oppidum) 5, 182. 15, 52. 24, 144. 28, 162.

Medina (oppidum) 4, 31. 7, 95—97. 10, 64. 13, 156.

Meradj (sed videtur rectius Misadj) 18, 2.

Mertsad ben-Sahd Ahdita 12, 77.

Tempore Lokmani Ahditae.

Merwah et Zafah (montes) 1, 145.

Merwan 12, 15.

— — ben-Alhacim 13, 135. 23, 119. 24, 44.

Medinae praefectus sub Moahwijaho et Jasido, anno 64 in Syria et Aegypto chalifa salutatus, anno 65 mortuus est aetate 63 annorum.

Merwan (Alkarraths) ben-Sinbah b. Hodsaifah Ahbsita 10, 36, 12, 108. 18, 221. 26, 94.

Cognomen Alkarraths accepit eo, quod in regionem Jemen incursionem fecerat aut quod ne quis illa folia colligeret, interdixerat. Vixit tempore Almondsiri ben-Mäi-ssema et Ahmrui ben-Hind.

Mesopotamia 7, 9.

Mesdjah (gens) 9, 4.

Mihran 27, 87.

Antiquo tempore vivens, quum in versu Mohallensi appelletur.

Mikdam ben-Ahthif Ihdjlita 20, 37.

Tempore Cosrois.

Milhab ben-Schehab 22, 106.

Mina 10, 195.

Locus qui ab urbe Mecca distat trium milliarium spatio
Abulf. Geogr. 81.

Misadj 18, 2.

Nomen gentis quae pars gentis Kodhaah est.

Miscin Aldaremi (poeta) 1, 64. 403. 13, 40.
24, 48.

Miscin cognomen est, nomen habuit Rabiah ben-Ahmīr.
Jasid ben-Moahwījah patris favori eum commendavit.
Ferasdaki quoque coactaneus est. conf. Cit. Alaghani
et Anthol. gr. 372. 399.

Moahds (ben-Djabal) 6, 147.

— — ben-Muslim 18, 249.

Vixit tempore Merwanidarum et Ahbbasidarum.

Moahwwids Alhocama Moahwījah 25, 105.

Frater Thofaili Alchail erat.

Moahwījah 1, 422.

Fortasse idem quam sequens.

Moahwījah ben-Becr (Amalekitarum princeps) 3,
49. 23, 517.

Lokmani Ahditae tempore.

Moahwījah (b. Abi-Sofjan) chalifa 1, 15. 280. 2,
109. 6, 1. 154. 164. 7, 94. 10, 6. 29. 64. 12,
32. 16, 8. 18, 217. 20, 10. 66. 22, 92. 23. 34.
82. 288. 24, 19. 402. 25, 25.

Anno 60, aetatis septuagesimo aliis septuagesimo quin-
to aut secundo diem obiit. conf. Abulf. Ann. T. I,
327. 377. Herbel II. 625.

Moahwījah b. Ahmru 24, 205.

Est frater Zachri et Chansae.

Moahwījah ben-Koschair 1, 31.

Mosahwijah ben-Schecl 21, 96.

Tempore belli Dahis et Ghabrah.

Almoaihdī 3, 47.

Tempore Mondsiri ben-Māi-ssoma.

Almocahber Dhabbita 23, 79.

Tempore Cosrois et diei Almoschakkar appellati.

Mochabad (filius Jasidi ben-Almohalleb) 1, 309.

Almochabbel Sahdita (poeta) 23, 30.

Circa Mohammedis tempus, nam Sibikanum ben Badr versibus satyricis perstrinxit.

Almodhaffel (idem vitio scribendi ortum nomen) 18, 112.

Mochalis ben-Mosahim Calbita 6, 93.

Tempore Nohmai vixit.

Mocharik (idem qui Mader appellatur) 2, 140.

Almocharis 6, 152. 9, 23.

Modhar (gens) 1, 32. 3, 103. 18, 67.

Pars ejus regionem Jemamah incolabat. Harir. 551. conf. Ebn-Ketaib. p. 65.

Modhidj (gens) 19, 12. 53.

Conf. Abulf. hist. Antisl. p. 183.

Modjaschih ben-Darem 23, 313.

Diu ante Mohammedem vixit. conf. Ebn-Ketaib. 95 et Hamas. 370. infr.

Modjaschih ben-Masuhd Solamita 14, 104.

Tempore Ohmari praefectus in oppido Bazra.

Modjidij ben-Ahmru 23, 321.

Tempore, quo Abu-Sofjanus contra Medinam profectus est.

Modric 23, 344.

Tempore ante Mohammedem.

Almoghaikah (vallis) 21, 96.

Almoghirah ben-Schahbah 14, 104.

Socius Mohammedis, qui pugnae الحديبية (anno 6) et caeteris post hanc commissis intererat. In pugna Aljarmuc (anno 13) uno oculo privatus est. Vir erat prudentis consilii ab Ohmaro Cufae praefectus et postea a

Meahwijaho. In isto oppido diem obiit. conf. Cit. Alaghan.

Almohadjdenben-Hasn Alharitsi(poeta) 23, 111.

Almohadjir ben-Abi-Omajjah 11, 35.

Tempore mortis Mohammedis praefectus erat.

Almohalleb (ben-Abi-Zofrah Alasdi 1, 458. 5, 123. 22, 221.

Filia ejus Hind Hedjdjadjo nupta erat. Frater ejus Almoghira erat. Tempore Ahbd-Almalici b. Merwan Hedjdjadus, sub cujus imperio erat, eum haereticos ^{كثرا} appellatos debellare jussit. Mortuus est anno 82. conf. Ebn-Kotaib. p. 145. Cit. Alaghani et Harir. 471.

Mohalhel ben-Rabiah (frater Colaibi) 12, 19. 13, 114. 18, 211. 28, 8. 47.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 127. Pocock. spec. hist. Ar. p. 83.

Mohallem 2, 138. 27, 87.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 107.

Almohdi (Chalifa) 5, 157. 7, 140. 16, 62.

Imperio potitus est anno 158, mortuus anno 168 aetatis anno quadragesimo tertio.

Mohammed (pseudo-propheta) 1, 1. 2. 3. 68. 126. 154. 378. 2, 38. 3, 107. 5, 33. 6, 5. 72. 113. 147. 7, 92. 118. 8, 51. 9, 21. 13, 11. 17, 6. 18. 91. 104. 168. 179. 19, 7. 51. 20, 9. 66. 21, 68. 22, 30. 23, 46. 146. 208, 321. 362. 368, 24, 5. 87. 94. 253. 366. 25, 14. 58. 28, 18.

Conf. Pocock. spec. hist. Arab. mult. locis. ed. alt. et Gagnier vita Moham.

Mohammed b. Abi-Sadjjad (poeta) 18, 22.

— — ben-Kodamah 4, 30.

Tempore grammatici Ferrae vixit.

Mohammed ben-Sobaidah 1, 279.

— — — Wasih 26, 110.

Mohammedani 3, 172.

Moharib (vir gentis Kais Aihlan) 13, 124.

Conf. Ebn-Kotaib. 108. Videtur ante Mohammedem vixisse.

Moharrem (gentis Ahnsah princeps) 1, 371.

Ante Mohammedem vixisse videtur.

Almonachchal 6, 110. 23, 272.

Poeta celeberrimus tempore Nohmani ben-Almondsir vivens, conf. Anthol. gr, 313. Cit. Alaghân.

Almoncar (nomen angeli) 1, 80.

Almondsir ben-Amru'l'Kais (rex) 5, 151. 6, 2.

Conf. Ebn-Kotaib. 190. Videtur eadem persona, quae Almondsir b. Mâi-ssema appellatur. conf. Abulf. hist. Anteisl. p. 126.

— — ben-Mâi-ssema (rex) 1, 57. 186. 3, 47. 23, 403. 27, 121.

Idem qui Almondsir ben-Amru-l'Kais appellatur in proelio ad Ain-Obah victus et occisus est. Appellatur quoque Dsu-l'Karnain. conf. Ebn-Kotaib. p. 192. Hamas. 402.

Mondsir ben-Almondsir ben-Amru'l'Kais 13, 124.

Est eadem persona, quae sequitur. conf. Abulf. hist. Anteisl. p. 126.

Mondsir ben-Almondsir ben-Mâi-ssema 18, 22. 24, 67.

Conf. Harir. 326. et Abulf. hist. Anteisl. p. 126.

Monkids (pater Basūsae) 13, 114.

— — ben-Althammach 12, 17.

Tempore regis Ahmrui ben-Alnohman vixit.

Almontaschir ben-Wahab Bahelita 18, 231.

Ante Mohammedem vixisse videtur.

Morad (gens) 2, 76, 23, 4.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 143.

Morair 6, 75.

Antiquo tempore.

Almorakkisch 3, 148. 18, 160.

Viri hujus natu minoris nomen est Rabiah ben-Hermelah. Vixit tempore regis Almondsiri. Herbel. T. II. 701. Anthol. gr. 459. 461. Cit. Alaghan.

Morarah 6, 75.

Tempore antiquo.

Morrah (gens) 12, 17.

— — (vir tempore antiquo vivens) 2, 138.

— — (servus) 3, 60.

— — Asadit'a 7, 39.

Morrah ben-Dsohl 23, 6.

Tempore Colaibi Wajel vivens.

Morrah ben-Mahkan Tamimita 2, 150.

Poeta gentis Sabd ben-Said Manat tempore Omajjadum vixit. A Djeriro et Ferasdako celebritate victus est. Cit. Alaghan.

Mosafir ben - Abi-Ahmru ben-Omajjah 21, 21. 133.

Vixit tempore Alnohmani et Sofjani ben-Harb. Ab Ahmruo ben-Hind Meccam rediens apud locum الحباله diem obiit. Ejus mortem Abu-Thalebus ben-Ahbd-Almothalieb carmine questus est. conf. Cit. Alaghani.

Almosajjeb ben-Ahlas 21, 17.

Tempore, quo Tharafahus juvenis erat, vixit. conf. Ebn-Kotaib. p. 48.

Mosailemah 11, 38. 22, 226. 240.

Se prophetam gerens a Chaledo ben-Alwalid victus est. conf. Ebn-Kotaib. p. 129. Harir. 458.

Mosainah (gens) 20, 71.

Ebn-Kotaib. p. 89. et Abulf. hist Anteisl. p. 196.

Almoschakkar (arx) 5, 177. 23, 78.

In regione Bahrain. conf. Abulf. Geogr. 85.

Moses 3, 157. 171. 21, 160. 24, 456.

Mosis mater 20, 102.

Almosthaugir ben-Rabiah 23, 148.

Patre usus est Rabiho ben-Cahb. conf. Ebn-Kotaib. p. 96.

Almotalammes (poeta) 5, 112. 9, 52. 14, 31. 16, 10. 21, 17. 22, 44.

Vixit tempore Ahmrui b. Mondsir et Tharafahi. conf. Ebn-Kotaib. p. 48. 120. 194. Anthol. gr. 460. 462. et Abulf. hist. Anteis. 126.

Motammem ben-Nowairah 20, 39.

Vixit tempore, quo Mohammedes Meccae prophetam se confessus est. Sub Abu-Becro a Chaledo ben Alwalid propter defectum a religione occisus est. Fratre Malico usus est. conf. Cit. Alaghan, Ebn-Challik.

Motenabbi (poeta) 1, 30. 6, 207. 220.

Natus 303 occisus est 354. conf. a Bohlen: Commentatio de Motenabbio Herbelot. T. II. p. 727. Anthol. gr. 128. 431. 470.

Almothalleb (filius Ahbd-Menafi ben-Kozaji) 21, 132.

Ante Mohammedem. conf. Ebn-Kotaib. p. 83.

Motharref ben-Alschochajjir 23, 242. 24, 230.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 117.

Mothih ben-Jjas 3, 19. 16, 62.

Poeta Cusae natus tempore Omajjadarum et Ahbbsidarum haud celeberrimus. Cognomen Abu-Solma gerebat et Zendicismi suspectus erat. Cit. Alaghani.

Almotsakkab (poeta) 2, 51.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 48. 122.

Almotsallam 6, 149. 23, 272.

Vixit tempore, quo Ohbaid-Allahus ben-Sijad Bazrae praefectus erat ab anno 53 usque ad 61. conf. Abulf. Ann. T. I. p. 385 et 405. adnot. hist.

Mozihb (frater Ahbd-Allahi b. Alsobair)

Praefectus utriusque Iracae erat. Occisus est anno 71, quum Ahbd-Almalico obsequium praestare noluisset, relictus a suis. conf. Abulf. Ann. T. I. p. 418. conf. Cit. Alaghani.

Mudlidj ben-Sewad Thajjita 6, 168.

Musir 20, 2.

Muslim ben-Ohkail b. Abi-Thaleb 2, 80.

Anno 60 Cufae occisus est.

Muzihb b. Sahd ben-Abi-Wakkaz 21, 26.

Naahm (vallis) 23, 391.

Naahmah (cognomen Baihasi) 18, 26.

Alnaahmah (equi nomen) 13, 114.

Nabah (arbor) 25, 25.

Alnabeghah (Dsobjanita) 1, 3. 65. 2, 145. 6, 171
7, 47. 10, 64. 14, 90. 16, 3. 22, 136. 23, 333..
24, 12. 67. 25, 120.

Poeta celeberrimus, qui nomen Sijad gerens tempore Nohmani ben-Almondsir vixit. conf. Ebn-Kotaib. p. 117. Cit. Alaghani. Primum apud ejus fratrem Ahmru ben-Alharits tum apud ejus fratrem Nohmanum erat. conf. Abulf. Ann. T. I. p. 63 adn. Anthol. gr. 435. Cognomen quoque habuit أبو امامة.

Alnabeghah Djahdita (poeta) 1, 48. 6, 17. 22, 49. 100.

Cognomen habuit Abu-Laila; nomen autem Hassan. Vixit tempore paganismi et Islamismi. conf. Ebn-Kotaib. p. 117. Cit. Alaghani. Anthol. gr. 129. Harir, 138.

Nadhadi (mons) 4, 25.

Nadjaf (locus) 7, 121.

Nafiah Aliasrak 1, 48.

Tempore Ebn-Ahbbasi.

Nafids 7, 96.

Tempore Solaimani ben-Ahbd-Almalic.

Nahschal ben-Darem 23, 313. 25, 6.

Tempore Alharitsi ben-Ahmru vel paulo ante vixit. conf. Ebn-Kotaib. p. 95.

Nahschal ben-Harri (poeta) 22, 57.

In Hamas. p. 189 citatus est.

Alnahmir ben-Kasith (gens) 5, 156. 12, 21.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 124.

Nalt ben-Obad 22, 49.

Namerita 12, 21.

Tempore Cahbi ben-Mahn.

Alnamir ben-Taulab Obclita 12, 72.

Vixit ante Islamismum, tum se ejus fidei addixit. Hæ-
buit fratrem Haritsum ben-Taulab. conf. Anthol. gr. p.
110. 149. 467. et Cit. Ataghani.

Alnas-Aljas 1, 283.

— (vid. Kais b. Aihlan) 1, 283.

Naschirah 22, 285.

Tempore Djassasi vixit.

Naschith 6, 151.

Erat servus Sijadi ben-Abi Sofjan. conf. Abu-Sofjan.

Nassal Almudhik Solami 25, 105.

Frater Thofaili Althail erat.

Alnathf ben-Alchahbari 23, 71. 27. 161.

Vixit tempore, quo Badsan, ut videtur, praefectus re-
gionis Jemen sub Oosroe erat.

Naufal 12, 73.

Tempore ante Islamismum et Islamismi vixit.

Naufal (filius: Abbu-Menafi ben Alkozai) 21, 132.

Vixit tempore Almothallebi. conf. Ebn-Kotâib. p. 83.

Nawara (filia Halli) 12, 20.

Ante Mohammedem vixisse videtur.

Alnawara (uxor Ferasdaki poetæ) 22, 199.

Nazr (gens) 27, 136.

— ben-Dohman 18, 248.

Tempore fabuloso vixisse videtur.

Nazr ben-Hedjdjad Solamita 14, 104.

Tempore Ohmari vixit.

Nedjah Harurita 1, 48.

Tempore Ebn-Ahbbasi.

Alnedjare (gens)

Alnedjaschi (poeta) 1, 158. 18, 93.

Ab Ahlio punitus ad Moahwahum se contulit.

Nedjd (regio) 4, 28. 5, 181. 24, 281. 35, 24.

Regio inter regiones: Hiclas et Irak. conf. Abulf.
Geogr. 78.

Nedjran (gens) 23, 479.

Néssar (gens) 16, 67, 211.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 64.

Néssarii filii (Modhar, Jjad, Rabiab, Anmar) 1, 32.

Alnimr ben-Taulab (conf. Alnamir)

Alnisar (dies pugnae) 23, 214.

Ante Islamismum. conf. dier. No. 1.

Nes 2, 168, 19, 66, 25, 154.

Nubdischah ben-Habib Alsblami 8, 169.

Ante Islamismum, ista fallor (vixit)

Nofail ben-Ahmud ben-Cilab (gens) 4, 28.

Alnohman (rex) 1, 157, 146, 165, 2, 28, 5, 8,
6, 171, 15, 50, 18, 215, 24, 298.

Videtur idem, qui Alnohman ben-Almondsir appellatur.

Alnohman ben-Mäi-ssema 24, 299.

Videtur idem, qui sequens appellatur nominibus omnibus

Alnohman b. Almondsir b. Almondsir b. Mäi-ssema.

Alnohman ben-Almondsir, 1, 361, 2, 26, 163,
6, 93, 9, 9, 10, 64, 176, 12, 48, 20, 91, 21, 20,
49, 23, 116, 189, 283, 24, 258, 25, 1, 26, 52.

Erat filius Almondsiri ben-Almondsir. conf. Ebn-

Kotaib. p. 168, 194. conf. Abulf. hist. Antisl. p. 126.

Pocock. spec. hist. Ar. p. 73 sqq. ed. alt.

Alnohman ben-Thewab Ahbdita 1, 362.

Videtur ante Mohammedem vixisse.

Nokaid 8, 28.

Tempore Bisitami ben-Kals.

Nomair (gens) 4, 24.

Conf. Ebn-Kotaib. 112.

Noschbah ben-Morrah 22, 72.

Videtur ante Mohammedem vixisse.

Odhach (locus) 1, 230.

Ohailah ben-Aldjollah Ausita 1, 43, 3, 75, 5, 8.

Medinae princeps, vixit tempore Amru-ʿKaisi ben-Hodjr. conf. Harir. 241. Cit. Alaghani.

Ohbaid-Allah ben-Ahmir 18, 138.

— — — — Sijad 2, 79. 6, 173. 27, 113.

Ab anno 53 usque ad annum 61 Bazrae praefectus, quacum Cufae praefectura aliquod tempus conjuncta erat. Anno 67 occisus est.

Ohbaid ben-Alabraz 1, 57. 2, 128. 6, 2. 7, 116. 9, 9. 10, 41. 13, 41. 27, 21.

Poeta qui tempore, quo Hodjrus Amru-ʿKaisi pater occidebatur, vixit et ab Almondsiro ben-Māi-asema occisus est. conf. Ebn-Kotaib. p. 196. Cit. Alaghani.

Ohbaid ben-Dharijjah Namirita 29, 49.

Ohbaidah ben-Hobal 23, 402.

Ante Mohammedem tempore Schairi ben-Chabbab vixit.

Ohcaschah ben-Mohzin 23, 319. 27, 193.

Tempore Mohammedia.

Ohcahts (locus) 6, 29. 7, 98. 19, 53.

Ohcl (gens) 21, 21.

Ohclita 6, 47. 23, 435.

Ohkab (camela) 8, 26.

Ohkbah ben-Salam 5, 157.

Ab Abu-Djahfaro Manzuro regioni Bahrain (quae ad provinciam Jemamah pertinebat) praefectus est.

Ohkail (vel Ahkil) filius Faridji 22, 37.

Tempore Džadsimahi Alabrasch. conf. Ebn-Kotaib. p. 182.

Ohkail (rect. Ahkil Ham.) ben-Ohlfah Morrita.

Poeta inter Koraischitas multum honoratus tempore Omajjadarum, nam ipse Jasidus b. Ahbd-Almalic ejus filiam Aldjarba in matrimonium duxerat. Ab ea cognomen ابو الجربا, a filio ابو العيس accepit. In Hamasa saepius occurrit, ubi Ahkil b. Ohlaffah est; sed in codice Berol. Ohkail est. conf. Cit. Alaghani.

Ohkail ben-Thofail ben-Malic 2, 69.

- Ante Mohammedem.
- Ohkdah (regio) 1, 420.
- Ohmailah ben-Chaled b. Alahsal 14, 86.
- Conf. Abu-Sajjarah.
- Ohmair 12, 55.
- — ben-Ahmarah ben-Mahbad b. Sorarah
— 5, 148.
- Tempore Lakithi vel paulo serius.
- Ohmair ben-Hobab Salamita 20, 95.
- Tempore Ahbd-Almalici ben Merwan.
- Ohman (regio) 17, 25.
- Conf. Abulf Geogr. 99.
- Ohmar (chalifa) 6, 75, 96, 10, 7, 13, 109, 14,
104, 20, 3, 22, 63, 83, 217, 243, 25, 65, 76, 49,
28, 70, 123.
- Anno 13 chalifa salutatus, anno 23 occisus est.
- Ohmar ben-Ahbd-Alahsis (chalifa) 1, 24, 3,
85, 6, 138, 10, 173, 11, 34, 20, 54, 23, 217,
24, 106.
- Anno 99 chalifa salutatus, anno 101 obiit. Herbel.
T. III. p. 171. Anthol. gram. 49. Cit. Alaghani.
- Ohmar ben-Mahmar 18, 70.
- Tempore poetæ Alahdjadj vixit.
- Ohmma (Amalekita) 23, 43.
- Tempore antiquo,
- Ohmra (filia Saahdi b. Ahbd-Allah etc) 12, 109.
- Eadem est, quæ Omm-Charidjah cognominatur.
- Ohnawah 3, 47.
- Tempore Lakithi.
- Alohnzolain (via) 1, 264.
- Ohod (mons) 4, 27.
- Ohodensis (pugna) 23, 146.
- Conf. Cit. Alaghani.
- Ohrahbah 24, 304.
- Tempore Zachri ben Djahd vixit.

Ohrfuthah ben-Ahrfadjah 21, 21.

Aohrjan ben-Sahalah Thajjita (poeta) 20, 77.

Ohrkuß 7, 103. 24, 325.

Quum poeta Alahscha ejus mentionem faciat, tempore priore vixit.

Ohrwah ben-Hasan (poeta) 23, 486.

— — (b. Ohtbah) b. Djahfar b. Cilab (Alrah-hal) 2, 69. 20, 94. 26, 17.

Tempore Ohsfan ben-Malik et. Nohmani ben-Almo-dsir vixit.

Ohrwah ben-Alward 20, 65, 23, 9.

Poeta, qui tempore ante Islamismum et post Islamis-mum vivens, cognomen Ohsfan بن هشفان gessit. Moham-medes eum ex Medina relegavit. conf. Cit. Alaghami.

Ohsfan (locus) 23, 402. —

Conf. Abulf. Geogr. 82.

Ohtabih ben-Alharits (b. Schehab) 19, 52, 53.

Die خ appellato ante Islamismum occisus est. conf.

Ebn-Kotaib. 94.

Ohtabih ben-Alnahhas Afihdji 7, 8.

Cusae tempore Hothajahi vixit.

Ohtbah ben-Djahfar 24, 298.

Vixit tempore Nohmani, Abu Lailas cognominati.

Ohtsman (chalifa) 1, 81. 110. 6, 1. 7, 95. 10, 29.

12, 32. 23, 327.

In imperium successit anno 24, occisus est anno 35.

De aetatis anno dissentiunt.

Ohwaimir 1, 356.

Ohzajjah (femina) 18, 66.

Omajjah (gens) 9, 63.

Omajjadae 1, 31.

Conf. Herbel. T. III. 76.

Omamah (uxor Auhfi b. Mohallem) 24, 12. 128.

Omm-Ahzima 23, 217.

Filia Ahzimi ab Ahbd-Alahsiso ben Merwan in matrimonium ducta mater Ohmari ben-Ahbd-Alahsis est.

Omm-Albanin 25, 105.

Mater Abu-Berae est.

Omm-Chaled 10, 64.

Ut alii dicunt, eam tempore Nohmani ben-Almondsir, alii autem eam tempore Moshwijahi vixisse contendunt.

Omm-Charidjah 12, 109.

Ante-Islamismum vivens mulier. In libro *Citab-Al-ghani* legimus, eam matrem gentium *ليث بن بكير* et *الذيل* esse conf. Harir. 491.

Omm-Alchijarah 3, 100.

— — Djabira 16, 160.

— — Djamil (Djomail) 7, 118, 26, 96.

In Haririi opere p. 181. ea Djomail appellata est. Erat filia Harbi et soror Abu-Sofjani, patris Moshwijahi et uxor Abu-Lahabi.

Omm-Djondah 13, 89.

Omm-Alfaras (equa) 23, 238.

— — Kisfah 18, 223, 24, 414.

Erat uxor Malici ben-Hodsaijah ben-Badr.

Omm-Raitha (filia Cahbi ben-Sahd etc.) 7, 117.

Tempore Mohammedis aut paulo ante.

Omm-Salamah 7, 95.

Tempore Mohammedis.

Onais ben-Merdas Sotamita 19, 52.

Conf. Ahbbas ben-Merdas.

Orion 5, 76.

Osaid (frater Sohairi Djadsimah) 22, 16.

Tempore Nohmani ben-Almondsir.

Osaid ben-Ahmru ben-Tamim (gens) 18, 67.

Conf. Kbu-Kotaib. p. 93.

Osaid ben-Alhodhair 23, 146.

Pugnae Ohodensi interfuit.

Persis 10, 64.

Pharao 24, 456.

Pinehas 7, 169.

Rabiah 1, 32, 28, 55.

— — (b. Ahmir b. Rabiah ben-Zahzaah) 6, 176.

— — (Nesari filius) 22, 104.

— — (gens) 1, 35, 146, 5, 157, 171, 18, 211.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 65. Hamas. 124. l. 48.

Altabiah 24, 277.

Cubicularius Manzuri erat, postea Vézirus. Mortuus est anno 169 aut 170. Ebn-Challik.

Rabiah Alahwaz 25, 106.

Videtur ante Mohammedem vixisse.

Rabiah Alcamil 25, 104.

Tempore Kaisi ben-Sohair.

Rabiah Almokthar ben-Rabiah 25, 105.

Frater Thofaili Alchail erat.

Rabiah ben-Ahbd-Alrahman 18, 88.

Post Mohammedem videtur vixisse.

Rabiah ben-Ahmru (Hautsarah) 25, 101.

Ante Mohammedem videtur vixisse.

Alrabiah ben-Cahb Masinita 24, 261.

Videtur ante Mohammedem vixisse.

Rabiah ben-Djerad Alaslami 24, 65.

Tempore Actsami b. Zaifi.

Rabiah ben-Ihdjl 6, 163.

— — — Korth 21, 96.

Tempore belli Dahis et Ghabra.

Rabiah ben-Mocaddam Alcenani 6, 169.

Vixit tempore Ahmrui b. Mahdi Carb. Die الكندي
appellato a viro حبيب السلمي occisus est.

Pugna autem erat inter homines e gente Banu-Selaim
b. Manzur et Banu-Firas. b. Mahi ben-Cenanah.

abiah ben-Mochaschia 1, 146.

Ante Mohammedem videtur vixisse.

Rabiah ben - Sijad Ahbsita 6; 11. 8, 65. 12,
108. 21, 49. 96.

Tempore Nohmani b. Almondsir et Kaisi ben-Sohair
conf. Cit. Alaghani et Abulf. hist. Antisl. p. 142.
Rafih Thajjita 18, 1.

Tempore Abu-Becri.

Alrahajin (cohors Nohmani) 2, 162.

Rahama (vel Rohma) filia Alchesredji. 2, 78. 16, 2.

Tempore ante Mohammedem.

Alräih (poeta) 9; 61. 10, 59. 20, 318.

Nomen ejus est عبيد بن حميد بن معاوية. Vixit
tempore Djeriri et Ahbd-Almalici ben-Merwan. Filius
ejus Djendal poeta erat. conf. Anthol. gr. 134. 452.
Ebn-Kotaib. p. 113. Cit. Alaghani.

Rajja (mulier) 2, 16. 135.

Alrajjan 21, 61. 23, 4.

Videtur ante Islamismum vixisse.

Alrajjan (frater Nohmani) 15, 50.

Rajha (serva Ahmrui b. Tsahlebah) 3, 62.

Tempore Nohmani.

Rakabah h. Ahmir 1, 186.

Rakaschi (femina) 12, 22.

Ramatäin (locus) 3, 20.

Ras-Aihn (oppidum) 22, 214.

Conf. Abulf. Geogr. 279.

Rauhäm (puella) 12, 25.

Rauk (frater Mahni ben-Ahtijjah) 19, 12.

Rebab (femina) 12; 57. 18, 160.

Refaah ben-Marar 13, 156.

Rai (oppidum) 2; 11. 16, 62.

Conf. Abulf. Geogr. 421.

Rijah (poeta) 5, 185.

— — ben-Alaschall Alghanawi 25, 106.

Rikah 18, 201. 26, 46.

Rikasch (filia Ahamm b. Qhtsman) 2, 138. 3, 74.
7, 30.

Tempore antiquo vixisse videtur.

Rikasch (ad gentem Cenanaah pertinens mulier) 10, 9.

— — (soror Djadsimahi Alabrasch) 22, 37.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 180. Monum. vet. p. 34. et
Abulf. histor. Antisiclica ed. cl. Fleischer p. 120.

Rabbi 23, 509.

Roha (gens et oppidum) 8, 50.

Abulf. Geogr. 277.

Rohaim ben-Haam Helalita 9, 19.

Rohm ben-Ahmira b. Ahnsah 1, 371.

Rohama vid. Rahama.

Rokjah (filia Djoschami b. Moabrijah) 13, 123.

Roschajjah (serva) 4, 37.

Tempore Mendsiri ben-Mai-ssema.

Rubah (Abu-Djahhaf et Abu-Fahrdjadj) poeta 2, 66.

3, 82. 5, 35. 8, 55. 10, 70. 16, 5. 18, 160. 22,
74. 23, 218.

Poeta celeberrimus, qui chalifas dynastiae Omajjadarum et
Abbasidarum carminibus celebravit et tempore Alman-
zuri diem obiit.

Alrufaidat (gens) 3, 47.

Ruh ben-Sinbah Chasmita 22, 280.

Videtur ante Mohammedem vixisse.

Sabaah ben-Auhf b. Salamah b. Tassah

Ahmru b. Alghas 4, 86.

Sabaei 9, 4.

Sabath (locus) 20, 89.

Sabba (regina) 2, 4. 3, 32. 7, 92. 13, 47. 18, 52.
213. 23, 143.

Conf. Monum. vet. p. 36. et Abulf. histor. Antisic.
p. 122.

Sabbah 6, 120. 13, 116.

Videtur ante Mohammedem vixisse.

Sabbah (filius Ahmri b. Ohbaid etc) 24, 282.

Tempore Zaifi patris Actsami vixit.

Sabra (serva Alahnaft) 27, 6.

Sadjahi 11, 38. 19, 51.

Filia Ohkfani prophetissam se profitens inter Tamimitas post Mohammedem. Mosailemah se cum ea conjunxit.

Post ejus mortem Islamismo se addixit. conf. Cit. Alaghani. conf. Ebn-Kotaib. p. 95.

Sadum (locus) 5, 194.

Sadus (gens ad gentem Dsohl pertinens) 18, 160. 23, 79.

— ben-Schaiban 23, 479.

Tempore Hodjri et Bihram Djuri.

Sahban Wajel (tempore Moahwijahi) 7, 94. 25, 145.

Ad gentem Bahilah pertinuisse dicitur. conf. Ebn-Kotaib. p. 102. 409. Herbet. III. 157. Harir. p. 42.

Sahd 1, 219. 362. 477. 5, 148. 7, 78. 27. 154.

Plurium videtur personarum, ante Mohammedem viventium nomen.

Sahd (et Soaihd) 6, 29. 12, 5. 25, 40.

— (faber) 8, 18.

— (gens) 1, 219. 2, 99. 5, 8. 100.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 68.

Sahd (stella) 1, 477.

— (frater regis Ahmri b. Hind) 1, 6.

— -Allah (gens) 23, 280.

Alsahdi (poeta) 23, 382.

Sahd-Aldsahib (stella) 1, 477.

— Alkarkarah 2, 26.

Tempore Nohmani ben-Almondsir.

Sahd ben-Ahbd-Allah. Kodhar b. Tsahlebah 12, 109.

Ante Mohammedem videtur vixisse.

Sahd ben-Hind (frater regis Ahmuri ben Hind) 1, 6.
14, 10.

Sahd ben-Maahds 23, 146.

Tempore Mohammedis.

Sahd ben-Malic ben-Dhobaijah Cinanita 1, 31,
146. 10, 176. 12, 48.

Avus Tharafahi ben-Alahbd fuisse dicitur. Vixit
tempore belli Basus et Nohmani ben-Almondsir. conf
Hamas. 248.

Sahd ben-Naschib Masinita 21, 51.

Post Mohammedem vixit.

Sahd ben-Said (Manat Alfisr) 2, 78. 10, 2. 12,
20. 23, 30. 86. 25, 14, 26, 23.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 95. Harir. 451.

Sahd ben-Schéms 13, 114.

Basusi tempore.

Alsahdaman (fratres e gente Ahbs) 19, 53.

Sahir (filius Felhasi) 12, 106.

Sahl ben-Harun 25, 113.

— ben-Malic Fesarita 1, 187.

Tempore Nohmani.

Said ben-Alachnas Ohdsrita 23, 318.

Videtur ante Mohammedem vixisse.

Said Alaranib 18, 144.

— Alchail (poeta) 12, 16. 229.

Said Alchail inter principes erat, quos Mohammedes
ad Islamismum propagandum conjunxit et quibus dona
dedit. A Mohammede Said Alehair nominabatur. Tres
habuit filios عروة, حريث, مهمل appellatos, omnes poe-
tas. conf. Ebn-Kotaib. p. 200. Anthol. gr. 147 Cit.
Alaghani.

Said Alkana 8, 11.

Tempore Abu-Carbi regis Jemaneusis.

Said ben-Sorarah 19, 53.

Tempore ante Mohammedem vixisse videtur.

Sahd 1, 362.

Ante Mohammedem vixisse videtur.

Säihd ben-Djobair 23, 103.

Traditiones eum docuerat Ahbd-Allahus ben-Alahbbas et Ahbd-Allahus ben-Ohmar etc. Ab Hedfdjadjo anno 95 aut 94 aetate 49 annorum occisus est.

Säihd ben-Harits Namirita 20, 98.

Cognomen عيس habuit (et genealogiae maxime gnarus erat.

Säihd ben-Tsabet 22, 25.

Tempore Hatimi Thai vixit. conf. Hamas. 644.

Säihd ben-Zuhan Ahbdita 24, 345.

Tempore, quo Ahjischa incolas Cufae contra Ahlium excitare volebat, Cufae praefectus erat.

Säihd ben-Ahbd-Älrahman ben-Hassan 19, 39.

Poeta tempore Omajjadarum; sed non tam celebris, quam ejus avus Hassan ben-Tsabet. Ad Heschasum pervenit preces facturum pro se genteque sua. Cit. Alaghan.

Säihd ben-Ahmru b. Alahz 24, 309.

Tempore Ahbd-Almalici ben Merwan vixit.

Säihd ben-Ahmru Älharschi 2, 152.

— — Alahz (frater Ahmrui) 5, 182. 23, 418.

Praefectus Cufae sub Ohtsmaup; tempore autem, quo Ferasdakus Sijadum fugere coactus erat, Medinae praefectusam tenebat sub Moahwijaho. Mox autem in ejus locum successit Merwan ben-Ahbd-Almalic.

Saihdah 1, 362.

Videtur ante Mohammedem vixisse.

Sajidah 2, 1.

Älsajjid Himjarita 22, 282.

Nomen ejus Ismail est. Ohbaid-Allah ben Sijad eum in carcerem confecerat, e quo a Moahwijaho liberatus est. Adhuc tempore Manzuri vivebat. Cit. Alaghani.

Sainab (mulier) 11, 1.

Conf. Ebn-Kotaid. p. 112. Videtur post Mohammedem vixisse.

Salamah (cantrix) 23, 516.

Medinae nata et educata, a Mahbade artem edocta, cognomen القس a viro eam amante accepit. Apud Jasidum ben-Ahbd-Almalic degebat.

Salamah Alchair 1, 31.

Filius viri قشیر بن کعب ربيعة بن عامر بن صعصعة appellati. Cognomen سلمة الشر boni ex fratrem سلمة mali cognominatum accepit. Filium سلمة appellatum habebat. Hic filius filio utebatur سلمة appellato. Hujusce filius Jasid ben-Althatharijjah fuisse dicitur.

Salamah ben-Djendal 21, 11.

Conf. Harir. 58 et in Hamasa citatus est.

Salaman (femina) 18, 262.

Salamano (v. Salamani) (locus) 23, 52.

Salih (gens ad Kodhaah pertinens et reges) 7, 1. 23, 479.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 155.

Salim 2, 87.

— (filius Darae) 24, 107.

— ben-Ahbd-Allah b. Ohmar 27, 161.

Mortuus est anno, quo Hescham ben-Ahbd-Almalic itinere sacro Medinam venit.

Sallagh aut Sallah 8, 48. 15, 49.

Salm 12, 57.

Salma (femina) 25, 151.

Salomo 22, 74.

Salul (gens) 19, 7.

Sammah (avis) 22, 70.

Samorah (servus) 3, 56.

Samuel ben-Ahdijja (Judaeus) 3, 32. 18, 213. 26, 93.

Dominus Taimac et arcis Alablak ad Judaeos Jeterabr pertinens tempore Amru-f-Kaisi (ante 564 post Ch.) vixit Abulf. hist. Anteisl. p. 132.

Sarab (camela) 13, 114.

Sarih (filia Josairi ben-Jacob) 22, 223.

Tempore antiquo vivens.

Sarijjah ben-Ohwaimir ben-Abi-Ahdi Ohkaï-
Silita 23, 119.

Tempore Merwani ben-Alhacm.

Sarkâah Aljemamah 2, 145. 6, 171. 13, 120.
18, 37.

Lokmanf Ahditae filia fuisse a nonnullis dicitur.

Sathih 2, 33.

Vates, qui circa tempus nati Mohammedis natus esse
dicitur. conf. Harir. 177. Abulf. Ann. T. I. p. 7.

Saturnus (planeta) 7, 141.

Sauâa Ahnbarita (femina) 12, 109.

Ante Mohammedem vixisse videtur.

Alsaura (opum nomen) 22, 102.

Sawat (gens) 25, 109.

Schabats 23, 318.

Schabib Alharurita 6, 157.

Schabir ben-Hamdan (gens) 21, 37.

Schacir (filius Hatimi ben-Nomairah), 12, 56.

Schaddad Haretsita 25, 113.

— — Ahbsita (pater Ahntarahi) 23, 472.

Schadjaat (clivus) 1, 140. 25, 6.

Alschahbah (cohors Nohmani) 1, 186.

Schahbita Alschabi 6, 212. 27, 30.

Cognomen Cumar, Fatha, Kesre et Dhammah enunciare
licet.) Abu-Ahmruî Ahmîrî b. Schaharîl jurisconsulti

Schahfain (montes) 23, 9.

Schahwah (dies pugnae) 21, 96.

Schaibah 24, 92.

Tempore Chansae filiae Ahmruî ben-Alscharid Conf.
Ebn-Kotaib. p. 85.

Schaiban (filius Dschli b. Tsahlebah 24, 121.

Tempore antiquo.

Schaham ben-Dsil-Nabain Ahhdita 5, 78.

Schaithan ben-Modlidj Djoschamita 12, 123.

Schakik Ahbsita 10, 64.

Tempore Nohmani ben-Almendsir.

Schamam (et Schimam) mons 4, 24. 16, 61.

Frater ejus mortem Ohmari carmine deploravit. Adhuc tempore Ohtsmani vixit.

Alschammach (poeta) 21, 22. 23, 323.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 48. 107. Anthol. gr. 461.

Cf. Alaghani.

Schammas Fesarita 21, 49.

Tempore Nohmani ben-Almondsir.

Schammas ben-Ahbbas 23, 344.

Videtur ante Mohammedem vixisse.

Schamr ben-Ahmru 24, 67.

Tempore Mondsiri ben-Mäi-ssema.

Alschanfara (poeta) 18, 230.

Ante Mohammedem vixit.

Schann 26, 102. 28, 14.

— — Ben-Afza (gens) 16, 1. 28, 12.

Scharanbats 6, 173.

Tempore Ohbaid-Allahi ben-Sijad.

Schardj (locus) 13, 31. 20, 30.

Alscharf (regio) 1, 408.

Alscharfi ben-Alkathami (scriptor) 6, 46.

Alscharic ben-Ahmru b. Kais Schaibanita 1, 361.

Tempore Nohmani b. Almendsir.

Scharich (conf. Scherach).

Scharika (nomen mulieris) 13, 21.

Schauia (serva) 5, 129. 13, 153. 25, 131.

Schaur 10, 161.

Schehab 3, 47.

Tempore Mondsiri b. Mäi-ssema.

Alscheratan (stellae duae) 7, 28.

Schihra (stella) 3, 147.

Schikkah (Hindae filius) 3, 47.

Tempore Mondsiri ben-Mäi-ssema.

Schithsaths 12, 105. 23, 523.

Schobaits (aqua) 3, 124.

Locus in regione Nedjd Conf. Abulf. Geogr. 232.

Alschodach 21, 38.

Tempore ante Mohammedem.

Schedjah ben-Warka 26, 105.

Tempore Abu-Becri.

Schomaila (mulier) 14, 104.

Tempore Ohmari.

Schorahbil 1, 166. 20, 96.

Rex tempore Baihasi, qui avunculus Amru-ſ'Kaimi erat.

Die Colab ab Abu-Henescho occisus est. conf. Ras-
mussen hist. Ar. ant. Islam. p. 116.

Schoraih 22, 167. 27, 154.

Vixit tempore Ahlii ben-Abi-Thaleb.

Schoraik ben-Alharits 18, 11. 24, 164.

Schotair ben-Chaled 14, 83. 27, 140.

Tempore Nohmani.

Alsalam Rithab (tempus) 24, 264.

Selma (filia Thsalemi) 20, 96.

Tempore regis Ahmrui ben-Alnohman.

Alsemaya (regio) 22, 37.

Conf. Abulf. Geogr. p. 275.

Serab 13, 157.

Sibrikan ben-Badr 1, 1.

Tempore Mohammedis. conf. Ebn-Kotaib. 96.

Siam (nomen equi) 13, 45. 27, 54.

Sibthah ben-Almondsir Salihita 7, 1.

Ante Mohammedem. conf. Djidzah.

Siffinense praelium (anno 37) 24, 263.

Sijad (Bazrae praefectus) 6, 151, 20, 52, 25, 25, 28, 47.

Filius Abu-Sofjani post mortem Almoghiri a Moah-wijaho Bazrae quoque praefecturam accepit. Mortuus est anno 53.

Sijad Ahbsita 25, 104.

Tempore Kaisi ben-Sohair vixit.

Sijad Alahdjam 18, 67.

Poeta, qui mortem Almoghiri ben-Almohalleb deploravit. Secundum nonnullos Izhachri vixisse dicitur et quum Persica enuntiatio ejus sermonem corrupisset, الاعجب cognomen accepit. Alii dicunt, eum Izpahani natum in Chorasana vixisse et diem obiisse. Cfr. Alahghani.

Sijad-ben-Abijah 2, 2.

Tempore Ferasdaki.

Sijad ben-Hadir 10, 7.

Tempore Ohmar.

Simac 3, 44.

Sinan ben-Djabir (poeta) 23, 231.

Sinan ben-Abi-Havitsah (Morita) 6, 165, 15, 51, 20, 96, 21, 96, 23, 384.

Princeps gentis Ghathfan a Sohairo carminibus laudatus est. Tempore belli Dahis et Ghabra et regis Afaswadi ben-Almondsir vixit.

Sinan ben-Auhf 10, 36.

Tempore regis Ahmrui ben Hind.

Sinimmar 5, 8.

Tempore Alnohmani ben-Amru PKais ben-Ahmr Alcalbi. conf. Abulf. hist. Antisl. p. 126.

Sirbal 10, 17.

Sirhan ben-Hasalah 12, 2.

Soahd 6, 29, 12, 5, 25, 40.

Ante Mohammedum vixisse videtur.

Sobaib ben-Ahmr Tsahlebita 21, 96.

Tempore belli Dahis et Ghabra.

Sobair ben-Ahbd+Allah 10, 37, 27, 158.

— — — Alahwiwam 24, 252.

Anno 36 in pugna cameli occisus est. conf. Ebn-Ketaib. p. 82. Herbel. T. III. p. 619. Cit. Alaghani.

Sochaila (serva) 24, 240.

Circa 200 annos ante Islamismum vixisse dicitur.

Sohail (stella) 7, 73.

— — — ben-Ahmru 12, 11.

Videtur ante Mohammedem vixisse.

Sohaim ben-Watsil Rijahita (poeta) 1, 120.

In proelio Wakbae appellatur. Hamas. p. 16. Ohtsmani et seriore tempore vixit.

Sohair 21, 96.

Tempore certaminis equorum Dahis et Ghabra.

Sohair (poeta) 3, 37, 4, 8, 5, 18, 6, 139, 11, 10, 12, 111, 18, 53, 207, 25, 21.

Sohair ben-Abi-Solma 13, 22, 121.

Sohair tempore paganismi princeps poetarum erat. conf. Anthol. gr. 451. Cit. Alaghani et Mqallak.

Sohair ben-Chabbab (Et جناب et جناب scribitur) Calbita 23, 402.

Poeta ante Mohammedem et dux gentis Colaib tempore Alharitsi ben-Mariae Ghassanidae et Abrahahi. Obvium potum eum mortuum esse dicunt. conf. Cit. Alaghani et Abulf. hist. Anteisl. p. 136, 184.

Sohair ben-Djadsimah Ahbsita 22, 16, 24, 298.

Tempore Nohmani ben-Almondsir. Erat pater Kaisi b. Sohair. Ahbsitae regis. conf. Ebn-Ketaib. p. 105, 115. et Abulf. hist. Anteisl. p. 140.

Sohair ben-Malic 21, 49.

Tempore Nohmani ben-Almondsir.

Sohair ben-Omajjah Schaibanita 23, 403.

Tempore Mondsiri ben-Mai-ssema.

Soham (canis) 27, 80.

Sohmah (vel Sahmah) canis 29, 1, 82.

Alsokar et Albokar 5, 110.

Solacah (mater Solaidi) 18, 231.

Solaic ben-Alsolacah 1, 117. 15, 13. 18, 28.
79. 231. 24, 419. 26, 100.

Ante Mohammedem. Occisus est a viro انس بن
مدركة الشعبي appellato. conf. Ebn-Kotaib. p. 120
Cit. Alaghan.

Solaim (gens) 14, 104. 20, 95.

Conf. Imperium Joctanid. p. 36.

Solaiman ben-Ahbd-Almalic (chalifa) 1, 31. 7,
96. 14, 59. 17, 10.

Imperio potitus est anno 96, diem obiit anno 99. conf.
Herbel T. III. 339. Ebn-Chatlik.

Solaiman ben-Rabiah (poeta) 3, 54.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 102.

Solma (filia Ahmrui ben-Said ben-Lebid) 12, 109.

Erat mater Ahbd-Almoththalebi ben-Haschem. conf.
Anthol. gr. 452.

Solma (filia Wajeh) 3, 62.

Mater Nohmani ben-Almondsir fuisse dicitur.

Somail 24, 107.

Somair ben-Rabiah Bahelita 5, 150.

Ante Mohammedem vixisse videtur.

Sophi 21, 163.

Sorah (canis) 5, 171.

Sorarah ben-Ohdos (Tamimita) 3, 47.

Tempore Almondsiri ben-Mai-ssema et Ahmrui ben-
Hind. Hamas. 371. Cit. Alaghani ad سوراء.

Sorfah (animalculum) 14, 87. 25, 103. 28, 1.

Sowaid ben-Rabiah 1, 6. 28, 1.

Tempore Ahmrui ben-Hind vixit.

Suk Hodjir (locus) 21, 96.

Alsun (idolum) 6, 195.

Susa (locus) 23, 543. Conf. Abulf. Geogr. 46.

Syriacus 23, 539.

Tabalah (oppidum) 27, 162.

Taabbatha-Scharran

Poeta cujus nomen est ثابت بن جابر بن سغيان ante
Mohammedem vivens. conf. Ebn-Kotaib. p. 49. 98.
Cit. Alaghan. Anthol. gr. 340. 344.

Tadjah 12, 127.

Taghari (vicus) 24, 296.

Taghleb (gens) 2, 28. 13, 114. 22, 49. 225.

Taghlebitae 20, 95.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 122.

Tahort (oppidum) 23, 548.

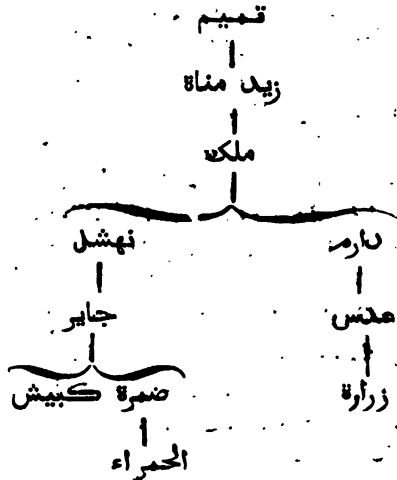
Conf. Abulf. Geogr. 139.

Altam (gens) 21, 120.

Taim-Allah ben-Tsahlehah (gens) 13, 115. 15,
59.

Conf. Ebn-Kotaib. p. 130.

Tamim (gens) 1, 146. 2, 11. 4. 25. 5, 177. 18, 23.
21, 96. 22, 77. 78. 214. 24, 4.

Tamim ben-Morr (vel. Morrah) (gens) 1, 409. 11.
28.

Tardj (locus) 5, 152.

Taubah ben-Aihomajjir (OHkattā) C. 6, 158.
23, 119. 26, 14.

Tempore, quo Merwanus ben-Ahacem praefectus
Medinae erat. Alachjalijjam amabat. Occisus est re-
gnante Moahwijaho. conf. Ebn-Kotaib. p. 117. Cit.
Alaghani.

Tebalah (regio) 24, 3.

Tehamah (regio australis Hidjasi) 15, 52. 18, 66.
27, 102.

Conf. Abulf. Geogr. 78.

Thabakah 26, 1. 102.

Thai (gens) 1, 348.

Conf. Ebn-Kotaib. 140.

Thajjib 6, 229.

Thalhah ben-Ahbd-Allah ben-Chalf Chosā-
ihta 7, 94.

Liberaltate et generositate notus uno oculo privatus
est, quum Saihd ben-Ohtān sub impetū Moahwijahi
urbem Samarkand expugnaret. Cognomen gerebat
طلحة الطلحات conf. Ebn-Challik. in vita Al-
mohallebi.

Thalhah ben-Sinan 21, 96.

Vixit tempore finis belli Dahes et Ghabra.

Tharafah ben-Alahbd, (poeta) 2, 28. 7, 27. 10,
38. 12, 25. 14, 21. 24, 21. 27, 28. 127.

Conf. Herbēlot. T. III. 384. Anthol. gr. 123.
Reiskii Tharaf. Moallak.

Thsariban (animal) 26, 150.

Thesm (gens) 2, 145. 6, 66. 10, 95.

Conf. Hist. Joctan. 28. Herbēl. III. 487. et
Abulf. hist. Anteisl. p. 180. Pocock. spec. hist.
Ar. p. 38 sq. 40d. alt.

Thirāmah (b. Haçim), (poeta), 9, 48. 22, 38. 135.

Tempore Islamismi vivens. Cognominibus الطوامج
أبو ضبيبة et أبو معر usus est. In gente Taim-

Allat b. Tsahlabah sedem habebat et sectae الذرية usque ad mortem addictus erat. In Syria adultus Cum fam se contulit et tempore Alcomaiti docebat. conf. Cit. Alaghani.

Thofail 13, 13. 16, 72. 28, 127.

Personarum diversarum antiquo et seriore tempore viventium nomen est.

Thofail-Alchail 25, 105.

Paulo ante Mohammedem.

Thofail ben-Dallal 26, 106.

Incola Cufae.

Thofail ben-Malic 20, 91. 26, 17.

Ahmiri ben-Malic. frater.

Thofawah (gens) 6, 154.

Tholaihah ben-Chowailid 23, 319.

Mohammedis tempore vixit.

Althomm ben-Ahjjasch 22, 106.

Thowais 7, 124. 13, 158.

Thowais cognomen est. Ejus nomen erat Thaus طاوس.

Medinae anno 92, aetatis octogesimo secundo obiit. conf.

Ebn-Challik.

Althsahran (locus) 6, 152.

Thsilmah (mulier) 21, 121.

Thodhollila (vallis) 12, 65.

Torbah (regio) 18, 23.

Towait (gens) 3, 152.

Tsabir (mons apud Meccam) 13, 29.

Conf. Abulf. Geogr. 81.

Tsabit Alakram 23, 319.

Tempore Mohammedis.

Tsabit (ben)-Kothnah 10, 78.

Tempore Omajjadarum vivens poeta, socius Jasidi ben-

Almohalleb erat. In Citab-Alaghani كتاب قطنة scri-

ptum est.

Tsahlabah (vir) 18, 95.

Tsahlabah (gens) 2, 30.

Tsahlan (mons) 1, 102. 4; 24.

Tsakif (gens) 3, 149.

Altsakefita (poeta) 1, 54.

Tsamania 28, 31.

Conf. Abulf. Geogr. 69. 270.

Tsamud (gens vetus) 13, 117.

Conf. Herbel. III. p. 481. Pocock. spec. hist. Ar.
p. 36 sq. ed. alt.

Tsanijjah Adjdjsa (locus) 23, 321.

Tsaur ben-Abi-Simahn Ohkailita 23, 119.

Tempore Merwani ben-Alhacem.

Tsaur ben-Ahzim Albâcâi 21, 96.

Tempore belli Dahis et Ghabra.

Tsaur ben-Schahmah Ahnbarita 21, 138.

Tsawab 16, 76.

Tempore antiquo vixisse videtur quum Alachnasus
ben-Schehab ejus in versu mentionem fecerit.

Altsawijjah (locus) 24, 299.

Tsermida (locus) 25, 50.

Tsoahlah (vir) 18, 234.

Tsomial 28, 127.

Lokmani Ahditae tempore.

Wabr (animal) 8, 68.

Wabar (regio) 8, 64.

Wacih ben-Salamah Ijadita 22, 15. 58.

Præerat post Djorhomum temple Meccano ante Mo-
hammedis tempus.

Alwadhajih (cohors Nohmani) 2, 163.

Wadjra (locus) 10, 162.

Waha 1, 39.

**Wahab ben-Ahbd-Manaf ben-Sohrah ben-
Cilab 21, 57.**

Tempore Abbd-Amrothkabi vel Mohammedis.

Wahab ben-Alharith (gens) 18, 66.

— — — Munabbih 1, 96.

Et in Kamuso Wahb scribitur. Sanae in regione Jemen anno 114 aut 116, aetatis nonagesimo diem obiit. conf. Anthol. gr. 311.

Wahwah 23, 436.

Wahwah 27, 92.

Wajil ben-Rabiah 18, 241.

Idem est ne Gelaib-Wajil (p. 107) et d. N

Wajil ben-Zoraim Aljeschori 23, 477.

Poeta quem Ahmrus ben-Hind rex tribalis colligendis in gente Tamim praefecerat. Ibi occisus est. Hamas. 270.

Waka (cod. B. Warka) b. Alaschahr

Conf. Ebu-Lisan Alhommarah.

Walid ben-Ahbd-Almalic chalifa 20, 95,

Imperio potitus anno 86 diem obiit anno 96.

Walid ben-Ahkabah (vel Ohkabah) ben-Abi-Mo
aith 6, 3, 10, 64, 22, 92.

Abu-Wahb cognominatus. Frater Ohtsmani ben-Ahffan ex eadem matre natus post Sahdum ben-Abi-Wakkas Cufae praefectus erat, a cujus praefectura, quod vino indulgeret, remotus est. Ohtsmano occiso Moahwijahum ad vindictam excitavit.

Walid ben-Tharif Alcharedji 18, 282, 24, 532.

Post Mohammedem vixisse videtur.

Waradah (mater Tharafahi) 26, 100.

Alwaratsah (filia Tsahlebahi) 2, 138.

Tempore Dsohli ben-Schaihan,

Wardan (nomen asini) 15, 27.

Wazeth (appellum anas. 64 + 66 conditum) 3, 130.

Conf. Ahulf. Geogr. 307 sq.

Zachr (ben-Ahmru Alchichid v. Alchahid) 1, 74, 263, 24, 92.

Frater Chansae ante Islamismum die

lato a Jasido ben-Taur Asadha, *scribitur* est, *conf.* Ebn-Kotaib. p. 110. Cit. Alaghani.

Zachr (filius Kaisi Alachnaf) 6, 164.

— ben-Djahd (poeta) 24, 394.

Tempore Omajjadarum et Ahbasidarum vixit. Cit. Alaghani.

Zachr ben-Moahwijah Alsolami 9, 19.

— — Nachschal ben-Darim 25, 6.

Tempore Haritsi ben-Ahmru *أكل* *أكل* cognominati.

Zachra (vel Zochra) (filius Lokmani Ahditae) 1, 146.
20, 30. 24, 13.

Zachrah (uxor Hozaini b. Ahmru) 18, 2.

Zaduf 22, 99.

Tempore ante Mohammedem vixisse videtur.

Alzadufa (filius Djalisi Ahdsaritae) 23, 318.

Tempore ante Mohammedem vixisse videtur.

Zafijjah (filius Cahili ben-Asad ben-Chosaimah) 5, 148.

Diu ante Mohammedem vixisse videtur, quum Chosaimah gentis auctor sit.

Zafijjah (filius Abu-Sahli ben-Hescham) 12, 11.

Alzahb ben-Ahmru Alhindi 23, 189.

Nomen viri in radicibus diverso modo scriptum reperitur.

Zahbah (soror Actsami b. Zaifi) 24, 282.

Zahrah (Hozaini uxor) 18, 2.

Zahzaah ben-Ahmri (filius Alfisri) 23, 30.

Diu ante Mohammedem vixit.

Zahzaah ben-Moahwijah 10, 166.

Circiter ducentos annos ante Islamismum vixisse dicitur. *conf.* Ebn-Kotaib. p. 112.

Zahzaah ben-Zuhar (Moahwijahi tempore) 24, 402.

Zaleh (propheta tempore Djemachidi ad gentem Tsamud missus) 13, 117. 23, 49.

Zalmaah ben-Kalmaah 14, 65.

Omnia ignota aut nota persona.

Alzamman (regio) 1, 408.

Alzanāih (cohors Nohmani) 2, 163.

Ziffin (locus) 6, 164.

Conf. Abulf. Geogr. 269.

Zifrid (avis) 5, 159.

Zillijan (olus) 3, 60. 6, 76.

Zohban Djormita 23, 486.

Poeta post Mohammedem vivens.

Zohra (soror Lokmani Ahditas)

Conf. Zachra.

Zojaid (frater Chidhri) 24, 293.

Zoraim ben-Kais ben-Hobal 23, 402.

Tempore Sohairi ben-Chabbab.

**Index proverbiorum
sententiarumque, simulque dierum pugnis
illustrium, quorum in tomo tertio mentio
facta est*).**

A.

Aban (mons) 1148.	Acrimonia 693.
Abhorrens a parentibus 128.	Actiones temerariae 105.
Abiisti in longum 1046.	Abscisor 546.
— — in vanum 1047.	Adamus 1841.
Abierunt dispersi 1048.	Adeps-lana 1477.
Abreptus est 1447.	Adferre rem 3152.
Abripiens magis 807 809.	— — vitam 3153.
Absens 2295—97.	— — id, quod apud te
est 3154.
Abstinens a rebus mundanis
(215).	Adflans torrem 988.
Abstinencia a rebus illicitis
3230—1.	Adhortatio 908.
Abu-Ahmrah 3.	Adjala (locus) 1122.
— Daggha 2.	Adjutor despectus 890.
— Ghobschan 791.	Adjuvans animâ fratrem (69).
— l'Hosain 1396.	Admiratio sui 1926. 2378—9.
Accessus ad aquam 2908.	Admiratione sui impletus 715.
Accidit 402.	— — majore dignus 1925.
Accipiens, quod ei debetur 13.	Admissarius 2311.
Accipiter deserti 816.	Admissarius praegnans 2011.
— — in nido 1683.	Admittere rem 523.
— — decrepitus 3169.	Admonitio efficacissima 246.
Acetum 506.	— — optima 881.
— — viuum 823.	Admonitionem. admittere 30.
Acies forficis 950.	— — admiittentes
133. 3263.
— gladii 951.	Adolescens prudens 2275.
— scalpri sutorii 952.	— — resipiscens 1455.

*) Quae Mohammedis aliorumque facete ingenioseque dicta a p. 607.
sqq. occurrunt, eorum numerus uncinis in indice hoc modo ()
inclusus est.

- Adolescens sine poena 1450.
 Adolescentia 1218. 1457.
 Adolescentiae ebrietas 1379.
 Adensus — defectus 1488.
 2439.
 Adspiciens 987.
 Adspectus 839.
 — — primus 3079.
 — — viridum rerum (6).
 Adsuescere 354.
 Adveniens 2446.
 Adventus 2447.
 Adversari animae 836.
 Adversans 2710.
 Adversitas — commoda vita 156.
 Aedificium 2749.
 Aegrotus 2697.
 Aegroti medicina 2868.
 Aerumnam (in) incidere 3002.
 — — (in) conjectus (144).
 Aetatis tempus 2817.
 Aetatem gustare 1053.
 Afirmatio rei 939.
 Agere 522. 3179. (189).
 — bene 1432.
 Agendi ratio 1427.
 Agens rem 2713.
 Agmen parvum 1052.
 Agnus — agna 102.
 Ahbbasus 1556.
 Ahdij ben-Djanab 708.
 Ahmar Abd 692.
 Ahnbarita 1078.
 Ahnsae dici occurrit 2878.
 Ahza (equa) 758.
 Alam demittere 817.
 Alauda mas 2535.
 Aleppo 2784.
 Alimenta quotidiana acquirere 1967.
 Ahwah b. Hobairah 8.
 Amare aliquem 515. 520. 521.
 — cum is 546.
 — rem 517.
 — studium 513.
 — se ipsum 514.
 Amare femora equorum 519.
 Amor 359. 527—530. 1531.
 2024—5. 2916. (186).
 Amor animae 8488.
 — mundi 524. 1324.
 — patriae 525.
 — mendacis 1604.
 — sufficientiae (192).
 Amoris confirmatio 66.
 — lapis Lydius 656.
 — radix — odii radix 60.
 Amorem remove 3046.
 — producere 337.
 — non novit 1982.
 Amori virorum addictus 2872.
 Amans 2026. 2465.
 — pauper 2027.
 — sufficiens 2802.
 Amatus 531. 2816.
 Amati conspectus 1087.
 Amicus 1484. 1659. 1661.
 — imperatoris — inimicus 3290.
 — firmus 1660.
 — honorandus 722.
 — optimus 869.
 — pessimus 1497.
 — sine vitio 1657.
 — opum 1668.
 Amicorum multitudo 358.
 Amicum abjicere 2489.
 Amicitia 1663. 1664.
 Amicitiam ostendere 1901.
 Ancilla 785.
 Angustia 1771. 1772.
 Angustias gustare 1654.
 Angustior 1773.
 Anhelitus (182).
 Animae occisor 2436.
 Animam committere 3280.
 Animae (15).
 Animarum pretium (187).
 Animal vorax 747.
 — libere dimittere 2448.
 Animus (146).
 — exultans 2406.

- Animus** idem 370.
 — metuit 2329.
Animi 378.
 — angustia 1768.
 — cultura 677.
 — levitas 694.
 — medicina 1000. 1534.
Animo firmitore praeditus 314.
Animus excolere 1813.
Animi induruerunt (81).
 — amat — et odio ha-
 bent (34).
Animorum amplitudo 3236.
Annonae pretia 1362.
Antilena levis 1143.
Antiquum et recens 4.
Antistes agens (130).
Aqua 407. 1182. 2996—3000.
 — in scrobe montis 1684.
Aquae murmur 772.
 — bulla 901.
 — color 2894.
 — mixtus 2950.
Aquae dulcis locus 1510.
 — pravitas 2995.
Aquam manu cap. 709. 2413.
 — lambens 712.
 — manducans 711.
 — (ad) ire 1207.
 — invenire 1711.
Aquae Thosaim 3229.
Aquila 193. 809.
Araba campester 169. 1114.
Arabes 1972.
Aranca 2178.
Arbor 940.
 — spinosa 2896.
Arbores 1997.
Arboris Ghadha pruna 723.
Arseni particops 3111.
Arcus 2529.
Arcus optimus 891.
Arena 2036.
Argentum — stannum 2339.
Argumentum 544.
Arietes — agni 2588.
Arma 1386. 1387.
Arrogat sibi etc. 2745.
Arrogans sibi 2612.
Arrogantia vana 134.
Ars 570. 571. 1709. 1710.
Artis possessor 1639.
Artuum amputatio 2493.
Aschabb 1574. 2812.
Asinus 690. 741. 742. 1042.
 1994. 3272.
 — fullonis 688.
 — in sole ligatus 686.
 — lapidibus portandis de-
 stinatus 690.
Asinis vehi 2150.
Asinos silvestres venari 2195.
Asinae pullus 294.
Asinam — mulget 2469.
Asperior 792. 793.
Asperitas in consuetudin. 784.
Astrologus 2737.
Astutia 740.
 — egeni 738.
Atomi in aere volitantes 813.
 — pulveris 822. 949.
Attingere rem non posse 2196.
Attritus magis usu 840.
Auctor (209).
Audere strenue 412.
Audax 954.
Audacia 2448.
Audire 1415. 1416.
 — multum 2610.
Audit magis valens 1417.
Auditas — visus 911.
Audiens 1418.
Augmentum 1287.
Aura 1183.
Aures avertere 3288.
 — claudere 1319.
 — melis assecutus est
 2878.
Aurium extremas partes am-
 putatas habens 2885.
Aurum 232. 678. 3090.
Aurora 3246.

Aurorae lux 3122.
 Auxilium 2378.
 — optimum 2190.
 Avarus 150. 151.
 — dives 1473.
 — erga se 148.
 Avazior 152. 1474.
 Avari nummus aureus 961.
 Avaritia 2764. 2999. (158).
 — et ignorantia 149.
 Avaritiam adhibens 2166.
 Aves decidunt 85.
 — avolarunt 1867.
 — ad volatum mittere
 1869.

Aviditas 566. 567. 694. 978.
 2252. (172).
 Aviditatis ruptura 356.
 Avidus 413. 1523.
 Avidus perit 3172.
 Avidi occisor 2429.
 Avidior 568. 569.
 Avis 2692—3.
 — pullus 588. 828.
 — Kirilla 589.
 — Thirrik 707.
 Avium Katha transitus 1843.
 Avus 384.

B.

Baculus claudi 1337.
 — fractus est 141.
 — pulsabatur 672.
 Banu-Tsoahl (gens) 1201.
 Baradjim (gens) 1539.
 Barba filii 1822.
 — longa 1849.
 Bazra urbs 774.
 Beatitude 1360.
 Beatus est 1863—5.
 Bellum 561. 837.
 Benedicat tibi Deus! 1522.
 Benedictio 179. 2929.
 Benedictione major 2047.
 Benefacere 610. 611.
 Benefac! 608.
 Benefactum (30).
 Beneficentia 173. 2252. 3086.
 Beneficium 621. 622. 1434.
 1707. 1995—6. 2330. 3253.
 (37). (44). (159).
 — completum 299.
 — multum 2596.
 — vetus 1017.
 — sperare 1130.
 — conferre 2352.
 — occultare 2661.

Beneficia duo 3087. (6).
 Benignitas 1176. 2868.
 Benignus 623.
 — erga baculum 1533.
 Bestiam mittere in pratum
 1149.
 Bibel 1508.
 Bibit aquas stagnantes 1509.
 Bibendum dare genti 1372.
 — — vinum 1374.
 — — dulce 1373.
 Blanditiæ 2252.
 Bolaik (equus) 2213.
 Bonum 886. 892. 893. 1703.
 2807. (54).
 Bonum — malum 1689. (66).
 (201) (203).
 Bonum facere 1705. 1706.
 2354—5. 2985.
 Bonum viri remotum 207.
 Boni augmentum 1286.
 Bono operam dare 2405.
 Brevis 2480.
 Bubo 2806. 3183.
 Buccella 2876.

C.

- Cadas** 3271.
Caro pecorum 1437.
Caecus 2172—2.
Caeca 2169. 2461.
Caecitas 3049.
 — **animorum** 2170—4.
Caedes 2428.
Caespitatio 1413.
Calamitate frangi 1229.
Calamitas 1483. 2707.
Calamitati occurrit 2877.
Calamitates parvae 2046(138)
Calamorum stridor 1665.
Calami scriptorii 2532.
Calceum, clavum videre 1075.
Calceos habens 2825.
Calceos sibi induere 3083.
Calor 557.
Calidior 559. 560. 723. 940.
Calvus 458. 2461. 2552.
Calvus nudipes 596.
Camela annosa 1397.
Camelae-capellae 3137.
Camelus 426 650.
 — **scabiosus** 220.
 — **Turcomannicus** 423.
Cameli pullus mas natus 855.
 — **pediculus** 3187.
Cameli—quod in ossibus ca-
riosis inveniunt 1760.
 — **scabiosi** 3029.
Camelos repelle! 1144.
Camelos amisisti 1759.
Candela 1553.
Canis 413. 789. 1150. 1338.
 1417. 1472. 1549. 1631.
 1696. 1977. 2554. 2747—9.
 — **claudicans** 1423.
 — **vivus** 2746.
 — **fori** 3182.
 — **cauda** 1039.
 — **sors** 1424.
Canum custodia 3274.
Canem surgere facere 2574.
Canicula ibidinosa 1565.
Canities 1590.
Cantatrices Aldjeradah 1875.
Capere velle 1235.
Capiat servus Dei (38).
Capiens — suspectus 30.
Capo — sine! 23. 24.
 — **a me!** 29.
 — **a morte!** 26.
 — **a tempore!** 27.
Capistrum trahere 387.
Capra 2175. 2550.
 — **Cheththah** 2408.
 — **cornibus inflexis** 3239.
Caprae 308.
 — **Alfari** 423.
Capram mulge 2468.
Caput (94).
 — **albicat** 3069.
 — **incanuit** 1587.
 — **amputare** 2488.
 — **— podex** 1069.
 — **orphani** 1070.
 — **implens res** 2977—8.
Carceres 1312.
Carminia recitatio 3053.
Caro 1062.
Caucabijjah (oppidum) 935.
Causa 2723.
Cauti 3219.
Cautio 3269. 3279.
Cautior 555. 556. 587—589.
Cautissimus 586.
Cavere 552—554. 564. 565.
 3275. 3277.
Cavere a pravo 3095.
Celerior 1335—1343.
Celsitudinis perpetuitas 997.
Cepa ejusque pellis 1915.
Certant venti mareque 2427.
Certitudo (207).
Chalinus tuus 1496.
Chautaaah 1632.
Chawwät 3108.

Falconum risus 1728.
Fama egregia 1716. 1717.
Fames 476.
Fame adfligere canem 478.
Familia magna (97).
Familiaris 2743.
Familiaritatis conditio 1512.
Familiam in bonis relinquere (29).
Familiam excolere 48.
Farina 946.
Fastidium 343.
Fathimah (mulier) 572. 2351.
Fatigans corpus 295.
 — (magis) 296.
Fatigatus cursu 290.
Fatigatio brevis 1844.
Fatum 7. 3047—8.
Fatua 1164.
Febris 1684.
Felis 1262. 1460. 2485. 2553.
 — — canis 1210.
Felicitas 1358. (11).
Felicitas vitae 480.
Felix 1356. (40). (122).
Felix eris etc. 181. 233.
Felix-miser 1354.
Felix fit 1355. .
Femina struthionem possidens 1646.
Fenestras obstruere 1318.
 — aperire 2304.
Fera 2681.
Ferrum clavis 3052.
Festinantia 694.
Festinatio 1934.
Festinare nimium 1935.
Festum 1205. 2206.
Fides 349. 351. 580. 1044. (185).
Fides vera in religione (41).
 — legentis — fides mulieris 113.
Fidei non committere 340.
Fidi debilitas (102).
Fiducia in Deo 1856.

Fiduciam ponere 3194—96.
 — in fato ponere 2190.
 — ne ponas! 2463.
Fieri 1724.
Filius sepehirc 942.
Filius 3283—85.
 — et nepos 683.
 — — pater 1117.
 — matris 2898.
 — alius 3282.
 — sapiens 257.
 — hodierni diei 3286.
Filium vendere 3212.
 — excolere 46.
 — instruere 47.
Filum 894. 953.
Finis rei 2331.
 — — consideratio 3077—8.
Finem (ad)pervenit res 3115.
Firmitas fidei 312.
 — regum 313.
Firmus 311.
Fluctus ad colles pervenerunt 240.
Fluvius Kadhrib 1453.
Fodit puteum profundum 638.
Foedior 2411—12.
Fokum transfigere 788.
Foramen 2821.
Forma — animus 1426.
Formae pulchritudo 615. 617.
Formica 2817.
 — parva 820.
Formicae 3112.
Fornax fervida 143. 2848.
Fortis — animus 253.
Fortior 1487.
Fortitudo (17).
Fortitudinis signum 2927.
Fortuna 383. 497. 904. 1365. (171.)
Fortuna — mens 636.
Forum pauperum 1442.
Fossa mali 637.
Fraenum exuere 832.
Franci 829.

Frangens (magis). 635.
 Frater 2670.
 Frater vitio liber 1795.
 Frater optimus 859.
 — pessimus 1499.
 — tups 36. 38.
 Fratri obedire 1839.
 — dare 2044.
 — praestare 37.
 Fratres temporis 39.
 Fratrum praesentia 1860.
 — multitudo 2609.
 — defectus 3159.
 Fratribus (a) alienus 1168.
 Fraternalitas 889.
 Fraudis libra 3234.
 Fricans 655.
 Frigus veris 175. 176.
 Frigida nix 177.

Frustratio — exprobratio.
 (184.)
 Fuga tempore suo 2316.
 Fugax 3033. 3092—3.
 Fugere se ipsum 3167.
 — imperium 3168.
 Fulcimentum 2722.
 Fulmen 807.
 Fulminis splendor 1340.
 Funis e fibris palmae 536.
 — super dorso 537.
 — brevis 1770.
 — largus 3237.
 Funus Judaei 438.
 Funeris exequiae 439.
 Furari 1347—1349.
 Furacior 1350. 1351.
 Furfures 1206.

G.

Gallus 896. 1316.
 — disertus 1001.
 — mensis 1002.
 Galli sorbitio 624.
 Gallina 268. 906.
 Gallinae — oves 909.
 Gallinas edunt 2300.
 Gaudium 1327. 1328. 2320.
 2623.
 — manifestare 1902.
 Gaudii pars postrema 34.
 Gaudio addiunt quatuor 1097.
 Gena percutiendis aduefacta
 est 765.
 Genam terrae infligens 710.
 Generosus 468. 724. 2634.
 2638—40. 2796. 3200.
 Generosae filius 2641.
 Generosorum actiones 3221.
 Generositas (174).
 Gens 2735.
 Genus 440. 441. 925.
 Ghasijjah (gens) 2256.
 Gladius 1270. 1448—51. 1702.

Gladius Alzamzarah 2069.
 Gladii sine viris 3098.
 Glis in alveari 2303.
 Gloria viri 2312.
 Gloriari 2313—4.
 Gloriandi causa (145).
 Gloriatio falsa 1596.
 Gnarus 1993.
 Gossipium 2396.
 Grammatica 3030. 3031.
 Grana in terram spargens
 170.
 Gratia et patientia (98).
 Gratiam Dei vincere 2580.
 Gratias agere 1540. 2657.
 — agens 1541.
 Gratiarum actio 1545.
 Gratus in commoda vita
 2794.
 Gravior 2846.
 Gratulatio 1133.
 Gravitas 2252.
 Gravior 320. 321.
 — pondere 1448.

Gummi rubrum 1489.
Gusta! 1063.

Gutta 2486—7.
Guttur arripuit 17.

H.

Habenam ad portam pone!
3251.
Hafzus 2838.
Halima 2786.
Hastae cuspidis 2970.
Hastarum cuspides 1783.
Hauranuir descendere 3155.
Haustus 2715.
Herba medica 1468.
— odorata 2790.
Herinaceus 792.
Hiems dura 1470.
— recessit. 2338.
Hiemis fructus 3118.
Hind gens 3267.
Hircus 2549.
Hirundines dimittere 1868.
Hoc 3163.
Homo 922. 923. 926—928.
1084.
— qui ducitur 2326.
— praestantissimus 2348.
— se submisit 335.
— filius defectus 2566.
— laetus 262.
— filius diei sui 119.
— cogitat 120.
— temporis servus 121.
— iracundus 123.
— nescit 124.
— aqua lutoque compos-
situs 125.
— ex loco cognoscen-
dus 126.
— sepulchri tutelae se tra-
dere potest 127.
Homines servi benefact. 122.

Homines 217. 3124—3135.
(181). (26). (49). (169).
— aequales 2545.
Homines, quitaes esse de-
bent; ut rex in iis fiduciam
ponat 1113.
Hominis interitus 295. 315.
Hominis pulchritudo 427.
Hominibus maxime necessa-
rius 728.
Honor alterius mundi (31).
+ viri 2006. (25).
Honorem defendens 1494.
— petere ab amico 1805.
Honoratus prudens 2010.
— non est 2001.
— sibi ipsi (135).
Hora 1441
— occursus 1330.
— in vita rosae 1440.
Hordeum 2100.
Hospes 1765.
— avari 1763.
— generosorum 1764.
Alhozaib regio 907.
Hostiam mactare 3170.
Humidus 2813.
Humiliare se — extollere se
3252.
Hyacinthi 2645.
Hyaena 703. 704. 773. 1788.
— et lupus 91.
Hydria et operculum 526.
Hypocrisis 694.
Hypocrita 1252. (12).
Hypocritarum sacrificia 1010.

I.

- Iacturam majorem faciens** 791
Iaculator melior 1201. 1202.
Ibrahim b. Adham 1266.
Idoneum 1685.
Iecor — splen 3094.
Iecori caro adhaerens 826.
Iejunare 1719.
Iejunans 1720. 1721.
Iejunium longum 1853.
 — **solvere** 2350.
 — **hiemis** (53).
Ignarus (167).
Ignis 560. 2548 3119.
 — **insecti volantis** 3120.
Ignem manu capiens 2414.
 — **capere festina!** 164.
Ignitabulum 1267.
Ignominia huj. mundi (14).
Ignominia adfici 1234.
Ignorare rem 448.
 — **valorem suum** 449.
Ignorans 2401. 2901.
Ignorantis elatio 1174.
 — **aversio** 2494.
 — **pulchra conditio** 3085.
Ignorantem fuge! 208.
Ignorantium natura 330.
Ignorantem monere 3056.
Ignorantia 450—453. 979.
 2106. 2378—79.
Ignorantiae noxa 1732.
Illicitum est 581.
Illicitum intermittere 289.
Impatientia 409. 410. 411.
Impediens 545.
Imperator acceptum habere
 etc. 2423.
Imperator optimus 867. 2345.
 — **pessimus** 1500.
Imperatores 1393.
Imperatum a Deo intermit-
 tere 283.
Imperium (82).
 — **vilius** 989. 1495.
 — **insipidi** 990—992.
 — **regum** 993.
 — **fortunatum** 2420.
Imperitia — seguitia (161).
Imponere peragendum 2854.
Impotens ad Venerem 2174.
Improbis 2380. 2796.
Improba 2310.
Improbi socius 1633.
Improbior 1921.
Improbitalis fructus 364.
Imprudens 2586.
Impudentior 1679.
Impurum 1680.
Ipanis 2292.
Incantatio 827.
Incarcerare 533.
Incedere in pariete 1394.
 — **nudum** 1395.
Incolae Thusi 130.
 — **palatiorum** 1381.
Incolumitas 4408—4411. 2837.
Incolumitati operam dare 2850.
Incolumis corpore (32).
Incolumem esse velle 1803.
 — **servat** 89.
 — **vivere** 1576.
Increduli 2659.
Incrementum petere 1796.
Incurio hostilis 649.
Indoles generosa 2633.
 — **bona animi** 839.
 — **optima vilis** 857.
Indoles grata (142).
Indolis pulchritudo 428.
Infelictor 1539.
Infelicitas (7).
Infortunium 481—484. 486—
 491. 551. 1016. 1714. 1715.
Ingenium 332. 824. 2064.
 2066. 2069—70. 2073. 2764.
 (217.)
Ingenium paucum 694.
 — **eripere** 1219.

- Ingenii subtilitas** 945.
 — opes 2343.
 — amplitudo 1288.
Ingenia gentis *cujuslibet* 2093.
Ingeniosus 2076.
Ingenuus 558. (136)
Ingenui manus 3305.
Ingenuos odio habens 3300.
Ingenuorum pectora 1648.
Ingratus 220. 221.
Ingrata nobis res 2662.
Ingratitudo 2658.
Ingratitudinis consuet. 2179.
Inimicitia unius 1525.
 — a natura insita 1963.
 — latet 2763.
Inimicitiam serere 1245.
 — multam exercens 2606.
Inimicitiae 2728.
Inimicus 1230. 1954. 1957.
 1960—1.
 — patris 1955.
 — ridens 1962.
 — vehementissimus 139.
 — vetus 1956.
 — sine noxa 1958.
 — prudens 1959.
 — tuus dormit 3138.
Inimicum relinquere 835.
Inimico se tradere 1400.
 — obsequium praestare 1835.
Inimicorum incrementum 1285
Initium 2704.
Initus appetens 2016.
Injuriam ferre 716.
Injustitia 694. 1382. 1882—6.
 1889. 1946.
 — longa 1848.
 — uti 442.
 — Alchaifakani 1880.
Injustitiae jumento vehi 2833.
Injustitiam cave! (74).
Injustus 224. 980. 1881. 1887.
 2038.
- Injusti vestimentum** 2835.
 — domus 265.
 — umbra 1877—8.
 — obscuritas 1828.
 — finis 2056.
 — poena 2057.
Injusto opem ferens 2192.
Inopia 2505.
Inquietudine affici 2818.
Insania 434. 3186.
Insanus 435. 436.
Insectum Kommal 2383.
Insidias struere 714.
Insidus 454—7. 1305.
Insipidi socius 1643.
Insipidis propriae res 366.
Insolentia 134.
Insusurratio 3242.
Instruere infantes festinate! 165.
Insula 408.
Integer — fatigatus 1918.
Integrior 1632.
Integritas 2836. (50).
Integritatis vestis 373.
Intelligere 2403.
Intelligentiae exiguitas 134.
Intelligentior 674.
Intentiones suas sequi 277.
Interdicere rem 3114.
Interitus 325. 2335. 3174—5.
Internum 2718.
Interrogandi pulchritudo 616.
Interrogatus 1295.
Intimus 256.
Intrare 495.
Intrans 2677. 2721.
Intuitus multi 2622.
Inunctio in toto corpore 2906.
Invidere 597. 598.
Invidia 290. 599—601. 604.
 1486. 2252.
 — longa 1846.
Invidus 602. 603. 1577. 2514.
 2664. 2666. 2923. 2988. 3297.
 (127.)

Invitare cum amore 939.
 Invocare Deum 925.
 Involucrum mortui 3257.
 Iobi calamitas 1731.
 Iocus 2960.
 Iocum cave! 2961—2.
 Ioco otioque adsuefact. 2184.
 Iosephus 2786.
 Ira 2261—4.
 Ira avari 2302.
 Irae initium — finis 138.
 Iram (ad) excitari 2266.
 (ad) inclinare 3023.
 — cohibere 996.
 — ostendere 1899.
 Ira subigi 1939.
 Irasci 629.
 — celeriter 1334.
 Iratus 3200 (206).
 Irruere 2421.
 Irruit visu suo 737.
 Irquens audacius 388. 389.
 Iter 1367.

Iter canum 1366.
 — nocturnum 1353.
 Iucundissima res 2845.
 Iudex 228. 328. 657. 2482.
 Iudex injustus 2481.
 Iuramenti exceptio 683.
 Iurisconsultus 157. 593.
 Iurisprudentia optima 869.
 Ius denegare 2991.
 — (ad) inclinare 3016.
 — suum abjicere 212.
 — fratris tui 218.
 Iustus 1662. 1941. 1942. 3065.
 3068.
 Iustorum proba opera 1691.
 Iuste agens 2165.
 — agere 3066—7.
 Iustitia 579. 1944—5. 1947.
 — regis 1943.
 Iustissimus 1949.
 Inventutis recordatio 1018.
 Juvenis 2309.
 — sine stipendio 2274.

K.

Kaisita 804.
 Kathra 1202.

Kebah ben-Dhabbah 709.
 Kodamah 249.

L.

Lacerta 1727.
 Lachryma nubis 1184.
 Lactis radii 915.
 Laetitia ob mundum 1329.
 Laetitia — tristitia (166).
 — movere corpus 1782.
 — adficere 1320.
 — majore efficiens 1330.
 Laetitiae initium 139.
 Laetus sis etc. 191. 192.
 — — tristis 1924.
 — ne sis etc. 2318—19.
 Laeta ob calamitatem alias
 1551.
 Lantea 2646.

Lanius 2470.
 Lapis 231. 2675.
 — contritus fuit 943.
 Lapide terrae peti 1196.
 Lapidem jacere funda 1198.
 — in manu habens 2714.
 Lapsus multitudo 2620.
 — pedis 1253.
 — linguae 1254.
 — docti 1256.
 — in loco lubrico 1257.
 Lascivum se gerere 2931.
 Latrones 583.
 Laus 2840.
 — post mortem 2949.

Laus propria 1579.
Laudem petere 1814.
Laudo Deum 686.
Laudare sponſam 1544. 2948.
 — **virum** 1542. 1543.
 2947.
Laxitates animae 1163.
Legatus 1153. 1154. (170)
Legare rem in via Meccae
 3273.
Lenem se gerere 955.
Leniter tractare res 934.
Lenitas 1178. (45).
 — **hominis** 1175.
Leo 58. 1298. 1472. 1487.
 2528.
Leonis catulus 1461.
 — **juba** 2988.
Lepa 2775.
Levis, mundus 811.
Levior 812—6. 1871—2.
Liberari ab ingrato 3027.
Liberalis 462—464. 1315.
 1412.
 — **opibus** 461.
Liberalior 1316. 1317.
Liberalitas 466. 2252.
Liberalitatis perfectio 2762.
Libidinosior 1460. 2277.
Libra (88).
Libum 2576.
Libum adtulit 492.
Ligans 538. 1092.
Lignum 2698.
 — **mukum** 2624.
 — **viride** 3264. 3266.
Lignatus est 634.
Linea curva 799.
Lingua 250. 1254. 1916. 2861
 —66. 3296.
Lingua muta 2856.
 — **officii neglecti** 2857.
 — **status** 2858.
 — **candelae** 2859.
 — **prudens** 2860.
 — **optima** 874.

Lingua prompta 1085.
 — **dulcis** 1964.
Linguae custodia 641. 643.
 1407. 1580. 1691.
 — **longitudo** 1854.
Linguam ligare 2061.
 — **cohibere** 2655. 2981.
 3193.
Linguarum inessis 2583.
Linxit digitum 2871.
Lippus 1194.
Litigare 797. 798.
Locus 2736.
 — **angustus** 2823.
 — **patens** 2921.
 — **ubi res est et non est**
 509.
Loco supremo convenit 1686.
Locum sibi parare 2993.
Loca depressa 2148.
Locusta 380. 400. 635. 1331.
Locustarum multitudo 2613.
Lomaji nox 2890.
Longinquitas 210.
Longior 1857.
Longitudo — **prudencia** 1856
Loqui cum securitate 2760.
 — **noctu** 2759.
 — **absente fratre** 2559.
 — **clanculum de religio-**
 ne (116).
 — **cum stulto** 805.
 — **pleno ore** 853.
 — **sine veneratione** 2544.
 — **sine cogitatione** 2558.
Loquela — **silentium** 3072.
Loquens obscenius 171.
 — **cum majore difficulta-**
 te 2197.
Lorum in baculo est 2033.
 — **dupliciter contors.** 2097
Lucernae nutrimentum 1332.
Lucernam accende! 1755.
Lucta cum ignorante 1667.
Lucrum (174).
Lude salus! 2869.

- Ludibrio habere** 1314.
Luna 2533.
 — plena 303.
 — — tenebrae 162.
 — hiemis tempore 1682.
 — oritur 1821.
Lupus 230. 478. 569. 755.
 757. 764. 1008. 1015. 1921.
Lupum fugit 2315.
Lupa pia 174..
Luscus 2203.
Lusus optimus 875.
Lutum 1283.
Lux e fornace 1818.
Magnitudo 1014.
Major in animo suo 2048.
Major natu uno die 2585.
Maledicere (211).
Malefacere 2815. 2985.
Malic b. Said Manat 713.
Malignior 757.
Malum 1506. 2867.
 — in sacco 1505.
 — non nescens (99).
 — repellere 941. 3105.
 — multum inferre 2376.
Mali initia 1076.
 — noxa 1732.
Malis, maximis annumerandae
 res 1099.
Malum Punicum 3164.
Mandatum in errorem indu-
 centis 96.
 — Dei 95.
Manere 995.
Mansuetus 669.
Mansuetior 873.
Mansuetudo 670. 671. (185).
Mansuetudinis fructus 361.
Mansuetudini operam dare
 2478.
Manus 2738. 3161. 3308.
 (216).
 — facies 1826.
 — duae 3309.
 — haustum vituper. 2200
Manus vulnerat — sanant 3806.
 — in cadavere 3340.
 — angusta 1767.
 — viridia — candida 32.
 — superior 3311.
 — alba 33.
 — in utero 556.
 — robusta 1480.
 — inultae 2601. 2611.
 — demittere super mu-
 ros 633.
 — se comprimunt 1243.
Manum sub capite ponere
 3249.
 — osculare! 3307.
Mare 512.
 — —, canales 2471.
 — intrare 913.
Maria 2788.
Margaritae 1784.
Maritus 1271. 2792.
Marsupium 1297.
Mater muti 92.
Mater Mathili 1925.
Matri tuae ratio sit crinium!
 93.
Matrimonium 1272. 3213.
Meccae gens 132.
Meccam iter facere 540. 541.
 — proficiscens 542. 543.
Medici — leges 1774.
Medullam habens — maci-
 lenta 1292.
Mel 2814.
Mellis fatus 681.
Melior 1868.
Meliores res in mundo 2917.
Membra colligere 422.
Memoria 694. 2623.
Memoria melius tehet (51).
Memoria pueri 640.
Memoriae operam des! 642.
Mendicitas 1475.
Mendicatio 1294.
Mendica 1476.
Mendax 2873. 2983.

- Mendacem sequere** 276.
Mendacium 134. 694. 2627.
 — 30. 2764. 2930.
Mendacia preferre 205.
 — nota sunt 1981.
Mendacii funis 2626.
Mentitur vir 2955.
Mentiens 2681.
Mentiens ut prosit 114.
 — magis 2632.
Mensis Ramadhan 1195.
 — **Februarius** 1246.
 — dies 1559.
Mensem (post) 2883.
Mentionem facere 1013.
Mensuratio 3243.
Mentum radere 668.
Mento longo praeditus 2694.
Mercator 2720.
 — meticulosus (55).
 — astrologus 280.
 — animarum 279.
Mercatoris gloria 281.
Mercatura 282. 1091.
 — optima 865. (174).
Merda 787. 1208.
Meretrix et vafra 2431.
Meritis vincere etc. 1903.
Merx 2720.
Metus multus 2604.
Miles pauper 2398.
Mille (non) pro eo 84.
 — drachmae 82.
 — menta 83.
Milvus 808.
Minge post coitum! 260.
Minor 2515.
 — corpore 1675.
Ministrare tribus 326.
Miseria 1536.
Miser 1537. 1538. (113).
Misericors 1135—1141.
Misericordia removetur 471.
 1170.
Misericordia digna 368.
Moderatione operandus 1950.
- Modeste agens** 2567.
Modestia 3254—155.
Modum excessit 2324.
 — tenere (110).
Mohammedanus (1) (28).
Mohammedanorum ratio (24).
Molitor 1781.
Monachi multi 2608.
Monens 3045.
Monuit (qui) te 3263.
Monitum sincerum 1226. 1871.
 1676.
Monitum amici — inimici 3058.
 — Schaulae 3059.
Monita multa 2618.
Monoculorum terra 1914.
Mons Hadhan 320.
 — Tsahlan 372.
 — Barak 475.
Montis cacumen 1870.
Morbis diuturnus 1850.
 — lethalis 2098.
 — incurabilis 485.
 — e coelo 2769.
Morbo pectoris laborans 1649.
Morbi molestiae 2964.
Mors 1084. 2764. 3010. 3012.
 — 15. (62).
 — probi et improbi 3009.
 — dira 3011.
 — principum 3008.
Mors asini 3007.
Mortis mora 2956.
Mortis recordatio 1020.
 — poculum 2581.
Mortem quaerit 147.
 — fugiens 3166.
 — cupi! (68).
Morti propinquus 286.
 — dicatus 2569.
Mortentis invidi 3003.
Mortuus non est 3002.
Moriens laude dignus 3004.
Mortuus agricola 3005.
Mortes super calamitatibus 2892.

Mores pravi 1428.
 — boni (185).
 Morum pulchritudo 613.
 — castitas 658. 2049-51.
 (105).
 Moribus bonis instructo occurrere 2887.
 Moses 498.
 Mosis baculus 508.
 — imperium — Pharaonis imperium 1159.
 Movere se 572.
 — libras 576.
 — maxillas 577.
 — ignem 578.
 Motus 2676. 3071.
 — fortunæ 574.
 — infortunii 573.
 — oculorum 575.
 Mucus nasi 2669.
 Mulge et bibe! 666.
 Mulget 3215.
 Mulier 2958. 3193.
 — optima 880.
 — sine pudore 2957.

Mulieres 1806. 2863. (112).
 Multiloquus 2819.
 Mulus 223.
 — circumactus 222.
 Mundare vestem 8080.
 Munditiei indicium 3061.
 Murus 732.
 Mundi quid 3171.
 Mundas 982-988. 1064. 1228.
 1263. 2265. 2799. (104).
 (114). (146). (155). (196).
 Mundi hujus res 424.
 — dulcedo 676.
 — vitia 2665.
 — res nos fugiens 2703.
 Mundum fugere 3150.
 Mus surdus 1351.
 Musca 1466.
 — avolat 1870.
 Muscae 899. 1009.
 — effugium 3028.
 Mutuo dari 353.
 Mutus 236.
 — Mutus intelligens 763.
 Myrrha 2034.

N.

Narrat et mentitur 3298.
 Narratio — silentium 548.
 Narrator optimus 549.
 Nasus longus — rostrum elephantis 2880.
 Nasi mollem partem amputare 386.
 Nativitas 1152.
 Natare in aqua frigida 1296.
 Natura prava — forma deformis 3299.
 — pulchra 605.
 — maxime vincit 1776.
 Naturæ indeles prava 694.
 — pravitas 1429.
 Necessariam rem perficere 2193.
 — non invenire 3198.

Necessitates 1733.
 Negligere 1299.
 Negligens te 3241.
 Negotium, quod dormitatio reparat 1082.
 Nescire et discere cupere 2546.
 — 922-992.
 Nesciens 1712.
 Nescientem fluctus abripuit. 1452.
 Nictus oculi 1336.
 Nide maledicere 2874.
 Nigrior 1493.
 Nihil 1067.
 Nimium 2716.
 Nix liquefit 1051.
 Noae navis 1368.

Nobili loco natus 53.
 Nobilis femina 2695.
 Nobilium consessus 419.
 Nobilitas 1518—4520. 2623.
 (174). (199).
 — apparens 1517.
 — terrarum 1516.
 Nocet — non prodest 1730.
 Nocebo (non) 4757.
 Nodus 2059.
 — in ligno 2060.
 Nodum solvere 849.
 Nodi 1.
 Novisti (non) genus 1994.
 Nosse se ipsum 1669.
 Novis ejus agnum 1900.
 Noscens bonum 4985.
 — animam suam 1986.
 — te 1989.
 — (non) aedificandi ar-
 tem 1987.
 Notior 1560.
 Notitia rerum 2741.
 Novum — vetus 2674.
 Nox 389. 917. 1308. 2055.
 2932—4.
 — gravis 261. 321.
 — luna lucente 2826.
 — clara fuit 1237.

Occisor recessit 2828.
 — Nabeghahi 2935.
 Noctu non obire 264.
 — magis factum 4853.
 Noxa hominum 1398.
 Noxam non inferre 54.
 Nozairus 921.
 Nubes tenans 1697.
 — 1313.
 Nuces numeratae 474.
 Nucem dat 2039.
 Nucleus initium arboris 3150.
 Nudum conspiceret 1074. 3074.
 Nudi 1213.
 Nuditatis pedis 3082.
 Nudo terrorem incutere 3158.
 Numerabis (non) 2589.
 Numerate undas maris 1937.
 Numeratur (non) inter incolas
 4938.
 Nummus argenteus 949.
 Nuntius 758.
 Nuntium admittere 2416.
 Nuntium deferre 3104.
 Nuptiae 1861.
 — sororis 1973.
 Nurus 2557.
 Nutrimentum 2726.

①.

Obaeratus 1007.
 Obediens (non) 1085.
 Obedientior 4841.
 Obedientissimus homin. (71).
 Objurgatio stulti 1919.
 Oblivio 134.
 — mortis 3051.
 Obstupefactum esse 750.—1.
 Obrectator 3110.
 Occasio transit 2323.
 Occasionem arripe! 163.
 Occidis radicem meam 3006.
 Occidit me et plaravit 2425.
 Occidi (131).
 Occisor — scortator 189.

Occultior 820—22.
 Occultare rem ab inimico
 2594.
 Occultum esse 348.
 Ocreae 2104.
 Oculus 12. 2223—34.
 — hominis 255.
 — obriguerat 285.
 Oculum laedens res 494. (1).
 — libere dimisit 1827.
 Oculi Dei (67).
 Oculos direxi 3073.
 Odium 336.
 Odio plerumque
 — que

Odiosa res 2944.
 Odiosissimus 219.
 Odoratu magis valens 1549.
 1550.
 Officium 1173.
 Officia implere — negligere
 2483.
 Officio non satisfacere (156).
 Ohcaschus 1300.
 Ohman 1967.
 Oleum 780. 1598. 2781. 2804.
 — mensurare in tenebris
 2827.
 Olfac me! 1547.
 Olfactus 1548.
 Olius 2777. 2976.
 Olitores 2648.
 Olla 559. 2740.
 Ollam mutuo accipere 54.
 Omen bonum 22.
 Onager 3693.
 Operam dare 1364. 2671.
 Opes 2214. 3017—22. 3080.
 3100. 3240. 3280. (48.)
 (180). (200).
 — non erogare 2984. —
 Opes multae 1436.
 Opes optimae 863. 876. 877.
 — colligere 1011.
 — levipendere 3185.
 — consumere vano modo
 67.
 — perire 1045.
 Opum possessor 1640.
 Opinio intelligentis 1895.
 — prudentis 1896.
 — bona 1893.
 — incerta 20.
 — prava 1430. (190).
 Opinari 895.

Oppidum Halat. 695.
 Optimus in gente 870.
 Opulentia 2289. 2876 (199).
 — optima — pessima 2291
 Opulentiam gustare 1055.
 Opulens 2290.
 Opulenta (gens) — pauper
 2575.
 Opus 2730—1.
 — hodierni diei (93).
 — aggredi 18.
 — parvum 2167.
 — concameratum 3076.
 — suum facere fastidiosum
 128.
 — optimum 883.
 Operis fractus 363.
 Opera proba 1978.
 Orbata sit! 329.
 Orbitas 3287.
 Origo ignota 1463.
 — nobilis 61.
 Ornamentum interioris 1890.
 Orphanus 2907. 3245. 3304.
 Oryza 1597.
 — cum lacte 1145.

Oscitatio somnolenti 2152.
 Oscula 258.
 Otis 698.
 Ovis 699.
 — Aschahbi 1574.
 Oves emere cavens 1524.
 Ovum — gallina 266.
 — 267. 1465.
 Ova excernens 268. 1331.
 Ova non rumpit — curam non
 coquit 2377.
 Ovum avis Anas 2042.
 — ruptum fuit etc. 2492.

P.

Pagorum gens 131.
 Palum 2882.
 Pallum 840.

Palma Mariae 2047.
 — procera 2766.
 Palmae 499.

- Palmorum spinæ** 2286.
Palumbes 2632.
Panis 760. 761. 2668.
 — bis coctus 2653.
Panem debite emere 1526.
Panni Sabiritior oblatione 1975.
Panniculus 394.
Papillartum foramina angusta habens 2009.
Paratus et promptus 3024.
Paradiſus 432. 433. 2915.
Paradiſum et gratiam ſibi comparare 1221.
Paradiſum petere 1815.
Par rei 2555.
Parcus erga familiam (47).
Pardi cute teſtas 2739.
Parum 2510. 2512—13.
 — caſei 2507.
Parvus 1672. 2108.
Parvum reddere 1678.
 — putare 1674.
Pascere ſine 1122.
Passer 2031.
 — in manū 2029.
 — ejusq. ſitum 2030.
Pastores (3).
Pater commovetur 1250.
Patiens 1127. 1540. 1606. 1607. 1620. 2794.
Patientior 1621.
Patienter ferre 1609—1612. 1622.
Patientia 1618—1619. 2251. 2651. 2774.
Patientia pulchra (61).
 — animæ 190.
 — uti 1847.
 — curare 562.
 — (cum) exſpectare 1608.
Patienter ferre 720.
Patrem curare 1166.
 — honorare 2636.
 — venerari 3265.
Petrus 2153—55.
Paucum 2511.
- Paucum censere** 1096.
 — amari 2508.
Paucum — multum 287.
Pauper 752. 2385—90. 2401. 2963.
Pauperior 2391. 2399—2400.
Paupertas 726. 2378. 2381—2384. 2824. (199).
 — peſſima 1502.
Paupertatem manifeſtare 1690.
Pavidus 379.
Pavidioſ 380. 931.
Pax 1690.
Pacem colere 1403.
Paxillus 1621. 2391.
Peccare 803.
Peccato animam dare 2042.
Peccatum committere 1040.
Peccati lytrum 3225—26.
Peccata delentur 1142.
Peccora multa, adduxit 480.
Pectus 2776.
Pecunia 592.
Peditus aſini 584.
Penetrantior 2969.
Pennæ poſteriores 2910.
Pensare pravum benefacto 2419.
Percutere 1735—1738.
Percutere — cibum dare 1734.
Percuſſio amici 1739. 1740. 1743.
 — linguae 1741.
Percutiens maxime 1744.
Percuſſio ſine utilitate 1677.
Perdens magis 2333.
Peregrinae pravum — bonum 1501.
Peregrini ſponſor 2660.
Peregrinatio 2248.
Peregrinus 2249.
Peregrinae 2250.
Perſectior 303.
Perficere non poſſe rem 1840.
Perficere bene 1807.
Perſido ne agas etc. 110.

- Perfidia** 694.
Perfidus 854.
Perfide agere 2236.
Perfidior 2237.
Perforans magis 2970.
Perit etc. — manet etc. 2402.
Periens (magis) 296. 1762.
Periculo se exponens 808.
Pericula obire 1192.
Periculis se non expon. 1976.
Permittere 2642.
Pernoctavit sine cibo 263.
 — **cum sella** 1134.
Persona sine cultura 1478.
Personae, quibus adulari debemus 1105.
Pes 1253.
Pes — mens 2577.
Peda incedere 2966.
 — **offendit** 762.
Pedem posuit in atapeda etc. 2251.
Pedem praemittens 2444.
Pessimus hominum 1503. 1504.
Pestilentia (211).
Petere 1291.
 — **tranquillitatem** 1799.
 — **magnum** 1800.
 — **animum content.** 1801.
Petens altiora 2146.
Petit canistrum sine uvis 1804.
 — **lucrum etc.** 1805.
Petunt te res ad vitam necessariae 1806.
Pete hoc! etc. 1810.
Petra uvida 3044.
Petram transportare 3106-7.
Petulantia — humor 1695.
Pica 555. 1350.
Pia opera peragere 2163.
Pietas 2770.
Pietas (beneficentia) 172.
Pigritia et multus somn. 2649.
Pilus unus 1529. 1530.
Pili erecti sunt 2497.
Pinguis et prudens 1077.
- Piscis magnus** 1728. 2095.
 2534.
Pisces in copio 1820.
Placere 1160.
Planta Chollah — planta
 Hamdh 825.
Planta foetida arida 1034.
 — **Kaschah** 1032.
Plantae Tharicots-fruct. 1492.
Plejades 216. 317.
Plejadum distantia 3136.
Plerare — fricare 237.
Ploratum excitans 1049.
Pluma 814.
Pluere 2972.
Pluvia 1132.
 — **reparat** 2299.
 — **mense Nisan** 2708.
 2971. 2994.
Pocillator 158.
Podex 667. 1310. 1311.
 — **mulieris** 1309.
 — **in re** 100.
Poenā 2054.
Pomitentis dens 2459.
Poenitens peccati 307.
Poenitentia 401. 1488. 3038.
 — 3042.
Poenitentiam non agens 2445.
Pocsis Alcomaiti 1857.
Polire 21.
Porcus 234. 568. 1794.
Portam aperire 849. 2305.
 — **claudere** 849. 1380.
 2498.
 — **pulsare** 2460.
Portandum imponit 718. 719.
Portio 3055.
Possidens quatuor res 1096.
Potentiam non invenire 3201.
Potiri re. 2437.
 — **rebus, quas amamus.**
 3148—49.
Potestas — ingenium 735.
Potestatem habere in inimi-
 cum 2434.

- Potestate praeditus** 830.
Potu magis satiatu 1239.
Potus optimus 862.
Praecedere 1300.
Praeda jactu ocesa 2573.
Praedium 2691.
Praefectus (126).
 — **justus** 8292.
 — **injustus** 57. 3291.
 — **misserrimus** (90).
Praegnans facta 535.
Praemium alterius vitae 374.
Praeons — **absens** 1083.
Praesentior 631.
Praestantes duo 511.
Prandere cum prava agendi ratione 2238.
Preces publicae 52.
 — **ursi et daemones** 1698.
Presbyter 2464.
Pretium nullum 1582.
Pretii caritas 2278.
 — **carus** 2279.
Primi 2798.
Prostratum honorate! 2635.
Principatus (199).
Princeps 104. 841.
 — **bonus** 105.
 — **sine justitia** 103.
 — **gentis** 1438.
Principes pessimi 1507.
Principum multitudo 2614.
Probare virum 2945.
Probatur homo 2843—4.
Proventus tuus 1073.
Proverbia 2941.
Probitas (174).
Probi probitas 1898.
Probitatem occultare 1307.
Procerus 1693.
Prodesse 3096.
Predigentia 134. 694. 1345—1346.
Profliscens noctu 929.
Promissum generosi 3258—61.
Promissis non satisfacere 833.
Remissis contrarium facere 834. 2901.
Promissum — **minae** (60).
Propensior (in puerum 725).
Properavit in matre tua etc. 1983.
Propinquus 2454—5 (133).
Propinqua res 2452.
Propinquissima res 2456.
Propinquier 960—970.
Propinquitas 2733.
 — **pravorum** 2453.
 — **hominum** 2616.
Propinquitatis conjunctio (211).
Propositum 3178—9.
 — **firmum** 2015.
 — **altum** 2584.
 — **animi** 2954.
Proprietatum duarum optima (79).
Protervia 202.
Providus 585.
Provinciae 139.
Prudens (1.) 226—27. 284. 2077—92. 2380. 2796. 2803. 2904—5. 3197. 3200.
 — **cognoscitur** 1983.
Prudentis cupido 1561.
 — **consortium** 1644.
 — **lapsus** 2187.
 — **signum** 2139. 2141.
 — **res publica** 2145.
Prudentes 905.
Prudentia 331. 1281. 1718. 2063. 2065. 2067—8. 2072. 2074—5. 2378. 3256. (174). (177).
 — **feminae** 3062.
 — **levissima** 1751.
 — **perfecta** 297. (85).
 — **praestantissima** 2346.
 — **viri** 956—7.
Prudentiae caput 1067.
 — **parum** 2500. 2502.
Prudentia carens 2595.
 — **sua contentus** 2284.

Prudentiam cognoscere 1227.
Prudentissimus 2094—6. (92)
Pruna noctis 421.
Puerum mittere 206.
Pudendum 2188.
Pudor 744. 745. 748. 2651.
Pudet 749.
Puella fusca 1951.
Puellam in matrimon. ducere
 1231.
Puer 786. 1474. 2043.
 — **daebus oculis carens**
 1422.
 — **prudens** 1625. 1626.
Puerorum principatus 2185.
Pulcher 507.
Pulchra 2978.

Pulchram in matrimonium pe-
tere 804. 1223.
Pulchre agere 609.
Pulchrior 430.
Pulchrum 604.
Pulehritudo 2063. 2623.
 — **faciei** 3070.
 — **formae** 615. 617.
 — **interrogandi** 616.
 — **viri** 618. 2082.
Pulex 1798. 1871—2.
Puniam te! 1905.
Purior 1691. 1682.
Pustula in palpebra 1873.
Putens — **fumus** 145.
Putei labora (ad) jaci 1487.

Q.

Quaerens 2920. 2922. (154).
Querela 1546.
Querimoniae 1385.

Quies 1214—1217. 2294.
Quietem conservare 2474.
Quietem invenire 1212.

R.

Ramus mollis 2260.
Rami virides 2259.
Rarus 3084—35.
Rarior 2011.
 — **inventus** 2012.
Recessus a plabe 2013.
Recte disponere res 2475.
Rectum (contra) luctans (147)
Recte se instituere (77).
Recta agendi ratio 338.
Recusatio 2986.
Recusare pulchra modo 2987.
Redire 1124.
Regendi modus pulcher 606.
Regio (140).
 — **optima** (141).
Regnum 2982.
Rejiciatis rem ad ipsum ve-
nientem 504.
Relictio 292.

Religio 1006. (48). (119).
 (185). (204).
Religionis prima res (4).
 — **columna** (27).
Religionem relinquere 781.
Remedium 350. 739. (202).
 — **cum fraude** 3097.
Remedia adhibere 2495.
Remotio ab amore 211.
Remotus 213. 317.
 — **ab oculo** 2298.
 — **ab hominibus** 2797.
Remotior 215.
 — **a bono** 214.
Remotissima res 2457.
Removeat Deus postremum
 209.
Remuneratio 375. 2643.
Repens magis 900—903.
Reptilis (95).

Reprehensionis celeritas 1948

Reprehensiones audire 53.

Repudio dimisit 1825. 1826.

Repugnare 342.

Res terram findens 1583.

— cuius cervus non avolat 1584.

— duae in domo non conjunctae 1585.

— duae non abrupte 1586.

— parvae 1671.

— apud te est 1578.

— nulla 1581.

— optima 860. 864.

— multa 2683.

— novae (109). (191).

— prohibita (125).

— a Deo decretae 662. 684.

— a lege praescriptae 844. (86).

— retrocedens (101).

— aedificata super quiete 101.

— apparebit 99.

— cognoscitur 97.

— pervenit ad te 98.

— eos jussit etc. 106.

— nulla perseverat 229.

— necessaria 725. (197).

— omnis 2684-9.

— non spectans 1514. 1532.

— quae extrema oris parte editur 1058.

— quae gustatur 1059.

— manducatur 1060.

— fletum pariens 1081.

— duae 796.

— duae fidae (96).

— tres 341. (63).

— quatuor (87).

— quinque utendae sunt 2282.

— quinque absurdae 847.

— proveniunt 547.

— desiderantes alias 1401.

Res nutrientes 1102.

— quatuor in quatuor 1104.

— non durantes 1106.

— quibus occurrere non debet 1107.

— ad quas audacter accedendum non est 1108.

— quae reduci non possunt 1109.

— quas prudens non cupit 1110.

— in quibus fiducia non ponitur 1111.

— tristitiam depellentes

1112. (5).

— ad vitam necessariae 1147.

— ad vitam necessarias quaerite! (36).

Rem aggredi 912.

Responsum dare 459.

Responsum non dare 288.

Responsa lenia 460.

Revereri 2801.

Rex 1390. 1391. 2989. (10).

— irascens 3450.

— justus 1940.

— optimus 878. 2347.

— sine justitia 1389.

Regis propositum 2472.

— res 298.

— minister 768.

— socius 1641.

— societas 1647.

— umbra 1876.

Regum interitus— regnorum corruptio 2103.

Retinere rem 534.

Rele posuit 3054.

Ricinus 903. 2458.

— parvus 200.

Risus gratus 187.

— falconum 1728.

— sine causa 1729.

— multus 2621.

Rixa (134).

Rixam (m) incidere 3868.
Rosa 501. 3228.
Rubedo in facie 687.
Rubicundior 1489—1492.

Rubi fructus 1491.
Ruptura 3295.
— larga 3238. 3240.

S.

Sabah 1965.
Saccharum 1564.
Sadjahi 2277.
Saepe rem faciens 2600.
Sagitta alis carens — alata
2449.
— prima 221.
Sagittae ala 1469.
Sagittarum radices 2435.
Sagittam jacere 849. 1199.
1200.
Sabhan Wajel 248.
Sahd-Allah 1361.
Sale furfuribusque contentum
esse 1150.
Saliens magis 1793.
Salus dicta 1406. (56).
Salutari 1401.
Salutem dicere 1402.
Salivam ei ejice! 185.
Salvus 2281.
Salvus in mundo 1224.
Samlakah nomen 3203.
Sanguinis punctum 3103.
Sanguinem suum effundere
1367.
Sanitas 1627-1630. 1862. 2053.
Sapientia 517. 658. 2909. 2919.
— obgnita 1989.
Sapientiae fructus 380.
— caput 1064. 1065.
— principium (19).
Sapiens 680. 661. 936. 2808.
2805. 2900.
Sapientum Udes (23).
Satanas hominum 1527.
— gaudium adtulit 2317.
Satiari 347. 365. 369.
Satietas viri 1459.

Satyræ excellentior 3157.
Scabies Aegyptiaca 391.
Scarabaei nigri 503.
Schaula fidelis 1572.
Schehab-Aldin 1555.
Seire (non) 344.
Sciens 2928.
Scienti nutus sufficit 1992.
Sciens et discens (57).
Scientia 1172. 1892. 2409-11.
2113. 2215-17. 2119. 2127-
30. (185)
— imperii 1392.
— pulchra 607.
— optima 619.
— cum mansuetud. con-
juncta 1766.
Scientiae fontes (195).
— indagatio 146.
— fructus 362.
— tributum 1251.
— fatigatio 1602.
— parum 2506.
Scientiam quaerere 1797. 1798
— vincere 2580.
Scientis operam dana 2690.
Scorpio 654. 902. 2557.
Scorpiones 897.
Scortatio 1261.
Scortatus 694. (18).
Scortatum cavete! 3276.
Scortans magis 1282.
Scrutator verum 3102.
Secans magis 2483.
Secretum 1322-26. 2724. (78)
— custodire 639. (69).
— divulgare 2436-7.
— celans 2592-3.
— detegere 2652.

Securim ad caput pendere 3250.

Securitas — 1866. 2846.

— cum paupertate 115.

Securitatis promissum 15.

Securitatem concedere 352.

Securus a malo sui ipsius
2407.

Securum se putare ab ini-
mico 109.

Securus ne sis ab inimico
112.

Sedere 415.

Seditio 2308.

Seges 155.

Segnis in precibus faciendis
2650.

Segnitias 694. 994.

Senex (13).

— resipiscens 1592.

— firmiores nervos habet
1593.

— gentis Mahw. 706.

Senectus 1591. 2863. 2903.

Separatio 90. 838. 2327.

Separationis ignis 3117.

Sepulcrum 2700. 2781. (129)

Sequacior 278.

Serenitas mensis Canun —
nubes mensis Schubath
2240.

Sermo turpis 2601.

— optimus 871—873.

— pulcher 2755.

— superfluus 2342.

— paucus 2501.

— multus 2597. 2599.

Sermo 216. 2702. 2753. 2756.

2811. 2847. (162)

— disertissimus 247.

— paucus 715.

— prudentis 2752.

— regum 2754.

— pulcherrimus 620.

Sermonis praestantia 469.

— lenitas 2936.

Sermonis vitium 2203.

Sermonis multitudo 2647.

Sermonem cavere 11.

— audire 1414.

— rectum proferre (111).

Sermone carere 1567.

Serere 1246—48.

Satum tenere 1249.

Serpens 197. 2157. 2197.
2855. 3202.

Serpentis foetum educare
1146.

Servus 1906—7. 1909—12.
2276.

— baculi 1908.

— Dei optimus (128).

Sibilans 985. 986.

Sidera observare 1185.

Signum sagittae 194.

Silens (58).

Silentium 548. 999. 1289.
1376—78. 1682. 1699—1704.

2782. 3036. 3038. (187)

Silentio deditus 2849. 2851.

Simia 1031. 2412. 3160.

Simiae salta 1187.

Similis feminae 2793.

— Ihzamo 2795.

Similior 1465—69.

Similimus bestiae 1464.

Sinan 587. 673.

Sinapi semen decidere e manu
1125.

Sinceritas 116.

— pauca 2499.

Sitibundior 2635—6.

Situla 2099.

Societatis conditio 1513.

Societatem colere cum doctis
1635.

— cum suspectis ire
2021.

— cum fortunato 2022.

Socius (174). (193).

— tuus 1642. 2772—3.

— inimicus 1179.

— sui 1180.

- Socius bonorum** 1636.
 — **vetus** 884.
 — **astutior** 2379.
Socors 2269.
Socordia 2245—6.
 — **diuturna** 1851.
Sol 900. 1756. 2791.
 — **terrae** 933.
 — **occidit** 960.
Solis utilitas 1704.
 — **facies** 2267.
Solitudo 8216—7. (174)
Sollicitudines 3180—1.
Solus 3211.
Somnare de domina 5.
Somnus 1079. (176).
 — **multus** 2619.
 — **matutino tempore** 1801.
Sordida res 2732.
Sors 1425.
Sors bona non petiri 3147.
Speculum fratris 2952.
Spe rare (175).
 — **bonum** 1131.
 — **beneficium** 1180.
Spes longa 107. 1843. 1843.
Spem fallens magis 771.
 — **relinquere** 778.
Spe magis frustratus 855.
Spina 793. 1571.
 — **fracta fuit** 2647.
Spinam evellere 2531.
Spiritus alimentum 2542.
Splendidior 1552.
Spoliare commoditatem 1384.
Sponsa 1552.
 — **stuka** 1974.
Sparcior 1794.
Stabula 2002.
Stamen telae 736. 2840.
Stapedi adhaerere 2832. (84)
Statura 2432.
Status tui 733. 784.
Stibae Ferkedan 2670.
Stercus 254.
Stetit in lubrico loco 2571.
Stilium 948.
Stomachus 3193.
Strangulatus 1554.
Stratum (mens.) tollere 1595.
 — **imponit** 3247.
Strenuitas 204. 658.
Strenuus 203.
Strentior 1471. 1472.
Strenui impetus 479.
Struthiocamelus 1550.
 — **camelo similis** 3088.
 — **camela** 3093.
Studium 443. 2623.
Stulte agere 1163.
Stultus 758. 1220. 1869. 1870.
 2742. 2796. (163).
Stulti dominum 3293.
 — **societas** 1845.
Stulta 1952.
Stultior 700. 706. 708—714.
Stultissimus 701. 702.
Stupidus 697.
Stupidior 698. 699. 703—05.
 707. 785. 786.
Stupida sibi 696.
Stupida coxit 1775.
Stupidi cogitatio 1561.
Stupiditas 694. 695.
Subditus — **rex** 1167.
Subditorum conditio 1595.
Subito 2881.
Submergi vehiculum 2253.
Submersurus 2254.
Submersus 2255.
Submissio tempore necessi-
tatis 2410.
Submissus 2800.
Submittens se Deo (59).
Submittere se 1890.
Succum spissum 2686.
Sufficiens 3193. (161).
Sufficit tibi etc. 2667.
Sume ab agmine 25.
 — **a te ipso** 28.
Sulphur 2397.

Summam suam ad mentem
ram destinatam nosse 1979.
Superbia 2252.
— — pravi mores 367.
Superbia vestes induere 2833.
Superbus 309. 310.
— et stultus 377.
— erga homines 715.
Superbior 896. 1268.
Superbum se gerens 2586-7.
Superfluum 2341.

Superfluum. emittere 1713.
Suppellex vilis 2938.
Supremus gentis 2151.
Surdus inquit 1339.
Surgens matutino tempore 234.
Sus 2041.
Suscipiens in se 715.
— quod ipsum non spectat 2751.
Susurro 2162.

T.

Tacere 1404.
Talpa 2237.
Talum ejus tollat Deus! 2147.
Taqumita 304.
Tardatio 2974.
Taurus 716.
Tegere se diebus 2268.
Tegens magis 1308.
Tegumenti longitudo 1855.
Tempus 972—6. 1209. 1258.
1259. 1301. 2679—80. 2965.
(153).
— matutinum 2283. 2727.
— matutinum — vespertinum 1606.
— gravissimum 1922.
— lente procedens 971.
Tempori fidem habere 108.
Temporis filius 551.
— momentum 2484.
— pedex 2767.
— objurgatio 3162.
Tenebrae 818.
— magnae 1479.
Tenuior 946—53. 1182—84.
Teredo 815.
Terra 631.
— victus quotidianus 55.
— mollis 56.
— humida 318.
— in qua ignotus es 239.
— putei gentis 1907.
— humida 3308.

Testis 1557.
Testimonium 1558.
Thesaurus utilissimus 2764.
Thuribulum — flabellum 1823.
Tibiae partem tenuiorem accipere 2037.
Tibiae partem tenuiorem dare. 2040.
Timere 848. 849.
Timete invocationem Dei! (39)
Timens 2709.
— jacturam facit 3189.
— securus est etc. 111.
Timidi lancea 1193.
Timor 2325. 3190.
— domini (Dei) 160. 794.
795. 850. 1999. 2083. (149).
Torrens 388. 405.
Tractare leniter 616.
— bene rem, quae adest 1936.
Tractans res 2959.
Tragacantha 214.
Tranquillitatem animae potere 1799.
Tribui 2673.
Tributarium cave! 1036.
Tributum regis diabolorum 782.
Tripodistertia pars 327. 1622.
Tristis 153. 590. 3105.
Tristitia 59. 333. 591. 731.
1806. (202).

Tristitia adficit 1084.
— adfici 3023.
— adfecta 592.
Tristitiae remedium 998.
Tristitiam serere 1244.
Triticum circumvertitur 981.
Tuber terrae album 1033.

Tumultus ex moropano 483.
Tunica polita 376.
Turpe 612.
Turpiter agere etc. 2409.
Tympanum pulsare 944. 1779.
Tympanum non pulsatur 1778.

U.

Ullus 982.
Umbra 278.
Ungens ex ampulla oleo ca-
rente 977.
Unguis 1678.
Unguis 447. 916.
Ursus 1419. 2105.

Ursum fugere 3165.
— praeficere 1388.
Ursa 898.
Utensilia 1462.
Uvae pelliculam gustare 1057.
Uvas velle 1236.

V.

Vagina sine cuspidē 887.
Vallis 3224.
— rivi 2889.
Vanum 161.
— sibi vindicare 937.
Vapor meridianus 771.
Variiegatus praeguanus 2756.
Vas fictile 184.
Vas ne rumpatur! 1535.
Vehemens in litigando 2895.
Vena colli 869.
Venam nocere 2490.
Venari 1723.
Venator 156.
Vendere 270—74.
Venia perfecta 301.
Venies 502.
— ad nos 504. 505.
Venter non stat. 2572.
Ventri operam dare 1637.
Ventris impletio 153 (117).
Ventus 1241. 1242. 1399. 1754.
— lenis 812.
— vehemens 1072.
— regis 1240.
— bonus 1859.

Venti flant 2967.
Veris perfectio 300.
Verax in sermone 1650. 2000.
2979.
Veracitas 1652—3.
Verbum 2734.
— viri 2568.
— occultum 3091.
— vanum (65).
— a sapiente prolatum
3084.
— et urina 2570.
— proferre 2758.
— dimittere 1151.
Verba pulchra 431.
— multa (75).
— lenia 2937.
Verbis probrosis petere 729.
Veritas 645—6. 2764.
— in verbis 1654.
Veritatis defensio 3061.
— flos 3120.
Veritatem sequere! 275.
— dicere 2564.
Vertebrae parere 2.
Verum dicere principi 2344.

- Vespertilia** 380.
Vestigium — terra 10.
Vestigium sequi 3222.
Vestimentum 1780.
 — optimum 862.
Vestis longitudine quinque spithamarum 2897.
Vestes pellicae 595.
Vetula evasit 1588.
Vetus — novum 1920.
Vexillus 852.
Via lactea 3235.
 — major 385.
 — segnis 1786.
 — in regionem Hydjas ducens 1787.
Viae dux (70).
Viae te proiecerunt 1783.
Vitis parvis incessit 16.
Vicinus tuus 539. (83)
 — avari 470.
 — pauper 471.
Vicinum patienter ferre 4603.
Vicina mi! 472. 473.
Victoria 1874. 2273. 3060.
Victus quotidianus 1146.
 — sufficiens 1162.
 — ratio 721.
Videns — 3184.
 — — caecus 801.
Vigilantior 1423.
Vile quaerere 1816.
Vilis 1022—25. 1029. 2828. 2980. (124)
Vilitas 1026—28. 2893.
Vilis gens (64).
Vilis res 65.
Vilior 789. 1031—34.
Vincere 2272.
Vinciri loro 1482.
Vincula constringere 2578.
Vindicta 2829. 2926.
Vindictae celeritas 1333.
Vindicans se 3062.
Vindicare se qui nequit 3192.
Vinum 846.
Vipera 3281.
Vir (179).
 — in domo sua 2637.
 — pulchritudo 429. 618. (52)
 — virtus 3101.
Viri 1129.
 — Alzähdi 1128.
Viros sibi comparare 1012.
 — pondera 3232.
Virtute praediti (9).
Virtutem exercens (183).
Virtutis artificia (20).
Virtutes 802.
Visitata curanda 1280.
Visitare 1274.
Visitatio amati 1278.
 — debiliū 1279.
 — optima 867.
 — multa 2615.
Visitans 1277.
 — imperatorem 1275.
 — tempore vespertino 1276.
Visu acutiore praeditus 199—199.
Vita 2218—20.
 — comoda 302. 1016. 2411. (106)
 — suavis 334.
 — tristis 335.
 — solitaria 2378—9.
Vitae bona conditio 1181.
 — angustia 1769.
 — longitudo 1853.
Vitium 3227.
Vitio vertens 2201.
Vitium in capite 2202.
 — fratris cela! 2595.
Vitia sua videns 193. (214).
 — minime nosse 2504.
 — nostra ad nos adducens (120).
Vitiorum commemoratio 1019.
Vitam cepit 14.
Vituperans (212).
 — plebem 2198.

- Vituperans nobilem** 2199.
— **senectutem** 2204.
Vituperio dignissimus 647.
Vivere 2216—7.
— **in secessu** 845.
— **peissime** 1433.
Vivens distius 2157—8.
— **medicando** 2209.
— **dolo** 2210.
— **post inimicum** 2211.
— **in alia religione quam sua** 2212.
Vociferatio 2221.
Velle aliquem 1225.
Voluptas 888.
Voluptas mundi 2842.
— **vitae** 2843—44.
Voluptates 1043.
Vorat me leo 72.
Voracior 80. 81.
Voracissimum 79.
Vox non 1341.
Vulnerare 395.
Vulnus 396.—397. 2714.
Vulnera 398. 399.
Vulpes 259. 319. 754. 768.
Vultur 199.
Vultur Lobad & 2158.
Vultur sine aliis 3113.
Vultus laetitia 186.

Index Arabicus **proverbiorum Meidanii *)**

١٩٥، ٢٢، الأبر
٢٣، ٢٨، ٢٢٨، ٢٨١، ٢، الأيل
٢٠٩، ٢٠٨، ٢، الأيل
٢٣٩، ٢٨٢، أبو وئيل، ٢٨٢، أبو وئيل
٢٣٧، ٢٣، أبو وئيل
١٨٨، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، أبو وئيل
٢، ٢، ٢، ٢
٢٣٥، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣
٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣
٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣
٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣
٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣

١٩٥، ٢٢، الأبر
٢٣، ٢٨، ٢٢٨، ٢٨١، ٢، الأيل
٢٠٩، ٢٠٨، ٢، الأيل
٢٣٩، ٢٨٢، أبو وئيل، ٢٨٢، أبو وئيل
٢٣٧، ٢٣، أبو وئيل
١٨٨، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، أبو وئيل
٢، ٢، ٢، ٢
٢٣٥، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣
٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣
٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣
٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣
٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣
٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣

*) In indice prima aut nomen aut verbi in proverbio occurrens vox quaerenda est. Prior in indice numerus, quem signum commatis sequitur, caput; posterior, cui punctum postpositum est, proverbium in capite locum designat.

٣٠. أم الخيل ٥١. ٢٧.
أم قيس ٣١. ٣١. أم الصقر
٣٧. ٣٧. أم الخيل ٣٧. ٣٧.
٣٨. ٣٨. أم الهمير

أمانك ١٨. ٣٢. أمانة ٤٧. ١. أمة
٣١. ٣١. أممي ٩٤. ٣١.

٣٢. ٣٢. ٣٣. ٣٣. ٣٤. ٣٤. ٣٥. ٣٥. ٣٦. ٣٦.
٣٧. ٣٧. ٣٨. ٣٨. ٣٩. ٣٩. ٤٠. ٤٠.

٣٩. ٣٩. ٤٠. ٤٠. ٤١. ٤١. ٤٢. ٤٢.
٤٣. ٤٣. ٤٤. ٤٤. ٤٥. ٤٥. ٤٦. ٤٦.

٤٧. ٤٧. ٤٨. ٤٨. ٤٩. ٤٩. ٥٠. ٥٠.
٥١. ٥١. ٥٢. ٥٢. ٥٣. ٥٣. ٥٤. ٥٤.

٥٥. ٥٥. ٥٦. ٥٦. ٥٧. ٥٧. ٥٨. ٥٨.
٥٩. ٥٩. ٦٠. ٦٠. ٦١. ٦١. ٦٢. ٦٢.

٦٣. ٦٣. ٦٤. ٦٤. ٦٥. ٦٥. ٦٦. ٦٦.
٦٧. ٦٧. ٦٨. ٦٨. ٦٩. ٦٩. ٧٠. ٧٠.

٧١. ٧١. ٧٢. ٧٢. ٧٣. ٧٣. ٧٤. ٧٤.
٧٥. ٧٥. ٧٦. ٧٦. ٧٧. ٧٧. ٧٨. ٧٨.

٧٩. ٧٩. ٨٠. ٨٠. ٨١. ٨١. ٨٢. ٨٢.
٨٣. ٨٣. ٨٤. ٨٤. ٨٥. ٨٥. ٨٦. ٨٦.

٨٧. ٨٧. ٨٨. ٨٨. ٨٩. ٨٩. ٩٠. ٩٠.
٩١. ٩١. ٩٢. ٩٢. ٩٣. ٩٣. ٩٤. ٩٤.

٩٥. ٩٥. ٩٦. ٩٦. ٩٧. ٩٧. ٩٨. ٩٨.
٩٩. ٩٩. ١٠٠. ١٠٠. ١٠١. ١٠١. ١٠٢. ١٠٢.

١٠٣. ١٠٣. ١٠٤. ١٠٤. ١٠٥. ١٠٥. ١٠٦. ١٠٦.
١٠٧. ١٠٧. ١٠٨. ١٠٨. ١٠٩. ١٠٩. ١١٠. ١١٠.

١١١. ١١١. ١١٢. ١١٢. ١١٣. ١١٣. ١١٤. ١١٤.
١١٥. ١١٥. ١١٦. ١١٦. ١١٧. ١١٧. ١١٨. ١١٨.

١١٩. ١١٩. ١٢٠. ١٢٠. ١٢١. ١٢١. ١٢٢. ١٢٢.
١٢٣. ١٢٣. ١٢٤. ١٢٤. ١٢٥. ١٢٥. ١٢٦. ١٢٦.

١٢٧. ١٢٧. ١٢٨. ١٢٨. ١٢٩. ١٢٩. ١٣٠. ١٣٠.
١٣١. ١٣١. ١٣٢. ١٣٢. ١٣٣. ١٣٣. ١٣٤. ١٣٤.

١٣٥. ١٣٥. ١٣٦. ١٣٦. ١٣٧. ١٣٧. ١٣٨. ١٣٨.
١٣٩. ١٣٩. ١٤٠. ١٤٠. ١٤١. ١٤١. ١٤٢. ١٤٢.

١٤٣. ١٤٣. ١٤٤. ١٤٤. ١٤٥. ١٤٥. ١٤٦. ١٤٦.
١٤٧. ١٤٧. ١٤٨. ١٤٨. ١٤٩. ١٤٩. ١٥٠. ١٥٠.

١٥١. ١٥١. ١٥٢. ١٥٢. ١٥٣. ١٥٣. ١٥٤. ١٥٤.
١٥٥. ١٥٥. ١٥٦. ١٥٦. ١٥٧. ١٥٧. ١٥٨. ١٥٨.

١٥٩. ١٥٩. ١٦٠. ١٦٠. ١٦١. ١٦١. ١٦٢. ١٦٢.
١٦٣. ١٦٣. ١٦٤. ١٦٤. ١٦٥. ١٦٥. ١٦٦. ١٦٦.

١٦٧. ١٦٧. ١٦٨. ١٦٨. ١٦٩. ١٦٩. ١٧٠. ١٧٠.
١٧١. ١٧١. ١٧٢. ١٧٢. ١٧٣. ١٧٣. ١٧٤. ١٧٤.

١٧٥. ١٧٥. ١٧٦. ١٧٦. ١٧٧. ١٧٧. ١٧٨. ١٧٨.
١٧٩. ١٧٩. ١٨٠. ١٨٠. ١٨١. ١٨١. ١٨٢. ١٨٢.

١٨٣. ١٨٣. ١٨٤. ١٨٤. ١٨٥. ١٨٥. ١٨٦. ١٨٦.
١٨٧. ١٨٧. ١٨٨. ١٨٨. ١٨٩. ١٨٩. ١٩٠. ١٩٠.

١٩١. ١٩١. ١٩٢. ١٩٢. ١٩٣. ١٩٣. ١٩٤. ١٩٤.
١٩٥. ١٩٥. ١٩٦. ١٩٦. ١٩٧. ١٩٧. ١٩٨. ١٩٨.

١٩٩. ١٩٩. ٢٠٠. ٢٠٠. ٢٠١. ٢٠١. ٢٠٢. ٢٠٢.
٢٠٣. ٢٠٣. ٢٠٤. ٢٠٤. ٢٠٥. ٢٠٥. ٢٠٦. ٢٠٦.

٢٠٧. ٢٠٧. ٢٠٨. ٢٠٨. ٢٠٩. ٢٠٩. ٢١٠. ٢١٠.
٢١١. ٢١١. ٢١٢. ٢١٢. ٢١٣. ٢١٣. ٢١٤. ٢١٤.

٢١٥. ٢١٥. ٢١٦. ٢١٦. ٢١٧. ٢١٧. ٢١٨. ٢١٨.
٢١٩. ٢١٩. ٢٢٠. ٢٢٠. ٢٢١. ٢٢١. ٢٢٢. ٢٢٢.

ث

تَكَتَكَ ١٧، ١٠، تَكَتَكَ ١، ٤، تَكَد
 ٧، ٤، التَكَلَّى ٢٠، ٢٠، ٤
 ٨، ٤، تَل
 ٣٣، ٣٣، بالافلات
 ١٧، ١٩، ١٣، ٤، قَبْرَة
 ١١، ٤، قَنِيت ١، ٤، قَنَى
 ٣٣، ٤٥٩
 الثوب ١٣٤، ١٣، قَوْب ٤، ٤، قَاب
 ٣٣، ٤، قَوْب ٢٠، ٢٠، ٢٠
 قَوْر ١٠، ٧، ٩، قَايِر ١٥، ٤، ٤، قَار
 ١٢، ٤، ٤، قَوْر ١٢، ٤
 ٥٧، ١٣، ٤، ٤، قَاب
 ٢٤، ٢٤، ٢٤، ٢٤، ٢٤، ٢٤، ٢٤، ٢٤
 ٢٤، ٢٤، ٢٤، ٢٤، ٢٤، ٢٤، ٢٤، ٢٤

تَكَتَكَ ١٧، ١٠، تَكَتَكَ ١، ٤، تَكَد
 ٧، ٤، التَكَلَّى ٢٠، ٢٠، ٤
 ٨، ٤، تَل
 ٣٣، ٣٣، بالافلات
 ١٧، ١٩، ١٣، ٤، قَبْرَة
 ١١، ٤، قَنِيت ١، ٤، قَنَى
 ٣٣، ٤٥٩
 الثوب ١٣٤، ١٣، قَوْب ٤، ٤، قَاب
 ٣٣، ٤، قَوْب ٢٠، ٢٠، ٢٠
 قَوْر ١٠، ٧، ٩، قَايِر ١٥، ٤، ٤، قَار
 ١٢، ٤، ٤، قَوْر ١٢، ٤
 ٥٧، ١٣، ٤، ٤، قَاب
 ٢٤، ٢٤، ٢٤، ٢٤، ٢٤، ٢٤، ٢٤، ٢٤

ج

جُوسَا ١١، ١١، ١١
 ١٢٤، ١٢٤، ١٢٤، ١٢٤
 ١٢، ١٢، ١٢، ١٢
 ١٠، ١٠، ١٠، ١٠
 ١٢٨، ١٢٨، ١٢٨، ١٢٨
 ١٢٠، ١٢٠، ١٢٠، ١٢٠
 ١٢٠، ١٢٠، ١٢٠، ١٢٠
 ١٢٠، ١٢٠، ١٢٠، ١٢٠
 ١٢٠، ١٢٠، ١٢٠، ١٢٠
 ١٢٠، ١٢٠، ١٢٠، ١٢٠

جُوسَا ١١، ١١، ١١
 ١٢٤، ١٢٤، ١٢٤، ١٢٤
 ١٢، ١٢، ١٢، ١٢
 ١٠، ١٠، ١٠، ١٠
 ١٢٨، ١٢٨، ١٢٨، ١٢٨
 ١٢٠، ١٢٠، ١٢٠، ١٢٠
 ١٢٠، ١٢٠، ١٢٠، ١٢٠
 ١٢٠، ١٢٠، ١٢٠، ١٢٠
 ١٢٠، ١٢٠، ١٢٠، ١٢٠
 ١٢٠، ١٢٠، ١٢٠، ١٢٠

١٢٤, ١٢٥ ^{١٢٤} أبغض ١٢٤, ١٢٥ ^{١٢٤} أبغض
١٢٥

١٩٤، ٣٣ كالبيغل ٣٠٩. ١٠٩، ٢ البغل

بُعِيت ١٣٩ و ٢، ١٧٩، ١، الْبُعَى

١٣٩٤، ١، اِبْتِغَاء ٢، ١٧٣، اِنْعَم

۱۳۵، ۱۳۶ کمیته

٢، ٤، ٧، ٩ ببقه
٢، ٨٥ ببقه

٥٧ بقطيه

١٨، ٢٠، ٢١ باقعة

٥٢، ١٢ بقل

بَقِيَّتُ ٥، ٣ بَق ٨٧، ٢ بَقِيَّتُ

٣٣، ٣٨٧. ثَبَفْ

۱۳۹، ۱۴۰ بقیہ ۱۴۱، ۱۴۲ استنباط

١٧٤ - ٣. أَنْكَ ٢٣. ٩٣. ٢. بَكَتْ

۱۳، آبکی ۴۹۷، ۴۹ بکی

١٧٧ ٢٠٨ يېكى ٢٢، ٢٣ تېكى
١٧٧ ٢٠٨ يېكى ٢٢، ٢٣ تېكى

۳۳، ۳۴ قُبْد ۱۰، ۹، ۳۴ بَلَّتْ

تذکرہ سیم، ۳۳، بلاؤ ۱۹۴۰ء، ۲، بند

١٧٠، ٢، أبَلَدُ ٢١، ٢٠

ب. ١٤٨، ١٤٩ بَدَح

بلغ ۲, ۹. ۲۵. ۳۷. ۴۰. ۵, ۹. - ۱

DL 1134. NW, 009. 0184. KF, 1508

[illegible]

١٣٩، ٢، ابلغم

١٧٤، ٢١، قُبَلَى ٢٠٧، ٢٣، جُلَيْدَة

١٣٨ ٢. الجلائل ٣٥ ١. البلاء
١٣٩ ٢. الجلائل ٣٥ ١. البلاء

۱۳، ابا لیمو ۱۴، ۱۵، ۱۶ ابالی
۸۹، ۹۰

١١٩, ٢ بَنَان

١، ٢٣ et schol. ٥، ١٤

بين أبي ٣١، بني ١٣٥،

۱۳۰ استقامت

١٣٠، ١٣١ ابن زانیت ٩٧، ٩٨

بین کدیها. ۴۹، ۴۷ ابن شرف

٢٧، ٢٨. ٣٤، ٣٨. ابنة الجبل

۱۷۴ ۱۷۵

۲۳، تَبِیْلَ ۴۹-۵۹، ۲، قِلَال

۱۴۹، ۱۵۰

٥٥٤، نسق البومة

[illegible]

١٠، ٣٣ بئ . ٦٤، ٢٣ جاتن .

١. ١٣٦: ٢، يَمِين ٨٩، ٢، بَعْد ١١

جَذَا ١٢٣، ١٥٠-٥، ٣ جَذَا

جَذَب ١، جَذَبْتُهُ ١٣١، ٥ جَذَب
٥٩١، ٢٤ للجَذَاع

جَذَبْلَهَا ١٣٠، ١ الجَذَل ١١، ٥ جَذَل
١، ١٢٥

جَحْرَى ٣، ١٧٤ جَحْرَى ٢١٠، ٥ الجَحْرَى

جَحْرَى ١٧٧، ١٥٧، ١٥٤-١٤٩، ٥ أَجْرَى
١٨٥، ١٨٩، ١٢٤

جَرَب ٥، جَرَبَى ٥١٨، ٢٤ جَرَب

٥، ٢٠، ١٤٤، ٣ السَّجَرَابِ

١١، ٥ سَنَجَرَبَكَ ٢٥٤، ١ المَجَرَبِ

١٤٣، ٥، ٧٥، ١ جَرَجَر

٩، ٥ جَرَحَهُ ٤، ٢٢ جَرَحَا

كَالْجَرَادِ ١٢٢، ١٨١، ١٨٠، ٥ أَجَرَدَ

٧٤، ٣ التَّجَرَّدَ ١٨٤، ٢٢

٢٢، ١ جَرَشَا

٥٨، ٥ الجَرْعَ ٨٩، ٥ جَرْعَ

٢٧، جَرْفَةً ٥٣، ١ أَجْرَصَ
١٨٩

٢٢٥، ١ جَرَفَكَ ١٢٩، ٥ جَرَفَ

٩٣٢، ٢٣ جَرَمَ

يَجْرَى ٩٩، ٩٥، ١٤، ٣، ٥ جَرَى

٢٨، ٣، ١٧٣ جَرَى ٢١، ٢٨

جَرَى ١٧، ٥، ٥١٣، ٥ أَجَرَ ٥٩٤

١٥٤، ٥ أَجَرَى ٩٤، ٢، ١، ٥

٢٣٤، ١٠، ١٠، ٢٣

٢٠، ٢٣ الجزيرة

٢٣، ٢٨٠ تَجَرَّعْنَ ٢٤، ٢٤ جَزَعَ

٩١، ٥، جَزَيْتَ ١٧٧، ١٢٩، ٨، ٥ جَزَاءَ

١٢٤، ١٧، جَزَيْتَكَ ١٢٩، ٥ جَزَاهُ

٧٧، ١، يَجْزَى ١١٥، ٥ جَزَيْتَهُ

١٧٠، ٣، تَجَازَى

٢٢١، ٢٣، يَجْسَدَى

٣، ٢٥، ٢١، ٣، تَجَشَّأَ

١٧٧، ٥ أَجْشَعَ

٥، ٥٩ جَشَنْتَ

١٣، ٥ جَعَجَعَةً

١٢، ٢٨، جَعَرَاتِ

١٢٤، ١٢٥، ١٢٣، ١١٣، ٣٢، ٥ جَعَلَ

١٢٨، ١٥٩، ٢٤، ٢٣، ٢٣، ١٦٥

جَعَلْتِ ٢٩، ٩٥، ٢٢، ٢٢ جَعَلْتُ

٣٨، ٥، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨

٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨

٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨

٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨

٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨

٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨

٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨

٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨

٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨

٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨

٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨

٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨، ٢٨

٢٢، كالحادي ٢٣٩، ٩، حَدِيَاك
٥٥، ٢٥، ٩١

١٨٧، ٩، أَحْدَر ٢٧، ٧٨، ٩، الْحَدَر
١٨٨، ١٨٩، ٢٠٣

٩٧، ٢٧، حَانَف

٢٣٣، ٢٣، أَحْدُو ٤٥، ٩، حَدُو

٥٨، ٢، الْحَدِيَا ٩، ٢٣، حَدُونَك

٩، ٩٥، حَر ١٨، ٢٨، حَر ٢٣٥، ١، حَر

٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، حَر ١٢٢، ٩، حَر

٢٢٧، ٢٢٩، ٢٢٨، ١٢٨، ٩، الْحَر

١٢٧، ١٢٨، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩

١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩

١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩

١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩

١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩

١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩

١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩

١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩

١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩

١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩

١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩

١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩

١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩

١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩

١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩

١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩

١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩

١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩

١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩، ١٢٩

٩، ٩، حَوْت

٩١، ٧٨، ٩، الْحَزْم ٩، ٧، حَزْمَا

١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧

١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧

١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧

١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧

١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧

١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧

١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧

١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧

١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧

١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧

١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧

١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧

١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧

١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧

١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧

١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧

١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧

١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧

١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧

١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧

١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧

١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧

١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧

١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧

١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧

١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧

١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧، ١٢٧

٧١، ٣٤ حَيْثَ ١١٣، ٩، الْحَيَاءُ
 ٢١٨، ١٥٩، ١٥٨، ٩، أَحْيَى
 ٨٨، ٣٣، كَالْحَيَوَدِ
 ٢٠٩، ١٦٧، ١٦٩، ٩، أَحْيَرُ
 ٥٤، ٩، حَيْضَةٌ ١٣٩، ٣٣، الْحَيْضُ
 ١٣٩، ٣٣، كَالْحَيْضِ
 ٢٢٧، ١، لِلْحَيْطَانِ
 ٩، ٤، حَيْنَ ١٢٤، ١، حَانَ

خ

٨٥، ٧، الْخَاوِزِ
 ٣٢٨، ١، خَبَّتْ ١٣١، ١٢٧، ٧، اخْبُ
 ٣٣٩، ٣٣، خَبَا ٢٥، ٢٧، تَخْبِتِينَ
 ٢٣، ٧، خَبَّاهُ
 ١١٥، ٧، أَخْبِثْ adn. ٥، ١، الْخَبِيثِ
 ٧، ٩، خَبْرٌ adn. ٩، ٧، خَبْرٌ
 ٣٧، ٢٨، ٧، خَبْرٌ ٧٨، ٧، خَابَرْتُ ٥٩
 ٢٥، ٥، أَخْبَرَهَا ٣٣، ٣، تَخْبِرُ
 ٢٨، ٢٤، ١٤، ٧، أَخْبَرْتَهُ
 ٧٤، ٧، خَبْرَاءُ ٢٤، ١٧، ٧
 ٨٤، ١٨، الْخَبِيرِ
 ١٣، ٢٩، خَبَّرُ
 ٢٠٢، ٣٣، خَبَّاسَةٌ
 ١٣٥، ١٣٤، ٧، أَخْبَطُ
 ١٢٢، ١، كَالْخَانِثِلِ

١٧٢، ٧، اخْتَمَ
 ١٣٩، ٧، أَخْجَلُ
 ٢٠، ١، خَدَشَ
 ٢٨، ١، خَدَعَهُ ٢٣، ٢٥، خَدَعَ
 ١٣١، ٧، أَخْدَعُ
 ٢٤، ٢١، خَدَمَ
 ٢٣٣، ٢٣٣، خَدَّرَ
 ٧٧، ٧، خَرَانُ
 ٢٨، ١٥٦، ٢١، خَرَجَ ١٩، ٧، خَرَجَ
 ١٧٢، ٧، أَخْرَجَ ١٢٤
 ١١٥، ٢١، خَرَجَ
 ٢٧، ٣، تَخْرُسِي
 ١٣، ٨، خَرَطَ
 ٥٩، ٢٣، ٧، الْخُرُوفِ
 ٥٩، ٣٣
 ١٣، ١٢، ٧، خُرْقَانُ ١٢٤، ٧، الْخُرْقِ

- ٧، الخطب، الخطبة ٩، ٧، خطب
 أخطب ١٣٣، ٧، الخطوب ٥٨
 ٧، ٩٢، ١٣٨
 ٧، ١٤٧، خاطر
 ٧، ١٣٣، أخطف
 ٣، ١٣٤، تخطى
 ٧، ١٤٨، خفيف ٣١، ٧، خفت
 ٢، ١٤٩، خفف ٥٢، ١، خفيف ١٤٩
 ١٤٧، ٧، ١٠٧-١١٣، ٣١، ٢٩
 ٣٣، يخفي ١١٥، ١١٤، ٧، أخفى
 الخوا ١٩٥، ٢٧، ٢٣٩، ١٢، ٣٩١،
 ١٢، ١١٧
 الخل ١١٣، ٢٤، بخل ١٢٢، ٢٧، خل
 ٣٣، ٧، الخلة ٧، ٧١، خلة ١٢٩، ٧
 ١٥٣، ٧، خيلى ١٤٧، ٢٣، خللى
 ٧، ١٢١، فخلين
 ٣٤، ٣٥٢، تخالب
 ٣، ١٧٤، تخلصت ٨٩، ٧، خالص
 ١٣٥، ٥، اختلط ٥١، ٧، خالطوا
 ٣٧٣، ١، لمخلط ٣٣، ٢١، ٧
 ١٥٩، ٢١، خلغ ٣٠، ٧، خلغ
 ١٢٢، ٨، ٧، خالف ٩، ٢، خلف
 ٢٩، ٧، أخلف ٧٩، ٧، أخلف
 ٧، اختلفت ٧٣، ٧، أخلفك
 ٨٧، ١، خلاف ١٥
 ١٩-١٠، ٧، أخلف ١٢١
 ٢٥، ٢٠، خلقت
- ٧، ١٩٥، أخرق
 ١١٧، ١١٧
 ٣٣٨، ٢٤، فخر بيق
 ١٣٣، ١٣، ١١٣، ٧، أخزى
 ١١٩، ١١٨، ٩٧، ٧، ١٥٢، ٩، أخسر
 ١٠٩، ١٢٤، فخشوب
 ١٣٧، ٧، أخش
 ١٣٠، ١، أخشى
 ٢٤، ٢٥٩، ٢٣، ١٣٣
 ٢، ١، الخصاص
 ١٤٠، ٧، أخصب
 ١٣٣، ١، خصب
 ٨٩، ٢٧، يخصف
 ٢٤، ١، خصلتين
 ٣٧، ٢٤، ٢٣، ٢٤، خاصر
 ٧، ٢٩، خاصر
 ١٥٤، ٧، خصيم
 ٢٤٣، ١، تخاصم
 ١٧١، ٧، الخصى
 ١٥٠، ٧، خصى
 ٢٢، ٢٢٨، كالخصى
 ٢٤، ١٥٠، خصاص
 ١١٣، ١، خصره
 ٢٢١، ٧، الخصر
 ٢٨، ٧، الخصور
 ٧، ٧٠، خصلة
 ٧٥، ٧، خطيطة
 ٩٨، ٩، خواطبا
 ٥٧، ٧، الخطأ
 ١١٣، ٢٤، الخواطى
 ١١٣، ١٣٣، ٧، أخطأ
 ٢١، ٨٠، ٧، أخطأت
 ٧١، ١، مخطئة
 ٢٩، ٧، أخطأت

أَحْلَمَ ١٧٣، ٧

أَحْلَى ١٧١، ٣٣ خَلَّتْ ١٧، ٧ خَلَا

٧، ٩٣ خَلَّ ٨، ٩، ٣٣، ٩٣

٧، ١٥١ خَلِيْتُ ٧، ٣٣ خَلَّه

٧، ١٣٨ خَلَّوْكَ ٧، ١٣٣، ١٣٥

أَحْمَرُ ٣٩، ٦٧، ١٣١، ٧، ٧٣ خَمَر

خَامِرَى ١٣٣، ١٣٣، ٣٣، ١٥٢، ٣٣، ١٣٣

٧، ١٣٣، ٢٥

أَحْمَعَى ٧، ٨٤

أَحْنَتُ ٧، ٩٥-٩٧، ١٣٤

أَحْنَقَسَاءُ ٧، ٩٩

أَحْنَقَ ٧، ٤٠ أَحْنَقَ ٧، ٣٥٩

كَأَلْمَحْنَقَةِ ١٧١، ١٣٤، ١٥٧

١٥٧

أَحْنَى ٧، ٩٧

أَحْنُوخُ ٧، ١٧٠

أَحْوَفُ ٧، ٧١

أَحْنَى ٣٣، ٣٣، ٣٣، ٣٣، ٣٣، ٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ٩٨، ١٣٠، ١٣١

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ٩

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

أَحْنَى ٧، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣، ١٣٣

دواء الشغل ٧٤، ٨، دواء ١١١

يُدبوى ٩٥، ١٥، الدَّوَاء ٩، ١

٢٤، ٢٢٨

٢٠، ١، ديس

٢٢، ٨، ديكه

٢٢، ٢٢، لديين ١٥، ٨، الدين

في

٢٣، ٧، ذاب حيلة ٢٠، ٢٧، ذاب

٢٣، ذاب سوار ٢٣٢، ١، ذاب مرة

١، ٢٠، ذابات ٢٠، ١

٢٢، ٢٢، ذابا ٧، ٨، ٧، ١، ذاب

١٣، ١١، ٩، ٧، الذاب ١، ١٣، ١٤

٢٢، ٢٢، كالذاب ٢٢، ٢٢

١، ٢٢، ٢٠

١، ٢٢، ذاب

٢٢، ٢٢، كذاب

١، ٢٧، ذابين

٢٢، ٢٢، الذبوحة ٢٢، ٢٢، الذبحة

٢٢، ١٣، كذبانة

٢٢، ٢٢، يذبانة

١، ٢، ذري

١٣، ٢، تدريع

٢٢، ٢٢، قدرة

٢٢، ٢٢، ذكر ٢٢، ٢٢، ذكر

٢٢، ٢٢، ذكرت ٢٢، ٢٢، ١

١، ٢٢، ١٠، ٢٢، ١، أذكر

٢٢، ٢٢، ١، ذكرني ٢٢، ٢٢

١٣، ١٢، ١٢، ١٢، ذكرت ١٢، ١٢

٢٢، ٢٢، ذكورا

٢٢، ٢٢، أذكر

٢٢، ٢٢، مذكية

١، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢

١، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢

١، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢

١، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢

٢٢، ٢٢، ٢٢

١، ٢٢، ٢٢، ٢٢

٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢

٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢

٢٢، ٢٢، ٢٢

٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢

٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢

٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢

٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢

٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢

٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢

٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢

٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢

٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢

٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢

٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢، ٢٢

٢٢، ٢٢، ٢٢

- و ١٠, ٤٣٩, ١, آرآد ١٠, ٩-١٢, رويدا
٢٢, ١٥٩, ١, اردت ٢٢, ١٥٩
تريدنى ٢٢, ٥٣٤, ١, ١٥٩
١١٤, ١٠, اريد ٣٣٤, ١
١٠, ١٢٠, زاز
٩٧, ١٠, اروعانا ١٣, ١٠, روعى
١٩٩, ١٠, ٨٩, ١, اروع
١٤٩, ١, رمت ١١٣, ١٠, الروم
اروية ٩١, ١٠, الراوية ٨٣, ٢٤, رواء
١٠, ١٧٨-١٨٤, ١٠, ٢١٠, ١٠, ١٥٧, ٢٠
١٧, ٣٠, اروي ٢٨, ٤٤, ٢٨, ٧٨, ٢٤, يروي
٢٢, ١٥١, مويبا
٧٧, ١٠, ريث
١١٣, ١, رجبا ٢١٣, ٢١٢, ١٤, ١٠, ريج
١٠, ١٥, رجها
١٠, ١٤, الريع
٢١٢, ١, ريف
٣٩٢, ١, ريان
- ٣٣٣, ١٠, رمدت
٢٧, ٢, بالرميل
٩٠, ١٠, رمي ١٥٠, ١٣٩, ١٠, رمى
٢٥, ٢٤, ٥, ٤, ٣, ١٠, رماه ١٧٥
١٣٨-١٣٩, ١٣٥, ١٢٧, ٩٩, رمنى
١٠, رميت ٢٤, ١٠, رموة ٢, ١٠
١٢٥, ٩, ١٢٥, ٩, ريمى ٢٧, ٢٣, ٧٠
الرمام ٢١, ٢١, الرمي ١١٤, ٢٤
رمية ٢١, ٢, رميا ٣٩, ٢١
١٢٧, ١٨٩, ٢, ارمى ٩٢, ١٠
١٢٣, ١٠, ارينب
١٢٧, ١٠, المنة
٨, ١٠, رهوتى رهوت
٥٧, ١٠, رفاك
٣٣٣, ٢٣, تراهن ٢١, ١٨, الرهان
٨١, ٢٤, ترهيا
٢٠, ١٠, ارواح ٢٠, ١٠, اروح
٥٩, ١٠, استراح

ز

- ١٠, ١٠, ترزدها ١٢٠, ٢٥, ازب
٥٨, ١, الزبون
٢٣, ١٢٣, قوتى
٥١, ٢, زحاجنة
٣٣٣, ١, لزحار
٧٩, ١, زحف
- ٢٩٣, ١, زاحم
٢٣٤, ١
٥٩, ١١, الزرينة
٣٣٧, ٢٤, يززع ٥١٢, ٢٤, زرع
١٢١, ١٠, زارع ١٨٥, ٢٢, تززع
٥٥, ١٠, الزواريف ٢٧, ١١, ازرق

- و ١٠، ٤٣٩، ١، آرآن ٩-١٢، ١٠، رويدا
٤٤٩، ١٤٩، ١، اردت ١٢، ١٥٩
تريدنى ١٢، ٥٢٤، ١٢، ١٥٩
١١٢، ١٠، اريد ٣٣٤، ١
١٩٠، ١٠، زاز
٩٧، ١٠، اروجانا ١٣، ١٠، روعى
١٩٩، ١٠، ٨٩، ١، اروج
١٤٩، ١، رمت ١١٣، ١٠، الروم
اروية ٩١، ١٠، الراوية ٨٣، ١٢، رواء
١٨٤-١٧٨، ١٠، ٢١٠، ١٠، اروجى ١٥٧، ١٠
١٧، ٣٠، اروجى ٢٨، ٢٤، ٣٤، ٣٤، يروجى
١٥١، ٢٢، مويبا
١٠، ٧٧، ريث
١١٣، ١، رجبا ٢١٢، ١٤، ١٠، ريج
١٥، ١٠، رجها
١٠، ١٢، اريج
١٢، ١٠، ريف
٣٩٢، ١، ريان
- ٣٣٣، ١٠، رمت
٢٧، ٢، بالرم
٧، ٩، ١٠، روى
٢٥، ٣٤، ٥، ٣، ١٠، رواء
١٢٧، ١٢٧، ١٣٨-١٣٩، ١٢٧، ٩٩
١٠، رويت ٢٤، ١٠، رواء ٢
١٢٥، ٩، روى
الرم ٢١، ٢٢، الروى ١٢٤، ١٢٤
٢١، ٢٢، روى
١٢٧، ١٨٩، ١٠، اروجى ٢٢، ١٠
١٢٣، ١٠، اريج
١٢٧، ١٠، المنة
٨، ١٠، رهوتى رهوت
٥٧، ١٠، رهوت
٣٣٣، ٢٢٣، تراهن ١٨، ١٢١، الرهان
٨١، ١٢، ترهيا
٢٠، ٢٠، ١٠، اروج
٥٩، ١٠، استراح

ز

- ١٠، ١٠، ترهدا ١٢٠، ٢٥، ارب
٥٨، ١، الربون
٢٣، ٢٣، روى
٥١، ١٢، راجنة
٣٣٣، ١٠، زار ١٨٥، ٢٢، تزوع
١٢، ١٢، الزواريف ٢٧، ١٢، ازرى
٢٤، ١٢، زاحم ٢٩٣، ١، زاحم
٢٣٤، ١
٥٤، ١١، الزرجنة
٣٣٧، ٢٤، يزوع ٥١١، ٢٤، زوع
١٢١، ١٠، زار ١٨٥، ٢٢، تزوع
١٢، ١٢، الزواريف ٢٧، ١٢، ازرى

١١٤. ٥٤. ٣٣. ١٧. ١١ زَعَمْتِ
 ١١ زَقَّه ٨ ١١ زَقَّ
 ١١ زَكَّن ٣٤
 ٥٠. ٤٤. ٤٣. ١١ زَكَاةً
 ١٠. ١١ زَلَّتْ ٤٥. ١١. ١٧٣. ١ زَلَّ
 ٥١. ٣٣. ٣٩. ١١ زَلَّةً
 ٤٨. ١١ زَلَفَ
 ١. ١١ زَلَامَةً
 ١١ زَمَمَهَا ٥٣. ١١ زَمَ
 ٢٨. ١١ زَمَلَتْ ٤٩. ١١ زَامِلَةٌ
 ١١ زَمِنَ ٣٤. ٣٤. ٧٤. ٣٣ زَمِنَ
 ٥٧. ١١ الزَّمَانَةُ ٢
 ١. ١١ زَيْنَبُ
 ٣٣. ٣٣٣. ٣٣. ١١ زَيْنَجِي
 ٤. ١١ زَيْدَان ٣١. ١٣. ١١ زَيْدُ
 ٤٢. ٣٨٠-٣٥٠. ١١ زَيْنُ
 ٣٣. ١١ زَقَّه ٣١-٣٩
 ٢٥. ١١ الأَزْوَاجُ ٩. ١١ زَوْجُ
 ١٤. ١١ أَزْوَرُ ١٢. ١١ زَرَّ
 ٣. ١٧٣
 ١٦٨. ١٣٣. ٢٤. ٢١. ١١. ٧٩. ٢. زَالَ
 ٢٧. ١١ زَلَّ ١٨. ١١ زَيْلُ
 ٤٥٤. ٣٣. ٢٤٧. ٣٣. ١١ زَلَّ
 ٣٣. ٤٤٥. ١١ زَيْلُ
 ٣٣. ٣٠٩. ١١ زَوَى
 ١١. ١١ الزَّيْنَتُ
 ١١. ١١ زَادَكَ ٤٧. ٤٩. ١١ زَادَ
 ١١. ١١ زَادَهُ ٢٠. ١١
 ٣٠. ١١. ٢٥. ١. ١١ زِيَادَةُ
 ١٣. ١١. ١٣. ١١. ١١ زِيَادَةُ
 ٣٣. ١١. ٣٣. ١١. ١١ زَوَّادُ
 ٣. ١١ زَيْنُ ٥٤. ١١ زَيْنُ

س

٣٧٠. ١. سَامَةٌ ٣٣٠. ٢٤. سَمَرُ
 ٣٣٩. ٢٤. ٩٧. ١٢. سَبَكُ
 ٩١١. ٢٣. تَسَبَّ ٩٣. ١٢
 ٩٨. ١٢. سَبَّحَ ٤٥. ١٢. سَبَّحَ
 ١٣. ١١. ١٥٩. ١٢. سَبَّحَانُ
 ٢٤. ٥١. سَبَدُ
 ٣٣. ٣٥. ٣٤. ١. ١٢. سَبَفَ
٩٩. ٣٣. كَسُورُ
 ٩٧. ٣٩. سَاقَا
 ٩١. ٣٣. سُمِّلَتْ ١٠٤. ١. سَأَلَ
 ٣٧١. ٣٣. سَأَلَ ٩٩. ١٢. سَأَلَ
 ١٠٠. ٣٠. ٣. سَأَلَنِي ٣٨٠
 ١٥٢. ١٧٠. ١٠٩. ١٢. ١٠٤. ١٢. سَأَلَ ٨٩. ١٢
 ١٢٩. ٢٤. الْمَسْأَلَةُ

أَسْفَدَ ١٢, ١٤٤

سَقَطَ ٩١, ١٣٤, ١٢, ١٣٨, ٩, سَقَطَ

تَسَقَطَ ٩١, ١٢, سَقَطَتْ ١٢, ١٢

كَالسَّاقِطِ ٩١٨, ٢٣, ٢٣٣, ٣, ٢٢, ٨٩

أَسْفَى ٩١, ١٢, سَقُوا ٢٢, ٢٢, ٢٢, ٢٢

١١٣, ٢٨, يُسْقَى ٢٢, ٢١, ١٢

سَقَانِ ٢٢, ٢٢٣

أَسْتَكْتَحَ ١٢, ٢١

تُسَكَّبَ ٢٧, ١٧٨

سَكَبَاجَ ١, ٢٩١

١٨٠, ٢٤, اسْكَنَ ١٠, ١٢, سَكَنَ

١, الشُّكُوتِ ٢٢٨, ١, سُكُوتَ ٨٢, ١٨, ٨٨

sch. ٢٧, ٩٩ ساكن

سَلَى ٣١, ١٢, سَلُوا ٢٢, ٢٢, ٢٢, ٢٢

١٢, ٢٢, كَسَلَ ٢٢, ٩٢

سَلَاتَ ١٢, ٢٢

٣١, ١٢, أَسْلَحَ ٢, ٧١, بِسَلَاحٍ

١٥٣, ١٢, سَلَطَانِ ٨٣, ١٢, سَلَطَ

١٧٩, ١٢, ٢٢٨, ١, السُّلْطَانِ

١٨٧, ٣, أَلْتَسَلَطَ ١٢, ١٢٩, أَسْلَطَ

١٢, ١٢٧ السَّلَفِ

سَلَقَةً ١٢, ١٠٠

٩٥, ٢٢, سَلَكُوا ٢٢, ٢٢, ٢٢, سَلَكَ

٩٩, ١, تَسَلَّمَ ٢٢, ٢٢, سَلِمَتْ

تَسَالَيْمَ ٩٤, ١٠, اسْلَمَى

١٢, السَّلَامَ ٢, ٨٧, ٢, ٢٠٨, ٢٢

١٧٤, ١٢, ٢٨, ١, السَّلَامَةِ ١٧٢

١, السَّلَاءِ ٣٨٩

٥٣, ٢٢, سَمَر

أَسْمَعَتْ ٢٢, ١٢, أَسْمِعْ, أَسْمِعْ

١٢, ١٢٤, ١٢٢, ١٢, أَسْمِعْ ٨, ١٢

٩٢, ١٢, أَسْمِعْ ١٥٥, ٩١, ١, سَمِعَتْ

تَسْمِعْ ٢٢, ٢٢, ١٨٠, ٢٢, يَسْمِعْ ١٨٠

أَسْمَعَتْ ٨١, ١٢, أَسْمِعْ ٢٧, ٢٢

تَسْمِعْ ٢٢, ٢٢, ٢٢, ٢٢, يَسْمِعْ ٢٢, ٢٢

سَمِعَا ٢٢, ٢٢, تَسْمِعْ ٢٢, ٢٢, ٢٢, ٢٢

سَمَاعَ ٩١, ٥٩, ١٠, سَمَاعَ ٩٢, ١٢

أَسْمِعْ ٢٢, ٢٢, سَمِيعًا ١٥٥, ١٢

١٢, ١٢٢, ١٢٣, ١٢٤, ١٢٥

١٢, ٥٠, سَمِنُوا ٢٠, ٢٠, ٢٠, ٢٠, سَمِنَ

١٢, ٢٥, ١٢, ٢٥, ١٢, ٢٥, سَمِنَ

٢٧, السَّمْنِ ٢٧, ١٢, سَمْنَكُمْ

١٢, ١٢, ١٢, ١٢, سَمْنِ

١٢, ١٠, سَمِيتَكَ ٢٢, ١, سَمِيتَ

١٢, ٢٢, أَسَمِيتَ

٢٢, ٢٨, بِالسَّانِحِ

١٧٨, ١٢, أَسْتَنْدَتْ ٢٢, ٢٢, ٢٢, ٢٢

١٨٤, ١٢, السَّنُورِ ٢٢, ٢٢, ٢٢, ٢٢

٧٤, ٢٢, سَنَامَهَا

- ١٣، ٧٣ الشَّيْبَان
 ١٣، ١٣٥، ١٣٦ أَشْبَفَ
 ١٣، ١١، ١٢، أَشْبَهَ ١٣، ٧١، الشَّيْهَة
 ٥٥٣، ١٧٤، ٨٩، ١٢٤، ٧٨، ٣٦،
 ١٩٧، ١٥٥، ١٣٣، ١٣، أَشْبَهَ
 ١٣، ١ شَتَّى
 ١٣، ٣٣ شَاجِر
 ١٣، ٣٦ أَشْجَعُ ١٣، الشَّجَاع
 ١٣١، ١٩١
 ١٣، ١٩، أَشْجَى ١٣، ٧١ شَاجَى
 ١٣، ١٤٤، أَشْخَ ١٣، ٤٢ الشَّخِيع
 ١٣، ٣٨ شَحْنَتِي ١٨٣، ١ شَحْم
 ١٣، ٣٧ شُخْب
 ١٣، ٥٨ شَاخِس
 ١٣، ٩٥، ٣١، ٥٥، أَشْدُّ ١٨، شَدَّ
 ١٣، ٢٤، ٥٩، ٨٢ أَشْتَدَّ
 ١٣، ٤٥ أَشْتَدَّى ١٨
 ١٣، ٧٢، ١٠، شَدَّ ١٨، ٣
 ١٣٠، ٣٩، ١، أَشْدِيد ١٠، ١٥٠
 ١٣، ١١٣، ١٤٥-١٤٧، أَشَدَّ
 ١٣٩، ١٢٣، ١٢٤، ١٢٥، ٢٧، ١٠٣
 ١٣، ٩٧-٩٩، ٤٤، ٣٣، ١١-١٤، ١٣، شَر
 ١٠٧، ١٠٣، ١٠١، ٩٠، ٨١، ٧١، ٥٥
 ١٣، ٢٤، ٢٩، ٢١، ١٧٠، ١٢٩، adn.
 ١٣، ٢١، ٢٠، ١٣، ٢٢، ١، الشَّر
 ٢٥٧، ٢٣، ١٢٣، ١٨، ٧٢، ٩٩، ٩١
 ١٣، ٤٣ شَرَبْنَا ١٣، ٨٣ شَرَبَ
 ١٣، ١٠٨، ١٣، أَشْرَبَ
 ١٣، ٧٠، أَشْرَبْتَنِي ٣٦، ٥٧، ٩٤٣
 ١٣، ٨٧، ١٣، شَرِيب
 ١٥٠، ١٥١، ١٢٣
 ١٣، ١٣٧، ١٣، أَشْرَدَ
 ١٣، ١٧١، شَرَطَه ١٣، ٩٠ الشُّرْطُ
 ١٣، ٩٥، شَرِيف ١٨، ٧٧ الشَّرِيفُ
 ١٣، ١٩، ١٥، ١٣، ٣٣٣، ١٠، شَرَقَ
 ١٣، ٢١، أَشْرَقَ ٨٣، ٢١
 ١٣، ٢١
 ١٥٢، ١، الشَّرَاكِبُ
 ١٣، ١٣٣، ١٤٩، أَشْرَقَ
 ١٣، ٩٩، ٢٤، ١٣، أَشْرَى
 ٣٠٢، ٢٤، أَشْرَى ٤٩٢، ٣٣
 ١٣، ٤٤، أَشْتَر ٥٣، ٤٧١، ٤٧٨
 ١، أَشْتَرَى ٣٧، ١، أَشْتَرَيْتَ
 ٢٢، ٢٦٨، ٢٤، ٣٣٣، ١١٨، ١٩٢
 ١٨، ١٢٥، شَصَاصَاءُ
 ٢٣، ٢٨، يَشْطَطُ
 ١٣، ٣١، ١٢١، ١، شَيْطَانُ
 ١٣، ١٨٠
 ١٣، ٨٥، شَعَبَتَ
 ١٣، ١٤٣، ١٩٩، أَشَعَثَ
 ١٣، ٢٧، الشَّعَار ٢١، ٢٤، ٢٩، ١٢٩، adn.
 ١٣، ٢١، ٢٠، ١٣، ٢٢، ١، الشَّر
 ٢٥٧، ٢٣، ١٢٣، ١٨، ٧٢، ٩٩، ٩١
 ١٣، ٤٣ شَرَبْنَا ١٣، ٨٣ شَرَبَ

- ١٠, 1٥ شملت ٩٧, ١١٣ شمل
٢٧, ٤٥ بالشمال
١٣, ١٧٣ شغلنى ١٣, ٢ شغلت
١٣٩, ١٢٩ شنى
١٣, ١٠٩ شنتها
١٣, ٨٨ شنوة ١٠, شانتة
١٣, ٢ شنتنة
٢٤, ٤٤٣ يشناك
١٠, 1٧١ شاهد ١٣, ٢٧ شهدت
١٣, ٢٢, ١٩, ٤٨ شهادات
١٧٩
١٣, ٩٤ شهرا ١٧٢, ٨٤, ١٣ شهر
١٣, ١٣١, ١٥٩ أشهر
١٣, ١٣٤, ٥٩٩ شهوة
٢٨, ٩١ يشتهى ١٥٤, ١٥٢
٣, ١١٣ تشتهى
٢٧, ١١٩ يشوب ١٣, ١٩ شب
٢٤, ٢٠٩ شوب
١, ٤٣٧ شاورت ١٣, ١٠٩ شاور
١٣, ٤٧ أشوار
٣, ١٩٨ تشويش
١٣, ٨٩ شوف
١٣, ١٠٢ شوق
١٣, ١٨٣ شوكة
١٣, ٩٨ شوال ٣٩, ٧ شالت
١٣, ١٢ شوى ١١١, ١٣ شوى
- ١٣, ٣٤ شغل ١٣, ١١٢ شغل
١٣, ١٧٣ شغلنى ١٣, ٢ شغلت
١٣٩, ١٢٩ أشغل ١, ٤٥٩ الشغل
٩, ١٧٨, ١٣, ١١٥, ١٩٧
٣٧٩, ١٢, شقرة
١٣, ١٧٤ شفيح
١, ١٨ الشفيق ١٥٢, ٢٤ الشقب
١٣, ١٥٣, ٢٨ يشفيك ٣٣, ١٣ شقيت
١٣, ٥٢ شفاوة
٢٤, ٢٣٩ يشق ٥١, ٣٥, ١٣ شق
٣٣٨, ١٣, أنشقت
١٣, ١٨٤ شقد
٢٣, ٤٧ كالاشقر
١٣, ٧٣ شقشة
أشقى ١٠, ١٤, ٣٣٢, ٩, ١ الشقى
٢٣, ٤٣٩ يشقى ١٣, ١٤٢, ٩, ١٧٨
٢٣, ٩١٧ يشكر ١٤٠, ١٣٩, ١٣ أشكر
١٣, ٣ شاكة
٣, ٣٤ تشكو ٩٩, ١٣ شكوت
٣٧٢, ١ لمشل
١٣, ٣٣٣ شمر ٢٤, ٥١, ١٣ شمر
١٣, ١٣٠, ١١١ أشمر ٢٠, ٩١
١٣, ٩٥ الشماتة
١٣, ٩١ شمر ٢٨, ٢٥, ١٣ شمر
٣, ٣٧ تشمرت ١٢, ٢١ شمרת
٢٧٣, ٢٣, ١٠٤, ١٣ الشمس

١٢١، ٢٤ الشيخ ٩٣، ٥٧، ١٣ شيخ
 ١٨٥، ٢٤ شيخك
 ٨، ١٣ شيخك
 ٣٥٣، ٢٤ مشيمة ٣٥٤، ٢٤ مشام
 ٥٠، ١٣ شيا ٥٩١، ٢٣ شيني
 ١٥٧، ٢٥، ٣٩٧، ١، الشى
 ٥٤، ١٣
 ٩٢، ١٣ الشيب

ص

٢٣، ٢٣ صَحَبَ ١٢١، ٧ اصْحَبَ
 ٢٥٥، ١ صَاحِبَتِنَا ٤٨٣
 ١٠، ٢٣٤
 ٣٨٢، ١ صَحْرَاءُ
 ٤٥٩، ١ صَدَقَ
 ١٥، ١٤ صَدْرُكَ ١٣٠، ٢٧ بصْدْرَ
 ٨، ١٤ صَادَفَ
 ٢٨، ٩٠، ١، ١٤ صَدَقْتَ
 ٢٣، ٤٥٥ يَصْدُقُ ١١، ١٤
 ٣١، ٧٨، ١٤ الصَّدَقُ ٢٥٣، ٢٤
 ٥، ٢٤ صَدَقَةٌ ٨٠
 ٢٢، ٢٩٢، ١٤، ١٢٥، ١٠، ٢١٨
 ٩١، ٩٠، ١٤ اصْدَقَ
 ٨١، ١٤ صَرَرْنَا ٥٩، ١٤ صَرَّ
 ٢٥٣، ١، لَأَصْرَى ٢٤، ١٤
 ٢٣، ٣١، ١٤، ٨٠ صَرَحَ
 ٢١، ٢١، ٥٨، ٩١، ١٤ صَرَحْتُ
 ٩٣، ١٤ الصَّرِيحُ
 ١٨، ١٣٩
 ٩٩-٩٥، ١٤ اصْرَدَ
 ٥٢٧، ٢٤ مَصَارِمَةٌ
 ٧٨، ١٤ صَبَّاحُ ٢٨، ٢٨ يصْبِحُ ٢٩، ٢١
 ١٠، ٢٣١ صَبُوحُ ١، ١٨ انْصَبَاحُ
 ١٤، ٧٠، ١٨، ٩٩ الصُّبُوحُ
 ٧١، ١٤ صَبَّحَنِي ١٣٣
 ٤٢، ٤، ١٤ صَبْرًا ١٢٧، ١٤ صَبْرَ
 ١٢٩، ١٤ صَبْرُكَ ٨٣، ٩٩
 ٩٠، ٢٤، ٩٣٣، ٥٨٩، ٢٣
 ٧٨، ٢٧، ١١٢، ٨٥، ٨٤، ١٤
 ٧٢، ١٤ صَبَعْتُ
 ١٤، ١٤ الصَّبَى ٢، ١٤ صَبَاءُ
 ١٧٣، ٥، اصْبَحْ ٢٢٧، ١ صَحَّتْ
 ١١٤، ١٠٣، ٨٩، ١٤
 ٢٣٣، ١، كصاحب ٢١، ١٤ صاحب
 ٢٢، ٢١ اصْعَابُ

- ١٤, ٧٣ صِرَاة
 ١٠٩, ١١٠, ١٠٠, ١٤ أَصْعَبُ
 ١٣, ١٤ الصَّعْوُ
 ٣٠, ١٤ صَغْرَاهَا ٩٠٩, ٣٤ صَغُرَ
 ١١٠, ١١٠, ١٤ أَصْغُرُ
 ١٣, ١٤ أَصْغَيْتُ
 ١٢, ١٢٨ كَصَفِيحَةٍ
 ٥٩, ١٢٠, ١٤, ١٤ صِغَرْتُ
 ١١, ١٤
 ٧, ١٤ صِفْقَةٌ ١٣٣, ١٤ صِفْقَةٌ
 ١٠٨, ٩٦-٩٦, ١٤, ١٢٨, ٣٣ أَصْفَى
 ٥٨, ٢٧ اِلْتَصَفَى
 ١٨, ١٤ صَقَّرَ
 ٧١, ١٤ صَكَا
 ٩٣, ١ اِلْصَلَّ
 ١٣٣, ١٤ صَلَابَةٌ ٧١, ١٤ صَالِبِي
 ١٧, ١٤ أَصْلَبُ
 ٤٩١, ٣٣ يَصْلَحُ ٣٣, ١٤ أَصْلَحَ
 ٥١٩, ٤٨٧, ٣٣ يَصْلَحُ
 ١٣٣, ١٤ اِلْصَلَحَ ٤٥٣
 ٩٤, ١٤ صَلَّحَا
 ٢٧, ١٤ صَلَّوْا ٢١, ١٤ صَلَدْتُ
 ٣٥, ١٠ صَلَفَ
 ٩٥, ١٤ صَلَمَعَةٌ
 ٧١, ١٧٥ اَلْعَسَلِيَّانِ ٣٤, ٣٤ صَلَى
 ٨, ٣٤ يَصْطَلِي
- ١٤, ٤٤, ١٧, ٣ صَمَى ٣٤, ٣٤ صَمَتَ
 ٣, ١٣٣ قَصَصَ ١٧٠
 ٥٤, ٣٣, ١٤ أَصَمَّ
 ١٤, ١٤ أَصَمَّى
 ٩, ٣ قَصَصَ ٥٥٤, ٣٤ صَنَعَ
 ٣٣٣, ٢٤ صَانَعَ ٢٨٩, ١ صَنَعَا
 ١٣٣, ١٤ الصَّنَاعَةُ ١٩, ١٤ صَنَعَةٌ
 ٥٩٩, ٢٤, ١١٣, ٨٧-٨٩, ١٤ أَصْنَعُ
 ٧٧, ١٤ اصْطَنَعَ
 ٥٣٩, ٢٤
 ٤٣, ١٤ صَنَ
 ١١, ١٤ صَهَبَ
 ١٤, ٣٤ صَابَتْ
 ١٣٥, ٥١, ٢٠, ١٤, ١٢٩
 ١١, ٢٤, ٢٤, ١١١, ٢٤, ١٢
 ٩١, ١٤ أَصَابَتْهُمْ
 ٣٩, ١٤
 ٣٩, ١٤ صَوْتُ
 ١١١, ١٤ صَوْرَةٌ
 ٧٥, ١٤ الصَّوْفُ
 ١٢, ١٤ أَصْوَلُ
 ١٣٩, ١٤ صَامَ
 ٦٨, ٢٤ يَصْنُ
 ٢١٤, ١, ٥٥ صَاخَتْ ١٤, ١٤ صَاخَ
 ٨٠, ٢٤, ٢٤, ٢٤
 ٢٥, ١٤ أَصَاخَ
 ١٣٣, ٢٤, ٢٤, ٢٤ صَدَا

٣١٤، ١، ضافك ٢٨، ٢٤، أضيف
 ٣٨، ١٥، ضايف
 ضيق ٣٧٠، ٢٤، ١٠٣، ١١، ضاق
 ١٥، ١٥، ٢٢٥، ١، ضيق ٢١، ١٥، ١٥
 ٥٥-٥٧، ١٥، ١٩، ١٢، أضيق .
 ١٠، ٢٣٣، ١٠، ضنك
 ٩٣، ١٥، أضوا
 ٩٩، ٢٨، يصوى
 ١٨، ١٥، أضى
 ١٥، ١٠٨، ٢٣، ٣٤، ٧، يصنع
 ٩٠، ٢٩-٢٧

ط

٣٨١، ١، طعام ٣٧، ١١، طعم
 ١٩، أطعم ٩٣، ١١، طعمة ٢٧١
 ٢٥، ٣، تطعم ١١، ٩
 ١٧، ١٩، الطعن ٢٠، ١١، طعن
 ٣٩، ١٩، طعنت ٢٣، ١٩، طعن
 ٧١، ٢٣، لا طعن
 ١٩، ٧١، أظغى
 ٣٩، ٢٤، طغر
 ٧٣، ١٩، أظفل ١٠٥، ١٩، طفيلي
 ١٣٤، ٢٤، طل
 ٢٨، ١٩، ٨٠، ١، طلب
 ٥٧٥، ٥٣٣، ٣٨٧، ٢٤، طلبت
 ٢٥٩، ٢٣٩، أطلب ١٧، ١
 ٩٢، ٢٢، ٣، تطلب ٨٥، ٢٨
 ٢٧، ١٩، اطلب ٢١، ٢٣، اطلب
 ٢٢، ٢٣، ١٩، طالب
 ١٩، ٢٢، ٢٣، طالب
 ١٩، ١٢، ١٣، ١٣، اطلع ٥٢، ١٩، طلع

٣٣٣، ١٠، ضنك
 ٩٣، ١٥، أضوا
 ٩٩، ٢٨، يصوى
 ١٨، ١٥، أضى
 ١٥، ١٠٨، ٢٣، ٣٤، ٧، يصنع
 ٩٠، ٢٩-٢٧

٣٨١، ١، طعام ٣٧، ١١، طعم
 ١٩، أطعم ٩٣، ١١، طعمة ٢٧١
 ٢٥، ٣، تطعم ١١، ٩
 ١٧، ١٩، الطعن ٢٠، ١١، طعن
 ٣٩، ١٩، طعنت ٢٣، ١٩، طعن
 ٧١، ٢٣، لا طعن
 ١٩، ٧١، أظغى
 ٣٩، ٢٤، طغر
 ٧٣، ١٩، أظفل ١٠٥، ١٩، طفيلي
 ١٣٤، ٢٤، طل
 ٢٨، ١٩، ٨٠، ١، طلب
 ٥٧٥، ٥٣٣، ٣٨٧، ٢٤، طلبت
 ٢٥٩، ٢٣٩، أطلب ١٧، ١
 ٩٢، ٢٢، ٣، تطلب ٨٥، ٢٨
 ٢٧، ١٩، اطلب ٢١، ٢٣، اطلب
 ٢٢، ٢٣، ١٩، طالب
 ١٩، ٢٢، ٢٣، طالب
 ١٩، ١٢، ١٣، ١٣، اطلع ٥٢، ١٩، طلع

١٩، ١٨. ظَهَرَهَا ٢٧، ٣٥. ظَهَرَ ٢٨، ١٥٩. يَظُنُّ ١٧، ١. ظَنُّوا
١٢٩، ١٢٤. ظَنُّكَ ١٧، ١٢. ظَاهِر

ع

١٨، العَجِيزَةُ ٣٤٤، ١. عَاجُوز
يَعْجُز ٢٥٥-٢٥١، ١٨. أَهْجَزُ ٣٩٧
٣٣، ٣٧٣
١٨، ١٢٨. عَاجِجٌ
٣٣، تَعَجَّلَ ١٨، ٢٧. عَاجِلَت
٩٨، ٩٨. عَاجِلٌ ٢٥، ٢١. ٣٣٧.
١٠، عَاجِلَةٌ ٧، ١٨. اسْتَعَجَلْتُ
أَعْجَلُ ١٧١، ١٨. العَاجِلَةُ ٣٣
٣١. ٣٣٩. ٣٣٨. ١٨، ١٨٤. ١٠،
مُسْتَعَجِلٌ ١٦، ٣. تَعَجَّلَ
١٠، ٣٣٠.
عَدَدٌ ٧٨، ٢٨. يَعد ١١٢، ٢٤. عُدَّ
١٨، ٥
٣١٥، ١٨. اُعْدِلْ ١٩، ٢٠. عَادِلًا
٣٣٤. ٣٣٠. ١٩٢. ١٣١. ٣٣. يَعدِم
٣٧١. ٣٣. تَعدِم ٣٣٢. ٣٣٠.
٢٧٨. ٢٨٢
٥٥٩. ٣٣٤. ٢٥٢. ٢٤، ٧٠. ١٨. عَدَا
٣١٧، ٢٤. عَادَى ٣٧٥، ١. تَعْدُو
١٨، ٩٣. عَدَوْكَ ٥١٧، ٢٤. تَعْدَى
١٥٢، ٣٣. عَدَا ٧١، ١٨. عَدَوُ
تَعْدَى ٣٣١ - ٣٣٤. ١٨. اُعْدَى
٩٥، ٣١. تَعْدُونَ ٥١٧، ٢٤
٣٣٧، ١٨. اُعْدَبْ ١٥٩، ١٨. عَدَابٌ
٢٥٩، ١٨. عَدَابٌ ١٢٣. ١٢٤. ٢٤، ٣٣٥. ١٨. العَجْر

١٨، ٩٥ العصا ١، ٣٣، ١٣٩.
عصيت ٣٣، ١، العصبية ١٩، ٢،
٣٣، ٣٩

١، يعص ٣٣٧، ٢٤، ١٩، ١٨، عص
١٨، أعص ٣٨، ١، لعص ١٣٤
١٩، ٣٢، ٢٨، ٢٠، عصاة ١٥٤

١٧١، ١، أعصاة ١٨، عصاة
٣٣٩، ٢، عصب

٣٣٩، ٣٣، ٣٤، ١٣، ٢١، ٢، عطر
٢٤٤، ٢، عطشان ١١، ١٨، عطشا
٢٥٩، ٣٣٩-٣٣٤، ١٨، أعطش

٣٣٥، ١، عطينة
٨٥، ١٨، عاظ ١٣٦، ١٨، عطوت
٣٨، ٣٤، ٩٠، ٣٠، ١٨، أعطى

٢٧، ١٧، أعطاه ٢٥، ١٨، أعطى
٣٣٢، ١٨، أعطاني ١٥٤، ٣٢، ١٠، ١٨،
١٢٨، ٢٧، يعطى ٢٠، ١٨، أعطيته

٧٣، ٩٤، ١٨، أعط ٣٣٨، ١، نعطى
١٢٧، ١٨، أعطى
٣١، ٣٢، كالعاطف

العظام ١٠١، ٢٥، ١٠٤، ٣٢، أعظم
٧٤، ٢٥
٣٣٣، ١٨، العفة

٣٤، ٣٤، عافطة
٣٣، ٢٠، العافية ١٨٩، ١٨، العفاء
١١، ١، المعافى

١٨، العفوف ٢٠٩، ٣٢، يعف
٣٣٣، ١٨، ١٥٣، ٢، أعف

١٧٠، ١٨، العفوية
٩٣٣، ٣٣، يعقد ٢، ٢٨، عاقد
٣٣٢، ١٨، أعقد

عقرى ٩٧، ٥، عقر ١٣٩، ١٨، عقر
٣٣، تعقرها ١٧٩، ١٨، ٩٧، ٥،
٣٣٩، ١٨، أقر ٢١٨

٢٨٥، ١٨، عقول ٣٥، ١٨، العقل
١٠٣، ١٣٤، عقالك ١٧٤، ١٨، العاقل
٣٥، ١، عقيلة ١٠٩، ١٨، عاقول

٢٥٠، ١٨، أعقل ٩٢، ١٨، أعقل
٣٣٩، ١٨، أعقم
٣، ١٨، عكرت

١٥٣، ١٨، العكم
١٨، ٣٣٩، ٣٣، ١١٧، ١٨، علة
١٨٥، ١٤، ٢، بعلة ١٩٨

٣، ٣، تعلل ٩٨، ١٨،
١٩، ٢٨،
١٣٣، ١، المعتلث

٢٧، ١٠، أعجها ٣٧٨، ٣٤، يعالج
٨٩، ١٨، العلفوف
٩٥، ٢٨، ١٨، علقبت ٧١، ٣٤، علق

١٢٠، ١٨، علقنتى ٣٩، ٣١،
٣٣٣، ٣٣، أعلف ١٠٤، ١٨،
٣٣٣، ١٨، أعلف ٩٤، ٣، تعلف
٧١، ٢٥، معلف

- ١٨٧، ١، أَصْنَى ١٨، ٩١ عَنِيتُهُ
 ١٧٣، ٢٨، يَعْنِي
 ٣٤٣، ٢٤، مُعَاوِد ٢٢، ٩٩ أَهْأَوْدَك
 ٢٤، ٢٣٤ عَهْدَك
 ١٤٨، ١٠٠، ٩٢، ٨٢، ٩٣، ٥٩، ١٨، عَادَ
 ٤، ١٨، عَادَتْ ٧٤، ٢٧، ١٩٣
 عَوْدَى ٢٩، ١٣٣، ١٩، ٢٨، يَعُودُ
 نَعُودَ ٢٩، ٢٢، أَهْأَوْدَك ٢١، ١٨،
 ٢٤، ٢٧، ٢٤، ٢٢، ١٩٤، ٢١، ٢٣٣، ١،
 ١٢٠، ١٧، الْعَوْدَ ٣، ٢١، ١٨، عَوْدُ
 ٨١، ١٨، عَادَةً ١٨، عَوْدَك
 ٢٨٨، ١٨، الْعَادَةَ ٥٣٧، ٢٤، ٢١٨
 ٣٤٣، ٢٤، مُعَاوِد ٧٤، ٢٥، ٢٩٠
 ٥٢، ٢٥، نَعُودَ ٧٩، ١٨، أَعُوذُ
 ١٩٧، ١٨، عَوْرًا ١١، ١٨، أَعُورُ
 ٤٠٣، ١، عَوَكِي
 ٧٨، ١، عِيلُ
 ٤١، ١، الْعَوَانُ ٢٥، ١٥٥ الْعَوْنُ
 ١٤٠، ١٨، اسْتَعْنَتْ
 ١٤٨، ٢٤، يَعُودِي ٥، ٢٣٣ عَوِيْتُ
 ٨٨، ٩٢، ٢١، ١٨، عَى ١١٣، ١٨، عَى
 ٢٤، ١، أَعْيَاكَ ٧٩، ١، أَعْيَا
 ١٨، أَعْيَى ١٤، ١٣، ١٨، أَعْيَيْتَنِي
 ٢١٢، ٢١٤
 ١٥٤، ١، عَيْبَةُ ٤٤٧، ١، عَابَ
 ٤٤، ١٨، عَيْشِي ١٨٥، ١٨، عَاثَ
 ٣٩، ٣٨، ١٨، عَيْبَر ٢٧٣، ١٨، عَارَ
- ١٨، ٨، يَعْلَمُ ١٨، عَلِمَان ٩، ٢١، عَلِمَ
 ١٢٤، ١، لَيَعْلَمُ ٢٨٢، ٢٣٣
 ٨٣، ١٠، أَعْلَمَ ١٨٣، ٢٧
 ١١٧، ١، أَعْلَمَ ١٤٥، ١٠
 ١٣٩، ١٨، عَلِمُوا ٢١، ٢٢
 ٢١٠، ٢١، ١٨، ٢٣٣، ١٧٤، ١
 ٢٠٥، ١٨، أَعْلَمَ ٢٣٩، ٢١٧
 ٩١، ٤٠٢، ٢٣٣، ١٧٧، ٢
 ٣٣٩، ١، مَعْلَمًا ٢٤، ٣
 ٢٥، ٢٢
 ١٨، ١٨، عَالِي ٢٣١، ١، عَلِيَّهَا
 ١٣، ١٢٩، أَعْلَى ٢٢، ١٢٠، كَاتِلَاوَةً
 ٧٧، ٢٧
 ١٥٢، ١٠٨، ١٨، عَمَكَ ١٠٢، ١٨، عَمَ
 ٨٤، ٥٧، ٢٨، عَمَاءُ
 ٢٤، ٢٤، ٢٠، ٢٤، ٢٠، ٢٤، ٢٠
 ٢٤٥— ١٨، أَعْمَرُ ١٢٣، ١٨، أَعْمَرْتُ
 ٢٣٩، ٢٣٨
 ٢٧٠، ١٨، أَعْمَفُ
 ١١٣، ٢٤، ١٠٧، ١٨، قَمِلَ
 ٥٣، ٩، ٣
 ٢٩٩، ١٨، الْأَعْمَى ١١٥، ١٨، أَعْمَى
 ٢٢، ٢٢، عَمْرًا ٢٣، ٢٢، عَمْرَ
 ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣
 ٢٣٣، ١٨، الْعَنْوَى ١٢٣٤، ١٨، عَنَآ
 ٢٧٥، ١٨، عَنَابَةُ ٢٧٧، ٢٤، الْعَنَاءُ

بالعير ١٨، ٣٧ العير ٩٤، ٩٠
 عير ٣٣١، ٣٣ العير ٤٥، ٢٤
 ١٨، ٢٤، ٢٤، ٢٤ عير ٢١، ١٨
 ٢٨، ٢٤ معيوراء ٢٣، ٥٥٨ عيرت
 ٢٨، ٢٤ يعيش ١٩٩، ١٨ عاش
 عيش ٢٣٤، ٢٤، ٢٣١، ١، تعيش
 ١، عيش ١١، ٥٢، ١٨، ٣١١، ١
 ٢٣، ٢٣، عيش ٢٠٣، ١٨، ١٨٢

غ

غروبك ٢٣، ٤٩٩، ٢٣، ٤١-٤٤، ١٩، ١٧٨
 ٢٣، غرابا ٢٧، ٧، ٢٦، ١٩، غراب
 كلغراب ٣٣، ١٩، الغراب ٩٩
 الغراب ١٩، ١٥١، ٢٣، ١٩، ١٥١، ٢٣
 مغربة ٥٤، ١٨، أغرب ٧٢، ٢٥، ١٣٣، ٢٧
 ٢٣، ٤٠٧ غربل
 ٨٢، ١٩، الغرثان ٥، ١٩، غرثان
 ١٩، ١٠٢، ٢٨، يغرف
 ٢٣، ٢٢٧ غرق
 ١٩، ٣٠ غريت
 ١٩٩، ١٠، مستغرر
 ٤٨، ٢٨، ٤٨، ٢٨، ٤٨، ٢٨
 ١٩، ٧٧، الغزو ٩، ١٩، غزو
 ٢٣، ٢٩٨
 ٢٨، ١٣٨ يغسل
 ١٩، ٢٨، الغرة ٢٤٧، ٢٤، ٢٤

١٩, ٧٢ غش

١٨, ٩ أَغْشَمُ

١٩, ٤ غَشْمَشْمَر

١, ٣١١ لَغْضِيص ١٨١, ١ تَغْضُ

١٩, ٢, ٤٧٣ غَضَبُ ٣٤, ٣٤ غَضَبَ

١٩, ٢٤, ٩٨, ٩٧ غَضِبَ

١٩, ١٨, ٨٣ غَضِبَان ١٩, ٨٣

١, ٢٢١, ٢٢١

١٥٤, ٢٣ غَضَرَا

٣, ١١ تَغَفَّرْتُ ١٩, ٢٣ أَغْفِرُوا

٣, ١٣٠ تَغَاذَلُ

١٩, ١٤ غُلُول ١٩, ١٤ غُلَّ

١٩, ٧٣

١٩, ٣ غَلَبَتْ ١١٢, ٥٩٠, ٢٤ غَلَبَ

١٩, ٢٠ تَغَلَّبَ ١٩, ٢٠ غَلَبْتَهُمْ

١٩, ٢٨, ١١٠ لَيَغْلِبُنَّ ١٩, ٢٨, ١١٠

١, ١٣٣ يَغْتَلِثُ, مَغْتَلِثٌ

١٩, ٨٠ الغَلَطُ

١٩, ٣٨٠, ٥٩ أَغْلَطَ

١٩, ٢٥ غَلَفَ

١٩, ٣٨, ١١, ٣٨, ٣٢, ٣٢ أَغْلَمَ

١٩, ٥٤, ٩٣, ٩٣

١٩, ٥٣, ١٩, ٣٥, ١٠, ٤٥٧, ١, ٤٥٧

٨, ٣٣ غَلِيَان

١٩, ٣٣ غَمَامَ

١٩, ١٩ القَمَج

١٩, ٨, ١٣٤, ٣, ٣ تَغَمَّرَ

١٩, ٨٨ أَغْنَجُ

١٩, ٣٣ غَنَطُوكَ

٤, ١ غَنِيْمَة

١٩, ٢٧, ١٩, ٩ غَنِيَتْ ١٩, ٢٧, ١٩, ٩

١٩, ٢٨, ١٠٧, ٢٨, ١٠٧, ٢٨, ١٠٧

١٩, ٢٨, ١٠٧, ٢٨, ١٠٧, ٢٨, ١٠٧

١٩, ١٧, ١٢, ١٢, ١٢, ١٢

١٩, ٧٤, ١٩, ٣٩, ٧, ١٩, ٣٩, ٧

١٩, ٣٩, ١٩, ٣٩, ١٩, ٣٩

١٩, ٣٩, ١٩, ٣٩

١٩, ٣٩, ١٩, ٣٩

١٩, ٥٧, ١٩, ٥٧ أَغْوَصَ ١٩, ٥٧

١٩, ٣٥, ١٩, ٣٥ غَايَة ١٩, ٣٥

١٩, ٥٩٤, ٢٤, ١٩, ٥٩٤

١٩, ٧٨, ٢٤, ٢٤, ٢٤, ٢٤

١٩, ٧٨, ٢٤, ٢٤, ٢٤, ٢٤

١٩, ٨٤, ٢٤, ٢٤, ٢٤, ٢٤

١٩, ٩٧, ٢٤, ٢٤, ٢٤, ٢٤

١٩, ٩٧, ٢٤, ٢٤, ٢٤, ٢٤

١٩, ٩٧, ٢٤, ٢٤, ٢٤, ٢٤

١٩, ٥٥

١٩, ٥٥

١٩, ٥٥

١٩, ٥٥

ف

- ١١٦، ٢٠ قَالُوذَج
 ٥٤، ١ فِت
 ١٩، ٢٠ أَفْتَحَ
 ٣٧٣، ١ الفَاتِحُ
 ٩٤-٩٧، ٢٠ أَفْتَحُ ٧٢، ٢٠ فَاتِحَةٌ
 ٧، ٢٠ فِتْل
 ١٨٤، ٢١، ١٢٨، ٢٠ الفِتْنَةُ
 ٣٩، ٢٠، ١٠، ١٤، ١٣٤، ٧٧، ١ فِتَى
 ٤٣١، ٢٣
 ٣٤٥، ١ الفَاجِرُ
 ٨٧، ٨٩، ٢٠ أَفْجَسَ
 ٨٩، ٢٧، ١٧، ٢٠ الفَاحِلُ
 ١٢٩، ٢٠ الفَاحِشَةُ
 ٣٨، ٣٣، ٢٠ كَالْفَاخِرَةِ ٢٠، ١٣، ١٤ فُخِرَ
 ١٠٤، ٢٠ أَفْخَرُ
 ٤٢، ٢٠ أَفْتَدَى
 ١١١-١١٣، ٣٣، ٢٠ فَرَّ ٢٠، ٢٣ فَرَّ
 ٢٠، ٢٣ فَرَارَةٌ ٢٠، ٢٣
 ٩٨، ٣٣ يَفْرَجُ
 ١٠٣، ١٠ فَرْحَةٌ
 ٣١، ٣١، ٩٩، ٩٩، ٥٢، ٢٠ أَفْرَحَ
 ٥٧، ٢٤ فَرَزْنَتْ
 ١٤١، ٣٣، ٢٠ كَفَرَسَى ٩٤، ١٠ فَرَسَ
 ٩١-٨٩، ٢٠ أَفْرَسَ ٥٥، ٢٧
 ١٤٥، ٢٠ أَفْرَشَ ١١٩، ٢٠ قَرَشَتْ
 ١٢٧، ٢٠ الفَرَصُ ٥٤٥، ٢٤، ٢٠ قَرَصَ
 ١١٨، ٢٤ فَرَأَصَ
 ٥٠، ٢٠ الْإِفْرَاطُ ٩٨، ٢٠ أَفْرَطَ
 ٢٠، ٣٣، ٢٠ أَفْرَعُ ٢، ٢٠ الْقَرْعُ
 ٢٨٨، ١، ٢٠ لَيْفَرِغَ ٩٣، ٢٣ أَفْرَغَ
 ١٠٢، ٨٨، ٨٧، ٢٠ أَفْرَغَ
 ٣، ٢٠ فَرَقَ ٣٥، ٢٠ فَرَقَا
 ٩٨، ٣، ٢٠ تَفَرَّقَ ٩١، ٢٠
 ٣٣، ١٠، ٢٠ فَرُوقَةٌ ٤٣٩، ١ schol.
 ٩٣٧، ٢٣، ٢٠ يَفْرِغُ
 ٢٠، ٢٠ أَفْسَدَ ٣٣٤، ٢٤، ٢٠ فَسَدَتْ
 ١٠٠، ٧٨-٨٢، ٢٠ أَفْسَدَ
 ١٠٣، ٢٠ أَفْسَنَ
 ٨٣-، ٢٠، ٢٠ أَفْسَى ٢٥، ٢٠ فَسَا
 ١٠١، ٨٥
 ١٨١، ٢٣، ٢٠ لَفَشَنَكَ ٢٠، ٢٠ فَشَاشَ
 ٢٤، ٢٣٨ أَفْشَى
 ٩٨، ٢٠ أَفْصَحَ
 ٧٤، ٢٧، ٢٠ فَصَدَى
 ٧٣، ٢٠ فَصْفَصَتْ
 ٢٠، ٢٠ فَصِيلُ
 ١٣٣، ١٣، ٢٠ أَفْضَحَ
 ٥٢، ٢٠ كَفَضَلَ ٤٠، ٢٠ فَضَلَ
 ١٣٣، ٢٠ الْفَضُولُ ١٣٣، ٢٠ الْفَضْلُ
 ١٤، ٢٠ أَفْضِيَتْ

- ١٣٤, ٢٠, الافلاس ٧٦, ٢٠, أَفْلَسَ ٣٠٥, ١, فَعَلْتُ ١٢٤, ١٢٤, ٢٠, ٢٠, أَفْلَسْتُ
 ٢٠, ٩, أَفْلَسْتُ
 لِفُلَانٍ ١٨٧, ١٨, ٨٣, ١, فُلَانٍ ٣٣, ١٠٩
 ١٠٨, ٢٠, فَمَى ١١٨, ٢٠, فَمَرَّ
 ١٢٨, ١٢٨, يَفْتَى ٣١, ٢٠, أَفْنَيْتَهُنَّ
 ٢٣, ٢٠, يَفْتَى ١٢٠, ٢٠, قَوْتُ
 ١٩٩, ٢٣, كَفَاقِي ٣٠٨, ٢٣, فُقِيءَ
 ٢٠, ٧٣, قَدَّ
 ١٣٣, ١٣٣, لَاقَقَرَّ ٢٠, ٧٧, أَفَقَرَّ
 ١, ٢٣٨
 ٥٣, ٩, فَقَعَنَ, فَفَعَّ
 ٢٢, ٩٥, فَكَ
 ٢٣٣, ٢٨٩, تَفَاكَهْنُ
 ٢٣, ٣٣٤, يَفَلَّ
 ٢٠, ٨-١٠, أَفَلَّتْ
 ١, ٧٩, قَالَجَ
 ٢١, ١٩٩, أَفْلَحَ
 ١٣٣, ٢٠, أَفْلَسَ ٧٦, ٢٠, أَفْلَسْتُ
 ١٨٧, ١٨, ٨٣, ١, فُلَانٍ ٣٣, ١٠٩
 ١٠٨, ٢٠, فَمَى ١١٨, ٢٠, فَمَرَّ
 ١٢٨, ١٢٨, يَفْتَى ٣١, ٢٠, أَفْنَيْتَهُنَّ
 ٢٣, ٢٠, يَفْتَى ١٢٠, ٢٠, قَوْتُ
 ١٩٩, ٢٣, كَفَاقِي ٣٠٨, ٢٣, فُقِيءَ
 ٢٠, ٧٣, قَدَّ
 ١٣٣, ١٣٣, لَاقَقَرَّ ٢٠, ٧٧, أَفَقَرَّ
 ١, ٢٣٨
 ٥٣, ٩, فَقَعَنَ, فَفَعَّ
 ٢٢, ٩٥, فَكَ
 ٢٣٣, ٢٨٩, تَفَاكَهْنُ
 ٢٣, ٣٣٤, يَفَلَّ
 ٢٠, ٨-١٠, أَفَلَّتْ
 ١, ٧٩, قَالَجَ
 ٢١, ١٩٩, أَفْلَحَ

ق

- ١٢٣, ٢٧, أَقْبَلَ ٣٠, ٢٠, قَبَحَ ١٨٥, ٢١, الْقَبَحُ
 ١٢٣, ١٠, أَقْبَحَ ١١٩, ٢١, أَقْبَحَ
 ١٨٣, ٢٤, ٥٣٨, ١٨, قَتَلَ ٢٠, ٢٠, قَتَلْتُ ٧٩
 ٢١, ٥٩, أَقْتَلُونِي ٨٠, ٢١, قَتَلْتُ ٧٩
 ٢٧, ٢٠, ٢١, قَاتَلَ ٢٠, ٢٠, قَاتَلَ ٢٠, ٢٠, قَاتَلَ ٢٠, ٢٠
 ٢١, ١٢٧, أَقْتَلُ ٢١, ٢١, قَتِيلَ ٩٨
 ٢٢, ٢٢, مَقْتَلُ ٢٢, ٢٢

قَدَّ ٢١، ٩٨ قَدَّتْ ٢٣، ٨ قَدَّ
 اقْتَدَحَ ٣٣، ٢١ اقْدَحَ ١٠، ٢١ قَدَحَ
 ٣٣، ٣٣٧ قَدَحَ ٢٣، ٣٣٧
 ٣٤، ١٠ اقْدِر ٢١، ١٢٧، ٢١ بِقَدْرٍ
 ٥٣٢، ٢٤ يَقْدِر ١٧، ٢١ قَدِر
 ٢٧، ١ المقْدِرَة ١٨٩، ٣ التَّقْدِير
 ١٥٢، ٢١ قَدِمَ ٤٦٠، ١ قَدِمَ
 ١٥٧، ٢١ يَقْدِم ١٤٥، ٢٨ يَقْدِم
 ٨٢، ٢٤ قَدِمَ ١١٠، ٢١ اسْتَقْدَمَتْ
 ١٨٦، ٢١ الاقْدَام ١٤٦، ٢١ اقْدَمَ
 ٣، ٩١ التَّقْدِيم ٣، ٩١
 ٨٥، ٢٧ مَقْدَمَات ١٧٢، ٢٧، ٧٣
 ١١٩، ٢١، ١٥٤، ٢ اقْدَر
 ٥٧، ٢٤ قُدِّعِلَتْ
 ٢٣، ٢١ اقْرَ ١٠٠، ٢١ الْقِرْ
 ٢٤، ٢١ قَرَارَة ٣٣٣
 ٩١٥، ٢٣ يَقْرَأ
 ٢١، ١٩ قَرَّبَ ٢١، ٣٣ قَرَّبَ
 ١٤، ٢١ قَرَّبَ ١٩٤، ٣
 ٨٤، ٢٧، ٨١، ٢٤ قَرِيب ١٤٤، ٢١
 ١٠١، ٢١ قَرِجَة ٣٨٥، ١ قَرَجَ
 ١٠٥، ١ لَيَقْرَد ٦٧، ٢١ قَرَدَة
 ٢٥، ٢١
 ١٣٣، ٢١ اقْرَشَ
 ٤٨٩، ٢٤ فاستقرض
 ٥٨٣، ٢٤

٣٧١، ١ القارظ
 يَقْرَع ٢٤، ١١ قَرَعَتْ ٢١، ١١ قَرَعَ
 ٢٣، ٤٤٨، ٢٧، ١٥
 ١٠، ٢١ اقْرَفَ ٨٠، ٢٨ قَرَفَ
 ٧٨، ٢٤، ١ انْقَرَمَ ١٠٩، ٢١ قَرَمَ
 ٩، ٢٤ تَقَرَّنَ ٢١، ٩٩ قُرُنَ
 القرينين ١٠٢، ٢١ قُرُون ٨٩، ٢١
 ١١٨، ٢١ قَرِينَك ١٩، ٢
 ٣، ٢١ القَرْنَبِي
 ١٣٨، ١٣٣، ٢١ اقْرَى
 ٣١٩، ٢٣ تَقْسَطُ
 ٢٨، ٢٤ يَقْشِر ٢١، ٢٤ قَشَرَتْ، قَشَرَ
 ٢١، ٢٤ اقْشَر ١٥٨
 ٢١، ٧ اقْشَعَرَتْ
 ٧٣، ٢١ اقْصَتْ ١٨٠، ٢١ الْقَاصُ
 ٧٨، ٢١ اقْصَدِي ٣٤، ١٠ اقْصِدْ
 ١٤٦، ٢١ اقْصِدْ
 ٧٤، ٢١ اقْصَرَ ٥٨، ٢١ قَصِيرَة
 ١٧١، ١٢ الاسْتِقْصَاءُ
 ٣٠، ٢١ انْقَضَبَتْ
 ١٣٤، ٢١ اقْضَى
 ١٩٨، ٢١ قَطَعَتْ
 ٥٥، ٢١ تَقَطَّعَ ١٠٢، ١
 ١٧، ٣ تَقَطَّعَ ١٧٨، ٢١
 ١٤٥، ٢١ اقْطَعْ ٨، ٢١

كَشَّخَان ٣٣، ٢٧٩

لَنَكْشُر ١، ٢٧٤

يَكْظُم ٣٣، ٣٣٠

كَالْكَعْبَةِ ٣٣، ٣٩٩ كَعْبَةٌ ٣٣، ٣٩٨

كَقَه ٣٣، ٤٣ كَقَا ٣٣، ٣٩٥ كَف ٣٣، ١١٠

كَفَت ٣٣، ٩٨

كُفِّرَ ٣٤، ٥٤ كُفِّرَ ٣٣، ١٧٧

أَكْفَرُ ٣٣، ٣٣١. ٣٣٢. ٣٣٥

الكِفَالَةُ ٣٣، ٣١٧

كَفَى ٣٣، ٥٣. ١٤٩. ١٥٥. ١٧٠. ١٨٠

كُفَيْتَ ٣٣، ١٠٩. ١٢٠. ٣٩٧

يَكْفِيكَ ٣٨، ٤٥. ١١٣. ١٥٣

كَافَاهُ ١٧، ٢٣ سَأَكْفِيكَ ١٢، ٧٣

كَافَانِي ١٧، ٢٤

كَلَّ ٣٩، ٨. ٢٠٣. ٢. ١٢٩. ٥٨. ١

١١٥. ٢١. ٢٠. ٢٧. ١٠. ٤٣. ٩

٣٥-٣٤. ٢٧-٢٣. ١٠-١٧. ٣٣

١٠٤. ١٠٢. ١١. ٩٩. ٩٥. ٩٧. ٥٨

١٤٨. ١٤٧. ١٣٧. ١٢٥. ١١٢. ١١٠-١٠٧

١٧٤. ١٧٣. ١٩٩. ١٥٨. ١٥٤. ١٥٣

٣٠. ٢٥٥-٢٣٩. ٢٠٤. ١٨٣. ١٧١

١٢١. ٧٩. ٧٥. ٢٤. ٤٤. ٢٣. ٢٠٠

١٨٧. ٢٧. ١٤١. ٢٥. ٥٧٢. ٥٥١. ٤٤٩

٣٣. ٣٣. ٢. ٣٠. ٨٤. ٢٨. ٢٧٢

١٩. ٣٣. ٤٧٥. ١. ٤٧٥. ٩٩

١٨٧. ١٩٩. ١٥٩. ١٢٧. ١١٨. ٧١-٧٣

٥٩٥. ٣١١. ٣٠٠-٣٠٣. ١٦٣. ١٩٠

٥٨٠-٥٨٣ كَلَّا ٣٣، ٧٩. ١٧٢. ٢٠٥.

كَلِيْعِمَا، كَلَاهِمَا ٣٤، ٣١٧

٣٣، ٩٩

كَلَّا ٣٣، ١٩٠-١٩٢. ٥٧٢-٥٧٥

٣، ٣٠٣. ٣٠٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣

كَالْكَلْبِ ٣٣، ٣٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣

٣٣، ١٧. ٨. ٣٣. ١٥٠. ٢٠٠

٥٩. ٣٣٩

٧. ٧٠. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣

كَلَامُهُ ٣٣، ١٨. ٢٨٣. ٣٠٧

كَلِمَةُ ٣٣، ١٧٨. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣

٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣

٣٣، ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣

٣٣، ١٧. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣

٣٣، ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣

كَالْكِنَاةِ ٣٣، ٣٩٨

٣٣، ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣

٣٣، ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣

٣٣، ٩٠. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣

٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣

٣٣، ١٢٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣

٣٣، ١٢٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣

٣٣، ٧١. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣

٣٣، ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣

٣٣، ٧٠. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣

٣٣، ١٢٥. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣

٣٣، ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣

٣٣، ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣

٣٣، ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣. ٣٣

كَلَفَا ٢٤, ١١٧

الْأَنْفَاب ٢٣, ٥٨٧

الْقُفُوح ٢٣, ٢٨

الْقَمْنَةُ ٢٢, ٧٥ الْقَمَّةُ ٢٣, ١٩٩ الْقَم ٢٣, ٥٥٢

يَلْقَم ٢٨, ٤٢

لَقْوَة ٢٢, ٧

لَقَى ٢٣, ١٢١. ١٢٤. ٢٢٤. ٢٣١

لَقِيَتْ ٢٣, ٥١٤ لَقِيَتْ ٢٣, ٥١٤

لَقِيَتْ ٢٣, ٥١٤ لَقِيَتْ ٢٣, ٥١٤

لَقِيَتْ ٢٣, ٥١٤ لَقِيَتْ ٢٣, ٥١٤

لَقِيَتْ ٢٣, ٥١٤ لَقِيَتْ ٢٣, ٥١٤

لَقِيَتْ ٢٣, ٥١٤ لَقِيَتْ ٢٣, ٥١٤

لَقِيَتْ ٢٣, ٥١٤ لَقِيَتْ ٢٣, ٥١٤

لَقِيَتْ ٢٣, ٥١٤ لَقِيَتْ ٢٣, ٥١٤

لَقِيَتْ ٢٣, ٥١٤ لَقِيَتْ ٢٣, ٥١٤

لَقِيَتْ ٢٣, ٥١٤ لَقِيَتْ ٢٣, ٥١٤

لَقِيَتْ ٢٣, ٥١٤ لَقِيَتْ ٢٣, ٥١٤

لَقِيَتْ ٢٣, ٥١٤ لَقِيَتْ ٢٣, ٥١٤

لَقِيَتْ ٢٣, ٥١٤ لَقِيَتْ ٢٣, ٥١٤

لَقِيَتْ ٢٣, ٥١٤ لَقِيَتْ ٢٣, ٥١٤

الْتَمَسَ ٢٣, ٥٨٥

يَتَلَمَّظ ٢٣, ٥٧٨

الْتَمَى ٢٣, ١٢٣

تَلَهَج ٢٣, ٩٤٤

الْهَف ٢٣, ٤٨٥. ٥١٢-٥١٥

أَلِه ٢٣, ٨٤

أَلُوْط ٢٣, ٥٠٩-٥١١

يَتَلَتَّظ ٢٣, ٢٣٨

تَلَم ٢٣, ٢٩٥

مَلُوم ١٠, ١٠٩

لَوَى ٢٣, ١٢٩. ١٥٣. ٢٢٧

لَيَّت ٢٣, ٩٠. ٧٧. ١٢٨. ١٢٩

لَيَّتِي ٥٨, ٢٣ لَيَّتِي ٥٨, ٢٣

لَيَّتِي ٥٨, ٢٣ لَيَّتِي ٥٨, ٢٣

لَيَّتِي ٥٨, ٢٣ لَيَّتِي ٥٨, ٢٣

لَيَّتِي ٥٨, ٢٣ لَيَّتِي ٥٨, ٢٣

لَيَّتِي ٥٨, ٢٣ لَيَّتِي ٥٨, ٢٣

لَيَّتِي ٥٨, ٢٣ لَيَّتِي ٥٨, ٢٣

لَيَّتِي ٥٨, ٢٣ لَيَّتِي ٥٨, ٢٣

لَيَّتِي ٥٨, ٢٣ لَيَّتِي ٥٨, ٢٣

لَيَّتِي ٥٨, ٢٣ لَيَّتِي ٥٨, ٢٣

لَيَّتِي ٥٨, ٢٣ لَيَّتِي ٥٨, ٢٣

لَيَّتِي ٥٨, ٢٣ لَيَّتِي ٥٨, ٢٣

يَلِيْف ٢٣, ٢٣٨

لَيْل ٢٣, ٤٨. ٤٩. ٥٩. ١١٧. ١١٧. ١١٧

لَيْلِي ٢٣, ٢٣٤. ٢٣٤. ٢٣٤

١١٩. ٥٨٨

لَايِن ٢٣, ٢٩٧. ٢٩٧. ٢٩٧

لَايِن ٢٣, ٤٩٩

م

ماز ١٠٨، ٢٤

يَمَآى ٢٨، ٩٧

يَمْتَج ٢٨، ٩٨

يَسْتَمْتَع ٢٨، ٩٩، ٢٣، ٢٣٤

١٠٧، ١، الممتن

٢٣٤، ١، مثل ١٣١، ٢١، ٢٤، مثل

٢٠، ٢٤، ٢٤، ٢١، ٢٧٣

٩٠، ٢، بمثل ٢، ٢٣٤، ٢، بمثل ٩١، ١١٣

٣٧٥، ٢٤، تَضَك

٢٤، ٢٣١، المَحَق

٢٤، ٢٣١-٢٣٢، ٢٣٨، أَجَل

١٧٤، ٢٤، الامْتَحَن

٢٤، ١٧٧، فَحَا

١٧، ٢، المُمْتَحَنَة

٢٥١، ٢٤، المَخْص

٢٣١، ٢٤، أَخْط

٢٨، ١٠٠، يَمْد

٥٩٧، ٢٣، لَتَمْدَن ١١٥، ٢٣

٢٣، ١٩، مَد

٢٣٣، ٢٤، يَمْدَح ٢٣٧، ٢٤، المَدْح

٢٣٣، ٢٤، مَدَقَتِي

٢٣، ٢٤، مَرَّو ٢٣٧، ٢٤، مَر

٢٣٣، ٢٤، مَرَّة ١٥٠، ٢٤، أَمَر

٢٣٣، ٢٣٣، ٢٣٣، ٢٣٣، ٢٣٣، ٢٣٣، ٢٣٣، ٢٣٣

١٥٠، ٥، المَرَّة ٩، ٧، ٢٣١، ١، أَمَر

٢٣٧، ٢٣٧، ١٩١، ١٣٣، ٢٤، ٨٧، ٢٤

١٥٩، ٢٨، ٥٨٩، ٥٨٩، ٥٨٩، ٣٧٢

٥٨٨، ٥٨٧، ٣٨٤، ٢٤، المَرَّة

٢٣٩، ١، المَرَّة ٢٧، ٢٣، كالمَرَّة

٢٣٤، ٢٣٤، مَرَحِي

٣٣، ٣٣، تَمَرَد

٢٣٤، ٢٣٤، مَرَضَت

٩٩، ٢٣٤، أَمَرَعَت ٩١، ٢٣٤، أَمَرَع

٢٣٤، ٢٣٤، كالمَتَمَرَع

٢٣٤، ٢٣٤، أَمَرِي

٢٠٨، ١، مَرْنَا

١٢٧، ٢٣٤، أَلْزَج ٢١٧، ١٠، مَوْج

١٢٩، ٢٣٤، المَزَاحَة

٢٣٣، ٢٣٣

٢٣٤، ٢٣٤، مَسَى ٣٥٧، ٢٣٤، مَس

٢٣٣، ٢٣٣، أَمَسَح

٢٣٣، ٢٣٣، أَمَسَكَ ٢٧، ٨، مَسَكَ

٢٣٣، ٢٣٣، تَمَسَكَ ٢٣٣، ٢٣٣، تَمَسَكَ

٢٣٧، ٢٣٧، تَمَسَكَ ٢٣٧، ٢٣٧، تَمَسَكَ

٢٣٣، ٢٣٣

٢٣٣، ٢٣٣، يَمَسَى

٥٧٣، ٢٣٣، مَشَط

٢٧، ٢٣٣، يَتَمَاشَان

٢٣٣، ٢٣٣، يَمَشَى ٢٣٣، ٢٣٣، يَمَشَى

٥٩٩، ٢٣٣، مَشَيْتَا ٢٣٣، ٢٣٣، يَمَش

مَضَى ٢٤, ١٩

مَضَى ٢٤, ٢٠٤ مَضَى ٢٤, ٢٠٤

يَتَمَصَّص ٢٨, ١٩٣

مَضَى ٢٤, ٢١٩. ٢٣٣

مَطَرَةٌ ٢٤, ٥٧١

مَطْلٌ ٢٤, ٢٨٥. ٣, ١٤٥.

١٨, ٣٩٤. ٣٨٨. ٢٤, ٢٢٨

يَمْتَطِي ٢٤, ٨٩

٢٣٩, ١ ملعز

يَمَعِن ٢٤, ١٣٨

٣٧, ٢٧ المعأ

٣٠٩, ٢٤ أَمَكْرًا

١١٩, ٢١ يُمْكِنُ

١١٧, ١٠ مَمْلُول

٩٠٧, ٢٣ يَمَلًا ٢٤, ٣٨٩

٧٧, ٢٨

٢٤, ٢٤٧ ملعج ٢٤, ٥٤٤

٣٥٨, ٢٤ مَمْلَحَانُ

٢٤, ٢٢٢ مَلَخَ

١٣٣, ٢٤ المَلَسَى

٣٥٩, ١ مَلِيظ

١٣٣, ٢٤ مَلَكْت ٢٤, ٣٩٠

٣٤٣, ٢٨٣. ٢٣, ١٦٥. ١, يَمَلِك

٢٢٩, ٢٤ مَلِكٌ ٢٣, ٢١٣

٢٣, ٨٨ أَمَلَك ٢٣, ٢٣٠

١٧١, ٢٤ المملوكة ٢٣, ٥٩٠

٢٢, ٢٤ المنة ١٨, ٢٢ كَمَن

١٠٧, ١ الممتن

٢٣٣, ٢٤ مَاتَحَى

٢٨, ٢٣ يَمْنَع ١٠, ٢٧ المَنَع ٢٣, ٢١٤-٢١٩. ٩, ٧. ٢٣, ٢٢٥-٢٢٧

٣, ٢٣ تَمْنَعِي ٢٣٧

٧٩, ١٠ أَمْنِيَّة ١٤٥, ٩ المني

٢٨٧, ٢٤ المنيَّة ٢٣٥, ١ تَمْنِيَّت

٢٨٩, ٢٤ المَنَايَا

١١٩, ١٨ مَهَاجَتِي

٢٠٨, ٢٢ كَالْمَهْمُورَةِ

٢٢, ٢٤ مَهْلِي

٢٣٥, ٢٤ مَهْنٌ

٣٣١, ٢٤ مَمَّة

٢٣, ٢٨ مَأَك ٢٨, ٩٨. ٢٣, ٢٤ مَأ

٢٣٥, ٢٣ مَأَوِي ٢٣, ٣٠٩

٩٩, ٢٤

٣٣٧, ٢٣, ٢٤, ٢٣٢. ٢٢, ٢٢ مَات

٣٧٤, ٢٣, ٢٤, ٢٥. ١٢, مَوْت ٩٢

٣٩١, ٢٨٩. ٢٨٨, ٢٤ المَوْت

٥٨٥. ٥٨٥

٢١٨, ٢٤ مَوْتٌ

٣٠٤, ٢٤ مَال ٢٣, ٢٣٤ مَال

المبيت ٢٧، ١٧٧ المال ١٨، ١٢. ١٣٠، ٢٢ ماله
٢٨٧. ٢٠، ٢٨٠ ٢٢، ١٣٠ ٥٨٩
٢٨٥، ٣، التمييز ٢٣، ١١٢ يهيز
١٢٢، ٢٨٢ اموال

ن

٧، ٢٥، ٢٥، ١٢٣ أنأى ٢٥، ١٧١ النأى
٢٥، ١٧١ أنجس
٢٢، ٣٢٢ مناجل ٢٢، ٣٢٢
٨، ٣ النجم
٢٥، ٢٨، ٥٠، ٣٨٨، ١، ٢٢، ٢٥، ٢٠
١٨، ١٠، ٢٥، ٩٨ أنج
٢٥، ١٨، ٢٥، ٢٢، ٢٢، ٢٢
٢٣، ٢٣، ٢٣، ٢٣
٢٥، ١٣٣ أنجب
٢٥، ٩٢ النخس
٢٥، ١٣٨ أنخي
٢٥، ١٣٢ أند
٢٥، ١٥٠ أندس
٢٥، ١٠٢، ٢٥، ١٥٢، ٩، أندم
١، ٢٥٥، ٢٥، ٧٥، ٢٥، ٢٥، ٢٥، ٢٥
٢٥، ١٢١، ٢٤، ٩، أندى
١، ١٨٦، ١، ١٨٦
٢٥، ٧٢، ٢٤، ١٨٧، ٢٤، ٢٤، ٢٤
٢٥، ٧٢، ٢٥، ٧٢
٢٥، ١٥١، ٢٥، ١٥١، ٢٥، ١٥١
٢٥، ١٥١، ٢٥، ١٥١، ٢٥، ١٥١

- ٣٨، ١٦. أَنْصَفَ ٢٥، ٩٣ نصف
٢٣، ٢١٢ يَنْتَصِفُ
٢٥، ٢١٥ يَنْصَحُ
٢٥، ١٤٠ أَنْصُرُ
٢٣، ٢٣٣ تَنْطَحُ ٢٥، ٥٧ نَطَحَ
النَّطَاحُ ٢٣، ٢٣٦ يَنْتَطِحُ
١٨، ٢٢
٢٥، ١٢٤ نَطَفَ
٢٥، ١٢ أنطقى ٢٥، ١٤٥ أَنْطَقَ
١، لَانْظُرَ ٢٥، ٣٩. ١٩٠. ٣٩. ١٩٠ نَظَرَ
٢٥، ٤ نَظْرَةً ٢٤، ٢٤٥ نَظَرَ ١٣٨
٢٥، ١٩١ نَظِيفَ
٢٥، ٣٠ نَظْمَ
٢٥، ١٢٢ أَنْعَسَ
يَنْتَعِلُ ١٠، ٨٠ نَعَلَكَ ١٠، ٥٠ نَعَلَ
٢٣، ٢٥٩
نَعَامَ ٢٥، ٦٥ كَنَعَمَ ١٩، ٢٥ نَعَمَ
٢٥، ١٩. ٢٨٢. ٢٤. نَعِيمَ ٢٨، ٩٨
١٢٧. ١٣١. ٢٣. أَنْعَمَ
١٠٢، ٢٢. نَافِخٌ ٧٠. ٢٤. أَنْفَخَ
٧٠، ٢٣ يَنْفِخُ، نَفَخَتْ
١٢٣، ١٢٤. ٢٥، ١٢٠. ١، أَنْفَذَ
نُفُورَ ٢٥، ١ تَنْفَرِي. ٢٥، ١٢٠ أَنْفَرُ
٢٥، ٨٢
٢٥، ٣. ١٧٨. ١٨. نَفْسَكَ ٢٥، ١ نَفَسَ
٣٧. ٢. ٢٥. ٢٢٢. ٢٣. نَفْسِي
- ٣٢٤، ١. أُنْزِلْتَ ١٩٢، ١. أُنْزِلْتَ
١٨، ١٧٥ النازلة
١، لِيَنْزُوا ١١، ٢٥. قَزَتْ ١٧١، ١. قَزَا
٢٥، ١٩. قَزُوا ٣١، ٣. قَزُوا ٢٧
٢٥، ٢٥. أُنْزَى ١٣٨، ٢٣. كَالنَّازِي
١٢٨-١٣٠. ١٢٧
٢٥، ١٧٢. النَّسِيَّةُ ٨٣، ٢٥. النَّسِيَّةُ
٢٣، ٢٣٦. تَنْسُبُهَا ٢٩، ٢٥. نَسَبَ
٢٥، ٩٩-٩٩. أَنْسَبَ
١٥١، ١. نَسِيجَ
٢٤، ٢٥. نَسُوْلَةٌ
يَنْسِي ٢٥، ٢٥. ١٠٠. ٢٢. ١. النِّسَاءُ
٢٣، ٢٠٤. تَنْسِي ٨٨، ٢٧
١٢٨، ٣. تَنَاسَ
١٥٢، ٢٥. نَسَا
١٨٨، ٢٢. نَشَبَةٌ ٥٥، ٢٥. نَشَبَ
٢٥، ٥١. نَشَرَ
١، ٢٢. أَنْشَطَ
١٩، ٢٣. لَأَنْشَقَّكَ
١٩٢، ٩. بَنَصِيْبِي
نَصَاحَةٌ ١٧٠، ٢٥. ٢٩، ٢٠. النَّصِيحَ
١٢٣، ٢٨. يَنْصَحُ ١١٧، ٢٥
١٢٣، ٢٥. أَنْصَحَ
نَاصِرِي ١٢٤، ٢٥. أَنْصُرُ. ١٧٣، ١. نَصْرَ
١، ٣٨٩
٢٥، ٩٩. نَاصِعَ

استَنَوَى ٣٣, ٣١٢ تَنَوَى ١٣٣-١٢٥
 ٣١, ١٧ ١٨, ٧٥
 ٣١, ٣١ ١٢, ١٢
 ٣٨٥, ٣٤ ٣٣, ٣١, ٣٨٠ ١٢, ١٢
 ١٢٥, ٧٩, ٣٢, ٢٥, ٥٤٣, ٥١٠
 ٢٤, ٣١٣ ٢٥, ٥٣٣ ٣٣, ٣٤٢ ٣٣, ٣٤٢ ٢٤, ٣١٣

٥

تَهَرَفَ ٣٣, ٣١١ ٢٨, ١٣٥ يَهَبُ ٢٧, ١٨٠ قَبِيتَ ٢٧, ١٨٠
 ٢٧, ١٣٣ هَرَقَ ٢٧, ٣٣ هُرِيقَ ٢٧, ١٢٩ قَبِلْتَهُ ٣٣, ٣٣٣ ٢٤, ٣٣٣ هَابِلَ ٢٧, ١٢٩
 ٢٧, ١١٨ هَرَقَ ٢٧, ١١٨
 ٢٧, ١٧٠ أَهَرَمَ ٢٧, ١٧٠
 ٢٣٧, ١, ١٥٨ هَزِيلَ ٢١, ١٥٨ يَهْزُلُ ٢١, ١٥٨
 ٥٨, ١ أَهْلَبَ ٢١, ١٥٨
 ٥١, ١٤ هَلَعَ ٢١, ١٤
 ١٨٨, ٢٤, ٣٥٤, ٢٣, ٧٩, ٢١ هَلَكَ ٢١, ٧٩
 ٢٧, ١٩٠ يَهْلِكُ ٢٣, ٢٧ هَلَكُوا ٢٧, ١٩٠
 ٢٧, ٩٠ أَهْلَكْتَ ٢٧, ٢٧, ٢٧, ١٤٥ ٢٧, ٢٧, ١٩٠ أَهْلَكَ ٢٧, ١٩٠
 ٢٧, ١٩٤ أَهْلَكَ ٢٧, ١٩٤ أَهْلَكَ ٢٧, ١٩٤
 ٢٧, ١٣٩ هَلَمَّ ٢٧, ١٣٩
 ٢٧, ١٨٧ هَمَمَ ٢٧, ١٢٥ هَمَكَ ٢٧, ١٢٥
 ٣٨, ٣٨ تَهَمَّرَ ٢٧, ١٣٧ أَلْهَمَ ٢٧, ١٣٧
 ٢٧, ٩٢ هَنَّا ٢٧, ٩٢
 ٢٧, ٣٨ هَنِيئًا ٢٧, ٢٧, ٢٧, ٢٧ هُنْتُتَ ٢٧, ٢٧
 ١٣٩, ٥١, ٢٧ أَهْنَأُ ٢٧, ١٣٩
 ٢٧, ١٠ هَانِي ٢٧, ١٠

- ٣١, ١٢٧ تَوَفَّرِي ٣, ٤١
 ٣١, ٧٨ التَّوَقَّس
 ٢٨٧, ٣٣, ٩٩, ٣١, ٢٨, ١٩, وَقَعَ
 ٩١, ٤٠, ٣٥, ٣٠, ٩, ٢, ٣١
 ٥٥٣, ٢٣, وَقَعْتُ ١٣١, ١٣١
 ٧٥, ٣١, وَقَعْتُ ١٣٤, ١١, ٣١
 ١٩٧, ١, وَقَعُوا ٣١, ١٤, وَقَعَا
 ٥٦, ٥٨, ٤٨, ٤٠, ١٠, ٨-٣, ٣١
 ٩٢٨, ٢٣, تَقَعُ ٨٢, ٨١, ٧١
 ٢٣, ٢٩٣ تَقَعْنَ
 ١, ١٠٩
 تَوَقَّى ٣٤, ١٠, ٢١, ٢٤, ٢٥, ٢٦
 ٣١, ٣٩, تَوَقَّيْكَ ٢٤, ٤٤
 ٥٧, ٣, أَتَقَّ ٥١, ٣, أَتَقَّى
 ١٨, وَأَقْبَى ١٣١, ١٢٧, ٩٩, ٥٨
 ٩٩, ٢١, أَوَقَّى ٣١, ١٧٧
 ٣١, ١١٧
 ٥١٤, ٢٤, أَتَكَلَّ ١٢٧, ٣, تَوَكَّلْ
 ١٩٤, ٣, أَتَكَلَّنَا
 ٢٣, ٢٩٩ تَوَكَّ
 ١١٣, ٣١, أَوَّلَجْ ٨٩, ٢٣, لَجْ
 ٢٣, ٢٢٨ يَلْدُ ٣١, ٩١, وَلَدْتُ
 ٩٢٥, ٢٣, ٢٤٩, ١, تَلْدُ
 ٧٢, ٣١, وَلَوْدُ ٢٨, ٣١, وَلَدَكَ
 ١, ٢٣١, أَوْلَاذُهَا ١٧, ٣١
 ١٠٨, ٣١, أَوَّلُجْ ٥٥, ٣١, وَلُوجْ
 ١٧, ٣١, أَوَّلُجْ ٥٣, ٣١, وَلُجْ
 ١٠٣, ٣١, أَوَّلُمُ
 ٢١٤, ١, تَوَلَّى ٤٩, ٣١, وَلَّ
 ٢٤, ٢٣٣٩ مَوَلَاكَ ٩٢, ٣١
 ٩٧, ٢١, وَلَّى
 ١٢٤, ٣١, أَوْهَنْ ٢٣٧, ١, مَوْهَوْنَ
 ٣٩, ١, تَوَاهَا ١٤, ٣١, وَاهَا
 ٣١, أَوْهَيْتُ ١٣٣, ١٨, وَهَى
 ٢٨, ٣٤, يَوْهَى ٤٢
 ٣١, ١٢٥
 ٩٢, ٢٤, ٣١, sch. ٢٣٣, ٢٣٣, وَيَلْ
 ٢٨, ٥٥, وَيَلَى ٩٣

ي

- ٢٨, ١٣١ يَابِسُ
 ٢٨, ١٣٣ يَابِسُ ١٥٥, ٢٨, يَابِسُ
 ٢٨, ١٢٥ يَابِسُ ٢٣, ٢٥٢, تَوْبَسُنْ
 ٢٧, ٢٣٠, ٢٣, ١٣٨, ١٨, ٩, ٧, يَدُ
 ٢٣, ٢٣٠, ٢٧, ٢٣, يَدَى ٢٤
 ٧, ٢٨, يَبْدَى ٥١, ٢٨
 ١٧, ٢٨, يَدَاكَ ٧٢, ٢٨
 ١٨, ١٨, يَدَى ١٩, ١٨
 ١٨, ٢٨, أَلِيدُ ١, ٢
 ٢٣, ٢٤٣, ١, أَلِيَادَى ٢٣٣

٢٧٩، ٣٣ يَهُودِيَا ٢٨، ١٨١ اليَسِير ٢٨، ١١ يَسَار
 ٢٨، ١٢٧ كَيَسَار ٢٨، ١٢٧ يَسَر ٢٨، ١٢٧
 ٢٨، ١٢٤ ٢٨، ١٢٣ ٢٥، ١٢٣ أَيْقُظ
 ٢٨، ١٢٣ ٢٨، ١٢٣ ٢٨، ١٢٣
 ٢٨، ١٢٣ ٢٨، ١٢٣ ٢٨، ١٢٣
 ٢٨، ١٢٣ ٢٨، ١٢٣ ٢٨، ١٢٣
 ٢٨، ١٢٣ ٢٨، ١٢٣ ٢٨، ١٢٣
 ٢٨، ١٢٣ ٢٨، ١٢٣ ٢٨، ١٢٣

Addenda et corrigenda ad Meïdanii proverbialia.

C. I. P. 2. l. 24. Loco verborum لوياتى legendum
أوياتى et melius vertendum: num venit bonum cum malo
i. e. num bonum malum producit et statim post: non ve-
nit bonum cum malo i. e. bonum malum non producit.
P. 3. l. 5. Videtur corrigendum مطمعة; sed quum codex,
e quo versus desumptus sit, in manibus non habeam, nil
pro certo adfirmare ausus sum; nam et alterum ferri po-
test. Prov. 4. In Scharaf-Aldini et Hamasae opere
الموصين legitur; id quod metro contrarium est, si pro-
verbium e versu desumptum esse statuimus. At vero ut
omnia proverbialia, quibus metrum est, e versibus deri-
vata sint, necesse non est, sic fieri potuit, ut proverbialia e
versibus derivata usu mutarentur. In codice, qui a non-
nullis Abu-Ohbaido adscribitur الموصين. In codice illo hunc
interpretandi modum legimus: ان الذين يحتاجون لك ان
يوصوا لحوايج اخوانهم هم الذين يسهون عنها لقله عنايتهم
وانت غير غافل ولا ساه عن حاجتى قال يضرب للرجل الموثوق
„Quibus praecepta dari necesse est ob res necessarias
fratrum suorum, ii sunt, qui ob paucam curam ab iis
aberrant; tu vero incuriosus non es et a re mihi neces-
saria non aberras. Dixit, proverbium de eo, in quo fidu-
cia ponatur, adhiberi.“ In Hamasae opere p. ٧٩. expli-
candi proverbii causa legimus, iis, qui a re necessaria

aberrant, praecepta dari opus esse. P. 7. l. 9. legas: Ebn-Djoaihdus. Prov. 11. Legitur quoque ليس بمخدوع. l. 4. infr. post vocem الوامق omissa sunt verba وكذب الناطق. Ibi العائق rectius de virgine, quae taedio adfficitur intelligitur. Prov. 12. Quem proverbio sensum tribuimus, is verbis hisce Abu-Ohbaidi confirmatur: احسبه اراد اننا اصابتك مصيبة فاعلم انه قد يكون اجل منها فليهن ذلك Puto eum voluisse; quod si calamitas te adfligit, scito, ea maiorem inveniri et hoc calamitatem tuam tibi leviolem reddat. Prov. 15. Narrant Hasanum Bazrensem in consessu suo dixisse: ان من جنود الله Cremor lactis unus exercituum Dei est. Prov. 16. Proverbii verba ad metrum Camil, quae in scholiis sunt ad metrum Thawil referri possunt. Prov. 18. Et hoc proverbium ad metrum Camil referri potest; at vero in Abu-Ohbaidi dicto opere الظى legitur, ut metrum non sit. P. 14. l. 2. legas: Ohmarus b. Ahbd-Alahsis. l. 9. legas: donec res ab altero significata clara voce dicatur. Prov. 27. In codice Scharaf-Aldini أن omissum est, quod Abu-Ohbaidus habet. P. 16. Clarissimus Fleischerus cum cl. Quatremero l. 2. vocem بالعلى cum sequente مضر conjungit, ut sensus sit: nocet celsitudini (dignitati). Sensus honus est; sed me quominus facerem impedivit tum quod بالعلى antecedit tum quod بالعلى in fine prioris hemistichii, مضر in initio posterioris hemistichii est, ita ut, sensu non obstante, duae voces melius separatae viderentur. Prov. 34. leg. طريقتك Prov. 36. In codice, qui Abu-Ohbaido adscribitur, لتنها legitur, et sensus tribuitur „ut beneficiis homines adicias“. P. 22. l. 12. leg. فلا اكون. Prov. 48. Quae in scholiis adnotavi, praeclare illustrantur fabula lepida, quae in libro a me edito Fakihat-Alcholafa p. 91 et 92 legitur. Ibi quoque l. 2.

infra voces شعيرة الفخ (res enim in dubium vocari potest), non puto significare, granum hordaceum laquei, sed crinem parvum laquei (i. e. tenuem crinem, quo laqueus confectus est). Grano enim, quod avis conspicit, allicitur, crine autem laquei, quem non videt, capitur. Prov. 50. In Hamasa p. 214. l. 14. proverbium sic adnotatum est auctore Abu-Mishalo: انْف في الماء واسْت في السَّلاماء „Nasus in aqua et podex in terra“. In versu لَدَا legas. Prov. 51. legas اِذْن. Prov. 57. Ex Abu-Ohbaidi codice observamus, nonnullos illum virum Alharits ben-Abi-Schamhar (شَمْهَر) appellare. Prov. 58. legas العَصْرَط. Prov. 60. In versu loco vocis locusta legas: chamaeleon. Prov. 62. In Hamasae loco p. 600. legimus, proverbium e versu Koradi ben-Gbowajjah (sic corrigendum est) desumptum esse. Tum vero mutatum proverbium sic prolatum est: كَمَا مَهَّدَتْ لِلْبَعْلِ حَسَنَاءُ عَاقِرٌ „Sicut pulchra sterilis marito lectum stravit“. Prov. 64. In Meidanii opere proverbii verba cum Miscini versibus conjuncta sunt, ut inde originem duxisse videantur; at vero quum ille poeta aliorum proverbia in versus suos inseruerit, de proverbii origine dubitare licet. Prov. 65. In versu تَلْمَه scribas. Prov. 66. legas عُدْلَة, quamquam in codice meo ille alter enunciandi modus adscriptus est. Prov. 68. Vetus esse proverbium apud Abu-Ohbaidum legimus. P. 32. l. 5. scribas نَكْس. Prov. 75. Verba اَنْ جَرَجَر etc. in codice Abu-Ohbaidi tanquam alterum proverbium adnotata sunt. P. 33. l. 7. legas عِلَاتِهَا et l. 15. „Et quum tibi bonum... Prov. 78. Cum hoc proverbio conjuncta quoque sunt verba: وَسَحَقَ النَّخْلُ مِنَ الْفَسِيلِ „et longae palmae e surculo“. Prov. 84. Abu-Ohbaidus

refert, proverbium adhiberi de viro, qui rarissime conspicitur aut cujus agendi ratio per longum temporis spatium non nisi semel appareat; Ehn-Kotaibahus autem dicit, proverbium adhiberi in re, quae ab utraque parte malo omni sit, quemadmodum caper montanus, sive dextrum sive sinistrum latus nobis obvertat, malo omni sit. Pejori autem omni esse, si sinistrum latus homini obvertat. Prov. 85. legas in scholis أول مبد. P. 38. l. 1. pro verbis nonnisi robustus legi potest nonnisi aufugiens, nam codices aut شديد aut شريد habent. Prov. 97. versus posterius hemistichium melius sic vertitur „liberalis quum dat, non est simul exprobrans.“ Prov. 99. Proverbium vulgo usitatum esse, Abu-Ohbaidus dixit. Prov. 100. Hemistichium metri Camil est. Loco verborum partes resectae clarius videtur partēs dimidiaae. Prov. 106. Hoc proverbium ab Abu-Ohbaido Ebn-Masuhde tribuitur. P. 43. l. 23. leg. Dhabbah et l. 25. pro obiturum leg. oriturum. Prov. 113. In hoc proverbio quod Hamas. 678. occurrit, vocabulum أعصار et de nube, in qua tonitrua et fulmina sunt, intelligi potest. Prov. 117. Verborum sensum esse legimus: Usque ad matutinum tempus patientia utaris; tum pete a me, ut me tibi captivum tradam. Pag. 48. l. 4. leg. re رجة appellata et l. 8. Alhobabus Alanzarita. Prov. 132. Invenimus quoque scriptum ليغتلت. Prov. 134. legas occidit! Prov. 136. In Scharaf-Aldini opere أن لا legitur. Prov. 139. In codice Abu-Ohbaidi الأمور legitur. Prov. 140. legas شجعات; sed diversus vocis enuncian- di modus reperitur. Prov. 144. Voce الال dentes sig- nificari non posse, quae significatio voci الال sit, in codice Abu-Ohbaidi legimus. Prov. 146. Legas الحلم

De hoc proverbio conf. Schult. monum. vet. p. 39. sqq. In Hamasa p. 98. sq. res amplius descripta est. Gens Jemen dicit, virum, cui baculus pulsatus sit, fuisse Ahm-rum b. Homamah Dausitam; gens Modhar Ahmirum b. Althsarib Adhwanitam; gens Rabiah Kaisum b. Chaled Schaibanitam; gens Banu-Kais b. Tsahlebah Sahdum b. Malec b. Dhobaiah. Prov. 149. Loco verborum ان اركت in codice Abu-Ohbaidi legitur ان رمت. Prov. 152. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 153. In versu corrigendum est يعاتبه. Scribendum quoque esset نافعاً propter verbum ليس, si grammatices accurata ratio haberetur; sed in codice, ni omnino fallor, نافع est, et nescio, num omnes Arabes isti regulae semper satisfaciant. Prov. 156. In codice Abu-Ohbaidi سليمان et ليثان legimus. Prov. 158. In Abu-Ohbaidi codice legimus, grammaticum Alferra dictum tres enunciandi modos شرباً, aut شرباً et شرباً admisisse, ut prior vox portionem aquae significet, duae posteriores nomina actionis sint. Prov. 159. Versus est metri Ramal. Prov. 160. legas utrem. Prov. 165. l. 2. infr. legas نصراً. Prov. 168. Proverbium est pars versus Ohaihani ben-Aldjolah, cui metrum Basith est. Prov. 171. In codice Abu-Ohbaidi legimus, Alazmâihum sic scripisse اذا نزل بك الشر „Quum malum apud te deversatur, sede!“ i. e. tranquillus sis et ne ad id properes! Prov. 174. legas غص. Prov. 176. In nonnullis codicibus in versu loco vocis رعت رعت. Quod si admittis, vocabulum الظماء cum Teschdido enunciandum est et verbis بالصرايا accusativi casus tribuatur necesse est; attamen vero et alter a me receptus legendi modus admitti posse videtur; nam littera ا in fine vocis الصرايا, quum

homoioteleuti causa sit adjectum, omnino obstare non videtur, modo Bildju enunciatur. P. 68. In altero versu **ليست بقول** legendum est. Si Meidanii commentarium accurate sequimur, genitivus **قول** a praecedente **اول** pendet; pro quo in commentario **رجوع** legimus, quocum **وحقة** conjungi potest, cui significatio veritatis tribuenda est. Prov. 178. Loco vocis **نحريرك** lege **غريرك** Prov. 179. In Samachscharii opere sic legitur **انت من** Prov. 180. In Scharaf-Aldini opere sic legitur: **انا تثق وصاحبى مثق** Prov. 183. Proverbium adhibetur, quum quis pauco contentus est. Prov. 185. Proverbium vulgo usitatum significat quoque, quendam rem ante tempus conveniens quaerere.

P. 73. l. 1. leg. **يَهْوَى** 2. **لِ قَتْنَى** Prov. 193. In codice Abu-Ohbaidi **يحدث بعده** est. Ad metrum Camil referri potest. Prov. 197. Licet et in codice meo et in Kamusi opera **توله** scriptum reperitur, tamen fortasse

تصل scribendum est, ut cum scribendi modo vocis **تونه** consentiat. Prov. 204. In scholiis loco verborum perficere possint, melius scripsissem „assequantur.“ Prov. 207. Pro **نشاء** etiam **شاء** legitur. Prov. 208. l. 4. schol. Loco verborum vel consuetudinem legenum consuetudinem. Prov. 210. in versu legas **يجمد**. Prov. 211. Melius sic vertendum puto proverbium „Tu adhuc in terra dura es; surge igitur. In scholiis autem pro in fine regionis clarius erit in ora regionis. Prov. 230. Proverbium ad metrum Sarih referri potest. Prov. 256. legas **مفصل**

P. 92. l. 8. Metrum versus est Ramal, de quo vide librum meum. p. 236. sqq. Prov. 262. Proverbium vulgo usitatum fuit. Prov. 264. Voci **العنصلين** forma du-

alis (Alohnzolain) tribuenda est; العنصل autem est nomen vallis inter regiones Aljemamah et Aldahna sitae. Dualis forma. vallem ejusque circumjacentes partes designat. Abu-Mohammedes Alahrabi versum a me citatum أراد etc. in quo متشاييم legendum est, tanquam proverbium adnotavit conf. Hamas. p. 91. l. 16. Praeterea diverso modo proverbium proferunt طريق العيصين aut

العصينين aut العيصين. Vocem عيس arboretum significare, العيص nomen loci esse dicunt cod. Abu-Ohb.

Prov. 265. legas يَنزُرًا. Prov. 274. legas لنكشِر. Prov.

282. leg. vasis. Prov. 283. In scholiis melius scribendum est الياس, quamquam in uno codice اليبس reperitur.

Prov. 285. legas ظلمت. Loco vocis عقاب etiam عذاب reperitur. Fieri potuit, ut vox من repetita ultima syllaba vocis تان in nonnullos codices irrepserit, Prov. 292. Ad metrum Camil referre licet. Prov. 301. Quamquam vocem مقلاة a radice قلت derivant et in lexicis مقلات scribitur, tamen in pluribus codicis مقلاة scriptum est. Prov. 302. Quod si voci يخلط activi vocales das, vertendum erit: „Mater Koaihsi etc. miscent modo etc. Res autem illae, equibus cibus Hais compositus est, quum ob diversitatem suam miscendo non intime conjungantur; fieri potest, ut proverbium illorum hominum pravam agendi rationem designet. Prov. 315. In codice Berol. est. عطينة et عجينة, qui legendi modus, quamquam sensum bonum praebet, tamen scholiis contrarius est. Prov. 316. Re diligentius perpensa proverbium adhiberi puto de viro, qui alterum debilem in auxilium vocat, ut talis vir debilis cum corrigia rupta, quae inutilis sit,

comparetur. Prov. 319. In scholiis loco verborum l. 8. والسخايم legas والسخا ثم. Verba autem clarius et melius sic verterem: Munifici invicem estote, ut mutuus vestrum amor sit; dona vobis invicem date, ut odium et iracessent etc. Prov. 340. legas in versu تَلْقَيْنَ. Prov. 341. In codice Samachscharii ان omisum est. Legas الطنة. Prov. 352. legas أوى. Prov. 361. In nonnullis codicibus ان loco انه legitur. Hoc legendi modo admissio proverbium verti debet. „Crastinus dies eum expectanti propinquus est.“ Prov. 363. In libro Citab-Alaghani legimus principes gentis, qui ob multas in remotas regiones jussu regis incursiones factas irati essent, fratrem instigasse, ut rége occiso imperio potiretur. Regem Hassanum autem vir Dju'ʿSchanajir Himjarita appellatus, qui regiae stirpis non erat, occidit. In priore versu legas سَهْرًا. Prov. 370. Scribendum est ظَلَبًا. Pro Abdjâr in codice Berolin. الجور legitur. Viri filius nomen Hadjdjar حجار gerebat. Prov. 371. Loco nominis يذكر in libro Citab-Alaghani تذكر legimus. De nomine Chosaimah ben-Fahd est dissensio. In codice Abu-Ohbaidi et in libro Citab-Alaghani scriptum reperi: خديمة بن نهدي conf. Meid. 15, 52. In libro Citab-Alaghani res paulo aliter narratur. Prov. 376. Legendum est ظَلَمْتُ ظُلْمًا أَمَّا. Prov. 378. Quum in adnotationibus C. 7, 138 in codice meo et Berol. ان اخا الخلاط legitur, hoc praeferendum esse puto. Prov. 378. Verba in loco profundo abscondas de ovibus dici possunt; sed auctore Firuzabadio vox وراط etiam in camelis usitata erat. Prov. 385. legas بهكت. Prov. 396. اتقاء scribendum est. In scholio legas: Ebn-Schahabus. Prov. 403. In versu legas imposuisti. Prov.

posset. Prov. 6. Interdum dicunt خَلْفَ أَحْوَر conf. Djeah.
s. مور p. 150. l. 4. leg. يَزِيد et l. 5. منصوح Prov.
11. scrib. بَات et sic in versu. Prov. 12. In Scharaf-
Aldini codice sic proverbium legitur: اَبْعَد خَيْرَاتِهَا تَحْتَقِط
„Num post optimas earum (amissas) custodis“. Explicandi
gratia additur. In prava rerum administratione adhibetur.
A pastore desumptum est, qui, postquam optimae sua culpa
periere, reliquas conservare studet. Prov. 25. De hoc
conf. C. 5. 34. Prov. 26. l. 2. legas Hadjar. et sic p.
157. conf. C. 22. prov. 100. Prov. 28. l. 3. leg. in
versu مِنْ بَعْضِ. Prov. 37. Proverbium vulgo in summa
diligentia, quocum molestia conjuncta est, adhibetur cod.
Abu-Ohbaid. P. 165. l. 5. legas ob quem non pro:
qui non. Prov. 48. Proverbii sensus est. Res finita est,
ut mihi jam nullum officium implendum sit. Prov. 51.
leg. يَنْس; in tertio versu corrige فَاَصْبِر. Prov. 62. scri-
bendum est شَبُوءَ et sic in versu. Ex isto versu pro-
verbium desumptum esse probare videtur Samachscharius,
qui قد يَكْرَت habet. Prov. 70. Proverbium, quod in
Hamasa. pag. 130. l. 6. occurrit, sic enunciandum, puto
„O infortunium! malum tuum su-
per capite tuo sit!“ Prov. 73. In Hamasae commentario
p. 118. l. 15. legimus, proverbium in initiis boni et mali
adhiberi. Prov. 76. Melius vertissem: occidendus.
Prov. 78. leg. اَبْدَايَهَن. Nomen feminae, quod Rahama
scripsi, dubito, quomodo enuciandum sit. C. 10. 2.
scripsi Rohma; vocalis enim Dhamma in codice reperitur.
In codice Berol. رَهِم Roham adnotatum legitur; sed iste
codex non semper fiducia dignus est. Prov. 79. Di-

citur quoque (conf. Harlr. 33) **ما وال في الهياط والمياط**.
 Prov. 84. In duobus codicibus **الصريح** sine puncto dia-
 critico est. Hoc legendi modo admissio loci vocis cla-
 mans scribendum est manifestum; sed in ista ver-
 borum conjunctione dubito, num vocabulum significatione
 omnino aptum sit. conf. prov. 80. Prov. 93. Ad me-
 trum Basith referri potest. Prov. 94. leg. **بينهم**. Prov.
 97. Ad metrum Wafir referre licet. Prov. 103. scribas
البصاحة. Prov. 110. Hoc in proverbio quoque inspectio
 verti potest, ut C. 1. 334.; quamvis rerum status di-
 versus est. Prov. 114. leg. **وعاء**. Prov. 121. In co-
 dice Berol. **بيضة** ovum legitur. Meidanus verba de re
 nota, quae occultari non potest, intelligenda esse putavit.
 Prov. 122. Proverbium monet, ne quis cum eo socie-
 tatem ineat, cujus dignitas omnibus cognita non sit; sed
 dubia. Prov. 133. Loco vocis **كحفة**, quae in codice meo
 est, praeferendum videtur **كحنة**, quod amorem camelae in
 pullum et mugitum, quo eum manifestat, significat; sic
 enim in codice Berol. et Pocock. est. Est igitur inpro-
 verbio amor camelae vel mugitus camelae scri-
 bendum. Prov. 139. Rectius Kossus **قَس** et sic in alijs
 locis. L. 4. Legas inscripsit pro voce: scripsit prae-
 mittens nomen auctoris et nomen, ejus ad quem directa
 erat. P. 190. l. 1. leg. **خرج**. P. 192. lin. ult. legas **أجر**.
 Prov. 160. In versu legas: **نهكة صقر**. Prov. 174. le-
 gas **القمرين**. Prov. 177. In scholis legas non discit.
 Duplex autem est legendi modus **لا تعلم** et **لا يعلم**.
 Prov. 184. Scribas: Vende mercem primam quaerenti,
 nam id tibi commode erit. Prov. 185. Clarius scripsit

sem propter sata. Prov. 187. Ad metrum Wafis
referre licet. Prov. 192. legas ^لل. Prov. 197. In
codice Berol. recentiore sic legitur: بين وعدة وابكاره فترة.
Prov. 198. In codice Berol. recentiore pro الملاح leg. الملاح.
Prov. 199. leg: يَدَن. Prov. 212. leg. الدُّنْدُل Daddah.
In scholio legas: mulae est, quam.

G. H. Prov. 1. In codice Abu-Ohbaidi legimus,
grammaticum Alahmar appellatum sic proverbium adne-
tasse: تركته ترك طبعي طله „Reliqui eum modo, quo dorcas
latibulum suum relinquit et in Kamuso تركه legitur.
Prov. 4. In codice Abu-Ohbaidi legimus, proverbium
vulgaris usus inter homines esse. Prov. 7. In codice
Berol. ترك الكذب „mendacium omittere“ legimus. Prov.
11. Abu-Ohbaidahus dixit, proverbii auctorem esse Ac-
tsamum ben-Zaifi. Abu-Ohbaidus dixit, esse proverbium
antiquum; sed a vulgo in usum quotidianum adhibitum
et mutatum, ut لا تاكل ثديها dicat. Hanc mutationem
non probat. P. 212. l. 1. In codice Abu-Ohbaidi Al-
harits ben-Alsolail et l. 3. pro Sabba est Rajja.
Prov. 12. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 15.
Si hoc proverbium ad metrum Redjes referre vis, conju-
ciandum est bali. Prov. 20. scribas تجشينا quod ma-
gis ad verbum vertere potuisses „aut maximam operam
dedisses“. Prov. 22. Ad metrum Redjes referri potest.
In codice Abu-Ohbaidi legitur in capite, quod inscriptum
est: في قضاء الحاجة قبل سؤاليها „De re necessaria perfecta,
antequam petita fuit.“ Prov. 23. leg. الطخا. Prov. 24.
In Scheraf-Aldini et Abu-Ohbaidi codice تنلعي legimus;
sed in codice Berol. et meo secunda forma est. Prov.

27. In Kamusi opere لا مخترسة legimus. Prov. 29. Signum. Teschdidi litterae ف impositum in codicibus B. et Lugd. invenimus et formae quintae verbi ea significatio propria est. In Alkathamii versu autem وترنص legendum est. Aut proverbium ex Alkathamii versu ortum est, aut Alkathamius vetus proverbium in versum suum inseruit. Quod si prius verum est, in proverbio وترنص legatur necesse est; sin. posterius, quin Alkathamius metra causa proverbium mutaverit nil obstat. conf. Hamas. II. i. 12. Prov. 30. In codice Abu-Ohbaidi legimus, proverbium a vulgo adhiberi et significare quoque, hominem rem alieno loco petere. Prov. 34. Proverbium vario modo adnotatum invenimus. In Haririi opere p. 562. leg. يشكو الى غير مصيبت „Conquereris cum eo, qui ad silentium non redigit i. e. tui nullam rationem habet. In codice Abu-Ohbaidi تشكو الى غير مصيبت „Tu conquereris cum eo, qui ad silentium non redigit“. Sed ex Abu-Ohbaidi sententia vox مصيبت cum loquendi modo هو على cohaeret, ut vertendum sit. „Tu cum eo conquereris, qui rem ad finem non perducet.“ In versu legas فاصبر. Prov. 36. Ad metrum Camil refertur potest. Prov. 38. In Commentario Merzukii ad Hamasam p. 32. v. 1. legimus, proverbium de eo adhiberi, qui longa spe decipiatur. Prov. 45. legas تظعم. Pag. 223. l. 8. legas بالمعدي. Prov. 52. In scholiis scribendum est: Verbis hisce utitur is, qui ob inimici calamitatem gaudium percipit. Prov. 58. In codice Abu-Ohbaidi proverbii auctorem Ahbd-Allahum b. Ohmar fuisse legimus. Prov. 59. legas بالجداع. Prov. 62. In codice Abu-Ohbaidi verba مشرق واماها omissa sunt. P. 230. l. 11. legas: مشرق.

Prov. 75. In codice Abu-Ohbaidi additur: **والذود الى الذود ابل**, „et parvum camelorum agmen cum parvo conjunctum magnum fit“. Prov. 81. Proverbium in libro Citab-Alaghani ubi de Findo agitur, Ahjischae tribuitur. P. 237. l. 3. legas **نكدت** Prov. 83. Proverbium in scholiis C. 20, 35. diverso ordine legitur. Prov. 86. Prior versus sic vertendus est. „Me multum vituperat propter difficultatem meam animaeque roborem, quem videt mater Ahmrui et nescit“. Prov. 88. legas **النعام**. Prov. 95. Meidanii sententia esse videtur, **تبع** enunciandum esse; at vero ex Kamusi opere videmus **تبع صلة** enunciari posse. Prov. 97. leg. **نعامة**. Prov. 100. In codice Abu-Ohbaidi **ام الربيع** invenimus; praeterea **جلا** enunciandum est. Prov. 103. scribe **خلاصة**. In versibus scribas **صادقة** et **فارجمى** **برد**. P. 243. l. 15. Sic melius vertendum est: Vos rogo, ut Deum imploretis, ne amorem (moerorem) meum sentiat. In versu pro **من يامن** lego in codice Berol. **ما يامن**, quod non probo; sed quum ibi scriptum sit, versum sic verto. Qui se tutum habet ab Hedjdjado, ei aut poena amara erat aut nodus firmus i. e. aut dira poena addicitur aut diu in carcere manebit. P. 244. leg. **ام**. Prov. 107. ad metrum Thawil referri potest. Prov. 124. leg. Transiit. Prov. 127. In codice Berol. recentiore proverbium sic invenimus: **اتق شر اللام اذا اجسنت اليه**: et Prov. 129. ibidem pro **ان ترضى** legitur: **المرض**. Prov. 131. Fortasse **تقلدها** pro **تقلدها** induis scribendum est; in versu autem te ornavit legas. Prov. 137. 138. 139. ad metrum Ramal, Sarih et Bedjea referre licet.

Prov. 141. 142. 143. ad metrum Redjes pertinent. Prov. 161. leg. اتعب من. Prov. 169. ad metrum Modharîh. Prov. 170. et 171. ad metrum Motakarîb. Prov. 172. ad metrum Thawîl. Prov. 173. autem ad metrum Basîth, cujus prius hemistichium sic sonat: ما كلما يتمتى المرم يدركه „non omne, quod homo optat, assequitur“ referri potest. Prov. 180. Fleischero clar. proverbium ad Sur. 5, 4. adludere videtur, ubi morticina carne vesci interdicitur, ut vertatur: „Caro morticina (الميتنة) ei licita est. Prov. 193. Pro النباج legas التباح.

C. IV. Prov. 5. In codice Scharaf-Aldini pro انفة legitur جلدة. Prov. 8. leg. عرشه. Prov. 9. leg. ازلفى; alii autem codices habent ازلفى. Prov. 10. Nonnulli codices habent, quocum locupletandi significatio conjuncta; sed vix dubito, quin voci الترغيش eadem significatio data sit, quum in aliis bonis codicibus tam in textu, quam in scholiis reperiatur. Prov. 13. In codice Berol. recentiore loco vocis تخرج leg. تنتج. Prov. 21. ad metrum Camîl referri potest. Prov. 23. scribas تقعد. Prov. 41. leg. اصبر. Prov. 43. leg. اربعاء.

C. V. Prov. 1. In scholiis est varia lectio غلاء adnotata, quam verti tanquam pluralem „sagittae jactus vehementes,“ sed est potius forma nominis actionis, cui certaminis, quod sagittis jactis fit, significatio tribuenda videtur. Prov. 3. Ad metrum Wafir referri potest. Prov. 4. ad metrum Redjes. Prov. 7. In scholiis ad proverbium C. 3, 105. البعير scripsimus, sed quum in nostro codice et Berol. tam in scholiis quam in proverbio البعير legatur, duplex proverbii legendi modus existere videtur. Admissa autem voce البعير ad metrum Ramal referri potest. Prov. 8. In scholiis dictus Alnohman

est *Shus Ahmar-Phais* Pag. 280: l. 12. In codice Abu-Ohbaidi, ubi hic versus cum uno separato coniunctus est, legitur *سوى* *سوى*, ut cum praecedente conjungatur, „non erat ei crimen praeter id, quod per septuaginta annos aedificium firmaverat. Prov. 11. In scholliis legas *حلب* et *حلب*. Prov. 12. In Scharaf Aldini opere proverbium sic legitur: *انه ليجدل حكاى*. Prov. 15. legas: quae editur. Prov. 21. Abu-Saidus sic proverbium retulit: *جاء فلان من حاجته وقد لظ لجامه* cod. Abu-Ohb. Prov. 25. legas *تقليد*; duplici enim modo in codicibus proverbium legitur aut: *جيبى تقليد* aut *جرب تقليد*. Prov. 26. scrib. *ابن*. Prov. 27. In versum praefero legendi modum *اطوف با اطوف* „Circumvagar, quamdiu circumvagar.“ Prov. 28. In Abu-Ohbaidi codice *جملة نمى على* legitur. Contrarium huic sensum C. 23, 89. habet. Prov. 29. In codice Abu-Ohb. legitur quoque *لنته*. Prov. 34. Proverbium quoque in eum adhibetur, qui rem, quam petit, non consecutus est, ut nil secum portaret. Prov. 35. Sunt quidam Arabes, qui rem, quam petit, non consecutus est, ut nil secum portaret. Prov. 35. Sunt quidam Arabes, qui cum vocali Dhamma enunciant, id quod Harius errori turpi tribuit, vocalem Fatham rectam esse dicens conf. *Aqbol. gram. p. 11*. Prov. 37. Pro voce clunes legas *coxas* et sic in annotatione. Prov. 38. In codice Abu-Ohbaidi legimus, cum quoque significari, qui diligentiam in se omiserit aut eam, qui fatigatus et laesus inde redierit. Prov. 42. In codice Abu-Ohbaidi *لقدو* *لقدو* *لقدو* legitur *بذلك* cum eadem significatione. Prov. 50. De hoc conferras quoque 21, 110. et 23, 252. Prov. 56. leg. *جشمت*. Sed fortasse est *جشمت* ratione habita ejus, quod in scholis 22, 94, legitur, ubi *كلمى* est, et *عرقى*. Prov. 58. In codice Scharaf-Aldini le-

gitur والرشف اشرب. In Djeuharii opere et Kamuso الرشف اشرب. انقع. Hoc praferendum est. Prov. 65. Rubahi versus sic vertendus: „O utinam nos et tempus modo indefessorum equorum curreremus!“ Verba mea sensum verborum لبيت المنا والدهر جرى السمة, qui est alter legendi modus, ut المنا pro المنايا sit, ex sententia Meidanii exprimunt. Prov. 69. Observamus, Meidanium nonnisi Altrakim enunciarı velle. Prov. 71. l. 5. leg. Tum alius quidam hunc sensum etc. Prov. 74. In libro Fahihat-Alcholafah p. 24 verba proverbii Mohammedi tribui videntur. Prov. 78. leg. Schaihamum. Prov. 79. leg. الثمرة et عويس. Prov. 80. In codice Abu-Ohbaidi legitur: أثبت به. Prov. 81. Meidanius verbis concu-

tiens clunes pinguem significari dixit: pinguem autem esse aliis inutilem. Cui sententiae non assentior. Prov. 83. De hoc conferas 12, 56. In Scharaf-Aidini opere legitur: اللهم جدا لا كذا. Prov. 84. leg. Pravus socius. Sed fortasse scholii verba, sicut in meo codice scripta sunt, pars proverbii sunt; nam in codicibus aliis vox اى omıssa est et in codice Berol. tanquam proverbium conjuncta sunt omnia verba et eodem colore descripta sic: جليس السوء كالقین ان لم يحرق ثوبك دخنه. „Pravus socius fabro ferrario similis est; si vestem tuam non comburit, eam fumo inficit.“ Proverbium vero cohaerere videtur cum Mohammedis verbis, quae doct. Fleischerus in libro Alis hundred Sprichw. p. 118.

sq. adnotavit. Prov. 87. leg. بالهنيء والنجیى. Prov. 91. Nescio num ob errorem جلى scriptum sit an sic fortasse in Samachscharii opere legatur. In Meidanii opere جلىرو „obducite“ legitur. Tum quoque scribas putatis. Prov. 97. leg. حطبت. Prov. 98. Si شمر enunciatur,

proverbium ad metrum Redjes referri potest. Prov. 99. Quemadmodum enunciaui, in codice meo scripta est vox. Sed scribi quoque potest عول يعلك ab عول. In codice Ber. يعلك legitur. Licet quoque suffixo masculini formam dare. Prov. 102. Meidanus حباب ennucciavit, quum pluralem esse dicat; sed alter quoque ennucciandi modus ferri potest. Prov. 104. Ennucciari quoque potest ربكر qui ennucciandi modus in femina usitatus est. Prov. 109. Vocem نفش erigendi significationem habere, videmus e loco libri Fakih. Alchol. p. 145. l. 14., ut loco vocis evellens scribatur erigens. Totum autem proverbium a gallo irato plumas colli erigente desumptum est. Prov. 110. In Kamuso Calcut. legitur quidem بنات غير; sed num rectum sit, dubito, nam in duobus codicibus غير est. Quae autem Meidanus ad explicandam vocem adtulit, ea ex Djeuharii opere desumpta, ubi غير legitur, tanquam nomen formae singularis. In scholiis autem بنات غير legas. Prov. 115. De hoc conferas prov. 61. Prov. 120. In codice Berol. legitur ليلىكم ليله, in codice Lugd. ليلىكم ليله. Prov. 122. In codice Ber. loco vocis تكرر legitur نكر infortunium grave; id quod probandum est. Prov. 123. In versu المهلب واما, enuncies. Prov. 127. Melius dixissem mala et malam. Prov. 133. legas: يحى ذراها الارقم. Prov. 138. Proverbium metrum Sarih aut Redjes habet. Prov. 140. Proverbium hoc Abu-Mohammedes Alahrabi sic adnotavit: جهل النعمان لغانين وادى سيلات. Legas سيلات. Prov. 142. Dixit Alazmaïhus, Arabes

opes in duas classes dividere, quarum una appelletur **الناطق** loquens, altera **الصامت** silens. Priorem complecti omnia animalia i. e. servos, jumenta etc., posteriorem omnes res tam praedia et fundos, quam utensilia et pecuniam. Abu-Ohbaidus autem dixit, vulgo opes silentes (**الصامت**) esse pecuniam. Prov. 150. l. 9. In verbis, quae citavi codices multum inter se discrepant. In verbis, quae in proverbii consuetudinem venerunt, voces **في نسبي** لا المرء في نسبي ولا اليربوع rectum legendi modum offerre puto, ita enim in optimo Soharaf-Aldini opere legitur. In codice Berol. correctæ est vox **في** **في**, et idem in codice pessimo Samachscharii et codice Lugd. et meo legitur. Non dubito, quin scribis vox **في**, quum obscura esset, corrigendi ansam dederit. Pag. 328. l. 2. scribas: duae syllabae Min - Ali - - - ut Mi - nali - - - fiat, contrahendae sunt. Prov. 175. l. 12. scribas **مرءة**. Prov. 196. scr. **الضراط**. Prov. 198. In codice Ber. recentiore **جافل** et **عائل** legitur conf. Burckh. Nro. 196. Prov. 203. Proverbium metrum Basith habet. Prov. 204. Apud Burckhardtum legimus loco vocis **فكر** **فكر**. Prov. 205. Burckhardtus (prov. 198.) proverbio sensum tribuit: uterque varia re occupatus est. Prov. 211. u. 212. leg. **اجلس**. Prov. 214. loco vocis **به** legas **له**.

C. VI. Prov. 3. legas: sagitta, quae ad..... Prov. 6. In quibusdam codicibus pro **فاربعة** legitur **فاربعة**. Prov. 7. In Abu-Ohbaidi codice legimus, proverbium in virum adhiberi, qui postquam clamorem sustulerit, sileat et nil amplius faciat. Prov. 10. Observandum est in aliis codicibus nomen feminae **Alhaidjumanah** scribi; alter quoque legendi modus in aliis codicibus sic adnotatus est: **لا تهنت** „ne haetetur.“ Prov. 13. De hoc conf. 24, 31. Prov.

14. conf. C. 13, 16. Prov. 16. Scribi potest: mansuetudo, nam vox حلم intelligentiam et mansuetudinem in viro conjunctam designat. Prov. 22. Praefero, quemadmodum in libro meo: Fakih. Alchol. p. 127. l. 12. legitur: حبك للشئ. In codice Abu-Ohbaidi bonam regulam a quodam sapiente adlatam legimus: انك اشكل عليك امران فلم تدر ايها ادنى الى الصواب والسداد فانظر انقلها عليك فاتبعه ودع الذى تهوى فانك لا تدري لعل الهوى هو الذى Quod si duae res tibi dubiae sunt, ut nescias, utra veritati et recto propior sit, considera, quatenus tibi molestior sit et eam sequere, dum eam, quam desideras, sinis, nescis enim, an fortasse desiderium eam et animo et oculis tuis exornaverit. Prov. 26. In codice meo et Berol. في non est. Sive unum Scharaf-Aldini sive alterum legendi modum sequeris, verbis aut metrum Ramal aut Redjes tribui potest. Re vera vero in tanta lectionum varietate proverbium origine versum non fuisse puto. Prov. 29. In Hamasa p. 14 l. 2. infra proverbium explicatur verbis: اى يتصل بعضها ببعض e. una cum altera conjuncta est. Prov. 37. leg. أحمل. Prov. 43. In codice Abu-Ohbaidi الى كليهم legitur. In Hamasa p. 114 l. 7. ut in textu. Prov. 50. Scribas اكامر. Prov. 58. In codice Berol. recent. الى فوقه legitur. Legas quoque يرجع et sic in sequente proverbio. Prov. 60. Scribas: regit? Prov. 63. Scribas اللسان et sic in versibus. Prov. 66. Ad metrum Motakarib referri potest. Prov. 72. In codice Abu-Ohbaidi الحزم في الامور scriptum est. Prov. 75. l. 8. infr. pro: fratres quae siveisset scribendum videtur: fratres vindicasset. Prov. 83. In Abu-Ohbaidi codice legimus proverbium inter vulgum vulga-

tum esse. In versu legas **فَاتَّبَلِي** et **كُنْتَ**. Prov. 88.

legas **وَلَا حَرْجَ** „et non erit crimen“ i. e. Si Mahni agendi rationem imitaris, bene ages! Prov. 91. Loco verborum firmum animi studium melius scripsissem **Cautio prudens**. Pag. 371. l. 4. inf. loco verbi: **نَشَقِي** scribas **نَشَكِي**. Pag. 373. l. 7. 8. Scribas: fulcimento sustulit et occidit. Prov. 98. Ut scripsi, sic in meo codice voces enunciatae sunt; sed rectius videtur **صَلَفِيْن** et **حَظِيِيْن**. Prov. 103. Clarius scripsissem „cum cantharidibus.“ Prov. 106. In codice

B. **تَأْيِيْتَه** legitur; sed sexta ut quinta forma ferri potest. Prov. 108. In codice Abu-Ohbaidi et codice Ber. **والعبد** legitur. Prov. 110. In libro Citab-Alaghani legi, Monachchalum Jescheoritam filium Ahmrui vel Masuhdi etc. a Nohmano ben-Almondsir aut occisum aut incarcerationem aut vivum sepultum esse, quod eum cum uxore sua Almotadjarradah cognominata (Nonnulli eam Mawijjah appellatam, alii Hindam filiam Almondsiri Alaswad Calbitam fuisse dicunt) rem habuisse vidisset aut rei suspicionem haberet. Prov. 116. leg. **عَظَايَة** et **حَرْبَاء** in scholio.

Prov. 120. In Hamasa P. vv proverbium sic ab Abu-Mohammede Alahrabi adlatum invenimus: **احاديث**

زبان استه عام صعدا „Narrationes Sabbani podici suo expositae anno, quo per clivosum locum ivit.“ Metrum Thawil verbis est. Prov. 122. Legas **جَانِي**. Prov.

125. In versu jam praefero **يَقْدُنْ** فلا. Ne jaciatur.

Pag. 381. l. 1. scribas **يُسْتَبَع**. Prov. 128. leg. **حَسَا**.

Prov. 132. Efferri quoque potest خيمى. Prov. 138. In codice viro الشخير المطرف بن الحسنه verba tribuuntur: الحسنة Pulchra inter duo arcus cornua et optima res est media et pessimus incedendi modus est elatior.“ Melius autem in adnotatione“ quomodo ipse se haberet“ scripsissem.

Prov. 140. scrib. أجله. Pag. 388. l. 22. legas: iturum esse, ut de pretio cum eo agam. Pag. 389. l. 2. loco vocis قصر legas صرام l. 4 infr. leg. يرجع. P. 391.

l. 1. locus est intelligendus ubi Abrahamus stetisse putatur. Prov. 154. In proverbio C. 10, 183. Ebn-Habbannah legitur. Pag. 393. l. 18. leg. ἀπομυσσόμενος l. 3. infr. Alharuritae. In aliis codd. Alcharuritae,

Prov. 158. In versu legas وأجرأ. Pag. 394. l. 9. leg. Taubahum ben-Alhomajjir. Pag. 395. l. 6. infr. leg. patrem vocat. Pag. 399. l. 4. inf. loco vocis pedem legas agmen. Pag. 400. l. 17. leg. من بين مقتول وبين خالد. Prov. 172. l. 7. Aptius ad Meidanii verba scribendum fuisset pro: dum unum etc. „dum uni contra alterum victoriam non adjudicavit.“ Prov. 173. Delenda est adnotatio infra posita. nam verba metro destituta sunt. Prov. 183. scr. والالوان. Prov. 185. In codice Abu-Ohbaidi legimus, proverbium vulgo usitatum esse. Prov. 193. Proverbium inde ortum est, quod mulier quaedam ista in scholiis adducta verba dixerat. Prov. 205. In Scharaf-Aldini opere legitur: المبتخطة بكوعها. Pag. 411. l. 18. leg. زف. Prov. 207. Re diligentius perpensa, vita reducta i. e. quam quis ob morbum aut aliam causam amissam putat, vertendum esse puto. Prov. 221. In opere Scharaf-Aldini verba ذأت

حَسْبِهِ. Prov. 224. leg. الطول والعرض non leguntur.

Prov. 225. legas حَسْبِ et loco vocis intelligens

clarius mansuetus dicitur. Prov. 227. Ad metrum

Motakarib referri potest. Prov. 228. leg. colligit. Prov.

230. leg. حَصَلَ. Prov. 233. Vox الْبَاغَى et de injusto,

tyranno intelligi potest. Prov. 234. لَطَنَ. Prov.

236. Ad metrum Motakarib referri potest. Prov. 237.

leg. طَلَبَ. Prov. 240. In Hāmas. p. ٢٣٣ l. 15. legitur

أَبْلَغَ. Prov. 251. leg. تَرْجَع. Prov. 256. Rectius cum

cl. Fleischerō sic vertendum est: Puteum fodi et tum

terra imple et ne mercenarium otiosum esse sinas i. e.

Inutiles res peragendaē sunt, ne mercenarius otiosus sit et corrumpatur.

C. VII. Prov. 3. In codice lego, Martae filium fuisse Alharitsum claudum natura (الاحرج). Abu-Ohbaidus vero dixit, ejus filium fuisse Alharits majorem (الأكبر)

b. Djabalāh b. Alharits b. Tsahlabāh ben-Djafanāh. Alii dicunt, Mariam pertinuisse ad gentem Djafanāh, alii ad gentem Cendah. Jacobus dixit, Mariam fuisse filiam Akammi (اقم) b. Tsahlebah b. Ahmru b. Djafanāh. Prov.

5. Delenda est linea: Simili ratione etc. Prov. 6. In codice Abu-Ohbaidi legitur quoque ما استطف لك vid.

Kam. et Dj. et ما اطف لك. Prov. 7. In codice Berol. خَشَ scriptum est, ut a verbo خَشِيَ derivetur, et sic scribendum

putaveram; sed re diligentius perpensa خَشْ cape! legendum puto. In Samachscharii opere legitur حَش; quod a حَوْش concitavit circumveniens, ut in retia ageret, derivandum est; addidit enim auctor explican-

di gratia: حوالیه: ای خذ من; et mandatum leniter agendi inesse dixit. Tertius denique legendi modus est خس, quod mihi decipe! significare videtur. Prov. 8. In codice Ber. recent. legitur: خالف تعرف; l. 2. infr. legas لا ولكنك Pag. 425. l. 15. Samachschario verba لا ولكنك de molliter vivente adhibentur. Pag. 427. l. 2. Nunc non dubito, quin rectus legendi modus sit: خبر ما, quemadmodum in codice Samachscharii est, ubi pro باغت legitur: جاءت. Pag. 428. l. 5. leg. خَلّ l. 6. infr. Loco vocis Djadsimah leg. Ahmrui et l. 2. loco vocis Djadsimah leg. Ahmrui. Prov. 21. ad metrum Sarih referri potest. Pag. 432. l. 5. pro noctu veni scribas: Humi oculos defige! Prov. 27. In Abu-Ohbaidi opere legi, proverbium in poesi vetere reperiri et modo Colaibo Wajel modo Tharafaho adscribi. In usum adhibuit id Ebn-Ahbbasus dicens Ebn-Alsobairo, quum Alhosainus b. Ahli in Iracam tetendisset, ut significaret, in Iracam exeuntem Alhosainum ei Hidjasum reliquisse. Prov. 30. In codice Abu-Ohbaidi legimus, proverbium adhiberi, si res alieno loco ponantur. Prov. 32. Proverbium significare, bonum cum malo, excellentem cum pravo et nobilem cum ignobili mixtum esse, quia lac خائر appellatum optimum ejus sit, spumam autem inutilem Ebn-Alstocitus dixit. Prov. 34. In codice Ber. rec. المال legitur. Prov. 36. In codice Abu-Ohbaidi الحيايك legitur. Prov. 39. Legitur quoque غني قليل et نفع قليل. Prov. 42. l. 2. infr. Quum in codice Berol. فتنفخ (non فينفخ ut in meo) legatur hoc ad lacertam referendum est, ut vertatur: Viam ei patefacias, ne inter pedes tuos incedat et tu infleris. Prov. 44. legas خير et veritas: eligere jussus est. Prov. 51. In codice Abu-Ohbaidi legimus, traditionis verba esse.

Prov. 56. Enunciari quoque potest خيرة nuntiavit, id quod Meidanii verbis in scholiis aptius est. Prov. 59. In codice Ber. rec. posterior proverbii pars omissa est. Prov. 62. In codice Ber. et Lips. post خيرة insertum est لك. Tum vertendum est. „Sine eum, cuius bonum paucum est, inter homines alii tibi praeter eum sunt.“ Prov. 65. leg. „custodiunt.“ Prov. 68. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 69. In Hamasa pag. ٦٧. استك legitur. Prov. 83. In codice Abu-Ohbaidi proverbium ad traditiones refertur. Prov. 98. In codice Scharaf-Aldini اخيب legitur. In primo versu in meo codice تخفيها ونعلنها et تبديها in codice B. نعلنها, تخفيها legitur. Legas vero in versione „de se divulgat et occultat.“ Legitur quoque الرجال ad sellas. Pag. 455. In versu l. 17. legas بيثرب. Prov. 110. leg. حُصُور. In Scharaf-Aldini opere eum articulo legitur. Prov. 120. In versu scribas ترجع. Prov. 131. In codice Abu-Ohbaidi additur حرشته et sic in Hamasa # l. 3. infr. Prov. 137. In Scharaf-Aldini opere الحكك „ad fricandum destinatus“ additur. Prov. 138. leg. Kossus. Prov. 153. pro foecundum leg. secundum. Prov. 162. leg. ترشد. Prov. 164. Si الخرق enuncias, vertendum est: „Asperitas (aliorum) lenitate (nostra) fraenatur.“ Prov. 169. loco vocis quocum leg. cum eo i. e. si cum eo comparatur. Prov. 173. leg. رجانة. Clar. Fleischerus locum Harir. p. 498 in scholiis l. 10. nobis indicavit sequentem, qui huic proverbio explicando egregie inservit: والرجانة من صفات المرأة قال علي في وصيته لابنه محمد لا تملكن المرأة من الامر ما يجاوز نفسها فان المرأة رجانة وليست بغيرمانة; videmus enim, voce رجانة in describen-

dis mulieribus adhiberi, ut vox *خلم* in proverbio amica, uxor sit. Hanc ob causam voci *قهرمانه* curatricis rei familiaris significationem tribuimus (conf. lex. m.) Fleischeri sententiae omnino adsentientes. Proverbii, quod igitur veteris originis est, sensus est: Uxor aut amica viro non nisi voluptati est, non commodo; ne igitur rem familiarem administrandam ei tradat.

C. VIII. Prov. 11. In Haririi scholiis p. 40. legitur *مصاحبا*, in Hamas. p. 133. proverbium sic legitur *دمت لجلبك قبل الكليل مصطحبا*. Prov. 12. In codice Abu-Ohbaidi *نحك* legitur. Prov. 14. l. 3. leg. Hadjar. Prov. 19. Consentaneum proverbio est id, quod quidam veterum dixit: *ادفع الشر بمثله اذا امياك غيره*, „Depelle malum simili re, si re alia destitutus es“. Scribas vero *بعود*. Prov. 20. In versu citato, qui primus poematis versus est, secundum commentarium vocem *حديثا* ab omisso verbo *حدث* narra pendet, ut alterum *حديث* (sic enim scribendum est), loco appositi sit. Quae res si ita est, veritas: sed narra nobis rem, quae camelis accidit. Prov. 22. Varius reperitur scribendi modus in codicibus in nomine viri. Meus codex *اللجيم*. Berol. *اللجيم*, Lugd. *اللجيم* habet. Prov. 29. Si *بالرم* enunciat, vertendum est „assuefac agnos labiis herbas decerpere. Prov. 34. Jam praefero *القوم*, ut vertetur; invitavit gentem. Prov. 37. Scribas *يعبر*. Prov. 48. conf. C. 15, 49. Prov. 51. l. 6. pro *ورسولة* leg. *ورسولة*. Pag. 487. l. 17. Re diligentius perpensa verba: *النصيحة للأن* etc. sic rectius vertenda esse patet: *النصيحة* sincerum monitum (vel subjective sincerum propositum), quoad Deum spectat eo constat, quod servi

(hominis) agendi ratio non nisi Deo consecrata sit; النصيحة, quoad prophetam spectat, quod (homo) admittat pure animo invitationem prophetiae, neque ei contrarium animum habeat; النصيحة, quoad Mohammedanos spectat, id, quod nullo modo se ab iis distinguant. Dicunt vero النصيحة, quoad doctores Mohammedanorum spectet, eo constare, quod ab iis dissensione non discedat et eorum effatis non repugnet. Num النصيحة للمسلمين rectum sit, dubitare licet, quia statim النصيحة لاينة المسلمين sequitur; sed ferri potest. Quo minus vero in omnibus phrasibus هذا العبد subjectum sit, primum mihi يتنبهوا obstare videbatur, praecedente et sequente singulari verborum; nunc vero id negligentius scriptum esse putō pag. 488. l. 10. pro scribis ejus leg. scriptis ejus (Corano) pag. 491. l. 11, leg. قَرَّبَ. Prov. 68.

leg. قَرَّبَنِي In versibus leg. باحسن et واقبهم et يدب, tum legas visceribus ejus. Prov. 65. leg. دعيني.

Prov. 67. leg. المتمنى. Prov. 71. In codice Ber. rec. legitur الى النار et loco vocis رطب legitur: اخضر; sed ignis non de igne inferno dictus videtur. Prov. 73. Ad metrum Thawil referri potest. Prov. 81. In opere Scharaf-Aldini ومكافاة omissum est. Prov. 84. In codice Ber. req. تكسب الدواهم. legitur.

C. IX. Prov. 11. In codice Abu-Ohbaidi legimus, in opere Abu-Ohbaidahi esse notam in margine, quae magis confodiens legendi modum offerat. Prov. 12. Post الخيبة addendum est الخيباء, quo vis vocis augetur. In codice Ber. والخيراء legitur. Prov. 13. In codice Abu-Ohbaidi يغضب legitur. Ad metrum Sarih referri potest proverbium. Prov. 24. De nomine Ins dubita. Fieri potest, ut Anas aut Ans enuncietur. In codice

Abu-Ohbaidi legimus, esse qui dicerent, tribus vicibus eum percussum esse et tertia vice عبد يودبه مولا dixisse. Prov. 27. Clarius proverbium explicatum esset, si dixissem: Homines ad unam omnes viles comparantur eum plantis *Daundn*, inter quas planto *Rimts*, pabulo inserviens, non est. Prov. 39. l. 3. legas: ut forma

يُفعل *jafahllon* sit. Prov. 44. legas ذباب سيف et veritas acies gladii. Tum ad metrum *Redjes* referri potest. Prov. 48. In versu scribas: قَبِيلَةٌ Prov. 63.

Ad hoc proverbium cl. Fleischerus docuit, die decimo Moharremi celebrari memoriam necis Hosaini, qui in agro Kerbelensi prope Cufam a militibus Jesidi Omajjadae interfectus esset. Abulf. Ann. 1, p. 320. Land's Account II, 166. sq., quae res optime facit ad proverbium explicandum.

C. X, 1. Magis ad verbum scripissim: Pavit (male) et tum camelos bibere nolentes habuit“ i. e. eos ita pavit, ut eorum ventres vacui aut nimis pabulo impleti essent. In codice Abu-Ohbaidi legitur: pavit eos; sed eos pabulo non satiat; quae est causa, cur aquam non bibant. Prov. 5. Poeta rectius Chofaf. b. Nadbah scribitur. Prov. 9. In codice Abu-Ohbaidi duplex legendi modus يتمرى et يتمرى adnotatus est. Prov. 11. In codice Abu-Ohbaidi legitur رويد et in codice Berol. حتى فالتجبا; sed vox حتى glossa est. Prov. 14. aut فالتجبا aut فالتجاء scribendum est. Prov. 18. conf. C. 18, 36. Prov. 20. In Samachschari opere حار انه legitur. Prov. 22. In codice Abu-Ohbaidi legimus, proverbium in vituperanda aviditate adhiberi. Pag. 528. l. 3. leg. experta est. Prov. 31. ad metrum Basith referri

potest. Prov. 34. scrib. **أَرْقَى**. Prov. 36. Alterum legendi modum **تَهَب** et in codice Berol. legitur. Est igitur vox a **هَب** derivanda et vertenda "celer est dum cunctatur (cunctans)". Non igitur est, quemadmodum putaveram, passivi forma, ut **تَهَب** pro **تَوْهَب** dictum esset. Prov. 37. In meo codice legitur **قَطْرَةٌ**, in codice Berol. **مَطْرَةٌ**. Prior vox quamvis eundem sensum habere potest, tamen **مَطْرَةٌ**, quod et in Kamusi et Djeuharii opere invenitur, nunc praefero. Prov. 41. Loco vocis **بِالْأَيَّابِ** in codice Abu-Ohbaidi **بِالسَّلَامَةِ** legitur. Prov. 43. scribas: cujus crena rupta est et cuspis excidit. Prov. 46. scrib. **أَرْجَعْ**. Prov. 47. l. 2. schol. legas **رَكِبَ رَأْسَهُ رُكُوبَ الْمَغْصَصَةِ رَأْسَهَا**. Prov. 57. Vulgus eodem sensu dicit: **رَبِّ ثَرَى خَيْرٌ مِنْ حُبِّ**. Proverbium quoque hunc sensum habere potest: quod (avarus) te metuit, melius est quam quod te amat, nam ob metum tibi dona dabit, non amore ductus. Pag. 542. l. 3. infr. pro: non remanet et non dimittitur leg.: neque superstitem neque incolumen esse sin- nit. Prov. 60. **الْمَسْكُ** in scholiis se cohibentem, eum intelligas esse, qui se cohibet in opibus erogandis. Prov. 70. pro verbis clarum esto! melius scripsissem intellige! Ellipsis post hoc verbum statuenda est, conf. Rubahi versum. Prov. 72. In Hamasa p. 17. proverbio praemissa est vox **هَـ**. Adhiberi autem de re, quae futura speretur, ibi legimus. Prov. 73. conf. C. 10, 36. Prov. 75. Fleischerus cl. ex codice Krüg. studiosior legendum esse putat. In codice Berol. **أَخْفَى** legitur, qui legendi modus e scholio male derivatus videtur. Pag. 550. l. 3. scr. prov. 27. Prov. 78. scr. **طَلَبَ** l. 6. pro interitum ser. dedecus.

Prov. 82. Est autem, quemadmodum nunc video, Ohbaidi diversa intelligendi ratio. De viro adhiberi dixit, ejus dignitas major sit, quam ut verba ad eum dirigantur. Responderi igitur omisso responso. Prov. 84. Pro verbis in scholio: qui astutia ab alio vincitur, legas; qui in calamitatem incidit. Verbi auctorem fuisse Alharitsum b. Ohbad in codice Abu-Ohbaidi legimus. Proverbium quoque in magnis calamitatibus adhibetur, quibus tanquam tenebris dies obscuratur. Prov. 86. In codice Ben rec. legitur **وَرَمِدَ**, Prov. 87. Loco vocis **حليمًا** in codice Abu-Ohbaidi **حليمًا**. Adscribunt quoque hoc et praecedens proverbium Lokmano sapienti, qui verba filio suo dixerit. In codice Abu-Ohbaidi versus citati Tharafaho tribuuntur. Prov. 88. scr. **الرَّشَفَ**. Prov. 95. Si **جَمَلًا** legis ad metrum Ramal referri potest. Prov. 97. Cl. Fleischerus adnotavit in codice Krug. proverbium sic legi: **أَرُوغَانَا يَا تَعَالَاهُ وَقَدْ عَلِقْتُ بِالْحَبَالَةِ**; in meo vero codice et Berol., quemadmodum imprimendum curavi, legitur. Prov. 107. conf. prov. 141. Vocabulum **نَجْمَةٍ** et commodam vitam significare potest. Prov. 110. leg. conf. prov. 69. Prov. 115. leg. **لِسَانٍ** et in ada. **العَيْنَانِ**. Prov. 116. leg. mel. Prov. 118. leg. **لِسَانٍ**. Prov. 123. scr. **يَهْدِي**. Prov. 132. In codice Abu-Ohbaidi legitur **جَاوَزْتُ جَانِبِي**. Prov. 139. Clarius dixissem: Sic tu in conviciis quasi aufugiens locum tuum reliquisti et grassatus es. Prov. 143. pro **وَقَعْتُ** leg. **يَقْدُ**. Pag. 566. l. 1. pro Nonne leg. quidni. Prov. 160. scr. novit. Prov. 166. Scrib. Saepe aliquid. Prov. 168. scr. **عَلَا**. Prov. 174. In Samachteharii opere legitur; **رَقَقَا**, conf. C. 5, 83. Auctor versuum

الاعور الشقي in codice Abu-Ohbaidi appellatur. Ibidem in posteriore versu ^{منهيا} ^{كأصرا} et ^{كأصرا} legitur. Pag. 574. l. 5. Quamquam ^{عن} de sono usurpatur, quem edit camelus ob amorem in pullum, tamen hoc in loco, monente Fleischer, ob proverbii et phrasidis praecedentis sensum propter sitim id facere lacertam, verba significare puto. Pag. 575. l. 4. pro legendi scribas interpretandi. Prov. 188. In Scharaf Aldini opere رصامة legitur. Prov. 192. Meidanius formam سكا alteri سكاء praeferit. Pag. 576.

l. 12. Post verba الغمام ارق من دمع الغمام inseras „Tenuior quam lacrymae nubis albae,“ ^{ارق من دمع المستهام} Prov. 195. In codice B. rec. legitur: من تمر في البصرة. Prov.

209. Re diligentius perpensa ^{الخنافس} enunciandum et vertendum est „Scarabaeis vehi“ ut sensus sit: pessimo modo vehi melius est, quam optimo modo pedibus incedere conf. Burckh. 309. Prov. 215. رقص. Et tanquam passivum enunciaui et verti potest. Prov. 231. Ad metrum Redjes referri potest.

C. XI. Prov. 1. l. 1. sch. Leg. Ahhd-Allahi b. Ihcrimaé l. 3. Ebn-Sohaimahus. In versu secundo leg. الشقي Prov. 9. In codice Abu-Ohbaidi legitur القعود. Prov.

12. Usitatus est ^{جيا} et ^{غيا}; sed in codicibus cum Dhamma scriptum est. Pag. 588. l. 8. infr. legas ^{ياغيا}

Prov. 17. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 25. In adn. srib. is est, qui pulchritudine. Prov.

28. scr. ^{أزمنة}. Prov. 30. scr. ^{الكرش}. Prov. 32. Re diligentius perpensa lectio ^{تنسى} „in oblivionem adducit, quam quoque, ut nunc video, codex Berol. ha-

bet, praeferenda videtur. Prov. 33. Loco vocis جيرانه in opere Scharaf-Aldini اهله aut قاره, in codice Abu-Ohbaidi اهله aut جاره legitur. In scholiis ad Meid. C. 24, 131. est جيرانه واهله. Proverbium autem de re adhibetur, quae parvi habetur, dum se nobis offert et non desideratur. conf. C. 24, 131. Prov. 38. سجاج Sadjahi scribendum est. Prov. 48. scr. المكارى Prov. 51 et 52 leg. لسانك et اللسان. Prov. 56. مكنها.

C. XII. Prov. 2. sc. ben-Hasalah. Prov. 4. Proverbium in virum adhibetur, qui rem vult; sed a quodam accidente impeditur. Versus autem Auhfo ben-Malie b. Dhobaiah tribuitur, quem die التحالف appellato dixisse eum contendunt conf. Hamas 253. Prov. 5. In versu leg. سواه. Pag. 603. l. 1. scrib. سوانا et مثل. Prov. 11. De voce جابة confer. Anthol. gram. pag. 31. Prov. 17. In libro Citab. Alaghani proverbium sic legitur: است الحالب اعلم. Prov. 23. l. 2. schol. leg. الفصلان حتى القريعى. Pag. 610. l. 22. Accuratius scripsissem: lambebat, mordebat. Prov. 34. Observandum est, et in codice Abu-Ohbaidi غرار subjectum proverbii esse. Prov. 35. In codice Abu-Ohbaidi legitur سبف سيله مطره, „Torrens ejus pluviam ejus praecessit.“ Prov. 39. leg. الشرف. Prov. 46. scrib. أقطت. Prov. 48. l. 10. sch. In Hamas p. 91 legimus, Saahdum dixisse عن الاول, „si prius ei interdictum fuisset.“ Prov. 49. Dicitur quoque والعدم Prov. 54. Legas: stultus, qui aut stultus est, qui. Familiam Sobairi stultitia adfectam fuisse dicunt

conf. Herbel. T. 1. p. 13. Prov. 55. l. 2. inf. leg. Ohnairus, filius ejus. Prov. 56. In versu secundo leg. فداء et vers. tert. واحد. Pag. 622. l. 2. leg. Alrabab; l. 23. Deleas سرى. Prov. 66. In codice B. recent. leg. طنة. Prov. 69. In versu leg. بىك. Prov. 72. conf. C. 28, 40.

Legitur quoque خُرْزَيْنَ et خُرْزَا. Prov. 77. Verba Ahbd-Allaho b. Masuhd, quae in sermone sacro (خطبة) dixit, adscribuntur. l. 6. legas: mari. Prov. 79. Meñus سقة enunciatur, ut in codice Ber. legitur et in versione prote leg. eum. In scholio l. 3. leg. الاعيين. Prov. 93. In codice Samachsch, يشف scriptum et الحجة omissum est. Prov. 93. In codice Ber. سبتى. Proverbium mulierem impudenter loquentem et clamorosa designat. Prov. 100.

Si آسنت scribitur, proverbium ad metrum Sarih referri potest. Prov. 105. In codice Abu-Ohbaidi الص legitur. Prov. 109. In codice Abu-Ohbaidi legimus, eam filiam Sahdi b. Korad ad gentem Badjilah pertinentis fuisse; rectius vero appellari virum Sahd b. Ahbd-Allah b. Korad b. Tsahlabah. Proverbium autem vulgum adhibere. Linea 12 sch. Nomen patris Ahticae C. 25, 107. paulo aliter dictum est. Legas praeterea Alchorschobi Si in versu tertio فَنَالِك in duas voces separatur, et فَنَا pro قَنَا est, verti potest: Ne cibus tibi proficiat! Prov. 141. l. 4. inf. Post vocem ولوغه inseras: ومن لحسة الكلب انقه. Prov. 152. Cui Pocockii versio, quae cum Krüg. codicis scribendi modo consentit, placet, ei vox a ساس derivanda est. Prov. 155. Loco vocis opulentiae leg. cantus. Prov. 162. In codice Ber. rec. additur لم يدرك. „dum nescit.“ Prov. 172. leg. السامر. Prov. 174. In

codice Ber. rec. **السلامة غنيمة** legitur. Prov. 179. Ad proverbium intelligendum facit versus Ohaihahi ben-Ald-jolah, qui aut proverbii auctor esse aut id in usum suum vertisse videtur:

استعن أو مت ولا يغرك ذو نسب من ابن عم ولا خال
أني مقيم على الزوراء أعمرها أن الحبيب إلى الإخوان ذو المال
„Dives fias aut morere! ne te decipiat spe vana opum
possessor sive patruelis sive patruus sive avunculus sit.
Ego opibus operam do eas colens, nam opum possessor
fratribus dilectus est.“

Prov. 183. In codice Ber. rec. legitur **على قضاء خواجكم**.

C. XIII. Prov. 4. In codice Abu-Ohbaidi legitur
الشرا جاء إلى مزج العراقيب: اجاءك. Abu-Saidus sic adtulit:
In eum dicitur, qui vilem, avarum adit, sive dona accipit
sive non accipit. Prov. 5. l. 4. pro podex (cameli)
legas ulcus (cameli), quo ab onere portando prohibetur.
Prov. 6. Proverbium hoc Alaghlabo adscribitur.

Cod. Abu-Ohb. Prov. 11. leg. **يدثي**. Prov. 20.
Et legitur **لنشنة**. Prov. 26. In codice Scharaf-Aldini

legitur **كانه شيطان الحماطة**. Prov. 29. legas **نغير**. Prov.
38. leg. **شحتي**. Prov. 40. Proverbium Actsamo Al-
zaifi tribuitur cod. Ab. Ohb. Prov. 45. leg. **زيم**.

Siam conf. C. 27, 54. Prov. 60. leg. **الشرط**. Huic pro-
verbio simile dictum apud Har. p. 11. schol. legitur
„المؤمنون عبيد شروطهم“ Mohammedi servi conditionum
suarum sunt“. Prov. 67. l. 9. sch. Pro timorem
melius scribas impatientiam. Prov. 73. Pro voce
للجيعان in codice Krug. et Berolinensi (ex correctura ut
videtur) **للجايح** legitur. Prov. 79. leg. **شحتي**. Prov.

87. scr. **شريب**. Prov. 91. Re. diligentius perpensa cum
Pocockio et Fleischero cl. sic legendum et vertendum

puto: **شَرُّ بَحْتَابَةِ أَمْرِ هَيْبَلٍ** „Olfecit (v. superbivit) mucrone nasi leaenae“. Prov. 93. Proverbium ad metrum Sarih referri potest. Pag. 678. l. 3. leg. pica. Prov. 95. **يُطْعَمُ**. Pag. 679. l. 2. pro Sarih scr. Redjes. Prov. 101. Scribas **شَرُّ مَرْغُوبٍ** et veritas. Pessima res expetita. Prov. 114. In Scharaf-Aldini opere **البسوس** legitur. P. 684. adnot. 1) Putaveram, Arabes versus illos versus interitus appellasse, quod tantae calamitatis causa essent; at vero quum camela, qua conspecta versus diceret, in area domus procubisset, ab hoc loco nomen versus areae domus accepisse putandi sunt. Pag. 686. l. 4. In Hamasa p. 252. res diverso modo narratae sunt. Prov. 115. pro Chawwats ben-Haibar C. 19, 62: Chawwat b. Djobair in omnibus codicibus legitur. Prov. 116. Proverbio hoc vulgus utebatur. Prov. 117. leg. **قَاشِرٌ** conf. C. 25, 137. Prov. 120. infr. leg. **قَاشِرٌ**. Prov. 121. l. 3. sch. Accuratus dixissem „et feriens caudam movet“ pag. 695. l. 10. Quum **قَطُّ** ut **قَد** suffixa admittant, non dubito, quin voci **قَطُّ** suffixa addi possint. Pronomen **لِ** ad camelam et poetam (me et te) referri potest, et post suffixum primae personae singularis poeta nomen tanquam appositum addidit. Fleischero autem clar. **قَطْنَا** nomen viri sc. Ebn-Modrici videtur. Kathan nomen plurium virorum est, hujus autem nominis Kathan b. Modric non inveni. Hoc vero nomine in versu admisso verbo interposito nomen poeta separavit. Ad proverbium 23, 37. idem versus a Meidanio adductus est. Ibi **قَطْنٌ** in meo codice aliisque legitur. In Berol. vero **قَطْنَا**. Pag. 696. l. 5. inf. **المصيلة**. Pag. 697. l. 8. In codice Berol.

et Krüg. loco vocis **البين** legitur **البان**. Hoc praeferendum est et vertendum: „Et salix Aegyptia ea est separatio festinans et propinqua“ Pag. 697. l. 6. leg. **لِقَاوَهَا** et **الرِصَال**. Pag. 699. l. 3. **iafr. leg. hominum**

matrem appellabant, quod. Prov. 151. leg. **أَشْرَبَ بِأَكْلٍ** et **أَبَعَدَ**. Prov. 171. Fleischerius cl. legendum et vertendum putat: **شُرَطُهُ** satellites ejus. Tum putat in annotatione ad hoc proverbium pro **لَمَنْ يَقُولُ بِالْمَرْدِ** legendum esse **لَمَنْ يَعْمَلُ بِالْمَرْدِ** et vertit: „ei, qui in imberbibus fiduciam ponit.“ In proverbio igitur gens paradisi, imberbes, delicatos designarent. conf. C. 27, 185, ubi gens paradisi de simplicibus dicta est. Hoc ingeniose correctum et dictum esse nemo non videt. Rectam autem id esse, ego neque omnino negare neque affirmare ausus sim.

C. XIV. 5. Fleischerius cl. **صَبِي** enunciandum putat nixus regula, qua imperativi vocalis vocali futuri similis redditur. Dubitare vero licet, num ista regula in verbis formae intransitivae ob sensus ambiguitatem, quae inde interdum prodire possit (ut in **صَبُوا**), semper observetur. In Kamasi opere Calc. **صَبِي** legitur. In codice Abu-Ohbaidi verba **يَقْلُ تَقْلُ** omissa sunt. Prov. 6. Legitur in codice Ber. **تَحْرِمُهُ**, in codice Abu-Ohbaidi **لَا تَحْرِمُهُ**. Inde sequitur, verti quoque posse: ne eam effugere sinas! Prov. 7. In codice Abu-Ohbaidi **يَشَاهِدُهَا** legitur. Pag. 714. l. 11. leg. significatione. Prov. 17. Versus in codice Berol. sic legitur: **إِذَا لَقِيَ (لَقِيَ) السَّافِرُ**. **السَّافِرُ بِهَا وَنَادَى لَهَا صَبِي ابْنَةُ الْجَبَلِ السَّافِرِ**. Cum hoc codex Krüg. consentit, tum autem versus sic vertendus

est: Quum legatus ei. (bello) occurrit et ei acclamat: surda sis, o filia montis! legatus. Prov. 19. In codice Abu-Ohbaidi *صنعة في جنعة* legitur. Pag. 718. l. 1. pro saepissime leg. jam diu est, quod. Prov. 22. In codice Abu-Ohbaidi legimus virum *أسن بن أبي الحجير* appellatum proverbii verba regi Alharitso b. Abi-Schamir primum dixisse. Dicant quoque: *صار الأمر إلى النجعة*: Res ad eos pervenit, qui ei perficiendae pares sunt. Prov. 25. Post *المند* addas: *لنناشد* et in proverbio ante qui inseras ei. Prov. 27. In versu legas *المجحر*. Prov. 29. leg. *يُنَبِي*. Prov. 30. In codice Abu-Ohbaidi hoc legimus: *فان كان ذلك الفعل منهم عاما ولم يكن لبعضهم فيه*. Quod si illa agendi ratio iis communis est et patientia et constantia nullus eorum excellet, dicitur: *صغراها مراها*. Prov. 33. Pro *سواء* legitur in Scharaf-Aldini opere *سواء*, id quod ad eum non attinet. Prov. 34. In versu legas *رَشَدًا*. Prov. 35. In Hamasa p. 190. l. 2. infr. altera lectio *خَلِينَاهُمْ* adnotata est. Prov. 68. l. 9. schol. leg. *الاقشر*. Prov. 70. Proverbium ad metrum Redjes, aut Sarih referri potest. Prov. 71. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 73. 74. ad metrum Sarih aut Redjes. Prov. 75. Ad metrum Redjes referri potest. Pag. 735. l. 5. pro et male leg. tam male. Prov. 77. In codice Abu-Ohbaidi legimus proverbii verba traditionem esse. Prov. 78. leg. *والكذب*, ut quoque in codice Berol. et Krüg est. Prov. 80. Ad metrum Sarih referri potest. Prov. 85. l. *صافط*. Prov. 86. Ad metrum Sarih referri potest. Prov. 103. In versu legas *يُطَنَّن*. Pag. 746. l. 17. leg. C. VIII, 67. Prov.

109. leg. Difficilius. Prov. 117. Ad metrum Ramal referri potest. Prov. 123. Voci **صاعة** hoc in proverbio significationem vocis **صاعة** ob caetera proverbii vocabula tribui. Cui haec significatio non arridet, is vocem **صاعة** de verberibus intelligat necesse est. conf. Burckh. p. 380. Prov. 124. In codice Ber. **صبعة** superbia legitur. Prov. 134. In codice Berol. **الطرف** legitur. Caeterum proverbium sic vertendum esse puto: „Omne id, quod in grammatica **طرف** (vas) i. e. adverbium temporis et loci appellatur, conversionem i. e. casuum mutationem non admittit. Prov. 135. Burckhardtus de avari excusationibus dictum vult.

C. XV. Prov. 1. ad metrum Sarih referri potest, Prov. 2. Ad metrum Redjes referre licet. Est autem duplex enuncians modus aut **ضرب** aut **ضرب**. Passivi forma explicatum est ab Alazmāihō verbis **ضرب عن وجهه ورد** „Remotus est a ratione sua, et repulsus ab eo, quod vespertino tempore ad stabulum camelos reduceret.“ Prov. 3. In codice Abu-Ohbaidi **قد ضرب** legitur. Prov. 4. Proverbium, quod ad metrum Redjes referri potest, adhiheri legimus in codice Abu-Ohbaidi de injuria homini illata, cui altera additur. Prov. 5. ad metrum Redjes referre licet. Prov. 6. Si **نقمة** enuncias ad metrum Redjes pertinet conf. Hamas. p. 115. Prov. 10. leg. C. XXI, 86. Prov. 11. In codice Abu-Ohbaidi legitur **ضرب**. Prov.

14. Legendum puto **شرح الشمس**, ut verbum **شرح** suppleatur. conf. C. 5, 94. Vocales quoque in codice Berol. adnotatae sunt. In scholiis ibi quoque **يكابد مثله** „sui similem in malignitate experitur“ legitur; sed hoc correctum est ex **يكابد**, quod prima manu scriptum erat.

Prov. 17. ad metrum Redjes referri potest. Prov. 21. In codice Berol. اصرط et اجالت legitur. Admissa voce اصرط metrum Ramal proverbium habet. Num vero voci الرسن loci salebrosi significatio tribuatur (conf. prov. 27.), dubitare licet. Prov. 23. In codice Berol. وهو صفا invenimus, nec non a Fleischero certiones facti sumus, in codice Krüg. ut in codice Paris., quem doct. Kunkelus inspexerit, صغاء legi. Quod si ita est, tum vertendum: et is multum vociferans est. Prov. 25. In hoc proverbio, quod ad metrum Ramal referri potest, يموت scribas. Prov. 26. scrib. عشر. Prov. 27. Quod si صرط enunciatur, ad metrum Sarih pertinet. Prov. 31. Proverbium hoc fortasse ex Corano Sur. 9, 25 derivatum est, ubi idem, lequendi modus reperitur. Prov. 35. metrum Redjes. Prov. 36. metrum Sarih. Prov. 37. et 40. metrum Redjes est. Prov. 45. De nomine عايشة est magna dissensio, nam in quibusdam codicibus et عاسية et عاشية legitur. Prov. 52. In versu leg. فئات. Prov. 56. In scholio leg. حجرة. Prov. 58. leg. قراشة. Prov. 67. In proverbio legendum est: ضع الامور موضعها etc.; in scholiis: تضعك. Prov. 68. Loco vocis السقيم in Burckhardtii libro المجترى legitur. Narrant, auctore Burckhardto, iudicem verberibus insonti inflictis efficere voluisse, ut misericordia commotus peccator confiteretur.

C. XVI. Prov. 1. legitur quoque على بلولة. Prov. 2. Invenitur quoque: طارت به عنقاء مغرب conf. Fakih. Alchol. p. 109. l. 25. Prov. 4. habet metrum Motakarib. Prov. 5. In versu leg. عائل. Prov. 7. In codice B. فاعة scriptum est. Prov. 20. In scholiis l. 2. legendum est: وهو من النجاة, et id a voce نجاة desumptum est.

quod in nonnullis codicibus legitur et l. 4. واشباها. Prov. 25. Metrum Thawil habet. Prov. 26. In codice Berol. عذرک منجم legitur. Prov. 26. In versu, cui metrum Chafif est, legas أن. Prov. 30. in codice Ber. عليها legitur. Prov. 32. legas مرثد. Prov. 33. Verba in scholiis أصى etc. sic vertenda sunt: Pipi, o parve pipiens, nam duo parvi abeuntes magis cocti sunt; nam vox دورجان mihi forma deminutivi a voce صليان et دورجان mihi forma deminutivi a دارج derivata in duali videtur. Prov. 35. Si proverbio metrum Redjes esse putamus, unice vera lectio codicis Lugd. تنفعاك est. In lectione ينفعانك generis vocis يديك, in lectione تنفعاك metri ratio non est. Prov. 38. Dicitur quoque طوله. Prov. 39. Dis dubitavi, nam verba لست منه في شيء cum proverbio conjungenda essent, an separanda et explicandi gratia addita; sed tam in codice meo, quam in Berol. colore rubro distincta sunt. Prov. 41. Tam in proverbio quam in versu melius طول scribas. Prov. 42. scribas بالغتي. Prov. 44. et 45. metrum Redjes est. Prov. 46. In Abu-Ohbaidi codice تظهر legitur; in versu طلب scribas. Prov. 49. l. 11. pro verbis „esse necessarium“ accuratius scribendum est: argutum sonum emittere. Prov. 52. leg. طنب. Prov. 63. l. 5. in versibus legas واخلاق. Prov. 67. leg. عفر. Prov. 71. Vir Aschab Althaimmah nomen gerebat Schohaib ben-Djohair شعيب بن جبر et cliens Ohtamani, anno 54 diem obiisse dicitur: conf. Hagar. p. ٢٧. In scholio l. 6. pro loco legas joco. Prov. 84. leg. الظماء. Prov. 87. Metrum Thawil est. Prov. 88. Via nudipedis est contra eos, qui soleas habent, et via calvi-

contra eos, quibus galeri sunt. i. e. Qui re carent, iis invident, qui rem possident. Prov. 90. **طول** lege. Prov. 92. Metrum Motakarib est. In codice Berol. **الغرر** scriptum est, sed si vocales **الغرر** admittis, periculum vertendum est. Prov. 97. ad metrum Redjes referri potest. Prov. 101. ad metrum Sarih referre licet. Prov. 102. Fortasse vocabulum **النهد** rem altam vertendum est, quia res magnae, quas quis petit, significantur. Prov. 104. Vox **اطرح** fortasse vertendum est „vitae deliciis frueret“, ita ut curae abjiciantur.

C. XVII. Prov. 2. Dicitur quoque proverbiali modo: **لقيت منه الذئ العناق**, „Aures melis ex eo attigi“ i. e. „In eo omnino frustratus sum“; quod eius aures omnino nigrae sunt. Prov. 9. l. 7. schol. leg. **ذو**. Prov. 23. In versu primo **لعمروسة** et **مرمل** scribendum est. Si in tertio versu **هنا لك** separatim scribis et **هنا** pro **هنا** dictum esse statuis, verti potest: ne cibus tibi proficiat! Prov. 26. In scholiis leg. C. XII. 106. et XVI. 73. Prov. 30.

In versu legas **يَلْهَمُه** et **يُرْوِبُه**.

C. XVIII. Prov. 1. In codice Abu-Ohbaidi legimus, proverbium a nonnullis Alaghlabo Ihdjlitae tribui et adhiberi de rebus hujus alteriusque mundi. Pag. 71. l. 1. Accuratus autem scribendum fuisset lotos magnas et Conspectis autem arboribus; in versu vertendo verbis magis aptum esset: dum ab iis vela somnolentiae remouentur i. e. dum clare conspiciunt res. P. 73. Tertius versus in quibusd. codicibus diversis vocalibus in vocibus **وَلَهَا** et **بُعَيْدَ** notatus est. Qui enunciandi modus mihi eam ob causam praeferendus videtur, ut **لَهَا** cum **لُ** in versu praecedente congrua sit. „Vertendus

igitur est.“ Eorum conjugibus autem propter eos (occisos) paulo post quietem noctis vociferatio erat.“ Caeterum in codice Abu-Ohbaidi nomen gentis Merah, scriptum inveni مزاج Misadj, id quod rectius videtur. 1. 11. versionis legas: socio ejus. Prov. 3. In codice Abu-Ohbaidi legi, Alsobairum dixisse, proverbium de eo adhiberi, qui grandaevus scientiam quaerat, quam puer neglexerit. In proverbio pro sed legas itaque et pro reliquerat leg. reliquit. In scholiis autem loco verborum, quum lanae accuratius et clarius legas dum postea lanae. Prov. 4. leg. لعترها. Prov. 8. In codice Abu-Ohbaidi posterior proverbii pars non legitur. Vox تبا in codice Ber. vocali Dhamma insignita est, in lexicis cum vocali Fatha scribitur. Prov. 14. In Hamasae opere pag. 377. legimus, grammaticos Cufenses بدردر, grammaticos Bazrenses اعييتنى. Proverbia de homine exoso adhibentur; sed ita ut ejus agendi ratio diu nobis non placuerit, aut ut ejus agendi ratio posterior pejor sit quam anterior. Prov. 17. ad metrum Redjes referri potest. Prov. 24. l. 2. infr. pro كفر legas نفر. In Hamasa quoque pag. 214. l. 10. infr. proverbium sic ut in Samachscharii opere, adnotatum est. Prov. 29. In Hamasa pag. 820. legimus, proverbium adhiberi de annoso, quocum agatur modo in juvenibus usitato aut qui ipse juvenum modo agat. Prov. 30. ad metrum Redjes referri potest. Prov. 32. In Djeuharii opere legimus, dici رضى فلان من الوفاء باللفاء „Quidam contentus est vili, si completam rem consequi non potest.“ Prov. 35. In adnotatione legas C. XVIII, 229. Prov. 41. Duplex enunciandi modus ferri posse videtur; legimus enim in Kamuso هُوَ خَيْش وَحْدَهُ; sed ibidem عَيْبَر وَحْدَهُ

tur. Prov. 46. In Abu-Ohbaidi codice pro voce تَجَنَّى legitur: دَلَّت „indicavit.“ Pag. 90. l. 11. leg. Banu-Dhid, quae gens pars Ahðitarum erat. Prov. 48. Metrum Camil est. In adnotatione l. 13. pro verbis „comam demissam quae habebat legas proceram. Prov. 53. Hemistichium metri Wafir est. Prov. 54. ad metrum Redjes referri potest. Prov. 56. In codice Abu-Ohbaidi اَعْصَبَ „constringe eum“ legitur. Prov. 59. In Abu-Ohbaidi opere legimus, proverbium adhiberi de viro, qui bene agat posteaquam prave egerit. Prov. 64. Versus citatus Alhothaiaho adscribitur. Prov. 65. Ad metrum Redjes referre licet. Prov. 66. metrum Camil est. In adnotatione l. 6. legas: عبيد العصا. Pag. 100. l. 1. In Hamasa pag. 52. diversa cognominis causa adnotata est. Prov. 67. Proverbium ad metrum Redjes referri potest. In adnotatione l. 2. codex Lugd. عرضت, cod. Berol. اعرضت (conf. prov. 90.) habet. Pag. 101. pro „id quod, in ea est, et quam complectitur, suspicio“ clarius erit „suspicio, qua tanquam indutus et involutus est.“ Pag. 102. l. 4. legas hircum regentis et sic quoque l. 10. L. 16. legas Ebnat-Farudja. Prov. 68. In codice Abu-Ohbaidi اَعْلَلْ تَحْطَبْ et hic enuncandi modus alteri praefereendus videtur. In codice Berol. اَعْلَلْ تَحْطَبْ legitur. Prov. 71. Si فامتلئت enuncias, proverbium ad metrum Sarih referendum est; sin vero فامتلئت, ad metrum Redjes pertinet. Vocem autem accuratius vertissem verbis; „sed tum cineribus (eam) supposuit.“ Prov. 72. ad metrum Chaff referri potest. In scholio l. 3. 4. secum conjunxissent verti, quod ضاموا in codice scriptum erat; sed melius jam esse puto ضاموا injuria adflixissent.

Prov. 73. ad metrum Redjes referri potest. Prov. 75. ad metrum Sarih referre licet. In scholiis l. 16. pro verbis Sic dominum, ut caveret, monuit scribas“ sic dominum tuitus est, qui pro eo certans pignori et familiam et opes posuerat. Prov. 82. pro rex leg. res. Prov. 88. leg. cum silentio. Proverbium autem in Hamasa p. 54. sic prolatum est: عى صامت خير من عى ناطف. Prov. 92. Vox موخر nonnisi in meo codice legitur; omittenda igitur videtur in proverbio. Prov. 93. ad metrum Redjes referri potest. Prov. 95. In Djeuharii opere legimus versum Almofadhdheli Noçritae hunc: وسائلة بثعلبة بن سير وقد علقث بثعلبة العلوق. „Quot feminae de Tsahlabaho ben-Sair interrogant; sed Tsahlabaho jam mors adhaesit.“ Si ex hoc versu desumptum est proverbium ei metrum Wafir est. Prov. 94. In codice Abu-Ohbaidi legimus Alazmāihum in proverbio ظهرها تحل habere. Prov. 97. Versus potius ad metrum Camil referendus est. conf. libr. meum p. 214. Prov. 99. Abiecta postrema vocali ad metrum Redjes referre licet. Prov. 100. ad metrum Chafif referri potest. Prov. 103. Grammaticus Abu-Hatem voci قمقم significationem extremi gutturis, quod in sermone commoveretur, tribuit, ut sensus sit: super hoc sermo factus est. Prov. 112. Ad metrum Redjes referri potest. In adnotationibus l. 6. legas Almoçhabbelus. Prov. 114. In codice Abu-Ohbaidi قد اعذر legitur et sic in libro Fakih. Alchol p. 136. Prov. 117. Ratione habita vocalium in codice Par., quas cl. Fleischerus mihi indicavit, et collato proverbio C. 23, 241. sic scribendum, ut quidam rhythmus indicetur, et vertendum puto: جلة ما علة، اوتاد واجلة وعمد الظيلة، ابروا. لصهركم طلة. „Praetextus, non est praetextus; sunt clavi

et ligna acuta et fulcra tentorii; prodite igitur; cognato vestro est umbraculum vel si ^{أبرزوا} mavis: proferte cognato vestro umbraculum. Prov. 119. ad metrum Redjes referri potest. Prov. 125. Dicitur quoque ^{لقينته على} „Eum festinantem vel re necessaria occupatum inveni.“ Proverbium ad metrum Redjes referri potest. Prov. 127. Jam puto vertendum esse; „Confessio peccati crimen delet.“ Prov. 128. Ad proverbium Sarih referri potest. Prov. 132. Ad metrum Redjes referre licet. Prov. 134. leg. ^{أنتقى}. Prov. 136 et 137. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 143. Ad metrum Redjes referendum est. Prov. 153. leg. ^{العكم}. Prov. 157. leg. ^{الفاقة}. Accuratus vertendum est: „Re vertebrae frangente.“ Prov. 160. In codice Abu-Ohbaidi legimus, proverbium a Malico b. Nowairah primum adhibitum esse in sequente versu: ^{جزينا بني شيبان ضاعا بصاعهم وعدنا} „Genti Banu-Schaiban mensurâ ipsorum mensurae aequali retribuimus et iteravimus sicut inceperamus et iteratio majori laude digna est.“ Prov. 163. In caeteris codd. praeter Šacyanum legitur ^{الى نضابه}, quod praefereundum est. Prov. 166. De camelo procumbente dicitur: ^{ضرب الارض بجرائه}. Prov. 168. l. 3. leg. ^{ارضى}. Prov. 169. De hoc confer. C. 24, 96. Prov. 172. scribas ^{رميه}. In codice Ber. est ^{رميته}, „praeda, quae sagitta petitur.“ Prov. 182. Observandum est in codicibus tum ^{غدى} tum ^{غدى} legi. Posterius fortasse ex ^{غدى} crastinus abjecto Teschdido contractum est. Prov. 192. Ad metrum referri potest, nisi quod in metre Redjes syllaba ultima non producit. In fine scholii legas: ^{ابو الهيثم}. Prov. 196. Post Ohrfuthah signum commatis ponas.

Prov. 198. Ad metrum Sarih referri potest. Prov. 199. l. 3. schol. legas بما لا يملكون. Prov. 200. Si مطرح, quemadmodum in codice Ber. est, legis, pro-verbio metrum Redjes est. In Meidanii commentario alter intelligendi modus indicatus est, qui vero verbis proverbii minus aptus videtur. Haec sunt verba: ويجتمل ان يعنى به انها تتحمل وقد عجزت عما يستر عورتها „Fieri potest, ut significet, eam abire dum nil cōparare possit, quo pudendum tegatur.“ At vero vocabulum تتحمل, quod in codicibus legitur, vix ferri posse videtur. Fortasse تتجمل pulchre se habet vel bene se habere ipsa putat, corrigendum est. Prov. 201. ad metrum Sarih. Prov. 204. ad metrum Redjes referendum est; sed legas في نبد. Prov.

206. Si حافيكُم legitur, ad metrum Redjes referri potest, Prov. 207. ad metrum Redjes. Prov. 208. ad metrum Sarih referre licet. Pag. 145. l. 5. infr. pro: balatu legas latratu et l. 4. latratus. Pag. 146. l. 8. Quod استتب si استتب ut Fleischerus cl. suadet, pro استتب dictum esse statuis, lexicographi enim octavam verbi سب formam non adnotarant, vertendum est „consensum bene constitutum esse“. Prov. 223. Illa Omm-Kirfah appellata mulier filia Rabihi ben-Badr erat. (cod. Abu-Ohbaid). In pluribus codicibus sic legitur: وكان يعلق في بيتها خمسون سيفاً خمسين رجلاً كلهم (كلها pro) لها محرم „tum de viris intelligendum videtur, qui voverant, se istis gladiis nonnisi in honorem illius mulieris et ad eam defendendam usuros esse.“ Fleischerus cl. qui محرم (sed in codicibus محرم est) enunciandum putavit, sensum ita constituit, ut viris illis in ejus gynaeceum intrare fas es-

set, sed nefas, eam uxorem ducere propter arctam generis conjunctionem. Prov. 234. l. 4. In codice Berol. نحيح Nohaih (pro'Bohah) legitur. l. 7. legas: „Aucta siti“. Prov. 246. l. 2. pro: Alsidjadjus leg. Alsijadius. Prov. 248. vers. 2. leg. فاتا. Prov. 250. In scholiis adductam proverbium: اعلّم من ابن تقن neque in meo nec in codice Berol. legitur; sed ارمى من ابن تقن, de quo conferas C. 10, 186. Nescio ex quo codice illud desumserim. Prov. 252. Ebn-Alahrabius rem accidissee viro tradidit, qui in olla res coqueret. Prov. 253. versuum metrum Ramal est. Prov. 255. De versu vid. C. 24, 367. Corrigas vero فاحذر. In scholiis lin. 8. legendum est عنبه. Prov. 274. In aliis codicibus, quam in meo, بيت القصيدة legitur. conf. Burckh. N. 442. Prov. 278. Proverbium ad metrum Thawil referre licet. In libro Burckhardti prov. 443. قارورة est, quod probat, aut voci قارة eandem vasis vitrei significationem tribuendam, aut vocem mutandam esse in قزارة, ut Fleischerus cl. ingeniose docuit, quod vocabulum novissimis temporibus eandem significationem habere, - dubium non est. Prov. 281. Quod si proverbium, quemadmodum Fleischerus doct. docuit, Corani verba Sur. 2, 61 (conf. Sur. 5, 65.) ولقد علمتم الذين اعتدوا منكم في السبت فقلنا لهم كونوا قردة خاسئين „Et profecto noti sunt vobis ii, qui die Sabathi legibus contrarii erant; et quibus diximus! estote simii ab hominibus remoti“ spectat, latiore sensu de illis Judaeis, qui in simias mutati dicuntur, intelligendum est. Prov. 282. scribas Abu-Lahab. Prov. 283. conf. C. 24, 538. Prov. 287. Opes, quas quis alit, servi esse videntur. Proverbium igitur monere videtur, ne quis nimium servorum numerum, qui commodo non sint, habeat. Prov. 288. pro frater cum ea natus accuratius soror gemina. Prov. 292. Ex verbis Mohammedis: الخبير

معقود بنوامى الخيل „Bonum adligatum est ad antias equorum“ conf. Burckh. 453. originem duxisse videtur.

C. XIX. Prov. 3. leg. جلتها. Prov. 5. Metrum

Redjes est. Prov. 7. In codice Abu-Ohbaidi اعدة „num carbunculus; sed in libro Citab Alaghani غدة legitur. In linea 6 pro Ahmrus legas Ahmirus. Prov. 8. Ut في in initio, si الغمرات legitur, suppleri potest, sic quoque القصة الغمرات: ut sic proverbium restituendum sit: القصة الغمرات تظلم ثم تنجلي; at vero codicis Ber. scriba, verba الغمرات تظلم ثم تنجلي tanquam novum proverbium scripsit. Prov. 10. Licet in meo codice legitur اغيرة, tamen

melius اغيرة scribendum est. Prov. 11. Ad metrum Rammal referre licet. Prov. 12. Ad mesrum Sarih referri potest. In codice Abu-Ohbaidi pro غريمك legitur غيرك „creditoris tui“. Auctor istius operis dixit, proverbium dehortari, ne nostris contenti in aliorum opes visum dirigeremus. l. 6. in schol. legas: hisce verbis prolatis: امتن على كفييت البلاء „Benignus erga me sis! tu a calamitate securus sis! (sic enim in codice Berol. legitur; in codice meo - o Mahne!) quae postea in proverbii consuetudinem venerunt. Prov. 19. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 20. In scholiis melius فالح scribendum est. Prov. 26. Quod in proverbio voci غنط transitivum sensum tribui, ut intelligeretur de inmerore, quo avolans locusta virum afficeret, id eam ob causam feci, quia in scholio vocabulo غنط significatio irae et moeroris tributa fuit et postea de Alahjario dictum est: فاعتاط „et magna ob eam ira exarsit“; attamen vero proverbium quoque de angore, quo inter dentes viri locusta afficeretur, intelligere licet. In versu posteriore le-

gas للايغار. Prov. 27. leg. durabus. Prov. 28. leg. الدرة. Prov. 31. Ad metrum Redjes. Prov. 32. ad metrum Sarih referre licet. Prov. 34. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 43. In versu legas غَرَّ. Prov. 45. In versu legas: receptaculi aquae fraudulentum. Prov. 50. Quod si Forohi viri antiqui nomen esse putas, voci اغزل significatio „magis excellens carmine amatorio“ tribui potest. Prov. 51. Re diligentius perpensa lectio „جعل يتناول النجم“ praeferenda videtur, ut sensus sit: ut Plejades capere studeret.“ Pag. 188. l. 1. leg. Sadjahi. Prov. 64. leg. غَمْرَة. Prov. 66. De suspecto et cunctante adhibetur. conf. C. 2, 168. Prov. 76. leg. الغنيرة. Prov. 79. Re diligentius perpensa pro: الغناء opulentia, الغناء cantus legendum esse puto. Prov. 80. leg. يرجع. Prov. 82. Jam nunc praeferendam puto passivi formam, qualis in codice Berol. adnotata est. „Famelico debitum solvendum differendum non est.“

C. XX. Prov. 2. In codice Abu-Ohbaidi الصيف legitur et sic in Anthol. gram. p. of. Pag. 198. l. 5. In codice Berol. est هذا ومذقة خير, quemadmodum in Samachscharii opere legitur. Pag. 198. In versu posteriore legas: صبيعت. Prov. 8. Vox علباء, quae mihi nomen appellativum in virum transferendum videbatur, teste Kamuso nomen viri proprium Ihlba est. Prov. 15. Legitur quoque ما لا تدري. conf. Hamas. p. ٩٣٣. Prov. 22. Pro voce الجزيرة في in insula, quod in meo codice reperi, in aliis codicibus الجزيرة في est, quod magis placet; vertendum igitur est: „In crimine gens consortes sunt.“ Prov. 28. Pro quacunque accuratius quadam scribas: In codice Abu-Ohbaidi voci شكيرها foliorum par-

verum, quae post magnum crescunt, significatio tributa est. Ille autem a Samachschario adnotatus proverbii modus ab Alazmāiho deductus est. Prov. 29. In versu

priore ^{٥٠}مَرخ, quemadmodum in pluribus codicibus legitur, melius scribendum est. Erravi autem in eo, quod dixerim priorem versum mancum esse. Postrema syllaba vocis المَرخ cum sequente hemistichio conjungendum est. Prov. 30. leg. gladii tui et in scholio l. 3. gentis et p. 209. l. 1. pro hominem legas neminem. Prov. 34.

In codice Berol. تطلب legitur. Prov. 35. Scribas قَرًا. In linea 5 schol. codex Berol. habet يتغدى بكر. Permutatum esse videtur يتغدى et يتغذى. l. 3. infr. pro Chalifae leg. principis. Prov. 39. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 44. Ad metrum Redjes aut Sarih referri licet. Prov. 45. In hoc proverbio, quod ad metrum Sarih pertinet, vocabulum العود quoque ramum aut lignum significare potest. Prov. 50. Proverbii enunciandi modus, quem in scholiis adnotavimus, idem in codice Abu-Ohbaidi reperitur. Caeterum a Meidanio receptus modus eum sensum, qui in scholiis est, praebere potest. Eum admisimus C. 21, 77., ubi idem proverbium repetitum est. Praeferendus est. Prov. 51. In scholio legendum est: اذل رقاب الناس غل المطامع. Prov. 52. Ad metrum Sarih referri potest. In scholiis legas يبيصتهم. Prov. 53. In Djeuharri opere اهلك الناس الاحمران legitur. Prov. 63. In proverbii, cui metrum Thawil est, versione „dimissum“ legas. Prov. 64. Proverbio aut metrum Redjes aut Sarih habet. In adnotatione legas C. 21, 24. Prov. 65. In primo versu citato scribi quoque potest: ارجع, ut verbum omissum sit. Scribas vero فشانك. Prov. 66. In scholio l. 1. leg. enunciandae. Prov. 68.

scribas **أفسد**. In codice Berol. est **أفسد**. Prov. 69. Ad metrum Redjes pertinet. Prov. 71. Accuratus scribendum est: „In minus mutato statu.“ Prov. 72 et 73. ad metrum Redjes pertinet. Prov. 80. In codice Berol. legitur **أفسد من السوس** „Magis corrumpens quam tineae“ et quoque **أفسد من السوس في الصوف** „Magis corrumpens quam tineae in lana“. Prov. 81. Dicitur: **اللهم** **O Deus!** **hyaenam et lupum!**“ i. e. conjunge hos duos in grege, ut unus alterum impediatur, quominus gregem dilaceret. Prov. 86. schol. l. 1. 2. Re diligentius perpensa vox **الافعى** cum voce **فاسية** conjungenda non est, quum in lexicis nonnisi **فاسية** pedens tanquam cognomen scarabaei reperiatur. Prov. 89. Madajin est nomen urbis in Tigridis ripa orientali sitae a Bagdado versus Austrum unius diei itinere remotae. Erat urbs capitalis, regis Persarum palatio ornata, quae provinciae nomen dedisse videtur, quam ob causam oppidum Sabath in ripa occidentali Tigridis situm appellatur Sabath-Madajin. conf. Abulf. geogr.; est autem pag. 228. l. 4. de Cosroe Perwizi filio sermo. Prov. 90. l. 6. schol. pro daetyli decidissent, legas luna decidisset, siquidem in aliis codicibus loco vocis **التمر** daetyli legatur **القمر** luna, quod praeferendum est. Prov. 91. In nomine viri illius scribendo codices non consentiunt; rectum autem videtur: Abu-Bera Malic b. Djahfar b. Cilab. Prov. 97. Nomen **كلثوم** rectius Coltsum enunciandum est. Prov. 98. In Meidanii commentario et Kamusi opere Said b. Cajjis Namirita vir appellatur. Prov. 108. Ad metrum Ramal. Prov. 110 et 111. ad metrum Basith referri possunt. Prov. 112. In codd. Berol. aliisque **القطر** pluvia legitur, quod bonum est. Prov. 119. Legitur quoque **فرشته**. conf. Harir. 396. Prov. 120. scribas **طلبها** et **غير**. Prov.

121. sic quoque legitur جواهر تعلم عند تغلب الاحوال
الرجال cod. Par. rec. Prov. 125. scribendum أفرش. Ad
metrum Redjes referri potest.

C. XXI. Prov. 4. In codice Abu-Ohbaidi expli-
candi causa additur, mulierem a flavo colore, qui ipsi
proprius esset, praetextum puerperii petiisse, ut maritus
ei ista proverbii verba dixerit. Proverbium ad metrum
Sarih referri potest. Prov. 7. legas أقصد. Prov. 8.

In codice Abu-Ohbaidi proverbium cum altero: انقطع قوى
„Prodiit pullus ex ovo“, conf. C. 2, 48. 21,

30. confertur. Prov. 9. In codice Abu-Ohbaidi قتب scri-
ptum est, ut „conversa est res“ vertendum sit. Prov.
11. In codice Abu-Ohbaidi: قد قرع له ساقه Jam tibiam
suam ei percussit“ legimus additis verbis: يعنى اذا قامت
الحرب على ساقها i. e. quum bellum super tibia sua stat
(quum ardet), ex quibus verbis, istum loquendi modum
paulo aliter de bello intelligi posse, videmus. Prov. 14.
Pro الوصاد legas الوساد. Prov. 16. Hocce proverbium

in codice Abu-Ohbaidi sic legitur: قد يبلغ الخضم القضم
Prov. 19. Scribendum est الردفة, si Kamusum sequeris;
at vero in codice Ber., quemadmodum impressum est,
legitur. Prov. 21. Proverbium, quod ad metrum Basith
referri potest, refertur de Ahmruo b. Alahz, qui id in
quendam dixerit. In libro Citab-Alaghani, ubi matri-
monium filiae Ahtabahi narratur, Abu-Sofjanum matri-
monii rem retulisse, legimus. Prov. 22. conf. C. 12, 122.
Ad metrum Chafif. referri potest. Prov. 23. In versibus
a me citatis, monuit. cl. Fleischerius, enunciandum esse
معرس, cui voci significatio est loci, ubi viatores ad
finem noctis quietem capiunt. Qui enunciandi mo-

das quum mihi vehementer placeat, vertendum erit: quasi esset (vita) locus, ubi princeps in summo cuspide quietem capit. Sic optime dicere poterat ob vehementes vulneris, quod sanari non poterat, dolores. In ultimo versu scribas: **انبهت واسمعت** et **اثنان**. Prov. 24. Ad metrum

Sarih pertinet. Prov. 29. Ad metrum Chafif referri potest. Prov. 30. Proverbio sensus est „rem absolutam esse“. Prov. 34. Ad metrum Redjes pertinet. Prov. 36. Pro verbis „tum post firmiter liga aut laxa!“ clarius scripsissem: tum post vehementia utere aut leniter age! Prov. 37. sch. l. 2. pro Schaber scribas Schacir. Prov. 38. Quod l. 2. adnott. legitur Ahdhal, id in codice Berol. Ohdhal scriptum est. Prov. 46. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 51. schol. l. 5. dele vocem nam. Ni fallor, in proverbio firmum animi propositum, quo rem aggreditur homo et perficit, commendatur. Nimia cautio cum prudentia conjuncta, si a consilio capiendi et exsequendo nos retinet, inutilis est habenda. Prov. 52. Ahjischa quum imperator Ahlius eam captivam fecisset, dixisse fertur: **قد بلغت منا البلغين**. Vocabulum **البلغين** et cum vocali Dhamma litterae Ba enunciatur. Prov. 53. Cum hoc proverbio C. 1, 222. conferatur. Prov. 54. Mohammedes pseudopropheta haec verba aut primum dixit aut post adhibuit. Prov. 55. In proverbio, quod ad metrum Sarih referri potest, vox **الدوية** in littera cum Teschdido scribendum est, sed saepissime fit, ut omittatur in enunciando. Idem proverbium, transpositis verbis C. 25, 15. repetitum est. Prov. 56. Ad metrum Chafif referri potest. In scholiis l. 3. scribas **Alaschtaro Alnachai**. Prov. 57. Proverbium ad metrum Camil referri potest. Caeterum in codice Ber. sic legitur: **قد كان مرة فليوم لا ناك**. Avum pseudoprophe-

tae Mohammedis (schol. l. 2.) Ahbd-Almothalleb (et sic in indice) scripsimus, quod pluribus locis sic enunciatum reperimus. Lexicographi autem Ahbd-Almoththalib scripserunt. Est filius Haschimi et nomen Ahmir gerebat. Prov. 59. Ad metrum Ramal referri potest. Prov. 62. Quod si, quemadmodum cl. Fleischero referente in codicibus Paris. legitur, لقد initio ponis, proverbium ad metrum Wafir pertinet. Prov. 64. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 66. In scholio leg. C. VI, 243. Prov. 69. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 73. Ex Ferrai grammatici sententia dici potest: قصه الموت et قصه الموت. Prov. 75. In codice Abu-Ohbaidi legitur sic in proverbio: لو قيل et اسوي العوج. Abu-Ohbaidus quoque retulit proverbium vulgaris usus maxime adhiberi a mulieribus de rectitudine et curvitate rerum. Prov. 77. Legas الآنس et conf. C. 20, 50. Prius autem a me citatum versum nunc sic verto: Quod si me ut hilarem gero, scurra appellor; sin vero me cohibeo, morosum me dicunt. Prov. 88. Ad metrum Sarih pertinet. Prov. 89. Legas قرن. In codice Berol. vero اقران legitur. Prov. 90. scribas قبلك. Prov. 90 et 91. Suppressa ultima vocali ad metrum Redjes referri possunt. Prov. 93. Hocce proverbium ad Persas quoque transiit conf. Roebuck proverbs in the Persian and Hindostanee languages Calcutt. 1824. Nr. 34. Prov. 94. Praefero enunciandi modum a cl. Fleischero e codice Par. mihi indicatum عرفني Jam mihi indicavit modum incedendi meum et ingemuit, ut subjectum verborum camela sit, quae viam erranti indicavit. Prov. 96. l. 5. legas: Kasi b. Sohair ben-Djadsimah (quod a nonnullis Djodaimah v. Djodsaimah scriptum esse reperi). Pag.

276. l. 1. Nomen Haml b. Badr nunc accuratius Hamal b. Badr scribendum puto. Pag. 277. Pro verbis: Post apparitionem verti quoque potest: post inspectionem. Ibidem nomen Chodsaifah (quemadmodum in quibusd. locis codicum reperitur) accuratius Hodsaifah in omnibus locis scribendum est; ibid. l. 6. infr. scrib. Ah-racijjus ben-Ohmairah. Pag. 278. l. 7. Locus اللقطة appellatus in Hamasa اللقطة (Allofathsah) scriptus est. Ibid. p. 263. l. 19. idem locus لقطة, ut in Meidanii opere, reperitur; sed cum glossa marginali, alios لقطة scribere. Priorem Ahntarahi versum nunc sic accuratius vertendum puto: Quis unquam vidit virum instar Malici ab hostibus occisum, quod duo equi certaminis cucurrerant. Scribas vero عينا et أن. l. 20. legas Mosainitae pro Masinitae. Pag. 279. l. 2. scr. جزر l. 19. Ex codice Paris. videmus, in verbis ويقال بغية, praepositionem non esse; sed loco vocis Almoghaikah ab aliis Boghaikah dici. Pag. 280. l. 8. et 13. leg. Alhabaah, l. 23. scrib. quae filia Alduli filia Hanifah, mater Rewahahi erat. l. 28. et in iis quae sequuntur Hadjar pro Hodjr enunciantum est. Pag. 282. l. 11. Scripsi Hanbadhi et postea Hinbiz, quod codices in scribendo nomine dissentiunt. Hinbiz rectum videtur l. 2. infr. leg. ad patrem occisi. Pag. 283. l. 1. Accuratius scribendum est: mutilatus erat. Prov. 101. ad metrum Redjes, Prov. 103. ad metrum Sarih. Prov. 104. ad metrum Redjes pertinet. Prov. 105. Si مذهب legitur, abjecta prima syllaba, ad metrum Thawil, sin مذهب ad metrum Redjes pertinet. Prov. 106. ad metrum Sarih referri potest. Prov. 108. Ad metrum Redjes referre licet. Prov. 109. In codice Berol. legitur ذوي الهبات, „possessores donorum“, ut videtur, correctum. Prov. 112. In hocce proverbio voci النغلة corruptionis

significationem tribui, quod in scholiis de indole sermo est, quibuscum aliae conjunctae sunt, ita ut corruptionem pellis cum lanae in pelle reliquae corruptionem conjunctam esse putarem. At vero C. 27, 156., ubi de corrupta pelle ipsa sermo est, in scholiis nostrum proverbium citatur additis vocalibus, النَّغْلَة, ut de pelle cor-

rupta in proverbio sermo esse debeat. In scholio nostro legitur: لَانِهْ قَدْ نَغْلَ مَا حَوَالِيهِ „quoniam corruptum erat id, quod circum eum (pellem) est“, ita ut in lanae evulsae restantibus causam corrumpendi viderem. In posteriore autem scholio legitur: فَيَنْغَلُ مَا حَوَالِيهِ „et tum corrumpitur id quod circum eum est“, id quod nonnisi pelles in depresso id circumdantes significare possunt, ita ut in uno pelle corrupto causa cernatur, cur etiam caeteri in depresso corrumpantur. Quod si ita est, non video, quomodo proverbium plures indoles pravas in uno viro conjunctas significare possit; nil ob stare videtur, quin pravum significet, qui quasi se solaturus dicat, se unicum pravum non esse, alios quoque esse praves. Prov. 115. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 116. Cum hoc proverbio conferas proverbium 86. In passivo illius pro-verbii causa erat, cur et hic passivum admitteremus. Secunda verbi forma adnotata erat in codice de Sacyano. Si activum formae admittis, accusativus objecti omissus est. Prov. 119. Cl. Fleischerus me certiore fecit, in codice Par. الفرسُ المرأةُ esse. Quod si ita est, scribendum est أَقْبَحُ et ad verbum vertendum „Duo turpissimi emaciati sunt equus et mulier“ Pag. 289. l. 5. legas: codex Ber. Prov. 120. In meo codice يَرْدِي legitur. Prov. 121. Scribas ظَلَمَ. Caeterum hoc proverbium intime cohaeret cum. prov. 127., ut fortasse unum ex altero or-

tum sit. Prov. 123. In scholiis l. 1. pro طماء للجمار legas aut ظمء للجمار aut ظمئ للجمار id quod praeferendum est, quippe quum dicatur: ما بقي منه الا ظمء للجمام. Prov. 124. Versus in codicibus quibusdam corruptus sic scribendus est: لم يرنو الحاجة في الحاجة اقضى من الدرهم في كفه „Cui res perficienda erat, is nunquam in re perficienda efficacior rem vidit, quam drachmam in manu“. In codice Berol. verba من الدرهم في كفه tanquam novum proverbium distincta sunt. Prov. 125. Vox جلم accuratius „forfex, qua lana tonditur“ vertenda est. Pag. 292. l. 3. legendum est يقال „ut diceretur“. Prov. 128. In versu pro leo scribas leno. Prov. 129. In adnot. scribas C. 27, 160. Prov. 132. Adnot. l. 2. pro Abu-Ohbaidah codex Berol. habet Abu-Ohbaid l. 4. pro Almothaleb scrib. Almothaleb. Prov. 133. Adnot. l. 4. scribas: Almothaleb. Prov. 136: Adnot. l. 3. leg. Ebn-Mihdjani. Prov. 139. Verba in numero et in verbo uncinis includenda sunt. Prov. 140. Post verba quam pollex lacertae adde pollex otidis. Prov. 141. leg. حَلْمَة et فريخ. Re diligentius perpensa in omnibus voci اقطف significationem „propinquiore gressu incedens“ tribuendam puto. Prov. 142. Nunc videmus, in codice Berol. للدثان legi. Quae vox casus fortunae designat, quibus ut fini opulentiae vestigia foeda tribui possunt. Prov. 154. Ad metrum Camil referri potest. Prov. 157. Ad metrum Basitth pertinet. Prov. 159. adnot. l. 2. pro seducere studuit legas errore omnino captus est. Prov. 166. Scrib. الساكنت الصبوت. Prov. 167. Adnot. l. 5. pro رجال scr. رجال. Prov. 174. Leg. تَبَلَى. Ad metrum Wafir prima syllaba omissa referri potest.

Prov. 175 et 176. prima syllaba omissa ad metrum Thawil referri possunt. Prov. 179. In cod. Par. legitur كثرة النعم. Prov. 184. Codicis Lugd. lectio القنية omnino praeferenda est. Prov. 186. Scrib. منادمة.

C. XXII. Prov. 2. l. 3. pro evenit leg. evasit. Prov. 4. In codice Abu-Ohbaidi legimus, patrem filium morte amisisse. Prov. 5. In codice Abu-Ohbaidi legi, proverbium adhiberi de dono, quod avarus semel dederit. Prov. 9. Ad metrum Sarih referri potest. In hoc proverbio, ut in praecedente scribas كَانَتْ pag. 311. l. 1. leg. يختال. Prov. 12. Ad metrum Ramal pertinet. Prov. 15. Proverbio metrum Chaff est. Legas praeterea: e pede suo. Prov. 20. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 23. In codice Abu-Ohbaidi legimus, proverbium adhiberi de viro opulento, qui, quum opibus abundet, multa haud necessaria expensa ferat. Prov. 24. In bonam malamque partem adhibetur. Proverbium posterius hemistichium versus Abu-Kaisi ben-Alaslat est, qui ad metrum Sarih pertinet. Pag. 316. l. 2. scrib: equum. Prov. 28. In proverbio lactis copia scripsi, non quod vocabulo دُرّ talis significatio sit, sed ut multitudinis sensum, qualis in scholio explicatur, redderem. At vero quae vocabulo دُرّ significatio proprie hoc in proverbio tribuenda sit, non omnino liquet. Quod si voci i mum rei significationem esse statuis, jusculi partem reliquam in olla significare potest. Mos enim Arabibus erat, ut si olla utendi causa ab altero accepta redderetur, una cum ea jusculi pars in fundo relicta remitteretur. Hoc admissio in proverbio multitudinis significatio, qualis in scholio indicata est non reperitur; sed pauci et ejus quidem, quod pro re antea accepta remunerandi causa redditur. Prov. 30. In Hatirii opere pag. 205. diversa interpretandi

ratio adnotata est. Virum, cui ex pluribus rebus necessariis una et quidem magna perfecta sit, verbis uti, aut alterum ad eum ista verba dirigere significaturum, eum, ista re absoluta, caeteras non absolutas leviter ferre debere. Prov. 32. Scribas كَلَّ ut in versu sequente, ubi corrigiae scribendum est. Prov. 33. Enunciari quoque potest سَرِي, ut nominis forma sit. Proverbium ad metrum Sarih referri potest. Prov. 34. Ad metrum Rimal pertinet. Prov. 35. Scribas سَتَّبِلِيهَا Prov. 36. Si كَلَّمْ enuncias ad metrum Sarih referri potest. Prov. 37. l. 13. schol. leg. allocutus est. In versuum versione autem post scortata sis exciderunt verba „an cum servo et tu servo dignus es.“ Prov. 42. In codice Abu-Ohbaidi فُجِدَمْتُ legitur. In versu primo in codice Berol. et Lugd. الْحَيَّ legitur; sed quum non viderem, quomodo aut tempori aut exitio id tribueretur, sed vocem الْحَيَّ melius conjunctam putarem cum sequente الْجَنِّ, alteram lectionem praetuli. In tertio versu legas اصْطَلَمْتُ l. 13. sch. leg. haberet. Prov. 44. In tertio versu variam lectionem وَلَا تَجْلَلْهَا, nescio quo loco inveni, cui hunc sensum tribuo“ et si id (feretrum) non tegis (i. e. mortuo quem cavens occidisti) te (occisum) ei imponent. Prov. 45. scr. الْبَهْصَاع. Prov. 47. sch. l. 4. leg. qui die. Pag. 326. In primo versu in duobus codicibus لَصَا جَهْرَمَ „fures duo Djahrami.“ Djahram nomen oppidi in Perside, Djorhom nomen gentis Jemanensis est.“ Proverbium rem significat, quae ab utraque parte ingrata est. Prov. 49. In versu altero scrib. تَغْلِبْ. Prov. 50. Ad metrum

Wafir referri potest. Prov. 52. Ad metrum **Wafir** referri potest. Prov. 54. In codice Berol. **يقاتل** et **العير** legitur. In scholio, quod ex Meidanio adnotavimus, in codice B. **أَمِنْ** et **ظَنَّ** scriptum reperitur; sed non video, quomodo **أَمِنْ**, ita ut vir is sit, qui securus sit, cum sequentibus verbis congruat. Passivum **أُئِن** autem, quum intransitivum sit, non posse admitti puto. Prov. 56. In codice Abu-Ohbaidi invenimus, legi quoque **الكلاب مع البقر**. Abu-Ohbaidus dixit, originem proverbii vulgo, cui usitatum sit, ignotam esse. Prov. 57. Vulgus putat, daemones taurorum dorsis vehentes a bibendo retinere, nam sic Alahscha cecinit:

لكالثور والجنى يركب ظهرة وما ذنبه أن عافت الماء مشربا
 „Ut taurus, cujus dorso daemon vehitur, et quod crimen ei est, si (vaccae) ad aquam, ut bibant, accedere nolunt.“
 In versu autem priore scholii **وبنوعدن** legendum est. Pag. 331. l. 17. leg. **كلمتان** l. 23. In codice B. est **Boschair** b. Alhodjair Ijadita. Prov. 60. Ad metrum **Camil** referri potest l. 6. infra. Fortasse **Ihlba** b. **Arkam** legendum est. Verba autem lin. 3. magis ad verba veritas: Tibi non deerit noxius; sed tibi deerit utilis. Pag. 333. Verba potius sic vertenda sunt: „Tu es similis Kodaro contra gentem Irem“; mactaverat enim Kodarus filius Salifi camelam Zalehi, quae res in causa fuisse dicitur, cur Deus gentem Tsamud perderet. In illis autem verbis gens Irem loco gentis Tsamud posita est conf. Harir. p. 147 Lin. 7. Magis ad verbum vertendum est: Possessor rei ejus arbiter est i. e. potestatem in eam habet. Prov. 62. In codice Par. **رايت** et **فكرتهم** legitur; sed in meo et Ber. est, ut scripsi.

Poeta autem, qui versum composuit, est Ebn-Adham Calbita, cujus Nabeghahus Dsobjanita in versibus suis mentionem fecit. Prov. 63. In codice Abu-Ohbaidi et Hamas. p. ٣٢٠ legitur اعتمس. Prov. 65. In codice B.

يُنْتَقِم. legitur. Pag. 337. l. 6. Accuratius تعالى scribendum est, et تُنَجِّزِي, quemadmodum cl. Rödigerus Fleischer ex codice Gothano confirmavit. Veritas igitur: aut tu mihi perficies postremum ejus (quod promisisti). Idem doct. Rodigerus Fleischerum certiore fecit, scholion dicere, لا افعل sequentis versus esse pro افعل, „tum vertendum: Juro per Deum, non faciam!“ Quod si vero in ultimo versu, quemadmodum in nonnullis codicibus scriptum est, ابي legitur, vertendum est: Recusat mihi sepulcrum i. e. impedit, quominus faciam sepulcrum.

Prov. 67. scribas وَلَدَهُ. Prov. 68. scrib. الطيم. Prov. 72. l. 1. schol. leg. Omamah. Pro Chalfus etc. in codice Abu-Ohbaidi Chaldus b. Rewahah b. Ghathfan legitur. l. 9. sch. locq verborum: Mulier autem audiens legas: Mulier introducta ad eum videns qualis esset. In codice autem inscripto: كتاب مراة اuctor Kazwinio legimus; كسير et غوير, nomen scopulorum duorum magnorum in medio mari inter Bazram et Ohmanum sitorum esse, qui navibus periculosi sint. Difficiles quum evitatu sunt, nomina accepisse. Dici: غوير وثالث ليس فيه خير: „Ghowair et Cosair et tertius, in quo bonum non est.“ Pag. 341. In prioribus versibus magis ad verba vertendum erat: Et jam ad nos venit tempus Alfithahli et petra mollis erat, ut lutum, eram oppigneratus etc.; sed sensum sequentium versuum ratione habita constitui: l.

7, leg. سليمان. Prov. 75. leg. لأننا. Prov. 76. Si
 لهم ad camelos refertur, versioni addendum est, qua
 incedunt. In scholio legas. Aldjohfa. Proverbio autem
 metrum Thawil est, ut versui sequenti, cujus auctor Al-
 sobair dicitur. Prov. 77. scrib. گسَل. Prov. 78. Si le-
 xica sequeris, النكعة enunciandum est; sed in codice de
 Sacyano النكعة legitur et fieri potest, ut duplici modo ut
 رتعة et رتعة, enunciatur. Prov. 79. Scribas فلاقوا et pro-
 verbium ad metrum Sarih aut Redjes referas. Prov. 84.
 Proverbio metrum Basith est conf. T. 1. p. 684. vers.
 Prov. 89. Scrib. الفراشين. In codice B. in margine le-
 gimus, regem Ahmruum b. Hind interrogasse Alharitsum
 Altanum (didymum) Jeschcoritam de origine Almotalam-
 mesi et quum responsum tulisset e gente Banu-Dhach-
 mah Adhcham (بنو ضخمة اذسخم) dixisse: ما هو الا
 كمشم. Prov. 90. In scholio leg. كمشم. Prov. 91. scrib. زور et in scholio pro يريه legas. يريد.
 Prov. 92. In versu كدابغة scribas. Prov. 93. leg.
 كأنما. Prov. 94. schol. 11. Pro dubia voce معلان, mo-
 nente cl. Fleischero, معلاني scribendum videtur. Prov.
 95. Proverbium ad metrum Redjes pertinet. Scribas ve-
 ro غير. Prov. 97. In hoc proverbio, quod ad metrum
 Wafir referre licet, كسور scribas. Prov. 98. Proverbium
 ad metrum Redjes referre licet. In codice Abu-Ohbaidi
 inveni, ni fallor, legi quoque وثية. Prov. 99. Vir, qui
 ad Ahmruum fame sitique adfectus venisse dicitur, Ahji-
 dsus erat conf. C. 27, 126. in versibus citatis. Prov.
 100. In codice Abu-Ohbaidi legimus, proverbium hoc an-

tiquum vulgo usitatum esse. Conf. quoque Hamas p. ٢٣١, ubi legimus proverbium *كستبضع الملح الى بارى* „Sicut is, qui salem Barekum vendendum portat.“ Prov. 103.

In codice Abu-Ohbaidi *اكسفا* inveni. Prov. 106. Vocem *وابك*, pro qua in codice Ber. *وانك*, reperitur, potius ob conjunctionem cum praecedente *حل*, enunciandum est, monente cl. Fleischer, *وابك*, deplora Thommum“ quamvis particulam *وا* praepositio sequi potest. In quarto versu *كنت* legas. Prov. 108. ad metrum Redjes referri potest. Prov. 115. In proverbio, quod Hamas. ٦٩ l. 5. paulo aliter legitur, *حينك* scribas. Pag. 356.

Melius *ينال الحمد* scribitur. Prov. 120. sch. in nonnullis codicibus *حباك الصليب*, „crux tecum sit“ est, quod responso furis magis convenit. Prov. 124. Proverbium in Hamasa p. ٣٧٢ *الكرم اشياء* legitur. Prov. 125. Proverbium aut ad metrum Redjes aut ad Sarih referri potest. Prov. 128. Pro: Ut lamen cotis, quod scribas: Latior facies cotis, quae. Prov. 132. In codice Abu-Ohbaidi proverbium sic adnotatum est: *كالسعسر* „Ut capra cultrum quaerens.“ Prov. 137.

In versu *من غالب الايام* „qui cum diebus certat“ legendum puto, et sic in codice Berol. existit et vocabulum *مكدوب* tam in proverbio quam in versu eum significare potest „cui mendacium dicitur“ conf. C. 23, 394. Prov. 139. Quod si voci *احتاض* significationem „receptaculum aquae construxit tribuitur, quam vero significationem non omnino probasse videtur Meidanus, verti quoque potest: sicut is, qui ad latus vaporis meridiani receptaculum aquae construit.“ Prov. 146. schol. l. 6. pro aut leg. id est. l. 7. pro *يصكتهم* leg. *يصحبهم*. In codice Abu-Obbaidi legimus. Dixit Abu-Hasanus, dixisse Abu-Mohammedem Salamah versum

لا تَهْتِ incipientem. Qui autem legendi modus metro
 aptior est. Prov. 147. Ad metrum Redjes aut Sarih
 referri potest. Prov. 149. leg. عَزَمَك. Prov. 151. et
 152. Ad metrum Ramal referri possunt; sed dubitare
 licet, nam duo proverbia in unum conjungenda sint. Prov.
 153. Cum proverbii sententia convenit id, quod in Co-
 rano Sur. 17, 86. legitur. Prov. 154. Ad metrum Ra-
 mal pertinet; scribas vero مَعْلُوك. Prov. 155. Ad me-
 trum Thawil pertinet. Prov. 156. leg. أَعْطَاهُ. Prov. 160.
 Legas: Invite. Fleischerus cl. putat, si Beithar viri
 nomen sit, verbo حَجْ Meccam iter faciendi significatio-
 nem tribui posse. In codice Berol. حَجْ legitur, ut tan-
 quam imperativus verti possit. Prov. 164. Fleischerus
 cl. proverbii sensum proposuit, cui non possum non as-
 sentire. Ut is, qui hasta confossus, ne turpiter fugiens
 putetur, ulterius in hostem procedit, etsi majore dolore
 penetrante magis hasta adficitur, sic qui ignominiosam
 rem susceperit, poenitentiam ortam celans eadem ratione
 agere pergit, ut dissimulando homines fallat. Prov. 171.
 In versu priore lego in codice meo et Ber حمار العبادى
 asinus Ihabditae, id quod, nisi error est, ob se-
 quens الذى factum videtur. Sed apud poetas الذى ad
 praecedentem Dualem referri posse videtur, quum الذى
 loco pluralis adhibitum inveniatur. Prov. 172. scribas
 مَوْتَشَب Prov. 173. leg. الجريب. Prov. 177. Ad me-
 trum Camil pertinet. Prov. 178. scr. النَبَاج. Prov.
 179. scribas اِنَاء. Prov. 181. Commentarii verbis ma-
 gis consentaneum in scholiis scribendum fuisset: qui
 duas res aggreditur, quarum neutra occupa-
 tur. Prov. 192. In codicibus, quos inspexi, est كَلَاء

لا يكتنه البغيض البغيض; sed ita ut alterum البغيض initium scholii sit, non pars proverbii. Fleischerus cl. vero in codice Krügeriano البغيض البغيض adnotatum reperit, ita ut et alterum البغيض pars proverbii habeatur. Quod si verum est, vertendum est: quod exosus exosum non celat. Prov. 193. In versu scribas: دليل. Prov. 194. scrib. كرها. Prov. 199. l. 10. sch. leg. وحلقته conf. De Sacy Anthol. gram. p. 41 l. 14. Pag. 377. l. 19. In eo, quod الضرار nomen proprium angeli, qui Adamum e paradiso expulerit, putabam, Reiskii auctoritatem secutus sum; at vero Fleischerus cl. huiusce angeli nomen nullibi reperiri dixit. Quod si ita est; vocabulo الضرار significatio; adversari Dei voluntati tribuenda est in versu. Prov. 201. scr. الجلام. Prov. 202 – 205. Ad metrum Redjes referri possunt. Pag. 381. l. 11. In codice B. اخذ الصبحان, in meo اخذ الصبحان legitur. Prov. 213. Scr. المهيتر. Prov. 216. In scholio scribas: قد ارتجن قد احترق. Prov. 217. Magis ad verbum vertendum est: Maximé mentiens eorum, qui repunt et gradatim incedunt.“ Prov. 219. In duobus codicibus صنع legitur Prov. 223. sch. l. 2. leg. ducentos et decem. Prov. 225. schol. l. 3. leg. كاس. Pag. 388. l. 1. leg. أناسر. Prov. 246. Hoc in meo codice non est: sequens exstat. Prov. 252. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 259. leg. وتغف. Sic in meo codice legitur. Sed in aliis تغف. Tum a radice عف derivandum vertendum est: caste vives. Prov. 262. In codice Ber. العبرة et الحبرة scriptum reperitur. Hoc modo admissio vertendum est: Quot amicos ratio, quae rerum habebatur,

mihī acquisiuit; sed notitia (qualis amicus novus esset) mihī eripuit. Prov. 263. In codice B. لا يحب. Hoc admissio vertendum est: Ac si ejus lingua gladius ligneus ludentis et ensis percutientis esset. Prov. 264. Proverbium ad metrum Motakarib referri potest. Prov. 266. Ad metrum Sarih referri potest; sed in cod. B. وقد جف legitur. Isto legendi modo admissio ad metrum Redjes pertinet. Prov. 267. Ad metrum Thawil pertinet. Prov. 268. In codice Pocock. legitur الأعوان, non vestit adjutores suos i. e. dat et non accipit; at vero in aliis codicibus legitur لا عواز, ob paupertatem i. e. quemadmodum mendicis veste donatur; sed ut honore afficiatur. Prov. 269. Verti quoque potest: ut templum Dei, quae visitatur et non vitatur. In scholio l. 3. leg. تزور Prov. 274. In lexicis incudis nomen سندان est; سندال est vulgaris loquendi modus. Prov. 279. leg. بالتورا. Prov. 280. in scholio scribas: litterae commendaticiae. Prov. 281. Proverbii verba, quemadmodum cl. Fleischerus monuit, e Corani verbis Sur. 88, 6. 7. derivata sunt. Vertenda igitur sunt: sicut planta Dharib, quae neque pinquefacit, neque famem pellit. „De ista autem planta magna lexicographorum dissensio est“. Prov. 282. Ad metrum Sarih referri potest. Prov. 297. Proverbium mihī nunc sic vertendum videtur: „Verbum sapientiae (provenit) e ventre vacuo.“ Quibus autem verbis sensus inesse videtur, eum, qui ventri non nimium indulgeat cibo, sapientiam sibi comparare non posse et sapienter loqui, quum plenus venter studiis et sapientiae comparandae non conveniat. Prov. 302. Proverbio metrum Wafir est. Prov. 303. Ad metrum Sarih referri potest. Ingeniose autem cl. Fleischerus proverbium vertit: Canis cui subsutus est porcus i. e. homo naturae

caninae, sub cuius quasi pelle latet alter naturae porcinae
 Prov. 305. Verti quoque potest: Prostravit. Prov. 306.
 Mens occulti futurum tempus designat, quod nobis res a.
 Dea decretas, quas nescimus, adducit. Prov. 309. In
 versu scribas: يزيّد. Prov. 311. Ad metrum Redjes per-
 tinet. Prov. 314. Pocoçkius proverbium vertit: „Turba-
 tio aquae a capite fontis est.“ Hic mihi vertendi modus
 nunc arridet, ut proverbio sensus sit: Quod si fontem in
 initio suo turbas, et postea aqua fontis turbida est. Tum
 in negotia transferri videtur. Prov. 319. In codice B.
 منبهة et منقصة scriptum reperi. Prov. 320. In codice B.
 تحكيم legitur. Talis quoque sensus proverbio tribui po-
 test: Generosus quamquam videt opes suas et opes alio-
 rum beneficiis dandis diminui et perire, tamen ob istam
 experientiam a beneficentia non retinetur, ut naturae suae
 indolem semper sequatur. Prov. 323. Ad metrum Re-
 djes referri potest. Prov. 325. In codice B. pro انك le-
 gitur نفسك.

C. XXIII. Prov. 2. In codice Ber. legitur خيّر
 et لاخترت i. e. si tu, o femina, eligere potuisses, profecto
 elegisses! Prov. 3. In codice Abu-Ohbaidi legitur: لانتتهت
 الآخرة. Prov. 4. l. 1, schol. In cod. Abu-Ohbaidi pro: Ahm-
 ruus ben-Mamah legitur Ahmruus ben-Omamah
 (امامة). Pag. 407, l. 8. scribas: aves Katha noctu. Prov.
 10. Ad metrum Sarih pertinet. Scribendum باسمائه. Pag.
 411. l. 5. leg. مفرعا. Prov. 17. Metrum Redjes est. Fieri
 quoque potest, ut proverbii sensus sit: Res, quibus homo
 laetus fit, maioris aestimandae sunt, quam ut pretium iis
 sit. In versu pro هذا in pluribus codicibus هذا legitur.
 Hoc admisso vertendum est: „Parti rei, ex qua animus
 recreatur, pretium non est“. Prov. 18. Proverbium versu

quem in codice Abu-Ohbaidi legimus, optime explicatur:

اعرض عن العوراء ان اسمعت واقعد كانك غافل ثم تسنع

„Averte te a sermone turpi, si eum audis et sede tanquam socors, ut eum non audivisse videaris“

Prov. 23. l. باخمس. Prov. 24. scrib. لأبلغن. Prov. 26.

Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 27. In Hamasa p. 13. l. 9. sic legitur proverbium: لأحقن قطونها بالوساع

„Profecto efficiam, ut parvos gressus faciens (equus) eum attingat, qui amplos gressus facit“. Prov. 29. In codice

Abu-Ohbaidi بعيرهم legitur; est igitur hemistichium metri

Thawil. In scholio l. 3. pro: Alahlba leg. Alihlba.

Prov. 30. scrib. بى. Pag. 416. l. 10. Scrib. الكبرا.

Pag. 417. In versu l. 1. scholiastes vocem ميتة de ove inter mulgendum quiescente et tranquillo, vocem مسفتة de concinnatis multris succo spisso intelligi vult. Fleischerus cl. autem Ell. Bockthorii auctoritatem sequens, qui رب القرظ succum spissum e fructibus acaciae expressum esse dixit, hoc de succo spisso acaciae, cujus ope corium concinnetur, dictum esse contendit; attamen vero quum utres, antequam, consuantur, pice oblini sciamus conf. C. 28, 96., quin idem in multris factum sit, nil obstare videtur. Prov. 33. Verba: Nunc jam dictum est: Cave lupum, lupum! الذيب الذيب قد قيل dubitavi, num se vera ad proverbium pertineant, quum in meo codice non legantur. Prov. 34. Proverbium in eo quoque adhibetur, qui in re expeditum se ostendit. Prov. 35. De hoc proverbio conf. C. 9, 57. Proverbii autem causa in eo posita videtur, quod vulpi timiditas tribuitur. conf. C. 5,

164. 166. In versu الثعلبان scribas. Prov. 38. leg. بعشك.

In Hamasa p. 382. هذا omissum est. Prov. 39. legas
 ذرًا. Pag. 420. l. 8. infr. leg.: Amalekitam. Prov. 45.
 In scholio scribas: ذات المرار في الاعوام. Prov. 46. In co-
 dice Abu-Ohbaidi legimus, in quadam traditione esse ver-
 ba: ليس الخبر كالعيان. Prov. 47. In codice Abu-Ohbaidi
 legitur: لم يهلك امرء عرف قدر نفسه. Pag. 422. l. 8.
 Vocabulum ضياع, quod causa interitus vertimus, verti
 quoque potest: domestici, qui alendi sunt. L. 10. pro voce
 المغبضة legendum est البغضة. L. 13. In meo codice sic me-
 lius separantur verba: الندامة مع السفاهة, دعامة العقل:
 الحلم, خير الامور مغبة الصبر, بقاء المودة عدل التعاقد
 pag. 423. l. 6. sic vertendum est: Poenitentia cum igno-
 rantia est; fulcrum ingenii est mansuetudo; optima res
 est finis patientiae; perpetuitas amoris est aequitas in
 mutuo foedere. Prov. 51. Quam tanquam Abu-Ohbaidi
 sententiam adnotavi, non est ipsius propria; sed gram-
 matici, quem adduxit. Prov. 52. Scribas: اُصِيبَتْ. Dicitur
 quoque ببلدة اُصِيبَتْ et اُصِيبَتْ et بصحراء اُصِيبَتْ. Prov. 55.

In Hamasa v. legimus الله يعلم. Proverbium de viro ad-
 hiberi, qui rem de se palam faciat, dum aliter cogitet.
 Prov. 58. Ad metrum Redjes pertinet. Prov. 61. De
 hoc proverbio. conf. C. 14, 20. Prov. 68. In codice
 Abu-Ohbaidi diversus intelligendi modus adnotatus est:
 Si eques ipsum persequentem effugere vult, tum vero
 timenti res eo adducitur, ut cingulum jumentum remissum
 ad ubera perveniat, dum ipse eques a jumento descen-
 dere nequit, ut cingulum liget; sed hoc potius cum pro-
 verbio C. 5, 50. congruit. Prov. 70. In codice Abu-
 Ohbaidi sic legitur: „Jam in-
 flasses, si in carbones inflare potuisses.“ Proverbium au-
 tem Alaghlabo tribuit, qui in versu sic dixerit. Prover-

bium autem adhiberi, si quis alieno loco rem quaerat. Prov. 72. In codice Abu-Ohbaidi legimus, proverbium significare, locum assequendae rei necessariae non esse. Prov. 74 et 75. Haec proverbia, sic ut praecedens fortasse in unum conjungenda sunt. Prov. 76. In Kamusi opere legimus, proverbium esse: طعن في حوص امر ليس منه في شيء, quod in eum dicatur, qui rem ad ipsum non spectantem aut inutilem tractet. Legi quoque حوص et حوصي. Prov. 78. Legitur quoque الاسر. Prov. 84. Enun-

ciari quoque potest يُلْهَى, prout in tuam injicitur. Prov. 87. In codice Abu-Ohbaidi proverbium hoc Ohbaido b. Alabraz tribuitur. Legitur quoque لا اعرفنك. Pag. 434. l. 1. Legas 484. in codice Ber., quod لا يكسب, „Non acquirit“ incipit. Prov. 89. conf. C. 5, 28. Prov. 96. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 97. Proverbium Abu-Becrus die Alhodaibijjah Ohmaro primum dixisse fertur. In versibus, Abu-Catswadum qui auctorem

habent (conf. C. 16, 46.), legas ظكب. Prov. 98. Ad metrum Sarih referri potest. Prov. 102. In codice Abu-

Ohbaidi proverbium sic legitur: لمثل هذا كنت احسبها الحسى. Prov. 103. Proverbii, quod Saihdum ben-Djobair auctorem habere diximus, originem hanc fuisse legimus. Saihdus rogatus, ut traditionem, quam antea narraverat, repeteret, recusans hisce verbis usus est. Proverbii autem verba sic quoque interpretantur. „Non omni tempore

dico: mulge et tum bibe! ut ا حلب فاشرب enuncietur. Prov. 104. In codice Abu-Ohbaidi legimus, proverbii sensum esse: nil a me obtinebis“ ejusque originem in paucitate lactis positam esse. Prov. 108. conf. C. 7, 34, 34, 128. Prov. 109. Quam adduximus interpretandi

rationem, ea non est Abu-Ohbaidi; sed Meidamii. Abu-Ohbaidus, qui Alazmaihi sententiam, Jracae regionem Sewad a multitudine appellatam esse, adnotavit, sic suam sententiam explicavit: Ego vero eam a virore in palmis, arboribus satisque dictam puto, quod Arabes colorem nigrum cum viridi conjungunt et unum loco alterius ponunt. Prov. 111. l. 3. schol. leg. Almohadjdjel.

Prov. 112. leg. عُدُّرَا. Proverbium pars versus est, cui praecedit: تان ولا تعجل بلومك صاحباً „Cunctare et socium tuum vituperare, ne festines!“ Prov. 113. Legitur

quoque: الفتكرين لقيت منه بنات البراء et الاقوريات. Voces et البرحين vario modo enunciantur. Prov. 116. sch.

l. 2. pro verbis: يعنى قويا legas: المستمر. Pag. 442. lin. 17. pro contrahit leg. contraho. l. 19.

pro et invenis leg. invenis. Prov. 122. leg. longa cilia. Prov. 129. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 141. 147. 148. Ad metrum Redjes referri possunt.

Prov. 152. In scholio pro servi legas juvenis. Prov. 159. Vox زعم tribus vocalibus enunciari potest. Prov. 161. Pro voce طيبا mihi recta lectio videtur:

طينا lutum, quae in codice Ber. reperitur. Prov. 163. Ex sententia Abu-Ohbaidi vulgus proverbium adhibet. Prov. 171. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 172. Ad metrum Sarih aut Redjes referri potest. Prov. 174. Aliis verba سرة النهار initio diei significant. Prov.

176. Proverbium, in quo الضحى legas, ad metrum Redjes referre licet. Prov. 177. In priore versu pro voce

مخطيا legitur in codice B. مخطبا, cui significatio „in matrimonium petentis,“ tribuenda videtur. Prov. 180. Ad metrum Camil referri potest. Prov. 183. Ad metrum Sarih referri potest. Prov. 189. Proverbii auctor, quem

leg. C. 1. 362: Prov. 252. leg. الحقب. Prov. 260. scrib. الباتر. Prov. 266. Proverbium ad metrum Redjes referre licet. In codice B. pro من legitur عن. Prov. 268. Proverbium ad metrum Sarih referri potest. In codice B. بخاشن „qui asperum se praebet“ legitur. Prov. 269. Proverbium antiquum esse, ex eo patet, quod Sahdus b. Malec b. Dhobaiah id adhibuit. conf. Harir. ٨٧., ubi videre licet, auctorem duplicem legendi modum in textu adhibuisse. Prov. 271. In scholio l. 5. leg. illorum viro- rum nomen Jedscorum Abn-Ahnsah gessisse. Prov. 272. De proverbio conf. C. 6, 110. De versu autem, cujus metrum Thawil est, conf. C. 6, 149. Prov. 275. In co- dice B. بحرزة legitur et sic legendum puto, quamvis in nonnullis significationibus radix جزر cum radice جزر con- venit. Prov. 278. Et ex Meidanii sententia in viro so- lerte adhibetur. Prov. 280. In codice Abu-Ohbaidi le- gimus, proverbium in vulgo verbis mutatis usitatum esse conf. Tom III. Prov. 1361. In codice Ber. in versu انحمت „ad silentium redactus es“, quod praeferendum videtur. Prov. 281. In codice Abu-Ohbaidi, ubi ما يدري est, legimus, proverbium inter homines vulgatum esse. Prov. 283. schol. l. 7. Alahjjari responsum hoc erat: Edo fratris mei carnem; sed alteri eam edendam non permitto. Prov. 288. schol. l. 4. pro دونك leg. دونك. Prov. 298. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 304. Initium versus ad sensum magis sic nunc verto: „In- tende id cui par es“. Pag. 492. In meo codice in primo versu العطب scriptum, quod pro العطب est. Metrum ver- sum Monsarih est. conf. libr. meum p. 255. Metrum patitar quoque العطب - - - ; nisi in fine hujus versus ut in caeteris pes - - - esse debet. In quarto versu pro

leg. على القطب. Prov. 307. In codice Abu-Ohbaidi legitur نَفِدَ (et terra) non evanesceret, et in scholio sic: انك لا تدرك بهذا ثار ابيك ولا تقدر ان تنفذ التراب i. e. tu hac re patris tui necem non vindicabis et efficere non potes, ut terra evanescat. Prov. 308. Ex Abu-Ohbaidi sententia de Ohmaro et Ahlio haec verba referuntur. Pag. 496. l. 5. pro voce quamdiu legas nam. Prov. 318. In proverbio leg. جملى. In codice Abu-Ohbaidi pro هذا legitur لى. In Hamasas loco p. fol legitur sic: لا ناقة لى فيها ولا جمل. In scholio l. 1. pro Ahbbad leg. Ohbad. Pag. 500. l. 4. Verba occidistis. Prov. 323. In Abu-Ohbaidi codice verba: ولا تنشد القريض omissa sunt. Pag. 205. l. 23. In codice Ber. نحاحا legitur. Hoc admisso vertendum est: quas in terram infixas a loco removit ventorum tractus. In versu sensum vocis مركوزة habere videtur. Pag. 503. l. 5. In codice Ber. pro يخدمه legitur يخرمه. Tum vertendum est: „et non cessat quocunque modo id rumpere“ l. 9. Verba وما كانت ترد nunc vertenda puto: et jam non repellatur l. 10. Post voces عنك شيا codex Ber. haec verba inserta habet: قال واجزءاء على المديح الجيد يمدح به. Dixit: من ليس اهل قالوا اوص فان هذا لا يغنى عنك شيا. O quam dolenda est laus praeclara, qua indignus laudatur! Dixerunt: praecipe! nam illud tuo loco nil prodest. Pag. 504. l. 6. In codice B. pro نميما legitur دميما, quod rectum est. L. 11. Post verba: exclusis feminis inserenda sunt verba: Dixerunt: Deus id non iussit; dixit: at ego hoc jubeo. Prov. 335. Pro verbis: لا اتيك non ad te veniam. Prov. 336. leg. فى اثر فى اثر. Prov. 338. In

codice Abu-Ohbaidi haec leguntur verba: **أى لا يلصق بقلبي ولا يوافق شيمتى ولا خلقى أصل لا يلتناظ بصغرى** أى يعاقى صغر البطن بدواء فلا ينجع فيه ولا يلتناظ به لانه اذا التناظ به نجع فيقول لا يوافقنى كما لا يوافق الصغراء (الصغر) دواء لا ينجع فيه وليس ان يكون الصغر القلب أو (الصغر) i. e. Non adhaeret cordi meo et non convenit naturae meae. Origo proverbii **لا يلتناظ بصغرى** in eo quaerenda est, quod in morbo ventris Zafar appellato medicamentum adhibent; sed effectum in eo non habet et ei non adhaeret, nam si ei adhaereret, effectum haberet. Dicit igitur: mihi non convenit, quemadmodum medicamentum morbo Zafar non convenit, dum effectum non habet. Quod vocem **الصدر** cor aut animam significare dicunt, nihil est; nam illa significatio audita non fuit.“ Pag. 512. l. 13. In codicibus varius est legendi modus in voce **واخذنى**. Codex meus **واجزى** et sic Berol. ex correctura; in codice Lugd. **واخذنى**. Prov. 347.

Enunciandum puto **عهد شوال**. Prov. 251. Legas: Proverbium autem ad metrum Sarih referri potest. Prov. 352. leg. **تبيس**. In Djeriri carmine **توبس** reperitur. Prov. 353. In codice Abu-Ohbaidi **ما يبص** legitur. Prov. 355. leg. **زنا**. Prov. 357. Ad metrum Sarih aut Redjes referri potest. Prov. 359. In Hamas p. ٣٩. legitur **الشوكة** بالشوكة. In codice Abu-Ohbaidi **لا تنفر**; sed hoc vitiosum videtur. Prov. 364. In codice G. pro voce **يفل** legitur **يقطع**. Prov. 365. In codice Abu-Ohbaidi legitur: **لا يجتمع السيفان في غمد واحد** لا يجتمع هيران في حانة ولا اسدان في غابة ولا non congregantur duo asini in una asina et duo leones in uno saltu et non duo admissarii in una camela et non duae lunae in coelo“. Proverbium autem cohaeret cum proverbio C. 23, 451.

conf. Hamas. ٣٣٩. Prov. 369. conf. prov. 631. Prov. 371. Ad metrum Bedjes referri potest. Prov. 372. l. 4. schol. leg. quae parsimoniae. Prov. 373: leg. يتعجز.

Prov. 375. leg. لَبَّاءُ. Pag. 522. l. 15. post جلبجلتي ad-
das اليوم. Nunc vertendum puto: Non me hodie mo-

vebis! Prov. 379. Legendum est فتستط. In codice

Abu-Ohbaidi legimus, vulgum dicere ولا تتر قتلظ. Prov.

381. Veritas: Non est consilium ei, cui mendacium dic-

tum est et sic pag. 525. l. 8. Pag. 524. l. 3. pro Sahb

leg. Sahdi. Prov. 387. In codice Abu-Ohbaidi legi, pro-

verbium hoc vulgo usitatum esse. conf. C. 23, 421.

Prov. 390. Si lexicographos sequeris تجرب enunciandum

est. In codice meo تجرب legitur. Prov. 391. In codice

Ber. legitur. واد طريق برى omitta voce واد, id quod mihi magis

placet. Prov. 398. Verba inter alia dixisse fertur Mo-

hallem b. Althefail (in Meidanio opere محكم اليمامة re-

gionis Jemamah praefectus constitutus) die Mosailamah

suos ad fortitudinem excitans. Sam. Sensus autem est:

Nulla res post huncce diem superstes erit. Prov. 399.

l. 3. schol. Pro verbis: sine genere leg. ex alia re

quam genere. Prov. 402. schol. l. 1. leg. Chabbab.

l. 2. pro: Djisl in codice Berol. Djandal جندل legitur.

Prov. 406. In codice Abu-Ohbaidi legimus, proverbium

a vulgo adhiberi. Auctor ejus appellatur (in libro Citah-

Alaghani) Ohbaidus b. Alabraz, qui verba die infausto,

quo ab Alnohmano b. Mäissema occideretur, dixisse fer-

tur. In codice B. ترحلن legitur. Prov. 407. In codice

B. تبرك legitur. Pag. 534. l. 3. pro: parentes leg.

viros. Prov. 415. Traditionis verba esse in codice

Abu-Ohbaidi legimus. Prov. 417. leg. رُضَلات. Prov. 420. Ad metrum Redjes aut Camil referri potest. Prov. 421. sch. l. 4. leg. 387. Prov. 421. sch. l. 1. leg. Bis-thamo. Prov. 424. In codice Abu-Ohbaidi loco vocis امر legimus قول. Prov. 429. Pro verbis لا محالة legitur quoque لا بد. Adhibetur quoque proverbium, quum spes abrupta est. Prov. 434. Leg. نَذَرٌ et فِيلَمٌ; quamvis in meo codice فِيلَمٌ legitur. In codice Ber. فِيلَمٌ scriptum est. Verbum ذَرَى autem est idem quod ذَرَأَ. Prov. 436. In codice B. تساغ scriptum est. Prov. 439. Kahkah b. Schaur vir erat e gente Banu-Ahmru b. Schaiban b. Dsohl b. Tsahlebah e gente Banu-Becr b. Wajel. conf. Harjr. p. 215. Prov. 442. Hoc proverbium repetitum est Nr. 633. Prov. 446. In scholio l. 1. leg. لا يَنْقُادُ لَهُ et pro: non obeditur veritas: se ei non submittit. L. 6. pro: apud eam leg. ad eam. Prov. 454. Enunciari quoque potest تَقْرَضُنِي. In meo codice est تَقْرَضُنِي. Prov. 476. Ad metrum Sarih referri potest. Prov. 476.

Ob metrum اَلْحَضَرُ enunciandum videtur. Pag. 552. l. 8. Verborum „ducentis munus tradam“ sensus est: obsequium praestabo. Prov. 481. Cohæret proverbium cum C. 23, 365. conf. Hamas ١٣٤. Pag. 553. l. 11. leg. غِيَارٌ. L. 2. Vox تَسْتَخِيرُهَا magis ad verbum vertenda est „ab ea bonum petis“. Prov. 497. In codice B. ابن قَرْصَةَ legitur. In scholio l. 2. leg. Albijarius. De prov. conf. C. 26, 112. Prov. 516. Proverbium incolis Syriae proprium erat. conf. Clar. Kosegarten. Cit. Alaghan. p. 22. Prov. 217. Puellae istae, quae cognomen جَرَادَاتُ (Ahditarum locustae) gerebant, Ahbd-Allaho b. Djedahn (جدان) fuisse dicuntur, viro liberali generosoque.

Quem quum Omajjah ben-Ali-l'Zak Tsakafita carmine laudasset, dono eas accepit conf. Cit. Alagh. Prov. 530.

leg. ضياع. Prov. 531. In Burckhardti libro Nr. 587 برقع „ornamentum frontis equi“ esse dicitur. Prov. 533. Burckhardtus habet: ما بقى بعد عبادان قرية et addit, de eo adhiberi, qui ridiculo modo nativitatis locum gloriatur. Ahbbadan esse vicum in ripa orientali Tigris et provinciae Sew adscribi conf. Abulfed Geogr. p. ۳۹. ۳۹. Prov. 535. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 536. Ad metrum Camil pertinet. Prov. 537. Ad metrum Chafif referri potest. Prov. 538. Ad metrum Ramal referri potest. Prov. 541. In codice Ber. المستشار „ei qui consilium rogatur“ legimus, id quod rectum videtur. Prov. 546. Ad metrum Sarih referri potest. Prov. 547. Aedificium Abrahami templum Meccanum designat, quod Abrahamus fundasse dicitur. conf. Cor. C. 2, 121. Illo autem altero legendi modo نار ابراهيم „ignis Abrahami“ alluditur ad ignem, cujus in Alcorano, nescio quo loco, mentio facta est, quo Abrahamus non afflictus putatur. Proverbium igitur rem levem esse significat. Prov. 548. l. 3. schol. Verba in rem levem adhibetur delenda sunt. Prov. 551. Quibusdam العصا nomen equi est, ut سير incessus significationem habeat conf. Harir. ۲۹. Prov. 553. Fortasse hoc ad metrum Redjes pertinet. Prov. 556. In codice B. legitur ليس كل من. Prov. 560. In codice B. سد „si os ejus obstructum fuisset“ quod magis placet conf. prov. 612. Prov. 566. scrib. لسان. Prov. 569.

leg. بقاء et in versione deleas: occurrens. Intrita autem significari videtur, in qua et carnis et adipis frusta sunt. Pocockius بقاء, quemadmodum scripseram, enuntiavit; verit enim: sint coram eo offae intritae non paropsis

(vacua sc.). Prov. 570. Ad metrum Chaffi referri potest. Prov. 571. Ad metrum Wafir pertinet. Prov. 572, Codex B. habet (inter lineas) الظاهر من عي et tum. Hoc quoque Pocockius, qui vertit: lingua mendax balbutiens est manifesta et occulta. Prov. 575. Magis ad verbum sic vertendum puto: Si tu mihi tanquam medicamentum in nares inditus fuisses etc. Id significare videtur: parvi te habeo. In codice Ber. leg. اسطعت, in Pock. اسقطت. Prov. 577. In codice Ber. est يعلی عليه. Fieri potest, ut verba: لن يعلو ويعلی explicandi causa addita sunt et sic Pocockius de eo intellexit, qui supra alios est, et alios supra se habet. Prov. 579. Pro جبکا scribe جنکا. Prov. 589. scribe يصير. Prov. 590. leg. in elephante. Prov. 592. Ad metrum Camil pertinet. Prov. 608. leg. بيمص. Prov. 610. In codice Diez. pro بالققران legitur بالمكيال. Prov. 615. De hoc confer. Burckh. Nr. 595. Prov. 618. De hoc confer. Burckh. Nr. 596. Prov. 631. leg. البصلة. conf. prov. 369. Prov. 633. conf. prov. 442. Prov. 634. leg. بالجوزة. Prov. 638. Ad metrum Ramal referri potest.

C. XXIV. Prov. 1. Proverbium ad metrum Redjes referri potest. In Kamuso الرغب enunciatur. Scribas vero الشفعة. Pag. 587. leg. تجعل. Prov. 3. Tebalah quoque oppiduli nomen est, cujus praefecturam Hadjdjadjus spreverat. Prov. 7. Ut camelos ad celerem gressum incitent, utribus vetustis motis sonum excitant Pag. 589. l. 1. Legitur quoque أنا loco vocis ان. Tum versibus sensus satyricus esse non potest. Prov. 12. Cubicularii nomen mulierisque iisdem consonantibus عصام scribitur, sed fieri potest, ut mulieris nomen Ahzami, cubicularii autem Ihzam enuncietur. Pag. 590. l. 1. infra. Pro voce

obscura كالبردتين in codice B. legitur. Ejus autem significatio non magis sensui convenire videtur. Pag. 592. l. 1. leg. dimittit et pectit. Pag. 593. l. 2. pro parvae leg. parvi. Pag. 594. l. 16. Nomen in codicibus modo شهر modo شهر legitur. Pag. 594. l. 1. legas : Chofafus b. Nadbah, Prov. 14. Alazmäihus dixit, proverbium deridendi causa in virum adhiberi, qui prave agat in re. Rem autem tribui filiae Monkidsi e gente Banu-Ahmru b. Sahd b. Said Manat, matri Djassasi, quae ex hoc facto cognomen الهائلة acceperit. Tum adhiberi in viro, qui rem bene agat. Cod. Abu-Ohbaid Prov. 16. In codice B. legitur, ut videtur, ex correctura مضى مضى. Prov. 22. In versu priore leg. كلامك. Pag. 598. l. 11. leg. تَفْعَلْنَ. Prov. 26. Praefero بَجَرِي, Prov. 27. Adhibetur in eum, qui moram trahit et difficilis est ad rem peragendam. Prov. 28. In codice Abu-Ohbaidi legimus, haec cujusd. sapientis verba esse. Est igitur potius sententia, quam proverbium. Prov. 29. leg. اَمْلِكْ. Prov. 32. In codice B. يدان legitur. Prov. 34.

conf. prov. 60. Prov. 35. leg. نَعْرَة. Prov. 36. In codice Abu-Ohbaidi proverbium legimus in capite, quod inscriptum est: de morte avari, dum ejus divitiae integrae sunt et donis non diminutae. Proverbium autem ab Ahmrui dictum fuit Ahbd-Alrahmano ben-Auhf. In codice Berol legitur: اى لا يتغصص, ut illa codicis auctori proverbii explicandi gratia addita visa sint, at vero verba اى لا ينقص, quae horum causa addita sunt, probare videntur, illa proverbii partem esse. Prov. 39. Dicitur quoque: ما حك جلدى مثل ظفرى. Prov. 56. Vulgo usitatum erat. Prov. 60. leg. نصيح et conf. prov. 34.

Prov. 64. Rectius قَلْبَةً enunciat; quamvis in meo codice قَلْبَةً notatum est. Prov. 72. conf. prov. 90. Prov. 73. legas صفائه صَفَائِهِ, „Uvida non est ejus petra.“ Prov. 79. Ad metrum Sarih referri potest. Prov. 81. leg. يُشَبِّه. Ad metrum Ramal referri potest. Prov. 82. Ad metrum Sarih referri potest. Prov. 83. scrib. رَوَاء. Prov. 84. In codice Abu-Ohbaidi legimus, hocce proverbium ad Ahbd-Alrahmanum ben-Abi-Bacrah referri. Dixit Abu-Becrus Mohammed b. Ohmar b. Ahbd-Alahsis rectum esse Ohbaid-Allah b. Abu-Bacrah. Cognomen autem Bacrah inde accepisse, quod ope trochleae e muro oppidi Althajifi se demisisset et ad prophetam venisset. Prov. 87. In codice Abu-Ohbaidi legimus, Mohammedem dixisse: انما المرء بخليته فلينظر امرؤ من يخال. „Vir per amicum suum est; videat igitur vir, quem amicum sibi sumat.“ Prov. 88. pro voce اير leg. أَمْر. Prov. 89. Vocabulo عِبْكَة significatio tribuitur „stercoris urinaeque pars, quae ovium lanae adhaeret“, ut proverbii sensus sit: ما اباليه „Non curo eum cura simili curae ob stercoris particulam“ conf. prov. 34. Prov. 90. In codice Abu-Ohbaidi legimus, proverbii sensum desumptum esse a carne macra, quae lapidem candentem, si imposita sit, adipis humore non madefaciat. Prov. 91. Praefero حَلْبَةً, ut proverbii metrum Redjes sit. In codice L. et P. est حلب; sed et in Kamuso, ubi واديه est, حلب legitur. Pag. 617. l. 1. infr. legas قَبَا. Vocabulum سامِيَة mihi significare videtur, gregem altorum camelorum, quibus strenui comparantur, quos Zachrus tanquam admissarius (dux) ducit. In libro autem Citab-Alaghani, ubi de Ja-

sido b. Althatsrijjah agitur, proverbium viro الأشكر امية بن appellato adscribitur. Ahmirus b. Althofail ejus filiam in matrimonium petebat. Prov. 93. Unice vera lectio est الابلمة, quod tribus vocalibus enunciari potest. Prov. 94. scrib. المجلية. Prov. 95. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 97. Legas شولها et proverbium ad metrum Redjes referas. Prov. 99. In codice Abu-Ohbaidi صرمة legitur. Prov. 104. Rectius enunciari videtur صرمة. Prov. 107. De proverbio conf. Hamas. 193 l. 8. infr. Pag. 623. l. 5. scribas: وقد لدم. l. 10. post piaculum inseras verba: si ejus gens piaculum vobis dat. Prov. 117. In codice B. pro اتي legitur اتي. Prov. 119. In codice Abu-Ohbaidi duo semper conjuncta sunt. ex gr. ما نقت عضاضا ولا علوسا. ما نقت عضاضا ولا علوسا. ما نقت عضاضا ولا علوسا; ما نقت عضاضا ولا علوسا, Alahmarum: ما نقت عضاضا ولا علوسا; inveniri quoque: ما نقت عضاضا ولا علوسا. Pag. 627. l. 4. Mohammedes Alahrabi hunc versum proverbii loco in Hamasa p. 443 l. 10. adnotavit. Prov. 121. In Hamasae scholiis tanquam duo proverbium adnotata sunt conf. Ham. p. vi. l. 9 et 42. l. 13. Prov. 122. Hocce proverbium ex Mohammedis verbis fortasse derivatum est: اللهم اني استعديك على قريش فانهم اصغوا وقدرى O Deus! انى وصغروا (f. صغروا) عظم منزلتى وقدرى ego te contra Koraischitas tanquam ukorem invoco, nam vas meum inclinarunt et magnitudinem dignitatis et potentiae meae diminuerunt. Prov. 123. In codice Abu-Ohbaidi legimus: ما عنده خل ولا خمر, Neque acetum neque vinum apud eum est: i. e. nil boni, quod de avaro adhibetur. Pro: Abu-Ohbaidus codex B. Abu-Ahmirus habet. Prov. 129. In codice Abu-Ohbaidi inveni, legi quoque آخر ut sensus sit: Mendicatio est vilissimus

viri quæstus; verba autem Kaiso b. Ahzim, non Aotsamo b.

Zaifi tribuenda esse. Prov. 130. Scrib ما له et magis ad verbum vertendum est: Quid ei est? pecora habeat non concipientia et scabie infecta! Prov. 131. In codice Abu-Ohbaidi ان العالم legitur. Abu-l'Thajjibo b. Ohlbun Almohdi verba sequentia tribuuntur: مثل العالم العين العذبة يرغب فيها الابعدون ويزهدها الاقربون فاذا غاصت تدمر الجميع. „Doctus similis est fonti dulci, cujus desiderium longe remoti habent et qua abstinent propinqui; sed si evanescit, omnes poenitentia ducuntur. Prov. 123. In Hamasa p. 1^a I. 8. infr. legimus, proverbii verba Sahdum b. Malic b. Dhobaiah dixisse regi Alnohmano, quibum eum, qui ipsi colaphos infligi juberet, contentum redderet. Prov. 133. In codice Abu Ohbaidi post vocem عهدة additum est له et in altero loco لها. Ibi quoque legitur: هذا المثل ليس من الاول بعينه ولكنه نحو منه „hocce proverbium cum primo loquendi modo non omnimodo, sed quodammodo convenit.“ Prov. 134. Idem est proverbium quam 89. Prov. 136. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 139. In codice Abu-Ohbaidi legimus, proverbii auctorem esse virum, qui, quum speculum invenisset et faciem suam deformem in eo conspexisset, ista verba dixerit. Qui hanc causam admittit, possessores tui rejecerunt, veritat necesse est; sed in altero codicis loco legimus, proverbium de avaro adhiberi, quem familia fugiat. conf. prov. 317. Prov. 158. Putavimus ob sensum, qui proverbio tribuitur, formam quartam passivi voci ينبج tribuendam esse; sed re diligentius perpensa primam verbi formam esse statuimus. Verbo عوى quum transitivum construendi modum non habeat, passivi forma dari non licet; factum autem id est, ut formae ينبج conveniens sit; vertendum igitur ad verbum est. „Ei neque ululatur neque

latratur i. e. neque prava neque bona verba ad eum diriguntur. Nisi fallor, et activi enunciandi modus admitti potest, ut vertatur: neque ululat neque latrat i. e. neque metum injicit, neque bonum nunciat. Prov. 159. Meidanio ما quid? erat, nam explicandi gratia اوشى quatenam res? addidit. Tum vertendum: Quatenam res frigus hiemis par fecit aestui aestatis? Prov. 166. conf. C. 6, 164. ubi Alahnafo simile proverbium tribuitur. Prov. 169. In codice Abu-Ohbaidi pro كطنى legitur كطنى. Proverbium quotidiani usus est. Prov. 170. Conf. Hamas p. ٧٣٨ l. 3. infr. Prov. 175. In cod. B. الاخير legitur. Prov. 175. In versu legas: rectum reddidit. Prov. 185. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 188. Verba traditionis esse a socio Mohammedis relatae in codice Abu-Ohbaidi legimus. Prov. 201. Ad metrum Basith pertinet. Prov. 204. Sic vertendum est: Quum gentis impudentes pauci sunt, ea despecta est conf. C. 9, 74. In scholio pro verbis quem defendat leg. qui eum defendat. Pro فخر in codice B. et P. legitur فخر scortatus fuit. Prov. 223. Ad metrum Ramal referri potest. Prov. 226. leg. فخرها. Prov. 227. leg. غرق et شرق; tum metrum proverbii Redjes est. Prov. 234 et 235. Ad metrum Redjes referri possunt. In posteriore ينار mihi praeferendum videtur. Prov. 240. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 247. Pro جنبها in codice D. صاحبها legitur. Prov. 252. Nunc vertendum puto: Quid avertit (te) ab eo, quod initio apparuit? Prov. 256. In Ebn-Challik. opere VIII. 63, 12. pro voce مغواة leg. مهواة. Prov. 257. In codice B. يطع عريبا. Et غريب et عريب nomina viri sunt; nescio igitur, quid rectum sit. Pag. 660. l. 15. leg. يكسع quod vertendum puto: instigatur. Prov. 262. Quo modo vox مرقاة enuncianda sit,

dubito. Pag. 662. l. 11. pro qui invenit id, quod non accipit srib. qui quaerit id quod non accipitur. l. 6. Post verbum بجرذانك in codice B. inserta sunt haec: وقال في موضع آخر يضرب الامر قد فات ولا يطمع فيه قال ومثله عهدك بالغاليات قديم ومثله هيهاط طار غرابها بجرذانك وانشد وعهدى بعد الغاليات قديم وقال ابو زيد من امثالهم متى عهدك باسفل فيك وذلك ان سالتهم „Et dixit altero loco: adhibetur in re praeterita, cujus desiderium nemo habet. Dixit et huic simile est: Diu est, quod scarabaeos (vel caput pediculorum causa perscrutantes) vidi et huic simile est: diu est, quod ejus corvus cum muribus ejus avolavit et recitavit sequentia verba: وعهدى بعد الغاليات قديم; et dixit Abu-Saidus, eorum proverbii accensentur verba: et hoc adhibetur, quum de re eum interrogasti antiqua, quam non vidit.“ L. 18. scr. من السلام l. 24. leg. ذلك. Prov. 266. Proverbio laudatur recessus ab hominum consuetudine. Prov. 268. In Ha-

ririi schol. p. 277 legitur يتنطف. Prov. 271. Ad metrum Redjes pertinet. Prov. 281. Ad hoc proverbium Pocokius adnotavit, incolas regionis Nedjd malum ominari a transeunte a dextera, incolas Hidjasi e contra. Prov. 283. Scholion magis ad verbum sic vertendum est: „Dicunt, sensum esse: qui amat, intelligens est et ei, quem amat, industrius est i. e. ut ei placeat, ejus desiderio satisfacere studet. Prov. 285. In codice Abu-Ohbaidi مطلا كنعاس. Hic autem legendi modus ex hemistichio لاقيت مطلا كنعاس الكلب,, inveni moram instar somnolentiae canis“ desumptus videtur. Prov. 288. In versu leg. قَرْنَا. Prov. 289. In codice Diez. sic legitur: من عتب الدهر طال عتبه. Pag. 673. l. 18. pro filius ve-

hemens verti debet filius Sohuhubi, quod nomen poetae est. Pag. 674. l. 11. Magis ad sensum sic vertendum est: nam tempus tanquam socors eum non negligit.“ Prov. 293. Schol. l. 2. In codice nomen viri Hôschaim enunciatum est. Pag. 675. Leg. qui cum saepius vincente certat. Prov. 296. leg. ظفار Thsafari. Duo sunt loca ita appellata in regione Jemen. In uno est terra rubra, quae tincturae inservit. Conf. Abulf. Geogr. p. 1re et 1re et Kam. Prov. 298. Enunciari quoque potest أنثى. Prov. 308. In Haririi opere legimus Abu-Ohbaidum proverbium adtulisse in capite viri diu silentis, ut socors habeatur, dum malum intendit. Pag. 681. l. 7. leg. nam quum in conspectum hominum adduceretur, socii eum defenderent et impedirent, quominus occideretur. Prov. 310. Vox مختلا tanquam nomen loci aut nomen actionis cum vocali Kesre aut Fatha enunciari potest. Prov. 311. In Abu-Ohbaidi codice proverbium Actsamo b. Zaifi tribuitur L. 1. infr. pro sine dubio leg. sine astutia. Prov. 313. Vocis بغي quoque significatio expetit sc. mundanas res tribui potest. Prov. 314. Ad metrum Redjes pertinet. Prov. 315. Vix dubito, quin قل rectus legendi modus sit, quamvis et قل ferri potest. Prov. 316. In scholio leg. Alasahri b. Abi-Homran Aldjohfi. Prov. 317. In codice B. ما طرحه legitur conf. prov. 139. Prov. 318. conf. prov. 174. Prov. 319. Fortasse vox مجل vertenda est: stragula tectus. Prov. 323. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 324. In codice B. et P. يفلح legitur. Prov. 328. Ad metrum Camil referri potest. Prov. 329. Fortasse in proverbio post عا inserendum est منا, quia sic in versu est, ex quo proverbium desumptum esse dicitur. Versus autem ille in codice Abu-Ohbaidi Ahmrue b. Hischam tri-

buitur. Prov. 331. In codice B. حرم^١ legitur; sed praefendus mihi videtur modus, qui in codice Abu-Ohbaidi

حرم^٢ „rem facit illicitam“ invenitur. Sic autem proverbium intelligendum. Qui magna beneficia conferre non potest et hanc ob causam beneficia omittit, is officio deest. Traditionis verba sunt:

Pe^٣ tentem ne repellite et si nil nisi ungula usta danda esset.“ Prov. 332. In codice B. legitur من صانع الحاكم^٤ „qui praefecto adulatur“. Haec videtur correctio ad sensum facta; altera autem illa من صانع المال^٥ qui opibus erogatis adulatur, clarior est contruendi modo. In illo autem المال^٦ صانع vox المال^٧ personae locum tenet, qui opibus adulatur, ut eas sibi conciliet et eroget. Prov. 333. l. 1. schol. In codice B. Ohkail; in Hamasa vero Ahkil reperitur. Versus autem priores Abu-Achsamo C. 13, 20 adscripti sunt. Prov. 334. Ad metrum Sarih referri potest. Pag. 690. l. 7. Pro: „ne aliquando ipse indicetur“ leg. „ne aliquando ipsi adversarius fiat“ l. 15. post: vituperantur inseras haec: quis autem eorum maxime intelligens est? respondit: qui in colloquio id cognoscit, quod viris, quibuscum convenit, maxime conveniens est. Prov. 344. In schol. l. 3. pro 345. leg. 290. Prov. 347. conf. C. 18, 17. Prov. 349-51. Ad metrum Redjes referri possunt. Prov. 353. Ad metrum Redjes aut Sarih referri potest. Prov. 354. In scholis sic legendum: qui e re utilitatem cepit, in qua alius diligentiam adhibens molestiam tulerat. Prov. 355 et 356. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 357. Ad metrum Sarih referri potest. Prov. 358. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 359, 360. Ad metrum Sarih referri possunt. Prov. 361, 362. Ad metrum Redjes referri possunt. Prov.

363. Re diligentius perpensa legendi modus: فلا يتكلمن على الناس non rectus videtur; sed legendum est على الناس „ne ob eam rem de hominibus gloriatur“. Prov. 365. In codice Abu-Ohbaidi legitur: فقد الاخ. Sed proverbio quoque talis sensus tribui potest: Quod a fratribus objurgamur, melius est quam quod iis caremus. Pag. 698. l. 2. infr. Verba من امرك in codice Abu-Ohbaidi post بترك posita sunt. Prov. 367. In codice Gott. legitur: لم يحصد عنباً. Vox حصد proprie de uvis adhiberi non potest; sed قطف conf. C. 18, 255. Prov. 368. Viri nomen in nostro codice Henesch scriptum, in diversis locis codicibusque diverso modo scriptrum invenitur. Modo ابو حشر et ابو حنش aut حنش Rectius Abu-Hensch videtur. Prov. 371. Ad metrum Sarih referri potest.

Prov. 372. In hoc proverbio fortasse يعرف enunciandum et cognoscetur vertendum est. Prov. 373. Pro voce يغنيه nunc, ut in codice B. invenitur, legendum puto, et vertendum: „is consequi non potest id, quod ipsi sufficit. Prov. 376. In codice B. pro الخشع legitur الجشع aviditas, id quod sensui convenire non videtur. Prov. 380. Ad metrum Redjes pertinet. Prov. 381. Hoc Aotsamo b. Zaifi tribuitur. Prov. 383. In codice Abu-Ohbaidi الابلغ omissum est. In versu, cui metrum Camil est, يخشى legendum est. Prov. 385 et 386. Ad metrum Redjes referri possunt. Pag. 703. l. 2. infr. Post verba: turpitudine est inseras: Et manui superiori est exitus et vindicta est quies neque contra te neque pro te. Prov. 389. In codice B. ملء legitur „id quo oculi tui implentur“. Prov. 390. Proverbium nunc sic vertendum puto „Qui regnat praehabet i. e. qui rebus praefectus est, sibi gentique suae benefacit eamque ob

causam vituperatur. Prov. 391. In codice B. et meo حرجه „pilentum ejus“. Est autem pilentum, quo mulieres vehuntur, loco mulierum. Voce حرمه sacrum ejus uxores ejus intelligendae sunt. Prov. 392. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 395. Clarius sic vertissem: „si (uter) succo spisso concinnatus est, humorem non emittit“. Loco vocis ما in codice B. من qui legitur, ut persona cum utre comparata sit. Prov. 398. Proverbium ad metrum Redjes referri potest. Quod vero in scholio vox اول الكلام „cursus jumenti“ et شوط الدابة „initium sermonis“ explicata est, id non sic intelligendum videtur, quasi isti voci illae significationes propriae sint; sed mihi tanquam exempla apposita videntur, nam voci عنى significatio apparitionis rei, sive cursus equi sive alia res sit, convenit. Prov. 399. Clarius scripsissem: Se custodiunt i. e. talis est, a quo alii se custodiunt, dum ipse custos est. l. 2. pro: pravam leg. pravum. Prov. 400. In codice Abu-Ohbaidi legimus, Alazmāihum hoc proverbium et alterum من حظك نفاق ايمك, in quibus de fortuna sermo est, protulisse; at vero Abu-Ohbaidus utrumque inter traditiones ad Mohammedem referendas esse dixit. Prov. 401. Proverbium loco proverbii 314. legitur. Sensus est: qui antea in nos beneficia contulit, dives futurus est, dum ei gratiam rependimus. Prov. 406. In versu pro: agminum leg. agmina. Prov. 413. Scholiastes voci الصبر medicamentum i. e. myrrham esse dixit. Hoc praeferendum est, quia حقل de morbo ventris usurpatur. Prov. 417. scrib الرخمة. Prov. 423. Vocem بالحاء prioris versus in versione non expressi. Ad verbum est cum vituperatione. Ut arbor illa quodammodo laudari et simul vituperari potest, sic vestra laus cum vituperatione conjuncta est. Tum quoque

vos eum aggredi non audetis, quomodo illa arbor non
aditur. Prov. 424. In versu primo leg. تجانف; in ver-
su secundo مصر. Corrigan quoque Roiskii adnotationem
in lexico meo, qui sine dubio falsa hujus versus lectione
deceptus voci مصر opulenti significationem tribuit. Prov.
427. In codice Berol. عنر legitur; sed nil inveni, quod
hunc legendi modum probaret. Pag. 715. l. 1. pro:

Djarwus in codice B. جزء بن أساف. Djosus b. Osaf
legitur. Prov. 433. loco verborum من اللسان legas
بُكاء. et pro القدر leg. القدر. Prov. 438. leg. بقاء.

Prov. 446. scr. نظر et مثل. Prov. 446. Ad metrum
Camil pertinet. Prov. 448. scrib. Nullare stulto tam
bene medicamur, quam si ab eo declinamus. Prov. 471.
Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 483. Ad metrum
Chafif referri potest. Prov. 483. Ahnafo tribuitur conf.
C. 6, 164. adnot. Prov. 486. conf. prov. 602. Prov. 487.

Pro يصلحه leg. بقاء. Prov. 490. leg. بقاء. Prov. 500.
Ad metrum Redjes referri potest. In versione scr. pecti-
nen. Prov. 503. In Burckh. Nr. 675. sic legitur: ربحا له
,,Qui principis pullum gallinae edit,
reddet ei vaccam. Prov. 512. In Abu-Ohbaidi opere hoc
Aotsamo b. Zaifi tribuitur. Prov. 523. Ad metrum Redjes
referri potest. Prov. 529. In hoc proverbio voci استغنى
significatio contentus est tribuenda videtur, nam ve-
terum quidam dixit: عز الرجل استغناؤه عن الناس: Digni-
tas viri eo consistit, quod hominibus carere potest“ et
Mohammedi in traditione haec verba tribuuntur; استغنوا
,,Hominibus carete et si
esset fragmento dentifricii.“ Prov. 534. Clarius sic ver-
tisse: Qui leniter agit, reparat et qui non dexter est,
lacerat. Prov. 537. Ad metrum Basith referri potest.

Prov. 538. Conf. C. 18, 283. Prov. 547. Ad metrum Sarih referendum est. Prov. 550. Scrib. الموت. Ad metrum Sarih referri potest. Prov. 552. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 556. Re diligentius perpenſa codicis Lugd. legendi modum praefarendum esse puto; sed sic vertendum: Nulla re amor tanta ira accenditur, quanta reprehensione conf. prov. 448. Prov. 561. Hoc proverbium in libro Fakih. Alcholafa p. 40. l. 2. sic legitur: ما في دخول جهنم ولكن بي شماتة اليهود. Proverbii autem sensus esse videtur: Non me adſcit introitus ignis inferni; sed me adſcit ludibrium Malici. Prov. 571. In Burckh. libro Nr. 682. تفزنت legitur. Prov. 573. leg. Pecten, quem. Prov. 582. leg. مغضب. Prov. 596. Leg. praevertant. Prov. 602. conf. prov. 486. Prov. 612. Scrib. غالب.

C. XXV. Prov. 4. Scrib. علف. Prov. 7. Ad metrum Camil referri potest. Prov. 12. Ad metrum Ramal referri potest. Prov. 13. Ad metrum Redjes pertinere potest. Pag. 750. l. 13. Pro لميما leg. لميما. l. 1. infr. pro لتقررين leg. لتفهررين. Pag. 751. l. 14. pro: turpis leg. foedus et l. 23. Pro: tu cognosces etc. scribes: Tu scis, te, si timore impletus esses, ad auxilium me cito vocaturum esse. Alium autem quam me non desiderares et profecto! strenuum me esse videres; magnam enim ego rem aggreſior, nobilem defendo et uxores tueor. Prov. 16. In codice Abu-Ohbaidi et B. الفارار legitur, quod metri causa probandum est. Prov. 19. In Hamasa p. ٩٩ l. 8. proverbium sic legitur: نعيم كلب في بوس ابيه. In versu in codice B. يغدى i. e. ei dicitur „libereris“ (non male); sed in meo codice يغدى est. In priore

versus hemistichio status belli, in posteriore status penuriae describitur. Prov. 21. In versu primo et secundo **غم**, legas. Prov. 24. In opere Ebn-Challikani VIII., 129. legimus, Hadhanum montem magnum esse inter regionem Neddj et Tehamah, a regione Tehamah unius diei itinere remotum. Prov. 25. Proverbium ad metrum Camil referri potest. Prov. 27. Est pars versus metri Wafir. Proverbii sensus est, servum nōnisi rebus ignobilibus studere. Prov. 32. leg. in initio. Prov. 33.

Scribas: **الطى**. Proverbium autem ad metrum Redjes referri potest. Sensus est: Quum in tali via pedes lapsent, inde cognosci potest, num jumentis fatigatis vires supersint. Prov. 36 et 37. Ad metrum Camil referri possunt. Prov. 39. Ad metrum Camil referri potest. Prov. 49. leg. **انساب**. Prov. 50. In schol. 2. Pro: audire scrib. adire. Prov. 60. In Abu-Ohbaidi codice et B. legitur: **اللا** et sic legendum videtur, quamquam et alterum ferri potest. Prov. 61. Nil obstare videtur, quin voci **خلفة**

in proverbio praegnantis camelae significatio tribuatur. Prov. 64 et 65. Ad metrum Redjes referri possunt. Prov. 74. In codice Abu-Ohbaidi legimus, **انتزاع العادة** etc. sapientis effatum esse. In scholio l. 4. leg. **الغظام شديد**, "Ablactatio difficilis est" conf. C.20, 130. Prov. 76. et 77. Ad metrum Redjes referri possunt. Scribas vero: Praeda in via obtingens, in qua duci lucrum est. Prov. 78. Ad metrum Sarih referri potest. Prov. 79. Ad metrum Redjes pertinet. Prov. 80. Ad metrum Sarih referri potest. scrib. **حفاك**. Prov. 81. et 82. Ad metrum Sarih referri possunt. Prov. 83. Ad metrum Redjes pertinet. Prov. 84 et 85. Ad metrum Sarih referri possunt. Prov. 87. In codice Abu-Ohbaidi legimus,

proverbium a vulgo adhiberi, quum unus alterum vituperet. Prov. 88. Ad metrum Camil referri potest. Prov. 93. Pro voce العقل in codice B. العقل legitur. Prov. 97. Schol. l. 2. In meo codice viri nomen وَا Waka in B. وَا Warka est. Prov. 98. Nomen illius poeta maxime Cotsajjir enunciatur; sed quum in versu citato sine Teschdido enunciandum sit, Cotsajjir ex voce Catsir mutatum nomen videtur, nisi potius admittere vis, in versu ob licentiam poeticam mutatum esse nomen. Tum Cotsair in versu enunciandum videtur. Amata, quam carminibus celebrare solebat, Assah nomen gerebat. Scribendum igitur est in versione Assahae. Pro multum donaret magis ad verbum multum loqueretur vertendum est et addendum „et Laila Alachjalijja mortuum defleret.“ Prov. 104. In libro Citab Alaghani illa Fathimah filia Alschabi, cui nomen erat Ahmru b. Nazr b. Harithsah b. Anmar b. Baghid, appellatur. In scholio l. 7. leg. Ohmarahum Alwahhab et Anas Alfawaris. Prov. 107. conf. C. 21, 132. Patris nomen C. 12, 109. diverso modo adnotatum est. Prov. 108. scrib. مِرْقَات, quamvis in meo codice مَرِي scriptum est. Prov. 109. l. 15. Dixit in versu: „Si fuissem princeps gentis Savat“, quia gens Savat b. Solaim ad tribum Aschdjah pertinebat. Prov. 112. In codice B. pro ابني جناب filii Djennabi legitur: ابني خباب filii Chebabi. Pag. 782. l. 9. leg. للفصة. l. 17. leg. وربما. Prov. 113. schol. 3. Vox ضيقة in versu, quam mansio lunae vertimus, proprie significat „locum vacuum inter duas stellas, qui infelix habetur“. l. 12. leg. ففارتها. Prov. 132. In scholio pro: Cap. XII, 98. leg. C. VII, 98. Prov. 137. Ex proverbio C. 13, 117. videre licet, vocem انكد in felicior vertendam esse. Prov. 145. Leg. كُوس Kossus.

Prov. 153. In meo codice scriptum est نَك, in Berol.

نَك. Vocem وَاَنْكَ ad verbum „nitere!“ vertendum est.

Prov. 158. leg. ذُل. Prov. 159. Referri potest ad metrum Basith. conf. Burckh. 690. Prov. 160. Verti quoque potest: Ad spectu avari, ut verbum omissum sit. conf. Burckh. 694. Proverbium vero ad metrum Camil referri potest.

C. XXVI. Prov. 1. Ad metrum Redjes referri potest. In codice Abu-Ohbaidi legimus, Ibrahimum b. Ahbd-Allah Alherewi audivisse Schannum et Thabakam harioles duos ante Islamismi tempus fuisse, qui in hario-lando eadem de re interrogati consensissent. Prov. 4. legitur quoque خَدَبَات, quod de morsu serpentum intelligendum est. Pag. 806. Pro verbis „Te ah ejas opere (Deus) defendat“ nunc scribendum puto: Tibi ejus opus sufficit Prov. 15. In codice Diez. additur طَيِّبَة, dicitur quoque وجد عندة ثمرة الغراب „Invenit apud eum dactylum corvi“. Pag. 807. l. 16. Pro verbis: quod adspicit scr. in quo summum diligentiam adhibet. Prov. 17. l. 5 et 6. scrib. matri suae durum se praeberet, ut mater eum verberaret, Cabscham autem eam retinuisse, dum verbis: filium meum, filium meum! uteretur. Prov. 18. In codice Abu-Ohbaidi legimus, Almotharresum in opere كتاب تخلفه et اخبر بقله, ut utroque modo enun-

ciari possit. Prov. 20. In codice B. الخدش legitur. Ad metrum Camil referri potest. Prov. 21. Proverbium ad metrum Redjes aut Camil referri potest. Legi quoque potest: اوسعتهم „dixisti“. Quod si Cahbo b. Schair verba

tribuuntur, sic legatur, necesse est. Prov. 22. Proverbium ab Alazmäiho in Hamas. p. 1f. citatum est. Ibi شرطه est, ut posterior pars versus Redjes sit. Prov. 23. Alazmäihus paulo diversam explicandi rationem adtulit. يعنى انه اورد ابله شريعة الماء ولم يوردها على بئر يحتاج فيها الى الاستقاء لها فيتعنى فيها ويتعب ولكنه اشتمل بكسايه ونام الى الاستقاء. Significat, eum camelos adduxisse ad aquae accessum, neque eos duxisse ad puteum, ubi ipsis aqua haurienda fuisset, qua re fatigaretur; sed eum vestimento involutum dormivisse, dum cameli ad aquam accederent. Prov. 24. In codice B. legitur بعكمى; sed hoc non rectum puto. De duobus aequalibus quoque هما عكما عبر dicitur. conf. C. 27, 50. Prov. 29. In codice Abu-Ohbaidi et B. اودت legitur. Prov. 31. In proverbio vituperium pravorum hominum consortii est, ut prudenter agat, qui iis se non immisceat. Prov. 32. Ad metrum Sarih referri potest. Prov. 36. leg. Chollah. Prov. 38. In Kamusi opere voci الرقين significatio drachmae tributa; sed fieri potest, ut hoc e falso enunciaudi modo ortum sit, nam usitatus est dicere الرقين tanquam pluralis vocis

الرقعة. Prov. 39. Ad metrum Sarih referri potest. Prov. 40. conf. prov. 54. Prov. 44. Actsami filius, in codice Lugd. حبيسا Hobaisch, in codice B. حبشى Hobschijz, in meo حبيشى Hobaischijz scribitur. Prov. 45. Ad metrum Camil referri potest. Prov. 47. Ad metrum Sarih referri potest. Legas vero ورقتنه. Prov. 51. Ad metrum Sarih referri potest. Prov. 54. conf. prov. 40. Prov. 55. Ad metrum Motakarib referri potest. Verba وليس لشى مرد non clare verlissee mihi videor; sic fortasse melius „et nulli rei est concessio“. Prov. 66. Ad metrum

Wafir referri potest producta syllaba postrema. Prov. 70. Loquendi modus in versu وقعت بقى, incidit in locum, ubi manet“ de infortunio, e quo egredi non potest, adhibetur. Prov. 75. Ad metrum Sarih referri potest. Prov. 77. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 78. Ad metrum Sarih referri potest. Prov. 79. leg. تترامى. Prov. 91. Nomen in Hamasa Ihcrimah enunciatur. Prov. 96. Nomen جميل vario modo enunciari potest. Num noster enunciandi modus rectus sit, affirmare non ausus sim. Vixit illa mulier circa Islamismi tempus, quum Ohmarum chalikam adierit putans eum fratrem Dhirari esse. In scholio l. 6. leg. Alorat. Pag. 833. l. 11. Verba مما ساء غادر شرع adhibentur de vituperato, in quo virtutes sunt. conf. Hamas. l. 7. infr. conf. C. 27, 9. Prov. 98. Nomen viri in meo codice Alharits ben-Ahbbad in Berol. ben-Ohbbad scriptum est. Ahdiyyus die قصة vel قصة, quo pugna erat inter Becritas et Taghlebitas, captivus factus erat. Kam. Prov. 100. In tertio versu citato legas تفصح et vertas: E numero multum pudibundarum fratrem suum ignominia etc. Prov. 106. In Kamusi opere vir Thofail ben-Solal (لال) Cufensis appellatur. Prov. 110. In scholio l. 2. leg. كلفة. Pag. 840. pro: quum leg. quam. Prov. 112. In codice B. ابن توضع legitur. Prov. 131. Verbis locum tectum latrina significatur.

C. XXVII. Prov. 1. In Kamuso legimus, proverbium significare, quendam lenem et tranquillum esse, quod victus sit, non quod pacem fecerit i. e. lenem se praebebat, quamquam in animo odium fovet. Prov. 4. In scholio l. 13. leg. perferenda erant. Pag. 848. l. 11. leg. XXVI, 97. Prov. 12. In codice Abu-Ohbaidi legitur quoque حنديرة. Pag. 853. l. 4. leg. factura. Prov. 26. Ad metrum Sarih referri potest. Prov. 27. Ad metrum Redjes

referri potest. Prov. 31. schol. l. 10. pro: in errorem inducimur scrib. erratum est. i. e. Nomen amoris non هوى; sed هوان esse debuisset. Prov. 32. In codice B. leg. يترك; sed non bene. Prov. 34. Ad metrum Sarih referri potest. Prov. 37. In Kamuso legitur هم مثل الكرش المعى. Prov. 38. In Kamuso mulieris nomen مارخة „Marichah“ appellatur et sic in codice B. Prov. 49. In Djeuharii opere لَا تَنْكُ وَلَا تُنْكُ legimus. In eodem opere

تَنْكُ ad radicem نَكَ refertur. Tum quoque تَنْكُ admittunt a verbo نَكَ derivatum; cui significationem fugatus fuit tribuunt. Prov. 50. In codice Abu-Ohbaidi legimus, pro-verbium inde desumptum esse, quod mulier magna molestia pressa puerum suum vocare negligat. Djeuharius autem hoc a cursu equorum derivatum esse dixit, quod in equo generoso ad excitandum clamor opus non esset. Prov. 52. Quod si proverbium ad metrum Sarih revocatur, posterior pars manca est, ut fortasse رَانَ scribendum sit.

- Nec vero dubito, quin مهزولة et احلابة enunciatur. Prov. 53. Legitur المشعل „Vas in quo dactylorum vinum paratur“, pro الحلب. Prov. 54. Hisce verbis ad Schoraihum b. Dhobaiiah directis ad incitandum usus est Roschaidus b. Wamidh; incursione enim in hostes facta camelis positus erat. Rem describens dixit:

هَذَا اَوَانُ الشَّدِّ فَاسْتَنْدِي زَيْمًا قَدْ لَفَّهَا اللَّيْلُ بِسَوَاقِ حُظْمٍ
 „Hoc tempus est currendi; curre igitur, o Sijame! jam
 eos (camelos) nocte quasi involutos Hothamus abegit“!
 Hothamus autem cognomen Schoraihi est. Pag. 862. l.
 4. leg. سَاحْ et veritas „dum mare tuum tranquillum est“.

Prov. 58. leg. يَذْرَى. In codice Ber. يَتَقَى in codice.

Prov. **63.** Conferas versas in libro Fakih. Alcohol. **٦٤** infr., ubi **غير الخى** legendum est. Prov. **64.** E codice Abu-Ohbaidi videmus, proverbium designare avidum in inopia. Prov. **68.** In codice Abu-Ohbaidi legimus, proverbium in calamitate quoque adhiberi. Eum negligi ob vehementiam calamitatis. Prov. **69.** De hoc conf. C. 1, 109. Prov. **74.** Ad metrum Basith referri potest. Prov. **78.** Tertium ollae sustentaculum est petrae pars, ad quam olla adponitur. Tripodibus autem patientia adscribitur. conf. C. 14, 112. Prov. **87.** Mihran nomen viri virtute et sapientia insignis est. Fluvius quoque hoc nomen habet. Prov. **89.** Verbo **خصف** hoc in proverbio significatio tribuenda videtur „addidit corii partem (خصفه), qua solea duplicatur.“ In codice B. **مخصف** legitur. In scholio legas non pertinent. Prov. **90.** Fortasse proverbio prima persona perdidit et adduxi tribuenda est. Sic in codice B. enunciat. Sed pro **بسايرها** in cod. B. **تسمرها**, quod vitiosum videtur. Prov. **92.** Ad metrum Redjes referri potest. Prov. **93.** Vocis **طلية** enunciandi modum in codice de Sacyano reperi; at vero in codice B. **طلية** habet. Golius **طلية** nescio qua auctoritate nixus recepit. Prov. **97.** In versione lectionem alteram **يقلك** reddidi. Prov. **99.** Ad metrum Ramal referri potest. Prov. **100.** Ad metrum Sarih referri potest. Prov. **106.** In scholio l. 7. Pre: multum doni legas multum boni. Prov. **109.** Leg. **يخطب**. Dicitur quoque **فلان يخطب** في **خبل غير** conf. Hamas. 1v. Prov. **112.** In priore versu **الاغصن** scribas. Prov. **118.** Si **قَرَى** Effunde legitur, proverbium ad metrum Sarih referri potest. Prov. **121.** In Djeuharā codice Ahbid b. Alabraz enunciatur in-

venimus; in aliis libris Ohbaid. Prov. 125. In codice

Abu-Ohbaidi legitur: هُبَّكَ مَا هُبَّكَ „Sollicitudo tua sollicitudo tua est“, ut ما expletivum sit. l. 7. schol. ادابك in codice B. tanquam duae voces اذى بك. Pag. 881.

l. 4. infr. leg. نُفْرَا. Pag. 882. l. 2. leg. وِيَرَاد. Prov. 127. schol. l. 3. leg. الشَّوَاء. Prov. 130. Nisi in codice de

Sacyano وَذَّر scriptum fuisset et scholii verba tertiam praeteriti personam indicare viderentur, وَذَّر et هَيَّج scripsissem et vertissem: „Concita ad errorem et relinque! Tum quoque, quia voci ذَرَار aversionis الاعراض et irae significatio a Firuzabadio tribuitur, nil obstat, quin verbo ذَر recedendi et se avertendi significatio sit. Prov. 131.

leg. فَلَا. Prov. 132. leg. مغربة. Prov. 134. In codice

Abu-Ohbaidi legimus, proverbium tum in eo adhiberi, qui scientiam sibi arroget instrumentis deficientibus, tum in eo, cui multi adiutores non sint. Prov. 135. In codice Abu-Ohbaidi legimus, proverbium ab Abu-Ohbaidaho relatum

esse, dum nil praeterea additur; legas vero تَوَلَّع. Prov. 136. In codice Abu-Ohbaidi legimus versus citati auctorem esse Jasidum ben-Chadsak, qui eum inter plures versus Ebn-Alahlao recitaverit. Prov. 141. leg. هَبْلَتَد.

Prov. 142. In Kamuso فَبْلَكَ legitur; sed, ni fallor, quo-

que فَبْلَكَ enunciari potest, ut astutiae significatio admitatur. Prov. 146. Meidanio proverbium in virum, qui nocet et inutilis est, adhibetur. Prov. 154. In Hamasa p. 521. l. 16. sic legitur: اول الورد التشريع. In codice Abu-Ohbaidi legimus, esse, qui proverbium alio, quam modo a nobis adnotato interpretantur. p. 890. l. 3. leg. تَرَوَى.

Prov. 156. l. 2. infr. sic legas: Quod si vero talis pellis a coriario concinnatur, aptari non potest; sed ceterae pelles circa eam corrumpuntur. Prov. 165. Dicitur quoque: هو دميمض هذا الامر. „Is Doahmizus hujusce rei est“ i. e. hujusce rei maxime gnarus. Prov. 171. Tribui quoque potest voci احدى significatio bene ducti; quae forma comparativi raro a participio passivi deducitur. conf. Hamas. 44. l. 3. Prov. 172. Ad metrum Camil referri potest. Prov. 186. In codice B. كجرة legitur. Prov. 187. leg.: pallii. Prov. 188. leg. تبا. Pag. 900. l. 3. „Hassanus laudis ejus.“ significatur poeta Hassan ben-Tsabet tempore Mohammedis vivens. Prov. 194. scribe احتك, ut in codice B. est. Proverbium ad metrum Sarih referri potest.

C. XXVIII. Prov. 2. Si legendi modus حامل admittitur, voci حل significatio vocis حلول divertendi tribuenda est. In Kamusi opere sub radice حبل adnotatus est legendi modus حابل. Prov. 4. Legitur quoque in codice Abu-Ohbaidi: يا ماء لو غصصت بغيرك اجرت فانا: غصصت بالماء فليس لي حيلة. O aqua! si per aliam rem quam per te suffocatus fuisset, id transmitterem; sed quum aqua suffocor, remedium mihi non est.“ In Samahscharii loco ante غصصت addendum est لو. Prov. 5. In codice Abu-Ohbaidi sic legitur: تا عبرى مقبلية ويا سهرى متبرية. Adnotatus quoque est alter modus يا عبرى et يا صبرى. Prov. 6. legendum est ضلّ aut ضلّ. Prov. 7. leg. للآيكة. Prov. 14. In hoc proverbio Schann gentis nomen est. conf. C. 16, l. 26, 102. Prov. 15. Ad metrum Redjes referri potest. Prov. 16. In omnibus codicibus vox مانما tanquam proverbii pars scripta est; at vero si omittitur, est homoioteleuton, metrum Mon-

DO NOT CIRCULATE
